கணபதி துணை.

கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய ஒட்டக்கூத்தர்

இயற்றிய 61

தக்கயாகப்பரணி

மூலமும் உரையும்.

இவை

சென்னை

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்யகலாநிதி

உ. வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து நூதனமாக

எழுதிய பலவகைக் குறிப்புக்களுடன்

சென்னை

கேஸரி அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

சுக்கிலவருஷ தைமீ

Copyright Registered] 1930 [விலை ரூ. 4—0—0

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பக்கம்.

1. நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி v-vi
2. பிழையுந்திருத்தமும் .... vii-viii
3. முகவுரை .... ix-xxi
4. நூலாசிரியர் வரலாறு ....xxii-xxvi
5. நூலாராய்ச்சி .... xxvii-xxxiv

மற்றப் பரணிகளுக்கும் இதற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள், சரித்திர சம்பந்தமான விஷயங்கள், நூலாசிரியர் கொள்கைகள், அரிய விஷயங்கள், புறப்பொருளமைதிகள், பொருளணிகள், சொல்லணிகள், தெய்வங்கள், சிவபெருமான் திருநாமவகைகள், தேவியின் திருநாமவகைகள், ஞானசம்பந்தருக்கு வழங்கும் திருநாமங்கள், நாடுகள், ஊர்கள், மலைகள், நதிகள், கொடிகள், சமணர் கொள்கைகள், வடமொழிப் பிரயோகங்கள், ஆக்கச்சொற்கள், அரும்பதங்கள், சொற்பிரயோகங்கள், அடுக்கு, வாக்கியப் பிரயோகங்கள், அதிகமாக உபயோகிக்கும் சொற்கள், ஒப்புமைப் பகுதிகள்.

6. உரையாசிரியர் வரலாறு ....xxxv-xliii

உரைவகை, பொருளை விளக்கும் முறை, முடிபு காட்டல், பிறர் கொள்கை, பாடபேதம், இலக்கணக் கூற்று, மேற்கோளாட்சி, நூலாசிரியருடைய கருத்தறிந்து எழுதுதல், சொல்லாராய்ச்சி, உரைநடை, சிலவகையான சொற்களும் தொடர் மொழிகளும், பலவிடங்களிற் காணப்படும் சொற்கள், பெயர்களை வழங்கும் மரபு, வழக்கு, சில கொள்கைகள், உரையால்தெரிந்த பாஷைகள், மதக்கொள்கைகள், தெய்வபக்தி, தமிழபிமானம், நூலாசிரியர்கள், இதுகாறும் அறியப்படாத நூல்கள், அரும்பதங்கள்,

பக்கம்.

அரியவிஷயங்கள், விளங்காத விஷயங்கள், உரை விசேடங்கள்.

7. இரண்டாம் இராசராசசோழன் வரலாறு .... xliv-xlvi

8. இப்பதிப்பின் அடிக்குறிப்பிலும் விசேடக்குறிப்பிலும் நூதனமாக எடுத்தாண்ட நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் அகராதி ....xlvii-xlviii

9. தக்கயாகப்பரணி மூலமும் உரையும் ... 1-254

காப்பு 1

க. கடவுள் வாழ்த்து 1

உ. கடைதிறப்பு 6

ந. காடுபாடியது 25

ச. தேவியைப் பாடியது 45

ரு. பேய்களைப் பாடியது 53

சு. கோயிலைப் பாடியது 58

எ. பேய்முறைப்பாடு 94

அ. காளிக்குக் கூளி கூறியது 101

கூ. கூழடுதலும் இடுதலும் 237

க௦. களங்காட்டல் 249

கக. வாழ்த்து 253

10. மூலமட்டும் உள்ள ஏட்டுச்சுவடிகளில் அதிகமாகக் காணப்பட்ட தாழிசைகள் .... 255—6

11. விசேடக்குறிப்பு .... 257—364

12. அரும்பதமுதலியவற்றினகராதி .... 365—483

13. செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி .... 484—90

14. விளங்காமேற்கோளகராதி 490

15. பிரதிபேதம் .... 491—99

16. இலக்கண விசேடங்கள் .... 500—504

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகநா—அகநானூறு. [பரணி.
அஞ்ஞ, அஞ்ஞவதை-அஞ்ஞவதைப்
அடியார், அடியார்க்கு—அடியார்க்
கு நல்லாருரை.
அரிச்சந்திர - அரிச்சந்திரபுராணம்.
அருணாசல - அருணாசலபுராணம்.
அருணைக்கலம்—அருணைக்கலம்பக
அழகர்கலம்—அழகர்கலம்பகம். [ம்.
ஆத்திரையன்—ஆத்திரையன் பே
ராசிரியன் பாயிரம்.
ஆதி—ஆதியுலா. [பிள்ளையார்.
ஆளுடையபிள்ளை—ஆளுடைய
இரணிய, இரணியவதை—இரணிய
வதைப்பரணி. [மூனுலா.
இராச, இராசராச—இராசராசசோ
இராச. மெய்க்—இராசராசன் (II)
மெய்க்கீர்த்தி
இளம்—இளம்பூரணம்.
இறை—இறையனாரகப்பொருள்.
உத்தர—உத்தரகாண்டம்.
ஐங், ஐங்குறு—ஐங்குறுநூறு.
கடம்பவன—கடம்பவனபுராணம்.
கந்த—கந்தபுராணம்.
கந்தரநு—கந்தரநுபூதி.
கந்தரலங்—கந்தரலங்காரம்.
கம்ப—கம்பராமாயணம்.
கல்—கல்லாடம்.
கலம்—கலம்பகம்.
கலி—கலித்தொகை. [பரணி.
கலிங்க, கலிங்கத்துப்—கலிங்கத்துப்
கலித்—கலித்துறை.
களவழி—களவழிநாற்பது.
காஞ்சிப்—காஞ்சிப்புராணம்.
காரைக்—காரைக்காலம்மையார்.
குலோத்—குலோத்துங்கசோழன்.
குறிஞ்சிப்—குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறுந்—குறுந்தொகை.
கூர்ம—கூர்மபுராணம்.
சங்—சங்கர நமச்சிவாயருரை.
சித்திரச் சத்திரப்—சித்திரச் சத்தி
ரப் புகழ்ச்சிமாலை. [யுட்கோவை.
சிதம்பரச் செய் — சிதம்பரச்செய்
சிலப்—சிலப்பதிகாரம்.
சிவ—சிவபெருமான்.
சிறுபாண்—சிறுபாணாற்றுப்படை.
சீகாளத்திப்—சீகாளத்திப் புராணம்.
சீவக—சீவகசிந்தாமணி.
சுந்தர—சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.
சூ—சூத்திரம். [நிகண்டு.
சூடா, சூடாமணி—சூடாமணி
சூளா—சூளாமணி.
செவ்வந்திப்—செவ்வந்திப்புராணம்.
சே—சேனாவரையம்.
தக்க—தக்கயாகப்பரணி.
தகடூர்—தகடூர்யாத்திரை.
தஞ்சை—தஞ்சைவாணன்கோவை.
தண்டி—தண்டியலங்காரம்.
தணிகைப்—தணிகைப் புராணம்.
தமிழ்நா—தமிழ்நாவலர் சரிதை.
தனிப் - தனிப்பாடற்றிரட்டு.
தா—தாழிசை. [பாடல்.
தாயுமானவர்—தாயுமானவர்
தியாகராச—தியாகராசலீலை.
திருக்காளத்திப் — திருக்காளத்திப்
புராணம்.
திருக்குற்--திருக்குற்றாலப்புராணம்.
திருச்சண்பை — திருச்சண்பைத்
திருவிருத்தம். [வையார்.
திருச்சிற் — திருச்சிற்றம்பலக்கோ
திருஞா, திருஞான—திருஞானசம்
பந்தமூர்த்தி நாயனார்.
திருநா—திருநாவுக்கரசு நாயனார்.
திருநாகைக் - திருநாகைக் காரோ
ணப் புராணம்.
திருப்—திருப்புகழ். [புராணம்.
திருப்பெருந்—திருப்பெருந்துறைப்
திருவந்—திருவந்தாதி.
திருவரங்கக்-திருவரங்கக் கலம்பகம்.
திருவரங்கத்—திருவரங்கத்தந்தாதி.
திருவா—திருவாசகம். [ணம்.
திருவாதவூரார்—திருவாதவூரார்புரா
திருவாரூர்ப்- திருவாரூர்ப்புராணம்.
திருவால — திருவாலவாயுடையார்
திருவிளையாடற்புராணம்.

திருவானைக்காப்—திருவானைக்காப்
புராணம்.
திருவிடை. மும், திருவிடை. மும்
மணி—திருவிடைமருதூர் மும்
மணிக்கோவை.
திருவிரட்டை—திருவிரட்டைமணி
மாலை. [ணம்.
திருவிளை—திருவிளையாடற்புரா
திருவெண்காட்டுப்—திருவெண்கா
ட்டுப் புராணம்.
திவ்—திவ்யப்பிரபந்தம்.
திவா—திவாகரம்.
தே—தேவாரம்.
தொல்—தொல்காப்பியம்.
ந—நச்சினார்க்கினியருரை.
நம்பி—நம்பியகப்பொருள்.
நள—நளவெண்பா.
நற்—நற்றிணை.
நன்—நன்னூல்.
நாலடி—நாலடியார்.
நான்மணி—நான்மணிமாலை.
நீதிநெறி—நீதிநெறிவிளக்கம்.
நீல—நீலகேசித்திரட்டு.
நைட, நைடத—நைடதம்.
ப, பக்—பக்கம்.
பட்—பட்டினப்பாலை.
பதிற்—பதிற்றுப்பத்து. [றை.
பதினோராந் — பதினோராந்திருமு
பரி—பரிபாடல்.
பழமலை—பழமலையந்தாதி.
பாசவதை—பாசவதைப்பரணி.
பி - ம்—பிரதிபேதம்.
பிரபு—பிரபுலிங்கலீலை.
பிள்ளை—பிள்ளைத்தமிழ். [மாலை.
பு. வெ—புறப்பொருள் வெண்பா
புறநா—புறநானூறு.
பெரிய—பெரிய புராணம்.
பெரிய திரு—பெரிய திருமொழி.
பெரியாழ் — பெரியாழ்வார் திரு
மொழி.
பெருங்—பெருங்கதை.
பெருந்—பெருந்தேவனார். [படை.
பெரும்பாண் — பெரும்பாணாற்றுப்
பெருமாள்—பெருமாள்திருமொழி.
பேர்—பேராசிரியருரை.
பொ, பொருள்—பொருளதிகாரம்.
பொருந—பொருநராற்றுப்படை.
பொன்வண்ணத்—பொன்வண்ணத்
மணி—மணிமேகலை. [தந்தாதி.
மதுரை—மதுரைக்காஞ்சி.
மதுரைக்கலம்—மதுரைக்கலம்பகம்.
மயிலை—மயிலைநாதருரை.
மலைபடு—மலைபடுகடாம்.
மாயூரப்—மாயூரப் புராணம்.
மீ. பிரபந்த—மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்
ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு.
மீனாட்சியம்மை — மீனாட்சியம்மை
மு—முற்றும். [பிள்ளைத்தமிழ்.
முத்—முத்தொள்ளாயிரம்.
மும்—மும்மணிக்கோவை.
முருகு—திருமுருகாற்றுப்படை.
மூ—மூலம்.
மூத்த—மூத்ததிருப்பதிகம்.
மேற்—மேற்கோள். [பரணி.
மோக, மோகவதை—மோகவதைப்
யா - கா—யாப்பருங்கலக்காரிகை.
யா - வி—யாப்பருங்கல விருத்தி.
லக்ஷ்மீதரர் — லக்ஷ்மீதரர் வியாக்
வட—வடமொழி. [கியானம்.
வளை—வளையாபதி.
வி - பா, வி - பாரதம்—வில்லிபுத்தூ
ராழ்வார் பாரதம். [சோழனுலா.
விக்கிரம, விக்கிரம. உலா—விக்கிரம
விநாயக, விநாயகபு—விநாயக புரா
விறலி—விறலிவிடு தூது. [ணம்.
கக - ஆம்—பதினோராந் திருமுறை.

பிழையுந்திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
3	29	குலதீப னிருபதீப	குலதீப ந்ருபதீப
11	17-8	செந்தாமரைக்குப் பெயர்	செந்தாமரைக்கும் பெயர்
23	23	குயிலாயிறத்தல்	குயிலாயிறந்த
34	14	வாயாதெனக்கொண்டு	வாயாவெனக்கொண்டு
46	20	எறிதற்	எறித்தற்
49	13	வார்த்தைக்கீர்த்தி;	வார்த்தை, கீர்த்தி;
50	8	கணுதிகளான	கர்ணுதிகளான
51	13	சந்திராதித்த நட்சத்திர	சந்திராதித்த கிரக நட்சத்திர
58	21	வியாக்கிரமகாராதி	வியாக்கிரமுகாராதி
61	22	அநோ	அநேக
,,	23-4	உகந்ததம்	உகாந்தம்
62	34	அரிய	ஆரிய
64	31	முதலியவற்றை	முதலியவற்றை.
67	16	மத்தியானம்.	மத்தியான்னம்.
68	19-20	கொடுங்கனகன்.	கொடுங்கனகன்:
77	28	சமயமெல்லாம் கர்மவாதம்.	சமயமெல்லாம் அர்த்தவாதமல்ல; கர்மவாதம்.
78	3	மச்சிய	*மச்சிய
79	14	மன்காதலி லுய்	மன்காதலி னுய்
80	31	என்பது	என்பதனுல் முடிந்தது; இது
82	11	திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனுரை.	ஆளுடைய பிள்ளையாரை.
,,	19	ஏயேஇம	ஏயேயிம
95	12	கருத்து	கருத்து.
95	16	ஐயைய	ஐய
105	24	முமன்வர	முன்வர
107	5	யொப்பன.	யொப்பன
116	12	பெருங்கண்	பெறுங்கண்
122	30	நினைத்து எடுத்துக்	நினைத்துத் திருவுள்ளத்தில் எடுத்துக்
126	2	விவித்ராகூடண	விவித்ரகூணெடா
,,	18	பகாசகணம்	பசாசகணம்
128	28	பொறிகூட்டங்கள்	பொறிக்கூட்டங்கள்
135	27	அட்டநேமி,	அரிட்டநேமி,
151	12	தோயுமேலவைவு	தோயுமேலவையு
154	29	முதலெண்	முகிலெண்
156	27	ஜ்ஞாதி	ஜ்ஞதி
,,	30	இராச வென்	இராசா வென்
164	16	ஒன்றல்லது	ஒன்றல்லவை

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
165	14	முகூர்த்தத்தை	மூர்த்தத்தை
183	34	ஞானவுல	ஞானவுலா,
191	12	முனிகூளி	மூளிகூளி
194	20	புகைப்படுத்த.	புகப்படுத்த.
198	16	சடாங்கமான	சடங்கமான
,,	19	சருவாங்கத்திகும்	சருவாங்கத்திற்கும்
205	15	கவைத்தலைக்கண்	கவைத்தலை, கண்
208	18	இருக்ரும்	இருகரும்
218	3	மேகங்களை	மேகவெள்ளங்களை
231	28	ரது	ரஃது
253	4	வில்லமர்கோதை	வில்லர்மகோதை
,,	7	மறுகு	மறுகும்
266	30	௯: ௬.	௯: ௭.
268	8	௧ - உரை	௨ - உரை
,,	32	௧௭௪	௧௭௫
270	15	புரையுயர்	பொறையுயர்
,,	32	௭௫.	௭௬.
271	33	௫௪.	௫௫.
278	19	72.	72—உரை.
301	19	கோட்டத்து ஸ்ரீ குன்ற	கோட்டத்துச் சிறுகுன்ற
305	5	மு.	மூ.
358	4-5	இப்பரணிப்பாட்டுடைத் தலைவனாகிய	இப்பரணிபாடுவித்தோனாகி
392	36	காய்தல்,	காய்த்தல்,
406	10	சந்தியிசைவு, 435.	சந்தியிசைவு, 433.
441	28	பண்புவமை, 635.	பண்புவமை, 634.
456	12	இருப்பு,	இரும்பு,
480	12	(விஷ்ணுக்கள்), 239,	(விஷ்ணுக்கள்), 236,

உ

கணபதி துணை

முகவுரை.

தேவாரம்.

கீழ்வேளூர்த் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்பாவும் பொருடெரிந்து தூய்மை நோக்கித்
தூங்காதார் மனத்திருளை வாங்கா தானை
நற்பான்மை யறியாத நாயி னேனை
நன்னெறிக்கே செல்லும்வண நல்கி னானைப்
பற்பாவும் வாயாரப் பாடி யாடிப்
பணிந்தெழுந்து குறைந்தடைந்தார் பாவம் போக்க
கிற்பானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக்
கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே.

சகலகலாவல்லிமாலை.

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ லோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே சகல கலாவல்லியே.

தமிழ்த் தெய்வ வணக்கம்.

"இருந்தமிழே யுன்னா லிருந்தே னிமையோர்
விருந்தமிழ்த மென்றாலும் வேண்டேன்"—திருந்த
உதிப்பித்த பன்னூ லொளிர வடியேன்
பதிப்பிக்க வேகடைக்கண் பார்.

புதிய புதிய செயல்களும் பொருள்களும் பற்பல இடங்களி லும் ஒவ்வொரு தினத்தும் தோன்றித்தோன்றி யாவருக்கும் விம் மிதத்தை விளைவித்துவரும் இக்காலத்தில் வழக்கமற்றுப் போயி னவும் பாராட்டப்படாதனவுமான ஒரு நூலையும் உரையையும் வெளியிடுதலாலுண்டாகும் பயன் என்னவென்று சிலர் நினைத்தல்

கூடும்; சொல்லவுங்கூடும்; அதனை நினைந்து சில அபிப்பிராயங் களை இங்கே தெரிவிக்கிறேன்.

ஒரு தேசத்தின் ஏற்றத்திற்கு அத்தேசபாஷையிலுள்ள பழைய காப்பியங்களைப் படித்தறிதலும் ஒரு முக்கியமான சாதன மாகுமென்பது ஆன்றோர் கொள்கை. ஒரு பழைய நூலால் அதனை இயற்றிய கவியின் பாஷாஞான நிலையும், அம்மொழி யினிடத்துள்ள அன்பினால் இயல்பாகவே அவர் அதனை வளர்த்துவந்த விதமும், அவரால் மதிப்புற்ற புலவர்கள் பிரபுக்கள் அரசர்கள் முதலியோருடைய இயல்பும், அவர்களை நல்வழிப்படுத்தி அவர்களால் அப்பெரியோர் அடைந்த நன்மதிப்பும், அவர்களு டைய காலப்போக்கும், அக்காலத்திலிருந்த தெய்வபக்தி இராச பக்தி முதலியனவும், ஒழுக்கவழக்கங்களும், தேச இயற்கையும் படிப்பவர்களுக்குப் புலனாகும்; அந்த நூலைப் படித்து அறிந்து அனுபவிப்பவர்களுக்கு அவற்றுட் சில சில நேரிற் கண்டாற் போலத் தோன்றியும் இன்புறுத்தும்; அதனால் சிலர் திருத்த மடைந்து ஒழுகவுங்கூடும். அதன் உரையினால் அவ்வுரையாசிரிய ருடைய கல்விப்பரப்பும், நூலாசிரியருடைய உண்மைக் கருத்துக் களும், பல ஆசிரியர்கள் பெயர்களும், இக்காலத்து வழங்காத அரிய விஷயங்களும், பல நூற்பெயர்களும், அக்காலத்து வழங்கிய சொற் பிரயோகங்களும், இவைபோல்வனபிறவும் விளங்கும். சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள் முதலியவர்களுள் ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் யாதொரு வருத்தமுமின்றி அவற்றிலிருந்து தத்தமக்குரியவற்றை எளிதிற்பெற்றுப் பயனடையவும் கூடும். நிற்க.

பரணி யென்பது தமிழ்மொழியிலுள்ள ௯௬-வகைப் பிரபந் தங்களுள் ஒன்று; போர்முகத்தில் ஆயிரம் யானைகளை வென்ற வீரன்மேற் கடவுள்வாழ்த்து, கடைதிறப்பு முதலிய உறுப்புக்களை அமைத்து அவனுடைய பலவகைச் சிறப்புக்களையும் பலமுகமாகப் புறப்பொருளமைதி தோன்ற ஆங்காங்கு விளக்கிக் கலித்தாழிசை யாற் பாடப்படுவதென்பர்; பெரும்போர் புரிந்து வெற்றிபெற்ற வீரனைச் சிறப்பித்துப் பாடுவதையும் பரணியென்று கூறுவர். இவை முறையே பன்னிருபாட்டியல் முதலிய பிரபந்த இலக்கண நூல்களாலும், கலிங்கத்துப்பரணி முதலிய பரணிகளிலும் விக்கிரம சோழனுலா முதலிய உலாக்களிலும் குலோத்துங்கன் பிள்ளைத் தமிழிலுமுள்ள பிரயோக அமைப்பாலும், "பதாதியோடமரி லைவ ரும்பட மலைந்திடப்பரணி பாடவே'' (வில்லிபாரதம், கிருட்டினன் றூதுச் சருக்கம், ௧௩௪) என்பதனாலும் விளங்குகின்றன. இப் பிரபந்தமானது தொல்காப்பியச் செய்யுளியலில் தொடர்நிலைச் செய்யுட்களின் இலக்கணமாகக் கூறப்படுகின்ற அம்மை முதலிய வனப்புக்கள்எட்டினுள் விருந்து என்பதன்பாற்படும்.

இஃது அரசர் முதலியோர்மேற் செய்யப்படுவதன்றித் தெய்வங்கண்மேலும் தத்தம் ஆசிரியர்மேலும் அறிஞர்களால் இயற்றப்பெற்று வழங்கும்; கலிங்கத்துப்பரணி, தக்கயாகப்பரணி, இரணியவதைப்பரணி, கஞ்சவதைப்பரணி, அஞ்ஞவதைப்பரணி, மோகவதைப்பரணி, பாசவதைப்பரணியென்பன இவற்றிற்கு உதாரணங்கள்.

சிவபெருமானுடைய வீரச்செயல்களைப் புலப்படுத்தும் சில தாழிசைகளின் தொகுதி பரணியென்னும் பெயருடன் பலதலங்களில் திருவந்திக்காப்புக்காலத்தில் உரியவர்களால் தொன்றுதொட்டு ஓதப்படுவதுண்டு.

ஏனைப்பிரபந்தங்கள்போலப் பாட்டுடைத்தலைவன் பெயருடன் வழங்காமல் தோல்வியுற்றோருடைய பெயருடன் சார்ந்தே இப்பிரபந்தம் வழங்கும்.

பரணியென்னும் பெயர்க்காரணம் பலவாறாகக் கூறப்படினும் காளியையும் யமனையும் தன் தெய்வமாகப்பெற்ற பரணியென்னும் நாண்மீனால் வந்த பெயரென்பதே பொருத்தமுடையதாகத் தோற்றுகின்றது. இது, *"காடு கிழவோள் பூத மடுப்பே, தாழி பெருஞ்சோறு தருமனாள் போதமெனப், பாகு பட்டது பரணி நாட் பெயரே" என்னும் திவாகர முதலியவற்றால் விளங்கும். மேலே கூறப்பட்டதற்கேற்பப் பரணிகளிற் காளியின் சிறப்பும் பகைவருடைய உயிர்நீக்கமும் கூறப்படுதல் காண்க.

பரணிநாளிற் கூழ்சமைத்துக் கூளிகள் காளிக்குப் படைப்பது மரபென்பர்; இது, "களப்பரணிக்கூழ்", "பண்டுமிகுமோர் பரணிக்கூழ் பாரதத்தி லறியேமோ", "மணலூரிற் கீழ்நா ளட்ட பரணிக்கூழ்" (கலிங்க.), 'காடுகெழுசெல்விக்குப் பரணிநாளிற் கூழும் துணங்கையுங் கொடுத்து வழிபடுவதோர் வழக்கு' (தொல். செய். சூ. கசசு - பேர்) என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

'பரணிபிறந்தான் தரணியாள்வான்' என்னும் பழமொழியும், 'பரணியான் பாரவன்' (நன். சூ. கரு0-மயிலை.) என்னும் மேற்கோளும், "பரணிநாட்பிறந்தான்" (சீவக. 1813) என்பதற்கு, 'பரணி யானைபிறந்த நாளாதலின் அதுபோலப் பகையை இவன் மதியான்' என்று நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய விசேடவுரையும் பரணிநாள் வெற்றியின் சம்பந்தமுடையதென்பதைத் தெரிவிக்கின்றன.

தக்கயாகப்பரணி யென்பது தக்கன் சிவபெருமானை அவமதித்துச் செய்யப்புகுந்த யாகத்தை ஸ்ரீ வீரபத்திரக்கடவுள்

*பரணிநூலுட் கூறப்படும் பொருள்களின்பெயர்கள் பரணிநாளின் பெயர்களாக அமைந்திருத்தல் இங்கே ஆராய்தற்பாலது.

அழித்து அவனுக்கு உதவிபுரியவந்த தேவர்களையெல்லாம் வென்று அவனுடைய தலையையும் தடிந்த வரலாற்றைப் பொருளாக அமைத்துக் கவிச்சக்கரவர்த்தியான ஒட்டக்கூத்தரென்னும் புலவர் பெருமானால் இயற்றப்பட்டது. விக்கிரமசோழன் முதலிய மூவருடைய அவைக்களத்தை அலங்கரித்து விளங்கியவராயினும் இக்கவிஞர் பெருமான் அம்மூவருள் மூன்றாமவனாகிய இரண்டாம் இராசராச சோழனுடைய வீரச்செயல் முதலியவற்றை உவமை முகத்தாலும் வேறுவகையாலும் ஆங்காங்குப் பலபடப் பாராட்டிச் செல்லுதலால் இந்நூல் அவன் விருப்பத்தின்படியே செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்று தோற்றுகின்றது. இந்நூலை இவர் இயற்றியதற்குக் காரணமாக வீரசிங்காதனபுராண முதலியவற்றிற் கூறப்படும் வரலாறு இந்நூலிலிருந்தேனும் உரையாசிரியருடைய வாக்காலேனும் வேறு பழைய தக்க ஆதாரத்தாலேனும் விளங்கவில்லை.

இதில் * வைரவக்கடவுள் காப்பும் உமாபாகர் வாழ்த்தும் ஆளுடையபிள்ளையார் வாழ்த்தும் அவர் சமணரை வாதில்வென்ற வரலாறும் கூறப்பெற்றிருத்தலின், சீகாழியில் இந்நூலாசிரியர் சிலகாலம் இருந்தனரென்றும் அப்பொழுது இந்நூலைச் செய்திருக்க வேண்டுமென்றும் ஊகித்தற்கு இடமுண்டு. "கம்பனென்றும்" என்ற தனிப்பாடலில் "கம்பனென்றுந் தாதனென்றுங் †காழியொட்டக் கூத்தனென்றும்" என்று ஏட்டிற்கண்ட பழைய பாடம் ஒட்டக்கூத்தர் காழியிலிருந்தமையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

காலத்தால் முந்திய கலிங்கத்துப் பரணியினின்றும் வேறுபட்டுள்ள இதன் அமைப்பைப் பார்க்கையில் அப்பரணிக்கு முன்னரே சில பரணிகள் இருந்திருக்க வேண்டுமென்றும் அவற்றின் வழியையும், "பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி" என்பதையும் பின்பற்றி இந்நூல் இயற்றப் பெற்றிருத்தல் வேண்டுமென்றும் தோற்றுகின்றன.

இந்நூல் வைரவக்கடவுள் காப்பை முதலிற் பெற்றுக் கடவுள் வாழ்த்துமுதல் வாழ்த்து ஈறாகவுள்ள பதினொருறுப்புக்களால் முடிகின்றது; அவற்றுள்,

(க) கடவுள் வாழ்த்தில் நூலாசிரியர் முதலில் உமாபாகரையும் பின்பு முறையே விநாயகக்கடவுள் முருகக்கடவுள் ஆளு

---

* வைரவமூர்த்தியாகிய சட்டைநாதருடைய திருக்கோயிலும் தோணியப்பராகிய உமாபாகர் சந்நிதியும் சீகாழிப் பிரமபுரேசர் திருத்தளியில் தனித்தனியே மிக்கசிறப்புடன் அமைந்திருத்தல் யாவருக்கும் தெரிந்ததே.

† இதிலுள்ள எண்ணிடைச் சொல்லும் எண்ணும்மையும் காளியென்ற பாடத்தினும் காழியென்ற பாடம் சிறந்ததென்பதை விளக்குகின்றன.

டைய பிள்ளையாரென்பவர்களையும் சோழனுக்கு வெற்றியுண்டாக வேண்டுமென்று வாழ்த்தி ஒன்பதாந்தாழிசையிற் பொதுவியல் வாழ்த்துக் கூறியிருக்கிறார்.

(உ) கடைதிறப்பில் வீரபத்திரதேவருடைய வெற்றியைப் பாடுதற்குப் பலவகை மகளிரைக் கதவு திறக்கும்படி விளித்தல் கூறப்படுகின்றது; அம்மகளிராவார் தேவியின் அடியார்களாகிய பெண்கள், தேவமங்கையர், உருத்திரகணிகையர், இராசராச புரத்து வீதிமாதர், அங்கேவந்து குடிபுகுந்த மகளிர், வித்தியாதர மகளிர், நீரரமகளிர், நாககன்னியர், சக்கரவாளம் பொதியில் மேரு இமயம் உதயகிரி யென்பவற்றிலுள்ள அரமகளிரென்பவர்கள். இப்பகுதியால் தேவி, இராசராசபுரீசர், அகத்தியர், தெய்வ மகளிர், சோழவரசன் முதலியவர்களுடைய பெருமையும், நதிகள் மேரு முதலியவற்றின் உயர்வும் புலப்படுகின்றன. இதன் ஈற்றிலுள்ள நான்கு தாழிசைகளால் தக்கயாக சங்காரத்தில் தேவர்கள் தோற்ற செய்தியைப் பாடுவதற்காகக் கடைதிறமினென்று கூறுமுகத்தால் கடைதிறப்பு இத்தன்மையதென்பதை ஆசிரியர் விளக்கியிருக்கிறார்.

(௩) காடுபாடியதில் தேவி கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் பாலைவனத்தின் வெம்மை, வாமமார்க்கத்தாருடைய செயல்கள், காளியின் கோயிலைச் சூழ்ந்த சோலைகளின் பெருமை, யோகினிகள் முதலியோருடைய பெருமை, பைரவர்களின் செயல்கள் முதலியன கூறப்படுகின்றன.

(௪) தேவியைப் பாடியதில் காளியின் பெருமையும் பூசைக்குரிய திரவியங்களும் விரித்துச் சொல்லப்படுகின்றன.

(௫) பேய்களைப்பாடியதில் பேய்களின் உருவவருணனையும் அவற்றின் பசிமிகுதியும் விளங்கக் கூறப்படுகின்றன.

(௬) கோயிலைப்பாடியதில் காளிக்குரியனவாகிய கோயில், ஆலமரம், ஆதிசேடன், பஞ்சாயுதங்கள் முதலியவற்றின் பெருமைகள் முதலிற் பாராட்டப்படுகின்றன. பின்பு காளி நாமகளை விளித்து முருகக்கடவுள் ஆளுடையபிள்ளையாராகி வந்து சமணரை வாதில் வென்ற கதையைக் கூறும்படி கட்டளையிட அவ்வாறே கலைமகள் கூறுவதாக ஆளுடையபிள்ளையாருடைய சரித்திரப் பகுதி கூறப்படுகின்றது. ஆசிரியர் இங்கே கூறியுள்ள கதையின் சுருக்கம் வருமாறு:—

ஆளுடையபிள்ளையார் மதுரையையடைந்து மதிற்புறத்தே ஒருமடத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். அதனையறிந்த சமணர்கள் அம்மடத்தில் தீவைப்ப, அவர் பாண்டியனை வெதுப்புமாறு அத்

தீயை ஏவினர். அக்கனல் வெப்புநோயாகப் பாண்டியனைச் சார்ந்து வருத்தியது; சமணர்கள் தங்கள் மந்திரயந்திரங்களைக்கொண்டு நீக்க மிகமுயன்றும் தணியாமல் அது மிகுவதாயிற்று; அதனைக்கண்டு அஞ்சிய மங்கையர்க்கரசியார் மந்திரியாரை அனுப்ப, அவர் பிள்ளையார்பாற்சென்று அரசன் படுந்துன்பத்தை விண்ணப்பித் தலும் அவர் உடனே அரண்மனைக்கு எழுந்தருளக் கண்ட மங்கை யர்க்கரசியார் வணங்கி முறையிட அவர் அஞ்சற்கவென்று கூறிப் பாண்டியனுக்கு அருகிலிடப்பட்ட பீடத்தில் வீற்றிருந்தனர். அதுகண்டு பொறாமைகொண்ட சமணர், "விரோதியாகிய சோழ னது நாட்டிலுள்ள ஓர் அந்தணச்சிறுவன் இங்கேவந்து எங் கள் பாண்டியனைத் தொடலாமோ? எங்களால் நீக்கமுடியாத வெப்பு நோயை இவன் நீக்குவானோ!" என்று இகழ்ந்துபேசினர்; குலச்சிறையார் சமணரைச் சும்மா இருக்கச் செய்துவிட்டுத் திரு நீறிட்டுப் பாண்டியனது வெப்பை நீக்கியருளும்படி வேண்டினர்; பிள்ளையார் அவ்வாறே செய்தருள வெப்புநீங்கிய பாண்டியன் எழுந்து வியந்து அவரை வணங்கினன். அந்நிகழ்ச்சியைக் கண்ட சமணர் சினந்து, "எங்களால் நீக்கப்படாத வெப்புநோயை இச்சிறுவன்றான் நீக்கினனோ? நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லையோ? எதுபற்றி இவனைப் பணிந்து அரசன் நீறணிந்தனன்?" என்று கூறப் பாண்டியன், "இவர் எளியரோ? உங்கள் கோபத்தை விடு மின்; நீங்கள் தொடத்தொட வெப்பு மிகுந்த என்னுடல் இவர் தொடத்தொடக் குளிர்ந்தது" என்றான். உடனே சமணரெண் ணாயிரவரும், "அரச, நீ ஒரு பிரமசாரியின் நீற்றால் உய்ந்ததாகக் கூறுவாயேல் இனி இருவேமுடைய மந்திரயந்திரங்களின் ஆற்றல் களையும் நீராலும் நெருப்பாலும் அறியலாம்; மந்திரங்களெழுதப் பெற்ற ஏடுகளைத் தீயிலிடும்போதும் வைகைநீரிலிடும்போதும் முறையே எரிந்துபோகாதனவும் எதிரோடுவனவுமாகியவற்றை உடையாரே வென்றவராவர்; தோற்பவரைக் கழுவில் ஏற்றுக" என்று சொல்லி வஞ்சினமுங் கூறினர். அவர்களுடைய கூற்றைக் கேட்ட மங்கையர்க்கரசியார் மிக அஞ்சிப் பிள்ளையாரைநோக்கி, "ஸ்வாமீ! இவர்கள் மந்திரவாத சத்தியாற் பலபெருங்காரியங்களை முன்பு செய்திருக்கின்றனர்; இவர்களோடு வாதஞ்செய்யாமல் சீகாழிக்கு எழுந்தருள்க" எனவேண்டித் தடுக்கவே பிள்ளையார், "கவலாதொழிக; திருவருளால் வெற்றி யுண்டாகும்" என்றனர்; சமணர்கள் வீரம்பேசினர்; பின்னர் அவ்விருதிறத்தாரும் ஏடுகளை நெருப்பிலும் வைகைநீரிலுமிட்டனர்; சமணர் நெருப்பிலிட்ட ஏடு கள் எரிந்து கரிந்து போயின; வைகைநீரிலிட்டவை கடலிற் புகுந்தன; பிள்ளையார் அவற்றிலிட்ட ஏடுகள் முறையே வேவாமற் பசுமையுற்றும் ஆற்றை எதிர்த்துச் சென்றும் விளங்கின. இந் நிகழ்ச்சியைக் கண்ட யாவரும் மகிழ்ந்து ஆரவாரித்தனர்.

அப்பாற் பிள்ளையார் பாண்டியனுடைய உடம்பில் திருக்கையை வைத்தவுடன் அவனுக்கு இருந்த கூன்நீங்கி உடம்பு பொன்னிறம் பெற்றது. பின்பு சமணர்களை அரசன் கழுவேற்றப் புகுகையில், "ஈது ஆகாது" என்று பிள்ளையார் விலக்கியருளச் சமணர் தாம் கூறிய சபதம் தவறலாகாதென்றுசொல்லி வலிந்து தாமே கழுவிலேறினர்; பிறகு பிள்ளையார் சீகாழிக்கு எழுந்தருளினர்.

இக்கதையைக் கூறிய நாமகளைத் தன்முன் இருக்கும்படி துர்க்காபரமேசுவரி அருளினளென்னு முகத்தால் நாமகளின் பெருமையையும் தமக்கு நாமகள்பாலுள்ள அன்பையும் ஆசிரியர் புலப்படுத்தியிருக்கிறார்.

(எ) * பேய் முறைப்பாட்டில் நாமகளுக்கு அருள்கூர்ந்து உவகையுடன் காளி இருத்தலைக்கண்ட பேய்கள் தம்முடைய குறைகளைக் கூறி முறையிடுதற்கு அதுதான் நல்ல சமயமென்றெண்ணிப் புகுந்து நின்று, "அம்மே, உணவளிப்ப வாய்த்த சமயங்களிலெல்லாம் உன்னுடைய கணவர் எங்களை ஏமாற்றிவிட்டனர்; நீ வேண்டிய பொருள்களை உன்பிள்ளைகளுக்குமட்டும் தடையின்றி அவ்வப்பொழுது அருளுகின்றாய். பண்டைக்காலத்தில் நடந்த பெரும்போரில் யாங்கள் பசிதீரவுண்டு வாழ்ந்தோம்; பின்னர்ப் பசியால் வருந்திப் புலர்ந்தோம்" என்று முறையிட்டுத் தாம்கண்டகளுக்களைக் கூறிக்கொண்டிருக்கையில், தக்கன் யாகத்தை அழித்தற்குப் படைபோன பூதகணங்களோடு முன்பு சென்றிருந்த பேயொன்று ஓடிவந்து, "பசி மிக்க பேய்கள் என்பின் விரைந்து வருக" என்றுரைத்துவிட்டு மீண்டு உணவின் நசையால் யாகசாலைக்கு மிக விரைந்தோடக் காளி அதனைப் பிடித்துவரச்செய்து தேவர்கள் தக்கன்யாகத்தில் அழிந்த வரலாற்றைக் கூறும்படி கட்டளையிட அவ்வாறே அது சொல்லத்தொடங்கியதென்பது கூறப்படுகின்றது.

(அ) காளிக்குக் கூளிகூறியதில் தக்கன் சிவபெருமானை மதியாமல் வேதவிதிக்கு மாறாக யாகஞ் செய்யத் தொடங்கியதும், அதற்குவந்த தாக்ஷாயணி தக்கன் முதலியோரால் அவமதிக்கப் பெற்றதும் தேவி சினந்துசென்றதும் அது தெரிந்த சிவபெருமான் வீரபத்திரக்கடவுளை வருவித்து அவ்வேள்வியை அழிக்கும்

---

* "வெண்டிரைப் பரப்பிற் கடுஞ்சூர் கொன்ற, பைம்பூட் சேஎய் பயந்தமா மோட்டுத், துணங்கையஞ் செல்விக் கணங்குநொடித் தாங்கு" (பெரும்பாண். சஙஎ-க) என்பதனாலும், 'காடுகெழுசெல்விக்குப்பேய் கூறும் அல்லல்போல வழக்கினுள்ளார் கூறுவன' (தோல். மெய். சூ. கஉ-பேர்.) என்பதனாலும் பேய்கள் காளியிடத்து முறையிடும் வழக்குண்மை அறியலாகும்.

படி அனுப்பியதும், அவர் அங்ஙனமே பூதகணங்களுடன் சென்று தக்கனுக்கு உதவிசெய்வதற்கு வந்த தேவர்களுடன் போர்செய்து கொன்று யாகத்தைச் சிதைத்ததும், இறந்ததேவர்கள் பேயானதும் மிக விரிவாகக் கூறப்படுகின்றன.

(கூ) கூழடுதலும் இடுதலும்:—இப்பகுதியில் கதையைக்கேட்ட காளி யாகசாலைசென்று கூழடும்படி பேய்களுக்குக் கட்டளையிடுதலும், அவ்வாறே பேய்கள் அக்களத்தில் இறந்தவர்களுடைய தசைமுதலியவற்றைக் கொண்டு கூழ்சமைத்துக் காளிக்குப் படைத்துப் பிறபேய்களுக்கு இட்டுத் தாமும் உண்ணுதலும், பின்புகளித்து இரண்டாம் இராசராசனுடைய முன்னோர்களையும் அவனையும் வாழ்த்துதலும் கூறப்படுகின்றன.

(கO) களங்காட்டலில் சிவபெருமான் அம்பிகையோடுமெழுந்தருளிப் போர்க்களத்திருந்த பேய்களைச் சுட்டிக்காட்டி இவற்றுள் இறந்த இன்ன தேவர் இன்னபேயாக ஆயினரென்று புலப்படுத்தத் தேவி அவர்கள்பால் தான்கொண்டிருந்த முனிவாறியதன்றிச் சினம் தணிந்தருள வேண்டுமென்று சிவபெருமானை வேண்டுதலும், அவர் இரங்கித் தம்மை இகழ்ந்த தக்கனுக்கு ஆட்டுக்கிடாய்த் தலையையும் உயிரையும் ஏனைவானவர்களுக்கு உயிரையும் உரியபதவிகளையும் அளித்தருளுதலும், அவர்கள் அவற்றைப்பெற்று வலம் வந்து வணங்கி வீரபத்திரதேவரைவாழ்த்தித் தத்தம் இடஞ் செல்லுதலும் கூறப்படுகின்றன.

(கக) வாழ்த்து :—இதில் நூலாசிரியர் தம்மை ஆதரித்தவர்களுள் ஒருவனும் இந்நூலைச் செய்வித்தோனுமாகிய இராசராச சோழனையும் பிறரையும் வாழ்த்துதல் காணப்படுகின்றது. இப்பகுதியின் ஈற்றிலுள்ள மூன்று தாழிசைகளால் உறையூரையும் காவிரியையும் திருமகள் கலைமகள் முதலியோரையும் தமிழையும் ஆசிரியர் வாழ்த்துகின்றார்.

மகாபுராணங்களிலும் வேறு நூல்களிலும் கூறப்பட்டிருக்கும் தக்கயாகசங்காரக்கதையினின்றும் இதிலுள்ள கதைப்போக்கு வேறுபட்டிருத்தலின் இந்த முறைக்கு ஆதாரமாக உள்ள முதல் நூல் இன்னதென்று இப்பொழுது விளங்கவில்லை.

ஆளுடையபிள்ளையார் சமணரை வாதில்வென்ற வரலாற்றிற் காணப்படுவனவாய் இதன்பாலுள்ள சில செய்திகள் பெரிய புராணத்திற் காணப்படவில்லை; இஃது ஆராய்ச்சி செய்யற்பாலது.

இப்பரணியிலுள்ள தாழிசைகள் அகரு; இவை உரைப்பிரதியில் உள்ளவை; மூலமட்டுமுள்ள சுவடிகளில் அதிகமாக அங்கங்கே காணப்பட்ட ச - தாழிசைகள் உரைப்பிரதியிற் காணப்

படாமையாலும் சந்தர்ப்பத்திற்குப் பொருத்தமின்றியும் பிழை மலிந்தும் இருந்தமையாலும் அவை இப்புத்தகத்தினிறுதியிற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதனுரையாசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. ஆயினும் உரையானது மிகப் பழையதாகக் காணப்படுவதன்றி இக்காலத்து வழங்காத அரிய சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் பல அரிய கருத்துக்களையும் மேற்கோள்களையும் தன்பாற் கொண்டு பொருள்களை அங்கங்கே நன்கு விளக்கிச் செல்லுதலின், இவ்வுரையாசிரியர் ஒட்டக்கூத்தருடைய மாணாக்கரோ அன்றி அவர்பால் இந்நூற் பொருளை முறையே நன்கு அறிந்து கொண்டவரோ வேறுயாரோவென்று நினைக்கப்படுகிறார். இக்காலத்துக் காணப்படாத தமிழ்நூல்களிலிருந்தும் பல வடநூல்களிலிருந்தும் மேற்கோள்களை எடுத்துக் காட்டுதலால் இவர் ஒட்டக்கூத்தரைப்போலவே தமிழிலும் வடமொழியிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவரென்று தெரிகின்றது; தமிழில் இவருக்கு அபிமானமதிகமென்று உரையிலுள்ள சில குறிப்புக்கள் தெரிவிக்கின்றன.

> "அறுவர்தந் நூலு மறிந்துணர்வு பற்றி
> மறுவரவு மாறுன நீக்கி—மறுவரவின்
> மாசா ரியனுய் மறுதலைச்சொன் மாற்றுதலே
> ஆசா ரியன தமைவு" (ஏலாதி, எகூ)

என்பதிற் கூறப்படும் உரையாசிரியருக்குரிய இலக்கணங்கள் இவர்பால் நன்கமைந்துள்ளன. பல இயல்பினால் அடியார்க்குநல்லாரையொத்தும் சிலவகையால் அவருக்கு மேற்பட்டும் இவர் விளங்குகிறார். இவரைப்பற்றிய வேறு வரலாறுகளை இப்புத்தகத்தில் உரையாசிரியர் வரலாறு என்னும் பகுதியிற் கண்டுகொள்க.

இவ்வுரை ஒரே படித்தாக இராமற் சில இடங்களிற் சுருங்கியும் சில இடங்களில் விரிந்தும் சில இடங்களில் தொடர்ச்சியின்றியு மிருத்தலைப் பார்க்கையில், இது பின்பு விரிவாக எழுதக் கருதி முற்பட உரையாசிரியர் குறித்த குறிப்போவென்று எண்ணும்படிக்கும் செய்தது.

கிடைத்த பிரதியில் ஓரிடத்திலிருக்கவேண்டிய சொற்களும் வாக்கியங்களும் வேறிடத்திலெழுதப்பட்டும் அறிந்து கொள்ளக்கூடாத நிலையில் மிகப் பிழைபட்டும் பூர்த்தியாக வாக்கியங்கள் எழுதப்படாமலும் சில சொற்களும் வாக்கியங்களும் கிரந்தலிபியிற் பிழையாக எழுதப்பட்டும் எழுத்துக்கள் மாறியுமிருந்தமையாலும் சுவடியிலுள்ள ஏடுகள் சிலவிடங்களில் தேய்வுற்றும் முறிந்தும் எழுத்துக்களின் உருவங்கள் புலப்படாமலும் இராமபாணங்கள் ஊடுருவிச் செல்லப்பட்டும் இருந்தமையாலும் இந்நூலைப் பரிசோதனை செய்வது மிக்க வருத்தத்தை விளைவித்தது. ஆனாலும் இந்

தப் பிரதி இல்லையேல் இப்பரணியின் ஒழுங்கான பொருளையும் பிற விசேடங்களையும் காணுதல் அருமையினும் அருமையாகும்.

இற்றைக்கு நாற்பத்துநான்கு வருடங்களுக்குமுன் பத்துப் பாட்டுப் பிரதியைத் தேடுதற்கு யான் சென்றபோது திருக்கைலாயபரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனமடத்துப் புத்தகசாலையிலுள்ள பல புத்தகங்களுள் இவ்வுரைப்பிரதியைப் பார்த்துவிட்டு வந்தேன். அப்பால் சில மாதங்களுக்குப் பின்பு என் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அப்போது ஷை ஆதீனத்தின் தலைவர்களாக விளங்கிய ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக தேசிகரவர்கள் என் நண்பர்கள் முகமாக ஷை பிரதியைக் கொடுத்தனுப்பி யுதவினார்கள். அவர்கள் செய்த இப் பேருதவிக்குச் செய்தற்குரிய கைம்மாறு யாதுளது?

பின்பு சென்னைத் தங்கசாலைத் தெருவிலிருந்த திருத்தணிகைச் சரவணப் பெருமாளையருடைய பரம்பரையினராகிய குருசாமி ஐயரென்பவருடைய வீட்டிலிருந்த சுவடிகளில் இவ்வுரைப் பிரதியின் சில பகுதிகள் காணப்பட்டன. அவற்றைப் பார்த்து ஒப்புநோக்கிக் கொண்டேன். அதுவும் பிழைமலிந்த பிரதியே. அவ்வுரைப் பிரதியின் எஞ்சிய பகுதிகளைப்பற்றி அவரை விசாரிக்கையில் ஒருவரிடம் கொடுத்ததாகச் சொல்ல அவரைத் தேடிப் பிடித்துக் கேட்குங்கால் அவர் மற்றொருவரைச் சுட்ட அன்னவரும் அவ்வாறே செய்ய இவ்வாறே பலரிடம் சென்று கேட்டும் அம்முயற்சி பயனிலதாயிற்று.

சென்னைக்கு நான் வந்தபிறகு ஒருநாள் பிற்பகலிற் சில அன்பர்களுடன் கடற்கரைக்குச் சென்ற பொழுது ஓரன்பர் பக்கிங் ஹாம்கால்வாய் ஓரத்திற் கிடந்தனவென்று எழுதப்பட்ட பல ஒற்றையேடுகளைக் கொணர்ந்து கொடுத்தனர். அவற்றை வாங்கிவந்து சோதித்தபோது இந்நூலின் இரண்டு ஒற்றையேடுகளே கிடைத்தன. படித்துப் பார்க்கையில் கோயில் பாடியதில் ஆளுடையபிள்ளையார் கதையைக் கூறும்பகுதியிற் சில தாழிசைகளும் அவற்றினுரையுமே பிழைகளுடன் காணப்பட்டன. அவற்றையும் வைத்து ஒப்புநோக்கிக் கொண்டேன்.

பின்பு கிடைத்த சில மூலப்பிரதிகளும் ஒப்பு நோக்கப்பட்டன. உரைப்பிரதியிற் சில இடங்களில் உரைக்குமாறாக மூலங்களிருந்தன; சில இடங்ளில் உரைக்குரிய தாழிசைகள் காணப்படவில்லை. இவ்விருவகைக் குறைகளையும் மூலமட்டுமுள்ள பிரதிகள் நீக்கியுதவின.

இந்நூற்றாழிசைகள் குறட்டாழிசை யென்றும் இந்நூலின் பெயர் வீரபத்திரப்பரணி யென்றும் சில மூலப்பிரதிகளிற் காணப்பட்டன.

இந்த உரைப்பிரதி கிடைத்ததுமுதல் இதுகாறும் செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் தேடிப் பார்த்தும் உரையுள்ள பிரதியாக வேறொன்றும் கிடைக்கவில்லை. சொன்னால் என் மனங்கனியுமென்று பல உரைப்பிரதிகளை வருவித்துக் கொடுப்பதாகக் கூறித் தங்கள் காரியத்தைமட்டும் நிறைவேற்றிக் கொண்டு சென்ற புண்ணியவான்கள் சிலர்.

கிடைத்த பூர்த்தியான கையெழுத்துப் பிரதிகள்:

(உரைப்பிரதி)

தருமபுர ஆதீனத்துப்பிரதி க.

(மூலப்பிரதி)

காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீ கங்காதர முதலியார் தந்த பிரதி க.

சீகாழி ஸ்ரீ சிதம்பர வாத்தியார் தந்த பிரதி க.

சிதம்பரம் ஸ்ரீ தில்லைநாயக முதலியார் தந்த பிரதி க.

சென்னை இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தக சாலைப் பிரதி க.

இந்நூலும் உரையும் மிகப் பிழைபட்டுக் காணப்பட்டமையாலும் வேறு நல்ல பிரதிகள் அகப்படாமையாலும் எழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழைகள் இன்னவையென்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தவற்றைமட்டும் திருத்தியமைத்தும் அங்ஙனம் நிச்சயிக்க முடியாதவற்றை வேறு பிரதி கிடைத்தால் செப்பஞ்செய்துகொள்ளலாமெனவெண்ணி அங்ஙனமே அமைத்தும் பதிப்பிக்கப்பெற்றன. விளங்காத மேற்கோள்களின் ஆகரங்களை விளக்கியும் கடினமான விஷயங்களை அடிக்குறிப்பாற் புலப்படுத்தியும் மூலத்திலும் உரையிலும் கடினமாகவுள்ள பகுதிகளை இயன்றவரையில் விளக்கிப் பழைய நூல்களிலும் பிற்காலத்து நூல்களிலும் இந்நூலோடு ஒத்துள்ள பகுதிகளை எடுத்துக்காட்டி எழுதுவித்த விசேடக்குறிப்பையும் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதியையும் பாடபேதத்தையும் உரையிற்கண்ட இலக்கண விசேடங்களையும் விளங்கா மேற்கோளகராதியையும் பிறவற்றையும் வழக்கம்போலவே சேர்த்தும் இப்புத்தகத்தை வெளியிடலானேன். இவை வித்தியாவிநோதர்களுக்கு மிகப் பயன்படுமென்று எண்ணுகிறேன்.

இதனால் தெரியவருவனவும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு நிகழ்ந்தனவுமாகிய முதல் இராசராசன் முதற்குலோத்துங்கன் விக்கிரமசோழன் முதலிய மூவர் நம்பிப்பிள்ளை முதலியோர்களின் சரித்திரப் பகுதிகளும், அவர்கள் பகைவரை வென்று நாடுகாத்த

மையும், ஸ்ரீ சிதம்பரம் முதலிய ஸ்தலங்களில் திருப்பணி செய்த மையும், பிறதருமங்கள் புரிந்தமையும், அவர் காலத்து நிகழ்ந்த பிற நிகழ்ச்சிகளும், சில சொற்பிரயோகங்களும், பிறவும் சிலாசாஸனங் களின் உதவியால் தெளியப்பெற்று வலியுறுவனவாயின.

இந்நூல் ஆராயப்பெற்று வந்தகாலத்தும் பதிப்பிக்கப் பெற்று வந்தகாலத்தும் சென்னைச் சிலாசாஸன ஆபீஸிலுள்ள சில அறிக்கைகளும் புத்தகங்களும், சென்னை இராசாங்கத்துக் கை யெழுத்துப்புத்தகசாலையிலும் சென்னை ஸர்வகலாசாலைப் புத்தக சாலையிலும் உள்ள சில புத்தகங்களும் மிக்க உதவியாக இருந்தன.

ஸ்ரீகாஞ்சிகாமகோடிபீடாதிபதிகளாக விளங்கும் கும்பகோ ணம் ஜகத்குரு ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகளவர்களை யான் தரி சிக்குங் காலங்களிற் பழந்தமிழ் நூலாராய்ச்சியைப்பற்றிப் பெருங் கருணையுடன் விசாரிப்பதுண்டு. அது மிக்க ஊக்கத்தையும் தைரி யத்தையும் எனக்கு அளித்து வருகின்றது.

அவ்வப்போது நிகழ்ந்த ஐயங்களை நீக்கிய மைஸூர் ஸர்வ கலாசாலை, திராவிட பாஷா ஸபைத்தலைவரான ஸ்ரீமான் பிரகடன விமர்ச விசக்ஷண கர்ணடகாசார்ய வித்யாவைபவ ராவ்பகதூர், ஆர். நரசிம்மாசாரியரவர்களையும், பங்களூர்த் தண்டிலுள்ள தேவி உபாஸகராகிய பண்டிதர் பிரம்மஸ்ரீ ராமதாஸ சாஸ்திரிகளவர்களை யும், சென்னையிலிருக்கும் ஸ்ரீனிவாஸநல்லூர் பிரம்மஸ்ரீ ராமசந்திர சாஸ்திரிகளவர்களையும் ஒருபொழுதும் மறவேன்.

திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனத்துத் தலை வர்களாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ வைத்தியலிங்க தேசிகரவர்களும், திருப் பனந்தாட் காசிமடத்துத் தலைவர்களாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி சோக்கலிங்கஸ்வாமிகளவர்களும், மதுரை அட்வோகேட் ஸ்ரீமான் டி. ஸி. ஸ்ரீனிவாஸையங்கார் M. L. C. அவர்களும், பெரும்பன்றியூர் ஸ்ரீமான் ஏ. எம் பெரியசாமி முத்தைய உடையாரவர்களும், கொழும்பு நகரத்துள்ள ஸ்ரீமான் டாக்டர் கு. ஸ்ரீகாந்த முதலியா ரவர்களும் தமிழ்ப் பாஷையின்கண் உள்ள பேரபிமானத்தினல் நூற்பதிப்பு விஷயத்தில் இயன்ற உதவிகளை அவ்வப்போது செய்து தமிழை அன்புடன் ஆதரித்து வருவதை இது முகமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தநூலை ஆக்குவித்தோனுகிய இராசராசனுடைய செயல் களையும் ஒட்டக்கூத்தர் முதலிய தமிழ்ப் புலவர்களை அவன் ஆத ரித்து விளங்கியதையும் நினைக்கும் பொழுதெல்லாம் ஸ்ரீஸேது ஸமஸ்தானுதிபதிகளும் தமிழ்ச்சுவையை நன்கறிந்து தமிழ்ப்புல வர்களை மிக்க அன்போடு ஆதரித்துவந்தவர்களுமான காலஞ் சென்ற மகாராஜராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேஸ்வர ஸேதுபதி மகா

ராஜா அவர்களுடைய ஞாபகம் உண்டாகி மேன்மேலும் வருத்தியது. அவர்களுடைய செல்வப்புதல்வர்களும் இப்பொழுது ஸேது ஸமஸ்தானாதிபதிகளாக விளங்குபவர்களும் தந்தையாரவர்களைப் போலவே தமிழ்ச்சுவையையறிந்து இன்புறுபவர்களும் தமிழ்ப் புலவர்களை ஆதரித்துவருபவர்களும், "மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை, யென்னோற்றான் கொல்லென்னுஞ் சொல்" என்னும் பெரியார் வாக்கிற்கு இலக்கியமாக உள்ளவர்களுமாகிய கௌரவம் பொருந்திய மகாராஜராஜஸ்ரீ ஷண்முக ராஜேஸ்வர நாகநாத ஸேதுபதி மகாராஜா அவர்கள், நூற்பரிசோதனைக் காலத்தில் உடனிருந்து உதவிசெய்து வருபவர்கள் விஷயத்தில் நான் பொருட்கவலை யடையாதபடி வழக்கம்போலவே கவனித்து உதவிசெய்து வருதல் மிகப் போற்றற்பாலது.

என்னுடைய பதிப்புக்கள் வெளிவருவதை மிக்க ஆவலுடன் எதிர்நோக்கி அடிக்கடி உண்மை அன்பர்கள் கடிதம் எழுதி வருவது எனக்கு மிக்க ஊக்கத்தை விளைவிக்கின்றது.

இந்நூலைப் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்துவருங் காலங்களில் உடனிருந்து எழுதுதல், ஆராய்தல், ஒப்பு நோக்குதல் முதலிய உதவிகளை அன்புடன் செய்தவர்கள் என் இளைய சகோதரர் சிரஞ்சீவி, வே. சுந்தரேச ஐயரும், சென்னை விமென்ஸ் கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் வித்வான், சிரஞ்சீவி, சு. கோதண்டராம ஐயரும், சென்னைக் கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் வித்வான், சிரஞ்சீவி, வி. மு. சுப்பிரமணிய ஐயரும், மோகனூர், தமிழ்ப் பண்டிதர், சிரஞ்சீவி, கி. வா. ஜகந்நாத ஐயரும் ஆவர். இவர்களுள் ஜகந்நாதையர் எடுத்துக்கொண்ட உழைப்பு பாராட்டத்தக்கது.

இப்புத்தகத்தில் எதிர்பாராத பிழைகள் பலகாரணங்களால் அங்கங்கே நேர்ந்திருத்தல் கூடும். அவற்றைப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி இதனைப்படிக்கும் அறிஞர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னை இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடத்திப் பாதுகாத்தருளும் தோன்றாத் துணையை அனவரதமும் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

திருவாசகம்.

"அன்றே யென்ற னாவியு முடலு முடைமை யெல்லாமுங்
குன்றே யனையா யென்னையாட் கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
வின்றோ ரிடையூ றெனக்குண்டோ வெண்டோண் முக்க ணெம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ விதற்கு நாயகமே."

'தியாகராஜ விலாஸம்'
திருவேட்டீசுவரன் பேட்டை,
20—1—1930.

இங்ஙனம்
வே. சாமிநாதையர்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கன்றூடுங் காதலத்துச் சிவகாமி யம்மை
கண்டுகளித் திடத்தில்லைக் கடிநகரிற் கனக
மன்றூடுங் கூத்தனைப்போ லிருமொழிக்குந் தலைமை
வாய்ந்துவிறற் புலவர்சிகா மணியாகி விளங்கி
என்றூடுங் குலத்தேவர் மூவர்வழி படவைந்
தியற்றியிணை யிலியாகிச் சருவஞ்ஞ னுகி
நின்றூடும் புகழ்க்கூத்தன் கவிச்சக்ர வர்த்தி
நேர்மையினை யெடுத்துரைக்கு நீர்மையன்கொல் யானே.

எண்ணுமிரு வேறுலகத் தியற்கையெனுங் குறளை
யெதிர்மறுத்தே யிருபொருளு மொருங்குபெறுங் கூத்தன்
கண்ணுபல குணக்குன்றும் வராாச ராசன்
காசிரகம் பிதஞ்செய்யக் கவிஞர்குழாங் களிப்பப்
பண்ணுமிரு மொழிச்சுவைக ணண்ணுதக்க யாகப்
பாணியினைப் புகழ்ந்திடுகோ முாணிலதன் கண்ணே
அண்ணுசுவை பலவிளங்க வரியவுரை செய்த
வாசிரியன் பெரும்புலமை பேசிடுகோ யானே.

இந்நூலாசிரியராகிய ஒட்டக்கூத்தருடைய இயற்பெயர் கூத்தரென்பது; இவர் கூத்தமுதலியாரென்றும் வழங்கப்படுவார். கூத்தரென்பது ஸ்ரீநடராசப் பெருமானுடைய திருநாமம். இவர் பிறந்த ஊர் மலரியென்பர்; "மலரி வருங்கூத்தன்" (தண்டி. மேற்.)

இவர் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களிலும் வடமொழி நூல்களிலும் மிகுந்த பயிற்சி வாய்ந்தவர். செய்யுள் இயற்றுமாற்றல் இவர்பால் மிகச் செவ்வனே அமைந்திருந்தது. வடமொழியிலுள்ள பலவகையான சொற்களையும் தொடர்மொழிகளையும் தாம் இயற்றும் செய்யுட்களில் உரிய இடங்களில் அமைத்துப்பாடுபவர். அவ்வாறமைப்பதில் இவருக்கு மிகுந்த ஊக்கமும் பிரீதியுமுண்டு. பல மாணக்கர்கட்குப் பாடஞ்சொல்லும் இயல்பினர். சிவபக்திச் செல்வம் வாய்ந்தவர்; கலைமகளையும் வழிபட்டுப் பேறுபெற்றவர். இவர் இன்னராதல் இவரியற்றிய நூல்களாலும் இந்நூலுரையாலும் விளங்கும்.

இவர் விக்கிரமசோழன் காலத்தில் அவனுடைய ஆஸ்தான பண்டிதராகவும், குலோத்துங்கனுக்கு வித்தியாகுருவாகவும், அவனுக்கும் அவன் குமாரன் இரண்டாம் இராசராசனுக்கும் ஆஸ்தான பண்டிதராகவும் இருந்து அவர்களுடைய அவைக்களத்தை அலங்கரித்துப் பல புலவர்களை ஆதரித்தும் பல நூல்களை இயற்றியும் இயற்றுவித்தும் விளங்கியவர். அக்

காலத்தில் அம்மூவருள் ஒவ்வொருவர்மீதும் ஒவ்வோருலாவும் குலோத்துங்கசோழன்மீது ஒரு பிள்ளைத்தமிழும் இயற்றினர். இவரிடத்துப் பேரன்புற்ற அம்மூவருளொருவன் இவருக்கு அரிசிலாற்றங்கரைக்கண்ணதாகிய ஓரூரை அளித்தனன்; அஃது இவர் பெயராற் * கூத்தனூர் என்று இக்காலத்து வழங்கப்படுகிறது. இவர் கலைமகளுடைய திருவருள் பெற்றவராதலின், அவ்வூரில் அத்தேவியின் திருவுருவத்தைப் பிரதிஷ்டிப்பித்துக் கோயிலெடுப்பித்து வழிபட்டு வந்தனர். இஃது, "ஆற்றங்கரைச் சொற் கிழத்தி வாழியே" (தக்க. 813) என்பதனாலும் விளங்கும்; இத்திருக்கோயில் இன்றும் உளது.

தன்மீது இவர் செய்த உலாவிலுள்ள ஒரு கண்ணியை ஒட்டி ஒரு செய்யுள் இயற்றும்படி விக்கிரமசோழன் சொல்ல அவ்வாறே விரைந்து பாடினமையால் இவர் ஒட்டக்கூத்தரென்னும் பெயர்பெற்றாரென்பர். இப்பெயருக்கு வேறு காரணங் கூறுவாருமுளர்.

விக்கிரமசோழன் இவருக்கு யானை காளம் முதலிய வரிசைகளை அளிக்க இவர், "இவ்விருதுகளைப் பெறுதற்கு யான் உரியேனல்லேன்" என்று, "பெருக்கத்து வேண்டும் பணிவு" என்பதற்கிணங்கத் தம்முடைய பணிவைத் தெரிவித்தனர்; இவை பின்னுள்ள செய்யுட்களால் விளங்கும்:

† "இடுக்கட் புண்படு நிரப்புக் கொண்டுழன்
றிரக்கச் சென்றவின் றெனக்குச் சிங்களந்
திடுக்குற் றஞ்சும்வெஞ் சினத்துச் செம்பியன்
றிருக்கைப் பங்கயஞ் சிறக்கத் தந்தன
படுக்கக் கம்பளம் பரக்கக் குங்குமம்
பதிக்கக் கங்கணம் பிரிக்கக் குஞ்சரங்
கடுக்கக் குண்டலங் கவிக்கச் சங்கினங்
கவிக்குப் பஞ்சரங் கவிக்கத் தொங்கலே"

† "பத்துக்கொண் டனதிக்கும் பதறிப்போய் முடியப்
பைம்பொற்றா ரகைசிந்தப் பகிரண்டத் திடையே
மத்துக்கொண் டமுதத்தைக் கடையாழித் திருமால்
வடிவாகிப் புவிகைக்கொண் டருண்மான பரண
முத்துப்பந் தரினிற்குங் குருளைக்குஞ் சினவேன்
முருகற்கும் பொதியக்கோ முனிவற்கும் பதுமக்
கொத்தற்குஞ் சடிலக்குந் தளருக்கு மல்லாற்
கூழைத்தண் டமிழுக்கேன் கொடியுங்கா ளமுமே."

இராசராசனுலாவைப் பாடி அரங்கேற்றியபொழுது இவருக்கு அவ்வரசன் ஒவ்வொரு கண்ணிக்கும் ஆயிரம் பொன் விழுக்காடு வழங்கினன். இது, "தெள்ளித்தம், முன்னை யகரிலவன் மூதுலாக் கண்ணிதொறும், பொன்னாயிரஞ்சொரிந்த பூபதியும்" (சங்கரசோழனுலா), "கூட, னராதிபன்

---

* இது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பூந்தோட்டம் ரெயில்வேஸ்டேஷனுக்குச் சமீபத்தில் உள்ளது.

† தமிழ்நா. 118, 119.

கூத்தனெதிர் நண்ணியோர் கண்ணிக், கொராயிரம்பொ னீந்த வுலாவும்'' (தமிழ்விடுதூது) என்பவற்றால் தெரிகின்றது.

இவரை ஆதரித்தவர்கள் மேற்கூறிய மூவரேயன்றி, திருச்சிற்றம்பல முடையான் பெருமாள்நம்பி, காவிரிப்பூம்பட்டினத்திருந்த உபகாரிகளாகியவீரர் சிலர், புதுவைக்காங்கேயன், திரிபுவனச்சோமனென்னும் செல்வர்களுமென்று இந்நூலாலும் இதனுரையாலும் பிறவற்றாலும் விளங்குகின்றது.

இந்நூலின் இறுதியில், "ஆக்கம் பெருக்கு மடந்தை வாழியே" என்று திருமகளை வாழ்த்தியிருத்தல் சோழர் முதலியோரால் நன்கு ஆதரிக்கப்பட்டு மேன்மேலும் செல்வம், புகழ், மதிப்பு இவற்றை மிகுதியாக அடைந்து யாதுங்கவலையின்றி இவர் வாழ்ந்து வந்தனரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது.

இராசராச சோழன் (II) காலத்தில் முதுமைப் பிராயம் அடைந்திருந்த இவர் உடற்றளர்ச்சியுற்றிருந்தாரேனும் அறிவிற்றளர்ச்சியுறவில்லை. இவர் இயற்றிய மூவருலாவில் இராசராச சோழனுலா ஏனைய இரண்டிலும் அளவாலும் சுவையாலும் மிக்கிருத்தலும் இந்நூலமைப்பும் இதனை அறிவிக்கும்; "நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி னுரைமூதாளன்'' என்னும் மணிமேகலையடிகள் இங்கே ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன.

இவர்காலத்திலிருந்த புலவர்கள் நம்பிகாளியார், நெற்குன்றவாண முதலியார் முதலியோர். கம்பரும் புகழேந்தியும் இவர்காலத்தில் இருந்தவரென்பது சிலர் கொள்கை; அதற்குத் தக்க ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை.

இவர், "பாடற் பெரும்பரணி தேடற் கருங்கவி கவிச்சக்ரவர்த்தி புரவச் செஞ்சேவகஞ் செய்த சோழன்றிருப்பெயரா'' (குலோத். பிள்ளை.) என்பதில் முதற்குலோத்துங்கன்மீது சயங்கொண்டார் கலிங்கத்துப்பரணி இயற்றியதையெடுத்துக் கூறுதலால் பிறபுலவர்களைப் பாராட்டும் இவருடைய அரியகுணமும், சயங்கொண்டார்பால் இவர் கொண்ட மதிப்பும் விளங்கும்.

இவர் உலகஇயல்பைக் கடந்து வருணனைகளை அமைப்பதாற் கௌடப்புலவரெனப்படுவார், அவ்வாறமைப்பதை இந்நூலுள் 29, 37, 85-ஆம் தாழிசைகளாலும் பூதகணங்களின் செயல்களை விரித்துக் கூறும் பகுதி முதலியவற்றாலும் உணரலாகும். செய்யுள் செய்யும் ஆற்றலில் அக்காலத்துள்ள கவிகளுட் சிறந்து விளங்கினமையால் * கவிராக்ஷசனென்றும் † கவிச்சக்கரவர்த்திகளென்றும் ‡ சக்கரவர்த்திகளென்றும், அரசனாற் காளம் என்னும் விருதுபெற்றமையால் § காளக்கவியென்றும் இருமொழி நூல்களுள்ளும் இன்றியமையாதனவற்றைச் செவ்வனே அறிந்து

* சோழமண்டல சதகம், கூ-மேற். திருவாவடுதுறைஆதீன வித்துவான் ஸ்ரீகச்சியப்ப முனிவர் கவிராக்ஷஸனென்ற சிறப்புப்பெயர் வாய்ந்திருந்தவரென்பது கர்ணபரம்பரைச் செய்தி.

† தக்க. 813 - 4 மூலங்கள்; 536, 776 - உரைகள்.

‡ தக்க. 457 - உரை.

§ தக்க. 70 - உரை; விசேடக் குறிப்பு.

அறிந்தவற்றை நன்கு புலப்படுத்திச் செய்யுள் செய்யும் திறம் வாய்ந்திருந்தமையின் * சருவஞ்ஞகவி யென்றும் இவர் வழங்கப்படுவர்.

இவர் தேவியைப்பற்றிக் கூறுவனவெல்லாம் பெரும்பாலும் யாமள சாஸ்திரக் கருத்துக்களைப் பின்பற்றியனவென்று தெரிவதால் இவருக்கு அந்நூல்களிற் பயிற்சியுண்டென்றும் சைனமுதலிய பிற சமயங்களைப்பற்றிய செய்திகளையும் பரிபாஷைகளையும் எடுத்தாளுதலின் அச்சமயநூல்களை யறிந்தவரென்றும் சொல்லலாம்.

இவர் செய்த வேறு நூல்கள்:—காங்கேயன்நாலாயிரக்கோவை, அரும்பைத் தொள்ளாயிரம், மூவருலா, குலோத்துங்கன் பிள்ளைத்தமிழ், ஈட்டியெழுபது முதலியன. அன்றியும் இவர் அவ்வப்பொழுது செய்தனவாகச் சில செய்யுட்கள் தமிழ்நாவலர் சரிதை முதலியவற்றிற் காணப்படுகின்றன. இந்நூலில் 776-ஆம் தாழிசை உரையினால், விக்கிரம சோழன்மீது கலிங்கவெற்றியைக் குறித்து ஒரு பாணி இவராற் பாடப்பட்டதென்று தெரிகின்றது; இந்நூல் 13-ஆம் தாழிசை உரையில் உரையாசிரியர், "என்றூர் தாமே" என்று குறிப்பித்துக் காட்டிய, "முத்தின் கனங்குழையை யுங்குமிழை யுங்கதுவி முட்டுங் கருங்கயல்க ளின்கடை யடங்குவன" என்பதும், சிலப்பதிகாரவுரையில் அடியார்க்குநல்லார் காட்டிய மேற்கோள்களுள் பரணித்தாழிசைகளாகக் காணப்படும், "மோடி முன்றலையை வைப்பரேமுடி குலைந்தகுஞ்சியை முடிப்பரே, ஆடிநின்று குருதிப்பு துத்திலத மம்முகத்தினி லமைப்பரே", "மண்ணிணுற வறுத்ததங்கடலை வைத்தபீடிகை வலங்கொள, விண்ணிணுயகிதன் யாகசாலைதொறு மீளவுஞ்சிலர் மிறைப்பரே" என்பவைகளும் அப்பரணியிலுள்ளன போலும்.

"சென்று செவியளக்குஞ் செம்மையவாய்ச் சிந்தையுள்ளே, நின்றளவிலின்ப நிறைப்பவற்றுள் - ஒன்று, மலரிவருங் கூந்தலார் மாதர்நோக்கொன்று, மலரிவருங் கூத்தன்றன் வாக்கு" என்ற தண்டியலங்கார மேற்கோட்செய்யுளால் இவர் வாக்குநயத்தை அக்காலத்தார் நன்குமதித்திருந்தாரென்பதும் இவரால் ஆதரிக்கப்பெற்ற புலவர்களுள் தண்டியலங்கார மேற்கோளாசிரியரும் ஒருவரென்பதும் விளங்குகின்றன.

இந்நூலிலும் இவரியற்றிய வேறு நூல்களிலும் அமைந்துள்ள பிரயோகங்களை உற்று நோக்குகையில் இவர் சைவத்தில் மிக்க பற்றுடையவரென்பது தெளிவாகும்.

துர்க்காபரமேசுவரி கலைமகளை நோக்கி ஆளுடையபிள்ளையார் கதையைச் சொல்லும்படி கட்டளையிட்டு, அங்ஙனமே சொல்லிய கலைமகளை மனமுவந்து தன் அருகில் வீற்றிருக்கும்படி அருளிச்செய்ததாகக் கூறியிருப்பதும், தக்கயாக சங்காரத்தைக் கூறும் ஏனைய நூல்களில் வீரபத்திரதேவர் கலைமகளுடைய நாசியை அரிந்ததாகக் காணப்படும் செய்தியைக் கூறுதொழிந்ததும், வாழ்த்தில், "ஆற்றங் கரைச்சொற் கிழத்தி வாழியே" என்று பாராட்டியிருப்பதும் இவருக்குக் கலைமகள்

* தக்க. 433 - உரை.

பாலுள்ள போன்பைப் புலப்படுத்துகின்றன. இவர் தமிழ்ப்பரமா சாரியாராகிய அகத்தியரிடத்து மிக்க பக்தி உடையவர்; 40, 233, 624-ஆம் தாழிசைகளைப் பார்க்க. இருமொழியிலும் நல்ல பயிற்சி யுடையவராயிருப்பினும் வீரபத்திரதேவர் போர்க்கோலங்கொண்டெழுந்த காலத்தில் தும்பைமாலையை அணிந்துகொண்டதாகக் கூறப்புகுந்த இவர், "பொதியில் வாழ்முனி புங்கவன்றிரு வாய்மலர்ந்த புராணநூல், விதியி னுல்வரு தும்பைமாலை விசும்புதூா மிலைச்சியே" என்று கூறியதா லும், அகத்தியமுனிவரை, "ஒருதமிழ் முனிவான்" என்றும், பொதியின் மலையை, "தமிழ்க்குன்று", "தமிழ்ப் பொதியில்" என்றும் சொல் லியதாலும், "கோக்குந் தமிழ்க்கொத் தனைத்தும் வாழியே", "வாழி தமிழ்ச்சொற் றெரிந்த நூற்றுறை, வாழி தமிழ்க்கொத் தனைத்து மார்க்கமும், வாழி திசைக்கப் புறத்து நாற்கவி" என்று வாழ்த்தியதா லும் தமிழ்மொழியிலும் அதன் வளர்ச்சியிலும் இவர் அதிக அபிமானம் உடையவரென்பது விளங்கும்.

கடவுள் வாழ்த்தில் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியை வாழ்த்தியிருத்தலா லும் அவர் கதையைக் கோயில் பாடியதிற் புகுத்தி விளங்கப் பாராட்டியிருத் தலாலும் பிறவற்றாலும் இவருக்கு அவரிடத்திருந்த சிறந்த பக்தி வெளியா கின்றது.

இவர் நன்றியறிவிற் சிறந்தவர்; இந்நூலில், பொதுவாகச் சோழர் களைச் சிறப்பித்தும் சிறப்பாகத் தம்மை ஆதரித்த சோழர்களைப் பலபடப் பாராட்டியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திருந்த உபகாரிகளையும் பல்லவராய னென்று பட்டம் பெற்ற நம்பிப்பிள்ளையையும் நல்ல சந்தர்ப்பத்திலெடுத் துச் சிறப்பித்துமிருப்பதால் இது தெளிவாகும்.

போர்செய்யச்சென்ற வீரபத்திரதேவர் காஞ்சியில் சிவபெருமானுக்கு நீழல்செய்யும் மாமரத்தின் பல்லவத்தை (தளிரை) அணிந்தனரென்று கூறியிருத்தலால் காஞ்சீபுரத்தில் இவருக்கிருந்த பேரன்பு விளங்கும்.

இவருடைய வரலாறுகளைத் தனிப்புத்தக ரூபமாகவும் வேறு வேறாக வும் பலர் வெளியிட்டிருத்தலால் அவற்றை விரித்தெழுதாமல் இன்றியமை யாத சில வரலாறுகளும் இந்நூலாலறியப்பட்ட செய்திகளுமே இங்குத் தெரிவிக்கப்பட்டன.

நூலாராய்ச்சி.

I. மற்றப் பரணிகளுக்கும் இதற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் :

(க) மற்றப் பரணிகளைப்போலப் பாட்டுடைத்தலைவனுக்கு நன்மை உண்டாக வேண்டுமென்று வாழ்த்தாமல் ஆக்குவித்தோனுக்கு நன்மை உண்டாகும்படி தெய்வங்களை வாழ்த்தியிருத்தல்.

(உ) உமாபாகர், விநாயகர், முருகக்கடவுள், திருஞானசம்பந்தரென்னும் இவர்களை மட்டும் வாழ்த்தியிருத்தல்.

(ந) நூலுறுப்புக்களின் பிறழ்ச்சி.

(ச) காடுபாடியது முதலியவற்றில் யாமளநூலின் முறைப்படி வருணித்திருத்தல்.

(ரு) சைவத்தின் ஏற்றம் புலப்படும்படி திருஞானசம்பந்தர் சைனரை வென்ற கதையைத் தேவிக்கு நாமகள் கூறியது முகமாகப் புதிதாக விளங்கக் கூறியிருத்தல்.

(சு) கூழடுதலென்னும் உறுப்பிற் பேய்கள் கூழையாக்கிக் குடித்துப் பாட்டுடைத் தலைவனை வாழ்த்தாமல் இந்நூலை ஆக்குவித்த இராசராச சோழனையும் அவன் முன்னோர்களையும் அவர்களுடைய நற்செய்கைகளையும் வாழ்த்துதலைக் கூறியிருத்தல்.

(எ) களங்காட்டுதலிற் காளி பேய்களுக்குக் களங்காட்டியதாகக் கூறியது போலன்றிக் கதைத் தொடர்பு புலப்படத் தேவிக்குச் சிவபெருமான் காட்டியதாகக் கூறியிருத்தல்.

(அ) ஆக்குவித்தோனிடத்துள்ள பேரன்பால் அவனைத் தனியே இறுதியில் வாழ்த்தியிருத்தல்.

II. சரித்திர சம்பந்தமான விஷயங்கள் :

இராசகம்பீரன் (இரண்டாம் இராசராசன்) பிரட்டனை வென்று இரட்டனுக்குப் பட்டங்கட்டியது, இராசராசபுரி பல அரசர்களாற் காக்கப்படுதல், இராசராசன் (II) தில்லைத்தலத்தில் தேர் அமைத்தது, அவன் பாண்டியரை வெல்லப் படைவிடுத்தது, அவன் மலையை வெட்டிப் பொன்னிக்கு வழி கண்டது, அவன் வஞ்சியில் வாகை புனைந்தது, ஒரு பாண்டியன்கை பொன்றுணது, காவிரிப்பூம்பட்டினத்தார் கட்டாணம் வல்லவனை நடைகொண்டது, குலோத்துங்கன் (II) (தில்லையில்) ஏழ்நிலைக் கோபுரம் வகுத்தது, அவன் கோயிலுக்கு ஆனிரையையும் யானைகளையும் வழங்கியது, அவன் தில்லைமன்றிற்கு இடங்கண்டது, அவன் தில்லையில் மண்டபங்களமைத்தது, அவன் தில்லையிற் கற்பகம் வைத்தது, அவன் மகோதைமேற் சென்றது, அவன் மதுரைமேற் சென்றது, அவன் (தில்லையில்) மறுகு வகுத்தது, சோழர் கருநடர் ஒளித்த விந்தவனத்தில் எரியிட்டது, சோழர் மலைகளிற் புலிவடிவம் பொறித்தது, தண்டகாபதியாகிய பல்லவராயன் (நம்பிப்

பிள்ளை) சேரனைத் திறைகொண்டது, தெய்வப்பெருமாள் (முதல் இராசராசன்) இராசராசேசுவரம் சமைத்தது, பெரியபெருமாள் (குலோத்துங்கன் II) தில்லை வனத்திற் பீடிகையமைத்தது, முதற்குலோத்துங்கன் வேதத்தழிவு மாற்றிச் சுங்கந்தவிர்த்தது, விக்கிரமசோழன் கலிங்கரை வென்று தெய்வப்பரணி கொண்டது முதலியன.

III. இந்நூலாலறியப்படும் இந்நூலாசிரியர் கோள்கைகளிற் சில:

ஆளுடையபிள்ளையார் முருகக்கடவுளின் திருவவதாரம், சில வென்பதை இரண்டென்னும் பொருளில் வழங்குதல், சிவபெருமானுக்குத் திருமஞ்சனம் அக்கினி, சூரியன் ஏழுகுதிரைகளை யுடையான், தேவியே திருமால்.

IV. அரிய விஷயங்களிற் சில:

அகத்தியர் யாழ் வாசித்தலில் வல்லவர், ஆளுடையபிள்ளையார் பாண்டியனுடைய இருவகைக் கூனையும் நீக்கினர், இந்திரர்கள் விமானம் முப்பத்து நான்கு, இரத்தமழை பெய்யும் மேகமுண்மை, இருதயம் தாமரை மொட்டைப்போல் இருத்தல், ஈசானனது எருது மூப்புடையது, உலகத்தார் சூரியனை வணங்குதல், ஒருவகை நாகங்கள் யானைகளை யுண்ணல், ஒருவகைப் பாம்பின் கண்ணில் விஷமுண்மை, கருடலோகமென ஒன்றுண்மை, கருடன் இரண்டுருவங்களை ஒருங்கே உடைமை, காலன் வேறு யமன் வேறு, காவிரி வற்றாமை, காளியினடியவர்களும் அவர்கள் செயலும்,கின்னர மிதுனங்கள் பாடும் வன்மையையுடையன, குபேரனுக்கு நரனென்னும் யட்சன் வாகனம், குலச்சிறை நாயனார் அதிகாரி பெருநம்பி யென்னும் பட்டங்களுடைமை, கைலைமலை இமயமலையின் ஒருகுவடென்பது, கோலோகத்தின் இலக்கணம், சக்கரவாளகிரி பொன்னிறத்தது, சமணர் தாமே கழுவேறியது, சமணர் மந்திரவாதவித்தையிற்றேர்ந்தவர், சமணருடைய இலக்கணங்களுஞ் செயல்களும், சிவபெருமான் அண்டங்களைத் தாராக அணிந்தது, சிவபெருமானுடைய கங்கணமாகிய பாம்பு திருஷ்டிவிஷமென்பது, சூரன் ஒளித்திருந்த மலையையும் அவன் மார்பையும் ஒரே காலத்தில் ஊடுருவிச் செல்ல முருகக் கடவுள் வேல் விட்டது, தட்சகன் திருஷ்டிவிஷமென்பது, திருமால் புனலையே உடம்பாக உடையவர், திருமாலின் சார்ங்கம் மூங்கில், திருமாலின் வடிவு ஐந்து, துர்க்காபரமேசுவரி கோயில் வாயிலின் இருபுறத்தும் சங்கநிதி பதுமநிதி உண்மை, துர்க்காபரமேசுவரி முல்லை மாதவி கற்பகக் கொடிகளை வளர்த்தல், தெய்வஸ்திரீகள் பூங்கொடியைப் பிடித்து வருதல், தேவி இறைவன் மார்பிலிருத்தல், நட்சத்திரங்கள் இருபத்தெட்டு, பாசம் காலனுக்கும் தண்டு யமனுக்கும் ஆயுதங்கள், பிரமா அவதரித்தது திருமாலின்உந்திச் செந்தாமரையில், பின்பு அவர் தங்கியது வெண்டாமரையில், அவர் குறளை கூறியதால் தண்டனை யடைந்தது, புத்தன் வாளெறிந்த வாயினூடு பால் சுரந்தது, பூமியணுவினால் மணல் வந்தது, பேய்கள் யுத்தகளத்தில் உணவுபெறுதல், பைரவமதத்தினர் வெப்பு நோயை நீக்குதற்குச் சக்கரபூசை செய்தல், மந்தரம் மேருவின் வடபாற் சிகரமென்பது, மயில் பாம்பை உண்ணுதல், மரத்திற்கு உயிருண்மை, மலைகளுக்குச் சிறகிருந்தமை, மாகேசுவரத்தொண்டர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரவர், மாடப்புறா கல்லையுண்ணுதல், முருகக்கடவுளுக்கு மயில் கொடியுமாதல், வருணன் நாகபாச முடையான், வானவிற்கள் இரண்டுண்மை, வீர

பத்திரர் போர்மேற்செல்லுகையில் மாந்தளிரையணிந்தது, வேதங்கள் மூன்று.

V. புறப்பொருளமைதிகள்:

கற்புமுல்லை, தும்பை சூடுதல், பகைவருடைய அரணங்களில் எரியிடுதல் (உழபுலவஞ்சி), படைவழக்கு, வஞ்சி சூடுதல், வாகை சூடுதல், வென்று களங் கொள்ளுதல் (போராண்முல்லை.)

VI. பொருளணிகளிற் சில:

அபூதவுவமை, ஆதிதீபகம், உவமை, எதிர்நிரனிறை, சிலேடை, சொற்பின்வருநிலை, சொற்பொருட்பின்வருநிலை, நிதரிசனம், நிந்தாத்துதி, நிரனிறை, விபரீதாலங்காரம்.

தொனி, 12, 561.

VII. சொல்லணிகள்:

திரிபு, 3, 5, 16, 27, 34-5, 73-4, 167, 228, 230, 277, 292, 357, 363, 391, 394, 524, 560, 619, 649, 682.

சந்தம்.

VIII. தெய்வங்கள்:

அட்டகணநாதர், அரமங்கையர்களிற் பலவகையினர், இந்திரன் முதலியோர், உபேந்திரன், உமாபாகர், உரோணி, கந்தருவர், கலைமகள், காமன், குமரியமொழுவர், சன்மினிகள், சாகினிகள், சாத்தன், டாகினிகள், திருமகள், திருமால், துர்க்காபரமேசுவரி, பத்துப்பிரமர், பாசுராமர், பலதேவர், பிரமர், புராதனர்கள் (தேவியடியார்களில் ஆடவர்), முப்பத்து முக்கோடி தேவர், முப்பத்து மூன்று தேவர், முருகக்கடவுள், மோகினிகள், யஞ்ஞ தேவன், யோகினிகள், வள்ளி, விசயை, வித்தியாதரர், விநாயகர், வீரபத்திரதேவர், வையமகள், வைரவர்.

IX. சிவபெருமானுக்கு இந்நூலுள் வழங்கும் திருநாமவகைகள்:

அடிப்பெருங்கடவுள், அந்திப்போதனையான், அரன், அற்புதத்துயிர்க்கிழத்தி புக்குழி, அனலன், ஆதிவானவன், ஆலமமுதுசெய்யுமையன், ஆலாலமயிலுநாதன், இருவர்கட்கரியராமெங்கணயைகர், இருவரே தெரியவரியர், இறை, இறைமலைவில்லி, இறைவர், ஈசன் உமைவாழ்வதொருபாகர், ஐயன், கண்ணுதற்கடவுள், கண்ணுதன்முதற்கடவுள், கபாலநிரைப்போரமார்புடையவீரர், குன்றவில்லி, கொன்றையார், சடாடவிமுடித்தேவர், சிங்கமுங்கற்கியும் பன்றியுஞ்செற்றவர், சிவன், சூலபாணி, சேயோன், தலைவர், தனிமூலமுதல்வர், தாராசவண்டங்தொடுத்தணிந்தோர், திரிபுரம்பொடிபடப்பொரும்பொருநர், தேவர் தேவர், தொல்லைநாயகர், நக்கர், நாதர், நாயனார், நிசிந்தர், பணிமதாணியோர், பாசுபாணி, பரம்பரன், பரமன், பரன், பலிமேவுநாயகன், பிரான், புராரி, பெருமான், பெருமானடி, பொலஞ்செக்கர்ச்சடையான், மதியமூர்சடாமோலி மகிணர், மழுவார், மழுவாளியார், முக்கணெம்மாதி, முத்தர், முப்பத்துமுத்தேவராயவர் (தேவர் ஆயும் அவர்), முப்புரஞ்சுட்ட வீரர், மூவராயவரின் முதல்வர், மேருதார், மேருவரையிற்கடவுள், ரசதக்குன்றவர், ராசராசபுரேசர், வல்லவன், வெள்ளிமலைப்பெருமான்.

X. தேவியின் திருநாம வகைகள் :

அகிலலோகநாயகி, அகிலலோகமாதா, அகிலாண்டநாயகி, அந்திப் போதனையானுடனாடுந்திரு, அமலை, அன்னை, ஆரனாகாரி, இகன்மகள், இமவான்மகள், இரணியருரம் பிளவுபட நடுமுகிரி, இறைமகள், இறையாள், இறைவி, உடையாள், உமை, உயிர்க்கிழத்தி, உலகினன்னை, உலகுடையசெல்வி, உவணவூர்தியூர்வாள், ஐயை, ஒப்பரியநாயகி, கடவுணீலி, கலையுகைப்பாள், கனகனாகமிருகூறுபடுகூரேக நகநாயகி, கானநாடி, கௌரி, த்ரிபுரபயிரவி, தலைவி, தொல்லைநாயகி, நாயகி, நிலாவீசுசடிலமோலி, நூபுராதாரசரணி, பங்கனகலத்திறைவி, பச்சை விளக்கு, பணிமதாணி மார்பாள், பத்ரகாளி, பரம்பரன்றேவி, பாகனகங் குழைவித்த பவித்ரபயோதரி, பிரமற்குமம்மனை, பிரமனைப் பண்டுபெற்ற பெருந்திரு, புணரியிற்றுயில்வல்லி, புவனநாயகி, மங்கலமகள், மலைமகள், மாகாளி, மாதேவி, மாயோள், மூலநாயகி, மோகினி, மோடி, யோகமுதலிறைவி, யோகயாமளத்தினாள், வன்மானுகைத்தகொடி, வேதங்கவர் கிளவித்திருமின், வேதநாயகி.

XI. திருஞானசம்பந்தருக்கு வழங்கும் திருநாம வகைகள் :

அமண்மூகர் கருமாள வருமீளி, இமவான் மகளார்மகன், ஐயைகளிறு, கொச்சைப் பெருமான், நான்மறையோரேறு, பரசமய கோளரி, பிள்ளை, பிள்ளையார், புகலிக்கிறை, புகலிப்பெருந்தகை, மலையாண் முலையாரமுதுண்டவர், மலைவில்லிபுதல்வர், வெள்ளிமலைப் பெருமான்மகனார், வைதிகராச சிங்கம், வைதிகவாரணம்.

XII. நாடுகள்:

கலிங்கநாடு, சேரநாடு, சோழநாடு, தண்டகநாடு, பாண்டியநாடு.

XIII. ஊர்கள்:

இராசராசபுரி, உறையூர், காஞ்சீபுரம், காவிரிப்பூம்பட்டினம், சீகாழி, தில்லை, மகோதை, மதுரை, வஞ்சி.

XIV. மலைகள்:

இமயம், உதயகிரி, எழுமலைகள், ஏமகூடம், ஓமகூடம், கயிலை, கனககூடம், கிரவுஞ்சம், சக்கரவாளம், சித்திரகூடம், நேரி, பொதியில், மேரு, வித்தியாதரர் வெள்ளி வெற்பு, விந்தமலை.

XV. நதிகள்:

அரிசில், கங்கை, காவிரி, குமரி, கோதாவரி, யமுனை, வையை.

XVI. கொடிகள்:

தேவர்களுடைய கொடிகள்: — அன்னம் (பிரமா, விசுவதேவர்), ஆடு (அக்கினி), இடபம், எருமை (யமன்), கருடன், கோழி, தூமகேது (அக்கினி), மயில் (முருகன்), மேகம் (இந்திரன்.)

அரசர்களுடைய கொடிகள்:—எருது (பல்லவன்), கயல், கலை (கபிலேசுவரன்), சிலை, புலி, மலை (பாண்டியன்), யானை (ஆதித்தன்.)

XVII. சமணர் கொள்கைகள்:

இந்திரர்பலர், இருபத்துநாலு தீர்த்தங்கரர், கற்பகவிருட்சம் பத்து, தென்சேடி வடசேடியுள்ள வெள்ளிமலை, பொன்னெயில் வட்டம்.

XVIII. வடமொழிப் பிரயோகங்கள்:

1. இணைந்தியலும் மெய்களை வழங்கல்: *ஆதபத்ரம், இந்த்ரர், சக்ரபாணி, சந்த்ரன், திவ்யசாமரை, பத்ரகாளி, பவித்ரபயோதரி, மந்த்ரம், யந்த்ரம், வச்ரகாயம், வச்ரமாலை, வர்க்கம், விக்ரமம்.*

2. மெய்ம்முதன் மொழிகள்: *த்ரிசூலம், த்வனி, ந்ருபதீபன், ப்ரத்தம், ப்ரதானர், ப்ரபை.*

3. தமிழில் மொழிக்கு முதலாகா எழுத்தை முதலாக்கி வழங்கல்: *டாகினி, ரகுமரபு, ரசதமலை, ரத்னவிதம், ரவி, ராசராசபுரி, லோகபாலர்.*

4. தொடர் மொழிகள்: *ஆரணகாரி, இந்த்ரசாபம், சக்ரபாணி, சக்த்ரயம், சத்ரசாயை, சூடிகாகோடி, த்ரிதண்டு, த்ரிபுரபயிரவி, த்ரிவேதபோத காரணன், திவ்யபானம், நூபுராதாரசரணி, பத்மயோனி, புரத்ரயம், புருப்பங்கம், யந்த்ரசாபம், வச்ரபாணி, வர்க்கத்வாதசாதிபர், வீரபத்ரகணம்.*

5. திரித்துவழங்கல்: *அத்ரசாலம், அமராபதி, அயிராபதம், ஆவுதி, உகம், கன்னம், கோதம், தல்லபம், தெக்கணம், தெக்கிணம், பயணம், பாகை, மிர்கமதம், மிர்தமதனன், யஞ்ஞன், விம்பம்.*

6. தமிழ் முடிவுள்ள வடசொற்றொடர்: *சுரரீசன், பஞ்சவாயுதம்.*

7. தமிழும் வடமொழியும் கூடிய தொடர்: *தசநூறு.*

XIX. இந்நூலில் வழங்கும் ஆக்கச்சொற்கள்:

அண்டர் பொன்னெயில் வட்டம்-சுவர்க்கலோகம், இரதநேமி-சந்திராதித்தர், உலகக் கவிப்பு-பரமாகாசம், சேயோன்-சிவபெருமான், தண் கதிர்க்கோள்-சந்திரன், தாமரை மொட்டு-இருதயம், நடை-கால், பகற்சுடர்-சூரியன், பூகண்டகர்-அசுரர், பேரொளிவட்டம்-சந்திராதித்தர், வெங்கண் மண்டிலம்-சூரியன்.

XX. இந்நூலாலறியப்படும் அரும்பதங்கள்:

அ - பிரமா; அகைதல்-மலர்தல்; அட்டம்-பக்கம்; அருகுதல்-பெருகுதல்; அழுக்கு-உடம்பு; அறைகூறல்-பொர அழைத்தல்; இரைப்பு-மோகம்; இறை-கூட்டம், பெருமை; ஈடு-எளிவரவு; உயிர்த்தல்-புறப்பட விடுதல்; உழறுதல்-உருக்காட்டுதல்; உழைத்தல்-வியசனப்படுதல்; உலைதல்-ஒதுங்குதல்; எழும்-கெடும்; ஏ-இசை; ஏறு-எறியுந்தொழில்; ஒருக்கல்-அழித்தல்; கச்சை-யானைக்கழுத்திலிடும் மெத்தை; கடுமை-புதுமை; கதம்-வலி; கதழ்-வலி; கலகம்-கேடு, நரகம்; கழி-கயிறு; கறடு-சிறுகுன்று; கான்-செவி, புகழ்; கிடைக்கை-மாறுபடுதல்; கிற்றல்-சம்மதித்தல்; குடலை-கிணற்றிற்கமைக்கும் உட்கூடு; குதை-நாணி; குந்தம்-பலவகை ஆயுதப் பொதுப்பெயர்; குமுதம்-ஆரவாரம்; குறங்கு-மலையடிவாரம்; கொந்து-பூந்தாது; சளம்பம்-குளிர்ச்சட்டை; சிலைத்தல்-பொருதல், பொருந்தல்; சாமணர்-முருகக்கடவுள்; சூழல்-செய்தல்; ஞாண்-யுத்தம்; தகடு-மின்னும் பொன்; தகனம்-அணு; தாழி-வைகுண்டம்; திணுங்கல்-உறைதல்; துளப்பு-வயிறு; தூக்கல்-செய்தல்; தொட்டி-அம்பாரி; தொப்பை; நாள்-மலர்; நெற்றி-ஆகாசம், நடு; நேராதல்-அழிதல்; ப்ரத்தம்-தவறு; பரிகை-காவல்; பாரம்-உடம்பு; பாலை-உட்டினம்; பாழி-யுத்தம், வட்டம்; புரை-இரேகை; புற்கிடல்-ஒளிமழுங்கல்; புனலன்-நாராயணன்; புனைதல்-குளித்தல்; பைத்தல்-சோபித்

தல்; பொக்கம்-செறிவு; மக்கட்டு-கலையிற் கட்டிய கட்டு, மணிக்கட்டு; மலை மருப்பு-மலைச்சிகரம்; மாயிரம்-புறமானமுகம்; மான-நாண; முக்கல்-முழுகச்செய்தல்; முகடுபடுதல்-பாழாதல்; முகரம்-ஆரவாரம்; முளரி-பிரமலோகம்; மூகை-படைக் கூட்டம்; மேல்-வித்தை; யாளி-படையின் சுகாசனவாகனம்; வடவு-மெலிவு; வர்க்கம்-பசாசு; வாள் - வார்த்தை, கீர்த்தி; விதைத்தல்-எய்தல்; விலகுதல்-எறிதல்; வேதல்-கோபித்தல்.

XXI. இந்நூலிற் காணப்படும் சொற்பிரயோகங்களிற் சில:

காவு, கீணிலம், நாலு, மகிணர், மார்வு, வில்லு.

XXII. அடுக்கு:

கொடுக்கொடுத்து, புத்தப்புது, பொருபொரியும்.

XXIII. ஒருவகை வாக்கியப் பிரயோகங்களிற் சில:

உரைத்ததோ வதுவுமில்லையோ, 242; உளதோ வில்லையோ, 402; வானோர் பெருமிதம் வாழியே, 562.

XXIV. அதிகமாக உபயோகிக்கும் சொற்கள்:

அடைய, வெறும்.

XXV. இந்நூலிலும் இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய வேறு நூல்களிலுமுள்ள ஒப்புமைப் பகுதிகள்:

தக்கயாகப்பரணி எண்.

3. "குதிபாய்கடாம்": இராச. "குதிக்கு மதச்சுவடு", "குதிக்கு மதத்தில்."

4. "நககோடி பலகோடி புலியேறு தனியேற": இராச. "கன்மலை மார்புங் கடவுள் வடமேருப், பொன்மலை மார்பும் புலிபொறித்தோன்."

5. "உழல்குரு மலைமார்பு முடனூடுறப் பொருது": குலோத். பிள்ளை. "புரண்டதொரு குன்றமுஞ் சென்ற தானவ னுடம்புமப்படி நிறந்திறக்க வொரு செங்கைவே லெறிந்த."

6. "கடலாழி வரையாழி தரையாழி கதிராழி களிகூர்வதோர், அடலாழிதனியேவு": விக்கிரம. "நீராழி யேழு நிலவாழி யேழுந்தன், போராழி யொன்றாற் பொதுநீக்கி."

17. "உம்பராளுமம ராபுரந்தவிர லோகபாலரெதிர் காவல்கூர், செம்பொன் மாடநிரை ராசராசபுரி வீதிமாதர்": இராச. "விண்ணாடு காத்து முசுகுந்தன் மீண்டநாள், மண்ணாடு கண்ட மடந்தையரும்."

19. "பண்டை நுங்கள்வட சேடிதென், சேடியுந்தவிர ராசராசபுரி புகுதுமாதர்கடை திறமினோ": இராச. "கோதண்டங் கொண்டிரு சேடியுடன்கொண்ட, வேதண்ட லோக விமலையரும்."

35. "தெளிவராமிர்த மதனனுள்வரு தெரிவைமீர்": இராச. "கோழியிற் சோழ குலத்தொருவன் முன்கடைந்த, வாழியிற் கொண்ட வரம்பையரும்."

37. "திகிரி வரையிலரமகளிர்": இராச. "சோளன் பரிசாந்தேர் சூழ வருஞ்சக்ர, வாள கிரியிலா மங்கையரும்."

41. "கனகவரையா மகளிர்கள்": இராச. "மேரு வரையிற் புலி பொறித்து மீண்டநாள், வாரும் வரையர மாதரும்."

72. "மலைதருவன கடறருவன மணியணிபணி மகுடத், தலைதருவன புவிதருவன": இராச. "வரையேழி னுள்ள வயிரமும் வாங்கும், திரையேழின் முத்தின் றிரளுந் - தரையேழிற், பொன்னும் பிலனேழிற் போகா விருள்போக, மின்னுஞ் சுடிகை வெயின்மணியும்."

81. "ஓலக் கடனெருப்பி னுலகேழு முருகுங், காலக் கடையினுங் கொடியகட் கடைகளே": விக்கிரம. "ஓலக் கடலேழு மொன்று யுகங் கொடுக்குங், காலக் கடையனைய கட்கடையாள்,"

82. "புங்கப் படைவிழிக் கடையிலன் றிவர்புகூஉப், பங்கத் தகிலமும் படுகொலைப் படுவதே": குலோத். உலா, "திருநயன, பங்கே ருகஞ்சூழ் படுகொலைக்கும்."

100. * "குடாரட்டம்": குலோத். பிள்ளை. "ஈராட்டமும்."

106, 280. "பேரார நிபுடமாலை மால்யாறு நிமிரவீழ்வ போல்வீழ", "நதிக்குப் போத வொழுகுமுத் தாரமும்": குலோத். உலா, "மன்னன் புனைந்த திருமுத்தின் மாலையை, யன்னம் படிந்தாட வாறென்னும்", "ஆர்க்கு நதியேழு மாரமோ."

237. "கட்டாரணம் வல்லவனே": விக்கிரம. "கட்டாரணங் கட்டழித்த."

277. "பாற்கடல் சேப்ப வந்த கவுத்துவம்": குலோத். உலா, "கடல் சேப்ப வந்த கவுத்துவம்."

457. † "உலகக்கவிப்பு": குலோத். பிள்ளை. "அகிலலோகங் கவித்த வெளி."

549. "கண்டன்": இராச. "கனகளபன் கண்டன்", "கண்டனயிராபதம்", "மானதன் கண்டன்", "கண்ட னொருபெரும்பே ராகம்", "கண்டனை."

549. "மலைகொன்று பொன்னிக்கு வழிகண்ட கண்டன், வாராசராசன்கை வாள்": இராச. "சுழியிட்ட காவிரிக்குச் சோணாடு வாழ, வழியிட்ட வாள்."

549, 812. "வாராசராசன்", "வாழி வாராச ராசனே": இராச. "அடுத்த வாராச ராசன்."

567. "எழுமடி முடுகி": குலோத். பிள்ளை. "எழுமடி தித்தியா."

610. "முன்ன ரம்பினு முத்தர் மிடற்றினுங், கின்ன ரஞ்சுரா் நெஞ்சங் கிழிக்கவே": குலோத். உலா, "யாழான் மிடற்றால் வளைக்குதும் யாமென்பார்."

617. "புரத்ரயம்": குலோத். பிள்ளை. "பொங்கு புரத்ரயம்."

700. "சங்குதிகிரி சந்த்ரசூரியர்": குலோத். பிள்ளை. "அழகொடு திருக்கைவளை திகிரிகளி னொப்புடைய வழல்கதிரிரட்டை."

---

*குடர் + அட்டம்; அட்டம்-பக்கம். குலோத்துங்கன் பிள்ளைத்தமிழிலுள்ள பிரயோகத்தாற்றான் இதன்பொருள் விளங்கியது; இந்நூல் இப்பொழுது கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார் வெளியிடும் 'தமிழ்ப் பொழில்' என்னும் பத்திரிகையிற் பதிப்பிக்கப்பெற்று வருகின்றது.

† உலகக் கவிப்பு-பரமாகாசம்; இது சக்கரவர்த்திகள் (ஒட்டக்கூத்தர்) படைத்த திரிசொலென்பர் உரையாசிரியர்,

756. "கும்பஞ்சாய்த்த, மதப்புதுத் தயிலந் தோய்ந்த மணிமுத்து": குலோத். பிள்ளை. "கும்பத்து முத்துதிர."

773. "பீடிகைதில்லை வனத்தமைத்த": இராச. "பீடிகையும்...... பொன்னிற் குயிற்றி."

773. "பெரிய பெருமாள்": குலோத். உலா, "பெரிய பெருமாள் பெரும்பவனி."

774. "கட்டழித்து": விக்கிரம. "கட்டாணங் கட்டழித்த."

775. "சுங்கந்தவிர்த்தபிரான்": விக்கிரம. "சுங்கமுமாற்றி...... ஆரிற் பொலிதோ ளபயன்"; குலோத். உலா, "தவிராத சுங்கந் தவிர்த்தோன்"; இராச. "சுங்கமும்......மாற்றி, உலகைமுன் காத்த வுரவோன்."

777. "முன்றிற் கிடந்த தடங்கடல்போய் முன்னைக் கடல்புகப் பின்னைத்தில்லை,மன்றிற் கிடங்கண்ட கொண்டல்": குலோத். உலா, "தில்லைத் திருமன்றின் முன்றிற் சிறுதெய்வத், தொல்லைக் குறும்பு தொலைத்தெடுத்து......கோயிற் பணிகுயிற்றி"; இராச. "பொன்னிற் குயிற்றிப் புறம்பிற் குறும்பறுத்து, முன்னைக் கடலகழின் மூழ்குவித்த - சென்னி."

"கொண்டல்": குலோத். உலா, "முகில் வண்ணன்", "மைம்முகில் வண்ணத்து வானவன்"; குலோத். பிள்ளை. "தீராத பச்சை முகில்", "ஒளிபெற வருமுகில்."

"மரகதமேரு": இராச. "மஞ்சாய கோல மணாளன்."

800. "இஞ்சியின் வல்லுரு மேறு கிடந்த, வஞ்சியின் வாகை புனைந்தவன்": இராச. "உதியர் - இடப்புண்ட பேரிஞ்சி வஞ்சியி லிட்ட, கடப்ப முதுமுரசங் காணீர்."

802. "குறுகு முடுக்கு மிலங்கு பொலன்கொடி, மறுகும் வகுத்த பிரான்": குலோத். உலா, "திருவீதி யீரிரண்டுந் தேவர்கோன் மூதூர்ப், பெருவீதி நாணப் பெருக்கி"; இராச. "எத்தெருவுங் குயிற்றி."

804. "தில்லை வனங்கட வுள்செறி கற்பக,வல்ல வனம்பெற வந்தவன்": குலோத். உலா,"அற்பக லாக வனந்த சதகோடி, கற்பக சாதி கதிர்கதுவ."

808. "கோபுர மாட மெடுத்த பிரான்": குலோத். உலா, "தலையில், மகரங்கொள் கோபுரமும்"; இராச. "மாடமுங் கோபுரமும்......குயிற்றி."

809. "கோயின்முனேழ்நிலை கொண்டதொர் கோபுர,வாயில் வகுத்த பிரான்": குலோத். உலா, "நிலையேழு கோபுரங்க ணேரே நெருங்கு, மலையேழு மென்ன வகுத்து."

810. "தில்லையி னெல்லையின் மண்டபம் வைத்த பிரான்": இராச. "மற்றும் பலபல மண்டபமும்......குயிற்றி."

812. "வற்றுத காவிரி":விக்கிரம."பிழையாத பொன்னி"; குலோத். பிள்ளை. "வற்றுத பொன்னி நதி."

XXVI. இந்நூலினுட் சுவையுள்ள பகுதிகளிற் சில:

கடைதிறப்பு முற்றும், ஆளுடையபிள்ளையார் சரித்திரப்பகுதி, பேய் முறைப்பாடு, 276-86, 324-32, 389-95, 448-54, 537-59, 604-12, 621-34, 644-50, 652-62, 671-81, 703-5, 713-4, 762-8, 772-7, 780-93.

உரையாசிரியர் வரலாறு.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பாரும் விசும்பும் புகழ்தக்க யாகப் பரணியின்பால்
ஆருஞ் சுவைபல வாருந் தெளிய வணியுரைசெய்
சீருஞ் சிறப்பு முடையோ யிருமொழிச் செல்வநின்றன்
பேருந் தெரிந்தில னென்செய்கு வேனிந்தப் பேதையனே.

இவருடைய பெயர் தெரியவில்லை. ஆயினும் இவருடைய உரையினால் இவர் இருமொழியினும் வல்லுநரென்பதும், தமிழில் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, தகடூர்யாத்திரை, இரும்பல்காஞ்சி, மாடலம், ஐம்பெருங்காப்பியம், சூளாமணி, உதயணன் கதை முதலிய பழைய நூல்களிலும், தொல்காப்பியம், அவிநயம், வயிரமேகவிருத்தி முதலிய இலக்கணங்களிலும், வடமொழியில் வேதம், ஆகமங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், காவியங்கள், வியாகரணங்கள், யோகம், சோதிடம், வைத்தியம் முதலியவற்றிற்குரிய நூல்களிலும், பல சமய நூல்களிலும் தக்க பயிற்சியுடையாரென்பதும், நூலாசிரியர் கருத்தறிந்து உரையெழுதுபவரென்பதும் விளங்கும். இதுவரையிற் கேட்கப்படாத சில நூல்களும், அவற்றின் இயல்பும், இப்பொழுது குறையாகக் கிடைக்கும் உதயணன் கதையில் முன்னும் பின்னுமுள்ள பகுதிகளின் சில அடிகளும், சில சரித்திரங்களும், அரியபதங்களும், செய்திகளும், பழைய வழக்கங்களும், பழமொழிகளும் இவ்வுரையால் தெரியவருகின்றன. அன்றியும் அக்காலத்துப் பலசமய நூல்கள் இருந்தனவென்பதும் பின்பு வழக்கற்றமையால் இக்காலத்துக் காணப்படாமற் போயினவென்பதும் விளங்கும். இவருடைய உரைநடை பெரும்பாலும் வடசொற் பிரயோகங்கள் பயின்று எளியநடையாக அமைந்திருக்கின்றது. இவருடைய உரையினால் வேறு நூல்களிலுள்ள சில பிரயோகங்களுக்குப் பொருள்கள் விளங்கின; சில ஐயங்கள் நீங்கின. இவர் சிவபெருமானிடத்துப் பேரன்பு வாய்ந்தவர். சோழகுலத்தில் மிக்க அன்புடையவர். தமிழில் மிகுதியான அபிமானமுடையவர். சொற்களை ஆராய்ந்தெழுதுபவர். இவருடைய இயல்புகளும் கல்விப்பயிற்சியும் பிறவும் பின் காட்டப்படும் பகுதிகளாலறியலாகும்:

1. உரைவகை :

இவருடைய உரை ஒரே முறையாக அமையவில்லை. சில தாழிசைகளுக்கு, "இதன்பொருளறிக" என்று கூறிப் பொருளெழுதாது விடுப்பர்; சிலவற்றிற்குப் பொழிப்புரையும், அதனோடு விசேடவுரையும், பாடபேதமும், இலக்கணக்குறிப்பும் எழுதுவதுண்டு. சிலவற்றிற்குக் கருத்தும், சிலவற்றிற் சில அரும்பதங்களுக்குமட்டும் உரையும், சிலவற்றில் முடிபும் வரைந்துசெல்வர். சில தாழிசைகளில் சிலசொற்களுக்கு ஒன்றுக்குமேற்பட்ட பொருளும் எழுதுவர்.

2. பொருளை விளக்கும் முறை :

இதற்குக்காரணம் இதுவென்றும் இதன்கருத்து இதுவென்றும், இதனாற் பயன் இஃதென்றும் இது பொருளாதென்றும் இது விசேட

மென்றும் கூறியும், கடாவிடைகளாலும் பொருள்களை விளங்கவைப்பர். இன்னது கூறினர் இனி இது கூறுவாரென்பதும், இனி வருவது இன்ன கூற்றென்பதும், முன் பாட்டிற்கூறியதை அனுவதித்துப் பொருளெழுதுவதும், மூலத்தில் இல்லாத விஷயங்களைப் பொழிப்புரையிற் கூட்டி உரைப்பதும், முன்கூறியவற்றோடு சம்பந்தங்காட்டுவதும், முன் சொன்னோமென்று நினைவுறுத்துவதும், பிற இடங்களில் உள்ள தாழிசை விஷயங்களை நினைத்து வேறோரிடத்துப் பொருளெழுதுவதும், இவ்வாறு கூறியது இத்தாழிசையைக்கொண்டு என்று ஆதாரங் காட்டுவதும், இன்னதல்லது இதுவென மொழிதலும், இதனால் இச்செய்கையை உணர்க என்பதும், "பொருணயமுணர்க, அருமைபெருமையை யுணர்க, பொருளெழுதிய குறிப்புணர்க" என்று நயங்களை விளக்குவதும், இஃது ஆட்சேபமென்னலும், இடையிலே ஒருவர் கேட்க விடை கூறியது இஃது எனப்புகுத்தி யெழுதுவதும் (391, 745) இவருக்கு இயல்பு.

ஒருசொல்லிற்குரிய இரண்டு பொருள்களையும் சேர்த்து எழுதுவர்: அலகில் - குற்றமும் கணக்கு மில்லாத (38); தனித்தூகம் - தனியே ஒன்றாகிச் சமானமின்றி இருக்கும் குதிரை (475); பள்ளி வேலை - கோயிலும் படுக்கையுமான சமுத்திரம் (54); மாயோள் - மாயா சக்தியாய்க் கருநிறத்தை யுடையாள் (104.)

ஒருமொழிக்குரிய பல பொருளையும் கூறி இங்கே இது நல்ல பொருளென்பர்; 181. ஒரு பொருளுக்குரிய பல பெயர்களைக் கூறுவர்; 384, 534, 593, 610, 665. உவமை நயங்களை விரித்துச் சொல்வர்.

இச்செய்கை இதுபோன்றதென அரியனவும் உலகவழக்கினுள்ளனவுமாகிய உதாரணங்களைக் காட்டி விஷயங்களை விளக்குவர்; அவ்வாறு காட்டும் உதாரணங்களிற் சில வருமாறு: அரசனல்லாதோர் முடியைத் தம் தலையில் வைத்துக்கொள்ளவும் சிங்காதனத்தில் ஏறவும் பெறாததுபோல; ஆடு குளகு மேய்ந்தாற்போல; எளியோர்க்கு ஈசுவரன்போல; கானவேட்டுவர் இசைபாடி மிருகங்களை அழைத்துக் கொன்றதுபோல; கிடாயைச் சுடுவதுபோல; கிடாயை வெட்டுவதுபோல; கிராதர் வேட்டைபோய் விடாய்த்து ஏரியில் தண்ணீர் குடிக்கும் தகுதிபோல; தாய்வந்த வரவுபோல; நன்னீரால் உப்புப் பொருளைக் கழுவினதுபோல; நெல்லைப் பெருக்கி யென்றாற்போல; பஞ்சமகாசத்தத்தில் நொடியடக்கம்போல; பட்சிகட்கு ஆகாசம்போல; பித்ததோஷத்திற்குப் பால் கைத்தாற்போல; மச்சியத்துக்குச் சலம்போல; மண்ணுங்கட்டிக்கு உள்ளங்காலை ஏவினதுபோல; மத்தியான்ன ஆதித்தன் எல்லாப் பிராணிகட்கும் ஒக்கநிற்குமாப்போல; மனுஷ்யலோகத்துள்ளாரெல்லாரும் சோழனைப்போலிருப்பதுபோல; மாம்பூ பனிக்குக் கருகுகின்றது போல; யானைமேல்கொண்டாரென்பதுபோல; ராசாவில்லாத தன்னரசு நாட்டிற் கோட்டிபோல; வல்லிநிமிர்ந்தயானையைப் போல; வலையுள் அகப்பட்ட மச்சியசாதிபோல; வாமிகள் சுரையைப் பிறர் முகந்தோறும் உமிழ்ந்தவகைபோல.

3. முடிபுகாட்டல்:

சில இடங்களிற் பொருண்முடிபும் வாக்கிய முடிபும் காட்டுவர்: வழக்குமுடிபு இது, செய்யுண்முடிபு இது என்பர்; 156, 494. இது தமிழ் முடிபு, இஃது ஆரியமுடிபு என்று வேறுபடுத்திக் காட்டுவர்; 153, 655. சில வடமொழி முடிபைத் தமிழாகக் காட்டுவதுமுண்டு; 124, 193, 611.

4. பிறர்கோள்கை:

பிறர் கொள்கையைத் தக்ககாரணங்கூறி மறுப்பதும், பிறர் கூறும் பொருளுக்கு இஃது இடமன்றென்பதும் (457), பிறர்கொள்கை பலவாயினும் இதுதான் பொருளென்பதும், இரண்டில் நல்லது கொள்கவென்பதும், பிறர் இவ்வாறும் கூறுவரென உடம்படுவதும், பலர் கூறுவதையும் வாளா கூறிவிடுவதும் இவருக்கியல்பு.

5. பாடபேதம்:

பாடபேதங்களைக் காரணங்கூறி மறுப்பதும், பிறர் பாடத்தை வாளா கூறிச் செல்வதும், பாடபேதங்களுக்கு உரை கூறுவதும், தாம் மேற்கொள்ளாமலே இந்தப்பாடம் அழகிதென்றலும் (95, 164) இவர் உரையிற் காணலாம்.

6. இலக்கணக் கூற்று:

இவர் பெரும்பாலும் தொல்காப்பியத்தினின்றும், சிறுபான்மை அவிநயத்தினின்றும் இலக்கணச் சூத்திரங்களை மேற்கோள் காட்டுவர். வடமொழி இலக்கணங்களைக் கூறுவதன்றிச் சில இடங்களில் அவற்றிற்கு மேற்கோளாக வடமொழிச் சூத்திரங்களையே காட்டுவார். தொகைநிலைகளை விரித்துக்காட்டியும், இலக்கணங்கூறி அஃதமைந்த வேறு உதாரணங்களைக்காட்டியும், இன்னதற்கு இலக்கணம் இதனுல் விளங்குமென்றும், இலக்கணச் சூத்திரத்தைக் காட்டி இதனுல் இவ்வாறு வருவதையுங்கொள்கவென உரையிற் கோடலென்னுமுத்தியால் இலக்கணங்களைப் புலப்படுத்தியும் (577) செல்வர். "'உங்கள்', 'உன்' என்பன தமிழல்ல' (186, 604) என்பர். எவை, எப்படி என வருவனவெல்லாம் தமிழ் முடிபல்லவென்பதும் ஆரிய முடிபென்பதும் இவர்கொள்கை ; 153, 398, 521. சிதைந்த தமிழைப் பிராகிருதமென்பதும் (323), விகுதியை அடைசொலென்பதும் (463), அவாய் நிலையை வேண்டப்பாடென்பதும் (704) இவர் இலக்கண பரிபாஷைகளிற் சில. பிறவற்றை 'இலக்கண விசேடங்கள்' என்றபகுதியிற் கண்டுகொள்க.

7. மேற்கோளாட்சி:

சில சொற்களுக்கும், பிரயோகங்களுக்கும், கருத்துக்களுக்கும் மேற்கோள்காட்டுவர். ஒரு விஷயத்தைப் புதிதாகக் கூறி அதற்கு ஆதாரமாக மேற்கோள்காட்டுவர். இந்நூலில் இச்செய்தியைக் காண்கவென்பர். சில இடங்களில் விஷயத்தை விளக்காமல் மேற்கோளைமட்டும் காட்டி உய்த்துணரவைப்பதையும் (33, 221, 273, 345, 540, 562, 623, 641, 662, 748), மேற்கோள்களின் பொருள்களை விளக்குதலையும் (10, 21, 77, 83, 553) இவருரையிற் காணலாம். வடமொழி மேற்கோள் இவராற் பல காட்டப்படுகின்றன ; 31, 35, 40, 45, 334, 345, 380, 457, 475, 546, 553, 623, 630. இன்னநூலென்று தெரியாத இலக்கிய மேற்கோள்கள் சில; அவற்றுள் இலக்கணச் சூத்திரங்களும் உள ; 388, 394, 577, 579. சில மேற்கோள்களுக்குப் பழைய உரையாசிரியர்கள் கொண்ட பாடத்தினும் வேறுபாடங் கொள்வனவும் (340 - பரி; 386, 540 - புறநா.), பழைய உரையாசிரியர்களுக்கு மாருகப்பொருள் கூறுவனவும் (37-தொல். 334 - கலி. 467 - பொருந.) ஆராய்ச்சிக்குரியன. ஓரிடத்தில், 'சிறப்புடைத்தான சிறுபாணாற்றுப்படை' என்று இவர் கூறுவதால் இவருக்கு அந்நூ

லின்பாலிருந்த மதிப்பு விளங்கும். இவர்காட்டும் மேற்கோள்களுட் பெரும்பான்மை உதயணன்கதையாக இருப்பதால், இவர் அந்நூலை முற்றும் அறிந்திருந்தனரென்பதும் அக்காலத்து அந்நூல் முழுவதும் வழங்கி வந்ததென்பதும் அது தக்க மேற்கோள் நூலாகக் கருதப்பட்டதென்பதும் அறியப்படும். திவ்யப்பிரபந்தத்துள் திருவாய்மொழியை மட்டும் இவர் மேற்கோளாக எடுத்தாளுவார். புராண கதைகளையும் வேதகதை யென்பர்; 38, 40, 63, 131. குறுந்தொகை யென்றும் (54), சிந்தாமணி (380) யென்றும் இவரால் இரண்டிடங்களிற் காட்டப்பெற்ற மேற்கோள்கள் அந்நூல்களிற் காணப்படவில்லை.

சிலமேற்கோள் நூல்களின் பெயர்களை இவர் வேறுவிதமாக வழங்குவர். அவற்றிற் சிலவருமாறு: இறைவனூர் பொருள் - இறையனாரகப் பொருள்; காரிகை - யாப்பருங்கலக் காரிகை; சிறுபாணாறு; திருக்கோவை; திருப்பாட்டு - தேவாரம்; திருமந்திரமாலை; திருவள்ளுவப்பயன் - குறள்; புறம், புறம்பு நானூறு - புறநானூறு; பெரும்பாணாறு, பாணாறு-பெரும்பாணாற்றுப்படை; பொருநாற்றுப்படை; முல்லை - முல்லைப்பாட்டு; வெண்பாமாலை - புறப்பொருள் வெண்பாமாலை; ஸ்ரீகீதை - பகவத்கீதை.

இவர் மேற்கோளாகவும் வேறு வகையாகவும் எடுத்துக் காட்டிய நூற்பெயர்கள் வருமாறு: அசிதாகமம் (வட), அநந்தாகமம் (வட), அரிவம்சம் (வட), அவிநயம், ஆதித்தியம் (வட), இராமாயணம் (வட), இரும்பல்காஞ்சி, இறைவனூர் பொருள், உதயணன்கதை, ஏகபாதம்(தேவாரம்), கலித்தொகை, கவிராச ராசன் வாக்கு, காதம்பரி (வட), காரிகை, குண்டலகேசி, குறுந்தொகை, கூச்மாண்டபுராணம் (வட), கௌமார வியாகரணம் (வட), சாமவேதம் (வட), சாலிகோத்திரம் (வட), சித்தர்களுடைய சாத்திரம், சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், சிறுபஞ்சமூலம், சிறுபாணாற்றுப்படை, சூரியசதகம் (வட), தகடூர் யாத்திரை, திருக்கோவை, திருப்பாட்டு (தேவாரம்), திருமந்திரமாலை, திருமாலைமாற்று, திருமுருகாற்றுப்படை, திருவள்ளுவப்பயன் (குறள்), திருவாய்மொழி, தொல்காப்பியம், நக்கீரர்வாக்கு (கைலைபாதி காளத்திபாதியந்தாதி), நம்பிகாளியார் நூல், நவயாமளம் (வட), நற்றிணை, நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, நிகண்டு (வட), நெடுநல்வாடை, பதினெண்புராணம் (வட), பரிபாடல், பாணாறு (பெரும்பாணாற்றுப்படை), பிரமயாமளம் (வட), பிரமாண்டபுராணம் (வட), புறநானூறு, பைரவம், பொருநாற்றுப்படை, மகாகாளஸ்தவம் (வட), மகா சாத்திரப்பிராகிருத மாகதம் (வட), மகாப்பிரதமாகேசுரம் (வட), மகாபாரதம், மாகதம் (வட), மாடலம், முல்லைப்பாட்டு, யாமளம், யாமளருபதேசம், யோகமணிமாலை (வட), ரூபாவதாரம் (வட), வயிரமேக விருத்தி, வளையாபதி, வாகடம் (வட), வாதுளாகமம் (வட), விட்டுணு புராணம் (வட), வெண்பாமாலை, வேதம் (வட), வைத்திய சாத்திரம் (வட), ஸ்ரீகீதை (வட), ஹர்ஷ சரிதம் (வட), ஹலாயுதம் (வட.)

இவர் மேற்கோளாகக் காட்டிய உலகவழக்குகள்: அடிசிற்பானையைத் தொட்டோமாவோம்; அடுப்பிலே மாட்டாது அழலிலே மாட்டாய்; அமஞ்சிவெட்டிக்கு ஆளிடுக; அருச்சுனர் வருக, பீமசேனர் வருக, தரும புத்திரர் வருக; இராமனால் வடக்குநோக்கிப் போகவிட்ட குரங்கு இன்னும் மீளத் தொடங்கிற்றில்லை; ஒருகைபறந்தபடி; சிறியவன் தோல்வி பெரியவனுடன் பொருதல், மதுராபுரி வாது; தோராட்கள்; நின்பிராண

னைக் கொள்கிறேன்; நெல்லைப் பெருக்கி; மாய்காலமானது; விளக்கவி தொழில்.

8. இவர் நூலாசிரியர் கருத்தையறிந்து எழுதுவர்: "பொழிலேழென்பதற்கு ஏழு சோலையெனச் சொல்லுவாருமுளர். இப்பொருள் காளக்கவிக்குப் பொருந்தாது" (70), "எங்ஙனம் அங்ஙன மென்னும் சொற்கள் எங்ஙனே அங்ஙனே யென்று வந்தன. இவர் வளையாபதியை நினைத்தார் கவியழகுவேண்டி" (425), "உலகக் கவிப்பென்னும் பெயர் சக்கரவர்த்திகள் தாம்படைத்த திரிசொல்லென வுணர்க" (457), (அகத்தியரை) "குகைப்புக விட்டென்றது மெத்தெனக் கொண்டு போய் விட்டா ரென்றவாறு; அடைத்தது, ராட்சதர் அநியாயம் செய்யாமைப் பொருட்டு" (489) என்பவற்றால் இது விளங்கும்.

9. சொல்லாராய்ச்சி:

இவர், இஃது இன்னபாஷைச் சொல்; இவ்வாறு திரிந்து வந்த தென்பதும் (37, 410, 448, 466, 521), இஃது இந்நாட்டுச் சொல் என்பதும் (212, 684), சில சொற்களின் வரலாற்றை விளக்குவதும் (112, 147, 457) அறிந்து இன்புறற்பாலன. சில சொற்கிடக்கைகளால் ஐயமுறுதிருக்கவேண்டி அவற்றை, 'இஃது ஒரு சொல்' எனக் குறிப்பிடுவர்: மாமடிகள், 47; அங்காத்தல், 676. வட சொற்களையும் சொற்றொடரையும் பிரித்துப் பொருள் விளக்குவர்; 40, 67, 88, 104, 154, 183, 194, 257, 262, 458, 693. * வச்ரபாணிஎன்பது யுத்தப்பெயர் என்று பொருள் கூறியிருப்பது இவர் சொல்லாராய்ச்சித்திறனை நன்கு விளக்கும். சொற்கள், சொற்றொடர்கள் இவற்றின் ஓசை நயத்தை எடுத்துக் காட்டுதலும் இவ்வாறு சொல்கவென்றலும் இவர் இயல்பு; 'வெம்பகல் என்று பாடஞ்சொல்லின் அழகிது; ஓசையுமுண்டு'; 'ஒருதோகை யென்று படுத்துச் சொல்லுக மெல்லிதாக'; 'அளபெடையிட்டு ஓசை கூட்டிக்கொள்க' என்பவற்றால் இவற்றை அறியலாம்.

10. உரைநடை:

சிதைந்த வடசொற் பிரயோகம்: பெரும்பாலும் மூலத்திலுள்ள தமிழ்ச் சொற்களுக்கு வடசொற்களாலேயே உரை எழுதுதலும் அவ்வாறெழுதுங்கால் அவ்வடசொற்களைத் தமிழுருவாக்கி வழங்குதலும் இவர் உரை நடையிற் காணப்படும். அவற்றிற் சில வருமாறு: அக்கினியோத்திரம், அங்கிசம் (ஹம்ஸம், அம்சம்), அஞ்சம் (ஹம்ஸம்), அரி, அவத்தை, ஆக்கிஞைசக்கிரம், ஆக்கினை, ஆக்வானம், ஆத்தானம், இட்சு, உச்சாகம், உட்டினம், கலைக்கியானம், கெர்ப்பம், கெறுவம் (கர்வம்), சங்காரம், சங்

---

* ப்ரஹ்மா ஸ்வயம்பூஶ் சதுராநநோ வா ருத்ரஸ் த்ரிநேத்ரஸ் த்ரிபுராந்தகோ வா | இந்த்ரோ மஹேந்த்ர: ஸுரநாயகோ வா த்ராதும் ந ஶக்தா யுதி ராமவத்யம் || (ஸுந்தரகாண்டம், ஸர்க்கம், 51, சுலோகம், 45) என்னும் வான்மீக சுலோகத்தில் இந்திரன் முதலிய ஒவ்வொருவருக்கும் உரியபெயர்கள் மும்மூன்றனுள் இன்னது இன்ன சமயத்தில் வழங்கற்பாலதென்று பாம்பரையாகக் கூறப் பெற்றுவரும் வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயம் இங்கே ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

கிருத சத்தம் (ஸம்ஸ்க்ருத சப்தம்), சங்கிருதம், சத்த (ஸப்த), சத்திரிய லாஞ்சனே, சதுசட்டி (சதுஷ்ஷஷ்டி), சமிஞ்ஞை, சூரபன்மா, சேத்திரங்கள், தமிட்டிரம், திரி (ஸ்த்ரீ), நமக்கரிக்க, பாராட்டிரம், பருப்பதம், பிரதட்சிணம், பிரமா, பிறச்சுவலித்தது, புட்பம், மச்சியம், மயானவாசினி, மாங்கிசம், மிருதித்த, மீமாங்கிசம், யக்கிஞமூர்த்தி, யக்கியவிநாசம், யஞ்ஞன், வங்கிசம், வத்துக்கள், வருடம், விட்டுணு, விருட்டி.

ஒரு பொருள்தரும் இரண்டு சொற்களைச் சேர்த்து வழங்குவர்: அளகமான பனிச்சை, இராத்திரியான அந்தகாரம், கடகவளையல், குமுதமான அரக்கம்பால், நூபுரமான சிலம்பு, நெருப்புக்கட்டியான கந்துள், பணைக்கவடுகள், பவிஷ்யமான எதிர்காலம், மதாணியான பேரணிகலப்பதக்கம், மதுச்சமுத்திரமான கட்கடல், மெய்யுடம்பு, ரேகைக்கீற்று, வயிர பருவதமான வச்சிரபருவதம், வெதுப்புவ்ஷ்ணம், வெப்பான உஷ்ண வியாதி, வெளியாகாசம், வேலான சூலம்.

கட்டுரைச் சுவைபட எழுதுவர்: இந்திரன் முடிமேலின வளைதகர்த்தும்; உருமேறுஞ் செவ்விகெடின் வெறுமேரும்; கோத்துக்கொண்டு காத்துக்கொள்வது; தாகமோகங்கள்; திரைமலிகடல்; பொறைசூழ்ந்த மலைதோறும் புலியெழுதுஞ் சோழன்; முகிழ்விரி சிறுகுழை; வேலையை வேல் கொண்டெறிந்தது.

பழைய இலக்கியங்களிலுள்ள செய்யுளையும் சுலோகத்தையும் பொழிப்புரையில் இடையிட்டுச் சில இடங்களில் எழுதுவர்; 40, 71.

பழைய இலக்கண இலக்கியங்களிலுள்ள சூத்திரங்களையும் செய்யுட்களையும் அவற்றின் பகுதிகளையும் உரை நடையாக எழுதுவர்: அதிரப் பொருதும்பை, அம்மகேட்பிக்கும், ஐஒடுகுஇன் அது கண்ணெனனும் இவ்வாறென்னு மாறுருபும், ஒன்றல்லவை பலவென்பது தமிழ்நடை, கொட்டாட்டுப் பாட்டு, கொல்லேஜயம், நெட்டெழுத்தும்ப ரொற்றுமிகத்தோன்றிற்று, புரையுயர்பாகும், மாயோன் மார்பிலாரம்போல, மிகற்கைமருங்கினியற்கை தோன்றல், வாராமரபினவரக்கூறுதல், வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல்வேண்டும்.

நகைச்சுவை தோன்றச் சில விடங்களிற் பொருளெழுதுவர்: "ஈசுவரனல்லாத எல்லாரும் தகப்பனும் தாயுமுடையார் நாம கோத்திரங்களையுமுடையர். மகாதேவர்க்கோ அக்கினிகோத்திரந்தான் சொல்லலாவது" (300); "இவைகளில்ஒருபூதமும் ஒருபேயுமே தனித்தனி எல்லாமாக வல்லன; அழிந்தனவென அஞ்சவேண்டாமென்பதுபொருள்" (405); "ஆடியென்றது கூத்தல்ல; (உண்டபின்பு) விக்கினதற்குப் பரிகாரமாக உடம்பை அசக்கிக் கொடுத்தது" (410); "திரைத்து அவனை நிலத்து அரைக்கை சந்திரன் நெடியனுதலின் அவனை மடித்துக்கொள்ளவேண்டியிருந்தது" (487.)

11. இவர் உரையிற்பயின்றுவரும் சில வகையான சொற்களும், தொடர்மொழிகளும்:

அகத்தீடு, அசங்காதே, அத்தனையே, ஆய்த்து - ஆயிற்று, இப்படிக் கொத்த, இராமாறு, இருக்கச்செய்தே, ஈடாக, உருக்கவற்றுன, எங்குத்து, கர்ப்பக்கிரகம் - கருப்பை, காய்த்த, காலந்தான், கூறிற்று (வினையாலணையும் பெயர்), சுழற்றி, சொல்லச்செய்தே, சொல்லிற்றுச்செய்யும், சொல்லு,

தொப்புள், நாலு, நிதானம், நிற்கச்செய்தே, நீருக்கித்து, பருந்துதான், புகலிகள், புள்ளீடு, பொன்றக்கெடுதல், மிகுத்துச் சொல்லியது, மொட்டிப்ப, வசவு, வஞ்சிப்பான்பொருட்டு, வரப்பெற்றிலோமாகாதே - வரப்பெற்றிலோமன்றே, விடாய்த்து, வினைசெய்யவற்றாய், வேண்டற்பாடு, வேண்டாவினைக்கேடு, வேணும். வைத்துக்கொண்டு.

12. இவர் உரையிற் பலவிடங்களிற் காணப்படும் சொற்கள் :

ஆறே - உடனே, உணர்க, ஒக்க, கேளாய், கொண்டு, தான், தானும், போலும்.

13. இவர் கடவுள், அடியார், அரசர் முதலியோர்களின் பெயர்களை வழங்கும் மரபிற் சில வருமாறு:

அருகபரமேஷ்டி; ஆளுடைய பிள்ளையார், பிள்ளையார்-ஞானசம்பந்தர்; கருடபகவான், கருடாழ்வான்; குலச்சிறையாண்டார்; சேனாபதியாழ்வார்; திருவாலவாய்ச் சொக்கனார்; தேவசேனாபதி, பிள்ளையார், சுப்பிரமணியப் பிள்ளையார்; பாண்டியன்குலபதி; பாண்டியன்குலமகாதேவியார்; மகாதேவர்; மகாவிட்டுணு, விட்டுணுபகவான், விஷ்ணுக்கள்; மயித்திரியாழ்வார்; மாகேசுவரர்-சைவர்; வைசிரவணன்; ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்.

14. தெய்வம், பெரியோர் முதலியோர் சம்பந்தமானபெயர்களுக்கு முன் திரு (க), ஸ்ரீ (உ) என்பவற்றைக் கூட்டியும் அவர்கள் செயல்களுக்குப் பின் அருளல் (ங) என்பதைக் கூட்டியும் வழங்குவர்:

(க) திருக்கோயில், திருச்செஞ்சடை, திருநிழல், திருமகனார், திருவடி, திருவடிமலர்கள், திருவுள்ளம், திருவெள்ளிமலைப் பெருமான், திருவேடுவர் முதலியன.

(உ) ஸ்ரீபாதங்கள், ஸ்ரீவராகரூபம் முதலியன.

(ங) ஆடியருளல், எழுந்தருளல், சென்றுவிட்டருளல், பிரசாதித்தருளல் முதலியன.

15. சில கோள்கைகள்:

அமணர்குணங்களைச் சிறப்பித்தல், 170, 190, 203; அமணர் தாமே கழுவேறியது; அமுதம் லவணசமுத்திரத்திற் பிறந்தது; சோழநாட்டையும் சோழனையும் சிறப்பித்தல், 19, 246, 275; தெய்வவிஷயத்தில் அபசாரப்படாமற் காத்தல், 3, 492, 538, 650; தேவி எல்லாமாதல்; தேவி திருமால்.

16. இவர் உரையாலறிந்த பாஷைகள்:

கௌடபாஷை, பிராகிருதம், மாகதம், வடமொழி.

17. மதக்கோள்கைகள்:

இவர் சில இடங்களில் இஃது இன்ன இன்னமதத்தினர் கொள்கையென்றும், இஃது இன்னமதத்தார் நூல்களிலுண்டென்றும், இக்கொள்கை இம்மதத்தினர்க்கும் ஒக்குமென்றும் எழுதுவதுண்டு. அவ்வாறு இவர்காட்டிய மதங்களிற் சில: ஆசீவகமதம், உலோகாயதம், கர்மமீமாங்கிசம், சைவம், சைனம், ஞானமீமாம்ஸம், நிரீசுவரசாங்கியம், நையாயிகசித்தி, பைரவமதம், பௌத்தம், மகேசுவரசாங்கியம், மகேசுவர வைசேஷிகம், வரசைவம், வாமமதம், விஷ்ணுசமயம் முதலியன.

18. தெய்வபக்தி:

சிவபெருமான் லட்சணத்தை நன்கு தெரிவிப்பதாலும் (408), அபசாரம் வாராமற் காத்தலாலும், "இதன் கருத்து: உயிர்பெய்து கூத்தாட்டுக்காண்டல், என்னைப்போன்றவர்களும் விஷ்ணுவாதிகளும் ஒப்பர், பூதகணநாதர்க்கெனவறிக" (511) என்பதனாலும், "எளியோர்க்கு ஈசுவரன் போலவும்" (474) என்பதனாலும் இவருடைய தெய்வபக்தி விளங்கும்.

19. தமிழபிமானம் :

ஆரியமுடிபுகளைத் தமிழ்முடிபாகச் சிலவிடத்துக் காட்டுவதும், 'தமிழ்முறை இது, இது தமிழல்ல' என்றுகூறித் தமிழ்முறையை நிறுத்துவதும், * வடசொற்களில் உள்ள ரகாரத்தைத் தமிழில் வல்லினறகாரமாக வழங்குவது பசுந்தமிழென்று கூறி அவ்வாறே சிலசொற்களை வழங்கிவருதலும் (35, 537, 637), வேதத்திலிருந்தும் பிறவற்றிலிருந்தும் மேற்கோள்காட்டி, 'இஃது உதயணன்கதையிலுமுண்டு, இது தமிழிலுமுண்டு' எனக் காட்டுவதும் இவருடைய தமிழபிமான மிகுதியை அறிவிக்கும்.

20. இந்நூலுரையிற் கூறப்படும் நூலாசிரியர்கள் :

கவிராசராசன், தொல்காப்பியர், நக்கீரர், நம்பிகாளியார்.

21. இதுகாறும் அறியப்படாத நூல்கள் :

தமிழ்: ஒட்டக்கூத்தர் இயற்றிய மற்றொருபரணி, கவிராசராசன் இயற்றியநூல், நம்பிகாளியார்நூல், பைரவம், மாடலம், வயிரமேகவிருத்தி.

வடமொழி: ஆதித்தியம், கூச்மாண்டபுராணம், கௌமாரவியாகரணம், சாலிகோத்திரம், பிரமயாமளம், மகாசாத்திரப்பிராகிருதமாகதம், மகாப்பிரதமாகேசுவரம், யோகமணிமாலை.

விளங்காதன: மாகதம், யாமளருபதேசம்.

22. இவ்வுரையினால் தெரிந்த அரும்பதங்கள் சில :

அட்டம் - குறுக்கு; அனுவிஷம் - ஒருவகைமீன்; ஆவடதர் (?); இதழ் - பனையேடு; இலகடவிசி - அம்பாரி; இருஞ்சுதல்; உடன்கள்ளர்; கட்டணம்; கையர் - கள்ளர்; கோமாளம்; கோஷவதி - நாகலோகம், வீணை; சகத்திரவேதி - நகில்; சகளபஞ்சகம்; சம்பிரமித்தல்; சித்தார்த்தம் - ஆல்; தாரகாம்யம் - ஒரு மகாயுத்தம்; தெறசி(?); தொந்தம் - ஒருவகை ஆயுதம்; தோரணமாலை; பகவன் - பகனென்னுமாதித்தன்; பகவான் - பகன்; பிவாயம் - சோறுசமைத்த பாத்திரங்களில் இடும் குறி; பெருநிலைநிற்போர்; மழு - கடல்; மோங்கில் - ஒருவகைமீன்; யட்சம் - நாய், மந்திரம்; யாவனம் - ஒருவகைக்குதிரை; விற்பிடி மாணிக்கம்.

23. இவ்வுரையால் தெரிந்த சில அரிய விஷயங்கள் :

அக்கினிவண்ணகள், இராசராசனுக்கு (II) ச்சொக்கப்பெருமாளென்னும் பெயருண்மை, ஈசானனுக்குக் காரெருதுவாகனம், ஈசுவரன் குழையில் இயலிசை நாடகச் சங்கம் இருத்தல், உருவசி முதலாயினோர் மக்கள் இன்னொரன்பது, ஊழித்தீ ஏழு, ஏமகூடம் இந்திரன் விடாயாற்றிமலை,

---

* 'இதனைப் பசுந்தமிழாற் சொல்லின், "எளிவாரமிறுத மதனனுள் படையிறைவர் சீறினு மினியெனத், தெளிவாரமிறுத மதனனுள்வரு தெரிவைமீர்கடை திறமினோ" என்க.' தக்க. 35 - உரை.

கண்டனென்றது இராசராசன் (II) சிறப்புப்பெயர், கருடன் ஐந்து வர்ணங்களையுடையன், காளை பதினாறு பிராயத்தான், குலச்சிறையார் அதிகாரி பெருநம்பியென்னும் பட்டங்கள் பெற்றவர், கொடிகளின் விளக்கம், கொப்புளித்தலால் ஆயுளையறிதல், சக்கரவாளங்கள் பல, சகசிரதாரையென்னு முத்தக்கோவை, சசிசுவாகா வென்னுந் தெய்வப்பெண்களுக்குப் பித்தளையாலே மேகலாபாரம், சசிதேவிமக்கள் இன்னுரென்பது, சந்திரன் யாகத்திற் பிறந்தது, சித்திரகூடம் இந்திரன் ஓலக்கமலே, சிம்புள் பிராணவதம் பண்ணுவதொரு பட்சி, சிவபெருமான் திருமுடியில் ஆமையேயுண்மை, சோழன் கடகப்பக்கக்கற்றைக்காரன் என்னும் விருதுடையவன், சோழன் மனுஷ்யருடைய வரம்பழியாமற் காப்பவன், சோழனுக்கு நரபதியென்னும் பெயருண்மை, தருமரூபம் வெளுத்திருத்தல், தாரகாம்யமென்னும் யுத்தம் தேவாசுரத்திற்குமுந்தியது, தூசிப்படைக்குஇலக்கணம், தூமகேதுக்களின் இயல்பு, தேவேந்திரன் ஆயுதம் வச்சிரபருவதம், நவகுண்டப் பிரயோகாக்கினிகளின் வகை, நாகலோகத்தில் இருப்புச்சுவருண்மை, நிரை உலகத்திற்கு ரட்சையாவது, பாதாழ்வான் முதலாகச் சுங்கம் வந்ததென்பது, பாண்டியனுக்கு இரண்டுகூன் இருந்தமை, பாலை வன்பாலை மென்பாலையென இரண்டு வகைப்படுதல், பெண்பிறந்தார் தாய்மாராற் சினேகிக்கப்படுதல், போசராச வம்சத்தாருடைய இலக்கணம், மகாசத்தம் ஐந்து, மகாதேவர் வாகனமாகியவிடை இளமை நீங்காதது, வச்சிரகாயமென்பதொரு மருந்துண்மை, வாதுசெய்த வாரணமென்னும் ஊர் மதுரையின் பக்கத்துண்மை, வாமமதத்தினர் இயல்புகள், விசுவதேவர் அன்னக்கொடியுடையார், விற்பிடிமாணிக்கமென்பதொன்றுண்மை, விற்பிடிமாணிக்கம் மகளிர் இடைக்கு உவமை, வீரபுருஷர் பட்டால் அவர் வயிற்றிலுள்ள உதிரத்தை வீரர்கள் நெற்றியிலிடுதல்.

24. விளங்காத விஷயங்கள்:

சிலதொகைகளுக்கு மேற்கோள் விளங்கவில்லை: சூரியனோடு யுத்தம் செய்யும் அசுரர் மூன்று நூருயிரத்தறுபதினுயிரவர், 124; பசாசகணம் நாற்பத்தெண்ணுயிரந்திறம், 336; நாகபாலரிற் பிரதானர் எழுபதிற்றேழு நூற்றுத்தொண்ணூற்ருறு வெள்ளத்தார், 463; இந்திரன் மக்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மர், 470; அசுரர் பதின்மூன்று திறத்தினர், 477; தளம் ஏழு, 485.

சாங்கியம், வேதாந்தம் முதலிய மதவிஷயங்களைப்பற்றிக் கூறுவனவற்றிற் பெரும்பாலன விளங்கவில்லை; 183, 245-6.

25. உரை விசேடங்கள்:

இவர் அங்கங்கே எழுதிய பதசாரங்களும் உரை நயங்களும் ஆராய்ந்தறிந்து இன்புறத்தக்கன. அவ்வாறெழுதிய இடங்களிற் சிலவற்றிற்குரிய மூலங்கள் கீழே காட்டப்படுகின்றன:

சோழிய வைதிகன், 190; இவன், 191; நாணீர், 193; வருநீர், 201; பாட்டறிவே, 226; அறந்தவா......அகத்தியன், 233; முன்னைமேரு, 276; காதலனைவிட்டு, 293; நீயும், 297; எனக்கும், 301; விழிவழிகருணை,308; நம்பதிஞெருதேவர், 443; வறுநிழல், 451; தனி, 460; விழுக்குன்று, 537; கையடங்கியதீ, 576; வெறும்பொடி, 654.

இந்நூலை ஆக்குவித்தோனாகிய

இரண்டாம் இராசராசசோழன் வரலாறு.

வெண்பா.

தெங்கா ருறந்தைபுகார் தென்பழசை வீறுதஞ்சை
கங்கா புரம்புரந்த காவலவன்—மங்காப்பேர்
வாய்ந்தவிறற் கண்டன் வராசராசன்சீர்
ஆய்ந்துரைக்க வல்லே னலன்.

இந்நூலை ஆக்குவித்தோனாகிய இராசராசசோழன் (II) என்பவன், அநபாயனென்று சிறப்பிக்கப்படுபவனும் ஸ்ரீபீடங்கண்ட பெருமாளென இந்நூலின் உரையாசிரியராற் சுட்டப்படுபவனும் தில்லையம்பலம் பொன் வேய்ந்து அங்கே பல திருப்பணிகளைச் செய்வித்தவனுமாகிய இரண்டாம்குலோத்துங்க சோழனுடைய திருக்குமாரனுவான்; பரகேசரி வர்மன், திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள், கோ நேரின்மைகொண்டான் என்னும் பட்டங்களையுடையவன்; ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய உலாவைப் பெற்ற பெருமை வாய்ந்தவன்; அவரால் வராசராசனென்று சிறப்பிக்கப் பெற்றவன். இவன் கி-பி. 1146-ஆம் வருஷத்திற் சிங்காதனமேறினன். *"பூமருவிய புவிமாதும்", "பூமருவிய பொழிலேழும்" எனத்தொடங்கும் இரண்டு மெய்க்கீர்த்திகள் இவனுக்குண்டு.

இவனுக்குப் புவனமுழுதுடையாள், தாணிமுழுதுடையாள், உலகுடை முக்கோக்கிழானடிகள், அவனிமுழுதுடையாள், தென்னவன்கிழானடிகளென ஐவர் மனைவியரிருந்தனரென்பதும் அவர்களுள் புவனமுழுதுடையாள் இவன் பட்டத்துத் தேவி யென்பதும் அவற்றால் விளங்குகின்றன. இவன்காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினம், தஞ்சை, † பழையாறை, கங்கைகொண்ட சோழபுரம், உறையூரென்பன இராசதானிகளாக இருந்தன. இராசராசனுலாவில் அரசன் புகார் வீதியில் உலாப்போந்தானெனக் குறிப்பிடப்படுவதாலும் வேறுசில ஆதாரங்களாலும் பெரும்பான்மையும் காவிரிப்பூம்பட்டினமே இவனுடைய தலைநகராகச் சிறந்திருந்ததென்று தெரிகிறது.

தன்னுடைய குலதெய்வமான ஸ்ரீநடராசப் பெருமானிடம் விசேஷ பக்திகொண்டவன்; "தொல்லைத் திருமரபிற் கெல்லாந் தொழுகுலமாந், தில்லைத் திருநடனஞ் சிந்தித்து" (இராச.) இவனுடைய முன்னோர் சிலரால் அநாதரவு செய்யப்பட்டுவந்த வைணவ சமயத்தை மீண்டும் தன்னிலையுறச்செய்தனன்; "விழுந்த வரிசமயத்தையு மீளவெடுத்து" (இராச. மெய்க்.)

---

*இவை திருவாரூர் ம-௱-௱-ஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிகரவர்களால் மதுரைச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை, 26-ஆந்தொகுதி, 10-ஆம் பகுதியில் 471-4-ஆம் பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன.

†இது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தாராசுரம் ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அருகில் உள்ளது.

இவன் காலத்து ஒருவகைப் போரும் நிகழவில்லையாதலின் நாடு மிகவும் அமைதியாக இருந்தது. இவனுடைய அரசாட்சியின் தன்மையும் இவன் குடிகளைக் காத்துவந்த இயல்பும் கீழ்க்கண்டவாறு இவன் மெய்க்கீர்த்தியிற் பாராட்டப் பெற்றுள்ளன:

"ஆதியுகம், கொழுந்துவிட்டுத் தழைத்தோங்கக் கோடாதறங் குளிர்தூங்க
மாரிவாய்த்து வளஞ்சுரக்கத் தாரணியோர் பிணிநீங்க
நல்லோர்தங் கற்புயர நான்மறையோர் தொழில்வளர
எல்லோருந் தனித்தனியே வாழ்ந்தனமென மனமகிழ்ந்து
ஒருவருட னொருவர்க்கு மொன்றினுட னொன்றுக்கும்
வெருவருபகை மனத்தின்றி விழைந்துகாத லுடன்சேர
இந்திரன்முதற் றிசாபால ரெண்மருமொரு வடிவாகி
வந்தபடி தரைநின்று மனுவாணை தனிநடாத்தி............

தந்தையிலோர்க்குத் தந்தையாகியுந் தாயிலோர்க்குத் தாயாகியு
மைந்தரிலோர்க்கு மைந்தராகியு மன்னுயிர்கட் குயிராகியும்
.....................அரசியற்கை முறைநிறுத்தி."

சிலாசாஸனங்களினால் இவன்காலத்தில் சிற்சில தலங்களில் இலகுளீசபாசுபதர், வாமமதத்தார், சைவர், வைணவர் முதலிய பலசமயத்தினரும் கவலையின்றி வாழ்ந்திருந்தனரென்பது அறியப்படும். இன்னும் பல தலங்களில் பல திருப்பணிகள் இவனால் இயற்றப்பட்டன. அவற்றுள் திருப்பனந்தாளிலிருந்து ஸ்ரீ தாடகேச்சுரத்து நாயகர் தீர்த்தங்கொடுக்கக் கொள்ளிடத்துக்கு எழுந்தருளுவதற்காக ஒரு சாலை அமைக்கப்பெற்று இவன்பேரால் * 'ராஜகம்பீரன் திருவீதி' என்று வழங்கப்பட்டதென்பதும், † திருப்பாலைத்துறையுடைய மகாதேவருக்குச் சில நிலங்கள் வழங்கப்பட்டனவென்பதும் அந்நிலங்கள் உள்ள இடத்திற்கு ராஜகம்பீர நல்லூரென்னும் பெயர் வைக்கப்பட்டதென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இவன் ஒரு சமயம் துலாபுருடதானம் செய்தனன். அப்போது அக்காட்சியைக் கண்டு களித்து ஒட்டக்கூத்தர், "தொழுகின்ற மன்னர்" என்ற தொடக்கத்தையுடைய செய்யுளை (தமிழ்நா. 124) ப் பாடினர்.

இவன் தமிழில் மிக்க அபிமானமுடையவனாதலால் பல புலவர்களை ஆதரித்து வந்ததோடு கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய ஒட்டக்கூத்தரை மிக்க மரியாதையோடு உபசரித்து வேண்டியவற்றையெல்லாம் உதவிப் பாதுகாத்துவந்தான். இவன் காலத்தில் ஒட்டக்கூத்தர் முதுமையுடையவராக இருந்தனரென்று தெரிகிறது. ஒருசமயத்தில் ஆதனத்திலிருந்து எழும்பொழுதோ நடக்கும் பொழுதோ அவர் தளர்ச்சியுறுவது கண்டு இம்மன்னர் மன்னன் ‡ "நாத்தொலை வில்லை யாயினுந் தளர்ந்து, மூத்ததிவ் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டு" என்று கூறிக் கைகொடுத்துதவினான். அப்போது அப்புலவர் சிகாமணி மிகமகிழ்ந்து,

---

*Annual Report of South Indian Epigraphy, No. 44 of 1914.

† A. R. No. 440 of 1912; இத்தலம் பாபநாசம் ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக் கருகிலுள்ளது. ‡ மணிமேகலை.

"கொலையைத் தடவிய வைவே லரக்கர் குலமடியச்
சிலையைத் தடவிய கையே யிதுசெக தண்டத்துள்ள
மலையைத் தடவிய விந்தத் தடவி மலைந்தவொன்னார்
தலையைத் தடவி நடக்குங்கொல் யானைச் சயதுங்கனே"

என்று இவன் கையைச் சிறப்பித்துப்பாடினர். இவ்வரிய செயலால் இவ்வரசன் அப்புலவரிடத்தில் வைத்திருந்த பேரன்பும், எளியனாக இருத்தலும் புலப்படுகின்றன. அவர், தன் மீதுபாடிய உலாவை அரங்கேற்றுகையில் ஒவ்வொரு கண்ணிக்கும் ஒவ்வோராயிரம் பொன் வழங்கினன். இந்நூலில் கடவுள் வாழ்த்திலும், வாழ்த்திலும், இடையிலும் அவராற் பலபடப்பாராட்டப் பெற்றனன்.

தனது சபையிற் பல புலவர்கள்கூடித் தமிழ்ச்சுவையை எடுத்துப் பாராட்ட அவற்றை விரும்பிக்கேட்டு மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கு மியல்பினனாதலின், "செய்ய தமிழ் முழங்கத் தெய்வப் பொதியிலாய்" (இராச.) என்று செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியராகிய அகத்திய முனிவரும் தமிழ்ச் சங்கமும் இருந்த பொதியின்மலையாக உருவகிக்கப்பட்டிருத்தலும், இயலிசை நாடகமாகிய முத்தமிழும் செழித்தோங்க அவற்றில் வல்ல புலவர்களைப் பாதுகாத்து வந்தமையால், "முத்தமிழ்க்குந்தலைவன்" (இராச-மெய்க்.) என்று பாராட்டப்படுதலும் இவனுக்குத் தமிழின்பாலுள்ள பேரன்பைத் தெரிவிக்கின்றன.

இவனுடைய காலத்தில் மகாசாமந்தனாக இருந்தவன் ஒட்டக்கூத்தரால் இந்நூலிற் பாராட்டப்பட்ட திருச்சிற்றம்பலமுடையான் பெருமாள் நம்பியென்பவன். * திருமந்திரவோலைக்காரனாக இருந்தவன் இராஜாசிராயப்பல்லவராயனேனன்பவன்.

இவன்காலத்திற் சில நாடுகளின் பெயரும் ஊர்களின் பெயரும் மாற்றப்பட்டு வழங்கலாயின; அவற்றுட் சில ராஜகம்பீரவளநாடு, உலகுடைமுக்கோக்கிழானடி வளநாடு, ராஜகம்பீரநல்லூர் முதலியன. ராஜகம்பீரன்மலையெனப் பெயரிய மலையும் ஒன்றுண்டு.

இவனுக்கு வழங்கிய ஏனைப் பெயர்கள்: இராசகம்பீரன், இராசபுரந்தான், கண்டன், குலதீபன், சனநாதன், சொக்கப்பெருமாள், தெய்வப்பெருமாள், வரராசராசன்.

இம்மன்னர்பிரான் கி. பி. 1162-ஆம் வருஷம் வரையில் இருந்தானென்று தெரிகிறது. இவனுக்கு இரண்டு குமாரர்களுண்டென்றும் அவ்விருவருள் ஒருவன் மூன்றாங்குலோத்துங்கனென்றுங்கூறுவர்.

குணமறியா தென்பர்தமிழ் கோதாட்டு நின்றன்
குணமெங் கொளித்துவைத்தாய் கொல்லோ—குணமலையே
மன்னர் வழுத்தும் வரராச ராசவிம்
தின்னவிட மென்றெற் கியம்பு.

---

* A. R. 530 of 1912.

இப்பதிப்பின் அடிக்குறிப்பிலும் விசேடக்குறிப்பிலும் நூதனமாக எடுத்தாண்ட

நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் அகராதி.

அகத்தியம், அகநானூறு, அஞ்ஞவதைப்பரணி, அதிராவடிகள்மூத்த பிள்ளையார்திருமும்மணிக்கோவை, அம்பிகாபதிபாடல், அரிகேசரிதேவன் பராக்கிரமபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி, அரிச்சந்திரபுராணம், அருணாசல புராணம், அருணைக்கலம்பகம், அழகர்கலம்பகம், ஆத்திரையன்பேராசிரியன் பொதுப்பாயிரம், ஆதியுலா அல்லது திருக்கைலாய ஞானவுலா, ஆதிராசேந்திரதேவன் மெய்க்கீர்த்தி, ஆநந்தலகரி லக்ஷ்மீதரர் வியாக்கியானம் (வட), ஆளுடையபிள்ளையார் திருக்கலம்பகம், ஆளுடையபிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை, ஆளுடையபிள்ளையார் திருவந்தாதி, இயற்பா, இரங்கேசவெண்பா, இரண்டாம்இராஜராஜன் மெய்க்கீர்த்தி, இரணியவதைப்பரணி, இராசராசசோழனுலா, இறையனாரகப்பொருளுரை, ஈட்டியெழுபது, உண்மைவிளக்கம், உத்தரகாண்டம் அல்லது உத்தராமாயணம், உத்தரமேரூர்ச்சாஸனம், உதயணன்கதை அல்லது பெருங்கதை, உபதேசகாண்டம், உபமன்னியு பக்தவிலாஸம் (வட), ஏகாம்பரநாதருலா, ஏரெழுபது, ஐங்குறுநூறு, ஐந்திணையைம்பது, ஒட்டக்கூத்தர்பாடல், கஞ்சவதைப்பரணி, கடம்பவனபுராணம், கந்தபுராணம், கந்தரநுபூதி, கந்தரலங்காரம், கம்பராமாயணம், கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா, கல்லாடம், கலிங்கத்துப்பரணி, கலித்தொகை, களந்தை இரட்டைமணிமாலை, களவழிநாற்பது, காசிகாண்டம். காஞ்சிப்புராணம், காரைக்காலம்மையார் கோயின் மூத்ததிருப்பதிகம், காரைக்காலம்மையார் திருவிரட்டைமணிமாலை, காளமேகத்தின் பாடல், குணநாற்பது, குணவாகடத்திரட்டு, குலோத்துங்க சோழனுலா, குலோத்துங்கசோழனுலா உரை, குலோத்துங்கன் பிள்ளைத்தமிழ், குறிஞ்சிப்பாட்டு, குறுந்தொகை, கூர்மபுராணம், கைலைபாதி காளத்தி பாதியந்தாதி, கோதாவரி மாகாத்மியம் (வட), கோபப்பிரசாதம், கோயிற்புராணம், சகலகலாவல்லிமாலை, சாக்தப்பிரமோதம் (வட), சாகுந்தலம் (வட), சித்தாரூடம், சித்திரச் சத்திரப்புகழ்ச்சிமாலை, சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை, சிதம்பர புராணம், சிதம்பரம் சாஸனம், சிலப்பதிகாரம், சிவஞானசித்தியார், சிவஞான பாலையர் பிள்ளைத்தமிழ், சிவதருமோத்திரம், சிவபெருமான் திருவிரட்டை மணிமாலை, சிவஸஹஸ்ர நாமம் (வட), சிறுபாணாற்றுப்படை, சீகாளத்திப்புராணம், சீவகசிந்தாமணி, சுசீந்திரம் சாஸனம், சுத்தானந்தப்பிரகாசம், சூடாமணி நிகண்டு, சூளாமணி, செவ்வந்திப்புராணம், சேக்கிழார் புராணம், சைவசமயநெறி, சொக்கநாதருலா, தகடூர் யாத்திரை, தஞ்சைச் சிலாசாஸனம், தஞ்சைவாணன் கோவை, தண்டியலங்காரம், தணிகைப் புராணம், தந்திரசாரம் (வட), தமிழ்நாவலர் சரிதை, தமிழ்விடு தூது, தனிப்பாடல், தாயுமானவர் பாடல், தியாகராசலீலை, திரிகடுகம், திருக்களிற்றுப்படியார், திருக்காளத்திநாதருலா, திருக்காளத்திப் புராணம், திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி, திருக்குற்றாலப் புராணம், திருச்சண்பைத்திருவிருத்தம், திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் அல்லது திருக்கோவையார், திருச்செந்தூர்ப் புராணம், திருத்தொண்டத்தொகை, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, திருநாகைக் காரோணப் புராணம், திருநாவுக்கரசர்

திருவேகாதசமாலை, திருப்பல்லாண்டு, திருப்பாவை, திருப்புகழ், திருப்பூவணநாதருலா, திருப்பெருந்துறைப் புராணம், திருமாளிகைத் தேவர். திருவிசைப்பா, திருமுருகாற்றுப்படை, திருவரங்கக்கலம்பகம், திருவரங்கத்தந்தாதி, திருவரங்கத்து மாலை, திருவல்லத்துச் சாஸனம், திருவாங்கூர்ச்சிலாசாஸனங்கள், திருவாசகம், திருவாதவூரர்புராணம், திருவாய்மொழி, திருவாரூர்க்கோவை, திருவாரூர்ப் புராணம், திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம், திருவானைக்காப் புராணம், திருவானைக்காவுலா, திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை, திருவிடைமருதூருலா, திருவிளையாடற் புராணம், திருவுசாத்தான நான்மணிமாலை, திருவெங்கைக்கோவை, திருவெண்காட்டுப் புராணம், திருவேங்கடமாலை, திவ்யப்பிரபந்த வியாக்கியானங்கள், திவாகரம், தூடிநூல், துரியோதனன் கலம்பகம், தேன்காசிச் சாஸனம், தென்னிந்திய சிலாசஸனங்கள், தென்னிந்திய சிலாசாஸனங்களின் வருஷாந்த அறிக்கைகள், தேரையர் வெண்பா, தேவாரம், தேவீ புராணம், தொண்டை மண்டல சதகம், தொல்காப்பிய இளம்பூரணம், தொல்காப்பியச் சேனாவரையம், தொல்காப்பிய நச்சினார்க்கினியம், தொல்காப்பியப் பொருள், பேராசிரியர் உரை, நக்கீரதேவ நாயனார் போற்றிக் கலிவெண்பா, நக்கீரர் திருவெழு கூற்றிருக்கை, நம்பியகப் பொருள், நல்வழி, நளவெண்பா, நற்றிணை, நன்னூல், சங்கர நமச்சிவாயருரை, நன்னூல், மயிலை நாதருரை, நன்னெறி, நாலடியார், நீதிநெறி விளக்கம், நீலகேசி, நீலகேசி விருத்தி சமய திவாகரம், நெடுநல்வாடை, நைடதம், பஞ்சாக்கரதேசிகரந்தாதி, பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல், பட்டினப்பாலை, படிக்காசுப் புலவர் பாடல், பதிற்றுப்பத்து, பதினோராந் திருமுறை, பாகேசரி ராசேந்திர சோழதேவன் மெய்க்கீர்த்தி, பரிபாடல், பழமலையந்தாதி, பழமொழி, பழைய செய்யுட்கள், பாகவதம், பாசவதைப் பரணி, பாரதம் (வட), பிங்கலந்தை, பிரபுலிங்கலீலை, புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பெரியதிருமொழி, பெரியநாட்டமெடத்துத் தாம்பிரப்பட்டயம் (காஞ்சீபுரம்), பெரியபுராணம், பெரியாழ்வார் திருமொழி, பெருந்தேவபாணி, பெருந்தேவனார் பாரதம், பெரும்பாணாற்றுப்படை, பெருமாள் திருமொழி, பொருநராற்றுப்படை, பொன்வண்ணத்தந்தாதி, போஜ ராஜீயம் (வட), மணிமேகலை, மதுரைக்கலம்பகம், மதுரைக்காஞ்சி, மலைபடுகடாம், மறைசையந்தாதி, மனுஸ்மிருதி (வட,) மாடலம், மாயூரப்புராணம், மாளவிகாக்கினிமித்திரம் (வட), மிருச்சகடிகம் (வட), மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மூத்தொள்ளாயிரம், முதற்குலோத்துங்க சோழதேவன் மெய்க்கீர்த்தி, மேருமந்தரபுராணம், மோகவதைப்பரணி, யாப்பருங்கலக்காரிகை, யாப்பருங்கலவிருத்தி, லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம் (வட), லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம் பாஸ்கரராயர் வியாக்கியானம் (வட), வடமொழி வைத்திய நூல், வளையாபதி, வாச்சியாயன சூத்திரம் (வட), விக்கிரம சோழதேவன் மெய்க்கீர்த்தி, விக்கிரம சோழனுலா, விசுவசாரதந்திரம் (வட), விநாயகபுராணம், வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம், விறலிவிடுதூது, விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம் (வட), வீரராசேந்திரதேவன்மெய்க்கீர்த்தி, ஸ்ரீபுராணம், ஸ்தேயசாஸ்திரம் (வட.)

உ

கணபதி துணை.

தக்கயாகப்பரணி

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

வைரவக் கடவுள்.

உரககங்கணந் தருவனபணமணி
யுலகடங்கலுந் துயிலெழவெயிலெழ
உடைதவிர்ந்ததன் றிருவரையுடைமணி
யுலவியொன்றொடொன் றலமரவிலகிய
கரதலந்தருந் தமருகசதிபொதி
கழல்புனைந்தசெம் பரிபுரவொலியொடு
கலகலன்கலன் கலனெனவருமொரு
கரியகஞ்சுகன் கழலிணைகருதுவாம்.

க.—கடவுள் வாழ்த்து.

உமாபாகர்.

வேறு.

1. புயல்வாழ நெடிதூழி புவிவாழ முதலீறு புகல்வேதநூ
லியல்வாழ வுமைவாழ்வ தொருபாக ரிருதாளி னிசைபாடுவோம்.

இதன் பொருளறிக. (க)

2. ஞாலநேமி ரவிபோல வலநேமி தனிகோலு குலதீபனே
நிலநேமி பொலனேமி யளவாக வுககோடி நெடிதாளவே.

இரவிகோலுகையாவது உலகத்திற்கு வலமாக ஓராழித்தேரை நடாத்துகை. வலநேமி - இராசசக்கரம். அதுதனிகோலுகையாவது பூசக்கரம் பொதுக்கடிதல். குலதீபன் - குலத்தை விளங்கப் பண்ணுந் தீபம் போல்வான்; ஈறுதிரிந்தது; வில்லி வாளி தொல்காப்பியனென்பன போல.

'குலதீபனே' என்றதில் ஏகாரம் பிரிநிலை; இதன் இரண்டாமடியிற் புலனேமியைப் பொலனேமியென்றுபாடங் கொள்ளவேண்டிற்று, சக்கரவாளகிரி பொன்னிறத்ததாதலின்; * பொன்னென்னுஞ்சொல்லுத்தான் பொலனென்றாவது, செய்யுளிடத்து வன்கணமும் பிறகணங்களும் வருமொழிமுதலாக வந்தாலென வுணர்க; "போதொடு விரிகூந்தற் பொலனறுங் கொடியன்னார்" (க: கூo) என்னுஞ் சிலப்பதிகாரப் பாட்டும், "பூநறுந் தேறல் பொலன்வள்ளத் தேந்தி" (க. நடு: கஎஎ) என்னும் உதயணன் கதையுமறிவார் பொலனே வேண்டுவரெனவுணர்க. புலனென்பது ஐம்புலத்தையும் விளைபுலத்தையுமுணர்த்தும். நெடிதாளவே: ஏகாரம் ஈற்றசை.

நெடிதாள (1) இசைபாடுவாமென முன்னதனோடும் இயைக்க.

இனி, இப்பாட்டு வேண்டா; முன்பு புயலும் புவியும்வாழவே ஈசுவரனைப் புகழ்வாமென, "புயல்வாழ" (க) என்ற பாட்டில் அற்றது பொருளென்னின், அன்று; புயலும்புவியும் வாழவேண்டிப் பரமேசுவரிவாழ அவளுடனே வாழ்கின்றனர், திருமேனியில் ஒருபாகரான மகேசுரரென வுணர்க. (உ)

விநாயகக்கடவுள்.

3. சததோடி விததாள சதிபாய முகபாகை குதிபாய்கடா
மததோடி யுலகேழு மணநாற வரும்யானை வலிபாடுவாம்.

என்பது: நூறுகோடிவிதமான தாளச்சதி பரக்கத் திருமுகப் பக்கக்கடத்தினின்றும் குதிபாய்வதுபோல விழுகின்றமதம் சக்கரவாள வெற்பைக் கடந்தோடி உலகமேழினும் நறுநாற்றம் புறப்பட நடந்தருளும் யானையினுடைய புலத்தைப்பாடுவாம். எ-று.

இதிற் சதமென்றது நூற்றினும் பலவினுஞ்செல்லும். 'சதிபாய வரும்யானை' என்பதற்குச் சதிபாய்ந்து வரும்யானையென, † "வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய" என்பதனாற் பொருள்கொள்வாருமுளர். அதனாற் செவ்வைகுன்றும்; தெய்வத்தன்மையாரெனவே கூத்தாடுதல் விநாயகர்க்கு இயல்பன்றெனவுணர்க; பாய்தல்-பரத்தல்; "பாஅய்ப் பாஅய்ப் பசந்தன்றுநுதல்" (நகூ); இது கலித்தொகை. மதகென்றது, சக்கரவாளத்திற்குப் பெயராம்; இதற்குக்காரணம், மற்றையுலகங்களிலும் சென்று மணநாறுதலிற் கொண்டபொருளெனவுணர்க. யானையின் வலியாவது, அசுரகுஞ்சரமென்னும் யானையைவென்று கொன்று மற்றதன் கொம்பை முறித்துக்கொண்டதும், திரிபுரதகனத்தில் இடையூறு தீர்த்ததும் பிறவுமாம். 'மததோடி' என்பதில் உம்மையைத் தொக்க

*"பொன்னென் கிளவி" (தொல். புள்ளி. சூ. சுக) என்பதன் உரையால் இதுவிளங்கும். † தொல். எச்ச. சூ. சுக.

தாக்கி உலகமேழினுமோடி மணநாறச் செல்லுமென்னும் பொருளும் கோடற்குரியது. (ங.)

4. நககோடி பலகோடி புலியேறு தனியேற நளினாலயன்
உககோடி பலகோடி குலதீப னெழுதீவு முடனாளவே.

எ-து: அநந்தகோடி மலைகளின் சிகரகோடிகளிற் சோழ சக்கரவர்த்தியுடைய புலிப்போத்துக்கொடி தனியேசென்றுஏறப் பிரமாவினுடைய வாழுளான சதுர்யுககோடிகள் குலதீபன் ஏழுதீவுகளையும் உடனாள. எ-று.

நளினாலயன் - பிரமா. 'புலியேறு தனியேற' என்றதனால், பரராட்டிரத்து இராசாக்களுடைய அநேககொடிகள் சேவிக்குமுறையில் அயற்கண்ணே தாழவரையப்பட்டிருப்பச் சோழசக்கரவர்த்தியின் * புலிக்கொடி மேலே தனியே வரையப்பட்டிருக்குமெனவுணர்க. நாகம் நகமாயிற்று; குறுக்கும்வழிக் குறுக்கலென்னும் விகாரம்.

உடனாள(3) யானைவலிபாடுவர மெனக. (ச)

முருகக்கடவுள்.

5. ஒருதோகை மிசையேறி யுழல்சூரு மலைமார்பு முடனூடுறப்
பொருதோகை சுராரச புரமேற விடுகாளை புகழ்பாடுவாம்.

எ-து: ஒரு மயிலின்மேல் ஏறியருளித் தனக்குப் பகைவனான சூரபன்மாவுக்கு மறைவாய் ஓடிவரலான மலையினுடைய மார்பும் சூரபன்மாத்தானும் ஒக்க ஒரேகாலத்திலே ஊடுருவும்படி வேலேறுபடப் பொருதருளிச் சமுத்திரஆரவாரத்தைச் சுவர்க்கத்தேறப்போகவிட்ட இளையோனுடைய புகழைப்பாடுவாம். எ-று.

ஒருதோகையென்றது இங்கே சினைப்பொருளுக்காகாதெனவுணர்க. ஒருதோகையென்று படுத்துச்சொல்லுக, மெல்லிதாக. உடனென்றது, மலையுருவிப் பின்னை அவன்மேற் பட்டதன்றென்று அதன்கடுமையையுணர்த்திற்று. சுராரசபுரமென்றது, தேவேந்திரனது கோயிற்பட்டணத்துள்ள அந்தப்புரத்தை. காளை - பதினாறுபிராயத்தான். (ரு)

6. கடலாழி வரையாழி தரையாழி கதிராழி களிகூர்வதோ
ரடலாழி தனியேவு குலதீப னிருபதீப னருள்கூரவே.

---

* "கயலெழுதிய இமயநெற்றியி, னயலெழுதிய புலியும் வில்லும்" (சிலப். கஎ: க-உ) என்பதும் இதனுரையும், "இடிக்கும் வானுருமேறு" (திருவிளை. திருமணப். ககo) என்னும் செய்யுளும் இவ்வழக்குமுண்மையைத்தெரிவிக்கும்.

எ-து: கடல்வட்டமும் சக்கரவாளமும் பூசக்கரமும் சந்திராதித்த சக்கரமும் மனமகிழ்ச்சிமிகுவதாய் ஒன்றாய் வலிதாயிருக்கும் இராசாக்கினைசக்கரத்தைச் சத்துருக்களின்றித் தனியே செலுத்தும் குலதீபனான இராசாதிபன் திருவுள்ளத்து அருள்சுரந்துவாழ. எ-று.

வரையாழி, பருவதமெனினுமமையும். இதில், கடலும் மலையும் நிலனுமாகிய சக்கரங்களிற் கதிராழியான ஆதித்தன் களிகூருவதற்குக் காரணமான தனிச்சக்கரத்தை நடத்துங் குலதீபனெனத் தோன்றும் ஒரு பொருணயமு முண்டு.

அருள்கூரக் (5) காளைபுகழ்பாடுவா மென்க. (சு)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

7. வழுவேறு குடகூடல் வடவாறு வழிமாற மணலாலொரோர்
கழுவேறு மமண்மூகர் கருமாள வருமீளி கழல்பாடுவாம்.

எ-து: வேதமார்க்க முதலாகிய மகாமார்க்கங்களைத் தவிர்ந்து நிர்வாணமார்க்கமாகிய மிக்க குற்றமேறின மேற்றிசைமதுரைக்கு வடக்கிலானான வைகையாறு வழிபோவார்க்குப் போகவொண்ணாதபடி தூர்க்கத்திக்கும்வண்ணம் மணற்குன்றுதோறுமுள்ள ஒவ்வொரு கழுவேறின அமணரென்னப்பட்ட அறியாதார் வங்கிசம் மாண்டுகெடும்படி அவதரித்தருளிய மகாபலபராக்கிரமனுடைய ஸ்ரீபாதங்களை நமஸ்கரிப்பாம். எ-று.

வழு, ஒன்று உண்டென்றும் இல்லையென்றும் ஒன்றென்றும் பலவென்றும் நித்தியமென்றும் அநித்தியமென்றும் தம்பொருளைத் தாமே கெடுத்துச் சுவசன விரோதமென்னும் பிரமாணபாசஞ் சொல்லுதலாகிய குற்றமாம். மணலென்றது மணற்குன்றுகளை; என்னை? சினையிற் கூறு முதலறி கிளவியான ஆகுபெயர். இத்தாற்பயன்: பிள்ளையார் தோற்றியருளினபின்பு அமண்சமயங்கெட்டதென்பது. (எ)

8. எருதோடு கலையோடு சிலையோட மலையோட விபமோடநேர்
விருதோடு பொருதேறு புலிநேமி கிரிசூழ விளையாடவே.

எ-து: எருத்துக்கொடியான பல்லவராசன் இலாஞ்சனையும், மானினத்திற் கலைமான் கொடியான கபிலேசுரன் கசபதி இலாஞ்சனையும், விற்கொடியான கேரளேசுரன் சேரமானிலாஞ்சனையும், * பருவதத்தை எழுதிய கொடியான பாண்டியன் இலாஞ்சனையும் ஒக்க ஓடப் பின்பு தங்கள் குலோற்பவனான ஆதித்தனது சத்திரியலாஞ்சனையான யானை

* "மலைக்கொடி மன்னன், பொன்னிணுட்டிடைப் போயினிதமர்ந்துவீற்றிருப்ப" திருவால. ௪ : க.

ஓடத் தாந்தாம் பிடித்தபிடித்த விருதுகள் ஓடிப்போகப் பொருது வென்றேறிய புலிப்போத்துச் சக்கரவாளகிரிக்கு உள்ளும்புறம்பும் எங்கும் தானேயாகி விளையாடும்பொருட்டு. எ-று.

விளையாடப் (7)பாசமயகோளரியின் கழல்பாடுவா மென்க.

மலயத்துவசனென்பானொரு பாண்டியனுளனாகவும் அவனுக்கு மலயவதியென்பாளொருத்தி உளளாகவும் அவளைச் **சீமூதவாகன** னென்னும் **உபகாரவித்தியாதரன்** கலியாணம்பண்ணினானாகவும் மகாகவி யொருவர் ஒருகாவியத்திலிட்டனர். மலையைக்கொடியாகவுடையார், பாஞ்சாலரிற் பங்குபெற்ற பிரமச்சத்திரிய ரென்பாருமுளர். இரண்டில் நல்லதுகொள்க.

இனி, எருதும் கலையும் வில்லுமான சலப்பொருளுடனே அசலமான பருவதமோடுகை பயன்; இவையன்றி எருது கலை இவற்றுடன் யானையோடலும் பயன். இவ்விவர் பிடித்தவிருதுகள், சோழன் கடகப்பக்கக் கற்றைக்காரன் முதலான பலவிருதுகளுமெனவுணர்க. இவ்வடையாளஞ்சொல்லவே இராசாக்களின் பெயர்கள் விளங்கும்.

இனிப் பொதுவியல் வாழ்த்துரைக்கப் புகுகின்றார், அதற்குமுன்பு சருவேசுரனையும் அவன்புத்திரரான மூவரையும் புகழ்ந்து மற்று இந்த நால்வரும் சோழசக்கரவர்த்தியை ரட்சிப்பாராக வென்றாரெனவுணர்க.(அ)

9. இறைவாழி தரைவாழி நிரைவாழி யியல்வாழி யிசைவாழியே
மறைவாழி மனுவாழி *மதிவாழி ரவிவாழி மழைவாழியே.

இறைவாழி - ஈசுரன்வாழ்க, தரைவாழி - பூமிவாழ்க, நிரைவாழி - முந்நிரைவாழ்க, இயல்வாழி - ஒழுக்கம்வாழ்க, இசைவாழி-கீர்த்திவாழ்க, மறைவாழி-வேதம்வாழ்க, மனுவாழி-மனுவான்சோழசக்கரவர்த்தி வாழ்க, மதிவாழிரவிவாழி-சந்திராதித்தர்வாழ்க, மழைவாழி-காலவருஷம் வாழ்க.

இதில், இறையென்பதனை இராசாவென்பாருமுளர்; † "இறைவனடிசேராதார்" எனவும், ‡ "இறைவனார் பொருள்" எனவும் வருவனவற்றால் அது பொருளன்மையுணர்க; ஈசுரனென்னும் பொருளே உண்மை. தரையென நிலத்துள்ளனவெல்லாங்கொள்ளப்படும். நிரை, உலகத்துள்ளவற்றுக்கு ரட்சை. இயலென்பதனைச் சொல்லுமியலென்பாருமுளர்; அதன்பொருள், தன்மார்த்தகாமமோட்சங்களாதலால் அப்பொருளும் இப்பொருளும் வேறல்லவெனவுணர்க. இசையை இன்பவிசை (ஸங்கீதம்) யென்பாரறியார்; ஓசையேயாதலால் அஃது இயலெனவடங்கும். அன்றியே இன்பவிசையைநோக்கினானாயின், நாடகத்தையும் புகழ

*சிலப்பதிகாரம், மங்கல வாழ்த்துப் பாடலிலுள்ள, "திங்களைப் போற்றுதும்" என்பது முதலிய மூன்றையும் இத்தொடர் பின்பற்றி நிற்றல் அறிதற்பாலது. † திருக்குறள், கம. ‡ இறையனாரகப்பொருள்.

வேண்டும். மனுவென்றதற்கு நீதியைநினைக்கின் முன்பு மறையென்றதுவே யமையும்; மறையின்பொருளும் மனுநீதியே. மனுவென்பதனை மனுஷ சாதி யென்றாலு மிழுக்காது; நரபதியென்பது சோழன்பெயராதலாற் சிறப் புடைத்து. மதியை முதலில் வாழ்த்தியது சந்திராதித்தரொன்னு முறைமை கொண்டு; இவை அட்டமூர்த்தத்தைச் சார்ந்தவையெனவுணர்க. கால வருஷத்தை வாழ்த்தியது, முன்சொன்னவையெல்லாம் நிலைநிற்பது மழை யாலாதலின்; "மாமழை போற்றுதும் மாமழை போற்றுதும், நாமநீர் வேலி யுலகிற் கவனளிபோல், மேனின்று தான்சுரத்த லான்" (க: 7-9.); இது சிலப்பதிகாரம். அன்றியும் திருவள்ளுவப்பயனில், வான்சிறப்பென்னு மதிகாரத்துள்ளுங் கண்டுகொள்க. இப்பாட்டு ஒன்பதிலே கடவுள்வாழ்த் தான முதற்பாட்டில்,"புயல்வாழ" என்றதையுமுணர்க. புளிமாங்காயான சந்திரகணம் ஐந்தும் ஏழும் விருத்தி. (கூ)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

உ.—கடை திறப்பு.

10. தார்மார்பமு முகவிம்பமு நுமகாதலர் தரநீர்
சேர்தாமரை யிறையாளடி பணிவீர்கடை திறமின்.

ஸ்ரீதேவியும் சரசுவதியும் அடியாராக விட்டுணுவாலும் பிரமர்வாலும் உமாபரமேசுவரிக்கு ஸ்திரீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்டாரென்னும் புராண கதையை உட்கொண்டுகூறியது இக்கடைதிறப்பு.

தார்மார்பமாவது விட்டுணுவினுடைய திருத்துழாய்த்திருமார்பு. முகவிம்பமாவது பிரமாவினுடைய முகமண்டலம்.

எ-து: இவை யிரண்டையும் உம்முடைய புருஷரான இருவரும் உமக் கே தர நீங்களிருவருமிருக்குந் தாமரைகளை உமாபரமேசுவரியுடைய ஸ்ரீ பாதங்களிலே ஒப்பிப்பீர், உம்முடைய கோயிற்றிருவாயிற் கதவுகளைத் திற மின். எ-று.

எனவே தார்மார்பமான மகாவிட்டுணுவின் திருமார்பு பூமிதேவிக்கு முரித்தாய்ப் பொதுவாயிருத்தலைத்தவிர்ந்து ஸ்ரீதேவி தானேபெறுதற் கும், பிரமாவினது திருமுகமண்டலமானது சாவித்திரிக்குமுரித்தாய்ப் பொதுவாயிருத்தலைத் தவிர்ந்து சரசுவதி தானேபெறுதற்கும் வேண்டிச் சௌபாக்கிய கர்த்தரி பரமேசுவரியாவதறிந்து அவளுடைய ஸ்ரீபாதங்களி லே ஸ்ரீதேவி தன்செந்தாமரையும் சரசுவதி தன்வெண்டாமரையுமான இரண்டுபுட்பங்களையுமிட்டு அர்ச்சிக்கவே பரமேசுவரி அனுக்கிரகித்தருளித் தாங்களிருக்குமிடங்களை நமக்குத் தந்தாரென அவர் நினைத்த சிறப்பைப் பிரசாதித்தருளுவளென்பது பொருள்.

இப்பாட்டுக் குறிப்பாற் பொருளுணர்த்து மருமையையும் பெருமையையு முணர்க; இது, "குறிப்பினறிநவும்" என்னுமிலக்கணத்தின்பாற் பட்டது; "காவெரியூட்டிய கவர்கணைத் தூணிப், பூவிரி கச்சைப் புகழோன் றன்முன்" (உ௩அ-க) என்பது, பீமசேனற்குப் பெயராயிற்றெனவுணர்க; இது சிறப்புடைத்தான சிறுபாணாற்றுப்படை. (௧)

11\. கைவைக்கவு மடிதோயவு முடனின்று கவிக்குந்
தெய்வக்கொடி திசைதைவர நிற்பீர்கடை திறமின்.

இனிவருவன, சுவர்க்கவாசிகளுடைய தேவிமாராகிய தேவஸ்திரீகளை நோக்கிய கடைதிறப்பு.

தேவஸ்திரீகள் வரும்பொழுது கற்பகவல்லிசாதியைத் தமக்கு வெயின் மறையாகத் தம்முடைய பாங்கிமார் பிடித்துவரத் தாம்வருதல் பண்பு.

எ-து: கையாற் பிடிக்கவும் காலாற்றீண்டவும் தெய்வக்கொடிகள் தாம் செருவமதம்பெற்றுத் திக்குக்களின் முடிவளவுஞ்சென்று வளரவும் தாம் தமது பெருந்தன்மையால் அதனை அறியாது நிற்பீர், கடைதிறமின். எ-று. (உ)

12\. வெல்லும்பொரு ளதிகார மலங்காரம் விளங்கச்
சொல்லும்பொருள் பகருங்குழன் மடவீர்கடை திறமின்.

இதன் பொருளுணர்க. (௩)

13\. உருகுஞ்சுர ருயிருண்டன வுணர்வுண்டன வொழுகத்
திருகுங்குழ லிரமங்கையர் திறமின்கடை திறமின்.

எ-து: இளையராய்க் காமுகராய் ஸ்திரீகளைக் கண்டால் உருகுந் தேவர்களுடைய பிராணன்களும் அவர்களுடைய ஞானங்களுமான அவை ஒழுகத் திருகப்படுகின்ற குழல்களையுடைய தேவஸ்திரீகாள், கடைதிறமின். எ-று.

இது பொருளரிது. உருகுஞ் சுரருயிர்கள் உண்ணப்பட்டன, உணர்வுகள் உண்ணப்பட்டன; அவை தலைமயிர்களினுள்ளே புக்குக் கிடந்தன. அவ்வுயிர்களும் உணர்வுகளும் புறப்பட்டு ஒழுகிவிடும்படி முறுக்கி முடியுங் கொண்டையையுடையீரென்பதுபொருள்.

இனி, நீராடி நனைந்தகுழல்களை முறுக்கிப் பிழிகின்றபோது அவை தம்மாலுண்ணப்பட்ட தேவர்களுயிரும் உணர்வும் குழலில் நில்லாதொழுகி விழ முறுக்குவது போன்றன வென்பாரும், மற்றும் இப்பெற்றியன பல பொருள் சொல்லுவாருமுளர். இவை யெல்லாம் பொருளாயினுமாகுக, ஆகாதொழியினுமொழிக. மேலதே பொருளாவது.

இனி ஒரு சாரார் கூறுவது வருமாறு:—

உயிருண்டன உணர்வுண்டன வென்பன, கண்களின் றொழிற்பெயர். ஒழுக - அவை உலகத்தோடு ஒத்த ஒழுக்கத்தையுடையனவாக. அவை முகத்துக்குள் அடங்கி மூக்குக்கும் செவிக்கும் நடுவே அகப்பட்டுநிற்கவேண்டு மென்று நினைத்து வரம்புகோலுவாரைப்போலக் குழல்களைச் சுருளத் திருகி முறுக்கிவிட்ட தொழிலையுடையீர், திறமினென்பது. மூக்குக்கு இடைவெளியின்மையின் முட்டிக்கிடந்தது, மற்றதற்கு ஒழுக்கமும் அதுவேயாதலால்; இப்பாற் காதளவு வருவன கடப்பனவாகலாகாதென இட்ட வரம்பாவது பொருளெனவறிக; இதற்கு, "முத்தின் கனங்குழையை யுங்குமிழை யுங்கதுவி முட்டுங் கருங்கயல்க ளின்கடை யடங்குவன" என்றார் தாமேயெனவுணர்க. மங்கையரென்னுஞ்சொல் மங்கையரேயென விளியேற்றுச் செய்யுளாதலின் விகாரப்பட்டது. (௬)

14. வேல்போனிறை பொருதுண்பது மெய்யேயுயிர் பொய்யே
சேல்போற்கடை பிறழுஞ்சில கண்ணீர்கடை திறமின்.

எ-து: கண்டாருடைய அறிவு நிறைவு ஓர்ப்புக் கடைப்பிடிகளைப் பொருது உட்கிடந்த உயிரை யுண்ணும்பொழுது மெய்யே வேல்போன்று பின்னைப் பார்த்தார்க்குப் புடைபெயர்ச்சி பிறழ்ச்சி இனையசெயலாற் சேல்போற் பொய்யே தோன்றிக் கடைபிறழுஞ்சில கண்ணையுடையீர், கடைதிறமின். எ-று.

இது கள்ளர்க்கு இலக்கணம்; அது பொய்யுமெய்யும் கலந்துதிரிதல்.()

15. வெங்கோல்வர நீர்பெற்ற தலைக்கோல்வர விறல்வேள்
செங்கோல்வர வருவீருயர் செம்பொற்கடை திறமின்.

முன்னெல்லாஞ் சொன்னது, தெய்வப்பெண்களான தேவரடியாரை. இப்பாட்டு உருத்திரகணிகையரான தளியிலாரை.

எ-து: லோகத்துக்குச் சாந்தியாக நீங்களாடுகின்ற நூற்றெட்டுக் கரணமுடைய சௌபாக்கியமான சொக்கநிருத்தக் கூத்துக்கு முன்னே நின்ற சயந்தனை இந்திரபுத்திரன் வடிவிற் றலைக்கோற்கு வெங்கோலென்னும் நாமம்வரப் பின்னை வலியனாகிய வரிஷ்டத்தையுடையனை காமதேவன் செங்கோலான காமாக்கினை முன்னும்பின்னும் அருகும்வர வருவீர், உயர்ந்த செம்பொற் கதவுகளைத் திறமின் எ-று.

விறல்வேளென்றது இங்கே காமனை; வேளென்பது தேவசேனாபதிக்கும் பெயராம்.

இனிச் சொல்லத்தக்க கடைதிறப்புக்களெல்லாம் எல்லாரையும் கலந்து சொல்லுவனவெனவுணர்க. (௬)

வேறு.

16. மூவராயவரின் முதல்வராயதிதி புதல்வராயமுப் பத்துமுத்
தேவராயவர்தம் ராசராசபுரி வீதிமாதர்கடை திறமினோ.

எ-து: பிரமாவிட்டுணு ருத்திரனென்னுந் தேவர்மூவராவாரும்தாமே யாகி அவர் மூவரினும்வைத்துக்கொண்டு முதல்வராய், பின்னை அதிதி புதல்வரான முப்பத்துமூன்றுதேவர்கள் ஆராயும் அவருடைய*இராசராச புரித் திருவீதியிற் பெண்காள், கதவுதிறமின். எ-று.

அதிதிபுதல்வர் - காசியபருக்கு அதிதிவயிற்றிற் பிறந்தார்; அவர் துவாதசாதித்தரும் ஏகாதசருத்திரரும் அட்டவசுக்களும் அசுவினிக ளிருவருமாவார். தேவராயவர்தமென்பதில், தேவர் ஆயும் அவரெனச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தின் உகாரமும் மகரவொற்றும் கெட்டன வெனவுணர்க; இது, வயிரமேக விருத்தியுள் விளங்கும். ராசராசன்புரி ராசராசபுரியென னகரங்கெட்டது; † "உயிரீ றாகிய வுயர்திணைப் பெய ரும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துள்ள விகற்பாற்கொள்க. (எ)

17. உம்பராளுமம ராபுரந்தவிர லோகபாலரெயில் காவல்கூர்
செம்பொன்மாடநிரை ராசராசபுரி வீதிமாதர்கடை திறமினோ.

எ-து: தேவர்களால் ஆளப்படாநின்ற அமராபுரந்தவிர, உலோக பாலர்கள் மதிற்காவல்கள் சிறக்கச்செய்யும் செம்பொன் மாடநிரைகளை யுடைய இராசராசபுரித் திருவீதியிற் பெண்காள், கதவுதிறமின். எ-று.

எனவே, உம்பராளும் அமராபுரந்தவிர்ந்து இராசராசபுரி வீதியிற் புகுந்த தெய்வப்பெண்காளென்க. உலோகபாலரென்பதற்கு இந்திரன் முதலான திக்கிற்றேவரெண்மரையுங்கொள்ளாதே பூமியிலுள்ளஇராசாக்க ளெனக்கொள்க. சோழனேவலின் அவர்கள் இராசராசபுரம் காக்கவந் தாரெனவுணர்க. (அ)

18. யாவரும்பரவு மிந்த்ரரும்பழைய சந்த்ரசூரியரு மெண்டிசைத்
தேவரும்புகுதும் ராசராசபுரி வீதிமாதர்கடை திறமினோ.

எ-து: எல்லாரும் வாழ்த்தும் தேவேந்திரரும் பழையராகிய சந்திர சூரியரும் அட்டதிக்குத்தேவரும் புகுதும் இராசராசபுரி வீதிமாதர், கடைதிறமின். எ-று.

இந்திரரென்று பன்மைபடச் சொல்லலாயிற்று, பலருண்டாதலால். பழைய சந்திரசூரியரென்றது, அவர்களுடைய பழமைசொல்லியவாறு; ‡ "தவலருந்தொல் கேள்வி" என்றதுபோல. (௯)

*இராசராசபுரி - தஞ்சைமாநகரம். † தொல். தொகை. சூ. கக.
‡ நாலடியார், ௧௩௭.

19. பாடியும்பணிந் தும்பராவியும் பண்டைநுங்கள்வட சேடிதென்
சேடியுந்தவிர ராசராசபுரி புகுதுமாதர்கடை திறமினோ.

இது வித்தியாதர மகளிரைநோக்கிய கடைதிறப்பு.

எ-து: கானம்பண்ணியும் வணங்கியும் பிரார்த்தித்தும்வந்து பண்டு நீங்களிருக்கும் வித்தியாதரலோகத்து வடசேடி தென்சேடியென்னும் வெள்ளியம்பெருமலையைவிட்டு இராசராசபுரியிற்புகுதும் வித்தியாதரப்பெண்காள், கதவுதிறமின். எ-று.

புகுதற்குக் காரணம், இது வித்தியாவிநோதமுள்ள தேசமென்றும் ஈசுவரப் பிரத்தியட்ச தேசமென்றும் பிரார்த்திக்கும் பிரார்த்தனைகள் கிடைக்குமிடமென்றும் செம்பொன்மலைபோலு மாடங்களிருக்குமிடமென்றும் வித்தியாதர ஒழுக்கந்தவிர மனுநீதியால் ஒழுகலாமென்றுமே. (௧௦)

20. யாவர்தேவரிவர் தாமெனப்பெரிய விருவர்தேவரிவ ரெளிவருந்
தேவர்தேவர்தமி ராசராசபுரி வீதிமாதர்கடை திறமினோ.

எ-து: யாவர் தேவர்? இவர்தாமென்னலாம்படி சொல்லுகின்ற பெரிய இருவர் தேவராவார் பிரமா விட்டுணுக்கள். எளிவருந் தேவரென்றதும் இவர் தம்மையே. இவர்கட்குத் தேவராயவர்தம் இராசராசபுரிவீதிமாதர், கடைதிறமின். எ-று.

எளிவருந்தேவரென்றது, இவர்கள் கர்ப்பவேதனையும் மரணவேதனையும் பற்றுதலால். இவர்கட்குத் தேவரென்று மிகுத்துச்சொல்லியது, இவர்களுக்குச் சநநமரணமில்லாத பதத்தைக் கொடுத்தலின். (௧௧)

21. ஈருமதியமென முதியமதிவெருவி
ராசராசநா யகர்முடிச்
சேருமதியமென விளையமதியொடுற
வுடையமகளிர்கடை திறமினோ.

எ-து: ஒருதலைக் காமிகளுடைய புத்திகளையீருஞ் சந்திரனெனப் பூரணசந்திரனைப் பயப்பட்டுத் தாங்கள் காதலித்தபொருள் இராசராசபுரியில் இராசராசனுடைய நாயகனான ஈசுவரனுடைய திருமுடியிற் சேர்ந்திருக்கும் பாலசந்திரனென நினைத்து இளம்பிறையுடனளைந்து அளவளாவியிருக்கும் புத்தியையுடைய பெண்காள், கதவுதிறமின். எ-று.

மாலையம்பொழுதும் இளம்பிறையுமே மயக்குவது காமிகளையென வுணர்க. இதற்கு உதாரணம்,*"காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி

*திருக்குறள், ௧௨௨௭.

மாலை மலருமிந் நோய்'' என்பது. நோயென்றது காமநோயை. திருமுடியிற் சேர்தலால், இளம்பிறை திருக்கொன்றைமாலையை ஒத்ததெனவுணர்க. இது விபரீதாலங்காரம். (கஉ)

22. போயபேரொளி யடைத்துவைத்தபல
புண்டரீகமிரு பொற்குழைச்
சேயபேரொளி மணிப்பெரும்ப்ரபை
திறக்கவந்துகடை திறமினோ.

எ-து: அத்தமன பருவதத்திற் சென்ற ஆதித்தியனால் அடைக்கப் பட்ட அநந்தம் புண்டரீகங்களை நம்முடைய முகங்களின் பக்கங்களிலுள்ள இரண்டு பொற்குழைகளிலுஞ் சிவந்த பெரிய சோதியையுடைய மாணிக் கப் பெரும்பிரபையான சோதிமணிமண்டலம் திறப்பிக்க எழுந்தருளிக் கதவுகளைத் திறமின். எ-று.

பேரொளி, பண்புத்தொகை; இஃது ஆதித்தியனுக்குப் போனது, பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. போயவென் னுஞ் சொல்லால் இராத்திரியினஞ்சொன்னதுவுமாம். ஆதித்தியனா லடைக்கப்பட்ட நம்மனைகளை நுங்கள் செவிகளிலுள்ள ஆபரணச்சோதிக ளால் திறப்பிப்பீரென்பது பொருளாம். புண்டரீகமென்பது செந்தா மரைக்குப் பெயர்; புண்டரீகாட்சனென்ப; இது செந்தாமரைக்குப் பெய ரன்றாயின், தந்திரவுத்தியாலும் தொடர்நிலைச் செய்யுளாலுமுணர்க. ()

23. தாமவில்லுவெறு மொன்றுமுன்னமிவை
சாமனார்கொடிகள் காமனார்
சேமவில்லென விசும்புவில்வெருவு
தெய்வமாதர்கடை திறமினோ.

எ-து: பூந்தாமமாலை நாற்றின வில்லொன்றுமே பண்டுள்ளது, காம தேவர்க்கு. இவை தேவசேனாபதியுடைய கொடிகளாகிய மயில்களாயிருந் தன; இவையிற்றிற் காமனாருடைய சேமவில்லொன்றுக்கு இரண்டுள்ளன வென நினைந்து ஆகாசத்திற் சோதிசக்கிரமுங்கூடப் பயப்படும்படியான தெய்வீகத்தையுடைய மாதரீர், கதவுதிறமின். எ-று.

முருகக்கடவுளின் கொடி கோழிக்கொடியன்றோவெனின், அவர் மயிற் கொடியையுமுடையார்; ''பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ'' (கஉஉ) திருமுருகாற்றுப்படை; மற்றும் புராணங்களிற் கண்டுகொள்க. (கச)

24. மையவாயருகு வெளியவாயசில கெண்டைபுண்டரிக மலரினுஞ்
செய்யவாயுலக முறவுகோளழிய நறவுகொண்மகளிர் திறமினோ.

எ-து: கரியவாய் அருகு வெள்ளென்றிருப்பன சிலகெண்டையினம் தாமரைப்பூவினும் மிகச்சிவக்கும்படி, இவை சிவத்தலால் உலகந்தாம் தம்மிற் சேர்வுசார்வழியும்படி காமபானம் பருகும் வாமமார்க்கப் பெண்காள், கதவு திறமின். எ-று.

உறவுகோளழிதல், காணம்வேறுபட இவர்தாமும் வேறுபட்டு நம்முடையவரல்லரெனலன்றியே உலகத்திற் கண்டாரெல்லாரும் தம்மில் உறவுகலங்கி முறைமை மயங்கவும் படுதல். (உ௪)

25. கலகமாரன்வெறு மொருவனுலகு களவுபோகவிரு காலமுந்
திலகமாருநுத லளகபாரவிரு ளருளுமாதர்கடை திறமினோ.

எ-து: காமவியசன கலகஞ்செய்யும் காமதேவனொருவனால், உலகத்து உணர்வும் ஒழுக்கமும் களவுபோகப் பகலுமிரவுமான இரண்டுபொழுதிலும் திருமுகங்களில் திலகமார்ந்த நெற்றியிற் பனிச்சையான அளகபாரத்தால் அந்தகாரத்தைக் கொடுத்தருளுமாதரீர், கதவுதிறமின். எ-று.

மாரனொருவனுலென்றது, உலகத்துக்களவுகாண்பார்க்கு உடன்கள்ளரும் ஒற்றிக்கொடுப்போரும் பெருநிலைநிற்போரும் காவடசாத்திரமும் வேண்டும். அன்றியே ஓரகத்துக்கு ஒருகள்ளனேயாகக் காமதேவன் இந்தச் சதுர்த்தசபுவனத்திலுமுள்ளாரறிவுகளை வாங்க, இராத்திரியல்லாத பகலும் அந்தகாரம்படப் பண்ணுவனென்பதுபொருள். (உ௫)

26. எளிவருங்கொழுநர் புயமுநுங்களிரு
குயமுமண்டியெதி ரெதிர்விழுந்
தெளிவருங்கலவி புலவிபோலினிய
தெய்வமாதர்கடை திறமினோ.

எ-து: நம்மைக்கண்டால் எல்லா எளிவரவும்படும் பிராணவல்லபருடைய தோள்களும் நும்முடைய குயங்களும் இரண்டுக்கிரண்டு தம்மில் ஒன்றுக்கொன்றுமண்டி மேலேறி எதிரேற்றுக்கொண்டு புரண்டு விழுகின்ற பொழுதத்து உணர்விற்குத் தெளிவுவருதலரிதான சுரதானுபோகக்கலவி புலவிபோல இனியமாதர், கடைதிறமின். எ-று.

*"ஊடுதல் காமத்துக் கின்பம்" எனவும், †"ஊடினும் புணர்ந்ததொத் தினியவள்" எனவும் வருவனகாண்க. (உ௭)

27. உலகபாடமனு வெனவுலாவுவன வொழுகுநீணயன முடையநீர்
திலகபாடமிருள் பருகவந்துநிலை செறிகபாடநிரை திறமினோ.

எ-து: உலகத்தில்உயர்ந்தாரெல்லாரும் மனுநீதியைத் தப்பென்னக் காதளவும்நீண்ட கருங்கண்களையுடைய நீங்கள் நுங்கள்திருமுகமீது நெற்றி

* திருக்குறள், ௧௩௩0. † சீவக, ௧௬௬௫.

யிலிட்ட திலகத்திலுண்டானசோதி பாடஞ்செய்தலின் அதனால் இருளைக் கவர்ந்தருளி நிலைசெறிந்த கதவுநிரைகளைத் திறமின். எ-று.

எனவே கண்களால் உலகத்தார் மனங்களில் இருள்களைப் புகப்புகப் பெய்து உலகத்திலிருளைத் திலகத்தால் வாங்குவீரென்பது பொருள். பாடம் - சோதி. கபாடம் - கதவு. (கஅ)

28. அரனுமேனையிமையவருமுண்பரெனவஞ்சிநஞ்சுமமு தமுமுடன்
றிரைமகோததியைவிடவிருந்தனையதெய்வமாதர்கடை திறமினோ.

எ-து: மகாதேவரும் புரந்தராதி தேவர்களும் உண்பரெனப் பயப் பட்டு நஞ்சும்அமுதமுமான இவையிரண்டும் சமுத்திரத்தைவிட்டு வேறோ ரிடத்துவந்திருந்தனைய தெய்வப்பெண்காள், கதவுதிறமின். எ-று.

இஃது என்சொன்னவாறோவெனின், கடலிற்பிறந்த நஞ்சுகாணின் இவ்வாலகாலம் லோகத்தைச் சங்கரிக்குமென்று மகாதேவர் அமுது செய்தருளுவரென்று பயப்பட்டு அவராற் சங்கிரகிக்கவும் அருகுசெல்ல வும் அரிதாயிருந்துள்ளதானந்தேடி நஞ்சுபுக்குஇருந்ததெனவும் இந்திராதி தேவர்கள் கடலிற் பிறந்த அமுதுகண்டால் அசுரர் இதனையுண்டால் நம் மைப்போல நித்தியத்துவம்பெறுவரென்று கருதி அத்தேவர்கள் அதை வாங்கியுண்பரென நினைந்து அஞ்சி அத்தேவர்களுக்கு முட்டவும் எட்டவும் அரிதாய இடந்தேடி அமுதமிருந்ததெனவுமுணர்க. எனவே இந்தப் பெண்களுக்கு நஞ்சும் அமிழ்துமல்லாத மற்றுறுப்புக்களில்லை யென்று கூறினாராயிற்று.

இப்பாட்டில் தெய்வமாதரென்னுஞ்சொல்லில், மாதரைக் காதலாக்கி அதனைப் பெண்களின் பெயராக்கியும், தெய்வமென்பதைத் திவ்வியமான வஸ்துவின் பெயராக்கியும், அவற்றை ஆகுபெயராக்கியும், நஞ்சு கண்களாக வும் அமுதம் குயங்களாகவுங்கொள்க. இது குறிப்பினாற் றோன்றல். கண்களினருகு மகாதேவர்க்குப் போதலரிதெனவும் குயம் தேவர்களுக் குத் தீண்டலரிதெனவுங்கொள்க. குயத்தை அமுதென்கைக்குக் காரணம், அமிர்தகலசத்து உவமைபெறுதலும் சகத்திரவேதியாகலும் முப்பத்திரண் டுறுப்பும் ஒப்ப இனிமைபெறுதலுமாம். கண்களை நஞ்சென்கைக்குக் காரணம், உலகத்துயிரும் அறிவும் வாங்குதலும் கறுத்திடுதலும் கொடுமை யுடைமையுமாம். அன்றியே* கண்கள் செய்த வியசனவிஷத்தையும் கொங் கையென்னுமமுதம் தீர்ப்பதெனவுமுணர்க; "பந்துவிளையாடிய பாவை தன் முகத்துச், சிந்தரி நெடுங்கணென் னெஞ்சம் போழக், கொந்தழற் புண்ணொடு நொந்துயிர்வாழ்த,லாற்றே னவ்வழ லவிக்குமா மருந்து, கோற்

*"தங்குகண்வேல்செய்த" (கலிங்க. ருரு) என்னும் தாழிசையை இக்கருத்து நினைப்பிக்கின்றது.

றேன் கிளவிதன் குவிமுலையாகும்......,பார்த்துரைத் தென்னை பாவையிக் குறை, யிரந்தனனியான்" (ச.கஉ:கூகூ-ககக) என்பது உதயணன்கதை; "துறைமேய் வலம்புரி தோய்ந்து மணலுழுத தோற்ற மாய்வான், பொறைமலி பூம்புன்னைப் பூவுதிர் நுண்டாது போர்க்குங் கானல், நிறைமதி வாண்முகத்து நேர்கயற்கண் செய்த, வுறைமலி யுய்யாநோ யூர்சுணங்கு மென்முலையே தீர்க்கும் போலும்" (கானல். அ.) இது சிலப்பதிகாரம். மற்றும் இப்பெற்றியன வெல்லாமுணர்க. மகாதேவர் முற்படவும் அவர்க்கு நஞ்சும், தேவர்கள்பிற்படவும் அவர்கட்கு அமுதமுங்கொண்டது,பெண்கள் கண்ணுற்பட்ட விஷ வியசனம் அவர்கள் குயத்தாலல்லது தீராதென்பதைக்கூறுதல்பற்றி. (கக)

29. மிசையகன்றுயரு நகின்மருங் குல்குடி யடிபறிந்ததழவிடுமெனத்
திசையகன்றளவுமகனிதம்பதட முடையமாதர்கடைதிறமினோ.

ஏ-து: மேலே அண்ணுந்து உயர்ந்து அகன்று வளருங் கொங்கைகள் ஒருகாலைக்கு ஒருகால்வளராநின்றன; இடையானது குடியிருக்கமாட்டாது அடிபறிந்தது; இதனைக் கொங்கைகள் அழவிடுவது போன்றிருந்தன; இவ் விடைக்கு மேனின்ற கொங்கைகள் சத்துருவானால் இவ்விடைக்குக் கீழ் நின்ற நாம் இந்தஇடையைப் பரிகரிப்போமெனநினைந்து கொங்கைப்பெருமைக்குத் தக்கபடிவளரவேண்டுமென்றெண்ணி எண்டிசைகளின் அகன்று விரிந்து நின்ற நிதம்பதடத்தையுடைய பெண்காள், கதவுதிறமின். எ-று.

தடம் - பெருமை. (உ0)

வேறு.

30. மகரவாரிதி மறுகவாசுகி வளையமேருவில் வடமுகச்
சிகரசிகர வருவிநீரமகளிர்நீர்கடை திறமினோ.

இது நீரமகளிரைநோக்கிய கடைதிறப்பு.

ஏ-து: சுறுவென்னு மீனமுடைத்தான மகாசமுத்திரம் வயிறுமறுக்கப் பண்டு வாசுகியென்னு மகாநாகத்தாலே வளையப்பட்ட மகாமேருபர்வதத்தில் வடமுகச்சிகரபருவதமான மந்தரபருவதத்துத் திரிவினாற் கடற்றிவலையிற் புறப்பட்ட அருவிநீரினின்றும் தோன்றிய தெய்வப்பெண்காள், கதவுதிறமின். எ-று.

வாரிதி - கடல். மேருவின் வடமுகச் சிகரமெனவே மகாமேருவையல்லது மத்தாகக்கொண்டது, மகாமேருவின் வடபக்கத்தேயுள்ள மந்தரமென்னுஞ் சிகரத்தையென வுணர்க. சீகரம் - திவலை. இங்ஙனம் உற்பவித்தாரென்றது வங்கிச்சுத்தம் சொன்னவாறு.

இவரும் தேவரடியாரென வுணர்க. (உக)

31. வடபகீரதி குமரிகாவிரி யமுனைகௌதமை மகரமேய்
தடமகோததி யிவைவிடாதுறை தருணமாதர்கடை திறமினோ.

எ-து: வடக்கிற் கங்கையும் குமரியும் காவிரியும் யமுனையும் கோதாவிரியும் மகாமீன்மேயு மகாசமுத்திரமும் இவையிற்றைவிடாதே வசிக்குஞ் சலவாசப்பெண்களான இளைய நீரரமகளிர்காள், கடைதிறமின். எ-று.

பாகீரதி பகீரதியெனச் செய்யுளாதலிற் குறுக்கும்வழிக் குறுகியதெனவுணர்க. கௌதமை யென்பது கௌதமனாற் கொணரப்பட்ட கங்காதீர்த்தமான ஏழு கோதாவரி ; இது கார்க்கியமதம். தருணமென்பது இளமை; "தருண ரவிகிரண புஞ்ச ரஞ்சித பாடலம்" என்பது காதம்பரி.

32. உருகுவாருயிர் படபடாமுலை யுழறுமேலுல கிறுமெனத்
திருகுவார்முசி விசிவிடாதவர் திறமினோகடை திறமினோ.

எ-து: நம்மைக்கண்டால் மனமுருகுவார் யாவர் சிலர் அவர்களுடைய உயிரகப்படவும் தாம் படாத முலையானவை உழறுமாகில் உலகமடங்கச் சங்காரப்படுமென நினைத்தாற்போலத் திருகிக் கட்டப்பட்ட கச்சுக்கட்டுண்டு முசியிலும் கட்டவிழாத பெண்காள், கதவுதிறமின். எ-று.

உழறுதல் - உருக்காட்டுதல். வார்-கச்சு. திறமினோ திறமினோவென்பது புனருத்தியல்ல; வியவகாரம். விடாதவரென்றது விளியேற்றதல்ல; முன்னிலை. (உங)

33. மந்தமேசில நூபுராரவ மகிழ்நர்சேகர மதுகரஞ்
சிந்தமேல்வரு மேகலாரவ முடையசீர்கடை திறமினோ.

எ-து: மந்தவோசைபடச் சில சிலம்பினாரவாரம் நம்முடையபிராணவல்லபருடைய முடிகளிலுள்ள வண்டினங்களைச் சிதற அவற்றின்மேலே வரு மேகலையின் ஆரவாரமுமுடைய பெண்காள், கதவுதிறமின். எ-று.

நூபுரம் - சிலம்பு. சேகரம் - தலைச்சூட்டு. மதுகரம் - வண்டு. "கிழவோன், சென்னி மிதித்த பஞ்சிமெல்லடிப், பொன்செய் கிண்கிணி யின்னரி யொடுக்கிப், புலவிபெயர்த்த." இஃது உதயணன்கதை; "குஞ்சிமேலனிச் சம்மலர் கூட்டுணும், அஞ்சி லோதிய ரம்மலர்ச் சீறடி" (கநுச.) இது சிந்தாமணி. (உச)

34. நாவிமான மணங்கமழ்ந்திள நவ்விமான மலர்ப்பெருந்
தேவிமான விமானவாயில் புகுந்தரம்பையர் திறமினோ.

நாவிமான் - கஸ்தூரி மிருகம்; 'அ' என்பது ஆறும்வேற்றுமைப் பன்மையுருபு.

எ-து: கஸ்தூரி மிருகங்களென மணங்கமழ்ந்து இளைதாயிருந்த மான்கன்றுகளை யொப்பத் தாமரைமலரிலிருந்த திருவானதேவி இலச்சிப்பக் கோயில்வாயில்புகுந்து அரம்பையொப்பீர், கதவு திறமின். எ-று.

கஸ்தூரிமிருகத்திற்கு அகரப்பன்மை கொடுத்தது, கஸ்தூரிபோலும் சுகந்தங்களெல்லாவற்றையு நினைத்தெனவுணர்க. இளநவ்விக்கு ஒப்புக் கொடுத்தது, அதன்விழி நோக்கிற்கு உவமையாதல்பற்றி. நவ்விக்கு இலச்சைகொடாது விட்டது, மிருகசாதிக்கு இலச்சையில்லையென நினைந்து. ஸ்ரீதேவிக்கு இலச்சை கொடுத்தது, பெண்ணாதலால். அவள் இலச்சித்தற்குக்காரணம், ரூபசௌந்தரிய சௌபாக்கியங்களை நினைத்தே. அரம்பையரென்றது, அரம்பைபோல்வாராகிய பெண்களை. இதற்குக் காரணம் அரம்பையொருத்தியே யுள்ளாளாதலால்; அருச்சுனர் வருக, பீமசேனர்வருக, தருமபுத்திரர்வருகவென ஒருவர்குணம் பலர் பக்கல் இருப்பக்கண்டால் இவ்வாறுரைப்பர் உலகத்தார். (உரு)

35. எளிவராமிர்த மதனனாள்படை யிறைவர்சீறினு மினியெனுத்
தெளிவராமிர்த மதனநாள்வரு தெரிவைமீர்கடை திறமினோ.

எ-து: ஈசுவரனால் இறந்துபோன காமதேவனது படையான பஞ்சபாணங்களும் இட்சுசாபமும் ஈசுவரனே கோபிக்கினும் எளிவரவுபடா இனியென்று உலகு சொல்லும்படிக்கீடாகத் தெளிந்து வரிஷ்டமான அமுது கடையுநாளிற்பிறந்த தெய்வப்பெண்காள், கதவுதிறமின். எ - று.

மிர்தமதனன்-மரித்த காமதேவன். ஆள்படை - அவனாளும்படை; கரும்பும் பூவும் முதலாயின. வா அமிர்தமென்பது, * "அகஸ்ஸவர்ணே தீர்க்கம்" என்பதனால், வாமிர்தமென்றாயிற்று; தீர்க்கசந்தி. அமிர்த மதனநாள் - அமிர்துகடையுநாள்; மதனம் - கடைதல். இதனைப் பசுந்தமிழாற் சொல்லின், "எளிவராமிறுத மதனனாள்படை யிறைவர்சீறினு மினியெனுத் தெளிவராமிறுத மதனநாள்வரு தெரிவைமீர்கடை திறமினோ" என்க. இதுபோலுந் தமிழுக்குச் சிறப்பு; † "வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ, எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே" என்றார். (உசு)

வேறு.

36. ஔியுமகரவிரு குழையுமிள வெயில்விட
நிறையுமதியிரவு மழுகிநிலை கெடநகைத்
தெளியுநிலவுபக லினுமுளரி கெடமலர்
திலகவதனசுர மகளிர்கடை திறமினோ.

எ-து: பார்த்தார்க்குப் பணியின் அழகால் உயிர்பெற்று ஔிவது போன்றிருக்கும் மகரபத்திர விசித்திரக் குழையிரண்டும் தம்மிலிட்ட இரத்தினங்களால் இளவெயில்போலச் சோதிவிட்டு விளங்கப் பூரணசந்திரன் இராத்திரியிலும் ஒளிமழுங்கித் தன்னிலை கெடவும் இனியசிரிப்பினாலே

* வியாகரணசூத்திரம். † தொல். எச்ச. சூ. டு.

தெளிந்துவிளங்கும் நிலாப்பிரகாசத்தினாலே பகலிலும் தாமரை மொட்டிப்ப மலரப்பட்ட திலகமுகத்தையுடைய தெய்வப் பெண்காள், கதவு திறமின். எ - று.

குழையிலுள்ள மாணிக்கவெயிலாற் சந்திரன் இராத்திரியிலும் ஒளிகெடச் சிரிப்பின் நிலாவாலே பகலிலும் தாமரை மொட்டிப்ப, வெயிலாலும் நிலாவாலும் விநியோகங்கொண்டு மலர்கின்ற திலகமுகத்தையுடையபெண்காள், கதவுதிறமினென்பது பொருள்.

இவைபடுகின்றபாடுகண்டால் உலகுபடுதல் உரைக்கவேண்டாவென்றவாறு. (உஎ)

37. அருகுதிசையருகு கடிதடமு மிசைவெளி
அகலமடையவளர் தனதடமு மவையவை
திருகுசெருநினைய நினையநடு விடையிறு
திகிரிவரையிலர மகளிர்கடை திறமினோ.

எ-து: பெருகப்படுகின்ற திக்கடங்கச் சுருங்கும்படி அகல்கின்ற கடிதடங்களும் மேலான வெளியாகாசவகலமடங்க வளர்கின்ற குயங்களும் அவையவை தம்மிலே சினங்கொண்டு மிகுதிபடப் பகைநினைந்து தம் பெருமைகாட்ட நடுநின்ற மத்திய தேசமான இடை நடுநிற்கப்பயப்பட்டு இற்றுப்போயினதுபோல நடுவின்றியிருக்கும் வடிவையுடைய சக்கிரவாள பருவதத்திலிருக்கும் வரையரமகளிர்காள், கதவுதிறமின். எ - று.

அருகுதல், - பெருகுதல்; "உருவினு மிசையினு மருகித் தோன்று, மொழிக்குறிப் பெல்லா மெழுத்தி னியலா, வாய்த மஃகாக் காலையான" (மொழி. எ.) இது தொல்காப்பியம். இனி, அருகுதல் - சுருங்குதல்; "வெண் மழை, யருகித் தோன்று மச்சிரக் காலத்து, மாங்க தன்றியு மோங்கிரும் பரப்பின், வங்க வீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட" (கசு: கஎசு - எ). இது சிலப்பதிகாரம்; "அருகிக் கலியோ டகவன் மருங்கின்" (ஒழிபு. ரு). இது காரிகை. கடிதட மென்பது கடிப்பிரதேசமென்னும் ஆரியச்சொல்; தடம் - பெருமை. வெளி-ஆகாசம். தனமும் ஆரியச்சொல். அவையவை யென்றது கடிதடமிரண்டையும் தனமிரண்டையும். (உஅ)

வேறு.

38. உலருமுதுமர மிளமையும் வளமையு
முயிருநிலைபெற வொளிவிடுமிவருரு
வுறுதியமுதினு மிவரிவர்பிறவியு
முததியிவர்களி லொருமகிருமக

ளலகில்சுரபதி மதனர்களரசிவ
ரவரதிகிரியு மனிகமுமகிலமு
மலகில்புவனமு மிவரிவரெனவரு
மமரர்வனிதைய ரணிகடைதிறமினே.

எ-து: வருஷாகாலத்திலும் கோடைபோலத் தன்முதுமையால் உலகுமாமுங்கூட இளமையும் வளமையும்பெற்றுப் பிராணனும் பெற்று நிலைநிற்கச் சோதிவிடும், இவர்களுடைய ரூபச்சாயை. அமுதினும் விளங்குறுவர் இவர்; இவர் பிறவியும் மதன சமுத்திரத்திலே; இன்னும் இவர்களில் ஒருத்தியே ஸ்ரீ தேவியென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுகின்ற லட்சுமியும். குற்றமும் கணக்குமில்லாத தேவேந்திரனும் காமதேவனுமெனப்பட்ட அவருடைய இராச்சியபார ஸ்ரீயும் இவரே; அவ்விருவருடைய சக்கிரங்களும் தந்திரங்களும் மற்றும் அவருடையனவும் இவராதலால் எல்லா லோகங்களும்இவருடையவென உயர்ந்தோர் சொல்லவரும் தேவலோகத்திலுள்ள பெண்காள், கதவுதிறமின். எ - று.

மரத்தின் வளமையாவது, தளிரும் இலையும் கொம்பும் தழையும் பூவும் பிறவும். உயிருநிலைபெற என்றது விருட்சத்துக்கும் வல்லிசாதி சசியங்களுக்கும் பிராணனுமுளவென்னும்பொருள் நிலைநிற்ப வென்றவாறு. இதில் அதிகம் மாகேசுவரமாதலிற் புத்தரையழித்தது. உறுதிபமுதினுமென்றது, ஈண்டுக் கடல் கடைகிற காலத்துக் கற்பகவிருட்சமும் சுரபியும் அகலிகையென்னுந் தெய்வப் பெண்ணுந்தோற்ற இந்திர கௌதமர் அகமருஷணங்கிடந்தகதையாலுணர்க; கற்பகசுரபிகள் அமிர்தங்கொடுக்கவல்லன; இவரைக் கொடுக்கமாட்டா; இவர் போல்வாரைக்கொடுக்கும். இவருற்பவித்தது மதனசமுத்திரத்திலே; உததி-கடல். இவர்களில் ஒருத்தி திருமகளாதலை அரம்பை முதலான தெய்வப் பெண்களும் திருமகளும் அமுதுகடைகிறகாலத்துக் கடலிற் பிறந்தாரென் பதனாலுணர்க. இது வேதகதை. இந்திரனும் காமனும் இராச்சியம் பண்ணுவது இவரால்; இந்திரபதம்வேண்டித் தவம்பண்ணுவாரைத் தவமழிப்பாரிவர். காமதேவனுக்குச் சயங்கொடுப்பாருமிவர். இன்னமும் இந்திரகாமதேவர்க்குச் சக்கிரஞ்செலுத்துவாருமிவர். எனவே இந்திரனேவினவிடத்துப்போய், இந்திரசயம் பண்ணுவாரையும் சயஞ்செய்வாரிவர்; காமசக்கிரம் செலுத்துவாருமிவர் ; அவரிருவர்க்கும் தந்திரமும் இவரேயெனவுணர்க. கிரி-சக்கிரம். அனிகம் - படை. எல்லாம் இவர்களானவாறு; அகிலமென்பது எல்லாவற்றிற்கும் பெயர். முத்திச்சேத்திரங்கள் உலோகமல்ல, அலோகமென வுணர்க. (உக)

39. அடைபவரியன கடைபிருபுண்டயினும்
அளவுகெடநிமிர் விழிவிடம்படுதலின்

அமாரனைவரு முனிவரிலதிகரும்
அவனிதலமுற விழுபொழுதயிலெயி
றுடையகவிரித முமிழ்நகையமிழ்துயிர்
உதவுமுதவியொ டுவமையிலிளமையொ
டுரகசூலபதி வரவவனுடன்வரு
முரிமையரிவைய ருயர்கடைதிறமினோ.

இது, முன்னிற்பாட்டில் தேவேந்திரனுடைய தேவிமாரைப்போல நாகராசாவினுடைய தேவிமாரும்வந்து இராசராசேசுவரமுடையார் கோவிலிற் சேவைபண்ண வருவாராதலில் அவருடைய கடைதிறப்பு.

எ-து: மற்றிவர் வருமிடத்துப் பிறரால்வந்து பிரவேசித்தற்கு அரிய கடைக்கண்கள் இரண்டுபக்கத்திலும் தம்மளவு கெடப் பிறரைக் கண்டவாறே வல்லிநிமிர்ந்த யானையைப்போலச் செல்ல நிமிர்ந்த கண்களான ஆலகாலச் சில்விஷம் கொல்லுதலால் முப்பத்துமூவர் முதலான தேவர்களும் பிரமரிஷிகளும் தத்தம் பதமிழந்து சுவர்க்காபவர்க்கங்களை யிழந்துவிட்டுப் பூதலத்திலே விழுகின்றவிடத்து அவரொளிமைகண்டு கூர்மையுண்டான இளமுறுவலெயிற்றையுடைய முருக்கம்பூப்போலும் அதரத்தினின்றும் புறப்படுகின்ற சிரிப்பான அமுதினால் முன்னம் கண்கதுவின விஷந்தீர்ந்து அந்தத்தேவர்களும் ரிஷிகளும் பிராணன்பெற உபகரிக்கும் உபகாரத்துடன், ஒப்பில்லாத யௌவன வளமையுடனே உரகசூலத்திற்கு இராசாவான நாகராசன்வர அவனுடனேவரும் நாகராசன் தேவிமாரான பெண்காள், உம்முடைய மனைகளில் உயர்ந்த கதவுகளைத்திறமின். எ - று.

அதிகர் - மிகுதியுடையார். கவிர்-முருக்கு. உயர்கடை-மாணிக்கத்தாற் செய்யப்பட்ட கதவு. இதில் இவர்சிரித்தது இகழ்ச்சி; அவர் பிழைத்தது மோகம். (௩௦)

40. முடிதுமெனமறை முதலியபரவவும்
முறிதுமெனநிசி சார்குலமிரியவும்
முரிதுமெனவெழு குலகிரிகுலையவும்
முளிதுமெனவெழு புணரிகண்மறுகவும்
மடிதுமெனமகி தலநிலைதளரவும்
மறிதுமெனவடி சுரபதிவருடவும்
வரதனொருதமிழ் முனிவரன்வரவரு
மலயவரையர மகளிர்கடிறமினோ.

எ-து: முடிந்துபோவேமென்று வேதமுதலான சாத்திரங்கள் புகழவும், முறிந்துபோவேமென்று இராக்கதர்குலம் ஓடவும், விழுவோமெனச்

சத்தபருவதங்கள் குலையவும், உலர்வேமெனச் சத்த சமுத்திரங்கள் மறுகவும், கெடுவோமெனப் பூதலம் நின்றுநிலைதளரவும், மீள்வேமெனத் திருப்பாதங்களைத் தேவாசன் வருடவும் வரங்கொடுக்கவல்லவனுகிச் சமானமின்றியிருக்கும் அகத்தியமகாரிஷிவர அவனுடனேவரும் பொதியின்மலையில் வரையரமகளிரான தெய்வப்பெண்காள், கதவுதிறமின். எ - று.

இதியாசமுதலானவை பவிஷ்யமான எதிர்காலமு முணர்வனவாதலால் அகத்தியன் பண்டு மகாதேவ ரருளிச்செய்ய வடக்கினின்றும் தெற்கு நோக்கிப் போதுகின்ற காலத்தில் இவன் வேதாதி சாத்திரமான நம்மை யெல்லாம் "அநந்தாவை வேதா:" என்னும் கீர்த்தியறமூன்று தமிழாக்கி முடிக்கின்றானெனவும், நிசிசரர் [நிசி என்பது இராத்திரி, அதில் சஞ்சரிப்பார் நிசிசரர்], பிரமரிஷியாகிய அகத்தியன் வாராநின்றான்; அவனுல் நாமெல்லாம் முறிந்து போவேமென அவனது சாபமஞ்சியோடவும், பண்டு விந்தபருவதத்தை மேருபருவ்தங் காணத் தன் ஸ்ரீ பாதத்தாற் பாதாளத்தில் அழுத்தியகதையை நினைத்து உயர்ந்த தலையையுடைய குலபருவதங்கள் நம்மையும் இப்பிரகாரஞ் செய்வனெனநினைந்து குலையவும், பண்டு ஓர் அசுரனைச்சுட்டி நம்மையும் உள்ளங்கையிலே கொண்டு நக்கி உதராக்கினியால் தகிப்பித்தான்; இவன் நம்மை எவ்வாறுசெய்வனேவென்று எழுகடல்கள் மறுகவும், தவஞ் செய்யாதே தானஞ் செய்யாதே வடதிசைப்பெருங்கனத்தாற் சுவர்க்கத்தைத் தொடலாம்படி உயர்ந்த எம்மை ஈசுவரனது ஏவலாலே சமதளமாக்கத் தனியேவருகின்றான்; இனி நாம் கெட்டுப் பொன்னுகாது மண்ணேயாவோமெனப் பூமி தானின்ற நிலையில் தளரவும், பண்டு நகுஷனை கௌரவகுலபதி சுவர்க்கராச்சியத்து அமரராசனுக வீற்றிருந்து இந்திரனுடைய தேவி சசிதேவியைக் கண்டு மோகிப்ப அவள் பிரமரிஷிகளே காவின சிவிகையேறின் வாலாமென்ன அவனும் அகத்திய புலத்தியர்களை யழைத்துக் காவச்சொல்லி ஏறிவர முன்தண்டு காவின அகத்தியன் குறளனுதலின் அவன் முதுகிலே கால்படப் பெரும்பாம்பாய் விழுகெனச் சாபமிட்டதனை நினைத்துப் பூருவ தேவேந்திரன் பயப்பட்டுத் திருப்பாதங்களை வருடவுமென்பது பொருள். இவையெல்லாம் வேதகதை.

இனி, 'முடிதும்...மறிதும்' என உயர்திணைப் பன்மைத்தன்மை வர்சகப்படச் சொல்லியது: வேத சாத்திரங்கள்தோறு நின்றருளிய சரசுவதி ஒருத்தியேயாயின் முதன்மையாம்; பலராயின் முடிவேயாம். அசுரர் உயர்திணைப்பாற்படுவர். மலையும் கடலும் பூமியும் வருணராசனும் பன்மையினும் ஒருமையினும் அப்படிப்படுவர். தேவேந்திரனது முதன்மை சொல்லவேண்டா. வாதன்-வரத்தைத் தருபவன். (௩க)

41. அலகின்மரகத முறிகளும்வயிரமும்
அபரிமிதமெரி தமணியமடையவும்

அரியதாளமு மழகியபவளமும்
அரசவரவின சிகையவுமலைகொடு
கலசமறிகடல் புகவிடுவனகதிர்
கவடுவிடுவன விவருழையினுமுள
ககனதருவன மிவர்களுமெனவரு
கனகவரையர மகளிர்கடிறமினோ.

எ-து: குற்றமில்லாத மரகதமுறிகளும் வயிரமும் அளவற்று எரிகின்ற சோதியையுடைய உயர்ந்த பொன்களெல்லாமும் பெறுதற்கரியமுத்தும் அழகுடைத்தான பவளமும் நாகராசாக்களுடைய முடிகளிலுள்ள மாணிக்கங்களும் பருவதத்தைக்கொண்டு கடையுங்காலத்து மறிகடலிலே புகவிடுவனவான அமிர்தும் சோதி கவடுபட விடுவனவாகிய கவுத்துவமணிகளும் இவர் பக்கலிலேஉளவாதலால் இவர் ஆகாசத்துக் கற்பகவிருட்சக்காடு போல்வாரென உலகத்தார் சொல்லவருவீரான மகாமேருபருவதத்திற் றெய்வப் பெண்காள், கதவுதிறமின். எ - று.

மரகதமுறியாவன உருவப்பச்சையும் பிறவும். வயிரமாவது மனம்; இதனைக்கொங்கைகளென்பாருமுளர்; பொருளல்ல; உவமை பதஞ்செய்தலருமை. தமனியமாவது விசேஷமுள்ளபொன். அஃது இவர்களுடைஉகிரும் மயிருந்தவிர உடம்பெல்லாவற்றினுமமைந்த சோதி. எரிதலென்றது ஒளி விட்டு விளங்கும் விளக்கத்தை. அரிய தாளமென்றது முறுவற்பற்களை. அதற்கு அருமை அதரத்துள்ளிருந்து வேண்டினபொழுது தோன்றிவிளங்குதல்; வலம்புரிமுத்து. அழகிய பவளமென்றது, திருக்குமுடக்கும் பருமையும் நேர்மையும் வெளுப்பும் கறுப்பும் இரேகையும் கீற்றும் பிளப்பும் பெருமையும் பிறவுமானதோஷமும் சிக்கெனலும் மிக்க மென்மையுமின்றியிருக்கும் பவளம். அஃது இவர்கள் திருவாய்களேயெனவுணர்க. அரசவரவினசிகையவு மென்றது, நாகராசாக்களுடைய திருமுடியிலேயுள்ள விற்பிடிமாணிக்கத்தை; அஃது இவருடைய மருங்குலெனவுணர்க. பெறுதற் கருமையும் விற்பிடியளவாதலு மெல்லாம் கொள்க. சிகையவு மென்பது இடம் பற்றிப்பிறந்த பொருள்; பிறந்த வழிக்கூறலாம். மலைகொண்டு கடலிற் புகவிடுவன அமிர்த கலசங்கள்; அமுது கடையக்கருத்துஅதுவாதலின். அவை இவ்விடத்து மற்றிவர் கொங்கைகளெனவுணர்க. கவுத்துவமானமாணிக்கம் இவர்களுடைய குணமும் கண்ணின் விசாலமும் பிறவுமெனவுணர்க. ஆதலால் இவர் கற்பகக்காடுபோல்வர், வேண்டியது கொடுத்தலின். பிறவு முணர்க. (௩௨)

42. அளகமுகிலிரு புடையினுமதிரவும்
அகருமணமிர்க மதமொடுகமழவும்

அதிகமிடையிடை சிலகொடியலசவும்
அமிர்துபொதிவன சிலகுவடசையவும்

இளகுகலவைகொ டெழுதமைசமையவும்
எறியுமிருகடை யினபிணையணையவும்
இறைவர்கயிலையி லிறைமகளுடன்வரும்
இமயவரையர மகளிர்கடிறமினே.

எ-து: அளகமான பனிச்சையையுடைய கருமுகில்போலும் கொண்டை இரண்டருகிலும் சிறிது குலையவும் குலைதலால் அகிற்புகையின் நாற்றம் கஸ்தூரியுடன் கலந்து நாறவும் நடுவேசில வல்லிசாதிகளான இடைகள் மிக வருந்தவும் அமிர்தை உள்ளேபொதிந்துகொண்டிருக்கிற மலைக்குவடான குயத்தடங்கள் சிறிது அசையவும் பனிநீராலிளக்கி எழுதப்பட்ட குங்குமச்சேற்றுக்கோலக்கரும்பும் வல்லிசாதியுமான தொய்யிலெழுதிய தோள்கள் கடுநடைக்கே சமையவும் காதளவுஞ்சென்று எடுத்துவிட்டு எறிகின்ற கண்களின் கடைகளிரண்டருகினும் தம்மினங்களெனப் பெடைமானினம் தொடர்ந்துவரவும் ஈசுவரனுடைய திருக்கைலாச பருவதத்தில் உமாபரமேசுவரியுடனே சேவித்துவருகின்ற இமயபருவதத் தெய்வப்பெண்காள், கதவு திறமின். எ - று.

அகரு-அகில். மிர்கமதம்-கஸ்தூரி. கலவை-பசுஞ்செஞ்சாந்து; குங்குமத் தளம். அமை - மூங்கில். பிணை-பெட்டைமான். இவர்கள் உமாபரமேசுவரியின் ஸ்திரீதனப் பெண்களெனவுணர்க. இதன்பாற் பலஆகுபெயருமுள. (௩௩)

43. எமதுமலையிறை யிகல்பொருசிலைமலை
ரவியுமதியமு முடன்வலம்வருமலை
யிருளுமிருள்கெட வெரிதமனியமலை
ரசதமலையிம மலையிலோர்சிறுகுவ

டெமதுமலையென வுயர்கயிலையையிக
ழுரிமையுடைவட வரையரமகளிரை
யுலகுவெயில்கெட விளநிலவெழநகு
முதயவரையர மகளிர்கடிறமினே.

எ-து: எங்களுடையமலை ஈசுவரன் பண்டு திரிபுதகனம் பண்ணுகின்றகாலத்தில் அதற்குத்தக்கபடி போதுமென வில்லாகக்கொண்டமகாமேருபருவதம்; அன்றியும் ஆதித்தியசந்திரர்களிருவரும் ஒக்கப் பிரதட்சி

ணம்வரும்தெய்விகமலை; இருள் கெட விளங்குகின்ற பொன்மலை; உமது கயிலைமலை எமது இமயமலையில் ஒரு சிறு குவடென, எல்லாலோகத்திலும் மிக்குயர்ந்து வேண்டற்பாட்டினையுடைத்தாயிருக்கின்ற ஸ்ரீகைலாச பருவதத்தை இகழ்ந்து சொல்லவல்ல வடக்கில் மலையிலுள்ள தெய்வப் பெண்களை இகழ்ந்து சொல்லுவதற்கு உலகத்தாருடைய காமாக்கினி வியசன உஷ்ணந்தீர இளைய நிலாவைப் புறப்பட விடுவீர்போலச் சிரித்தருளும் உதயகிரியிற் றெய்வப்பெண்காள், கதவுதிறமின். எ - று.

உமாபரமேசுவரியுடைய அடியார் மகாதேவரடியாரைப் பழித்துரைத்தவாறு இது. (௩௪)

வேறு.

44. மயிலா யிறக்கி னயிர்ப்பிக்கும் வறுங்கணென்று வாசவனார்
குயிலா யிறந்த கதைபாடக் கோலக் கபாடந் திறமினோ.

எ-து: தட்சயாகத்தை ஈசுவரன் கோபித்து விநாசம் பண்ணுகின்ற காலத்துத் தேவேந்திரன் பயப்பட்டு வேண்டினரூபங் கொண்டுபோக வல்லவன் வழியிடைப் போகவேண்டுமென்று நினைத்துத் தேவசேனாபதி யுடைய வாகனமாகிப் போகவேண்டுமென்று பார்த்து மயூரவேஷங்கொண்டு போனால் எண்ணிறந்தகண்பீலியால் இந்திரனென்று அயிர்த்துக்கொண்டு பூதகணநாதர்புடைப்பரென்று பயப்பட்டுப் பிள்ளைப் பட்சிகளிற் குயிலாய், எல்லாரும் அனுக்கிரகிக்கினும் பிடித்து வளர்ப்பாரின்றி யிருக்கு மிது வென்று சென்று இறந்துபோன புராணகதையைப்பாடக் கதவு திறமின். எ - று (௩௫)

வறுங்கணென்றது, சாபமோட்சக் கண்ணுக்கும் அடைவுடைத்து. வாசவன் - தேவேந்திரன். குயிலாயிறத்தல்: குயிலாயும் இறந்தவென உம்மை தொக்கது. கோலம்-அழகு.

45. விண்ணிற் பகனார் தாந்துரக்கு மெல்லா விருளு மீண்டுந்தங்
கண்ணிற் புகுந்த கதைபாடக் கனபொற் கபாடந் திறமினோ.

எ-து: ஆகாசத்தில் ஆதித்தனால் துரப்புண்ணும் அந்தகாரமெல்லாம் மீண்டும் அந்த ஆதித்தனுடைய கண்களிலே புகுந்த புராணகதையைப் பாடக் கதவு திறமின். எ - று.

இப்பாட்டின்கருத்து: தட்சயக்கியவிநாசத்து வந்த ஆதித்தனுடைய கண்ணை ஈசுவரன் பறித்தருளினகதை; * "பகாட்சஹரஃ" என்பது மகாகாளஸ்தவம். (௩௬)

*"பகன்ற மரைக்கண் கெடக்கடந்தோன்" திருக்கோவையார், ௧அ௪.

46. புக்கா வுதிகள் பலவேற்றும் போரி லேற்றுஞ் சிரமொருவர்
முக்கா லிழந்த கதைபாட மூரிக் கபாடந் திறமினோ.

எ-து: தக்கனுடைய யக்கியத்தில் அக்கினிகோத்திர ஔபாசன யக்கியாகுதியை உண்கைக்கு யக்கிய மூர்த்தியாய்ப் புகுந்தும் சகத்திரதாரையாய அவிர்ப்பாகஅவிசை ஏற்றுக்கொண்டருளியும் ஈசுவரனெதிரே நின்று பொருதும் ஒருவரெனப்பட்டவிட்டுணுதேவர் தமது தலையை மூன்று விசை இழந்தருளிய புராணகதையைப்பாடப் பெரிய கதவுகளைத் திறமின். எ-று.

மூரி-பெருமை. ஒருவர் ஒருதலையை முக்காலிழந்தது விசேடமென வுணர்க. (௩எ)

47. ஊத்தைத் தலைநீத் துய்ந்தொழிந்த
வொருமா மடிக ளொருமுருட்டு
மோத்தைத் தலைபெற் றமைபாட
மூரிக் கபாடந் திறமினோ.

எ-து: பொல்லாத்தலையைப் போகவிட்டுத் தக்கனார் மோத்தைத் தலைபெற்ற புராணகதையைப்பாடப் பெரிய கதவுகளைத்திறமின். எ-று.

முருடு-பெருமை. மாமடிகளென்பது ஒரு சொல். ஊத்தைத்தலையென்பது இடக்காடக்குமொழி; * "ஊத்தைவாய்ச்சமண்", "ஊத்தைத் துருத்தி." (௩அ)

உ.—கடைதிறப்பு முற்றிற்று.

---

* திருஞான. தே. திருச்சாய்க்காடு.

௩.—காடு பாடியது.

48. நெடுங்குன் றேழும் பிலமேழு நேமிக் கிரியுங் கடலேழும்
ஒடுங்கும் பாகத் துறைமோடி யுறையுங் காடு பாடுவாம்.

எ-து: சத்தபருவதங்களும் ஏழுபிலங்களும் சக்கரவாள பருவதமும் சத்தசமுத்திரங்களுமொடுங்கும் வாமபாகத்தேயுறையும் துர்க்காபரமேசுவரி எழுந்தருளியிருக்குங்காடு சொல்லுவோம். எ - று. (௧)

வேறு.

49. பால்வறந்துகீழ் நின்றகள்ளியும்
பசைவறந்துபோய் மீமிசைச்
சூல்வறந்துபோய் மாகமேகமுஞ்
சுண்டவீமவெரி மண்டவே.

இனி, துர்க்காபரமேசுவரிக்கு இருப்பான பாலைநிலத்தைக் கூறத் தொடங்கினர்.

எ-து: அந்நிலத்தில் வெம்மையையே விரும்பிநின்ற மகாவிருட்சமான கள்ளியும் பால்வற்றிப் பின்னை உடற் புறப்பசையுமற்றுப்போக மேன்மேலான ஆகாசத்திற் கருக்கொண்டுநின்ற மேகத்திற் சூல்வற்றிக் கள்ளியேபோல அம்மேகமும் தன்னுடற் பசைவற்றிப் பின்னையும் இங்கேநின்ற கள்ளியேபோலக் கரிந்து சுண்டி இன்றியேபோம்படி சுடுகாட்டுநெருப்புமிஞ்சியெழ. எ - று.

மாகம் - ஆகாசம். ஈமம் - சுடுகாடு. (௨)

50. பிணங்கடுங்கனலு மின்றிவெந்துநில
வாய்நிமிர்ந்துபில வாயபேய்
நிணங்கரைந்துருக நெய்யைநீரென
நினைத்துநாவினை நனைக்குமே.

எ-து: அந்நிலத்திலிட்ட பிணங்களெல்லாம் நெருப்புமின்றி நிலங்களினிடமெல்லாம் பரந்து வெந்து அப்பிணங்களின் நிணங்களால் நெய்யுருகப் பிலத்துவாரம் போன்றிருக்கும் வாய்களையுடைய பேய்கள் அந்நெய்யை நீராகநினைத்துத் தம்முடைய நாக்குக்களை நனைக்கும். எ - று.

நாவை நனைப்பதற்கலது நெய் கிடையாது, உலருங்கடுப்பினெனவுணர்க. கடுங்கனல் - புதுநெருப்பு. எனவே, பாலைநிலத்து உஷ்ணமே அமையும்; நெருப்பும் விறகும் கொண்டுவாராரென்றவாறு. (௩)

51. சிரந்தெரிந்தன வறிந்தறிந்துகுவை
செய்துபைரவர்கள் செந்நிலம்
பரந்தெரிந்துபொடி செய்யமற்றவை
பரிக்கவந்தவர் சிரிப்பரே.

எ-து: மயான வாசினியது மந்திரசாதகரான பைரவவேஷதாரிகள், தமது தலைகளில் உணர்வுடையன அறிந்து ஆராய்ந்து அறுத்தறுத்துக் குவையாகத் தலைமலையான சிரபுட்பமிட்டுவைக்க அவை அந்நிலமான செம்பாலைத்தரையிலே பரந்து வெந்து பஸ்மமாய்ப்போகப் பின்பு அர்ச்சித்து வைத்த சிரபுட்பமான நிர்மாலிய புட்பமெடுத்துப் போகட வந்த மந்திரசாதகருடைய மாணுக்கர் அத்தலைகளைக்காணுது சிரிப்பர். எ-று.

சிரந்தெரிந்தன வென்றது, மது மச்சிய மாங்கிச முத்திரை இணை விழைச்சென்ற சகளபஞ்சகந்தெரிந்த யாமளாசாரியர்தலைகளையெனவுணர்க. இப்பொருள் மகாவிரதிகளுடைய சாத்திரமான ஆகமத்திலுண்டு; கண்டு கொள்க. (௪)

52. புற்றினின்றெழு புயங்கசூடிகை
நெருப்புவிட்டசிறு பொறியெனப்
பற்றிநின்றன வநந்தமின்மினி
யினந்தனித்தனி பரப்பவே.

எ-து: அந்நிலத்துப்புற்றுக்களினின்றும் எழுகின்ற மகாநாகங்களின் தலையின்மாணிக்கம், மூடிக்கிடந்த நெருப்புப் புறப்படுமாறு போன்றன; அந்நெருப்பினின்றும் புறப்படுகின்ற சிறுதழற்பொறி யொத்தன, அப்புற்றைப் பற்றிநின்ற அளவில்லாத மின்மினியினங்கள்; அவ்வண்ணமே தனித்தனியே புற்றுத்தோறும் பரப்பனவுள. எ-று.

புற்றினின்றும் பாம்பெழுதற்குக்காரணம், நிலத்தழல் பொறுக்கமாட்டாமையாலென வுணர்க; மின்மினிக்கும் இது. புயங்கம் - பாம்பு. சூடிகை - முடிமணி. (௫)

53. பிணப்பறைக்குர லுவந்துவந்துசில
பேய்துணங்கையிடு தொறுமிடுங்
கணப்பறைக்குரல் படப்படச்சிறிது
செவிடுபடுமமரர் கன்னமே.

எ-து: பிணமிடவருவார் கொட்டிக்கொண்டு வருகின்ற சாக்காட்டுப்பறைக்குரலைக்கேட்டுத் தம்பசிமிகுதியாற் சந்தோஷித்துவந்து சில பசாசினங்கள் துணங்கையென்னுங் கூத்தாடுந்தோறும் அப்பிணப்பறைக்

கூத்துக்காணவேண்டியிடுங்கூட்டப்பறைக்குரல் ஓசைபடமுழங்கச் சிறிது தேவலோகத்தார் செவிகள் செவிடுபடும். எ-று.

பிணப்பறை - செத்தார்க்குக் கொட்டும்பறை. கணப்பறை - வாய்ப் பலிக்குக் கொட்டும்பறையுமாம். (சு)

54. பள்ளிவேலைவிடு கானநாடிபடை
பாடிவீடுகொள் படங்கெனக்
கள்ளிவேலிகளின் மீதெழுப்பல
சிலம்பிநூல்கொடு கவிக்குமே.

எ-து: தன்கோயிலும் படுக்கையுமான சமுத்திர சலத்தைவிட்ட வன துர்க்காதேவியுடைய படைக்குப் பாடிவீடு கொள்ள எடுத்துவிட்டுக் குடி ஞைப்படங்கு அடித்தாற்போல அந்நிலத்துப் பிழைத்துநின்ற கள்ளிகளா லமைத்த வேலிகளின்மேலே பல சிலந்தி வாய்நூல் இழைத்துக் கவிந்து கிடக்கும். எ-று.

பள்ளி-கோயில்; "பள்ளி மாட்டுப் பற்பல பிரண்டும்" என்பது உத யணன்கதை. பள்ளி-படுக்கை; "ஒருகைப் பள்ளி யொற்றி." இது முல்லை (75). வேலை - கடல். கானநாடி - காட்டையே நாடாகவுடையவள்; மயான வாசினியென்னலுமாம். சிலம்பி-சிலந்தி; "சிலம்பிபொதி செங்காய்". இது *குறுந்தொகை. (எ)

55. காதுமேயிறைவி திகிரிபூதமுங்
கழுதுமேககன முழுதுமே
போதுமேயிரவி புரவியுடுவுநடு
புகுதுமேனகுது நகுதுமே.

எ-து: அந்நிலத்துக்குப் பரமேசுவரியைத்தவிர ஆதித்தனும் தெய்வ மென்று சொல்லுவர்; ஆதித்தனது நிலம் மென்பாலை; இது வன்பாலை யாதலால் ஆதித்தனுடைய குதிரைகளும் அவ்வழியே போகா; போகின் தேவியது உஷ்ணசக்கரம் பொரும்; அதற்குக் காரணம், ஆகாசமுழுவதும் தேவியுடைய பூதமும் பசாசுமே; அன்றி இவையிற்றின் உயரங்களாலும் வலியாலும் பூமியுஷ்ணத்தாலும் நட்சத்திரங்களும் நடுவுபுகுதப் பெறா; புகு தரின் நாங்கள் சிரித்தும் சிரித்தும். எ-று.

காதுமேயென்றதில் ஏகாரம் தேற்றேகாரம். போதுமேயென்றதில் ஏகாரம் ஐய ஏகாரம். கழுதுமே யென்றதில் ஏகாரம் தேற்றேகாரம். முழு துமேயென்றதில் ஏகாரம் ஈற்றசையேகாரம். கழுது-பேய்; "கழுதுகள்

---

* இம்மேற்கோள், குறுந்தொகையிற் கிடைக்கவில்லை; பழைய உரைக ளில் மேற்கோளாகக் காணப்படும், "உள்ளார் கொல்லோ தோழி" என் னுஞ் செய்யுளில் உள்ளது.

காணக் கருமைத் தாகி." இஃது உதயணன்கதை. உடு-நட்சத்திரம்; "ஊர் கோண் மதியை யுடுச்சூழ்ந் தாங்கு". இதுவும் உதயணன் கதை. நகுதுமே: ஏகாரம் ஈற்றசை. (அ)

வேறு.

56. யோகமுதலிறைவி கோயின்மிசைநிருதர்
யூதம்வரவலகை யொட்டுமே
மேகமுருமொடற வெற்புமிறகொடற
மேலெயிறுகொடு வெட்டுமே.

எ-து: யோககர்த்தரியா யிருக்கின்ற தேவிகோயிலின் மேலே அசுரர் கூட்டம் வர ஈசுவரியுடைய படையான பசாசுகள் ஒட்டுவனவல்ல; மேகங்கள் வரின் அவை உருமேறுடன் அறவும், பருவதங்கள் வரின் அவை இறகோடு அறவும் மேல்வாயெயிற்றாலே அறவெட்டும். எ-று.

என்வே மேகங்கள் மழையைப் பெய்யாத பாலெனில மெனவுணர்க. நிருதர்-அசுரர்; ராட்சதர்க்கும் பெயர். யூதம் - பெரும்படைக்கூட்டம். (க)

57. நீலவரைநிரைகள் போலுமவுணர்தொகை
நிற்குமேயிறைவி கிற்குமே
காலவிறுதியெரி போலமுகில்வயிறு
காயவருமுருமு கக்குமே.

எ-து: நீல பருவதங்களை நிரைத்தாற்போன்றிருக்கும் அவலட்சண ரூபங்களையுடைய அசுரருடைய கூட்டம் நிலத்தின்மேல் வந்து நிற்கவற்றோ? நிற்கிற் பரமேசுவரி சம்மதிக்குமே? உகாந்தகாலத்து அக்கினிபோல மேல்வந்த மழைமுகில் வயிற்றினீருலர்ந்து காயும்படி தரையினெருப்புத் தழல் மேனோக்கிப் புறப்படக் கக்கும். எ-று.

மழைமுகில் வயிறுகாய நிலத்து அசுரர்க்கு நிற்கவரிது. கிற்றல்-சம்மதித்தல். உருமுவென்றது, உருமேறு போலு நெருப்பையெனவுணர்க. 'உருமு' என்னுமுடிவுணர்க; உருமென்பது மகர வீறு. (கo)

58. ஈரல்சுருளமுளி பேய்களெரிதலையொ
டேறுசருகுட னெடுத்தெழுஞ்
சூரனிரைகளெரி சூளைநிரைகளென
வானினிடையிடை சுழிக்குமே.

எ-து: வயிற்றின் பசியின் பெருமையாலே ஈரலும் சுருளும்படி உலர்ந்து விறகான பேய்களின் நெருப்புப் போன்றிருக்கும் தலைமயிர்களுடன் சருகுகளை எடுத்தெழுந்த சூறைக்காற்றுத் திரளான் எரித்தலை

கள் நெருப்பும் புகையுங் கூடத் தூற்றுவது போல ஆகாசத்தே சுழித்து இடையிடையே தூற்றும். எ-று. (கக)

59, பூதமலகிலன பொங்குகழுதிரத
மெங்குமெழநடுவு புதையவந்
தோதமுகவிறுதி போதநடுநடுவு
முழுகுமெழுகிரியு மொக்குமே.

எ - து: தேவியுடைய படையான பூதங்கள்எண்ணிலாதனவற்றி டையே பொங்கியெழுந்த பேய்த்தேர்கள் எவ்விடத்திலும் வந்துநடுவு வெளி யடங்கப் புதையவருதலின், உகாந்த காலத்துக்கடலோதம் கிளர்ந்து புறப் பட நடுவு முழுகிப்போயெழுகின்ற சத்த பருவதங்களை யொக்கும். எ-று.

பூதம் பருவதம், பேய்த்தேர் ஓதமெனவுணர்க. கழுதிரதம் - பேய்த் தேர். (கஉ)

வேறு.

60. யாமு மிமையவர் தாமும்வெருவா வீமவெரியிர வெரிதொறுந்
தாமுமெரிவன போலவெரிவன தாபமிலசில தீபமே.

எ து: மனுஷ்யலோகத்துள்ள யாமும் சுவர்க்கலோகத்துள்ள தேவர் களும் மாணமுண்டென்று பயப்பட்டிட இராமாறு எரியும் சுடுகாட்டு நெருப்பு எரியுந்தோறும் அவற்றுடனே கூடத் தாமும் எரிவனபோலவே எரிவன சில விளக்குகள் ; அவையிற்றுக்குத் தாகமோகங்களில்லை. எ-று.

எனவே உடம்பினும் தலையினும் விளக்கேற்றித்தேவிக்குத் திருவிளக் கெரிக்கும் மந்திரசாதகாதுகிலமை கூறியவாறு. நெய் உடம்பினெய்யே; விறகு தலைமயிரே. தாபமில்லையென்பதனற்பயன், விளக்குத் தாபமுடை யனபோல நெய்யைப்பருகி மீண்டும் நெய்பெறுவிடின் அவியும்; நெருப்புப் பசியுடையதுபோல விறகை எரித்துத்தின்னினும் வேண்டும்விறகு பெறு விடின் அவியும். இந்நெருப்பு இங்குச்சொன்னது தந்திரவுத்தி. யாமென் பது உளப்பாட்டுத்தன்மைச்சொல்; இமையவர்பயப்படுவது பண்டு வெந்த படியை நினைத்தெனவுணர்க. (கங)

61. ஈடுபடுமிறை மகள்பொறுமைகொ
விதுபொறுமைகொ விறைவர்தங்
காடுபடுசடை யூடுமுருவு
கரந்துவருவது கங்கையே.

எ-து: எளிவரவுபட்டுண்ட ஈசுவரி பொறுளென்றோ, இந்நிலத்தி னுஷ்ணந்தான் சகிக்கமாட்டாமையாலோ, கங்கை ஈசுவரனது காடுபடு சடையின் நடுவே தன்வடிவைக்கரந்து வருவது? எ-று.

காடுபடுசடையாவது, கொன்றையும் எருக்குமுதலியனவும் பாம்பும் பிறவுமுள்ளதான திருச்சடை. கங்கைதான், எழுகடலும் அளவொக்கும் ஆகாயகங்கையெனவுணர்க. இதில் நெருப்பை அவிப்பது நீர், நீர்தன்னை நெருப்பு வெதுப்புமிடத்து வேறுபட்ட விகாரகாரியம் வேண்டுமென வுணர்க. (கசு)

62. வெம்புகருநடர் வந்தவனமெனும்
விந்தவனமென வேவவுங்
கொம்புவிடுவன கொங்குகமழ்வன
கொந்துசொரிவன கொன்றையே.

எ-து: சோழனுடைய ஐசுவரியத்தின் பெருமைகண்டு சகியாதே வெம்பித்திரியும் கன்னுடராசனை சந்திரகௌரீவல்லபன் யுத்தஞ் செய்ய அவனைக் கலியாணபுரத்தினின்றுந் தாக்க அவனும் துரப்புண்டு விந்தாடவியிற் சென்றுபுக அவன் புக்க அவ்விந்தத்தடவியைத் தடவிப் பிடிக்கப்புக்கு அவ்வடவியை நெருப்பையிட்டுச்சுட அக்காடு வெந்தவாறு போல இப்பாலைநிலம் உஷ்ணத்தாலே வெந்தெழுந்து போகவும் இந் நிலத்து நாயகியான பரமேசுவரியுடைய திருமுடியிற்பூவும் திருத்தோள் களில் தோண்மாலையுமான புட்பங்களையுடைய திருக்கொன்றைகளே கொம்புவிட்டு வளர்வனவும் சுகந்தமாகித் திவ்யமாக நாறுவனவும் பூந்தாது சொரிவனவும். எ-று.

கொன்றையேயென்ற ஏகாரத்தால் மற்ற விருட்சங்களுள் ஒன்று மின்று என்றவாறு. (கரு)

63. கண்டமலைவன சண்டதருநிரை கந்துளெழுமிசை கதுவவுஞ்
சண்டவெரியினு ணின்றுகுளிர்வது தங்களொருசிறு திங்களே.

எ-து: வெந்து பொடியாய் முறியானமலைசளும் மரக்கூட்டமும் காற்றினல் எடுக்கப்பட்ட நெருப்புக்கட்டியான கந்துளெழும்படி வேவ மிக்கபிரசண்டமான நெருப்பெழவும் பின்னையும் அதில் நிலைநின்று சீதமிகக் குளிர்வது தங்களுடைய திருமுடித் தனிச்சிறுதிங்களொன்றுமே. எ-று.

கண்டம் - பிளவு. வனதருநிரை-காட்டுமரக்கூட்டம். சண்டம் - பெருமை. தரு - விருட்சம். கந்துள் - நெருப்பொடுகூடிய கரிக்கட்டி. கதுவவும் - சந்திரபதத்தளவுஞ்சென்று ஓரோர் அக்கினிச்சுவாலைதொடவும். தங்களொருசிறுதிங்களென்றது, திருமேனியிரண்டும் ஒன்றாய்நின்றவிடத்துத் தங்களுக்குத் திருமுடியொன்றேயாதல் பெற்றது. பண்டு கங்காளவேடம் ஈசுவரன்கொண்டருளினகாலத்தில் முனிவர்கள்விட்டஅக்கினி நலியாமற் சீதத்தாலே நலிவுண்ண அவர்படைத்துவிட்ட சந்திரனெனவும் ஆலகாலம் அமுதுசெய்தற்குப் பிரதியுபகாரமாகத் தேவர்கள் பாலசந்

திரனைக்கொடுத்தார்களெனவும் கதைகளுள. இது வேதத்திற்கண்டு கொள்க. (கசு)

64. படப்படப்பொடி யாகவெங்குள பாதவாதிக ளாதவஞ்
சுடச்சுடப்பொடி யாயெழச்சுழல் சூறைபுகுவன பாறையே.

எ-து: உஷ்ணமுண்டாக உண்டாகப் பொடியாய்ப்போக எங்குள்ள விருட்சமுதலான் எல்லாம் வெயில் சுடச்சுடப் பொடியாய் வெந்தெழச் சுழன்று அடிக்கின்ற சூறைக்காற்றில் அகப்படுவன அந்நிலத்திற் படர் பாறையான பாருங்கல். எ-று.

பாதவம் - விருட்சம். ஆதவம் - வெயில். சூறை - சுழல் காற்று ; "சூறைக்காற்றின் பாருங்கல்லே" என்றாராதலின். புகுதல் - அகப்படுதல். பாறைகளும் பொடியாய்ச் சருகிலையாயே கிடந்தன வெனவுணர்க. (கஎ)

வேறு.

65. புறச்சோலை பூதங்க ளும்பேயும் யாவும் புகுஞ்சோலையே
யறச்சோலை தானும் பிரானும் பயின்றாடு மச்சோலையே.

எ - து: இந்நிலத்திற் புறச்சோலை பரமேசுவரியுடைய படைகளான ஸ்ரீ பூதகணங்களும் பசாசுகளும் அவற்றிற் கடையான தந்திரமாதிகளு மெல்லாம் புக்கிருக்குஞ்சோலை ; அச்சோலை கொன்றைச்சோலை. அறச் சோலையாவது, பரமேசுவரியிருக்குங் கோயிற்சோலையான உட்சோலை. அதுதான் பரமேசுவரிதானும் தனக்குக் கர்த்தாவான ஈசுவரனும் பழகி யாடும் அழகிய சோலை. எ-று.

'அ' என்றது, பிரமாவின்பெயருமாம்; அகரம்போலும் சோலை அச் சோலையென்றுமாம். யாவதேயாக, அச்சோலைதான் கற்பகச்சோலை. கொன்றைச்சோலை துவாரநந்தவனம், கற்பகச்சோலை அந்தப்புரமான உபவனச்சோலையெனவுணர்க.

இனிக் கற்பகங்களைச்சொல்லப் புகுகின்றார். (கஅ)

வேறு.

66. வெற்ப னேகசிக ரத்துடன் மிடைந்தனவென
கற்ப கோடிவிழ நீடுவன கற்பதருவே.

எ-து: குலபருவதங்கள் பலபல சிகரங்களுடனே மிடைந்து தம்மிற் செறிந்தனவெனக் கூடிப் பின்னை உகாந்தகற்பங்கள் அநேகநூறாயிரங்கள் போகவும் நின்று வளர்ந்தோங்கிவருவன கற்பகவிருட்சமுள, இவளது அகச்சோலையில். எ-று.

எனவே இந்திரபதமும் பிரமபதமுமழிந்த புறங்களிலும்நிற்பன, தேவி யுடைய கற்பகச்சோலைகளெனவுணர்க. (கக)

67. வாரி சாலயனு மாலய நமக்கெனவரும்
பாரி சாதமுள சாதகர் பராவுவனவே.

எ-து: வருணராசனும் நமக்கு உட்டினமிக்ககாலத்தில் உட்டினந் தீர்ந்திருக்கலாமிருப்பிடமிதுவெனவந்து புகுதும் கற்பகசாதியில் இரண்டாங்குலமான பாரிசாதச் சோலையுள; அவைதாம் யாமளசாத்திர மந்திர சாதகர் காலம்பார்த்துப் பிரார்த்தித்துப் புகழப்படுவன. எ - று.

வாரியாவது சலம்; கடலுக்கும் பெயராம். வருணராசனுக்கு உட்டினம் வடவாமுகாக்கினியும் யுகாந்தாக்கினியும் அகத்தியரிஷியின் உதராக்கினியும் ஈசுரனது அமுதமான ஆலகாலவிஷாக்கினியும் இராமசக்கரவர்த்தியுடைய சராக்கினியும் பதிவிரதைகளுடைய சாபாக்கினியுமெனவுணர்க. வாரி சாலயனென்று பாடமோது வாருமுளர்; வாரிசம் - செந்தாமரை. ஆலயம் - இடம். (உ0)

68. பாலை தாழுமது மாரிசொரி யும்பருவநாண்
மாலை தாழ்வன வநேகமுள மந்தாரமே.

எ-து: பாலை நிலமான இந்நிலமும் பிறபுலத்திற் பாலைநிலங்களும் தமது தன்மைகெட்டுத் தாழ்வுபட்டுக் குளிரத் தேனென்னுங் கால வருடம் வருடிக்கவல்ல பரிபக்குவப் புஷ்பக்கொத்துக்களைத் தாழவிடவல்ல அநேகவிதமான கற்பகத்துக்கு மூன்றாஞ் சாதிகளான மந்தாரச் சோலைகளுமுள. எ-று.

பாலையென்பது உட்டினத்துக்குப் பெயருமாம்; "காலை ஞாயிற்றுக் கதிர்கடா வுறுப்பப், பாலைநின்ற பாலை நெடுவழி" (க0-கக.) இது சிறு பாணாற்றுப்படை. பருவம் - காலபக்குவம். நாள் - புஷ்பம். (உக)

69. மீதெ டுத்தபணை யாவையும் விழுங்கவெழுசெந்
தாதெ டுத்தன வநேகமுள சந்தானமே.

எ-து: மீதெடுத்த பணைக்கவடுகளைப் புட்பத்தால் விழுங்குவதுபோல மேன்மேலெழுந்த சிவந்த பூந்தாதெடுத்துவிளங்குவன அநேககோடியுள, கற்பகத்தில் நாலாஞ்சாதியான சந்தானவிருட்சம். எ-று.

மீது ஆகாயமுமாகும். (உஉ)

70. சுவடு கொண்டபொழி லேழின்ஞிமி றுந்துறுமொரோர்
கவடு கொண்டவரி சந்தன வனங்கவினவே.

எ-து: சுகந்தச்சுவடுகொண்டுசேவிக்கும் பிரமரசாதியால் மொய்த்திருக்கும் அரிசந்தனச்சோலையும் அழகுசெய்ய. எ-று.

பொழிலேழென்பதற்கு எழுசோலையெனச் சொல்லுவாருமுளர். இப்பொருள் காளக்கவிக்குப்பொருந்தாது. பொழிலேழென்பது எழுபூமி;

"ஏழுடை யான்பொழி லெட்டுடை யான்புயம்" (எ) எனத் திருக்கோவையில் இரண்டு பொருளுமுளவெனவுணர்க. (உரு)

வே று.

71\. பூவைந் தாலும் புகுதற் கரும்பொலங்
காவைந் தாலைந்து சோலை கவினவே.

எ - து: "மாம்பூ வசோகப்பூத் தாமரைப்பூ முல்லைப்பூ, தேம்பாய் தருகுவளைச் செவ்விப்பூ - மேம்பட்ட, மைந்தபூண் மார்ப மதனன் கணையான, வைந்துபூ வாகு மவை" என்னும் இப்பஞ்ச புட்பங்களாற் புகுதற் கரியனவாய் இப்புட்பங்களின்றியொழிந்தாற் காமதேவற்கு வேண்டியபொழுது பெறப்படுதற்கு எளியனவாயிருக்கும் பொன்னின்சோலையான கற்பகம் மந்தாரம் சந்தானம் பாரிசாதம் அரிசந்தனமென்னப்பட்ட ஐந்து விருட்சங்களிலும் ஒவ்வொன்றால் ஒரு சோலையான ஐந்துசோலைகள் அழகு பெற்றிருக்க. எ - று. (உச)

வே று.

72\. மலைதருவன கடறருவன மணியணிபணி மகுடத்
தலைதருவன புவிதருவன தருவனசுர தருவே.

பருவதங்களால் தரப்படுவனவான சிங்கமுதலிய மிருகங்களும் மற்றும்பலவும் தாமேதரு வனவான சுரதருவெனவும், சமுத்திரம் தருவனவான இப்பி சங்கு வலம்புரி சலஞ்சலம் இவைகளும் இவைதருவனவான முத்துக்களும் பவழங்களும் மகாமச்சியங்களும் மாணிக்கங்களும் இவை முதலான பலவும் தாமேதருவனவான சுரதருவெனவும், விற்பிடிமாணிக்கங்களை ஆபரணமாகவுடைய நாகராசாக்களது தலைகள் தருவனவான மகா ரத்தினங்களும் பிறவும் தாமேதருவனவான சுரதருவெனவும், பூமியால் தரப்படுவனவான மகாவாகனமாகிய கசாத முதலாயின பிறவும் தாமே தருவனவான சுரதருவெனவும் கொள்க.

எ - து: இவ்வாறு எல்லாம் வல்லனவான தேவ விருட்சமைந்தும் ஐந்து சோலையாய்த் தேவியது உத்தியான நந்தனவனமாயிருக்கும். எ - று. (உரு)

வே று.

73\. பொங்க மளிப்புண ரித்துயில் வல்லி புறங்கடையிற்
சங்க மளிப்பன ரத்ன விதஞ்சத கோடியே.

எ - து: விஞ்சப்பட்ட படுக்கையானதுகொண்டு கடலில் உறங்கும் விட்டுணுசத்தியான பரமேசுவரியின் திருக்கோயிற்றிருவாசற் புறத்திருக்

கும் சங்கநிதி கொடுப்பன, அரிய ரத்தினவத்துக்கள் அநேகவித நூறு கோடிகள். எ - று.

சதமென்பது *அநந்தவாசி. (௬௬)

74\. பாகன கங்குழை வித்த பவித்ர பயோதரிதன்
கோகன கங்கன கஞ்சத கோடி கொடுப்பனவே.

எ - து: தனது சமபாகங்கொண்டு நின்ற பரமேசுவரனுடைய திருவுள்ளத்தைக் குழைவித்த பவித்திரமான குயங்களையுடையாளது திருக்கோயிற்றிருவாசலிற் பத்மநிதிகொடுப்பன சதகோடி கனகராசிகள். எ - று,

பவித்திரமென்பது †வரிட்ட மங்கலம். (௬௭)

வேறு.

75\. நுதிக்கோடு கூர்கலை யுகைப்பாள் விடாமுல்லை
நூறாயி ரங்கிளைகொ டேறா விசும்பிவர்
மதிக்கோடு தைவர வெழுந்தண் கொழுந்துகளை
வாயா தெனக்கொண்டு மேயாது மான்மறியே.

எ - து: நுனியிற்கொம்பு கூரிதாயிருக்கும் கலைமான்மேலேறி நடாத்தும் துர்க்காபரமேசுவரி கைவிடாதே வளர்க்கின்ற முல்லைவல்லிசாதி நூறாயிரங்கிளைகொண்டு வளர்ந்து ஆகாசத்திலே ஏறி மைத்திரம் பார்த்த சந்திரனுடைய இரண்டுகோடுகளையுந் தடவும்படி எழுந்த கொழுந்துகளை, நம்பசியாலே மேய்ந்தோமாயினும் வாயாது, ‡பிரமாதம் பிறக்கும்; இஃது ஈசுவரி பரிசாரகமுல்லையென்று கொண்டு சந்திரனுட்கிடந்த மான்மறி பயப்படும். எ - று.

தேவி முல்லைவளர்த்தற்குக் காரணம் கற்புடைமையெனவுணர்க; "முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியல்" (௩௦.) இது சிறுபாணாற்றுப்படை. $மதி என்றது, இளம்பிறையை., இம்முல்லைக்கொழுந்துகள் சந்திரன் பக்கலுள்ள மான்மறியது பசியுணர்ந்து தெய்வீகமாதலாற் சென்றன போன்றன. (௬௮)

76\. வாருஞ் சடாடவி முடித்தேவர் தந்தேவி
வன்மா னுகைத்தகொடி பொன்மா தவிக்கொடிகள்
ஊரும் பகற்றேரை முட்டுவன கட்டுவன
வுருகா கொழுந்துமுகை கருகா செழுந்துணருமே.

---

*அநந்தவாசி - பலவற்றைச் சொல்லுவது.

†வரிட்ட மங்கலம்-மிகஉயர்ந்த மங்கலப்பொருள்கள்.

‡பிரமாதம் - தவறு.

$ "இருகோட் டொருமதி யெழில்பெற விலைத்தனை" நக்கீரர் திருவெழுகூற்றிருக்கை, ரு.

எ - து: நெடுஞ்சடைக்காட்டை முடியாகவுடைய தேவர்தமது திருத்தேவியாய் வலியாயிருக்குஞ் சிங்கத்தை ஏறி ஒட்டும் கற்பகவல்லி சாதிபோல்வாள் வளர்த்த பொற்குருக்கத்திக்கொடிகள் சென்று ஆகாசம் புக்கு அங்கே ஊர்ந்துதிரியும் ஆதித்தியபகவானுடையதேரை முட்டுவனவும் கட்டுவனவுமாயினும் அக்குருக்கத்திக் கொழுந்துகள் ஆதித்தியனது உட்டினத்துக்கு உருகுவதுஞ் செய்யா; அன்றியே புட்பமொட்டுக்களும் கருகா; வளப்பத்தையுடைய பூந்தொத்துக்களும் அப்படியே ஒன்றுஞ் செய்யா. எ - று.

ஆதித்தனும் பயப்பட்டுத் தண்ணியனுவனென்பதாம். இவை அவ்வனது ஓராழித்தேர்க்கு நிழலளிப்பனபோல வளருமென வுணர்க. (உகூ)

77. பிரமற்கு மம்மனை பெறுங்கற்ப கக்கொடிகள்
பெருவான மேறுவன வருவான மாறுவன
பரமற்கு மீதுமிடை சடையொக்கு மென்பதுகொல்
பறியா பெருஞ்சுழியு மெறியா தரங்கமுமே.

எ - து: பிரமாவுக்குந் தாயாகிய பரமேசுவரிபெற்ற பிள்ளையான கற்பகவல்லிசாதிக்கொடிகள் சென்று மேனோக்கி ஆகாசத்திற் கங்கையிலே சென்றேறுவனவும் கங்கை போகாமல் மாறுவனவுமானாலும் அந்தக்கங்கை மகாதேவருடைய திருமுடியில் மிடைந்த சடையை ஒக்குமெனக் கருதிக் கொல்லோ, கங்கைத்தண்ணீர்ச்சுழிகளும் பறியா? கங்கையிற்றிரைகளும் இவையிற்றைப் போக எறியா? எ - று.

* 'பிரமற்கு மம்மனை' என்ற உம்மையால், விட்டுணு புரந்தராதிகட்கும் தாயாதல் முடிந்தது; இதனால் † ஈசுவரனுக்குத் தாயெனலுமாம்; "சத்தி யீன்ற சதாசிவம்" என்பதறிக. இது திருமந்திரமாலை; 'சத்தி யீன்ற' என்பது தடுமாறுதொழிற்பெயர். (௩௦)

வேறு.

78. சூரியர்கள் பன்னிருவர் பன்னிரண் டாயிரஞ்
சுடரொடுஞ் சூழ்வருவரே

* "கலைவள ருத்தமனைக் கருமுகி லொப்பவனை......தருமத் திருவுதரத்தினளே" கலிங்க. கககூ.

† "எம்பெரு மானிம வான்மகட்குத், தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் றகப்பன் றமையனெம் மையன்" என்பது திருவாசகம், திருப்பொற் சுண்ணம், கங; "தன்னொருபால், அவளத்த னாமக னாந்தில்லையான்" என்பது திருக்கோவையார், ககஉ; "கனக மார்க வின்செய் மன்றில், அனக நாட கற்கெ மன்னை, மனைவிதாய் தங்கை மகள்" என்பது சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை, ௩௩.

நேரியர்க டிகிரியுந் திகிரியோ வவைதொறு
நிலாவர வுலாவருவதே.

எ - து: இங்குச்சொல்லப்பட்ட பரமேசுவரியுடைய திருக்கோயிலைச் சூழ ஆதித்தர்பன்னிருவரும் ஒரோவொருவர் தம்முடைய ஆயிரங்கதிர்களைக் கைவிளக்காகப் பிடித்துக்கொண்டு பன்னீராயிரம் விளக்குடன் சூழ வருவர். இதனை ரட்சிக்குஞ் சோழசக்கரவர்த்திகளுடைய சக்கரமும் சக்கரமோ? அல்ல; அப்பன்னீராயிரங்கதிர்களும் உட்டினஞ்செய்யாதபடி குளிர்ந்து நிலாவாம்படிவர உலாவித்திரியும். எ - று.

எனவே தேவிகோயிலைச்சுற்றும்வந்து விளக்குக்கொண்டுதிரிகின்றார், எங்கள்*வாமத்தாரென்றவாறு. மற்று அவருட்டினம் நலியாதபடி ரட்சிக்குமென்பது நிந்தாத்துதியலங்காரம்; நிதரிசனமென்னு மலங்காரமுமாம். நேரியர் - நேரிமலையையுடையவர். (ஙக)

79. சேவக முராரிகள் புராரிகள் தெரித்தண
சிவாகம விதந்தெரிவரே
பூவகம் விடாதவர்க ளோதவுட னோதுவர்
பரம்பர புரந்தரருமே.

எ - து: தேவிதிருக்கோயிலிடத்து விட்டுணுக்கள்பலருமிருந்து மகாதேவராலருளிச்செய்யப்பட்ட சிவாகமமான சைவசித்தாந்தப் பரப்புக்களை ஆராய்வர்; அன்றியே இவ்வாகமங்களையே பிரமாக்களோத அவருடனே வழிவழிப் பரமசுவாமியிந்திரர் ஓதுவர். எ - று.

முராரிகள் - முரனென்பானோரசுரனைக் கொன்றருளின மகா விட்டுணுக்கள். புராரி - திரிபுரங்களை எரித்தருளின மகாதேவர். முராரிகளென்பது பன்மைவாசகம். புராரிகளென்பது முதன்மைவாசகம், பலர் ஈசுவரரின்மையால். பூவகம்விடாதவர் பிரமாக்கள்; அவர்களோத வென்பதனைக் கற்பிக்கவென்று கொள்ளலுமாம். (ஙஉ)

வேறு.

80. கான நாடிதிரு முன்றில்கவி னக்கஞுலுவார்
வான நாடியர் வணங்கவரு மாதருளரே.

எ - து: மயானவாசினியான மகாதேவி திருக்கோயிற்றிருமுற்றம் அழகுபெற நெருங்கிநிற்பார், சுவர்க்கவாசிகளான அரம்பை ஊர்வசிமுதலாயினராகிய நமக்கரிக்கவரும் வடிவையுடைய பெண்கள். எ - று.

கவின் - அழகு. கஞுலுதல் - நெருங்குதல். வானநாடு - சுவர்க்கம்.

* தேவியின் உபாஸகர்களில் ஒருவகையினர்.

முன்றில் - இல்முன் ; மரூஉச்சொல். (௩௩)

வேறு.

81. ஓலக் கடனெருப்பி னுலகேழு முருகுங்
காலக் கடையினுங் கொடியகட் கடைகளே.

எ - து : இங்குச்சொல்லப்பட்ட தெய்வப்பெண்களுடைய திருமுகத்துக் கடைக்கண்களானவை, ஆரவாரத்தையுடைய கடலிலுறையும் வடவாமுகாக்கினி புறப்பட உலகமேழுமுருகும் உகாந்தகால இறுதிப்பொழுதினும் மிகக்கொடிய. எ - று.

கட்கடைக்கு உவமை காலக்கடை ; நெருப்பிற்கு உவமை நோக்கு. ஓலம் - ஆரவாரம். (௩௪)

82. புங்கப் படைவிழிக் கடையிலன் றிவர்புரூஉப்
பங்கத் தகிலமும் படுகொலைப் படுவதே.

எ - து : முன்சொல்லப்பட்ட பெண்களுடைய கடைக்கண்களான அப்புப்படைபோலும் விழிக்கடைக்கண்ணாலன்று; மற்றும் எல்லா உலோகமும் படுகொலைப்படுவது, இந்தப்பெண்களுடைய புருவமுரிப்பிலே. எ - று.

புரூஉ - புருவம் ; புரூபங்கமென்றே சங்கிருதசத்தம்; புங்கம் - அம்பு. (௩௫)

83. நச்சுக்கண் முலைமே விடுதுகிற்கு நகுபொற்
கச்சுக்கு மடையப் புடவிகை யடைகொலோ.

எ - து : இந்த மகாதேவியின் திருக்கோயிலின் திருமுற்றத்திருந்து நெருங்கிவிளையாடும் தெய்வப்பெண்களுடைய நஞ்சுபோலுங் கண்ணுடைய நகில்களின்மேலிடும் துகில்களுக்கும் அவை விசித்துக்கட்டுஞ் சோதிவிடும் பொற்கச்சுக்கும் இப்பூமியெல்லாம் அடைக்கலங்கொல்லோ ? எ - று.

துகிலிட்டுத் தனங்களை மறையாவிடினும் அவை விம்மி வீங்காவகைக் கச்சிட்டுக் கட்டாவிடினும் அவற்றைக்கண்டால் * மதனவியசனராய்க் காமாக்கினியில் அகப்படுதல் பொருள். கச்சிட்டுக் கட்டுவது கொங்கைகள் தாம்காணமல்; துகிலிட்டுமறைப்பதுஅவற்றைப்பிறர்காணமல்; †“கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர், படாஅ முலைமேற் றுகில்.” யானைக்கு முகபடாமணிதல் யானைகாணிற்கொல்லுமென்று. அவற்றின் கண்களும் யானைக்கண்போல உணர்வுடையவாகப் பாடியவாறெனவுணர்க. (௩௬)

84. மின்போல்வ ரவரே யவர்மருங்கு லினிவே
றென்போல்வ தெனவெண் ணுவதெனில்லை யிணையே.

---

* “மலையினும்பர் புகினுமண்டு மதனவங்கி விதனமே” என்பது மோக வதைப்பரணி, ருக.

† திருக்குறள், ௧௦௮௭.

எ - து: தேவியது திருமுற்றத்துத் தெய்வப்பெண்கள், மின்போல் விட்டுவிளங்கியும் மெல்லியராயுமிருப்பாராதலால் அவர்தாமே மின்னை யொப்பார்; அவரிடைக்கு உவமை வேறு நுண்ணிய மின்னில்லை; ஆத லால் அவரிடைக்கு இணையில்லை. எ - று. (௩எ)

வேறு.

85. நின்ற கன்றவிடை நேடிவரை நேமியளவுஞ்
சென்ற கன்றன நிதம்பநடு வில்லைதிசையே.

எ - து: திருமுற்றத்திருக்குந் தெய்வப்பெண்களுடைய இடைகள் அகன்றுபோய் நின்றன; மீண்டனவில்லையென்று நினைத்து இடையைத் தேடிக்கொண்டுவாச் சக்கரவாள பருவதத்தளவுஞ் சென்றன, இவர் நிதம் பம்; இனி உலகத்தில் திசையில்லாமையால் நின்றன; திசையுண்டாயின் வளரும். எ - று.

வரைநேமி - சக்கரவாள பருவதம்; பருவத சக்கரவாளமென்றவாறு. நிதம்பம் - கடிதடம். (௩அ)

86. அங்கண் முளரிமல ரன்மையது திங்களறியத்
திங்க ளன்மையா வறியவில குந்திலகமே.

எ - து: திருமுற்றத்திருக்குந் தெய்வப்பெண்களின் திருநெற்றியிற் றிலகமிடுவது, இவர்முகத்தைச் செந்தாமரையெனச் சந்திரன்நினைக்கலா காதெனவும் அவனுடைபகைத்த இராகுகேதுக்கள் இவர்கள் முகத்தைச் சந்திரனென்று நினைக்கலாகாதெனவுமே; அல்லது திலகம்வேண்டாம். எ - று.

எனவே இவர்தாமே உலகத்தின் திலகமாவரென்றவாறு.

இலகுதல் - ஒளிவிடுதல். ஒருகுறி இரண்டுபகையைக் காத்ததென வுணர்க.

இவற்றில் இயல்விளங்கிய ஒற்றளபெடையுணர்க. (௩௯)

87. அுடைய மோகினிக ளாயினர்கொ லவ்வுருநினைந்
துடைய மோகினியை யொக்கவுளர் யோகினிகளே.

எ - து: பாமேசுவரி திருக்கோயிலிலிருக்கும் யோகினிப்பெண்கள் எல்லாரும் இயல்பாகவே மோகினிப்பெண்களாயினரோ? அன்று; அந்தப் பாமேசுவரியின் ரூபத்தைத் தியானம்பண்ணித் தங்களையும் பிறரையு முடைய அந்தப்பாமேசுவரியான மோகினியை ஒக்க உள்ளார், அவ்யோ கினிகள். எ - று.

உடைய மோகினியென்றது, பண்டு மகாவிட்டுணு மோகினிவடி வங்கொண்டதை நினைத்தெனவுணர்க. (௪0)

88. சூழு மின்னொளி நிவந்துசுர நாடியர்களுந்
தாழு மின்மினிக ளாகவுளர் சர்மினிகளே.

எ - து : பரமேசுவரி திருக்கோயிலிற் சிலதிவ்வியப்பெண்கள் சர்மினிகளென்னும் பெயரையுடையாருளர் ; அவர்கள் திருக்கோயிலிற்றிருப்பணியெடுத்துக் கைநீட்டுவார்; அவர்களுடைய விட்டுவிளங்கும் மின்னொளி சூழ்ந்து பரந்துவருதலால் தேவலோகத்திலுள்ள பெண்களும் ஆதித்தனெதிர் மின்மினிபோல்வர். எ - று.

ஆதித்தனென்பது தந்திரயுத்தி. நிவத்தல் - பரத்தல். சர்மினிகளாவார் தோல்போர்த்திருப்பார் ; சர்மம் - தோல். இங்கே சர்மினிகளென்பது பரமேசுவரியுடைய திருவடிநிலையை எடுப்பாரெனவுணர்க ; சர்மகாரரையுணர்க; இக்காலத்துத் தமிழாற்சிதைந்து * செம்மாராயிற்று. (௪௧)

89. தரவ ரும்புடவி குறையவுளர் சாகினிகளே
பரவ ருந்தகைய நாயகிப தாகினிகளே.

எ - து : பிரமா படைக்க வந்துதோன்றும் பூமண்டலமடங்க இடங்குறையும்படி உளராவார்கள் சாகினிகளென்பார், ஒருவராலும் புகழுதற்கரிய அழகினையுடைய நாயகியுடைய கொடிப்படைகள். எ - று.

இப்பாட்டைத் தாவருவெனவும் பாவருவெனவும் நெட்டெழுத்திற்றூக்கிக் கூவிளமென்றுபாடமோதிற் கெடுதற்கரியவெனவும் பரந்துவருமழகெனவுங் கொள்க. பதாகினி - கொடிப்படை. சாகினிகளாவார், ஈசுவரனதுகாதலாற் பிராமணிகள் வயிற்றிற்பிறந்த நங்கைமாரெனவுணர்க. (௪௨)

90. நகுந குங்கடவு ளித்தகைய மாதர்நகைபோய்
† மொகுமொ கென்றகில லோகமு முழங்குவனவே.

எ - து : யோகினிகள் சர்மினிகள் சாகினிகள்முதலாய இப்பெற்றியோரான எல்லாத்தெய்வப்பெண்களும் பரமேசுவரி திருக்கோயிலில் திருமுற்றத்திருந்து சிரித்து விளையாடுஞ் சிரிப்புப் போய் மொகுமொகென்னும் அனுகாரண மகாசத்தம்பிறந்து சதுர்த்தசபுவனமு முழங்கும். எ - று.

நகுநகைபோயென்றுகொள்க. மொகுமொகென்பது இரட்டைக்கிளவி; ‡ "இரட்டைக்கிளவி யிரட்டிற் பிரிந்திசையா". என்னை? "வாளமர் நீந்தும் போழ்து வழுவழுத் தொழியு மன்றே" (௨௫௭.) இது சிந்தாமணி ; "குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி" (௧௮௮.) இதுபுறம். (௪௩)

* தோலின்றுன்னரைச் செம்மாரென்பர், அரும்பதவுரையாசிரியர் ; சிலப். ௫ : ௩௨.

† "மொகுமொகென்றொலி மிகுந்தமரு கங்கள்பலவே" கலிங்க. ௧௦௦.

‡ தொல். கிளவி. சூ. ௪௮.

91. *தலைய ரிந்துவிடு வாருயிர் விடார்தலைவிமுன்
னிலைய ருந்தமது †மெய்யெரிபி னின்றெரிவரே.

எ - து: பரமேசுவரியுடைய யாமளசாத்திர மந்திரசாதகர், தம்முடையதலையைத் தாமேயரிந்தரிந்து தலையைவிட்டு உடலைப்பற்றிநிற்பார், தம் பிராணன்களைவிடார்; பரமேசுவரிமுன்னே பிறருக்கு நிற்கவரிய நிலையிலேநின்று தம்முடைய சரீரங்களிலுண்டாகிய அக்கினியினாலே நின்றெரிவர். எ - று.

எனவே தலையை அறுத்துவிட்டு உடலோடேநின்று தங்கள்யோகாங்கத்தாற் பிராணனைப் போகாமற்றடுத்து நாபீகமலத்து அக்கினி மண்டலத்தை யெழுப்பி இருதயகமலத்திற் றீபத்திற்கொளுத்தி அதுவேநெருப்பாக நின்று யோகாக்கினியமைப்பரென்றவாறு. (சச)

வேறு.

92. அகவனச முகவனச மவைமலர வரிவார்
நகவனச மலர்குவிய வலம்வருவர் நகரே.

எ - து: இருதயகமலமறுக்கும்பொழுது வதனகமலமலரவும் முககமலமான தமது தலையையறுக்கும்பொழுது இருதயகமலமலரவும் இரண்டும் இரண்டுகூறிட அறுக்கும்பொழுது இரண்டுமலரை அரிவாராய் அரிந்துகொண்டு சீருடைய கைத்தாமரைமலர்குவித்துக் கும்பிட்டுத் தேவி கோட்டத்தைப் பிரதட்சணமாகவருவர், சிலமந்திரசாதகர். எ - று.

வனசம் - தாமரை. நகவனசம் - மலர்ந்த வனசம்; அன்றி உகிருடைய வனசமென்றுமாம். நகரென்பது கோவில். (சரு)

---

* "மோடி முன்றலையை வைப்ப ரேமுடி குலைந்த குஞ்சியை முடிப்பரே, யாடி நின்றுகுரு திப்பு துத்திலக மம்மு கத்தினி லமைப்பரே" (சிலப். ரு: எசு - அஅ, மேற்); "அடிக்கழுத்தி னெடுஞ்சிரத்தை யரிவாராலோ வரிந்தசிர மணங்கின்கைக் கொடுப்பாராலோ, கொடுத்த சிரங் கொற்றவையைப் பரவுமாலோ குறையுடலுங் கும்பிட்டு நிற்குமாலோ", "கடனமைந்தது கருந்தலை யரிந்தபொழுதே கடவ தொன்றுமிலை யென்றுவிளையாடுமுடலே" (கலிங்க. கஎ, கக); "அடலருந்திற னினைவுடன் சிலரரிபசுந்தலை பலிகொடுத், துடல்வலஞ்செய வரமிருந்தவை யொன்றிரண்டென வெண்ணுமே." இரணிய. கச.

† "மெய்விளக்கினார் மேவுகோயிலுக் கெவ்விளக்குவே றினிவிளக்குமே" அஞ்ஞவதைப்பரணி, அஎ.

வேறு.

93. கொக்கொ ழுங்குபட வோடிமுகில் கூடியனையா
ரக்கொ ழுங்குபடு கஞ்சுக மலம்பவுளரே.

எ - து: ஆகாசத்து வருஷாகாலத்துப் பறந்துதிரியும் கொக்கென்னும் பெயரையுடைய வெண்பறவை நிரைபடஓடிவரக் கருமுகில் அதற்குமேலாகக்கூடினவைபோன்றிருக்கும்படி சங்குமணிவடம்கோக்கப்பட்ட கருஞ்சட்டையைக் கலந்திட்டவர் பலருளர். எ - று.

ஒழுங்கு - நிரை. அக்கொழுங்கு - சங்குமணிவடம். படுதல் - உண்டாதல். அலம்புதல் - கலத்தல்; அசைதற்கும்பெயர்; * வேலைவடிம்பலம்பநின்றானென்னுஞ் சொல்லாலுணர்க. (சசு)

94. இந்தி ராதியரு மெக்கமல யோனிகளுமே
சந்தி ராதியரு மத்தலைவி சாதகர்களே.

எ - து: பரமேசுவரி திருக்கோயிலில் மந்திரசாதகம் பண்ணுவாரை எண்ணக்கடவதோ! இந்திரன் அக்கினி வருணன் வாயுவாதிதேவர்களும் எல்லாலோகங்களிலுமுள்ள பிரமாக்களும் எங்குமுள்ள சந்திராதித்தியநட்சத்திரகணங்களெல்லாம் பரமேசுவரியுடைய கோயிலிலிருந்து மந்திரசாதகம் பண்ணுவார்கள். எ - று.

இதற்குப்பயன், அவர்க்கு ஐசுவரியங்களன்றே சோதியும் கீர்த்தியுமுண்டாதலெனவுணர்க. (சஎ)

வேறு.

95. அடையாள முளரித் தலைவியாதி மடவா
ருடையா டிருவகம் படியில்யோ கினிகளே.

எ - து: தாமரைமுதலான அடையாளங்களையுடையாளாகிய ஸ்ரீதேவிமுதலான பிரதானப்பெண்களெல்லாரும் பரமேசுவரியுடைய திருக்கோயிற் †திருவகம்படிப்பெண்டுகளில் யோகநிட்டை பண்ணின யோகினிப் பெண்கள். எ - று.

சரசுவதியையுங்கொள்க, அவளும் நித்தியசித்திப்பெண்ணாதலின். அடையாண்முளரியென்னும்பாடமழகிது; அடை - இலை. (சஅ)

* வேலைவடிம்பலம்பநின்றான் - உக்கிரகுமாரபாண்டியன்; "மாலைமுடி யோன்வேலை வடிம்பலம்ப நின்றதனால், வேலைவடிம் பலம்பநின்றானென்றெங்கும் விளங்கியதால்" (திருவால. உக: எ); "ஆவு மானியற் பார்ப்பன" (புறநா. ௯) என்னும்பாட்டின் ௧௦-வது அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

† திருவகம்படிப்பெண்டுகள் - திருவணுக்கத்தொண்டு செய்யும் மகளிர்; அகம்படி - உள்ளிடம்.

வேறு.

96. சுழல்வட்டத் * துடிகொட்டத் துணைநட்டத் தினரே
தழல்வட்டத் தனிநெற்றித் தறுகட்கொட் பினரே.

எ - து: சுழன்றிருக்கும் வட்டத்தையுடைய துடியென்னும் பறை கொட்டுமளவில் விரைந்தாடுங் கூத்தினர்......எ - று.

துணை - விரைவு. கொட்பு - †சுழற்றி. (சகூ)

97. கழுவைப்புக் கறவெட்டிக் கவர்சுற்றத் தினரே
யுழுவைச்சிற் றுரிவைப்பச் சுதிரப்பட் டினரே.

எ - து: உயிர்க்கழுமுதலான கழுக்களிற்புக்கு அவற்றை அறும்படி வெட்டிப் பிணங்களைக்கொள்ளும் பேய்ச்சுற்றத்தினையுடையர் சிலர்; புலிகளுடைய சிறுதோலையுரித்து அத்தோலைவாங்கி உதிரப்பசுமைகெடாமே யுடுத்த உடைப்பட்டினையுடையர் சிலர். எ - று.

உழுவையுதிரப்பட்டென்க; உழுவை - புலி; உரிவை - தோல்; "அரியி னுரிவை மேகலை யாட்டி" (கஉ: சுஉ) என்பது சிலப்பதிகாரம். பச்சுதிரப்பட்டென்பதன்பயன், விலைக்குக்கொண்டு உடுத்ததோலல்ல; தாங்களே புலியைப்பிடித்துக்கொல்லாதே உரித்ததோலெனவுணர்க. (கூ0)

98. அகைமத்தத் தளிவர்க்கத் தளகக்கொத் தினரே
பகைகுத்திப் பயில்சத்திப் பருமுக்கப் பினரே.

எ - து: மலர்ந்த ‡மதமத்தையிற் பூவின்வண்டினஞ் சேரவணிந்து வைத்த அளகக்கொத்துக்களையுடையாராயும் பகைகளைக்குத்திப் பழகிய வேலான மூன்று கவட்டினையுடைய ஆயுதத்தையுடையாராயுமிருப்பர் சிலர். எ - று.

அகைத்தல் - வலியமலர்த்தலுமாம். அளி - வண்டு. முக்கப்பு - சூலம். (கூக)

99. உகுநச்சுத் தலைநெட்டெட் டுரகக்கச் சினரே
தகுபுத்தப் புதுமக்கட் டலைமக்கட் டினரே.

எ - து: விஷதாரை ஓவாது சொரிதரும் தலைகளையுடையவாய் நெடியவாயிருக்கும் எட்டுப்பாம்புகளையே கச்சாக அரைக்குமேற்கட்டின கட்

* "தமருகங்கடரு கின்றசதி யின்கண்வருவார்" கலிங்க. க0க.

† சுழற்றி - சுழற்சி; கழற்றிபோல.

‡ மதமத்தை - ஊமத்தை; இது மதமத்தமெனவும் வழங்கும்; "கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தங்கதிர்மதியம், உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம்பெருமான்" தேவாரம்.

டையுடையார் சிலர். அதற்குத்தக்கவாகச் சேர்த்த மனிதர் தலைகளை அவை யிற்றின்மேலே மணிவடமாகக் கட்டினகட்டையுடையார் சிலர். எ - று.

எட்டுரகமாவன: அநந்தன், வாசுகி, தட்சகன், கார்க்கோடகன், சங்கன், குளிகன், பற்பன், மகாபற்பனெனவுணர்க. இவ்வெட்டும் எண்மர் கட்டின வல்ல; இவ்வினங்களில் தெரிந்து பலருங்கட்டின வெனவுணர்க. மக்கட்டு, மணிக்கட்டான முன்கைக்கும் கலையிற் கட்டின கட்டுக்கும் பெயர். மக்கட்டலையென்பதின் முடிவுணர்க. தகு மென்றசொல்லால், நாகராசாக்களுக்குத் தக்கபடியுள்ள மனுஷ்யராசாக் கள் தலை யெனவுணர்க. இது நிலையாமைப்பொருள். (ருஉ)

100. குடரட்டத் தொருசெக்கர்க் * குருதிப்பொட் டினரே
படர்பொற்கைச் செறியக்குச் சரிபப்பத் தினரே.

எ - து: வீரபுருஷர்குடர்களிலுதிரத்தை ஒருவிரலாற்றொட்டு நெற்றி யிலிட்டுக்கொண்ட பொட்டுடையார் சிலர்; மிகப்படர்ந்த அழகிய கைக ளிற்செறிந்த சங்குமணிச்சரி பத்துப்பத்தினையுடையார் சிலர். எ - று.

வீரபுருஷர் அஞ்சாதுபட்டால் அவர்வயிற்றிலுதிரத்தை ஒருவிரலாற் றொட்டு நெற்றியிலிடுவரென்றுணர்க.

மிகப்படர்ந்த அழகிய கையென்பது † பேய்க்கழகு; இது ‡ கோமாள மெனவுணர்க. (ருங.)

101. இருபக்கத் தொருபக்கத் தெறிவச்ரத் தினரே
யொருபக்கத் தொளிவட்டத் தொருபொற்றட் டினரே.

எ - து: வலமும் இடமுமான இரண்டுபக்கத்திலும் வலப்பக்கமான ஒருபக்கத்திற் சத்துருக்களை எறியாநின்ற வச்சிராயுதத்தையுடையார், மற்றை ஒருபக்கமான இடக்கையிலே சோதிவிடும் பொன்னாற்சமைத்த ¶ வட்டணைக் கிடுகையுடையார் சிலர். எ - று.

வச்சிரம் - வச்சிராயுதம். (ருச)

102. தழைவர்க்கக் கருவெப்புத் தடிசக்ரத் தினரே
கழைமுத்துப் பொதிகக்கக் கிழிகட்கட் சிபரே.

---

* "திலகமிட் டழகுறத் திரிவர்பை ரவர்களே", "குருதிப்பொட்டு நுதல்." இரணியவதைப்பரணி, கoo, கசுக.

† "புகல்வ தென்கொல்பேய்க் கழகுபொல் லாமையே யன்றோ" என்பது மோகவதைப்பரணி, ரு௮க.

‡ "கோமாள மான குறிக்கழுத்திகள்." திருப்புகழ், விராலிமலை.

¶ வட்டணைக்கிடுகு - வட்டமாகிய கேடகம்; "கட்டெழில் சேர்ந்த வட்டணைப் பலகை." பெருங். க. ௫உ: சுரு.

எ - து: பசுந்தழையைக் கருகும்படிசெய்கின்ற வெப்பான உஷ்ண வியாதியைக்கெடுக்குஞ் சக்கரபூசையையுடையர் சிலர்; அவர், மூங்கில்கள் முத்துப்பொதியைப் புறப்படவிடும்படி கிழிக்கின்ற கண்களையுடைய காட்டினர். எ - று.

"சக்கரபூசை பூசிப்பார்" என்பது பைரவத்திற்பாட்டு. கிழிகண்ணென்றது மூங்கிற்கண்ணின் கிழிவை. கட்சி - காடு; "கறையணற் குறும்பூழ் கட்சிச் சேக்கும்" (உ0௫.) இது பெரும்பாணாறு. (௫௫)

௩.—காடுபாடியது முற்றிற்று.

ச.—தேவியைப் பாடியது.

103. கவனமாவொ டாறு கதிரும்வாரி யூடாடு
கனல்கடாவி யோரேழு கடலும்வாரு மாலால
மவனிவேவ வான்வேவ வளறுவேவ வேவாம
லயிலுநாதன் மாதேவி யகிலலோக மாதாவே.

எ - து: வாவுந்தொழில்வல்ல குதிரைகளுடனே துவாதசாதித்தியர் அனைவரையும் வாரிக்கொண்டு நடுவே ஆகாசத்திலே ஊடாடுகின்ற நெருப்புக்களைச் சென்றுதாவிச் சத்த சமுத்திரங்களான லவணம், இட்சு, சுரா, ததி, கிருதம், சீரம், சலமென்னுநின்ற ஏழுகடலையுங் கூட வாரிக்கொள்ளும் ஆலகாலமான விஷத்தைப் பூமி வேவவும் சுவர்க்கம் வேவவும் பாதாளநரகம் வேவவும் வேவாதபடி அமுது செய்தருளின மகாதேவருடைய மகாதேவி, சகலலோகங்களையும் பெற்ற தனித்தாய். எ - று.

கவனம் - முன்னிரண்டடிகளை ஒக்கவைத்துப் பாயும் பாய்ச்சல். மாவொடென்றது, ஆதித்தியர்களையுங் கொண்டோடிப்போகவல்ல குதிரைகளையுங்கூட வாரிக்கொண்டெனவுணர்க. ஊடாடுகனலாவது, உருமேற்றினெருப்பெனவும் அக்கினிபகவானெனவுங்கொள்க. அவனி - பூமி. வான் - சுவர்க்கம். அளறு - நரகம். அளறுவேவையாவது, நரகத்துள்ளார்க்கு விஷஞ்சென்று வியசனமிகுகை. வேவாமலென்றது விடந்தான் கோபியாமலென்றவாறு. கோபித்தாரை வெந்தாரென்றும் வேவாநின்றாரென்றுஞ் சொல்லுவாருமுளர். அயிலுதல் - உண்டல். (க)

104. அனகபூமி * கோலோக மருகுநேமி பாதாள
மயனிவாச மேழ்தீவு மசலமேழு மேழ்காவு
கனகலோக மேழாழி கஞலவீதி போதாத
கலகபூத வேதாள கடகமேய மாயோளே.

எ - து: புண்ணியதேசமும் பசுசாதிலோகமும் பெருகப்பட்ட சக்கரவாளமும் பாதாளலோகமும் பிரமலோகமும் ஏழுதீவுகளும் ஏழுமலைகளும் ஏழுபொழிலெனப்பட்ட சோலைகளும் பொன்னுலகமும் ஏழுகடல்களும் இவைகளெல்லாம் விளையாட இடம்போதாதபடி கலகமிடும் ஸ்ரீபூதபசாசகணநாதருடனே மேவியிருக்குந் திருக்கோயிற்றிருமுற்றத்தையுடைய மகாமாயாசத்தியாய்க் கருநிறத்தையுடையாள். எ - று.

---

* கோலோகம் - பசுக்களின்உலகம்; "ஆனிலையுலகம்" (புறநா. சு : எ) என்பர்; இதனியல்பைச் சிவதருமோத்தரத்துள்ள கோபுரவியலாலும் காசிகாண்டத்தாலு முணர்க.

அகம் - பாவம்; அநகம் - புண்ணியம். நிவாசம் - இருப்பு. அசலம் - மலை. கா - சோலை. கனகம் - பொன். ஆழி - கடல். கனுலுதல் - நெருங்குதல். வேதாளம் - பசாசு. கடகம் - பெரும்படை. *மாயோள் : அழகியோளென்றுமாம். (உ)

105. இரவையீரு மீர்வாள்கொ லெனவிடாது பாதாள
விருளைவேறு போய்நூறி யெழிலியேழொ டேழாய
பரவையோளி வாளேறு படநடாவி மீள்சோதி
படல்சூடி காகோடி பணிமதாணி மார்பாளே.

எ - து: இராத்திரியான அந்தகாரமெல்லாவற்றையுமீர்ந்து களைவதோர்ஈர்வாளென விடாதேசென்று பாதாளத்திருளையெல்லாம் பொடி செய்து மேலேறி மேகங்களேழாகியயானைகளையும் அவற்றோடுகூட ஏழான கடல்களாகிய யானைக்கூட்டங்களையும் சோதிபட நடாத்தி மீண்டசோதி படலமான நாகராசாக்களின் மாணிக்கச்சூடிகாகோடிகளைப் பணிவிக்கும் மதாணியான பேரணிகலப் பதக்கமுடைய மார்பினள். எ - று.

இப்பாட்டில், ஈர்வாளென்றது இருளின்செறிவைப்பிளத்தலினென வுணர்க. வேறுபோய் நூறுகையாவது, என்றும் மேனோக்கிய சோதியானது கீழ்நோக்கியுஞ்சென்று ஆதித்தியசோதிபோல்வது. பொடிசெய்தென்றது இருட்டினையென்றுநினைக்க. மேகமுங் கடலுமென்றது அவற்றின்கருநிறங்களை. எழிலி - மேகம். ஒளி - யானைக்கூடம்; யானைநீருண்ணுமிடமுமாம். வாள் - சோதி; எறிதற்றொழிலால் வாளேறென்று பெயர் பெற்றது. "சோதி படலசூடி காகோடி மணிமதாணி" என்று பாடங்கொண்டு, சோதிப்பெரும்பரப்பினையுடைய முடியின்மணியாலான மதாணியெனப் பொருள்கொள்வாருமுளர். மணியென்றபாடத்திலும் பணியென்னும் பாடமழகிது; முடியும் பணியும் மதாணியென்பது மிக்க அழகுடைத்து. (ங)

106. நிகரவேறு வேறாய நிலவுவீசு பேரார
நிபுடமாலை மால்யாறு நிமிரவீழ்வ போல்வீழ
மகரவேறு மீராளி மதுகையேறு மாறூடி
வதனபாக மேய்வாகு வலைபமோது காதாளே.

எ - து: வேறுவேறுபட்ட திரள்முத்து நிலாவாகப் புறப்படவிடும் முத்துமாலையின்நெருக்கமானவை பெரிய யாறுநிமிர்தற்கு விழுவதுபோல விழவும், மச்சசாதியில் மகரங்களில் ஆணேறும் இரண்டு யாளியேறுகளும் வலியுடையவானவையாகக்கொண்டு கோத்தன இரண்டு தம்மில் மாறூடி

* "யாயாகியளே மாஅயோளே." குறுந். க : க.

முகபாகங்களிலே மேவித் திருத்தோளிலிட்ட வாகுவலேயங்களே மோதும் காதினையுடையாள். எ - று.

நிகரமென்பது திரள். நிபுடமென்பது நெருக்கம். மாலை-சகசிரதாரை யென்னுமுத்தக்கோவை. மதுகை - வலி. வதனம் - முகம். வாகுவலேயம் - தோள்வளை. (ச)

107. தமரநூபு ராதார சரணியார ணாகாரி
தருணவாணி லாவீசு சடிலமௌலி மாகாளி
யமரர்வாழ்வு வாழ்வாக வவுணர்வாழ்வு பாழாக
வருளுமோகி னியாகி யமுதபான மீவாளே.

எ - து: ஆரவாரத்தையுடைய சிலம்புக்கு ஆதாரமாயுள்ள திருவடி மலர்களையுடையாள்; வேதங்களுக்கு ஆகாரமாயுள்ளாள்; இளநிலவை விரித்து விளங்குஞ் சடைமுடியையுடையாள்; மகாகாளி; அவள்தான் பண்டு தேவர்களின்வாழ்வு வாழ்வாகவும் அசுரர்களின்வாழ்வு பாழாகவும் அனுக்கிரகிக்குமோகினிவடிவு கொண்டருளி அமிர்தபானம் ஊட்டியருளினவள். எ - று.

தமரம் - ஆரவாரம். நூபுரம் - சிலம்பு. சரணி, * உடைப்பெயர். ஆரணம் - வேதம். ஆகாரம் - உடம்பு. தருணம் - இளமை. சடிலம் - சடை. காளி - கறுப்பினையுடையோள். (ரு)

108. எறியவோவி மாவாத மிரியவீசி யூடாடு
மெழிலிபீறி மாமேரு விடையைநூறி யோராழி
முறியமோதி வான்யாறு முழுதுமாறி யாகாய
முடியவேறி மேலாய முகடுசாடு தாளாளே.

எ - து: எடுத்தவிசையால் மகாவாதமான பெருங்காற்றானது எறிகை தவிர்ந்து இரிந்தோடாநிற்க எடுத்துவீசியருளி ஆகாசத்திடையே நடையாடுமேகங்களைப்பீறி மகாமேருவினிடைக்கட்டைப் பொடியாக்கிச் சோதிச்சக்கரமான ஏகசக்கரத்தை முறியும்படியடித்து ஆகாசமெங்கும் வழிமாறி வழிமுழுதுங்கெட்ட அவ்வாகாசம் இனியில்லையென்ன வெளியடங்க முடியச்சென்றேறி எல்லாவற்றிற்குமேலான மோட்சலோகத்தைச் சாடி யருளிய ஸ்ரீபாதங்களையுடையாள். எ - று.

எறியவென்றது காற்றெறிதலென்னுந்தொழில். ஓவுதல் - ஒழிதல். மாவாதம் - பெருங்காற்று. எழிலி - மேகம். மேகத்தைப்பீறுதலாவது

---

* உடைப்பெயர் - தன் உடைமையாற் பெற்றபெயர்; தொல். பெயர். சூ. கக - சே. . பார்க்க.

ஸ்ரீபாதமெடுத்த கடுமை மேகத்துக்கு ஓடவேண்டினதில்லையெனவுணர்க. மகாமேருவின் இடைக்கட்டாவன சுவர்க்கங்கள். ஓராழி - *சோதிச்சக்கரம். (சு)

109. வழியுநீறு வேறூர மகிழுமோமொ ரோர்கூறு
மறமருத வாளாள மடமருத மாளாள
வொழியுமோரொ ரோர்கூறு மொருவராகி நேராகி
யுடையகேள்வ ரோர்பாதி யுருகுகாதல் கூர்வாளே.

எ - து: திருமேனியைமுட்ட வழியவிட்டதிருநீறு வேறுகூறானகூறு நிரம்பச் சம்பிரமிக்கும்ஒருபக்கத்தை வீரமருத புருஷனாள, நின்றஒருபக்கத்தை மடப்பமருத மான்போல்வாள் ஆளாநிற்கச்செய்தேயும் தமக்கின்றி யொழிந்த ஒவ்வொருபக்கத்தே நின்றவராகத் தமக்குவமையாகத் தம்மை யுடைய சுவாமியாகிய ஒருபாதி யுருகுங் காதல்மிகுவாள். எ - று.

வழியுநீறு - வழியவிட்டநீறு; வழுவில்நீறு - வழுவில்லாதநீறென்றுமாம். திருநீறுவேறேநிரம்ப மகிழுமென்பது, இடப்பாகமும் திருநீறுபட மகிழ்வர் மகாதேவரெனவுணர்க. எனவே இடப்பக்கம் வலப்பக்கத்தைத் தழுவலும் வலப்பக்கம் இடப்பக்கத்தைத்தழுவலும் கொள்க. வீரமருதார் மகாதேவரொருவருமெனவுணர்க. (எ)

110. அதரசோதி மீதாடு குமுதவாச வாயார
வமிழ்தமாக நேராக வகிலலோக மீரேழு
முதரசோபி தாநாபி கமலவாயி னுன்மீள
வுமிழுநீலி மேலாய வுவணவூர்தி யூர்வாளே.

எ - து: திருவதரச்சோதிச்செஞ்சிவப்பு மேன்மேல்மீதாடுங் குமுதமான அரக்காம்பல் போன்றிருக்குஞ் சுகந்தமுடைய திருவாய்க்கு நிரம்ப அளவுபோதவும் பதினாலுலோகமும் லோகத்திலுள்ளவத்துக்களும் ஒன்றுமொழியாமல் நேரப்போம்படி திருவயிற்றுக்கு அமிழ்தமாகவும் அமுதுசெய்து, மற்றந்த அமுதுசெய்த பதினாலுலோகங்களையும் மீளத் திருவயிற்றிற்சோதியுண்டான திருத்தொப்புளான மடுவிற்பிறந்த செந்தாமரையினாலே புறப்படவிடும் நீலி, வரிட்டமான கருடபகவானை ஏறி ஊர்ந்து திரிவாள். எ - று.

அமிழ்தம் - உணவு. உதரம் - வயிறு. சோபிதம் - சோதி. உமிழ்தல் - புறப்படவிடுதல்; இஃது இந்திரஜாலங்காட்டுதல். இப்பாட்டு இடக்கரடக்கு. (அ)

* சோதிச்சக்கரம் - துருவசக்கரம்.

111. வலையவாள ராமீது துயில்விடாத தான்மான
மதியமூர்ச டாமோலி மகிணர்தாழ மீதோடி
யலையுமேக லாபார கடிதடாக மாநாக
வமளியேறி னூராக வழகுகூர நேர்வாளே.

எ - து: வளைத்த வளையத்தையுடைத்தாய்ப் படுக்கையான வார்த்தைக்கீர்த்தியையுடைய பாம்பின்மேலே என்றும் உறக்கத்தைத் தவிராத தன்னையொப்பப் பாலசந்திரன் தவழ்ந்து திரியுஞ் சடையை முடியாகவுடைய சுவாமியான மகாதேவரும் மேலேபோந்து அலைகின்ற மேகலாபாரத்தையுடைய அல்குற்பரப்பான பெரும்பாம்பின் படுக்கையின்மேலே ஏறினூராக, அழகுமிகும்படி அதற்கும் பொருந்துவாள். எ - று.

வலையமென்பது, திருப்பாற்கடலில் இப்பாம்பு வளையமாகிவிடினல்லது நேர்கிடக்கின் தலையும்வாலும் கடற்புறத்திற்கிடக்குமெனவுணர்க; வாள் - வார்த்தைக்கீர்த்தி; மாணிக்கச்சோதியென்பாரும் பாம்புச்சோதி யென்பாருமுளர். துயில் - உறக்கம். தானென்பது விட்டுணுசத்தியை. சடாவென்றது சடையை. மீதோடியலையு மேகலையாவது, அல்குலை விட்டுக் கழன்றுபோன மேகலையெனவுணர்க. இதுவும் இடக்கரடக்கு. (௬)

வேறு.

112. போர்ப்பன தீம்புகையோ புராதனரோ மப்புகையே
ஆர்ப்பன பல்லியமோ வந்தரதுந் துமியுமே.

எ - து: தேவியுடைய திருக்கோயிலை முட்டப்போர்ப்பன தித்தித்த தூபமான புகைகளேயோ? அல்ல; பிறவுமுள; அவை பழையோருடைய அக்கினியோத்திர ஓமப்புகையே. தேவிக்குத் திருப்பள்ளியெழுச்சி முதலாகத் திருவர்த்தயாமமீறாகவுள்ள மங்கலகாரியங்களுக்கு முழக்கக்கடவ வாச்சியங்கள் பலவுமேயோவுள்ளன? அல்ல; தேவலோகத்தில் இந்திராதி பிரமாதிகளால் பூசைசெய்து முழக்கப்படுகின்ற ஆகாசதுந்துமிமுழக்கங்களுமுள. எ - று.

தீம்புகை: அகில், கண்டசர்க்கரை, கற்பூரம் இம் மூன்று முதலாகிய * முப்பத்திரண்டு தூபத் திரவியங்களெனவுணர்க. என்னை? "நேர்கட்டி செந்தே † னிரியாசங் கற்பூர, மார மகிலுறுப்போ ரைந்து" என்பன முதலானவை. இவற்றை யாமளத்திற் கண்டுகொள்க. ஓகாரம் சிறப்பினும் வினாவினுங்கொள்க. துந்துமி: அனுகரண சத்தத்தாற்பிறந்தபெயர். (௧௦)

* ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டென்று கூறுவர்; சீவக. கூஉ௩ - ந; சிலப். கூ: எகூ-௧ - அடியார். பார்க்க.

† கிரியாசம் - பிசின், குங்குலியமுதலியன; சீவக. ௫௩௪ - ந. உரை,

113. பரவுவன யாமளமோ பதினெட்டுப் புராணமுமே
விரவுவன பூதமோ விண்முதலைம் பூதமே.

எ - து: தேவியைத்துதிப்பன * பிரமயாமள முதலான பிரதமயாமளங்களும் ஒன்பதிற்றொன்பது எண்பத்தொன்றான உபயாமளங்களுமேயோ? அல்லன பிறவுமுள; அவை பிரமாண்டபுராணமுதலாக விட்டுணுபுராண நடுவாகக் கூர்மாண்டபுராணங்கடையான பதினெட்டுமகாபுராணங்களுமே. அன்றியே தேவியுடைய ஸ்ரீ பாதங்களைச் சென்று சேர்வன வீரபத்திர விசித்திர கணாதிகளான ஸ்ரீபூதகணங்களேயோ? அல்லன பிறவுமுள; அவை ஆகாசாதிபூதமான பஞ்சமகாபூதங்களுமே. எ - று.

சதாசிவ ஈசுவர ருத்திர விட்டுணு பிரமாவென்னப்பட்ட பஞ்சமகாபூதங்களும் தேவிதிருக்கோயிற் றிருவாசலிற் பணிசெய்யக்கடவ பஞ்சபூதமகாபசாசுகளென்னவுணர்க. ஓகாரம் இங்குமொக்கும். (கக)

114. ஆடுவன தோகையோ வயனூர்தி யன்னமுமே
பாடுவன பூவையோ கின்னரங்கள் பலவுமே.

எ - து: தேவிதிருக்கோயிற்கூத்தாடுவன † பிள்ளையாருடைய துவசவாகனமான தோகைமயில்களேயோ? அல்லன; பிரமாவினுடையவாகனமான அன்னங்களுமுள. தேவி கீதப்பிரியையாதலால் பாடுவன தேவியால் வளர்க்கப்பட்ட பூவைப்பட்சிசாதிகளேயோ? அல்லன; தேவலோகத்திலுள்ள கின்னரமிதுனங்களான அபேதப்புட்களினினம்பலவுமுள. எ - று.

‡ கொட்டாட்டுப்பாட்டுப் பூசாந்தம். (கஉ)

115. வனமலரோ பூமாரி வானக்கற் பகமலரே
கனசலமோ வபிடேகங் கடவுட்கங் காசலமே.

எ - து: தேவிக்குத் திருமுடிமுதல் திருமேனிக்குச் சாத்தப்பட்ட புட்பவருடம் திருக்கோயிலிலுண்டாகிய கற்பகசாதியான $ ஐந்துபவனச்

* பிரமயாமளம், விஷ்ணுயாமளம், ருத்திரயாமளம், சக்தியாமளமுதலாக யாமளநூல்கள் பலவுள வென்பர். † பிள்ளையார்-முருகக்கடவுள்.

‡ கொட்டும், ஆட்டும், பாட்டும் ஆகிய இவை பூசையின் முடிவில் நிகழ்த்தப்படுவன வென்பது இதன்பொருள்; "கொட்டாட்டுப் பாட்டாகி நின்றானை", "கொட்டாட்டொடுபாட்டொலியோவாத்துறையூர்" என்பன தேவாரங்கள்.

$ ஐந்து பவனச்சோலை - தேவியின்திருக்கோயிலிலுள்ள கற்பகச்சோலைமுதலிய ஐந்துசோலைகள்; பவனம் - கோயில்; இந்நூல் கஅ - ஆம் தாழிசை முதலியவற்றைப்பார்க்க.

சோலையிலுண்டான புட்பங்களேயோ? அவையல்லன; சுவர்க்கத்து அமராபதியிலுள்ள கற்பகவிருட்சங்களின் நித்தியமான புட்பங்களுமுள்ளன; அன்றியே தேவிக்குத்திருமஞ்சனமாகத் திருவபிஷேகம் பண்ணுவன மேக சலங்களேயோ? அவையல்லன; தெய்வீகமான ஈசுவரனுடைய திருமுடியிற் கங்கையின்சலங்களுமுள. எ - று.

கனம் - மேகம். கடவுட்கங்கையை ஈசுவரன் திருமுடியிற் கங்கையாகப் பொருளெழுதிய குறிப்புணர்க. (கங)

116. வயங்குகுழை மதியமோ வாளிரவி மண்டலமே
தயங்குகவுத் துவமோபூண் டனிச்சோதிச் சக்கரமே.

எ - து: தேவிக்குத் திருக்காதிலிடப்படும் குழை சந்திரனேயோ? அல்ல; ஒளிபொருந்திய ஆதித்தனுமல்லனே? அன்றியேயும் திருமார்புக்கு ஆபரணமாவது ஒளிவிட்டுவிளங்கிய கவுத்துபமென்னும் இரத்தினமேயோ? அல்ல; ஆகாசத்திற் சந்திராதித்த நட்சத்திர தாரககணங்களைக் கொண்டு உலாவாநின்ற ஏகசோதிச்சக்கரமுமே. எ - று.

தேவிக்கு மதியம் முத்தக்குழையென்றும் இரவிமண்டலம் மாணிக்கக்குழையென்றுங் கொள்க.

இதனால், தேவி சருவலோகமும் தானேயாதலறிக. (கச)

117. சார்த்துவன கோசிகமோ தன்பேழைத் தமனியமே
ஆர்த்துவன வறுசுவைபோ வந்தமிலா வமுதமுமே.

எ- து: தேவிக்குத்திருவுடையாடையாக உபாசக *பாரசவன் சார்த்துவன கௌசிகப்பட்டாடைகளேயோ? அல்ல; பண்டைத் தனது பேழைப் பொன்னுடையல்லவோ; அன்றியும் தேவியைப்பூசிக்கும் பாரசவன் அமுதுசெய்விப்பன அறுசுவையடிசிலேயோ? அல்ல; முடிவில்லாத ஆயுஷ்யத்தைக் கொடுக்கும் அமிர்தமல்லவோ? எ - று.

இவ்வமுதமுதவுவார் தேவர்களெனவுணர்க. இது யாமளத்திற் கண்டது.

கோசிகப்பட்டு - † கௌசிகவிஷய பாசனம். (கரு)

118. கொடும்புரிசை நேமியோ கொற்றப்போர் நேமியே
இடுந்திலக மான்மதமோ வெண்டிசைய மான்மதமே.

எ - து: தேவிகோயிற்றிருமதில் சக்கரவாளபருவதமோ? அல்ல; தன்னுடைய ஆக்கினைசக்கர மல்லவோ? அல்லவாகிற் சக்கரவாளபருவ

* பாரசவன் - தேவி பூசைபண்ணுபவன்; "பாரசவமுனிவரில் யாமளேந்திரர் செய்த இந்திரகாளியம்" என்பர் (சிலப். உரைப்பாயிரம்.

† கௌசிகநாட்டில் நெய்யப்படும் பட்டு; விஷயம் - நாடு.

த்தைக்கடந்து பரசமயிகள் புகுதாரோ? அன்றியே, நெற்றிக்குத் திலக மிடுவன கத்தூரியோ? அல்ல; எட்டுத்திக்கிலுநின்ற ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபௌமம், சுப்பிரதீபமென்கின்ற திக்கசங்களினுடைய கபோலத்தலங்கள் முதலான *சத்ததாரைகளின் மதங்களல்லவோ? எ - று.

எனவே திருநெற்றிக்குக் கத்தூரித்திலகம் போதாதெனக்கொள்க. இதில் தேவிபெருமையுணர்க. (கசு)

119. அடிச்சூட்டு நூபுரமோர் வாரணங்க ளனைத்துமே
முடிச்சூட்டு முல்லையோ முதற்†கற்பு முல்லையே.

எ - து: தேவியுடைய திருவடிமலர்களைச் சுற்றுமடர்ந்து கட்டிக்கொண்டிருப்பன நூபுரமான சிலம்புகளோ? அல்ல; வேதமந்திரசாகையாகிய சகசிராஸ்பதமான மந்திரங்களுமுள வல்லவோ? அன்றியே, திருமுடிச்சுற்றுமாலையாவன வல்லிசாதிமுல்லைப்பூவோ? அல்ல; தன்னுடைய பிரதானகுணமான பதிவிரதமுல்லை யல்லவோ? எ - று.

சிலம்போசையும் வேதமந்திரவோசையும் ஒக்கும். ‡கற்புக்கு முல்லை சொல்லுதற்குக்காரணம் ஸ்ரீயும் சரசுவதியுமுதலாயினோர் புண்ணியபாப வழிச்செல்வரெனவுணர்க. (கஎ)

ச.— தேவியைப்பாடியது முற்றிற்று.

---

* யானைக்கு மதமுண்டாகுமிடங்களேழாவன: கன்னமிரண்டு, கண்களிரண்டு, துதிக்கைத்துவாரமிரண்டு, கோசமொன்று; "எழுதிறத் தினுமிக விடுவன மததாரை" வி. பாரதம். சூது. எக.

† கற்புமுல்லையினிலக்கணத்தைப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை முதலியவற்றாலுணர்க.

‡ "முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியல்" (சிறுபாண். ௩0) என்பதையும் அதனுரையையும் அவ்வடியின் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க; "முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியற் குறுமகள்" (அகநா. உஎச); "வாணுத லரிவை முல்லை மலைய, வினிதிருந் தனனே" (ஐங்குறு. ச0அ); "பனிமுல்லைச் சூட்டு வேய்ந்தார்" சீவக. சுஉச.

ரு.—பேய்களைப்பாடியது.

120. எல்லைநான் மறைபரவு மிறைமகளைச் சிறிதுரைத்தாந்
தொல்லைநா யகியுடைய பேய்க்கணங்கள் சொல்லுவாம்.

எ - து: தனது விசேஷப் பிரபாவத்தை நாலுவேதங்களும் புகழவல்லவளை எம்முடையதரத்தார் புகழ்கை ஆவதன்றாகிலும் எங்களறியாமையாற் சிறிதுசொல்லினோம். இனிப் புராதனநாயகியான பரமேசுவரியுடைய பசாசகணங்களையுஞ் சொல்லுதும். எ - று.

தொல்லை - பழமை. கணங்கள் : இரண்டாவது தொக்கது. (க)

வேறு.

121. வாய்பெழப் புகைந்துகீழ் வயிற்றெரிந்து மண்டுசெந்
தீயெழக் கொளுந்தியன்ன குஞ்சிவெஞ் சிரத்தவே.

எ - து : நாபிக்குக்கீழானவயிற்றிற் பசியின்பெருமையாலே எழுந்த உதராக்கினிச்சுவாலை புறப்பட்டு வாயினாலே மேனோக்கிப் புகைந்து தலைக்கொண்டு சிவந்த நெருப்பெழக் கொளுந்தினாற்போல இருக்கும் மயிரையுடைய தலைகளையுடையன. எ - று.

குஞ்சியென்றதனால் ஆண்பேயெனக்கொள்க. (உ)

122. புரண்டுபோத வேரிவாரி போனபோன பூமிபுக்
கிரண்டுபோது முண்டுமுண்டி லாதபோ லிருப்பவே.

மதுச்சமுத்திரமான கட்கடற்கு ஏறுநீர் இழிநீருளவோவென்னிற் கடலாந்தன்மையால் உரைத்ததெனவுணர்க. வேரி - மது. வாரி - கடல். ஏறுநீர், இப்பேய்களுக்குப் பயப்பட்டுப்போவதுபோன்றது. கடல்வற்ற வற்றப் பிரமா படைக்குமென்ப. அவனுக்கு ஈசுவான் பணித்தபணி இது. (ங)

123. பாதியிற் பிலந்துழாவு * பாறுகால மாறுகால்
ஓதியிற் † செவித்துளைத் திளைக்குமுத் துடும்பவே.

எ - து : பாதிக்காலில் ஏழுபிலத்துவாரமும் துழாவவல்லவாயிருக்கும் பாறியகாலையுடையன ; மாறுகாலையுடையவாகிய ஓந்திகள்பலவும் பண்டே புக்கிருக்குஞ் செவித்துளையிடத்திற்புக்கு இடைவிடாதே யிருக்கும் ‡ முத்துடும்புகளையுடையன. எ - று.

பாதியிற் பிலந்துழாவுங் காலெனவே பேயின் பெருமைகொள்க. (ச)

---

* "பட்டடி நெட்டுகிர்ப் பாறுகாற்பேய்" என்பது கக-ஆம் திருமுறை ; திருவாலங்காட்டு மூத்ததிருப் பதிகம், ௬.

† "ஆர்ந்தை பாந்தி யிருப்பத் தூரிஞ்சில்புக் கங்கு மிங்கு முலாவுஞ் செவியன" கலிங்க. கஉஎ. ‡ முத்துடும்பு - முதுமையாகிய உடும்புகள்.

124. எழுங்கடற் பகைப்பிணத்தும் ரவிதிகந்த வெல்லைபோய்
விழுங்கடற் பகைப்பிணத்து மோடியுண்டு மீள்பவே.

எ - து: ஆதித்தனுதயஞ் செய்தருளும் கீழைச்சமுத்திரத்திற் புறத்திலே நின்று அவனுடன் யுத்தஞ்செய்யும் அசுரர்களை அவன் கொன்றருளினால், பட்ட மூன்றுநூறுயிரத்தறுபதிஞயிரவர் பிணங்களை அப்பொழுதே சென்று புக்குத் தின்று பின்னையும் அவ்வாதித்தன் அத்தமிக்கும்பொழுதே மேலைச் சமுத்திரத்தினது புறத்தினின்றுபொருத அசுரர்களையும் அவ்வண்ணமே அவன்கொன்றால் அவ்வண்ணமே அவர்களின்பிணங்களையும் ஓடிச் சென்று தின்று மீண்டுவருவன. எ - று.

திகந்தம் - திக்கின்முடிவு; திக் அந்தம்; அல்லின்மேல் அச்சேறின ஆரியமுடிவு; இதனைக் குற்றியலுகரவீறென்னுதே தமிழாமிதற்குத் தமிழாமுடிவு, * "புள்ளி யீற்றுமுன் னுயிர்தனித் தியலாது" என்பதனுற் கொள்ளின், ககாரவொற்றுமுதலிய வல்லெழுத்துக்களாறும்மொழிக்கிறுதியில்வாரா; ஆனபடியால், இதனைத் திக்கென்னுஞ்சொல்லின் கடையைக் குறைத்து உயிரேற்றி முடித்துக்கொள்க; விறகு, கோடு, மூக்கு என்பவை முடிந்தது போலக்கொள்கையுநலமாம்; † "சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார்" என்பதனுற் கொள்ளலுமாம். திகந்தமென்றதனுற் கிழக்கறுதியும் மேற்கறுதியுங் கொள்க. இப்பாட்டில் ஓடியென்னுஞ்சொல்லால் தேவியுடைய குற்றேவல்செய்ய வருதற்குரிய பேய்களின்விரைவு கூறப்பட்டது. ஆதித்தன் முப்பதுநாழிகையிற் செல்லுமிடமுழுதும் ஒரு முகூர்த்தத்திற் போய் வருவன பேயுளவென்றவாறு. (ரு)

125. எயிறிரண்டு தட்டினு டுமிவ்விரண்டெ டூந்துபாழ்
வயிறறிந்து தாழ்செறித்து வைத்தவொத்த வாயவே.

எ - து: மேலுங்கீழுமான வாயுதடு இரண்டிலும் ஏறி இழிந்து இதழொன்றிற்கு இரண்டெயிருகக் கீழுமேலும்நாலெயிறுளவன்றே அவை இவையிற்றின் வயிற்றின் பெருமையறிந்து வாயையடைத்துத் தாழிட்டு வைத்தனபோன்றன. எ - று.

இல்லையாயின் உலகமெல்லா மொருக்காலே விழுங்குமென வுணர்க. (சு)

126. வயங்களிற் புறப்பொருப்பில் வேரிவாரி வந்துதிக்
கயங்களிற் கடாமிடா மடுத்தெடுத்த கையவே.

எ - து: வலிகளாலே சென்றுசென்று சக்கரவாளபருவதங்களின் புறத்து மதுச்சமுத்திரங்களை வாரியுண்டு வந்து பின்னைத் திக்கயங்களின்

* தொல். புணர். சூ. ௩௬. † தொல். எச்ச. சூ. ௬.

* செவிமுதல்மதங்களை மிடாக்களை மடுத்தெடுத்து மிடற்றின்மடுத்த கையினையுடையன. எ - று. (எ)

வேறு.

127. உலரெலும்பொ டொசிநரம்பி னுடலினின்ற குடலைபோன்
றலர்சிலம்பி யிழைசுழன்று வெளியடங்க வணிவவே.

எ - து: பசையறவுலர்ந்த எலும்புடன் கட்டொசிந்த நரம்புடன்நின்ற பசாசுகளினுடம்புகளைக் கிணற்றுக்குக் கட்டிவிட்ட குடலையாக நினைத்துக்கொண்டு பெருத்தசிலந்திகள் தம்முடைய வாய்நூலால் அவற்றின் வயிற்றெலும்புகளின் இடைவெளி தோன்றாவகை அணிவன. எ - று.

இதன்பயன், தம்முடம்பின் மாங்கிசங்களையும் தம்முதராக்கினிதின்றதென்றவாறு.

குடலை - கிணற்றிற்கூடு. (அ)

வேறு.

128. குறிக்குமெக் கொழுக்களுக்கு மிக்கடிக்கொ டுக்கொடுத்
தெறிக்குமெப் பிறைக்குமெட்டி ரட்டிநெட்டெ யிற்றவே.

குறிக்கும் எக்கொழுக்களுக்கும் - பேய்களின் பற்கு உவமையாக உலகத்தாராற்சொல்லப்பட்ட உழுகொழுக்களெவற்றினுக்கும்; குறித்தல் பிறைக்குமொக்கும். கொடுக்கொடுத்து: இரட்டைக்கிளவி. எறித்தல் - நிலாவெறித்தல். பிறை - பதினாலாம் † பக்கத்துப்பிறையும், முதற்பக்கத்துப் பிறையும். (கூ)

129. கதுப்பிறக் கழுக்களிற் பழுக்களைக் கடித்துழிப்
புதுப்பிணத் திரைப்புமிக் கடிப்பொருப் பொருப்பவே.

எ - து: உயர்ந்த கழுக்களிற் பழுவெலும்புகளைத் தம்முடையவாய்களில் இரண்டுகதுப்பும் ஒடிந்தோடக் கடித்துத்தின்று அவையிற்றிற் பசைகாணதவிடத்திற் புதிதான பிணங்கிடைத்திலதென இரைப்புமிக்கு வயிற்றடிவீங்கிப் பொருப்பொருத்த பலபேயுமுள. எ - று.

கதுப்பென்றது கொடிற்றை. இரைப்பு - மோகம்; செந்தமிழ். பொருப்பொருப்ப: இரட்டைக்கிளவி. (கo)

130. புரக்குமற் புதத்துபிர்க் கிழத்திபுக் குழித்தமக்
கிரக்கமற் றிருப்பதற் கெடுத்துளைத் திளைப்பவே.

---

* "இருகவுட்டுளை வாக்குகார்க் கடங்கள்" காஞ்சிப். விநாயகர்.

† பக்கம் - திதி; "பூர்வபக்கத்துப் பதினாலாம் பக்கமாதலால்", "பூர்வ பக்கத்துப் பதின்மூன்றும் பக்கம்" சிலப்பதிகாரம், பக். உ௩எ, உசுகூ பார்க்க.

எ - து: பசாசகணங்கள் தமக்கு உணவுமுதலாயின கொடுக்கு மகாதேவி வாழ்க்கைப்பட்டுப்புக்க மகாதேவர் தங்களுக்கு உணவுமுதலாயின கொடாதே இரக்கமின்றி யிருப்பதற்கு எடுத்துக் கதறி முறையிட்டு இளைத்திருப்பன அநேகமுள. எ - று.

அற்புதத்துயிரென்றது, உணவுண்டாகில் இருந்து உணவில்லையாகில் வருந்தும் இதுவல்லது காணப்படாத பிராணனென்றவாறு.

அற்புதம் - அதிசயம்; அது காணப்படாமை. புக்குழியென்றது, மகாதேவரை. உளைகை - கதறுகை. (கக)

வேறு.

131. மதிதுரந்து வரவொழிந்த மதநினைந்து சதமகன்
பதிதுரந்து படையயின்று சிறிதவிந்த பசியவே.

எ - து: சந்திரனைத் துரந்து பின்னை அவன் ஆகாசத்தில் வருதலைத் தவிர்ந்த கருவத்தை நினைந்து தேவேந்திரனது பதியான சுவர்க்கத்தைத் துரந்து அதிற்றேவர்களான படையைத்தின்று சிறிதடங்கின பசியையுடையன. எ - று.

இது தர்க்கவாதம். இது தமிழில் தக்ஷயாத்திரையிலுமுண்டு. இக்கதை வேதகதை. (கஉ)

132. கருநிறங்கொ டுருவுகொம்பு வெருவுமும்பர் கழிவிடும்
பரிபிளந்து தசைமிசைந்து சிறிதவிந்த பசியவே.

எ - து: கருநிறத்தைக் கொண்டு பிறருடலை உருவுகொம்புகளாற் குத்தவல்ல கடாக்களை வெருவுந் தேவர்கள் பண்டு கட்டவிழ்த்துவிட்ட குதிரைகளைப் பிளந்து மற்றவற்றின் மாங்கிசங்களைத் தின்று சிறிது பசி தவிர்ந்தன, அப்பசாசுகள். எ - று.

இது, பண்டு மகிஷவதைபண்ணின பரமேசுவரி, தன்னை வஞ்சித்துவிட்ட தேவர்கள்மேல் தன்படைகளைப் போகவிட்டகதை யெனவுணர்க.

உருவுகொம்பு: அன்மொழித் தொகை. கழி - கயிறு. இதனை "வானுகத்தின் றுளைவழி நேர்கழி கோத்தென" (சு) என்ற திருச்சிற்றம்பலக்கோவையிற் கண்டுகொள்க. (கங)

133. இருவிசும்பு வறிதியம்ப விடிவிழுந்த தெனவிழும்
பெருவிலங்க லனபுயங்க பிசிதவுண்டி பெறுபவே.

எ - து: பெரிய ஆகாசத்திற் சுவர்க்கம் அரசின்றிப் பாழ்பட்டுக் கதறப் பூமியிலே அசனிவிழுந்தாற்போலவிழுந்த மலைபோன்றிருக்கும் வடிவையுடைய பாம்பினிறைச்சியை உண்டியாகப்பெற்றுப் பசிதீர்ந்தன. எ - று.

புயங்கம் - பாம்பு. பிசிதம் - மாங்கிசம். (கச)

134. வாரியுண்டு மேகவிந்த்ர வாகனங்கள் வாய்விடுஞ்
சோரியுண்டு சூன்முதிர்ந்த போன்மிதந்த தோலவே.

எ - து: சமுத்திரசலத்தைக் குடித்து மேகமான தேவேந்திரவாகனங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு பிளந்து மற்றவற்றின் வாயாற்சொரிகின்ற இரத்தங்களை மிகவுங்குடித்து உள்ளிற் கெர்ப்பம் வளர்ந்தாற்போல மேன் மிதந்த தோலையுடையன. எ - று.

சோரி - உதிரம். சூன்முதிர்தலாவது உடம்பின்மாங்கிசமிகுகை.

இது காண்டாவனப்பூசற்கதை. (கரு)

வேறு.

135. மிசைபெருதுகுற ளானகூளிகளும்
விம்மி யுள்ளதிசை செம்மியே
திசைபெருதுதடி யாதபாரிடமு
முடைய ளுலகுடைய செல்வியே.

எ - து: மேல்வளர ஆகாசமில்லாமையிற் குறளான பேய்களையும் திக்குமுட்டப் பருத்துவிம்மித் திசையையடைத்து மீண்டும்வளரத் திக்குப் பெருது தடிக்கைதவிர்ந்த பூதங்களையும் உடையள், அகிலலோகநாயகியான பரமேசுவரி. எ - று.

மிசையென்றது ஆகாசத்தை. கூளி - பேய். பாரிடம் - பூதம். (கசா)

ரு.—பேய்களைப்பாடியது முற்றிற்று.

சா.—கோயிலைப் பாடியது.

136. இக்கணங்கள் வந்துசூழும் யோகயா மளத்தினுள்
மெய்க்கணங்க ளேவிரும்பு கோயில்யாம் விளம்புவாம்.

எ - து: முன்சொல்லப்பட்ட பூதபசாசகணங்களால் வந்துசூழப் படும் வேதசிவாகமங்களாற்பொருந்தும் யாமளசாத்திரத்தினுற் சொல்லப் படுகின்ற ஈசுவரியின் பதினெண்கணநாதராலும் விரும்பப்படுகின்ற கோயிலை யாம் இனிச் சொல்லப்புகுகின்றேம். எ - று.

பதினெண்கணமாவன தேவகணம் பிதிரர்கணமுதலியன. (க)

வேறு.

137. கீழுமேழு நிலை மேலுமேழுநிலை கோயில்வாயிலிரு கிரியுமே
சூழுமேழ்கடலு மகழிசக்ரகிரி புரிசைகாவலொரு சூலமே.

எ - து: கீழேழுலகமென்று சொல்லப்பட்ட சத்தபாதாளங்களும் கீழ்நிலை; மேலேழுலோகமும் நாயகிகோயிலின் மேல்நிலை; இது கோயிற் *கட்டணம். திருவாசல் உதயகிரியும் அத்தமனகிரியுமான இரண்டுமலை களும். கோயிற்கிடங்கு சத்தசமுத்திரங்களும். இந்தக்கோயிற்கு மதில் சக்கரவாளம். இந்தக்கோயிற் கட்டணம் இத்தனைக்கும் ரட்சையாவது தேவி திருக்கையிலிருக்கும் ஒருசூலம். எ - று.

கோயிற்குக் கிடங்குண்மை உதயணன்கதையிற் கண்டுகொள்க. (உ)

138. பூதநாயகர் மகோதராதிகள் புரக்கவாயின்முறை புகுதுவார்
வேதநாயகி விமானபீடிகை யநேககோடிவட மேருவே.

எ - து: இப்படிக்கொத்த திருக்கோயிற் றிருவாசற் காவலாளராகிய மகோதரர் குண்டோதரர் வியாக்கிரமகராதி காரண பூதகணநாதர் உள் ளூப்புக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து, வரவிடுகவென்ன, தடைதவிர்ந்து வில காது புகுமினென்றருளப் புகுதப்பெறுவார், ஐவகைப் பூதத்துக்கும் நாயக ரான பிரமா விட்டுணு ருத்திர ஈசுவர சதாசிவர்கள். வேதநாயகியான விசுவேசுவரியுடைய கோயிற் பலிபீடமானவை அநேக கோடி வடதிசை மகாமேருக்கள். எ - று.

புரத்தல்-அனுக்கிரகித்தல். அனந்தச்சக்கரவாளமுண்டென்னுங் கதை யால் மகாமேருவும் அநேக கோடியுள வென்பர். அநேகங்குவடுகளையுடைய மகா மேருவொன்றுமேயென்பாருமுளர். இது மகாசத்தியான தேவி பெருமைக்குப் போதாது. (ங.)

---

* கட்டணம்: "தாரருந் தகைப்பென்றது, ஒழுங்குபாட்டையுடைய ஆண்டுவாழ்வார்க்கல்லது பிறர் புகுதற்கரிய மாளிகைக் கட்டணமென்ற வாறு" பதிற். சுசு: எ - உரை.

ஆலமரம்.

139. அப்பெரும்பழைப கோயிலூடகில லோகநாயகி யமர்ந்ததோர்
ஒப்பருங்கடவு ளாலமுண்டதனை யுள்ளவாசிறி துரைத்துமே.

எ - து: இங்குச் சொல்லப்பட்ட பெரிதாய்ப் பழைதாயிருக்கும் சருவாண்டங்களான கோயிலினடுவே எல்லாலோகங்களுக்கும் நாயகியான பரமேசுவரி சமித்திருப்பதொரு வடவிருட்சமுண்டு. அதனை உள்ளபடி சிறிது சொல்லுவோம். எ - று.

பழையகோயிலென்பது, பிரமாமுதலான காரணேசுவராராலும் செய்யப்படாத கோயில். அதுதான் நித்தியசித்தமெண வுணர்க. இது வைதீகம். உள்ளவா வென்றது உள்ளவாறுமுரைப்ப அரிதென்றபடி. (ச)

வேறு.

140. முடுகியபுறப்பு நீர்நலிய முகடுபடு மண்டகோளகையை
நெடுகியவரப்பி லாதபணை நிரைகொடுசு மந்தநேமியது.

எ - து: உகாந்தகாலத்தில் உலகத்தை முட்டமுடுகிவந்த புறம்பிலுள்ள மகாசமுத்திரங்களினீரான பிரளயோததி நலிதலாற் பாழ்பட்ட அண்டகோளகைகளைத் தன்னுடைய நெடுகிய அளவில்லாத பெருங்கவடுகளான பலநிரைகளைக்கொடு சுமந்துதாங்கிய சுற்றுக்களையுடைத்து. எ - று.

முகடுபடுதல் - பாழாகை ; முகடு மோட்சமுமாம். (ரு)

141. விரிகடல்கொளுந்தி வேவவிழ வருமிகுபதங்க ராறிருவர்
எரிவிரிகரங்க ளாறிபெழ வெழுகுழைபசைந்த சாகையது.

எ - து: விரிவினையுடைய கடல்களெல்லாம் அழல்கொளுந்தி வேம்படிக்கீடாக வரு மிக்கபதங்கர்களான *ஆதித்தியர் பன்னிருவருடைய நெருப்புவிரிகிற கதிர்கள் பன்னீராயிரமும்குளிர்ந்துபோம்படிஅப்பொழுது எழுகின்ற முகிழ்விரி சிறுகுழையசைந்த கொம்புகளையுடையது. எ - று.

எனவே திக்குத்தோறும் துவாதசாதித்தர்வரினும் இப்படிப்படுவெனவுணர்க.

மிகுபதங்கரென்றது, ஈசுவரனுடைய அங்கிசமானது பற்றி. அதனை † அட்டமூர்த்தி யென்னும் ஈசுவரன் பெயராலுணர்க. பதங்கர் - ஆதித்தர். கரம் - கதிர்; சக்சிரகிரணம். (சு)

* "சூரியர்கள் பன்னிருவர் பன்னிரண் டாயிரஞ் சுடரொடுஞ் சூழ் வருவரே" என்றார் முன்னும் ; எஅ.

† "இருநிலனய்த் தீயாகி நீரு மாகி யியமான னாயெறியுங் காற்றுமாகி, யருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி யாகாச மாயட்ட மூர்த்தி யாகி" என்பது தேவாரம்,

142. சதுமுகன்முடிந்த வூழிபொரு சருகிலையுதிர்ந்து தூர்புனலி
னிதுமுதலவைந்து பூதமென விருநிலம்வழங்கு சோபையது.

எ - து: ஒரு பிரமா மரித்தால் அந்தப் பிரமகற்பத்தில் ஒரு சருகிலை விழும்; விழுவதாகியவது கடலினடுவே விழுந்தால் அந்தக்கடலினது* கம்பீரமெல்லாம் தூர்ந்து தரையாம்; இத்தரை முதலாக ஐந்து பூதங்களாமென உலகத்தார் வியவகரிக்கும் அழகுடையது அது. எ-று.

"இது முதலியைந்தபூதமெனவிரு நிலம்வழங்கு" எனப்பாட மோதி, இது முதலாக இயைந்துபொருந்திய பூமியான பூதமாய் வழங்குமென்பாருமுளர். (எ)

143. இறுதியினெரிந்து பாருருக வெழுகனல்கரிந்து போயவிய
உறுதியினனந்த சாகைதொறு மொருதனிகுளிர்ந்த நீர்மையது.

எ - து: உகாந்தகாலத்து எரிந்து பூமியுருகும்படியாக் எழுகின்ற யுகாந்தாக்கினி கரிந்துபோய் அவியும்படிக்கு ஈடாக உரவிதாய் அளவில்லாத கவடுதொறும் ஒன்றாய்த் தனித்தனி குளிர்ந்த நீர்மையுடைத்து அது. எ - று.

இறுதி - ஊழி. உறுதி - சத்தி. (அ)

144. படியடியெறிந்து கால்பொருது பலகுலவிலங்கன் மேருவொடு
குடியடிபறிந்த நாளுமொரு குழைசலனமின்றி நீடுவது.

எ - து: பூமியினுடைய ஊசிவேர் அடிபறிய எறிந்து மகாவாதஞ் சென்றுதாக்கியபொழுது பின்னைப் பலகுலபருவதங்களோடு மகாமேருவுங் குடியிருப்பு அடிப்றிந்த மகாகற்பாந்தநாளிலும் அந்தக்காற்றுக்கு ஓர் அற்பமாயினும் ஓர்இலை அசங்காதே நிலைநிற்கத் தானு முண்டாவது அது. எ - று.

கால் - காற்று. (கூ)

145. மழைபெனவுகள்க ளேழெழுலி வரவரவிசும்பின் மாறுவது
பழையனபொதும்பி லேழுமெழு பரவையுமடங்கு கோளினது.

எ - து: யுகாந்தங்கள்தோறும் மேகமேழும் உலகமெல்லாம் ஏகோதகமாய்ப் பெய்யுநாள்வரவா அம்மழைப்புனல்களை ஏற்றுக்கொண்டு ஆகாசத்திலே மாறிப் பூமியைக்காப்பது; பழையனவான பொதும்பில் இவ்வேழுமேகப்புனல்களையும் கடலேழினது சலங்களையும் கொள்ளுங் கோட்பாட்டினையுடையது. எ - று.

இதன்பொதும்பிலடங்குவன இவையென வுணர்க. (கo)

* கம்பீரம் - ஆழம்.

146. அரிதனிதுயின்ற தோரிலையி லானவையிருந்த நீழலது
விரிசுடர்நிவந்த சாயைமதி மிசையிடை விளங்கு சோபையது.

எ - து: மகாவிட்டுணு பதினாலுலோகமும் அமுதுசெய்தருளிப் பள்ளிகொள்ளும் பாற்கடற்பரப்புப்போதாமல் வந்து உறங்கும்படி விரிந்த இலையையுடையது. அதுவுமன்றி மகாதேவரான தட்சிணாமூர்த்தி அறுபத்துநாலுகலைக்கியானமும் உலகத்தாரெல்லார்க்கும் உபதேசிப்ப ஆத்தானமிருந்த நிழலினையுடையது. மிக்குவிரிந்த பிரகாசத்தையுடைய சந்திரன்மேலேபோய் அவன்மேல் விளங்கித்தோன்றும் நிழலினையுடையது. எ - று. (கக)

147. இசையனபிலங்க ளேழுமத னிடையிடைவிழுந்த வேர்விவர
மிசையனபதங்க ளேழுமதன் விடுகவடுதந்த கோடரமே.

எ - து: ஓசையையுடையவான ஏழுபிலமும் அவ்வடவிருட்சத்தின் கீழிடத்துவிழுந்த வேர்களின் வெளியந்தரம்; இனி மேனின்ற ஆகாசத்தானமான பதங்களேழும் அவ்விருட்சத்தின் பெரியகவடுகளிலாகியகோடரங்களின் இடையே நின்ற பெரிய வெளிகள். எ - று.

கோஷவதியென்பது, நாகலோகத்திற்கும் வீணைக்கும்பெயர்; 'இசையனபிலங்களேழும்' என்பதற்குப்பொருள், இவைகொண்டு கண்டுபிடித்ததென வுணர்க. (கஉ)

148. உரியபலவண்ட கோடிபுகு முதரமொடனந்த கோடியுகம்
* அரிதனிதுயின்ற தோரிலையி லதனளவியம்பு வாரெவரே.

எ - து: அமுதுசெயற்குரியதிருப்போனகமான பிரமாண்டமுதலாகிய அநேககோடி அண்டங்களையும் இவற்றிலகப்பட்ட மகாமேருவாதி அநேககோடி வத்துக்களையும் அமுதுசெய்தருளிய திருவயிற்றுடன் அநேக உகந்தம் மகாவிட்டுணுபகவானான பெரியோன் யோகநித்திரை கொள்ளுவது அவ்விருட்சத்தின் ஓரிலையிலென்றால் அதனுடைய பெருமையைச் சொல்லுவார் யாவர்? எ - று. (கங)

வேறு.

149. கடநாகத் திருரிவை யரன்விரிப்பக் கடற்றிவலைப்
படநாகப் பெரும்பாய லரிவிரிக்கும் பணையதே.

* "அயனையுல கடையவரு மோருந்தி மாமலரி னருளியறி வரியபரயோகொன்றி மாறுயில்கொள், சயனமென மொழிவதொரு தாழ்கொம்பின் மேவுசிறு தளிரிதொரு தலையினுனி யேயென்பர் சாகையையே" அஞ்ஞவதைப். கoக,

எ - து: எல்லா உலகங்களையும் வருணராசனும் வாதராசனும் எற்றியுஞ் சுழற்றியுந் திரிந்துகெடுக்கும் சருவசங்கார லோகயுகாந்தத்தில் வெள்ளந்தட்டாமலும் காற்றுஅசைக்காமலும் பரிகாரமாக மகாதேவர் தம்முடைய யானைத்தோலாகிய உரிவையைப் படுத்து அதனுடைய ஒரு பணையிலே பள்ளிகொண்டருளுவர். அக்காலத்தில் இவருடனே மகாவிட்டுணுவும் தம்முடைய அனந்தனென்னு மகாநாகப்படுக்கையை அதன்வேறு ஒருபணையிலே படுத்துப் பள்ளிகொண்டருளுவர். எ - று.

கடநாகம் - மதயானை. ஈருரிவை - எப்போதும் ஈரமானதோல். பாயல் விரிக்கையாவது படுக்கையைப் படுத்தல். (கச)

150. கோழியான் மயிலதனிற் றுலமயிலி லொருமயிலே
ஆழியா னேறுவது மதனுவணத் துவணமே.

எ - து: தேவசேனாபதியுடைய மயிலும் அவ்விருட்சத்தின் மயில்களில் ஒரு மயிலே; விட்டுணுபகவான் ஏறியருளுங் கருடனும் அதிலுண்டாகிய கருடர்களில் ஒரு கருடனே. எ - று.

கோழியான் - கோழிக்கொடியையுடையான். குலமயிலென்றது, வாலிய மயிலென மயிற்குலத்திலுஞ் செல்லும். ஆழி-சக்கரம். (கரு)

151. அயனுடைய வூர்தியத னன்னத்தோ ரன்னமே
பயனுடைய கின்னரமு மதிற்பிறந்த பறவையே.

எ - து: பிரமாவினுடைய இராச அங்கிசமும் அம்மரத்தி லுறையும் அன்னங்களில் ஒன்றே; மிடற்றுப்பயனையுடைய முதற்கின்னரராசாவான கின்னர மிதுனபட்சியும் அதிற் பிறந்த பறவையே. எ - று. (கசு)

152. பைந்நாக மிருநான்கு மதன்வேரிற் பயில்வனவே
கைந்நாக மிருநான்கு மதன்வீழிற் கட்டுபவே.

எ - து: அட்டமகாநாகங்களும் அவ்விருட்சத்தின் வேரிலே பழகுவன; அன்றியே திக்கயங்களெட்டும் அதனுடைய விழுதுகளிற் கட்டப்படுவன. எ - று.

பை - படம். கை - துதிக்கை. (கஎ)

தேவியின் அமளியான அரவரசு.

153. அப்படிய தொருகடவு ளாலின்கீ ழமளியா
யெப்படியுந் தனிதாங்கு மரவரசை யியம்புவாம்.

எ - து: இங்குச் சொன்ன பிரகாரமேயான தெய்வீகவடவிருட்சத்தின் கீழிருந்த தேவிக்குப் படுக்கையாகி எவ்வுலகுந் தாங்கும் நாகராசாவை இனிச் சொல்லுவேம். எ - று.

அப்படியதென்றது சுட்டு. எப்படி யென்றமுடிவு அரியமுடிவு. (கஅ)

வேறு.

154. மாயிரும்பயோ ததித்தொகையென
வாள்விடுந்திவா கரத்திரளென
வாயிரம்பணு மிதப்பரவைய
தாயிரஞ்சிகா மணிப்ரபையதே.

எ - து: மாவையுடைத்தாய்ப் பெருத்திருக்கும் பாற்கடற்றிரளைகளெனவும் சோதிவிடும் ஆதித்தர் கூட்டங்களெனவும் ஆயிரமானபணமாய் அளக்கப்படாத பரப்பையுடையது; பின்னை ஆயிரந்தலையிலும் ஆயிரம் விற்பிடிமாணிக்கச் சோதியையுடைத்து. எ - று.

மாவையும் பெருமையிற் கொள்வாருமுளர். பயம் - பால். உததி - கடல்; பயோததி, "ஆத்குணஃ" எனக் குணசந்தி. இது நூபாவதாரம்; "அவர்ணே இவர்ணே." இது கௌமார வியாகரணம். திவாகரன் - ஆதித்தன். பண அமிதம், பணுமிதமாயிற்று; அமிதம் அளவுபடாமை. பரவை - பரப்பு. சிகா - சிகை. இப்பாட்டு நிரனிறை.

அன்றியே ஆயிரம் பாற்கடலில் ஆயிரம் ஆதித்தர் உதித்தாற்போல வாயிருக்கும் ஆயிரம் படத்தையும் ஆயிரம் இரத்தினத்தையுமுடைய பாம்பெனவுணர்க.

ஒரு படத்துக்கு ஒரு பாற்கடலொப்பல்லது உடம்பினீளத்துக்கு உவமையில்லை யெனவுணர்க. (கக)

155. வேலைநின்றெழா வுகக்கனலென
வேகநஞ்சரு மதிப்பிளவென
மாலையும்படா விழித்திரளது
வாய்தொறுங்குவா லெயிற்றணியதே.

எ - து: சமுத்திர சலத்தினின்றும் புறப்படாது உகாந்தங்கடோறும் புறப்பட்டு உலகைத் தகனம்பண்ணும் வடவாமுகாக்கினியெனவும், அதிவேகத்தினையுடைத்தான விஷம் என்றுமறாத சந்திரனுடைய பாதிவகிர்ப் பிளப்பெனவும் உண்டாயின பாதிராத்திரியிலுமுறங்காத கண்களையும் வாய்தோறுமுண்டான எயிற்றுக்குவால்களையுமுடையது. எ - று.

இதுவும் நிரனிறைப்பாற்படும்.

ஒருகண்ணே வடவாமுகாக்கினியொப்பது; இரண்டாயிரம்கண்ணுள. ஒருவாயிற்பற்களே சந்திரனுடைய பிளந்த வகிர்களையொப்பன; நான்கு விஷதந்த முள்ளன; ஆதலால், இரண்டாயிர மதிகளின்வகிர்ப் பிளப்புடையனவென நினைந்து குவாலென்றார். என - என்று வேதஞ்சொல்ல. மதி - அமுதகிரணம்; நஞ்சருமதிப்பிளவு; அபூதவுவமை. மதிப்பிள வென்

பதற்கு இரண்டு வகிரையுங்கொள்க. காளியும் காளாத்திரியும் தூதியும் யமதூதியுமென்ற பற்கள் தமிட்டிரம். இப்பொருள் *சித்தர்களுடைய சாத்திரங்களிலுந் தமிழிற் சிந்தாமணியிலும் கண்டுகொள்க. (௨0)

156. நேரியன்பதா கையிற்புலியென
நேரியன்றரா தரப்புயமென
மேருவும்பொரு வப்பொறையது
மேருவின்பரா ரையிற்பெரியதே.

எ - து: சோழசக்கரவர்த்தியுடைய படைக்கு முன்னெடுக்குங் கொடியிலெழுதிய புலிபோல மகாமேருவும் சகிக்கமாட்டாத வலியகனத்தையுடையது(எனவேஅம்மகாநாகத்தை மகாமேரு சகிக்கமாட்டாதெனப் பாம்பின் மகிமைசொன்னவாறு) ; இன்னுஞ்சோழசக்கரவர்த்தியுடைய பூமியைத்தரிக்கிற திருப்புயங்களேபோல மகாமேருவின் பெரிய தாழ்வரையிலும் பெரியது. எ - று.

எனவே மேருப்பொருத வலியையுடையன சோழன்புலியும் இப்பாம்புமெனவும் மேருவிற் பெரியன சோழனுடைய திருத்தோள்களும் இப்பாம்புமெனவுமுணர்க.

இது விஷமகவி. பொறை - கனம். பாரரை - பருவரை ; செய்யுள் முடிவு ‡"பாரரைமாஅத்து" எனவும், வழக்குமுடிவு பருவரையென வும் முடியும். (௨க)

தேவியின் வீற்றிருக்கை.

வேறு.

157. திரண்டகலை கூடிநிறை திங்கள்குடை
யாகநிழல் செய்யமுறையால்
இரண்டருகும் வாடையொடு தென்றல்குளிர்
சாமரை யிரட்டிவரவே.

எ - து: பிரிந்து திரளப்பட்ட பதினாறுகலைகளுந் தம்மிற்கூடிச் சந்திர மண்டலம் வந்து வெண்குடையாகக் கவித்து நிழல்செய்ய முறைமையாலே வாடையும் தென்றலும் இரண்டருகும் வந்து வெண்சாமரையாய் வினியோகப்பட்டு வீச எழுந்தருளியிருந்தாள் மகாகாளி. எ - று.

இதுமுதலாகத் தேவிஇருக்கும்படி சொல்லுகிறார். (௨௨)

---

*சித்தர்களுடைய சாத்திரமென்றது, சித்தாரூட முதலியவற்றை

† சீவக சிந்தாமணியிலுள்ள ௧௨அகூ - ஆம்பாடல் முதலியவற்றாலும் அவற்றின் உரைகளாலும் பாம்பின் விடப்பற்களினியல்பு அறியலாகும்.

‡ முருகு. ௧0.

158. குறிக்குமிரு பாலுமுள தீபமென வேறுசில கூறவுளவோ
எறிக்குமதி யும்பருதி யுஞ்சுடரெடுப்பன விரண்டருகுமே.

எ - து: பிராட்டி திருக்கோயிற்குக் குறித்தெடுக்குந் திருவிளக்கு வேறுசில சொல்லவுளவோ? சோதிவிடுஞ் சந்திரசூரியரிருவரும் இரண்டு பக்கத்திலும் விளக்காகத் திரிவர். எ - று.

பாலும் அருகும் பக்கம். இரண்டருகுமென்றது தேவிதனக்கு இரண்டருகும்; அவையிற்றைப் பகலும் இரவுமாகக் கொள்க. தேவிதான் இவ்வுலகமெல்லாமென வுணர்க. இனிக் குடையும் தானேயாய் விளக்கும் தானேயாமோ சந்திரனெனின், சக்கரவாளங்கடோறுமுள்ள சந்திரர்களையென்க; அன்றியேயும் குடையாயும் விளக்காயும் வரவல்லன அவை; *இறப்பது பிறப்பது வளர்வது தேய்வதாகின்றவற்றிற்கு மாட்டாதன இல்லையென வுணர்க. பருதி - ஆதித்தன். (உங)

வேறு.

159. எளிதளித்தன சுரர்தருத்தொகை யிரவிபுற்கிட வெழிலியுந்
தளிதளித்திரு தனுவெடுத்தன தகனமற்றது ககனமே.

எ - து: தேவிகோயிலிற் கற்பகவிருட்சங்கள், ஆதித்தனுட்டினம் புற்கிடும்படியாக எளியவான நிழலையும் ஒளியையும் கொடுத்தன; மேகங்களும் மழைத்துளிகளைத் துளித்துப் பின்னை இந்திரதனுவான இரண்டுவில்லையுமெடுத்தன; பின்னை ஆகாசம் வெளியடங்கிற்று. எ-று.

எனவே கற்பகவிருட்சங்கள் சோதியையும் புறப்படவிட்டன வென வுணர்க. அவை எளியவெனவும் அவையே பெரியவெனவுங் கொள்க; எளிது: சாதியொருமை. (உச)

160. வட்டமொத்தன வண்ணமொத்தன
மதுகையொத்தன வானில்வந்
திட்டவிற்க ளிரண்டுதங்க
ளிரண்டுவிற்களு மென்னவே.

எ - து: ஆகாசத்து வந்திட்ட இரண்டு இந்திரதனுக்களும் வளைவும் நவரத்தினவண்ணமும் வலியும் இவையெல்லாம் சமானமாயின, தங்களுடைய கைகளிலுள்ள இரண்டு வில்லுமென்ன. எ - று.

தங்கள் வில்லாவன, பிநாகமும் சார்ங்கமும் எனவறிக. †விட்டுணு ஈசுவரற்குத் தேவி. (உரு)

* "தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையும், மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையும், அறியா தோரையு மறியக் காட்டித், திங்கட் புத்தேடிரிதரு முலகம்." புறநா. உ௭.

† "அரியலாற் றேவி யில்லை யையனை யாற னார்க்கே." தேவாரம்.

தேவியின் பஞ்சாயுதங்கள்:

க.—தண்டாயுதம்.

161. பொங்குதிரிபுரம் வெந்துபொடிபட
வந்துபொருமொரு பொருநர்கைத்
தங்குமலைசிலை கொண்டபொழுதுல
கங்கள்தகைவது தண்டமே.

இனிச் சொல்லப்புகுகின்றது ஸ்ரீ பஞ்சாயுதங்களை.

எ - து: கருவித்துத் திரியுந் திரிபுரங்கள் வெந்து பொடியாக அசுரரெதிரே நின்று பொருகிற ஒரு சேவகரான மகாதேவர் திருக்கையிற்றிருவில்லாகப் பிடித்தற்கு மகாமேருபருவதத்தை மூலவேருடன் முடியுடன் வாங்கினவன்று மகாமேருவாய்ச் சென்று பதினாலுலோகங்களையும் கோத்துக்கொண்டு காத்துக்கொள்வது, வீரகாளியுடைய திருக்கையிற் பிடித்து விளையாடும் தண்டு. எ - று.

இதன் கருத்து: மகாமேருப் பறியுண்ண உலகு நிலைகுலையும்; குலையவே மகாதேவரைப் பழிப்பார்கள் தண்டு தகையாதாயின். (உசு)

உ.—கட்காயுதம்.

162. தடிந்ததுரக குலங்களுரக பிலங்கள்வயிறு தழங்குமா
வடிந்தகுருதி படிந்துபருதிகண் மட்கவருமொரு கட்கமே.

எ - து: வெட்டுண்ட குதிரைக்குலங்களினின்றும் நாககுலம் வாழும் பிலத்துவாரங்கள் நிரம்பவிழுமகாவுதிரத்திற் படிந்து தோய்ந்து சிவந்து சூரியமண்டலச்சிவப்பும் ஒளிமட்கவரும், ஒரு வாள். எ - று.

துரகம் - குதிரை. உரகம் - பாம்பு. மா - மகா. வடிந்த குருதி - வடிந்த உதிரம். கட்கம் - வாள்; வடசொல். *சூரபன்மா துரகவங்கிசத்தின் முதல்; தேவாசுரம் முதற்போர். (உஎ)

௩.—வில்.

163. எறிப்பவெறிபடை நிசிசரன்சிர மொருபதுங்கர மிருபதுந்
தறிப்பவொருசரம் விடுவதுங்கடல் சுடுவதுங்குனி சாபமே.

எ - து: சோதி விட்டெறிப்ப எறியவல்ல படையையுடைய இராவணனுடைய தலைபத்தும் கையிருபதும் ஒக்க ஒருதொடையில் ஓரேவால்

*சூரபன்மா குதிரை முகமுடையனாதலின் இங்ஙனங்கொண்டனர் போலும்; "இருபேருருவின்" (முருகு. ருஎ) என்பதன் உரையையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும்பார்க்க.

அறும்படி ஓரம்புவிட்டதும் கடலைக் கொதிப்பித்ததும் திருக்கையில் வளைந் திருக்கும் வில். எ - று.

நிசிசரன் - இராவணன். கடல்சுடுவது வில்லல்ல; அதனால் விடப் பட்ட அம்பென வுணர்க. இதற்குக் காரணம், வைணவ மந்திரத்தினால் அபிமந்திரித்த அம்பு ஏவினபணி செய்து மீண்டும்போய்த் திருப்பாற்கடல் புக்குச் சுத்திபண்ணி மீண்டும் பெருமாள்பக்கலிலே வருமெனவறிக. இஃது* இராமாயணத்திற்கண்டுகொள்க. (உஅ)

ச.—சங்கம்.

164. இகலுநிசிசர கணமுமவுணரு மிடியின்மலையென மடியவெப்
பகலும்ரவியொளி யிரியநிலவொளி விரியவருமொரு பணிலமே.

எ - து: மாறுபடும் ராட்சதரும் அசுரர்களும் இடியாலேறுண்ட மலை கள் மடிவனபோல் மடிய ஓசைப்பட்டு, இனி எப்பகலும் ஆதித்தன் சோதி யோடச் சந்திரன்சோதிமிடையத் தனது சோதி விடும், ஒரு திருச்சங்கான ஆயுதம். எ - று.

'வெம்பகல்' என்று பாடஞ் சொல்லின் அழகிது; ஓசையுமுண்டு; வெம்பகல் - மத்தியானம். இப்படிக்கொத்தது சங்கத்தொனி. இது தந் திரவுத்தி. (உகூ)

ரு.—சக்கராயுதம்.

165. இருவருதயமு மிருளவொளிவிடு மெனையபலரிர ணியரெனும்
ஒருவருரமிரு பிளவுபடநடு முகிரிதனதொரு திகிரியே.

எ - து: பண்டு இரணியனுடைய இரத்தம் தரையில் விழின் ஒரு துளிக்கு ஒன்பதுகோடி இரணியர் பிறக்க அவ்வுதிரவெள்ளத்தின் துளிகளிற் பிறந்த எல்லா இரணியர்களின் உடல்களுள் ஒருடல் இரண்டு வகிர்பட ஒரு முகூர்த்தத்தில் அவர்கள் மார்பிலே நடவல்ல திருக்கை யிற்றிருவுகிருடைய ஸ்ரீவைணவியினுடைய திருக்கையில் திருச்சக்கரம் சந்திராதித்தருடைய சோதிமழுங்கி அந்தகாரமாம்படி மகாசோதியை விடும். எ - று.

இது சக்கராஞ்ஞை. (௩௦)

*"ஆர்க்கின்ற வானவரு மந்தணரு முனிவர்களு மாசி கூறித், தூர்க் கின்ற வலர்மாரி தொடரப்போய்ப் பாற்கடலிற் றூநீ ராடித், தேர்க்குன்ற விராவணன்றன் செழுங்குருதிப் பெரும்பாவைத் திரைமேற் சென்று, கார்க்குன்ற மனையான்றன் கடுங்கணைப்புட் டிலினடுவுட் கலந்ததம்மா." கம்ப. இராவணன்வதை. கககூ.

தேவிதிருமேனியின் மரகதசோதி.

166. அரவினமளியி னகிலபணமணி
யடையமரகத மானவோர்
இரவிவெயிலிலன் மதியுநிலவில
னிறைவியொளிவெளி யெங்குமே.

எ - து: ஈசுவரியுடைய திருமேனிச் சோதிப் *பசுமையாலே தானெழுந்தருளியிருந்த நாகராசாப்படம் ஆயிரத்திலுமுள்ளவான ஆயிரம் விற்பிடிமாணிக்கங்களும் தம் சிவப்புக்கெட்டு மரகதரத்தினமாயின. இனி மற்றுரைப்பதென்? ஒப்பற்ற ஆதித்தனும் சோதியிலன்; சந்திரனும் அவ்வண்ணமே. உலகமடங்கத் தேவியுடைய சோதியே எங்கும் பிரகாசித்தது. எ - று. (௩௧)

வேறு.

167. கோகனக னுள்பெறு கொடுங்கனக னாகமிரு கூறுபடுகூர்
ஏகநக நாயகி யனந்தசய னத்தினி திருந்தருளியே.

எ - து: பிரமாவினுடைய வாளுள் பெற்ற இரணியனுடைய மார்பை இரண்டு கூறுபடும்படி கூர்த்த ஒரு திருவுகிருடைய பரமேசுவரி முன்பு சொல்லப்பட்ட பெரும்பாம்பின் படுக்கையில் வீற்றிருந்தருளி. எ - று.

கோகனகனுற் கொடுக்கப்பட்ட வாளுளென்னலுமாம். கொடுங்கனகன். பண்புத்தொகை. அவன்மார்பு கூறுபடக் கூர்த்தது விசேடம். ஏகம்-ஒன்று; "ஏகச் செல்வத் தின்பமெய் தியது" என்பது உதயணன்கதை. (௩௨)

வேறு.

168. எறிபடை வல்லவிசயை யிசைகெழு தெய்வமகளி
ரெழுவரும் வெள்ளைமுளரி யினிதுறை செல்வமகளு
மறிகடல் வையமகளு மலர்கெழு செய்யதிருவும்
வரவிரு மெல்லவுரகன் மணியணி பள்ளியருகே.

எ - து: பகைவரை எறியும் ஆயுதங்களில் வல்ல விசயையும் கீர்த்தி கெழுமிய தெய்வமுதல்வியான பெண்களெழுவரும் வெண்டாமரைமேல்

---

* "பச்சையெ றிக்கும் ப்ரபையடண் டிற்கைப் பத்ம மடப்பெண் கொடிவாழ்வே", "தெரிவருஞ்சுத்தப் பச்சைநிறப்பெண்", "கருணையுஞ் சுத்தப் பச்சைவனப்புங் கருதுமன்பர்க்குச் சித்தியளிக்குங் கௌரி." ஸ்ரீ காஞ்சீபுரத்திருப்புகழ்.

வீற்றிருக்குஞ் செல்வப் * பெண்டாட்டியுந் திரைமலிகடலை உடையாக வுடைய பூமிதேவியும் சிவந்த மலருடன் கெழுமிய சிவந்தவடிவினையுடைய ளான ஸ்ரீதேவியும் தூரவிராதே மெத்தென மாணிக்கமணிந்த பாம்பின் படுக்கையினருகே இரும். எ - று.

இவ்வார்த்தை சொன்னார் ஏவலாட்டியரெனவுணர்க. விசயை - வெற்றிமகள். எழுவராவார் சத்தமாதாக்கள். எனவே அவர்களில் ஒருத்தி யல்லள் பரமேசுவரி யென்பது போந்தது; மாயாசத்தியெனவுணர்க; அவர்களெழுவரும் பிறாற் படைக்கப்பட்டார்; படைத்தவர்கட்கு முதல்வி யான தேவி இவள். இது யாமளநுபதேசம். மெல்லவென்று தேவியே அழைத்தருளிற் பணியெளிதென்றவாறு. தேவிதான் இது சொல்லின், தன் படுக்கையைத் தானே புகழ்ந்தாளாம்; அங்ஙனம் புகழாளெனவுணர்க.

இனிச் சொல்லும்பாட்டுத் தேவியருளிச்செயல். (௩௩)

ஆளுடைய பிள்ளையார் சமணரை வாதில் வென்றகதை.

169. வருகதை தெய்வமகளென் மருமகள் வள்ளிவதுவை
மனமகிழ் பிள்ளைமுருகன் மதுரையில் வெல்லுமினிய
தொருகதை சொல்லுதவள வொளிவிரி செவ்விமுளரி
யொளிதிக ழல்லிகமழு மொருமனை வல்லியெனவே.

வருகதை - இக்கலியுகத்தில் வருங்கதை.

எ - து: 'தெய்வப்பெண், எனக்குமருமகள், வள்ளியென்னும் பெயர் பெற்றவள். அவளுடைய கலியாணத்தை மனமகிழ்ந்தபிள்ளை, முருக னென்னும் பெயருடைய தெய்வம்; அவன் பாண்டிமண்டலத்து மதுரை யென்னுமாநகரியில் மகாசமயஆசிரியருடன் மந்திரவாத விவாதம் பண்ணி வெல்லும் இனியதொருகதையினைச் சொல்லுவாயாக, வெள்ளிய ஒளி விரிந்த தாமரையிதழொழுகி அல்லியும் இனிதாகி நாறியிருக்குமொரு புட் பத்தின்மேலிருக்கும் வல்லிசார்திபோல்வாய்' என்ன. எ - று.

எனவே சரசுவதி யெனவுணர்க. † ஆளுடைய பிள்ளையார் முரு கக்கடவுளென்றுணர்க.

இது கேட்டுச் சரசுவதி விண்ணப்பஞ் செய்வாள். (௩௪)

---

* பெண்டாட்டி - பெண்; ஐயையைப் பூசற்பெண்டாட்டியென்பர் பின்னும்; ௧௭௦-உரை.

† "பொறியுடைச் செழியன்வெப் பொழிதரப் பறிதலைப் பொறி யிலிச் சமணரத் தனைபேரும், பொடிபடச் சிவமணப் பொடிபரப் பியதிருப் புகலியிற் கவுணியப் புலவோனே." திருத்தணிகைத் திருப்புகழ்.

170. *எழுமலை கொல்லுமசனி யிளமயில் வள்ளிகணவ
னிறைமலை வில்லிபுதல்வ னிகன்மக ளானைகளிறு
கழுமல முய்யவிரவு கலியுக வெல்லைபொருத
கதைகளி லுள்ளதமணர் கழுமிசை கொள்வதிதுவே.

எ - து: கருவிக்கு மலைகளைக் கொல்லும் இடியுருமேற்றேறேடொப்பான்; இளமயிற் சாயலையுடைய வள்ளிதேவிக்குக் கர்த்தாவானவன்; மகாமேருவை வில்லாகவுடைய இறைவனுடையபுத்திரன்; பூசற்பெண்டாட்டியான துர்க்காதேவி பெற்ற யானை; திருக்கழுமலமென்னும் ஊர் பிழைக்க மேல்வரப்படுங் கலியுகத்தில் அவனால் வெல்லப்பட்ட கதைகளிலுள்ள கதை; இதுதான் அமணசமயத்தார் பலருங்கழுவை மேல் கொண்டேறின கதை. எ - று.

கருவம், சூரபன்மாவைக் காக்கின்றேமென்பது. அச்னி - உருமேறு. மலையைக் கொல்லுமென்றது, மலை பண்டு பிராணனுடையவாய்ப் பறந்து திரிந்தமையின்; "குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து" (உசுசு.) இது திருமுருகாற்றுப்படை. ஐயையென்றது உயர்ந்தோளென்றவாறு; ஆரியையென்றுமாம். களிறு: ஆகுபெயர். கழுமலமென்பது சீகாழி. அஃது உய்தலாவது வைதிகவாழ்க்கை பெறுவது. கழுமிசைக் கொள்கையாவது யானைமேல் கொண்டாரென்பதுபோல உயிர்க்கழுவேறுகை. இதுதான் அமணர் கழுவைத்தொத்தப் பிள்ளையார் கொல்லாதே விட்டருளினரென்னுங்கதை.

அமணர் தாம் கழுவேறுதற்குக்காரணம் பொய்சொல்லா விரதமெனவுணர்க. (௩௫)

வேறு.

171. † பொய்கைசூழ்புக லிப்பெருந்தகை
பொன்னிநாடு கடந்துபோய்
வைகைசூழ்மது ராபுரித்திரு
‡ வாலவாயை வணங்கியே.

இதன்பொருளுணர்க. புகலி - சீகாழி. (௩௬)

---

* "எழுமலை பொடித்த கதிரிலை நெடுவேல், வள்ளிதுணைக் கேள்வன் புள்ளொடன் மகிழ்ந்த, கறங்குகா லருவிப் பரங்குன்று." கல்லாடம், ௩.

† பொய்கை - இங்கேபிரமதீர்த்தம்.

‡ வாலவாயென்பது மதுரைத்தலத்தின் திருநாமங்களுள் ஒன்று; இது ஸ்ரீசோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருக்கோயிலின் பெயராகவும் வழங்கும்; வாட்போக்கி யென்பது ஆட்போக்கி யென்றும், விடைக்கழி யென்

172. ஞாயில்கொண்ட மதிற்புறம்பர
சமயகோளரி நண்ணியே
கோயில்கொண்ட மடத்தைவெங்கனல்
கொண்டுகுண்டர் கொளுத்தவே.

இவ்விரண்டும் ஒரு தொடர்.

எ - து: பிள்ளையார் மதுரையினுள்ளுப்புகாதே தூரத்தே திருவாலவாய்ச்சொக்கனார் கோயில்கண்டு நமக்கரித்துவந்தணைவதற்கு முன்னே பிள்ளையாரெழுந்தருளுவரென மதிற்புறம்பாகக் கோயிலாகமடஞ்செய்தார். அம்மடத்தில் பிள்ளையார்சென்றுவிட்டருளினபின் திருமடத்தின் திருவாசலிலே அமணர் நெருப்பிட்டுக் கொளுத்தினார். எ - று.

ஞாயில்-அட்டாலை; இங்கே பரசமயகோளரி எழுந்தருளியதற்குக்காரணம் *அட்டாலைச்சேவகரைநினைத்து. அம்மடத்தருகாக † வாது செய்வாரணமென்பதோரூராயிற்று; அஃது இக்காலத்துமுள்ளது. (கஎ)

173. திருமடத்தெரி யிட்டகுண்டர் கிடக்கவவ்வெரி தென்னனிற்
பெருமடத்தா சைச்சுடத்திரு வாய்மலர்ந்தது பிள்ளையே.

பது இடைக்கழி யென்றும் மருவி வழங்குவதுபோல வாலவா யென்பது ஆலவா யென்று வழங்கலாயிற்றென்று தெரிகிறது; "வாலவாய் வதிந்த மதிமுடித் தனிமுதல்." கல். சஅ.

* சிவபக்திச் செல்வம்வாய்ந்த பாண்டியனொருவனைக் கொல்லக்கருதிய சமணர் யாகத்தில் தோற்றுவித்தனுப்பியயானையை அவன்வேண்டுகோளின்படி ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுள் வேட்டுவவீரராய்ச்சென்று மதுரையின் கீழ்பாலுள்ள மதிலின்மேற் கட்டுவிக்கப்பெற்றிருந்த அட்டாலைமண்டபத்தில்நின்றருளி அந்தயானையை எய்துவீழ்த்தி அடியார் வேண்டுகோளின்படி அம்மண்டபத்திலேயே அந்த வேட்டுவக்கோலத்தோடு அட்டாலைச்சேவகரென்னும் திருநாமங்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தனரென்பதும் பிற்காலத்துப் பாண்டியபரம்பரையினர்களும் பிறரும் அவ்வப்போது தத்தமக்குப் பகைவராலும் பிறராலும் நேரும் இடையூறுகளை அம்மூர்த்தியை வழிபட்டுப்போக்கிக்கொண்டு வாழ்ந்தார்களென்பதும் பண்டைவரலாறுகள். இவை திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணமுதலியவற்றால் அறியலாகும்; "ஊனெழு குன்றை யானை மலையென வொழிந்த குன்றை, யீனமி லாவி லத்தி மலையென வெய்த கோவைத், தேனலர்த் தொடையட்டாலைச் சேவக னென்ன நாம, மாநிலத் தன்று முன்னு மன்னிட வழங்குமன்றே." திருவால. உகூ: உஅ.

† "தளம்புநெஞ் சுடைய வெண்ணா யிரஞ்சமண் டலைவ ராயோ, ருளம்பரி வொடுகெ மூக்கண் யோசனை யகல மேற, வளம்பட வாது செய்த வாரண மென்னு நாமம், விளங்கிய தன்று முன்னு மேதகு தாரத லத்தே" திருவால. கஅ: சகூ,

அமணர்நிற்க அரசர்மேலே நெருப்பேவினது * இராசாக்கினையில்லை யோவெனநினைத்து இராசாவிற்குணர்த்த அக்கினிதேவனை ஏவினபடி யெனவுணர்க.

பெருமடமென்றது அஞ்ஞானம்; "மடவோர் காட்சி நாணிக் கடை யடைத்து" (கஙஅ) என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை. 'திருவாய்மலர்ந் தது பிள்ளை' என்பது விரவுப்பெயர்; †"குடிமையாண்மை" என்பதனாற் கொள்க. (ஙஅ)

174. பிள்ளைகொண்ட சினத்தொடக்கனல்
சென்றுதென்னர் பிரானுயிர்
கொள்ளைகொண்டிட லங்கிளர்ந்து
கொதிப்பவந்து கொளுந்தவே.

எ - து: பிள்ளையாரால் ஏவப்பட்ட அக்கினி தான் தனிச்செல்லமாட் டாது அவருடையகோபமே துணையாகச்சென்று புக்கது. (இதற்குக் காரணம், ‡ வேலையைவேல்கொண்டெறிந்தும் இந்திரன்முடிமேல்இனவளை தகர்த்தும் மேகத்தைத் தொடர்கொளுவியும் மகாபராக்கிரமங்கள்செய் தார்கள் பாண்டியர்களென வுணர்க.) இக்கனலால் அவனுடம்பு வெதும்பிற்று. எ - று. (ஙக)

175. § யந்திரங்கள் வரைந்துகட்டி விரைந்துகுண்ட ரெடுக்குமா
மந்திரங்களின் மிக்கபேரழல் ¶ மாதிரங்களின் மண்டவே.

* "முத்தமிழ் விரகர், மன்பு ரக்குமெய்ம் முறைவழு வெனமனங் கொண்டார்." பெரிய. திருஞான. எ0ங.

† தொல். களவி. சூ. ருக.

‡ வேலையை வேல்கொண்டெறிந்தவரலாறு முதலியவற்றை "வடி வே லெறிந்த வான்பகை பொறுது" (சிலப். கக: கஅ) என்பது முதலிய வற்றானுணர்க.

§ "கண்டவர் வருந்தே றிண்டிறன் மன்னு கடிதினிக் கடுங்கொடுஞ் சுரத்தை, மண்டல மதிப்ப மாற்றுவ மென்றே வரைந்தயந் திரங்கண்மந் திரங்கள், கொண்டுறப் பார்க்கு மளவினின் முன்னர்க் கொடுஞ்சுர மாங் கவை கண்டு, பண்டையின் வருத்த நிலத்தினு மரசன் றரித்திலன் மிகப் பரி தவித்தான்." திருவால. ஙஎ: சடு.

¶ "வேந்த னுக்குமெய் விதிர்ப்புற வெதுப்புறு வெம்மை, காந்து வெந்தழற் கணமென மெய்யெலாங் கவர்ந்து, போந்து மாளிகைப் புறத்து நின் றார்களும் புலர்ந்து, தீந்து போம்படி யெழுந்தது விழுந்திட றிரங்க." பெரிய. திருஞான. எகக.

எ-து: இராசாவை விஷசுரம்பற்றினவாறே அமணர் தாங்களறிந்த வாறு யந்திரங்களைவரைந்து குளிகைசெய்து கட்டிப் பின்னை அதிலுமிகக் கடுகி விரைந்து தங்களுடைய மகாமந்திரங்களைச்சொன்னார்; அது சொல்லவே வெதுப்புமிக்குத் திக்குத்தோறும்புறப்படப் போழல் மண்டிற்று, எ-று.

விரைய யந்திரங்கட்டினவாறே வெதுப்பு மிக்கது, அரசற்கென வுணர்க.

மண்டுதல் - சுடுதல்; மேற்செல்லலுமாம். திக்குக்களில் மண்டுதலாவது அருகுநின்ற அமணர்மேலும்படுதல். (௬௰)

வேறு.

176. * ஆலிவெந்து மந்த்ரம்வெந்தி யந்த்ரம்வெந்த மைந்ததோர்
பீலிவெந்து பாயும்வெந்து பிண்டியேற மண்டவே.

ஆலி - குண்டிகைநீர். மந்திரம் வேகையாவது தங்களான்மாவிற் கோபாக்கினியால் மந்திரமறுகை; "எல்லாம், வெகுண்டோர்முற் றோன்று கெடும்" (அ.) இது நான்மணிக்கடிகை. பீலி கட்டினபீலியென்பர்; அது பொருளல்ல; பார்ப்பவரது கரமெனவுணர்க. பிண்டியென்பது அசோக விருட்சம். அருகதேவரையும் நினைத்துச் சென்றது அக்கினியென வுணர்க. (௬௧)

வேறு.

177. ஒருவரும்பொரு வாததென்ன னிரண்டுகண்களு மொத்தபேர்
இருவரும்பெரி தஞ்சியாமினி யென்செய்வோமெனவெண்ணியே.

பொருவு - ஒப்பு; 'ஒருவரும் பொருவாததென்னன்' என்றது †தெய்வப் பாண்டியனுதலாலென வுணர்க. இருவராவார் பாண்டியன்குலமகாதேவியாரான மங்கையர்க்கரசியாரும் பெருநம்பிகுலோற்பவரான குலச்சிறையாண்டாரும். எண்ணுதல் - நினைத்தல். (௬௨)

178. விலங்கினாரிலர் வெம்மையெம்மையுமேன்முனிந்திடு வான்மிகக்
கலங்கினானிறை பிள்ளையாரை யழைத்துமே லிதுகாலமே.

---

* "பண்டைமந் திரங்கள் வெந்து படைத்தயந் திரங்கள் வெந்து, பிண்டியுந் தண்டும் பாயும் பீலியுங் குடையும் வெந்து, மண்டழ றணிப்பா னங்கண் டெளிப்பமந் திரித்த கையிற், குண்டிகை நீரு நின்று கொதித்திடக் கண்டார் குண்டர்." திருவால. ௩௭: ௬௩.

† பாண்டிய பரம்பரையிற் சிலர் தெய்வப்பாண்டியரென்று பாராட்டப்பட்டிருத்தலுமுண்டு; "தெய்வப் பாண்டிய னென்று முடிசூடி." திருவால. கடவுள். ௧௧.

எ - து: பாண்டியனுற்ற உட்டினத்தைத்தடுத்தாரிலர்; எங்களை இனி மேல் இராசா முனியினு முனிவன். இவன் மிகக்கலங்கினுன்; பிள்ளையா ரை அழைப்பேமாயின் இது காலம். எ - று.

வெம்மையென்றது வெதுப்பை. "விலங்கினுரிலரென்னை" என்று பாடமோதுவாருமுளர். இறை - இராசா. (சுகூ)

179. என்றுபோயதி காரி*வைதிக ராசசிங்க மிருந்துழிச்
சென்றுமுன்னர் விழுந்துபின்ன ரெழுந்துதங்குறைசெப்புமே.

வைதிகராசசிங்கமென்றது பிள்ளையாரை.

இப்பாட்டில் அதிகாரி தனித்துப்போனுனென்பதனை நினைத்து முன்னிற்பாட்டிலும் என்னையெனவேண்டுமென்பாருமுள்ர். அது பொருளன்று. இராசா துஞ்சின் உடன்துஞ்சவிருந்தார் நம்பிராட்டியார்; இது விஷசுரத்தின் கொடுமை மிகுதியாலெனவுணர்க. முன்னிற் பாட்டில் இது காலமென்றதனுலே அவத்தையையறிக.

இதில் † அதிகாரியென்றதனுல் இவரைப் ‡ போசராசா வங்கிசோற்பவர் தங்கள்வங்கிசத்தாரென்பர். அவ்வங்கிசத்தவர் மந்திரிகளாகவே இருப்பதல்லது காரியஞ்செய்யார். அவர் இக்காலத்துக் கணக்கெழுதுகின்றது முறைமையல்ல; அவர் முடிசூடப் பெருத அத்தனையே யல்லாது இராசவிபவமெல்லாம் பெறுவரெனவும் மந்திரிகளாவதே முறையெனவுமுணர்க. § பெருநம்பிப்பட்டம்பெறுதல் || சிந்தாமணியிலும் உதயணன்

---

* "வைதிகத்தனியிளஞ்சிறு மடங்கலேறு." திருவிளை. பாண்டியன் சுரந்தீர்த்த. சஉ.

† "எழிற் சங்கம்வைத்த, பெருந்தமிழ் மீனவன் றன்னதி காரி பிரசமல்கு,குருந்தவிழ் சாரன் மணமேற் குடிமன் குலச்சிறையே." திருத்தொண்டர்திருவந்தாதி, உசு.

‡ இங்கே குறிப்பிட்ட போசராசா குந்திபோசனென்னும் அரசனுக இருத்தல் கூடுமென்பர்.

§ "பெருநம்பி குலச்சிறைதன் னடியார்க்கு மடியேன்" (திருத்தொண்டத்தொகை, ச); "அப்ப திக்கு முதல்வர்வன் றொண்டர்தாம், ஒப்ப ரும் பெரு நம்பியென் றோதிய, செப்பருஞ் சீர்க்குலச்சிறை யார்." பெரிய. குலச்சிறை. உ.

|| "கூரெயி றணிந்த கொவ்வைக் கொழுங்கனிக் கோலச் செவ்வாய், ஏரணி மயிலஞ் சாய விலக்கணை யீன்ற சிங்கஞ், சீருடைச் செம்பொற் கண்ணிச் சிறுவனைச் செம்பொன் மாரி, போறைந் துலக முண்ணப் பெருநம்பி யாக வென்ருன்" (சீவக. உகககூ); "முன்னோன் றன்னைப் பின்ன ரியற்றிப், பின்னோன் றன்னையும் பெருநம்பி யாகென" (சிலப். பதிகம், க-உ; கட்டுரை; அடியார்.)

க்கையிலுமுள்ளது. அது குமாரப்பட்டமாதலால் இராசாவும் நம்பிராட்டியும் ஏவினகருமம் செய்யக்கடவர்; அல்லாத போசராசா வங்கிசோற்பவர் மந்திரிகளாயே இராசாக்களையும் நம்பிராட்டிகளையும் சிட்சித்துத் தங்களேவல்செய்விப்பர். இஃது இவர்களுடையவாசி. இரண்டுசாதியார்க்கும் அதிகாரியென்னும் பட்டப்பெயர் பொதுவெனவுணர்க. (௬௪)

வேறு.

180. *கச்சைக்கிரி நேரியர் பாவைதிருக்
காவற்கிறை வாவிது காலமெனக்
கொச்சைப்பெரு மானடி தன்முடியிற்
கொண்டானதி காரி குலச்சிறையே.

கச்சையாவது யானைக்கழுத்திலிடும் மெத்தை; கிரியென்பது மலை. கச்சைக்கிரியென்பது ஆகுபெயர்; "பிறிதின் பெயராற் பிறிது பொருள் சொலி, னறிவோ ரதனை யாகுபெய ரென்ப." இஃது அவிநயம். நேரியர் - சோழர். சோழன்மகளார்—பாண்டியன்குலமகாதேவியார்; †"மங்கையர்க்கரசி வளவர்கோன் பாவை" என்னுந்திருப்பாட்டாலுமுணர்க. அவர் திருவிற்குக் காவலானமுதலியே! இது காலமென்னப், பாண்டியனவத்தையை உணர்த்தியவாறு.

கொச்சை - சீகாழி. ‡குலச்சிறையென்பதற்குக் குலங்காப்பவரென்பதுபொருள். இனி,'குலைச்சிறையென்பது பெயர்; குலைப்பட்டிருக்கிற சிறையென்பது அதன் பொருள்; அது மணந்தப்பாமை; இஃது எல்லார்க்கும் பெயர். இவர்க்குச் சிறப்புப்பெயர், இவர் அறிதலால்'. என்றுரைப்பாருமுளர்; நல்லதுணர்க. (௬௫)

181. உவரிப்பரு முத்த நிரைத்ததிருப்
பள்ளிச்சிவி கைப்புடை யும்பர்வரக்
கவரிச்சிறு தென்ற லசைப்பமிசைக்
கொற்றக்குடை வந்து கவிப்பவுமே.

உவரி - கடல். உவரிமுத்தென்றது எட்டிடத்திலும் சிறப்புடைய விடம் கடலாகையாலெனவுணர்க. உம்பர் - தேவர்; இங்குப் பிராமணரென்பது நல்லபொருள். (௬௬)

---

* "கச்சையானை" சிலப். ௫: ௧௬௨; ௨௬: ௨௩௧.

† திருஞான. தேவாரம்.

‡ இவரைக் குலபக்ஷரென்பர் உபமன்னியுபக்தவிலாஸமுடையார்.

182. * மேகத்தொரு பந்த ரெடுத்துவோம்
வெண்முத்த மொழுக்கி மினற்கொடியால்
மாகத்து நிரைத்து மழைச்சிலையால்
வழிதோரண மிட்டனன் வாசவனே.

மேகம் பந்தல்; நட்சத்திரம் முத்துமாலை; மின்னல் கொடி; இந்திர தனு மகரதோரணம். இவைசெய்தான் தேவேந்திரனெனிற் கண்டாரில்லை யென்பார்க்கு உத்தரமில்லை. இவரைத் தேவசேனபதியென்றுகருதிச் செய்தானென்றலுமாம்; இறைவன் மெய்த்தவப் புதல்வராதலிற்செய்தா னென்றலுமாம்.

இனி, மேகம்போலும் பந்தரும் நட்சத்திரம் போலு முத்தும் மின்னல் போலும் கொடியும் இந்திரதனுப்போலு மகரதோரணமும் குலச்சிறை யாண்டார் இட்டனரென்பதும் கொள்ளலாகும். வாசவன் - இந்திரன்; மதுரையிலுள்ளா ரெல்லாரும் பத்தியால் †இந்திரசமானர்; ஐசுவரியத்தாற் கொள்ளின் வாசவனென்னும் பெருமை மாறுபடும். ஆதலால் வாசவனெ ன்பதற்குக் குலச்சிறையாண்டாரெனப்பொருள் கொள்ளுதலேநேர். (௬௭)

183. ‡சதுரா னனனுஞ் சக்ரா யுதனுஞ்
சந்த்ரா தவரு மிந்த்ரா தியரும்
மதுரா புரிவா தறிவா மெனமேல்
வரவந் தனன்§வை திகவா ரணமே.

எ-து: பிரமா விட்டுணு சந்திராதித்தர் தேவேந்திரர் முதலாகிய சுவர்க்கவாசிகளெல்லாரும் மதுராபுரியிற்புகுந்த இவ்வாதமறிவோமென்று மேலேவர எழுந்தருளினன், வைதிகசமய மதகசம். எ-று.

---

* "மேகம் விதானமா மின்னெலாஞ் சூழ்கொடியா, மேகத் திருமு முரசறைய" என்பது ஆதியுலா, ௩௨.

† விருத்திராசுரனைக் கொன்ற பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற் பொருட்டு மதுரைவந்து இந்திரன் ஸ்ரீசோமசுந்தரக் கடவுளைப் பூசித்துப் பேறுபெற்ற வரலாறு இங்கே அறிதற்பாலது.

‡ "முதிருமா மறைமு ழங்க முத்தமிழ் வாணர் போற்றக், கதிர்விடு முத்தக் கொற்றச் சிவிகைமேற் கவிகை துன்றப், புதியசா மரையி ரட்டப் பொருவரும் வாது காண்பான், றுதிசெய்து வந்த வானோர் சூழ்ந்தலர் மாரி பெய்ய." திருவால. ௩௭: ௨௧.

§ "மன்னுமறை யோர்குலத்து வைதிகவா ரண மென்றோர், கன்னன் மொழிப் பாலகனுர் கௌணியகோத் திரத்துதித்தார்", "மற்றவன்றனை வைதிக வாரணம்......செப்பினர்" (திருவால. ௩௭: ௨; ௬௨: ௨௪); "புகலியினில் வைதிகவா ரணமென் றியாரும் போற்றியசம் பந்தரென் றோர் புதல்வர் தோன்றி." கடம்பவனப். இலீலாசங்கிரக. ௩௭.

சதுரானனன் - பிரமா ; சதுரம் - நான்கு; ஆனனம் - முகம் ; நான்முகனென்றவாறு. இங்கு வைதிகமென்றது ஞானகாண்டவேதத்தை.

இதனையும் முன்னையனபோலப் பொய்யென்றவர்க்குப் பொருள் : சதுரானனனென்றதற்கு நான்மறையாளரான பிராமணரிற் பிரதானனைக் கொள்க ; அவன் கர்மமீமாங்கிசகன்; ஆதி ஈசுவரநிராகரணம் பண்ணுமவனென வுணர்க. சக்கராயுதன் விட்டுணுசமய கர்த்தாவெனவுணர்க. சந்திரன் பௌத்த சமயத்தானென வுணர்க, க்ஷணபவபங்கத்தால். ஆதவன் - ஆதித்தன்; ஆதித்தன் ஆருகதசித்தாந்தியெனவுணர்க, அனந்த சோதியால். இந்திரன் - லோகாயதன்; ஆதியர்-ஸ்தவிர மதவாதசாத்திராதியராவர். எனவே மகேசுவர வைசேஷிகரொழிந்தோர் வாது ஒத்ததால் வந்தாரெனவுணர்க.

மேல்விழுந்தஆதித்தன் கிழக்கே உதிப்பானென்பது பூர்வீகரான வானவாத சித்தாந்தமென்றுணர்க.

பொருளென்னென்னின், ஆருகதவாசிரியரெல்லாரும் பாண்டியன் பக்கலிலே இருந்தாரென்பது.

ஆசீவகசங்கசமயத்தவர்க்கு ஆதித்தியமென்பதொருநூலுண்டு. மற்றது ஆதித்தனைப்பற்றியிருக்கும் ; அது சோதிசாத்திரமெனவுணர்க. அன்றியேயும் ஆதித்தனைப்போல மீண்டும் அவர் வானமண்டலவரவுடையாரெனப்படுவர்.

இந்திரன் உலோகாயதனானதற்குக்காரணம் பிருகஸ்பதிமதமாதலினென வுணர்க. இந்திரகணகாமவாமகாபடாதிசாத்திரம் உலோகாயதர் விரிப்பரெனவுணர்க.

இவர்களெல்லாரும் பிள்ளையார் நக்ஷத்திரத்தின் நிலைமையைப்பார்த்துத் தோற்பரென வந்தவர்கள் ; “சிறியவன்தோல்வி பெரியவனுடன் பொருதல்; அது மதுராபுரிவாது” என்பர். இம்மண்டலங்களையெல்லாம் பிள்ளையார் வென்றமையுணர்க. இங்ஙனம்வரைந்தது,“கதைகளிலுள்ள தமணர் கழுமிசை கொள்வதிது” (௧௭௦) என்னும்பாட்டைக்கடைப்பிடித்து.

இவ்வெண்ணினசமயமெல்லாம் கர்மவாதம்.

ஆருகதசமயிகள் தங்களில் இருபத்துநாலு தீர்த்தத்தாரிலும் * ஆதிநாதரான விருஷபதேவர்திருத்தாயார் மருதேவியார்அவதரித்தேவரைத் திருவயிறுவாய்த்தருளினவன்று அபிஷேகத்திருமஞ்சனமாட்ட முப்பத்து மூன்று கோடி தேவர்களும் அமுதகலசம் தனித்தனி ஏந்தினார்கள். கலசமொவ்வொன்றும் ஒருகடல்கொள்வது. இப்படி முப்பத்துமுக்கோடி கடல்.

---

* ஆதிநாதர் - முதல்தீர்த்தங்கரர் ; ஸ்ரீ புராணத்தைப்பார்த்ததில் இங்கே கூறப்படுஞ்சரித்திரம் உ௪-ஆம் தீர்த்தங்கரராகிய ஸ்ரீவர்த்தமானருடைய சரித்திரமாகக் காணப்படுகின்றது.

இவர் திருவவதாரம்பண்ணினஇன்றே சகிக்கமாட்டாரென்று தேவர்கள் நினைப்ப அன்று திருவவதாரம் பண்ணினபிள்ளை இத்தேவர்கள் நினைத்த வெல்லாமுணர்ந்து திருமூக்கில் மச்சியசுவாசத்தை விட்டருளத் தேவர்களனைவரும் முப்பத்துமூன்றுகோடி கலசங்களோடு பறந்துபோயின ரென்னுங் கதை பொய்யோ மெய்யோவென நினைக.

இனிப் புத்ததேவரில், சினேந்திரபுத்தர் சுவர்க்கத்துக்கு எழுந்தருளுகிறபொழுது சுவர்க்கத்துத் தெருவழகுசெய்கிறவிடத்துக்கருகு குழிநீர் வற்றாதிருப்பத் ததாகதபுத்தராவதற்குமுன்பு தமதுதிருமேனியைவிட்டு அக்குழி தூர்த்தாரென்பது ஆகமத்தாற் காட்டுவதல்லது அனுமானமுமாம். அந்தத் ததாகதபுத்தர் ஸ்ரீ வாரணாசியிலே தர்மம் அருளிச்செய்கினார்: இனிப் பிறக்கக்கடவ மயித்திரியாழ்வாரான புத்ததேவர்க்குப் பாதாளத்திலே மாணிக்கத்தா லடித்துக்கிடப்பதொரு கோயிலுண்டு; அக்கோயில் மாணிக்கரத்தின மாளிகை. ஐஞ்ஞூறுயோசனை நீளமும் ஐஞ்ஞூறு யோசனை அகலமுமுள்ளதொன்றென்று தம்முடைய ஸ்ரீ பாதத்தி லொன்றாலே பெருவிரலு மணிவிரலுங்கொண்டு எடுத்துக்காட்டியருளி மீட்டும் காலாலே அழுத்தியருளினாரென்று ஒருகதையுண்டு. இதுபோல்வன பிறவுமுள; இவை பொய்யோ மெய்யோ?

அவ்வளவில் இராசா அவத்தைகண்டு அமணர் செய்கிற மந்திரவாதம் இவ்வண்ணமாயிற்று. (சஅ)

வேறு.

184. ஆலியுங்கடி திற்புலர்ந்து கலந்துகுண்டர் துடைக்குமப்
பீலியுஞ் † சுறு நாறியேறி யெரிந்துபோன பிரம்புமே.

இதன் பொருளறிக. (சக)

வேறு.

185. பொறைசூழ்வரை யிற்புலி யேறெழுதும்
பொன்மேரு வரைப்பெரு மான்மகளார்
மறைசூழ்திரு வெள்ளி மலைப்பெருமான்
மகனாரடி வந்து வணங்கியுமே.

* இந்த இடத்தில், நாசிகாபுடத்தெழுந்த கூர்மதபவன ஜலத்தாலென்பது ஸ்ரீ புராணத்தில் வரையப்பட்டுள்ளது.

† "கூறுமங் கையர்நறுங் கூந்த லின்சுறு, நாறுகின்ற துநுகர்ந் திருத்துநாமெலாம்" (கம்ப. யுத்த. மந்திர. கஙு); "பொய்யர்கள் பார்க்கும் பீலி சுறுநாறிப் புகைந்து முன்னிற், கையறவெந்தது." திருவால. ஙஎ: சுஎ.

எ - து: பொறைசூழ்ந்த மலைதோறும் புலியெழுதுஞ் சோழன் பொன்னான மகாமேருமலையினையுடையவன்; அவன் மகளாரான மங்கையர்க்கரசியார் வேதங்கள் சூழப்பட்ட திருவெள்ளிமலைப் பெருமானான மகாதேவருடைய திருமகனாரைக் கண்டவாறே அவர் திருவடிமலர்களில் நமக்கரித்து. எ - று.

பொன்மலை இவனதாதற்குக்காரணம் மகாமேருவின் அடிமுதல் முடி கடை சோழர்களாலெழுதப்பட்ட புலிப்பொறியேயாதலாலும் * கரிகாலன் கைச்செண்டால் திரித்தானென்னுங் கதையுண்டாதலாலும். இனி அம்மலையில் இடமில்லையென்றுகொண்டு பிறமலைகளிற் புலியேறெழுதப்பட்டதென்னவுணர்க. பொன்மலையுடையவன்மகள் வெள்ளிமலையுடையவன்மகனைக் கும்பிடுதற்குக்காரணம் வேதவேள்வி தப்பாமையும், † "அறிவுடையா ரெல்லா முடைய ரறிவிலா, ரென்னுடைய ரேனு மிலர்" என்பதுமே; இதனையுணர்க. (ருo)

186. மன்காதலி லுய்வதிவ் வையமெலா
மலையாண்முலை யாரமு துண்டவனே
என்காதல னெம்பெரு மானிவனுக்
கிதுவோதக வென்றன ளென்றலுமே.

'உன்காதலின்' எனப்பாடஞ் சொல்லுவாருமுளர். அது தமிழல்ல. மன்காதலிலுய்வதிவ்வையமெலாமென்பது உத்தமம்; மன்னேயென்னும் விளி தொக்கது.

என்று விண்ணப்பஞ்செய்யப் ‡ பெண்பெருமாளுக்குப் பிள்ளையாரருளிச் செய்வார். (ருக)

---

* "செண்டு கொண்டுகரி காலனொரு காலிலிமயச் சிமய மால்வரை திரித்தருளி மீளவதனைப், பண்டு நின்றபடி நிற்கவிது வென்று முதுகிற் பாய்பு லிப்பொறி குறித்தது மறித்தபொழுதே" (கலிங்க. இராச. க); "கச்சி வளைக்கைச்சி காமக்கோட் டங்காவல், மெச்சி யினிதிருக்கு மெய்ச்சாத்தன் - கைச்செண்டு, கம்பக் களிற்றுக் கரிகாற் பெருவளத்தான், செம்பொற் கிரிதிரித்த செண்டு." சிலப். ரு: கரு - அ, அடியார். மேற்.

† திருக்குறள், சஙo.

‡ பெண்பெருமாளென்றது மங்கையர்க்கரசியாரை; இப்பெயர் பெருமையை யுடையவளென்ற பொருளிலும் வழங்குவதுண்டு; "நஞ்சிலே தோய்ந்த நயனவிழிப் பெண்பெருமாள், நெஞ்சிலே யிட்ட நெருப்பு." அம்பிகாபதி பாடல்.

187. மாமான்மர பிற்பகன் மண்டிலமொத்
தெரிமண்டின னென்னு மகீபதிநின்
கோமான்மர பிற்சசி மண்டிலநேர்
குளிரும்படி காணுதி கோமளமே.

எ - து: கேளாய் பாண்டியகுலமகாதேவி, தன்மாமனான சோழவங்கிசத்துக்கு முதல்வனான ஆதித்தனையொத்த உட்டினம்படைத்தானாயினும், நின்னுடையசுவாமியான பாண்டியன், தன்வங்கிசத்துக்கு முதல்வனான சந்திரனைப்போலச் சைத்தியமாம்படி காணக்கடவை. எ - று.

இதிற் காணுதியென்றது காண்டியென்றவாறு. மகீ - பூமி. (௫௨)

188. (க) என்னக்களி கூரு மிளங்கொடியோ
டெதிர்கொண்டு புகுந்து குலச்சிறையார்
தென்னற்கரு கேயொரு பீடிகையிட்
டினிதேறி யிருந்தருள் செய்கெனவே.

189. (உ) ஏறிச்செழி யற்கரு கிட்டதிருப்
பள்ளித்தவி சின்க ணிருந்தருளச்
சீறிச்சமண் மூகர் குலச்சிறையார்
செவிவேவன சிற்சில செப்புவரே.

எ - து: இராசபுத்திரியே, நின்சுவாமியை வெதுப்புத்தீர்க்கின்றோமென்றருளிச்செய்ய, சம்பிரமித்தமங்கையர்க்கரசியாருடனே குலச்சிறையாண்டாரும் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு வந்து பாண்டியற்கு அருகாகத் திருப்பள்ளிப்பீடமொன்று இட்டு இதில் ஏறியிருந்தருள்கவென்று பிள்ளையாரைவேண்ட, அமணர்கள் கோபித்துக் குலச்சிறையாண்டார் திருச்செவி வேவப் * பருஷவாக்கியங்கள் சொல்வார்கள். எ - று.

(உ) †சமண்மூகரென்றது, சமணரான ஊமர்களென்றவாறு; ‡'எய்கணை விழுந்துளை யன்றே செவித்துளை,மையறு கேள்வி கேளா தோர்க்கே.'' இஃது இரும்பல்காஞ்சி. எனவே அமணர்கேள்வி சகத்துக்குச் சிருஷ்டிகர்த்தா ஒருவனில்லையென்னுங் கேள்வியென்றது. குலச்சிறையார் செவிகள் வேவனவாவன சிவத்துரோக வார்த்தைகள். சிற்சிலவென்பது, "தொடர விறுதி தம்முற் றம்வரின், லஃகான் றகரவொற் றாதலு முரித்தே" (உயிர்மயங்கு. கஉ) என்பது தொல்காப்பியம்.

* பருஷவாக்கியங்கள் - கொடுஞ்சொற்கள்.

† "வெற்றரையே மூங்கைகள் போலுண்ணுமூடர்" தேவாரம்.

‡ "கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற், றோட்கப் படாத செவி" (திருக்குறள் ௪௧௮) என்பது இதனுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

இனி, அவர்வைத வசவுகள் வருமாறு. (ருட-ச)

190. வருவானொரு * சோழிய வைதிகனும்
வந்தாலிவன் மாளிகை வாயிறனில்
வெருவாது புகுந்து தொடப்பெறுமோ
மீளச்செழி யன்றிரு மேனியையே.

இதிற் சோழியவைதிக னென்றது பாண்டிநாட்டாரைப் பகைத்த நாட்டினனென்றும் யாகம்பண்ணுபவனென்றும் கூறியவாறு.

அமணர் தாங்கள் பெரியராதலிற் சமயப்பொருள் பற்றியல்லது கோபியாரெனவுணர்க. மீளவென்றது மாளிகைவாயிலிலே புகுமிதனு லேயேதோஷம்போதும். இதுவன்றிப் பாண்டியனைத் தீண்டுவதேயென்ற வாறு. (ருரு)

191. தண்ணார்மதி யக்கவி கைச்செழியன்
றனிமந்திரி காண்முனி புங்கவரோ
ரெண்ணுயிர வர்க்கும் விடாதவெதுப்
பிவனுல்விடு மென்ப திழித்தகவே.

தண்மை-தட்பம். ஆர்தல் - நிறைதல். மதியம் - சந்திரன். கவிகை-குடை. தனிமந்திரிகாளென்றது தனித்தனிமந்திரிகாளென்று விளித்த வாறு. முனிபுங்கவரென்றது அமணர்களில் ரிஷிகளாயினரிவரென்ற வாறு; இவனென்றது ரிஷிபோல்வானிவனென்றவாறு. இழித்தகவு - இளிவரவு. (ருசு)

192. என்றாரவ ரென்றலு மேகெடுவீ
ரெரியாலர வாலிடி யான்முடியச்
சென்றார்பவ மேழினு மிப்படியே
செல்வாரிவர் முன்பு செயிர்த்தவரே.

எ - து: என்று அமணர்கள் இப்படிச்சொன்னார்கள்; என்றபோதே குலச்சிறையாண்டாரருளிச் செய்வார்: கெடுவீர், அமணீர்காள், கேளீர்; நெருப்பாலும் பாம்பாலும் இடியுருமேற்றினாலும் பட்டுப்போய் மீண்டும் பிறந்து இப்படி ஏழுபிறப்பும் பாவாத்துமாக்களாய் மரிப்பர்; மாகேசுவரர் முன்பு கோபித்தவர். எ - று.

இது சிவதர்மம். அரவாலெனவே புலி காடிகள் முதலாயினவும் கொள்க. இவரென்றது மாகேசுவரர் கோபியாமையை விளக்கி நின்றது.

இன்னும் குலச்சிறையாண்டாரருளிச்செய்வார். (ருஎ)

* "மறைஞானி யென்பானோர் சோழியவை திகச்சிறுவன்." திரு வால. ௩௭ : ௩௫.

193. * நாணீரறி யீருறி வல்லமணீர்
மதுரேசனை யெங்குல நாயகனைக்
காணீரிவர் தந்திரு நீறிடவே
முகிலூர்தி பெறுத கவின்பெறவே.

நாணீரென்றது மிருகசாதியோடொப்பீரென்றவாறு. அறியீரென்றது ஒன்றுமறியீரென்றவாறு; பாவாத்துமாவான உணர்வத்தனையேயென்றுமாம். உறிவல்லமணீரென்றது குண்டிகைக்குக் கயிற்றுறிபண்ணவல்லீரென்றவாறு; இதுபண்ணவா சங்கத்திலும் புக்கீரெனலுமாம். மதுரேசனையென்றது மதுரா ஈசனென்க; குணமுடிவு; தமிழ்க்கு ஒருசொல். காணீரென்றது இனிச் சற்றுப்போதிற்பாரீரென்றவாறு.

இவரென்றது திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரை. முகிலூர்தி - வருணராசன்.

பின்னைப் பிள்ளையாரைநோக்கிக் குலச்சிறையாண்டார் விண்ணப்பஞ் செய்வார். (ருஅ)

194. ஏயேயிம வான்மக ளார்மகனே
யெந்தாய்சிந் தாகுலவேரரியுஞ்
சேயேவர † சைவ சிகாமணியே
திருநீறினி யிட்டருள் செய்கெனவே.

ஏயேஇமவான்மகளார் - இசையை யொக்கும் உமாபரமேசுவரி; இன்னும் இசையைப் பொருந்தும் பரமேசுவரியென்றுமாம், ‡ இசை மகாதேவராதலால். சிந்தாகுலம் - துக்கம்; சிந்தா ஆகுலம்; சிந்தாவென்பது சிந்தை. சேயேயென்பது தூரியா வென்றவாறு; இங்கே தேவசேனாபதி பெயரல்ல. வரசைவவென்றது சுத்தசைவ வென்றவாறு; வரசைவந்தான் ஆறுகூறுபடும். இனித் திருநீறிட்டருள் செய்கவென்றது பாண்டியன் குலபதிக்கு அவத்தை மிக்கதென்றவாறு. (ருக)

195. எப்புத்தரொ டெவ்வம ணுங்களைவார்
திருநீறிவ னெற்றியி லிட்டனுமே
வெப்புத்தடை பட்டது பட்டளவே
வேவாத வுடம்புடை மீனவனே.

---

* "நாணிலீர் மன்னன் முன்னு நல்லசொல் கின்றேன்." திருவால. ௩அ : ௩உ.

† "இன்னருள்சேர் சைவசிகாமணியே." திருவால. ௩அ : உ.

‡ "ஏழிசையா யிசைப்பயனாய்." தேவாரம்.

எப்புத்தரோடென்றது* தீபங்கரர் கௌதமர் முதலாயினாரெல்லா ரையுமென்க. எவ்வமணுமென்றது ஆதிதேவரானரிஷபதேவர் நேமிநாதர் பார்சுவநாதர் முதலாயினாரெனவுணர்க. இவர்களைக்களைவார் மாகேசுவரர் களிலொருவரான ஆளுடையபிள்ளையாரெனவுணர்க.

இனிப்பாண்டியன்றான் செய்தபடி. (சூ0)

196. உய்யாவுண ராவிழி யாவருகே
சரியாவொரு கேசரி யாசனமேல்
வையாவதி காரிக ளும்பெருமாண்
மகளாரும் வணங்க வணங்கினனே.

எ - து: ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கையிற் றிருநீறிட்டவாறே வெதுப்பும்அவத்தையும் ஒக்கவிட்டுப்போகப் பிராணன்வந்து இந்திரியங்க ளுடனே கலந்தபின்னைக் கண்ணால் விழித்துப்பார்த்து ஒரு பீடத்திலே எழுந்தருளியிருந்த பிள்ளையாரைக்கண்டு பயப்பட்டுத் தானிழிந்து ஓரருகே சரிந்து தன்னுடைய சிங்காதனத்தின்மேலே பிள்ளையாரை யெடுத்தேற வைத்துப் பின்னைத்தன் அதிகாரிகளான குலச்சிறையாண்டாரும் தன்குல மகாதேவியாரும் நமக்கரிக்கத் தானும் நமக்கரித்தான். எ - று.

பெருமாளென்றது சோழனை, ஸ்ரீராமன்வங்கிசமாதலால். பாண்டி யன் பண்டுகிடந்தது வியாதிமிகுதியாற் பள்ளிக்கட்டிலிலெனவுணர்க; அதற்குக்காரணம் ஒருகேசரியாசனமென்றது; கேசரி - சிங்கம். மந்திரி யாரும் தேவியாரும் இவரையே கும்பிடுதற்குச் சமிஞ்ஞை அறிவித்தாரென வுணர்க. அருகேசரிந்தென்பது பதற்றம்.

இனிஅமணர்கள் சொல்லுவார். (சூக)

197. சுடுகின்ற மருங்கிரு பாலுமிருந்
தனைவேமும் விடாது தொடத்தொடவே
விடுகின்ற வெதுப்பை வெறும்பொடியால்
விடுவித்தன னுமிவன் வேதியனே.

இதன்பொருளுணர்க. (சூஉ)

198. யாம்யாது மிதற்கு முயன்றிலமோ
வெம்மந்த்ரமும் யந்த்ரமு மில்லைகொலோ
கோமானிவ னைப்பணி கின்றதெனீ
றணிகின்றதெ னென்று கொதித்தெழவே.

---

* தீபங்கரர்: இவர் கௌதமபுத்தருடைய காலத்திற்கு முன்பு அவ தரித்த புத்தர்களுள் ஒருவர்; மணிமேகலை, ௩0-ஆவது காதை, கஈ-ஆவது அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க.

முன்னிற்பாட்டில் வெறும்பொடியென்றதுபோல இப்பாட்டிலும் திருநீறென்னுமல் நீறென்றார் அமணர். கொதித்தெழுதல் - கோபித்துப் புடையெழுதல்.

இனிப் பாண்டியன் சொல்வான். (சுந)

199. கெடுவீர் கெடுவீ ரிவைசொல் லுவதே
கெட்டே னடிகள் ளிவர்கே வலரோ
விடுவீர் விடுவீ ரினியென் னெதிர்நீர்
வெங்கோ பமுமுங்கள்விவா தமுமே.

அடிகளிவரென்றது மகாதேவருறவாகிய இவரென்றவாறு. கேவலம்-எளிமை. (சுச)

200. நீர்வந்து தொடத்தொட வெந்துருகா
நெடுவேனில் சுடச்சுட நின்றுலறிக்
கார்வந்து தொடத்தொட வுய்ந்திளகுங்
காடொத்தனென் யானிவர் கைப்படவே.

எ - து: நீங்கள் தொடத்தொடக் கோடைக்காலத்துக் காடுபட்டது பட்டு வெந்துருகினேன்; இவர் தொடத்தொட அக்காட்டைக் கார்காலத்தில் மகாவருஷம் வருஷித்துத் தளிருந்தழையுமாக்கினாற்போலக் குளிர்ந்திளகினேன் யான். எ - று.

வேனில் - கோடை.

இனி அமணர் சொல்லுவார். (சுரு)

201. ஒருநீயொரு மாணி யிடும்பொடியா
லுய்ந்தேனுயி ரென்ப துரைத்தனையேல்
வருநீரினு மிட்டு நெருப்பினுமிட்
டறிவோமிரு மந்த்ரமும் யந்த்ரமுமே.

* மாணியென்றது இப்பொழுது ஓதுகின்றவனென்றவாறு; பிராமணச் சிறுபிள்ளைக்குப்பெயர். திருநீற்றைப் பொடியென்றது பிள்ளையார் திருநீறிடுகின்றபோது வேதமந்திரம் பிராமணரல்லாதார்க்கு ஆகாதென்று மனத்திலே உச்சரித்துவைத்தலால்; அமணரில் அச்சாதியிக்கிருத்தலால் அச்சிவமூலமந்திரங்களான வேதமந்திரம் கேட்டிலரென வுணர்க. வருநீரெனவே ஏடெதிரோட மந்திரமெழுதுகவென்றாரென வுணர்க. (சுசு)

* "மறையோன்பின் மாணியாய் வான்பொருட் கேள்வித், துறைபோய்." சிலப். கூ: உக - நo.

202. எரியாதன தீயி லிடிற்கொடுபோ
யெறிவைகையி லேயிடில் வைகையுடன்
சரியாதன வேடுடை யார்தவமே
தவமாவது மேலிது சாதனமே.

எ - து: நெருப்பிலிட்டால் எரியாதனவும் வைகையாற்றிலிட்டால் வைகையாறு போனவழிபோகாதே எதிரோடிவந்து நீரினதுசத்தியைக் கெடுக்கவல்லனவுமாகிய மந்திரமெழுதின ஓலையேட்டையுடையவரோ வென்றார். எ - று.

உடன்சரித்தல் - ஒக்கவொழுகுதல்.

இன்னும் அமணர்சொல்லுவார். (சுஎ)

203. வேமேடுடை யாரையும் வைகையிலே
விட்டாலதன் மீது மிதந்தொழுகிப்
போமேடுடை யாரைபு நீகழுவிற்
புகுவிப்பது தெக்கண பூபதியே.

தெக்கணம் - தெற்கு. பூபதி - இராசா. இதற்குப்பொருள் தர்மராசாவும் நீயேயென்று பாண்டியனைப் புகழ்ந்தவாறு. இப்பொருளும்அமணர் சொல்லுதற்குக்காரணம் தாம் கொலைசெய்வாரல்லர்; தாம்கற்ற மந்திரவாதவித்தையாற் கொல்லக்கடவராதலாற் சொன்னாரென்க. (சுஅ)

204. என்னக்கடி *தெண்பெரு வெற்பும்விடா
வெண்ணாயிர மூகரு மிப்படியே
பன்னப்பெரி தஞ்சிய வச்சமுடன்
பகலோன்மர பிற்பெறு பைந்தொடியே.

பன்ன - சொல்ல; இது வெகுசனவசனம்.

இப்படியே தோற்றாரைக் கழுவேற்றக்கடவதென்ன, சோழசக்கரவர்த்திமகளாரான பாண்டியகுலபதிமகாதேவியார் பயப்பட்டுச் சொல்லுவார்.

அவர்சொன்னவார்த்தை வருமாறு. (சுகூ)

205. மலைகொண்டெழு வார்கடல் கொண்டெழுவார்
மிசைவந்து சிலாவரு டஞ்சொரிவார்
நிலைகொண்டெழு வார்கொலை கொண்டெழுதற்
கிவரிற்பிறர் யாவர் நிசாசரரே.

---

* "எண்பெருங்குன்றத்து" என்பர் பின்னும்; உகஅ.

எ - து: அமணர்கள் மந்திரவாதம் வல்லவாறு பண்டுகண்டறிவோம். மலைகளை எடுத்துக்கொண்டெழுவார். கடல்களை எடுத்துக்கொண்டெழுவார். அன்றியே ஆகாசத்தால் வந்து பருவதங்களைச் சிறுதுளியாகச்சொரியவல்லார். மேகங்களின் நிலைகளைக்கொண்டெழுவார். ஆதலாற் கொலையை மேற்கொண்டொழுகுவதற்கு இவரிற் பிறர் யாவரேனுமுளரோ ராட்சதர்? எ - று.

யானைமலை நாகமலையென இரண்டுமலை உளவென அவையிற்றைக் காட்டி, "பண்டு இவை அமணர் மந்திரவாத வலிகாட்டினமலைகள். மதுரையை ஒருமலை யானையாயழிக்கவும் அவ்வியானை மதுரையில் வருவதன் முன் இந்தமலை மகாநாகமாய் அந்தயானையை விழுங்கவுங்காட்டி உயிர்பெறுத்தி நடத்திவர, என்சுவாமி சாதுவாதலிற் பயப்பட்டு இம்மகாநகரத்திற் புக்கனர். பின்பு எழுகடலுக்குமாறுக மதுரையில் எழுகடலெனக்காட்டின இந்திரசாலமுமுண்டு. உறையூரில் கல்வருஷமும் மண்வருஷமும் பெய்வித்து அதனைக்கெடுத்துத்துரோகமுஞ்செய்தார் இவர். அதற்குப் பின்பு இராசதானி திருச்சிராப்பள்ளியாய்த்து" என்றவாறு. (எ0)

206. குழைதந்தனை செந்தமிழ் மண்டலமுங்
கொடிமாநக ருங்குன் றங்களிகூர்
மழைதந்தென வந்தனை வாழியினிப்
பிரமாபுர மேற மறித்தருளே.

எ - து: செந்தமிழ்மண்டலமான பாண்டிமண்டலத்தைத் தளிரெழப் பண்ணினை; மதுரையையுமப்படியேசெய்தனை. மலைகளிகூர மழைதந்தாற்போல எழுந்தருளினை. சயசய! இனிப்போய்ப் பிரமாபுரத்தேற மீண்டருள். எ - று.

வாழியென்றது சயசயவென்றவாறு.

என்னப் பிள்ளையார் திருவுள்ளத்தே வாதுசெய்வோமென நினைத்தருளப் பின்னையும் பாண்டியன் குலமகாதேவி சொல்லுவார். (எக)

207. கேள்பற்றி யமண்கெடு வாரொடுபோர்
கெட்டேனடிகேளொட்டேனெனவே
தாள்பற்றி வணங்கி வணங்கிவிடாள்
தவனன்குல வல்லி தடுத்தனுமே.

எ - து: தங்கள்சமயத்தையே பற்றிப் பிறசமயத்தார் பசிக்கினுஞ் சோறிடார் அமணர்; அக்கெடுவாரோடு கெட்டேன்! சுவாமி, உறவாயிருப்பீர்; உம்மைப்போர்செய்ய ஒட்டேனென்று பிள்ளையார் சீபாதங்

களைப்பற்றி நமக்கரித்து விடாதேதடுத்தாள், தவனன்குலவல்லியான பாண்டியன் குலமகாதேவி. எ - று.

தவனன் - ஆதித்தன்.

என்னப் பிள்ளையார் அருளிச்செய்வார். (எஉ)

208. காதிற்கனகக்குழைநின் றிலகக்
கமழுங்குழன் முன்பு கலந்தசையச்
சோதித்திரு நெற்றியில் நீறிலகச்
சுட்டிக்கலன் மீது துலங்கவுமே.

இதன் பொருளுணர்க. (எங)

209. கனலெங்கன லக்கன லால்விளையுங்
கார்காரவை வந்து தருங்கலுழிப்
புனலெம்புனல் யாமிடு மேடுசுடா
போகாதிரி யக்கொடு போமெனவே.

எ - து: பாண்டியகுல மகாதேவி, கேளாய். உலகத்தில் அக்கினியெல்லாம் எங்களக்கினி; அவ்வக்கினியால்விளைவன மழையானவை; அம்மழைதான்வந்துசொரியும் ஆற்றுநீர் எங்கள் நீரே. ஆதலால் யாமிடும் ஏடுகளைச்சுடா அக்கினி; உடன்கொண்டுபோகா சலமும்; திரியக்கொண்டு போமென்று சொல்ல. எ - று.

எனவே, சொல்லிற்றுச்செய்யும் அக்கினிதேவனும் வருணராசனும் உளர் எங்கட்கு; பரசமயத்தார்க்கெல்லாம் நெருப்பும் நீருமேயுளவென வுணர்க.

என்று பிள்ளையார் அருளிச்செய்யப் பாண்டியன்குலமகாதேவியார் நீங்கியருள எண்பெருங்குன்றத்தெண்ணாயிர அமணருங்கூடிப் பிள்ளையாரெதிரேவந்து சொல்லுவார். (எச)

210. நீரோடு நெருப்பிவை நும்மனவே
யிதுநிச்சய மாகினு நின்னெதிரிப்
பாரோடு விசும்பு பனிப்பவினிப்
பணிகொள்ளுதும் யாமிது பாரெனவே.

எ - து: நீரும்நெருப்புமானவை மாகேசுவரரினவே; இதுநிச்சயமாயினும் நின்னுடைய எதிரே மனுஷ்யரன்றித் தேவர்களும் பயப்படும்படி நீரையும் நெருப்பையும் யாம்பணிகொள்ளுமாறு பாரென்றார். எ - று.

நீரும்நெருப்பும் சடையினுங்கையினும் உளவென்னும் நயமுமாம்; அவை இவையல்லவென்றுமாம். பனித்தல் - பயப்படுதல்.

இதற்குப்பின்னைப் புகுந்தகதை. (எரு)

211. என்னுஞ்சமண் மூகரு நான் மறையோ
ரேறுந்தமிழ் நாடனும் ரகுமரபிற்
பொன்னும்பெரு நம்பி குலச்சிறையும்
போய்வைகையில் வாது களம்புகவே.*

ரகுமரபாவது ஸ்ரீராகவவங்கிசம். பொன்போல்வாளைப்பொன்னென்றார். வாதுகளம் - தர்மாசனம். (எசு)

212. கனலிற்புகு மேடிறை கண்ணின்மதன்
கையம்பென வெந்தன கையுரிடப்
புனலிற்புகு மேடிறை வைகையுடன்
போகாவிடி னுங்கடல் புக்கனவே.

எ - து : முற்பட்ட இலச்சையின் மிகுதியாலே அமணர் தங்கள் அக்கினிஸ்தம்பனமந்திரத்தை நெருப்பிலிட, ஈசுவரனது நெற்றிக்கண்மலரிற் புறப்பட்ட கோபாக்கினியால் காமதேவனுடைய அம்பென ஓலையேடுகள் வெந்தன. உயிரென மந்திரம் ஆகாசமே அரூபியாய்ப்போயின. பின்னை வைகையாற்றிலிட்ட சலத்தம்பனவிபரீத மந்திரவோலைகள்தாம் வைகையுடனே கூடிப்போய் வைகைதான் கடல்புகாதாயினும் மந்திரங்களுடனே கடல்புக்கன. எ - று.

மதன்கையம்பென வெந்தன - நெருப்பிலிட்டபுட்பம்போல் வெந்தன. மதனும்கையம்புமென உம்மைத்தொகையுமாம். இதற்கு உவமை ஏடும்மந்திரமுமென்னலுமாம்; எழுத்தும் ஓசையுமென்னலுமாம். [கையரென்னும்பெயர் மழுவேந்திஞரைக்கள்ளரென்பதுபோலக்கொள்க; இது மலைநாட்டிற்சொல்.] வைகையானது சமுத்திரகாமினியல்ல. ஏடுகடல் புக்கவாறு என்னெனின் †பாம்பாற்றுக்காலொடுகூடிக் கடல்புக்கதெனவுணர்க. (எஎ)

---

* இதன்பின்னே, "எரிபுக்கனவே டிறைவன்சடையிற் பிறையொத்தனவை கையிலிட்டனவுங் கிரிபுக்கனவக கிரிசூழருவிக கிழியா தககஙகள கிழிததறவே" என்னும்பாடலொன்று மூலமட்டும் உள்ள பிரதியொன்றில் இந்தவடிவமாகவேயுள்ளது.

† பாம்பாறென்னும் ஒருசிற்றாறு, இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தானத்திலுள்ள ஹனுமந்தக்குடி தாலூகாவிற் பல குளங்களை நிரப்பிக்கொண்டு சென்று கடலிற்கலக்கின்றதென்று ஷை ஸமஸ்தானசரித்திரம் தெரிவிக்கின்றமையின், ஷை ஆறு பண்டைக்காலத்தில் வைகையாற்றிலிருந்து பிரிந்துசென்றிருக்க வேண்டுமென்று தோற்றுகிறது.

213. பொற்பங்கன லிற்புகு மேடுறவும்
புனலிற்புகு மேடெதிர் போகவுமேழ்
வெற்பும்பிள வோட வொலித்தனவால்
வேதங்களுமைம்பூதங்களுமே.

எ - து : ஆளுடையபிள்ளையாருடைய மாகேசுவர மந்திரசத்தியாலே எழுதின பனையோலையேடு நெருப்பிலிடக் குற்றமற்ற பொன்போலப் பசுமைபெற்று அழகுமிகாநிற்கவும் கிழக்குநோக்கிப்போகின்ற ஆற்றிலிட்ட பனையோலையின் ஒரிதழை ஆளுடையபிள்ளையார் எழுதின மந்திரசத்திக்குச் சலசத்திதோற்றுக் கூடக்கொண்டுபோகமாட்டாதொழிய இம்மந்திர சத்தி ஏட்டுக்கும் பலங்கொடுத்து மேற்குநோக்கிக்கொண்டுபோகவும் கண்டு அறியாதார்க்குச் சொல்லுவனபோல ஆரவாரித்தன, வேதங்கள் நான்கும் பூதங்களைந்தும். இவை ஆர்த்தசத்தங்களாலே பருவதங்களும் பிளந்தன. எ - று. (எஅ)

214. மேனின்ற சுராசுர ரார்த்தனரே
திருமாலும் விரிஞ்சனு மார்த்தனரே
பானின்ற சராசர மார்த்தனவே
பதினாலுல கங்களு மார்த்தனவே.

சுராசுரர் - தேவரும் அசுரரும். விரிஞ்சன் - பிரமா. பால் - பக்கம். சராசரம் - சரமும் அசரமும்; உலகிற்பொருளெல்லாமென்றவாறு. (எகூ)

215. வாராயிவ ராகம துல்லபமும்
வருமெங்கள் சிவாகம வல்லபமும்
பாராய்வழு தீயிது பாருருவத்
திருவிக்ரம மின்று படும்படியே.

பாண்டியனைநோக்கிப் பிள்ளையார் அருளிச்செய்தது இது.

வருமெங்கள் சிவாகமமென்றது, ஈசுவர மூலம்பற்றிவருகிற சிவாகமமென்றவாறு. துல்லபம் - அருமை; குறிப்பு. வல்லபம் - வலிமை. (அo)

216. ஒருகூன்மிசை வைத்த திருக்கைபுறத்
தொருகூன்மிசை வைத்தனர் வைத்தலுமே
* இருகூனு நிமிர்ந்தன தென்னவர்கோன்
முதுகுந்தட மார்பு மிடம்பெறவே.

---

* "வண்புகலி, வேந்தரா லாருயிர்க்கூன் மெய்க்கூன் றவிர்ந்தருளே, சேர்ந்துவாழ் நின்றசீர்த் தென்னவனும்" என்பர் ஸ்ரீ சோக்கநாதநலாவுடையார்.

முன்னும் பின்னும் ஒக்கநிமிர்ந்தவாறே தடமார்பும் அழகிய முதுகும் ஆயின. இவ்விடத்துத் தடம் பெருமை.

இதன்கருத்து : பிரத்தியட்ச சத்திகாட்டுகை. அன்றியேயும் இந்திரஞாலமுமல்ல, பிறவுமல்ல, ஈசுவரனே வடிவுகளைப்படைத்தானென்பது பிரகாசித்தபடி. (அக)

217. ஆதிச்செழி யற்கொரு கைம்மலர்பொன்
னடையப்புக லிக்கிறை வெப்பழலால்
வேதிக்க வுடம்பொரு பொன்மயமா
யொளிவிட்டு விளங்கினன் மீனவனே.

எ - து : பண்டொரு *பாண்டியன் பிறனுடைய பெண்டாட்டியகத்திற் கதவை அறியாமற்றட்டிய தன்கையைத் தானே தறித்துக்கொண்டு பொற்கைபண்ணிச் செறிப்ப அத்திருக்கை உயிர்பெற்று வழங்கிய தென்னும் புராணத்தால் அவனுக்கு ஒருகையே பொன்னுயிற்றென்று தெரிகிறது. இக்கூன்பாண்டியனுடம்பை ஆளுடையபிள்ளையார் திருக்கைகளால்தடவச் சரீரமுழுவதும்பேதித்துக் கனகமயமாயிற்று. எ - று.

---

*பாண்டியன் தன்கையைக் குறைத்துப் பின்பு அதனைப் பொன்னுகப் பெற்றவரலாறு, "நாடுவிளங் கொண்புகழ் நடுதல் வேண்டித்தன், ஆடுமழைத் தடக்கை யறுத்துமுறை செய்த, பொற்கை நறுந்தார்ப் புனைதார்ப் பாண்டியன்" (குணநாற்பது), "எனக்குத் தகவன்றா லென்பதே நோக்கித், தனக்குக் கரியாவான் றானுய்த் தவற்றை, நினைத்துத்தன் கைகுறைத்தான் பாண்டியன் காணு, மெனச்செய்யார் மாணு வினை" (பழமொழி,கoஉ), "உதவா வாழ்க்கைக் கீரந்தை மனைவி, புதவக் கதவம் புடைத்தனனொருநா, ளரைச வேலி யல்ல தியாவதும், புரைதீர் வேலி யில்லென மொழிந்து, மன்றத் திருத்திச் சென்றீ ரவ்வழி, யின்றவ் வேலி காவா தோவெனச்,செவிச்சூட் டாணியிற் புகையழல் பொத்தி, நெஞ்சஞ் சுடுதலி னஞ்சிநடுக்குற்று, வச்சிரத் தடக்கை யமரர் கோமா, னுச்சிப் பொன்முடி யொளிவளை யுடைத்தகை, குறைத்த செங்கோற் குறையாக் கொற்றத் திறை" (சிலப். உஉ : சஉ - டுஉ), "கையரிந்தான் மாறன் கதவிடித்த குற்றத்தா, லெய்யுஞ் சிலைக்கை யிரங்கேசா" (இரங்கேசவெண்பா), "மையிலாள் கடைதொட் டுயர்கரங் குறைத்த மாசறு தேசுடை நீதி, யையனே" (திருவால. ௩எ : ச), "தீமைசெய் தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் முறையேயோ" (திருவிளை. பழியஞ்சின. கஎ), "செங்கோலை முட்டாமற் செலுத்தியவாறு மகனை முறைசெய்தான்கண்ணும் தன்கைகுறைத்தான் கண்ணுங்காண்க" (திருக்குறள், ௫சஎ - பரிமேல்), "கொற்கையான் மாறன் குலசே கரன்வழுதி, பொற்கையா னைகதை போதாதோ" (தனிப்பாடல்) என்பவற்றால் விளங்கும்.

இவன்றான்கொண்ட வேதப்புஷ்ணம் மெய்யுடம்பான இரும்பை உருக்கப் பிள்ளையாருடைய திருக்கைமலரான சித்தாசம்படக் காணி கோடியைப்பேதித்தாற்போலச் சுவர்ணமயமாய்த்தென்றவாறு.

இனிப் பாண்டியகுலபதி அருளிச்செய்வான். (அஉ)

வேறு.

218. வேதப் பகைவர் தம்முடம்்பு
வீங்கத் தூங்கும் வெங்கழுவிற்
கேதப் படுமெண் பெருங்குன்றத்
தெல்லா வசோகு மெறிகெனவே.

வேதப்பகைவரென்றது, வேதமந்திரசத்தி தனக்கேறவுணர்ந்த பாண்டியன் அமணர்க்குப் பெயரிட்டபடியெனவுணர்க. எண்ணாயிரமாம் கிடையாவென்று துக்கப்படேமென்றவாறு; ஏதம் - துக்கம். * எண்பெருங் குன்றாவன, யானைமலையும் நாகமலையும் நீலமலையும் சுணங்கமலையும் செப்பு மலையும்............வெள்ளிமலையுமென மதுரையைச் சூழ்ந்திருப்பன வென வுணர்க.

இராசாவைநோக்கி † ஈது ஆகாதென்று பிள்ளையார் விலக்கியருள

* இங்கேகூறிய எண்பெருங்குன்றப்பெயர்கள் பிறவகையாகவும் வேறிடங்களிற் காணப்படுகின்றன; "பரங்குன் றொருவகம் பப்பாரம் பள்ளி, யருங்குன்றம் பேராந்தை யானை - யிருங்குன்றம், என்றெட்டு வெற்பு மெடுத்தியம்ப வல்லார்க்குச், சென்றெட்டு மோபிறவித் தீங்கு" (ஒரு பழைய சைனநூல்), "அஞ்சனங் கவுஞ்சங் கோவத் தனந்திரி கூடங் காஞ்சி, குஞ்சர சைய மேம கூடமே விந்த மென்னு, மஞ்சிவர் வரைக ளெட்டும் வைகுறு மமணர்." திருவிளை. யானை. எ.

† 'ஈது ஆகாதென்று பிள்ளையார் விலக்கியருள' என்றவாக்கியம் சம்பந்த மூர்த்தியினுடைய பெருங்கருணைத்திறத்தை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. அவர் சமணரைநோக்கிக் கூறியனவாகத் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில் ௬அ-ஆவது திருவிளையாடலிற் காணப்படும், "பவங்க ணீக்கும்வெம் பாதக மாற்றுநற், றவங்க ணல்குந் தலைமை தருந்தொழுஞ், சிவந்த தாணிழல் சேர்த்திடுங் காத்திரத், துவந்து பூணினுருத்திர சாதனம்", "வினைவினை முடிக்குந் தூய்மை யாக்கும்வெம் பாவ நீக்கு, மனவிடர் விடம்பேய் தெவ்வு மறலிவா ராமற் காக்கும், புனையற மின்பம் வீடு பொருண்முத லெவையு நல்கும், வினைகடி நால்வே தத்து மிக்கமந் திரவெண் ணீறு", "குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும் வேதஞ் சொல்லும், பலந்தரு முயர்ந்த சாயுச் சியந்தரும் பழுதி லாத, தலந்தரு மெல்லாம் வல்ல சயந்தரு நிறைந்த செல்வ, நலந்தரும் பெருமை குன்றாநயந்தரு நமச்சி வாய", "நாணிலீர் மன்

இராசாவையும் பிள்ளையாரையுங் கூடவைத்து மாகேசுவர கணபதித் தொண்டர்கள் அருளிச்செய்வார்.* (அங)

219. மண்ணு வுடம்பு தங்குருதி
மண்ணக் கழுவின் மிசைவைத்தார்
எண்ணு யிரவர்க் கெளியரோ
†நாற்பத் தெண்ணு யிரவரே.

மண்ணுவுடம்பு - கழுவாஉடம்பு. (அச)

220. கொன்று பிள்ளை யூர்புக்கார்
குண்டர்நரகக் குழிபுக்கார்
என்று சொல்லி யகிலகலா
வல்லி யிறைஞ்சி யிருத்தலுமே.

பிள்ளையார் கொன்றாராகச்சொல்லியது, படைசெய்த பராக்கிரமம் இராசாக்களதாமெனவேயுணர்க. அமணர்கள் நரகக்குழியிற்புக்கது, பிரா மணச்சிறுபிள்ளை தேசாந்தரத்தில்நின்றும் வந்து மதுரைக்குப்புறத்தே ஒருமடத்திலேவிட அம்மடத்தின்வாசலிலே அநியாயமாக நெருப்பிட்ட

ன்ன் முன்னு நல்லசொல் கின்றேன் கண்டி, பூணும்வெண் ணீறு பூசும் போற்றியஞ் செழுத்தை யோதுங், காணு முத்தி யின்பங் காணலாம்'' (உகூ - நஉ) என்னும் பாடல்கள் இச்செய்தியை வலியுறுத்துகின்றன.

* இதன்பின் சிலபாடல்களிருந்து இறந்துபோயிருக்கவேண்டு மென்றுதோற்றுகிறது.

† இங்கே கூறப்பட்ட நாற்பத்தெண்ணுயிரவரென்னும் சிவகணத் தார், மதுரையிற் பண்டைக்காலத்தில் இருந்து சிவகைங்கரியம் செய்து கொண்டு விளங்கினார்களென்பது பின்னுள்ள துதியால் தெரிகின்றது; "பலந்தரு தவத்தான் மிக்கோர் பத்திவை ராக்கி யத்தோர், புலங்களுங் கடந்தோ ரீசன் றனையலாற் போற்ற லில்லோர், நலந்திகழ் சரியை யாதி நான்குமார்க் கத்தோர் நீற்ரு, விலங்கிய நாற்பத் தெண்ணு யிரவர்தாள் போற்றி போற்றி'' (திருவால. கடவுள். உஉ.) நாற்பத்தெண்ணுயிரவ ரென்பது, தில்லைமூவாயிரவர், திருப்பெருந்துறை முந்நூற்றுவர், திருவாக் கூர் ஆயிரவர், திருவீழிமிழலை ஐந்நூற்றுவரென்பன போன்ற குழூஉப்பெய ரென்றும், இக்குழுவினர் இன்னும் சிதம்பரம் முதலிய தலங்களிலும் இருந்து திருத்தொண்டு புரிந்து வந்தார்களென்றும் தெரிகின்றன; "எதிரின் றியநாற்பத் தெண்ணு யிரரும்'' (திருவானைக்காவுலா, கடுக), "எப்பற்றுந் தீர்நாற்பத் தெண்ணு யிரவரோடும், ஒப்பற்ற வேடத் துயர்ந் தோரும்'' (திருப்பூவண நாதருலா, கூ0), "எண்ணுமொரு நாற்பத் தெண்ணு யிரவரொடும், புண்ணிய வேடப் புனிதரும்.'' ஸ்ரீஏகாம்பர நாதருலா; சுகூ.

பாவத்தாலெனவுணர்க. அகிலகலாவல்லியென்றது ஞானங்களுக்கு முதல்வியான சரசுவதியையெனவுணர்க. (அ௫)

221. தெம்முன் சென்று நம்பிள்ளை
செய்த தொருபோர் செப்பினையால்
நம்முன் தவள முளரிமிசை
யிருக்கப்பெறுதி நாமகளே.

இஃது, இக்கதையெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்த சரசுவதியைநோக்கிப் பரமேசுவரி அருளிச்செய்து பிரசாதஞ்செய்தருளினபடி.

* "தெவ்வுப்பகை யாகும்", "தெம்முனை தேய்க்குவர்" (௫அ-பி - ம்) வெண்பாமாலை; இம்முடிபுணர்க. (அ௬)

௬.—கோயிலைப்பாடியது முற்றிற்று.

* தோல். உரி. சூ. ௪அ.

எ.—பேய் முறைப்பாடு.

222. என்றிறைவி நாமகட்குத் திருவுள்ளஞ் செய்யக்கேட்
டிருந்த பேயில்
ஒன்றிறையுங் கூசாதே யுறுபசிநோய் விண்ணப்பஞ்
செய்ய லுற்றே.

நாமகள் - சரசுவதி. இறை - அற்பம். இவ்விடத்துச் சரசுவதியை அனுக்கிரகித்தகாலத்திலே நம்மையும் அனுக்கிரகிப்பளென்று பேய்கள் தங்கள்காரியஞ் சொல்லத்தொடங்கின வெனவுணர்க. உறுதல் - மிகுதல். (க)

வேறு.

223. ஒற்றைத் தலைவெட் டுண்டதுகொண்
டோடிச் சென்றான் சென்றலென்
மற்றைத் தலையுந் தானுமாய்
வணங்கி நின்றான் மலரோனே.

இதன்பொருளுணர்க. (உ)

224. உலகிற் பெரிய கபாலத்தே
யொருவ ருதிர மேற்றூற்றி
விலகிற் பிழைபாச் சூலத்தே கொண்டார்
கணவர் வெற்றுடலே.

எ - து: இவ்வுலகத்திலும் பெரியதொரு தலையோட்டிலே ஒருவருடைய உதிரத்தை ஏற்று ஊற்றிக்கொண்டு பின்னை உதிரமூற்றின உடம்பையும் திருக்கையிற் சூலத்தே ஏற்றுக்கொண்டருளினார், நின்னுடைய கணவனார். எ - று.

உலகிற்பெரியகபாலம் பிரமசிரம். ஒருவரொன்றது விஷ்ணுவை. ஏற்று - உடலைவளைத்துக் களேபரமாக்கி. விலகுதல் - எறிதல். எங்களுக்குப் பிணத்தையும் தந்திலரென்றவாறு. (ங)

225. கூறாக் குதற்கு வாளிலரோ குத்தி றாக்க வேலிலரோ
நீறாக் குவதென் முப்புரத்தி லுள்ள வெள்ள நிருதரையே.

இதன்பொருளுணர்க. (ச)

வேறு.

226. குழும்படியேம் புகவிழுந்து பொருப்படியிற் கொள்ளாமே
பழும்படியே தசமுகனை விட்டார்தம் பாட்டறிவே.

எ - து: பத்துத்தலையுடையானொரு ராட்சதன் வந்து திருமலையை யெடுக்கத் தாம் அவனை ஸ்ரீபாதத்தில்திருவிரலாலூன்றியருள அவன் சரீரம் நெரிந்துபோக அவ்விடத்தில் அவன்சரீரத்தினுதிரக்குழம்பை நாங்கள் புகுந்து கொள்ளைகொள்ளாமே அவனை அனுக்கிரகித்துப் பிழைக்கவிட்டருளினர், அவன்பாடினபாட்டுக்கேட்டருளி. அவர்தம் பாழானபாட்டறிவு இருந்தவாறு என்னே ! எ - று.

பழும்படியேவிடுதல் அவனைச்சிட்சியாதேபோகவிடுதல். அதனாலன்றோ அவன் விஷ்ணுவினுடையதேவியை வஞ்சித்துக் கொண்டுபோய்ச் சிறைவைத்தானென்பதுகருத்து பாட்டறிவேயென்றது, எங்களிலும் பாடவல்லனே இராவணனென்றவாறு. (ரு)

வேறு.

227. வைய முண்ணோங் கடன்மடோ மற்றும் புவன முற்றும்போய்
ஐயைய முண்ணோங் கடனஞ்சு குடியோ முங்க ளடியோமே.

எ - து: தேவி, பரமேசுவரி, நின்னுடைய அங்கிசமான விஷ்ணுவைப்போலப் பூமியெல்லாம் வாரிவிழுங்கோம்; நின்புலவனைப்போலக் கடலேழும் ஒருக்காலே குடியோம்; நின் சுவாமியைபோலத் திரைலோக்கியங்களெங்கும்புக்குப் பிச்சையுண்ணோம்; எல்லாலோகங்களையுங் கடல்களையுமொக்கச் சுடவற்றாய்ப் பெருத்துக்கறுத்திருக்கும் ஆலகாலத்தைக்குடியோம்; இதற்குக்காரணம் நினக்கும் நின்சுவாமிக்கும் அடியோமான தாழ்வல்லது இவைசெய்யமாட்டாதேமல்லேம். இவைசெய்யின் அடிசிற்பானையைத்தொட்டோமாவோம். எ - று.

புலவன் - அகத்தியன். கடனஞ்சென்றது கடல்கடைகிறகாலத்துத் தோன்றியநஞ்சு; வாசுகியென்னு மகாநாகத்தின்நஞ்சு; மற்றது மகாமேருவைப் பன்னிரண்டுசுற்றுக்கொண்டு மறுத்துப் படத்தாலேதலையையும் மறைத்தது, மகாமேருவுக்குள் இராமல். (சு)

வேறு.

228. கார்மலையச் சந்தனமும் வடவிமயக் காரகிலும்
போர்மலையக் கடவதொரு பிள்ளைக்குப் போக்குதியே.

எ - து: கருநிறத்தையுடைய பொதியின்மலைச் சந்தனக்காடெல்லாவற்றையும் வடதிசைஇமயபர்வதத்து அகில்வனமெல்லாவற்றையும் எடுப்

பித்து நீபெற்ற பிள்ளையாய் என்றும் யுத்தோன்முகனுயிருக்குந்தேவசேனு பதிப்பிள்ளையார்க்கே போகவிடுவை. எ - று.

இதன்பயன் இளம்பிள்ளையென்றவாறு. சந்தனத்தையும் அகிலையும் காடென்று * விருத்தியிட்டது; நீ எழுந்தருளியிருக்கும் அவ்வனத்தில் மற்றுவிருட்சமில்லை. (எ)

229. எப்பயறு மெக்கனியு மெக்கிழங்கு மெத்தேனுந்
†தொப்பையொரு பெருவயிற்றுப் பிள்ளைக்குச் சுமத்துதியே.

சுமப்போம் நாங்கள், நினக்குப்பயப்பட்டுத் தேனிலும்ஒருதுளிநக்கோமென்றவாறு. (அ)

230. மிக்கள்ளுங் கறியநந்த மிடாப்பலவுந் தடாப்பலவு
மெக்கள்ளு மொருபிள்ளை மடுத்தாட வெடுத்துதியே.

எ - து: உன் மிடாக்களிலும் அனந்தம் தடாக்களிலும் உலகத்தில் எல்லாக்கறியும் எல்லாக்கள்ளும் பெய்து நீபெற்ற பிள்ளையொருவற்கு எங்களையிட்டுச் சுமப்பித்துப் போக்குவையே. நாங்களும் நின் ஆக்கினையினுலே கள்ளின் நாற்றமுங்கொள்ளோம்; பசிக்குச்சகிக்கமாட்டாது பிள்ளையாதலிற் பதறியள்ளும், அவன். எ - று.

இந்தப்பிள்ளை மகாதேவர்க்கு விஷ்ணு மோகினியானகாலத்திலே அவர்வயிற்றிற்பிறந்த மகாசாத்தரென்று கொள்க. இது வங்கிசத்தாழ்வால் வந்தகுணம். (கூ)

வேறு.

231. சூரொடும்பொர வஞ்சிசூடிய பிள்ளையார்படை தொட்டநாள்
ஈருடம்பு மிசைந்திரண்டுதி ரப்பரப்பு மிறைத்தனம்.

எ - து: சூரபன்மாவான அசுரசேனுபதியுடன் பொருதற்குமேற்செல்ல வஞ்சியென்கின்றபூமாலைசூடியருளிய சுப்பிரமணியப்பிள்ளையார்தம் வேலைத்தீண்டியருளினநாள் அசுரசேனுபதிபட்டுவிழ அவனுடைய ‡ குதிரையும் அசுரனுமான இரண்டுவடிவும் அடையத்தின்று அவ்வுடம்பினுதிரவெள்ளத்தையும் இறைத்துக் குடித்தோம். எ - று. (கo)

---

* விருத்தி - சீவிதம்; கவலையின்றிச்சீவிக்கும்படி பெரியோரால்விடப்படும் சருவமானியம்; "வீடி லைந்தரைக் கோடி விருத்திமே, ஞடி யாயிர நாடொறு நங்கைமார்க், காடு சாந்தடி சிற்புற மாக்கினுன்" (சீவக. உ௫௭௭). பெருங்கதையில் உள்ள 'விருத்தி வகுத்தது' (ப. சஉக) என்னும் பகுதியைப்பார்ப்பின் விருத்தியின் பாகுபாடு விளங்கும்.

† "வித்தகத்திப்பவள தோப்பையப்பற்கிளைய வெற்றிசத்திக்கார முருசோனே." திருப்புகழ், "தத்துவத்துச் செயல்"—

‡ இந்நூல், கசஉ - ஆம் தாழிசையையும் அதனுரையையும் அடிக்குறிப்பையும்பார்க்க.

232. அசும்புதூர்வயி றூரமுன்பவர் செற்றதானவ ரற்றநாள்
விசும்புதூர விழும்பிணங்க ணிணங்களூற மிசைந்தனம்.

எ - து: பசைதூர்ந்து உலர்ந்த எங்கள்வயிறு நிரம்பும்வகை ஆகாசத்துவெளியடங்க விழும் பிணங்களின்நிணங்களை ஊறத்தின்றோம், முன்பு சொன்ன பிள்ளையாரே அசுரரைப்பொருதஅன்று. எ - று.

அவ்வசுரர் மாவின் இராசாக்களெனவுணர்க. (கக)

233. அறந்தவாமல யப்பொருப்பி லகத்தியற்கமு தாகநீர்
வறந்தவாரிதி யேழின்மீனு மெடுத்துவாயின் மடுத்தனம்.

அறந்தவா மலயப்பொருப்பில் அகத்தியனென்றதனால், அவன் கடலேழிலும் உள்ள மச்சியங்களை விரோதியேனென்றும், உண்டால் என்னுடைய விரதம் அழியுமென்றும் விட்டான்; கடல்குடிக்குங்கோபம் வரவும் கருத்தில் அறிவுநலங்கிலனென்று கூறியவாறும். (கஉ)

வேறு.

234. மிடையப்போய் நரம்புடலும் வெறுந்தலையே தலையாகி
அடையப்போ யடியோமு மாண்டலையா யற்றனமே.

எ - து: சரீரத்தில் மிடைந்துநிற்கும் நீர்மைபோய் நரம்பும் உடலும் அடையப்போய் வெறுந்தலையாய் நாங்களும் நின்னுடைய கோயிற்குருவிகளான ஆண்டலைப்புள்ளானோம். எ - று.

நரம்பும் உடலும் அடையப்போயெனக் கூட்டுக. (கங)

235. வற்றியே யுடம்பிழந்தோ மற்றொருமா னிடவுடம்பு
பற்றியே நின்றடியோம் பணிசெய்யப் பணிவாழி.

மற்றொருமனுஷ்ய சரீரத்தைப்பற்றியுண்டு நின்று நின்பாடுதிரிதற்குப் பணித்தருளென்று தேவியைவேண்டுதற்குக்காரணம் அக்காலத்து இராசா மகாவரதனுதலால் மனுஷ்யரைப் பேய் பற்றாதென்பது. (கச)

236. வில்லவனைத் திறைகொண்ட வேற்றண்ட காபதியைப்
பல்லவனைப் பாடாதார் பசியனைய பசியினமே.

தண்டகமாவது தொண்டைநாடு; தண்டகாபதியென்றது தொண்டைநாட்டுக் *குளத்துளார்குடிப்பிறந்த பல்லவராயனை நம்பிப்பிள்ளையை யென வுணர்க.

* குளத்துளார் குடியிற் பிறந்த வேளாளர் தொண்டை வளநாட்டில், எயிற்கோட்டத்துள்ள தண்டகநாட்டிலும் புலியூர்க்கோட்டத்துள்ள குன்றத்தூர்நாட்டிலும் பையூர்க் கோட்டத்துள்ள சேணூர்நாட்டிலும் பிறகோட்டங்களுட் சிலநாடுகளிலும் உள்ளாரென்று காஞ்சீபுரம் பெரிய நாட்மெடத்துத் தாம்பிரப்பட்டயப்பிரதியொன்றனால் தெரியவருகின்றது.

இதன்பயன், * வேளாளரையடையாதார் பசிப்பாரென்பது. வில்லவன் - சேரன். (கரு)

237. †கட்டாரணம் வல்லவனை நடைகொண்டார் காவிரிப்பூம்
பட்டினமும் பாடாதார் பசியன்ன பசியினமே.

இதன்பொருளறிக. (கசு)

பேய்களின் கனுக்காட்சி.

வேறு.

238. விரைந்திருந்து தின்பதற்கு முண்பதற்கு மேமிகக்
கரைந்திருந்து கண்டுயின்று காணுநற்‡க னுவமே.

கனுவமென்றது கனுவினையுடையேமென்றவாறு; இதனை, 'இன்ன லூரேம் இன்னபுடையேம்' என்றாற்போலக் கொள்க.

இனிப் பசாசுகள் தாந்தாம் காணும் கனுவைச்சொல்லத் தொடங்கின. (கஎ)

239. கடன்முகந்து தனியெழுந்த முகில்விழுந்த கனவுகண்
டடன்முகந்த கிரிமொய்ம்ப னமளிமண்டி யறிதுமே.

எ - து: சமுத்திரசலத்தை முகந்தெடுத்ததொரு கருமேகம்தனியே பூமியில்விழுந்ததாகக் கனுக்கண்டு கனுவிடுக்கும்படியுணர்ந்து மேகவர்ண மகாவிஷ்ணுவேயெனவெண்ணி வலியைமுகந்தெடுத்த கிரியையுடைய

---

*வேளாளரை யடையாதார் பசிப்பரென்றதனுல் அவர்களை யடைந்தவர்கள் பசியாரென்பது பெறப்பட்டது. இது, "கார்நடக்கும் படிநடக்குங் காராளர் தம்முடைய, ஏர்நடக்கு மெனிற்புகழ்சா லியலிசைநா டக நடக்குஞ், சீர்நடக்குந் திறனடக்குந் திருவறத்தின் செயனடக்கும், பார் நடக்கும் படைநடக்கும் பசிநடக்க மாட்டாதே"(ஏரெழுபது, கஅ), "வாசங் கலந்த மரைநாளநூலின் வகையென்பதென்னை மழையென், றூசங்கை கொண்ட கொடைமீளியண்ணல் சாராமன்வெண்ணெ யனுகுந், தேசங் கலந்த மறைவாணர் செஞ்சொ லறிவாளரென்றிம் முதலோர், பாசங்கலந்த பசிபோலகன்ற பதகன்றுரந்த வுரகம்" (கம்ப. நாகபாசப் உசுரு) என்பவைகளாலும் நன்குவிளங்கும்.

†கட்டாரணம் வல்லவனென்றது வல்லானென்னும் வீரனுக இருத்தல் வேண்டுமென்று தோற்றுகிறது; அவன்வரலாறு ஈட்டியெழுபது முதலியவற்றிற் காணப்படும்.

‡"நங்கள் கணிதப் பேய்கூறு நனவுங் கனவுஞ்சொல்லுவாம்", "கனுவுரைத்த பேயினைக் கழுத்தினிற்கொ டாடுமே" (கலிங்க. உகட, உகஎ), "எனவிளைப்பெ லாம்விளம்ப விரவுகண்ட தொருகனு, நனவெனத்திகழ்ந்த தென்ன வொன்று நின்று நவிலுமே." மோகவதைப். உஉசு.

அழகனை நினைந்து அவனுடையபடுக்கையான திருப்பாற்கடலளவுஞ் சென்ரோடியறிவோம். எ - று.

திகிரி - சக்கரம். 'முகுந்த திகிரிமொய்ம்பன்' என்றால் முகுந்தனும் அவனே, திகிரிமொய்ம்பனும்அவனே; 'ஆயன்சாத்தன்' என்பதைப் போல; முகுந்தன்-விஷ்ணு. இவற்றில் வலியைமுகந்தெடுத்த சக்கரமொய்ம்பனென்பது அழகிது. அன்றெனிற் சத்தம் புனருத்திப்படும். கனக் கனவானபடி : "குறியத னிறுதிச் சினைகெட வுகர, மறிய வருதல் செய்யுளுளுரித்தே" (உயிர்மயங்கு. ௩௨); இது தொல்காப்பியம். (௧௮)

240. கடைபயின்ற பவனமண்ட முகடுகொண்ட கனவொடும்
புடைபெயர்ந்து தனிவிரிஞ்சன் முளரிசென்று புகுதுமே.

எ - து: உகாந்தங்களைச்செய்து பழகிய மகாவாதம் ஆகாசத்தின் முகட்டுடையிடித்துப்பொடிசெய்ததாகக் கனுக்கண்டு இக்கனவிடுக்கப்பார்த்தெழுந்திருந்து தனியே ஓடிப்போய்ப் பிரமாவினுடைய இருப்பான தாமரையிலே சென்றுபுகுவேம். எ - று.

பவனம் - காற்று. புடைபெயர்தல் - எழுந்திருத்தல். தனியென்றது தனித்தனி கனுக்கண்டு தனித்தனியேபோயினேமென்றவாறு. தனிவிரிஞ்சனென்று பிரமாவின்மேலே ஏற்றுவாருமுளர்; அது பொருளன்று. முளரியென்பதனைப் பிரமலோகமெனினுமமையும். (௧௯)

வேறு.

241. என்றுபேயடைய நின்றுபூசலிட
விங்குநின்றுபடை போனபேய்
ஒன்றுபேருவகை சென்றுகூறுகென
வோடிமோடிகழல் சூடியே.

எ - து: இப்பிரகாரமே தேவிக்குப் பசாசகணத்தார்களெல்லாம் முறையிட்ட அவசரத்திலே பண்டு இங்குநின்றும் ஈசுவரனருளால் யுத்தத்துக்குப்போன பேய்ப்படைகளில் ஒன்று அங்குநின்றும் உவகையாக ஓடித் தேவியுடைய ஸ்ரீபாதங்களை நமக்கரித்து. எ - று.

படைபோகையாவது படையொடுபோதல், படைக்குப்போதல், படைக்கட்போதல், படையாய்ப்போதல்; பிறவுமுணர்க. *மோடியென்றது பெருமையுடையாளென்றவாறு; எல்லாரையும்பெற்ற வயிற்றையுடையாளென்றுமாம். (௨௦)

---

* மோடென்பதற்கு உயரம், பெருமை, வயிறு என்பனபொருளென்பது இங்குஅறிதற்பாலது; "உயரமும் பெருமையும் வயிறு மோடெனல்," பிங்கலந்தை, ௬௦௦௧.

242. இரைத்தகூர்பசி யுழந்தபேய்களினி
யென்பின்வாருமென முன்புசென்
றுரைத்ததோவதுவு மில்லையோதிரிய
யாகசாலைபுக வோடவே.

எ - து: தேவியின் ஸ்ரீபாதத்தைநமக்கரித்தபேய் எழுந்துநின்று,பேராசையால் வீங்கியபசியிக்கு வருந்தியபேய்களெல்லாம் இனி என்பின்னே வாருமென முன்னேபுக்குச் சொல்லிற்றோ இல்லையோ தெரியாது, பின்னையும் * யாகசாலையிற் புக ஓட. எ - று.

இரைத்தல் - வீங்குதல். (உக)

243. ஓடுகின்றதனை நின்றபேய்தொடர
வோடியோடியுளை யப்பிடித்
தாடுகின்றகொடி மாடமுன்றில்விட
வையைகண்டருளி யதனையே.

எ - து: சம்பிரமித்து யாகசாலையிற்புக ஓடுகின்றபேயை நின்றபேய் தொடர்ந்து ஓடிப்பிடித்து வருந்தும்படி மகாகாளிதிருக்கோயிற் றிருமுற்றத்துக்கொண்டுவர அதனைத் தேவிகண்டருளி. எ - று.

ஆடுகின்ற கொடிமாடமுன்றில் - திருக்கொடியேறி அசைகின்ற அலங்காரத்தையுடைய வாயில்மாடத்திருமுற்றம். (உஉ)

244. அஞ்சலென்று திரு வாய்மலர்ந்தயனு
மம்பரத்தவனு மும்பரும்
எஞ்சலின்றியுட னின்றவிந்தபடி
யெம்படைக்குரைசெய் கென்னவே.

எ - து: அங்குநின்றுவந்த பேயைப்பார்த்துப் பயப்படவேண்டாமென்றருளிச்செய்து பிரமனும் தேவேந்திரனும் தேவர்களும் குறையாமே நின்றபொருது இறந்துபோனபடியை நம்படைக்குச் சொல்லுவாயாகவென்ன. எ - று.

அம்பரம் - ஆகாசம். எஞ்சல் - குறைதல். அவிதல் - சாதல். செய்கவென்னுஞ்சொல் செய்கென்றாயிற்று, செய்யுளாதலால்; அகரந்திரிந்து உகாரமாயிற்று; "வருகென வந்து போகெனப் போகிய, கருநெடுங் கண்ணி காண்வரிக் கோலமும்" (அ: அஉ - ௩); இது சிலப்பதிகாரம். (உ௩)

எ.—பேய்முறைப்பாடு முற்றிற்று.

* யாகசாலையென்றது தக்கன்யாகசாலையை.

அ.—காளிக்குக் கூளி கூறியது.

245. பாவியார்சிறு தக்கனொரு பக்கமாய பாம்பான்
தேவியான்முனி வுண்டுபட்டது கேண்மினென்றது செப்புமே.

பாவியாரென்றதைப் படுத்துச்சொல்லி எளிமையிற்கொள்க. சிறு தக்கனென்றது அறிவுசிறிய தக்கனென்றவாறு; தக்கன் - தட்சன். ஒருபக்கமென்றது பெண்பக்கமென்றவாறு.

இது சருவலோகமெனினுமாம். ஈசுவரனிடப் பக்கமெனலுமாம். இப்பொருள் நல்லமாகேசுவரம். போதத்தியாக காருணியத்தையுங்கடந்தது இது; இதனை வாதுளமென்னுஞ் சிவாகமத்திற்காண்க. இதுகருதியே ஈசுவரனை நினையாதே ஒருபக்கமென்றது.

இப்பாட்டின் ஈற்றில் 'செப்புவாம்' என்னும் பாடமுமுண்டு. (க)

தக்கன் யாகம்.

246. எல்லைநாயக ராசராச புரேசரீச ரிதற்கெனுந் [யே.
தொல்லைநான்மறை நிற்கமற்றொரு கேள்விவேள்வி தொடங்கி

எ - து: எல்லையென்பது மனுஷ்யலோகம். இதற்குநாயகனான சோழனுடைய இராசராசபுரத்தின் ஈசுவரனான இராசராசேசுவரமுடையார் * யாகத்துக்கு † கர்த்தாவெனச்சொல்லுகின்ற புராணவேதங்களானசாத்திரம்நிற்க வேறொருசாத்திரத்தைப்பற்றி யாகத்தைத்தொடங்கினான் தட்சன். எ - று.

எல்லையென்றதனால் வரம்புடையார் மனுஷ்யரெனவுணர்க. எனவே மனுஷ்யருடைய வரம்பழியாமற்காப்பவன் சோழனென்பது. இதற்குக்காரணம் ‡ நரபதியென்னும்பெயருடையனாதல். இதற்கென்றது, § "சுட்டுமுத

* சிவபெருமான் யாகத்திற்குக் கர்த்தாவென்பதனை, "புங்கவரெவர்க்கு நல்கும் புவிபுக ழவிகொள் வானு, மங்கியின் முதலும் வேள்விக் கதிபனு மளிக்கின் றானுஞ், சங்கரன் றனே வேதஞ் சாற்றுமான் மகத்துக் காதி, யிங்கொரு தேவுண் டென்னி னெழுகென வுரைத்தி மாதோ" (கந்த. ததீசிப். கக), "எச்சமென யாவர்களு மியம்புவார் மாயவனை, யெச்சவதி பதி சிவனே யெனப்புகலு மெம்மறையும்" (திருநாகைக்காரோணப். புண்டரீகமுனிவர் முதற்காட்சியுரைத்த. உக) என்பவற்றாலுமுணரலாகும்.

† "கர்த்தா வெனுந்தெய்வ மம்பலத் தேநிற்க." காளமேகத்தின் பாடல்.

‡ சோழன் நரபதிஎன்பது இந்நூல் உஎரு-ஆம் தாழிசை உரையாலும் அறியப்படும். § தொல். உருபு. சூ. ச.

லுகர மன்னொடு சிவணி, யொட்டிய மெய்யொழித் துகரங் கெடுமே" என்பதனுலும், *"னஃகான் றஃகா னுன்க னுருபிற்கு" என்பதனுலும் கொள்க. "பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ராயினும், பொருள்வேறு படாஅ தொன்றா கும்மே" (கிளவி. சூ. ௩௪;) இது தொல்காப்பியம்.

[தொல்லைநான் மறையென்றது, மர்கேசுவர சாங்கியமுதலாக வேதாந்த முட்பட்ட நைஷ்கர்ம்மியசித்தி பிரம்மசித்தி தியானசித்தி யான சித்தித்திரயங்களைப்பிடித்து ஞானமீமாம்சை சாத்திரமாகிய நியாய வைசேஷிகங்களைக் குத்திரவாதமென வேறுபடச்சொலிப்பித்து ஈசுவா னிலனென நிரீசுவரசாங்கியம்பற்றிக் கர்மண்யசாத்திர விவாதத்தாற் றொடங்கினன்; மீமாங் கிசா தரிசனங்களைப்பற்றி வேறொருவழியான யாகத்தைத்தொடங்கினுனென்றவாறு. இதற்குக்கொடுப்பாரில்லை.]

பிறவும் உணர்க.

எனவே மகாதேவரையொழிய வேறுயாகஞ்செய்யத்தொடங்கினுன் தட்சனென்றவாறாயிற்று. (உ)

247. கங்கைமாநதி வீழ்புறத்தது † கனகலத்தொரு களனிழைத்
தங்கண்வானவர் வருகவென்றனன் முனிவர்தன்படை யாகவே.

எ - து: கங்காதீர்த்தமான ஆகாசகலம் ஆகாசத்தினின்று முற்பட வந்துவிழுந்தவிடத்துக்குப்புறமாகக்கனகலமென்னும் பெருமையையுடைய ஆராமத்தில் யாகத்தானம் சமைத்து அவ்விடத்தே தேவர்களெல்லாம் அவிர்ப்பாகங்கொள்ளவருகவென ‡ஆக்வானம்பண்ணினுன், முனிவர்தனக்குப் படைத்துணையாகநிற்க. எ - று. (௩)

248. அழைத்தவானவர் § பயணமென்றது
மவுணர்நின்றில ராசையால்
இழைத்தயாக விபாகமுற்பட
வுண்ணலாமென வெண்ணியே.

---

* தொல். புணர். சூ. ௨௧.

† "இனிதென விறைஞ்சியே யேகிக் கங்கையம், புனனதி யதனொரு புடைய தாகிய, கனகல மென்பதோர் கவின்கொள் வைப்பிடை, வினை புரி கம்மியன் விதித்தன் மேயினுன்." கந்த. சாலைசெய். அ.

‡ ஆக்வானம் = ஆஹ்வானம் - அழைப்பு.

§ பயணம் பிரயாணமென்பதன் மரூஉ; "பயணமென்றது சொல்லுவாம்" என்பர் பின்னும்; ௨௬௪; "வல்லவலத் திசையாகிற் பொருளே சேரும் வருபயணம் போதலுறும்." துடிநூல்.

எ - து: ரிஷிகளால் ஆக்வானஞ்செய்யப்பட்ட தேவர்கள் சுவர்க்கத்தில்நின்றும் கனகலபூமிக்குப் பயணமென்னுமளவில் இரணியாட்சன் முதலாகியதானவதயித்தியரான அசுரர் தங்களுடைய*சோணிதபுரத்துநின்றும் புறப்பட்டுப்போந்தார், ரிஷிகளாற்செய்யப்பட்டயாகத்தில் அவிர்ப்பாகங்கொண்டு அனுபவிக்கலாமென்னும் எண்ணத்தால். எ - று.

இதனாற்பயன், மந்திரங்களால்அழைத்திலர் அசுரரை; அவர் தேவர்கள் பயணத்தால் அறிந்துவந்தாரென்பது. (ச)

தக்கன்யாகத்திற்குத் தேவர்முதலியோர் வருகை.

திக்குப்பாலகர்.

249. பாவகாதிகள் லோகபாலர் பரந்துவந்து புரந்தரன்
சேவகாதிகள் போலநாலிரு வேழமேறினர் சேரவே.

எ - து: தேவர்களில் உலோகபாலகரான எண்மரும் எட்டானைமேலேறித் தேவேந்திரனுடைய சேனைத்தலைவரைப்போல வானத்துத் தங்களிற் சேர்ந்துவந்தார்கள். எ - று.

பாவகாதிகள் - அக்கினி தேவன் முதலாகவுள்ளோர்; பாவகன் - அக்கினிதேவன். பாவகாரிகளென்பதுபாடமாயிற் பாவஞ்செய்தவர்களென்று பொருளாம். (ரு)

துவாதசாதித்தர்.

250. திங்கள்வெண்குடை மேலெறிப்ப வருக்கர்பன்னிரு தேரினுந்
தங்கள்வெங்கதிர் நடுவெறித்தன ருடுவெறிப்பொளி தவிரவே.

திங்கள்போலும்வெண்குடை திங்கள்வெண்குடை. அருக்கர் - ஆதித்தர். உடு - நக்ஷத்திரம். (சா)

ஏகாதசருத்திரர்.

251. ஏறுகளிறென வேறியெரிவிழி யீசர்பதினொரு தேசருங்
கூறுபடுபிறை யாறுசுழல்சடை யோடுமுடுகினர் கூடவே.

இதன்பொருளறிக. (எ)

அச்சுவினிதேவர்கள்.

252. விண்மருங்கமரர் தம்முடன்பழகி வேள்வியாவுதி யுண்ணவோ
புண்மருந்திட வெண்ணியோகடி தாயுள்வேதியர் போதவே.

ஆயுள்வேதியர் - அசுவினிகள்; இவர்கள்கோயிலார். (அ)

---

* "அவுணர் கோமான், சோணித புரத்துக் கேளிர் தொகையொடுந் தொடர்ந்து சென்றான்." கந்த. சாலைசெய். சங.

மருத்துக்கள் முதலியோர்.

253. மருக்கணங்களும் விசுவதேவரு மற்றையட்ட வசுக்களுங்
குருக்களும்பிற ருங்கடாவு விமானகோடிகள் கூடவே.

மருக்கணங்கள் - மருத்துக்களும் அவர்கள்கணங்களும்; கணங்கள் கூட்டங்கள். விசுவதேவராவார் பிராமணர்பூசைக்கு முற்பட்டுநிற்குந்தேவர்களுள் அன்னக்கொடியர். அட்டவசுக்களாவார் பஞ்சலோகங்களுங் காத்தற்குரியோர். குருக்கள் - சுக்கிரபிரகஸ்பதிகள். பிறர் - மற்றுந்தேவர்கள். விமானகோடிகளென்றது, கோயிற் பரிகரங்களின் விமானங்களையுமுளப்படுத்தி. (கூ)

இந்திரன்.

254. சோதிநேமியும் வச்ரமாலையு மருளிநின்று துளும்பவே
யாதுகற்பகம் யாதுமேரு வெனத்தெளிந்திலர் யாதுமே.

எ - து: சோதிச்சக்கரமும் வயிரமாலைகளும் தம்மில் மயங்கிச் சோதிவிடுதலின் யாதுகற்பகம் யாதுமகமேருவென யாதும்உணர்ந்திலர். எ - று.
வச்சிரமாலை - இந்திராதிகளின் தோண்மாலை. சோதிச்சக்கரம் - நட்சத்திரதாரகாகணங்களைக் கோத்துநிற்பதொரு மகாசோதிமண்டலம். யாதுமென்பதனை யாருமென்று பாடஞ்சொல்லுவாருமுளர். (க0)

255. வேய்திரைக்கட லேழுமம்புத மேழுமைபல் விளைக்கவெம்
மாதிரக்களி றெட்டுமாதி விலங்கலெட்டு மயங்கவே.

வேய்திரைக்கடல் - திரைவேய்கடல். அம்புதம் - மேகம். மேகமேழாவன, காளமேகமே தாளப்பிரியனே காஞ்சனபரியே புட்பதனே வானதனே நிருசகாயனே மேகநாதனேயென்பன. மாதிரம் - திசை. வெம்மை யானைக்கு அடை. மலையெட்டுமென்றது மகாமேருவின் எட்டுக்கூடங்களை; குலபருவதங்களென்றுமாம். (கக)

256. குரத்துரங்கமும் வெய்யகாலு மனத்தின்மையல் கொளுத்தவே
அரக்கர்வெள்ளமு முள்ளதீயு நிகர்ப்பயாரு மயர்ப்பவே.

குரம் - குதிரைக்குளம்பு. துரங்கம் - குதிரை. கால் - காற்று. நிகர்ப்ப-தம்மிலொப்பன. அரக்கர்குழாமும் நெருப்பும் தம்மிலொப்பன, கடுமையும் கொடுமையும்; இதற்கு எல்லாரும்மயங்குவரென்பதுபொருள். (கஉ)

257. *மீதுபோநதி யும்பதாகையும் வேறுபட்டில விண்ணிலே
ஆதபத்ரமு மண்டகோளமு மொத்துமம்ம ரளிக்கவே.

---

* "மங்குறவழ் வெண்கொடியும் வானதியு மணியால், வெங்கதிர்செய் மாடமிசை வேறறியலாகா." நைடதம், நகரப். உரு.

மீதுபோம் நதி - ஆகாசகங்கை. பதாகை - கொடி. ஆதபத்திரம்-குடை; இது காரணப்பெயர்; வெயில்நீக்கி என்பது; ஆதபம் - வெயில், த்ரம் - நீக்குதல்; புத்திரசத்தம்போல; புத் - நரகம், த்ரம் - நீக்குதல்; நரகத்தில்நின்றும் பிதாவைநீக்குவான் புத்திரனென்பது பொருள். அண்டகோளம் - பிரமாண்டம். மம்மர் - மயக்கம். (கங)

258. விட்டகார்முகில் யாவையாவர் சுரேசரென்று வியக்கவே
இட்டகார்முகம் யாவையாவை யெடுத்தகார்முக மென்னவே.

விட்டகார்முகில் - ஏறிவந்து மீளவிட்டமேகங்கள். சுரேசர் - தேவராசாக்கள்; தேவலோகம் பலவென்க; இப்பொருளை வேதத்திலும் உதயணன்கதையிலும் கண்டுகொள்க. எடுத்தகார்முகம் - தேவராசாக்கள் எடுத்த விற்கள்; அவை பொன்னும் இரத்தினமுமெனவுணர்க. (கச)

259. அலங்கையிற்படை யுடையநம்பியொ
டதிர்*பயோததி யனையதோர்
இலங்கெயிற்றயி ராபதத்தொடு
கடிதுவந்தன னிந்திரன்.

எ - து: கலப்பையைக் கையிற்படையாகவுடைய ஸ்ரீபலதேவரையும் பாற்கடலையுமொத்த வெண்ணிறத்தினையுடைத்தாயிருக்கும் ஐராபதத்தை ஏறிவந்தான் இந்திரன். எ - று.

ஸ்ரீபலதேவருடனே ஒருபாற்கடல் வருவதாயின், அதற்கு எதிர்போதும் வெள்ளானையென்பதுபொருள். இலங்கெயிறு - விளங்குகின்ற கொம்பு; † கையும் மத்தகமும் கொம்பும் கலப்பைக்கு ஒப்பென்பது. 'எதிர் பயோததி' எனவும் பாடம். (கரு)

பிரமதேவர் வருகை.

260. மைந்தரான சுரேசரோடசு ரேசர்முமன்வர மதிமருண்
டந்தணாளனு மலரில்வந்தனன் முனிவர்தன்புடை யாகவே.

* "உருத்தனித்தனி பாற்கடலொப்பன" (உஎச) என வெள்ளை யானைகளுக்குப் பாற்கடலை உவமைகூறுவர் பின்னும்.

† இங்கேகூறிய உவமையைப் பின்வருவனவற்றிலுங் காண்க: "பிடிவாயன்ன மடிவாய் நாஞ்சில்" (பெரும்பாண். கககூ), "உறலூறு கமழ்கடாஅத் தொல்கிய வெழில்வேழம், வறனுழு நாஞ்சில்போன் மருப்பூன்றி நிலஞ்சேர" (கலி. அ: ச - ரு), "யானைத், தூம்புடைத் தடக்கை வாயொடு துமிந்து, நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புரள" (புறநா. கக: கூ - கக), "வெள்ளிவெண் ணாஞ்சிலான் ஞால முழுவனபோ, லெல்லாக் களிறு நிலஞ்சேர்ந்த" (களவழி. சo), "அலப்படை யனைய தூங்குவாய் நெடுங் கை யலைசெவி வாரணம்." விநாயக. திருநகரப். உக.

அசுரரும் பிரமபுத்திரரா*யிருக்கச்செய்தே தேவர்களே மக்களாகியா ரெனச்சொல்லியது, வேதஞ்சொன்னபடி அசுரர்செய்திலரென்பதனல். சுரா ஈசர் = சுரேசர் - தேவேந்திரர். அவர்கள் இரண்டு திறத்தாரும் முன்புவர வந்தான் பிரமன். மலரிலேறுகையாவது புட்பவிமானத்தி லேறுகை. † அஞ்சவிமானத்தைத் தவிர்ந்தது, மதிமருண்டு; கடுகவரு தற்கு அன்னங்களைப் பூட்டவேண்டும், மலர்பூட்ட வேண்டாவெனக் கொள்க. (கசு)

திருமால்வருகை.

261. ஆதிநான்முக னொடுசுராசுரர் வரவுசொல்வி யமைந்ததோ
சோதிநேமி வலத்தினொரு பயணநின்றது சொல்லுவாம்.

ஆதிநான்முகன் நான்முகனாதி யென்க.

எ - து: பிரமாமுதலியவருடன் கூடித் தேவர்கள்வரவுசொல்லவே இக் காரியம் தீர்ந்ததில்லை; மகாவிஷ்ணுவின்வரவுமுண்டு; அதுசொல்கின் றோம். எ - று.

வலத்தினன் வலியனென்றுமாம். (கஎ)

குதிரைகள்.

வேறு.

262. மரகத மேயென லாய வனப்பின
குரகத மேபதி னாயிர கோடியே.

குரகதம் - குதிரை; குரம் - குளம்பு; கதம் - நடக்கை. (கஅ)

263. ஏறிய தாமிவை போகில மெனவே
கூறிய கற்கிக ளேசத கோடியே.

கற்கிகள் - கற்கியென்னும் வர்க்கக் குதிரைகள். தாமென்றது, இவற் றின்மேலேறின ‡ வாசிவாரியர்களை. 'இக்குதிரைகளின்மேலேறுதற்குப் போகிலம் நாம்' என்று அவர்களாற் கூறப்பட்டன நூறுகோடிகுதிரைகள்; "ஏவ விளிவெனக் கண்ணிப் பாகன் மனக்க ணியக்கம் பூண்டமா னத்து." இஃது உதயணன்கதை. (கக)

* இருக்கச்செய்தேயென்பது வழக்கில் 'இருக்கச்சே' எனவழங்கப் படுகின்றது. இச்சொல் திவ்யப்பிரபந்த வியாக்கியானங்களிலும் சிலப் பதிகார அரும்பதவுரையிலும் காணப்படும்.

† "அன்னத்தே ரேறி யயன்வலப்பாற் கைபோத." ஆதியுலா.

‡ வாசிவாரியர் - குதிரைகளைத்தடுத்து நடத்துவோர்; "வாய்ந்தமா வுகைத்த வாசி வாரியப் பெருமா னெங்கே." திருவால. உக; கஏ.

264. கவனமுவப்பன கரியவனப்பின
பவனம்வியப்பன பற்பல கோடியே.

கவனம் - கால்கொள்கைமுதலாயின தொழில். கரியவனப்பின வென்றது கரியவுமாய் அழகியனவென்பது; *விஷ்ணுக்கள் தம்மை யொப்பன. வென்றவாறு. பவனம் - காற்று. (உ௦)

265. தரங்கநிரைத்தன தாளநிரைத்தன
துரங்கமெனைப்பல கோடிதொகுத்தே.

எ - து: முத்தை நிரைத்தாற்போன்ற தோற்றத்தையுடையவாய குதிரைகள் ஒன்றன்பின்னொன்று வாராதேநிரைநிரையாக வருகின்றவை, கடலிற்றிரை அளவுபடாது அமையாதுவருகின்றனபோலும்; அவை கணக்கின்றிப் பலகோடியுள்ளன. எ - று.

'தாழநிரைத்தன' என்றுபாடஞ் சொல்லுவாருமுளர்; தரங்கநிரைத்தனதாழவென்றுகொள்க; தாழ - தாழ்த்து. (உக)

266. வெய்யனசெக்கர் விசும்புவெளுக்கச்
செய்யனவாயிர கோடிதிரண்டே.

செக்கர்விசும்பு - மாலைப்பொழுது. (உஉ)

267. பைத்துர கங்கள் விசித்த படைப்பரி
கைத்துர கங்கள் கலந்திடை யிட்டே.

எ - து: படமுடைய பாம்புகளை வாராகவிசித்துக் கட்டப்பட்ட கலனையையுடைய குதிரைகள் முன்புவந்த குதிரைகளின் இடையிட்டு வந்தன. எ - று.

பரிகை - காவல். (உங)

தேர்கள்.

வேறு.

268. திரையைத்தோய்வன நாலிரு
திசையைச்சூழ்வன சூழ்வரு
சிலையைப்போல்வன தானவர்
திரளைப்போழ்வன வேழ்தல

---

* "அல்லையாண் டமைந்த மேனி யழகனு மவளுந் துஞ்ச." கம்ப. குகப். சஉ.

வரையைப்பாய்வன சூன்முதிர்
மழையைக்கீள்வன கால்கொடு
மதியைக்காய்வன பேரொளி
வயிரத்தேர்சத கோடியே.

திரையைத் தோய்தல் - நீர்மேலோடுதல்; இது நொய்ம்மை. எட்டுத் திசையையுஞ்சூழ்கை: இது கடுமை. சூழ்வருசிலையைப் போல்வன வென்றது ஒருசக்கரவாளபருவதத்தை ஒருதேரே அளவொப்பதென்ற வாறு. தானவர்திரளைப்போழ்தல் - அசுரரைக்கெடுக்கை. வரையைப் பாய்கை - மலையைக் கிடாய்போல முட்டுகை; தேர் முட்டும். மழையைக் கீள்கை -கருமுற்றின மேகத்தைப்பிளத்தல்; அவற்றின் செறிவைநீக்குத லெனவுமாம். கால்கொடு மதியைக்*காய்வன - தம் உருளையைக்கொண்டு சந்திரவட்டத்தையொப்பன. வயிரத்தேர் சதகோடியே - வயிரக் கால்சமைத்த தேர் நூறுகோடி. (உச)

269. பவனப்போர்விர வாதன
பருவத்தீயுறை யாதன
பரவைக்கால்குளியாதன
பறியப்பேரிடிபோல்வன
கவனத்தாலெழுவாரிதி
கழியப்பாய்பரி மாவின
கமலத்தோன்முடிதாழ்வன
கனகத்தேர்சதகோடியே.

வாயுவின்பூசலைச்சேராதன; எனவே உகாந்தவாயுவால் அழிக்கப் படாதன. பருவத்தீக்கும் அப்படியே. கடலிற் றேர்க்கால் புகாதன; எனவே நீர்மேலோடுவன. பறியப்பேரிடி - உலகம்பறியும்படி இடிக்கு மிடி; இது தேர்முழக்கம்; "அர்ச்சுனன்தேர் கடலொத்தது; ஆசாரியன்தேர் மழையொத்தது" என்னும் ஒப்புணர்க. ஒருதாவுகையால் எழுகடலையுங் கடக்கவல்ல குதிரைகளாற் பூணப்பட்டன; வாரிதி - கடல். பிரமா நமக்கரிக்கை பிதாத்தானத்தாலெனக்கொள்க. இப்படிப்பட்ட பொற் றேர் நூறுகோடி. (உரு)

270. கடையிற்சாயெரி போல்விரி
கனலிக்கேகுளிர் கூர்வன
கதுவிச்சீதக லாமதி
கருகக்காயுமி லாவின

* காய்வன - ஒப்பன; காய் உவமவுருபு; "போல மறுப்ப வொப்பக் காய்த்த." தொல். உவம. சூ. கசு.

சடையிற்பாய்புனல் வானவர்
தறுகட்டீயோடு மூள்வன
தமரச்சேனைய ருதன
தாளத்தேர்சத கோடியே.

உகாந்தகாலத்தில் ஆதித்தர்களைக் குளிர்விப்பன. சந்திரனைச் சென்றுகதுவிச் சீதத்தால் அவனும் கருகும்படி நிலாவிடுவன. சீதத்துக்குக் கருகுகையாவது, மாம்பூ பனிக்குக் கருகுகின்றது போல்வது. ஈசுவருடைய திருக்கையில் நெருப்புடன்பகைகொள்வன; இது சீதமிகுதி. ஆரவாரதந்திரமெப்போதும் உடையன. அவை மூத்தாற்சமைத்ததேர் நூறு கோடி. (உசு)

யானைகள்.

வேறு.

271. என்று மாதிர மெட்டினுஞ் சென்றுசென்
றெவ்வெட் டாவண்டம் யாவுஞ் சுமப்பன
சென்று தம்பிரான் சேக்கை விரும்பிய
சேடன் றெவ்வைத் தனித்தனி தீர்ப்பன.

எ - து: உகாந்தகாலத்து ரட்சாமூர்த்தியின் யானைகளாதலின் அவனேவலாலே ஓரானையேசென்று எட்டுத்திக்கயங்களாகி உலகடையச்சுமக்க வல்லன; அவை மாய்வனவாதலின். போய்த் தம்மையுடைய விஷ்ணுவின் படுக்கையாக விரும்பின சேடனை மகாநர்கம் வந்தெதிர்க்கின் இவையிற்றில் ஓரானை தனியேசென்று சேடன்சுமக்கும் பூமியெல்லாஞ் சுமப்பன. எ - று. (உஎ)

272. விலங்க லேழிற் றடத்துங் குலநதி
வேலை யேழினு நீர்க்கு விடுவன
பொலங்கன் மேரு கிரிச்சிக ரந்தொறும்
போக விட்டசிந் தூரப் பொடியன.

எ - து: * குலபருவதங்கள் ஏழிலுள்ள தடங்களினின்றும் புறப்படும் குலவாற்றினும் கடலேழினும் நீர்க்குவிடுவன. மகாமேருவின்சிகரந்தோறும் போகச்செய்த சிந்தூரப்பொடியையுடையன. எ - று. (உஅ)

* ஹிமவான், மஹாஹிமவான், நிஷதம், நீலி, ருக்மி, சிகரியென மலைகள்ஆறு உண்டென்பதும் அவற்றில் முறையே பத்மை, மஹாபத்மை, திங்கச்சை, கேசரி, புண்டரீகை, மஹாபுண்டரீகையென ஆறுபொய்கைகளுளவென்பதும் சைனநூல்வழக்குக்கள்.

273. மழவிற் பாற்கடல் மாந்தி வளர்ந்தன
மதத்தி லக்கடற் பான்முடை மாற்றின
முழவிற் பூரித்த கும்ப குடந்தொறு
மூரி யேழ்கட லுந்தரு மூக்கின.

எ - து: இளங்காலத்திற் பாலாகப்பருகுவது பாற்கடலை. வளர்ந்த காலத்துத் தாம்பட்ட மதத்தினாலே பாற்கடலின் முடைநாற்றத்தை மாற்றின. குடமுழாப்போலவிளங்கின கும்பகுடங்கள்தோறுஞ் சிறுதிவலைநீர் விடுமிடத்துக் கடலேழினீரும் ஒருக்காலேபோதவிடும் மூக்கினையுடையன. எ - று.

* கையும் மூக்கும் ஓரிடத்தன வெனவுணர்க. † "மழவுங் குழவு மிள மைப் பொருள." கும்பகுடமென்றது குடங்கவித்தாற் போன்றிருத்தலை. (உகூ)

274. ஓடு நான்கு பரூஉத்தா ளுடையன
வுருத்தனித்தனி பாற்கட லொப்பன
கோடு நான்கின செக்கர் முகத்தின
குஞ்ச ரம்பதி னாயிர கோடியே.

இதன்பொருளுணர்க. (௩0)

வீரர்கள்.

275. அப்பெ ரும்புர வித்தொகை மேனுநீ
டாட கக்கொடி யாடுபொற் றேரினும்
எப்பெ ருங்களிற் றீட்டத்தின் மேலினு
மெண்ணில் கோடிநா ராயண ரேறவே.

மனுஷ்யலோகத்திலுள்ளாரெல்லாரும் சோழனைப்போலிருப்பார் அவன்நரபதியாதலால்; அதுபோல விஷ்ணுலோகத்தாரெல்லாரும் விஷ்ணுவைப்போன்றிருப்பாரெனவுணர்க. (௩க)

276. முகடு விண்ட பழவண்ட கோளமு
முன்னை மேருவு மிட்டுருக் கிப்பெருந்
தகடு செய்துகொண் டொப்பமு மிட்டன
சாத்தும் பீதக வாடை தயங்கவே.

* "நெடுமூக்கிற் கரியினுரி மூடிக் கொண்டார்" (தேவாரம், திருநா பொது), "பெயர்க்குறு கால்கள்கை யாகப் பெற்றவு, முயிர்க்குறு நாசிகை யாக வுள்ளவு, மயக்கறு தீயினை வளர்த்து வான்புனல், பயக்குறு முனிவார் பணிகள் செய்யுமால்" (பிரபு. முனிவர். கரு), "கமழ்கந்தங் கையான் மோக்கு மண்ணு." திருவானைக்காப். கடவுள். † தொல். உரி. சூ. கச.

முகடுவிண்டபழவண்டகோளம் - ஆதித்தன் புறப்பட்ட பழமுட்டைப் பிளப்பு; அல்லவாயின் பிரமாண்டம். இரணியகர்ப்பனென்பது பிரமாவின் பெயர். ஆதித்தன் பிறந்த முட்டையிலே திக்கயங்களெட்டும் பின்னைப்பிறந்தன வென்னுங்கதையுமுண்டு. அம்முட்டைச் சிவப்பாலே ஆதித்தனைச் செங்கதிரோன் * செய்யோனென்பர். "பருதிக் கருவின் முட்டைக் கதிர்விடும் பெருங்குறை வாங்கி வலங்கையிற் பூமுதலிருந்த நான்முகத் தனிச்சுடர் வேதம் பாடிய மேதகப் படைத்தன வெண்பெரு வேழம்." இஃது இரும்பல்காஞ்சி. முன்னைமேருவென்றது, மகாதேவர்க்கு வில்லாதற்குமுன்னை மகாமேருவென்றவாறு. எனவே வில்லாக்க மகாமேரு சிறிதுசெதுக்கப்பட்டதெனவுணர்க. (நஉ)

277. பொங்க லங்கல் வருண னுரம்புகப்
பொருப்பு மத்தந் திரித்த பொழுதெழுஞ்
செங்க லங்கல் பரந்தெனப் பாற்கடல்
சேப்ப வந்த கவுத்துவஞ் சேர்த்தியே.

பொங்கலங்கல் - பொங்கிய அலங்கல்; என்றது நுரைமாலையை. சேப்ப - சிவக்க. (நந)

278. அரிசெய் நாட்டத் தரவிந்த வாணுத
லம்ம ணிக்கெதி ராகவந் தாகத்தில்
எரிசெய் தாமரைப் பூவிட் டிலையிலே
யிருந்த தென்ன வெதிர்வீற் றிருப்பவே.

அரி - செவ்வரியும் கருவரியும். நாட்டம் - கண். அரவிந்தம் - தாமரை. வாணுதல்: அன்மொழித்தொகை. இலை மகாவிஷ்ணுவின் திருமேனியிற்சோதிக்குவமை; "அக்கமலத் திலைபோலுந் திருமேனி யடிகளுக்கே" (க. எ. ந) என்பது திருவாய்மொழி. (நச)

279. காலை சூழ்செங் கதிர்முத லாயின
கமலக் காடன்ன கண்ணன் கமழ்துழாய்
மாலை சூழ்முடி சூழ்வரு தற்கொளி
மழுங்கி மேரு கிரிசூழ் வருவதே.

காலை - சிறுகாலை. செங்கதிர் - ஆதித்தன். இது காலையைச்சூழும் கதிரென்றல்லது பொருளாகாது; சூழல் - செய்தல். செங்கதிர்: பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; முதலாயின - வெண்கதிர்முதலியவை. கமலக்காடன்ன கண்ணனென்றது இரண்டு

* செய்யோனென்பதற்குச் சூரியனென்னும் பொருளுண்மையைச் சீவகசிந்தாமணி, உஙஉஉ-ஆம் செய்யுளின் உரையாலும் அறியலாகும்.

கமலத்தாற்றீரா அழகும் பெருமையும் பிறவுமெனவுணர்க. இவன்திரு முடியில் இரத்தினச்சோதியாலே அவை தம்முடையசோதிமழுங்கின. (நரு)

280. நதிக்குப் போத வொழுகுமுத் தாரமு
நகைசெய் வச்சிர நாயக மாலையு
மதிக்குப் புன்மறு வாய்த்தெனத் தன்றிரு
மரக தப்பெருஞ் சோதிமெய் வாய்ப்பவே.

நதி - ஆறு. * ஆற்றுக்குத் தாமம் ஒப்பு. போதவொழுகுதல், † மாயோன் மார்பிலாரம் போலவெனவுணர்க. நகை - ஒளி. வயிரம் இரத்தினங்களின்நாயகம்; இதற்குக்காரணம் ‡வயிரச்சாணையாலே எல்லா இரத்தினமும் கடையப்படுதல். அன்றியும் §வலாசுரன் எலும்பு வயிரமென்பர். இவையெல்லாம் சந்திரனையொத்தன; சந்திரனிடத்து மறுவையொத்தது மரகதச்சோதி. மரகதமென்றது இரத்தினத்தையன்று, திருமேனியை. (நசு)

281. அந்திச் சேயொளி முச்சுடர் முக்கணு
மாதிக் காதல்கூ ராயிரம் பேரிதழ்
உந்திச் செந்தனித் தாமரை நாண்மல
ருடி ருந்த குருசிலை யோங்கவே.

---

*"இறுவரை யிழிதரும் பொன்மணியருவியி, னிறனுடைமரைந்தார்" (பரி. கரு : ந - ௪), "மராமலர்த் தாரின் மாண்வரத் தோன்றி, அலங்கு மருவி." ஷை கரு : உ௦ - உக.

† "மாயோன் மார்பி லாரம் போல, மணிவரை யிழிதரு மணிகிள ரருவி." தொல். பொருள். பேர். மேற்.

‡ எல்லாஇரத்தினமுமென்றதனுல் வயிரமும் கொள்ளப்படும். வயிரம் தன்னையும் ஏனைஇரத்தினங்களையும் சாணைபிடித்தற்குக் கருவியாகுமென்பது, "வயிர வூசியு மயன்வினை யிரும்புஞ், செயிரறு பொன்னைச் செம்மைசெய் யாணியுந், தமக்கமை கருவியுந் தாமா மவைபோ, லுரைத்திற முணர்த்தலு முரையது தொழிலே" (அகத்தியம்), "மாமணி மரபுக்கெல்லாம் வயிரமே முதன்மைச் சாதி, யாமென வுரைப்பர் நூலோ ரதிகம்யா தென்னிலேனைக், காமரு மணிகட் கெல்லாந் தமரிடு கருவி யாமத், தூமணி தனக்குந் தானே துளையிடுங் கருவி யாகும்" (திருவிளை. மாணிக்கம்விற்ற. சுக) என்பவற்றால் அறியலாகும்.

§ "பரியவா ளென்பு வயிரம்" (திருவால. உரு : க௦), "மாசறு தவத்தோ னென்பும் வலாசுர னென்பும் வீழ்ந்த, கோசல மாதி நாட்டிற் பட்டது குணத்தான் மாண்ட, தேசதா யிலேச தாகித் தெள்ளிதா யளக்கி னெல்லை, வீசிய விலைய தாகி மேம்படு வயிரம்," திருவிளை. மாணிக்கம்விற்ற. ருகூ.

அந்திச்சேயொளியென்றது வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. முச்சுடர்முக்கணுமென்றது சோமசூரியாக்கினிகளாகிய திருநயனங்களை. இம்*மூன்றுதிருக்கண்மலர்க்கும் முற்பட்ட மோகத்தையீந்த தொப்புள் விஷ்ணுவினுடைய திருநாபியாதலால் விஷ்ணுவே சத்தியெனவுணர்க. குருசில் - பிரமா. (௩௭)

282\. திறத்து மாலைத் திருமுடிப் பக்கமே
சென்ற கன்ற பணங்களுஞ் சேடனும்
புறத்து மாயிரம் வெள்ளித ழாலொரு
புண்ட ரீகமு மண்ணலும் போலவே.

எ - து: † திறந்தோறும் ஒருபூமாலையையுடைய ‡ திருமுடியிடத்தில் விரிந்தகன்ற பணங்களுடன் நாகராசன்கவித்துநின்றபடி, புறம்பும் ஆயிரம் வெள்ளையிதழையுடையதொரு வெண்டாமரையையும் அதிலிருந்தபிரமாவையும்போல் தோன்ற. எ - று.

சகசிரபத்திரம் ஆயிரம்படத்திற்கும் உவமை. $ புண்டரீக மென்று வெண்டாமரைக்கே பெயர். (௩௮)

---

* மூன்றுதிருக்கண்மலரென்றது, இறைவன் திருக்கண்களை.

† திறமென்றது முடிக்கு உறுப்பாகக்கூறிய ஐந்தனையும். இஃது, "ஐவே றுருவிற் செய்வினை முற்றிய, முடி" (புறநா. அ௩ - ச) என்பதனுலும், 'ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வ்டிவினையுடைய செய்யுந்தொழிலெல்லாம் முற்றுப்பெற்ற முடி' என்னும் அதன்உரையாலும், "தாம முகுடம் பதுமங் கிம்புரி, கோடக மிவைமுடிக் கைவே றுருவே" என்னும் அதன் மேற்கோளாலும், "உவமை நீங்கிய வைவகைத் தாயவேற் றுருவின் மவுலி" (கந்த. முதனுட்பானு. உ௫உ) என்பதனுலும் அறியப்படும்.

‡ ஆதிசேடன் வெண்ணிறமுடையனுதலால் ஆயிரம் படங்களையுடைய அவனுக்கு ஆயிரம் இதழ்களையுடைய வெண்டாமரையையும் அப்படங்களினிடையே தோன்றும் திருமுடிக்குப் பிரமதேவரையும் உவமைகூறினர். பிரமதேவர் வெண்டாமரைமலரிலிருத்தல், "சாம வெண்டாமரை மேலயனும்" (திருவக்கரைத் தேவாரம்), "வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புவபோ, லெம்பெருமான் றேவர்பிரா னென்று" (திருவா. திருத்தசாங்கம், க), "வெண்ணிறக் கமலமேல் வீற்றி ருந்தரு ளண்ணல்" (திருக்காளத்திப். பதிகம், க௫), "புண்ட ரீகமென் பொகுட்டுறை திசைமுகப் புத்தேள்" (ஷை தாருகாவன. எ௫) என்பவற்றுல் விளங்கும்.

$ புண்டரீகமென்பது வெண்டாமரைக்கேபெயரென்பதனை, "அன்று தொட் டனைய தீர்த்த மரும்புண்ட ரீக தீர்த்த, மென்றுபேர் புனைந்தின்னு மெய்ம்மையேயென் றுகூற,வொன்றுவெண் கமலம் பல்ல வுருகெழ வலரா நிற்குங், கன்றுபல் லுயிரு மின்பங் கலவநோக் கிடுகெ ணல்லாய்" (திருநாகைக்காரோணப். புண்டரீகமுனிவர் மூன்றுங் காட்சியுரைத்த. ௪௭) என்பதனுலும் அறியலாகும்.

283. பெயர்த்த தோரடித் தாமரைத் தாள்விடப்
பெரும்பொற் கோளகை பண்டு பிளந்ததற்
குயர்த்த தோர்வெள்ளி யண்ட கபாலமொத்
தொருத னிக்கொற்ற வெண்குடை யோங்கவே.

பொன்னுக்கு ஈடு வெள்ளி. பிளப்பு - தாள்செய்தபுழை. (௩௯)

284. திரண்டு வந்த வராமிர்த சீகரஞ்
சிதற வீசித் திருப்பாற் கடற்றிரை
இரண்டு வந்தன வெங்கும் விடாவென
விரும ருங்குங் கவரி யிரட்டவே.

வராமிர்தம் - வரிட்டமான அமுது. அமிர்தம் வந்தது பாற்கடலி லல்ல; * அமிர்து கடைந்தது லவணசமுத்திரத்தெனவுணர்க. அமிர்தம் போலுந்திவலையை வீசியெனக்கொள்க. சீகரம் - திவலை. (௪0)

285. வாளும் வில்லுந் திகிரியுந் தண்டமும்
வளையு மென்ற கிளைபுறஞ் சூழ்வர
ஆளு மைம்படை யும்புடை சூழவந்
தம்ப ரப்பரப் பெங்கு மடைப்பவே.

எ - து: வாளும் வில்லும் சக்கரமும் தண்டும் சங்குமான பஞ்சாயுதங்களும் புறத்தே சூழ்ந்துவர, அவைகளையுடைய பஞ்சப் பிரதாப தந்திரத்தினால் ஆகாசம் வெளியடங்க. எ - று. (௪௧)

286. வயங்கு மீருரு வண்ணக் கலுழன்மேல்
வளரும் பாற்கடல் பாழ்பட வந்தனன்
இயங்கு மேரு கிரிச்சிக ரத்திலோ
ரிந்த்ர நீல கிரிபோ னிருப்பவே.

வளர்தல் - உறங்குதல். மகாமேருவுக்கொப்புக் கருடபகவான். இந்திரநீலகிரிக்கு உவமை விஷ்ணு. (௪௨)

உமாதேவியார்சேயல்.

வேறு.

287. இப்பரிசு வேள்விபுரி தாதைசெய லெல்லாம்
ஒப்பரிய நாயகி யுணர்ந்தன ளுணர்ந்தே.

இதன்பொருளுணர்க. (௪௩)

---

* "நீல மார்கடல் விடந்தனை யுண்டு" (திருப்புன்கூர்,தே.), "வஞ்சக் கருங்கடனஞ் சுண்டார் போலும்." திருவாக்கூர், தே.

288. எந்தைபுரி வேள்வியிடை யானும்விடை கொள்ளத்
தந்தருளு கென்றனள் பணிந்திறைவர் தாளே.

இதன்பொருளுணர்க. (சச)

289. விண்ணவர்கள் மேலுமயன் மேலுமரி மேலுங்
கண்ணுதன் முதற்கடவு ளுங்கருணை வைத்தே.

எ - து: மேல்வருவனவெல்லாம் உணர்ந்தருளி இந்திராதி தேவர்கள் படக்கடவன உணர்ந்து கண்ணுதல் கருணை வைத்து. எ - று. (சரு)

290. அழைத்தில னதற்ககல்வ தென்கொலென வையன்
பிழைத்தன பொறுத்தருளு கென்றனள் பெயர்த்தே.

எ - து: விடைதந்தருளுகவென்று தம்மை வேண்டியருளிய பரமேசுவரியைநோக்கி ஈசுவரன், "நின்பிதா நின்னை அழைத்திலன்; அங்குப் போகின்றது என்?" என, பரமேசுவரியும் அவரைநோக்கி, "என்பிதா செய்த பிழையைச் சகித்தருளவேண்டும்" என்றனள். எ - று. (சசு)

291. என்றலு முகிழ்த்தகுறு முறுவலொடும் ரசதக்
குன்றவர் கொடுத்தனர் கொடுக்கவிடை கொண்டே.

எ - து: பரமேசுவரி என்பிதாசெய்த பிழையைச் சகித்தருளவேணு மென்ன, இவள்தானே நாம் சகிக்கவொட்டாதே கோபித்திடுவளென மேல்வருவதறிந்து அற்பமேசிரித்தருளி வெள்ளிமலையையுடையவர் விடை கொடுப்ப அவர்பால் விடைகொண்டாள் பரமேசுவரி. எ - று. (சஎ)

292. பங்கனக லத்திறைவி வேள்விபழு தாகத்
தங்கனக லத்தமர்செய் தாதைமனை புக்கே.

எ - து: ஈசுவரனுடைய * திருமார்பிலுள்ள பரமேசுவரி விடை கொண்டுபோய்த் தட்சனுடைய மனையிலே புக்கருளினாள். எ - று.

பங்கன்-ஸ்ரீமங்கலிபங்கன். இதன்பயன்: ஈசுவரன் தனக்கு ஒருவடிவுடையனல்லன்; பரமேசுவரியுடைய திருமேனியிற்பாதியே அவனென்றவாறு. வடிவுடையமங்கையென்பது பரமேசுவரியின்பெயர்; அஃது அழகைப்பற்றின் துரோகமாம்; ஆதலால் தோற்றப்பட்ட ரூபமெல்லாம் பரமேசுவரியின் வடிவெனக்கொள்க; எனவே தோற்றுதனவெல்லாம் ஈசுவரன் வடிவெனவுணர்க. (சஅ)

293. காதலனை விட்டவ ளெழுந்தருள வுங்கண்
டேதில ரெனத்தம ரிருந்தன ரிருந்தே.

* "மெல்லியலைமல்லற் றன்னிற மொன்றி லிருத்திநின்றோன்." திருச்சிற். ருஅ.

283. பெயர்த்த தோரடித் தாமரைத் தாள்விடப்
பெரும்பொற் கோளகை பண்டு பிளந்ததற்
குயர்த்த தோர்வெள்ளி யண்ட கபாலமொத்
தொருத னிக்கொற்ற வெண்குடை யோங்கவே.

பொன்னுக்கு ஈடு வெள்ளி. பிளப்பு - தாள்செய்தபுழை. (௩௯)

284. திரண்டு வந்த வராமிர்த சீகாஞ்
சிதற வீசித் திருப்பாற் கடற்றிரை
இரண்டு வந்தன வெங்கும் விடாவென
விரும ருங்குங் கவரி யிரட்டவே.

வராமிர்தம் - வரிட்டமான அமுது. அமிர்தம் வந்தது பாற்கடலி லல்ல; * அமிர்து கடைந்தது லவணசமுத்திரத்தெனவுணர்க. அமிர்தம் போலுந்திவலையை வீசியெனக்கொள்க. சீகரம் - திவலை. (௪0)

285. வாளும் வில்லுந் திகிரியுந் தண்டமும்
வளையு மென்ற கிளைபுறஞ் சூழ்வர
ஆளு மைம்படை யும்புடை சூழவந்
தம்ப ரப்பரப் பெங்கு மடைப்பவே.

எ - து: வாளும் வில்லும் சக்கரமும் தண்டும் சங்குமான பஞ்சாயுதங்களும் புறத்தே சூழ்ந்துவர, அவைகளையுடைய பஞ்சப் பிரதாப தந்திரத்தினுல் ஆகாசம் வெளியடங்க, எ - று. (௪௧)

286. வயங்கு மீருரு வண்ணக் கலுழன்மேல்
வளரும் பாற்கடல் பாழ்பட வந்தனன்
இயங்கு மேரு கிரிச்சிக ரத்திலோ
ரிந்த்ர நீல கிரிபோன் றிருப்பவே.

வளர்தல் - உறங்குதல். மகாமேருவுக்கொப்புக் கருடபகவான். இந்திரநீலகிரிக்கு உவமை விஷ்ணு. (௪௨)

உமாதேவியார்சேயல்.

வேறு.

287. இப்பரிசு வேள்விபுரி தாதைசெய லெல்லாம்
ஒப்பரிய நாயகி யுணர்ந்தன ளுணர்ந்தே.

இதன்பொருளுணர்க. (௪௩)

* "நீல மார்கடல் விடந்தனை யுண்டு" (திருப்புன்கூர்,தே.), "வஞ்சக் கருங்கடனஞ் சுண்டார் போலும்." திருவாக்கூர், தே.

288. எந்தைபுரி வேள்வியிடை யானும்விடை கொள்ளத்
தந்தருளு கென்றனள் பணிந்திறைவர் தாளே.

இதன்பொருளுணர்க. (சச)

289. விண்ணவர்கள் மேலுமயன் மேலுமரி மேலுங்
கண்ணுதன் முதற்கடவு ளுங்கருணை வைத்தே.

எ - து: மேல்வருவனவெல்லாம் உணர்ந்தருளி இந்திராதி தேவர்கள் படக்கடவன உணர்ந்து கண்ணுதல் கருணை வைத்து. எ - று. (சரு)

290. அழைத்தில னதற்ககல்வ தென்கொலென வையன்
பிழைத்தன பொறுத்தருளு கென்றனள் பெயர்த்தே.

எ - து: விடைதந்தருளுகவென்று தம்மை வேண்டியருளிய பரமேசுவரியைநோக்கி ஈசுவரன், "நின்பிதா நின்னை அழைத்திலன்; அங்குப் போகின்றது என்?" என, பரமேசுவரியும் அவரைநோக்கி, "என்பிதா செய்த பிழையைச் சகித்தருளவேண்டும்" என்றனள். எ - று. (சசு)

291. என்றலு முகிழ்த்தகுறு முறுவலொடும் ரசதக்
குன்றவர் கொடுத்தனர் கொடுக்கவிடை கொண்டே.

எ - து: பரமேசுவரி என்பிதாசெய்த பிழையைச் சகித்தருளவேணு மென்ன, இவள்தானே நாம் சகிக்கவொட்டாதே கோபித்திடுவளென மேல்வருவதறிந்து அற்பமேசிரித்தருளி வெள்ளிமலையையுடையவர் விடை கொடுப்ப அவர்பால் விடைகொண்டாள் பரமேசுவரி. எ - று. (சஎ)

292. பங்கனக லத்திறைவி வேள்விபழு தாகத்
தங்கனக லத்தமர்செய் தாதைமனை புக்கே.

எ - து: ஈசுவரனுடைய *திருமார்பிலுள்ள பரமேசுவரி விடை கொண்டுபோய்த் தட்சனுடைய மனையிலே புக்கருளினாள். எ - று.

பங்கன்-ஸ்ரீமங்கலிபங்கன். இதன்பயன்: ஈசுவரன் தனக்கு ஒருவடிவுடையனல்லன்; பரமேசுவரியுடைய திருமேனியிற்பாதியே அவனென்றவாறு. வடிவுடையமங்கையென்பது பரமேசுவரியின்பெயர்; அஃது அழகைப்பற்றின் துரோகமாம்; ஆதலால் தோற்றப்பட்ட ரூபமெல்லாம் பரமேசுவரியின் வடிவெனக்கொள்க; எனவே தோற்றுதனவெல்லாம் ஈசுவரன் வடிவெனவுணர்க. (சஅ)

293. காதலனை விட்டவ ளெழுந்தருள வுங்கண்
டேதில ரெனத்தம ரிருந்தன ரிருந்தே.

* "மெல்லியலைமல்லற் றன்னிற மொன்றி லிருத்திநின்றோன்." திருச்சிற். ருஅ.

'காதலனைவிட்டு' என்றதனால் உமை ஒருமுகூர்த்தமும் இறைவனைப் பிரியாளெனவுணர்க.

இதன்பயன் : *"ஒருபக்கமாய பரம்பரன்றேவி" என்ற முன்னைப்பாட்டின்பொருளை விளக்கியவாறு. இதனாலே சகத்தில் வடிவெல்லாம் பரமேசுவரிவடிவும் அல்லாதவடிவெல்லாம் பரமேசுவரன்வடிவுமெனக்கொள்க. (சுகூ)

294. தன்னையிகழ் தாதையொடு தங்கைய ரொடுந்தன்
அன்னையை முனிந்துலகி னன்னையருள் செய்வாள்.

தங்கைய ரென்றது பிரமாவினுடைய தேவிமாரான இருபத்தெண்மரையும் பிறரையும். உலகினன்னையெனவே தட்சனுக்கும் † வச்சலப்பிராட்டிக்கும் இவள் தாயெனவுணர்க. (ரு0)

வேறு.

295. பின்னோர் பெருங்கண் பெறேஎன்
என்னோ விவன்பட்ட தின்றே.

எ - து: என்தங்கைமார் இவனாற்பெற்ற அனுக்கிரகம் பெறேன். இவன் என்பட்டானோவெனத் தன்பிதாவைப் பரமேசுவரி நினைத்தனள். எ - று.

கண்ணென்றது கண்ணோட்டம் ; ‡ "கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார், கண்ணோட்ட மின்மையு மில்." தங்கைமாரினும் என்னையிகழ்ந்தது என்னென்பதற்குப்பொருள் § மூத்தாரைப்பிதாவிரும்பலும் இளையாரைத் தாய்விரும்பலும் உலகவழக்கெனவுணர்க. பெறேனென்றவிடத்து அளபெடையிட்டு ஓசைகூட்டிக்கொள்க. (ருக)

296. இழைப்பா யிழைப்பா யினியாகம்
பிழைப்பாய் பிழைப்பாய் பிதாவே.

பிதாவென்றது கோபமெனவுணர்க. (ருஉ)

297. யாயுங் கொடியேற் கிரங்காய்
நீயுங் கெடவோ நினைப்பே.

நீயுமென்றதற்குப்பொருள் : பெண்பிறந்தார் தாய்மாராலே சினேகிக்கப்படுதலொருதலையென்பது. (ருங)

---

* உசரு - ஆம்தாழிசை. † வேதவல்லியென்று வேறுநூல்கள் கூறும்.
‡ குறள், ருஎஎ.
§ "பெற்றவ ளிளவ லெற்கே யென்றனள் பிதாமுன் னென்றான்" (கம்ப. மிதிலைக். சஉக), "மூத்தமக னிடத்தார்வ மீன்றெடுத்த பிதாவினுக்கு முதிரும்." விநாயகபு. கடவுள். ங.

298. எங்கை மீரோ னென்கிலீர்
நங்கைமீ ரீதோ நலனே.

எ - து : என்னுடன்பிறந்து எனக்கு இளைய தங்கைமீர், நுமக்கு நலம் இதுவோ ? எ - று.

நங்கைமீரீதோநலனேயென்றது பிராமணிகாள் ! உறவிலீரென்ற வாறு. (௫௪)

299. எம்படைப்புத் தானும் யாயுங்
கும்பிடப் போலுங் குறிப்பே.

எ - து : எங்களுடைய படைப்பு எனக்குப் பிதாவான தானும் எனக்குத்தாயான அவளுமானால் தங்களை நமக்கரிக்கவோ? எ - று.

இஃது இப்பொழுது புகுந்ததல்ல ; தட்சன்வரப் *பண்டு பரமேசுவரி நமக்கரியாதொழிய அவன் இகழ்ந்தகதை. (௫௫)

300. தந்தையார் தாயார் தலைவருக்
கெந்தையார் யாயா ரெமக்கே.

இதன்கருத்து : ஈசுவரனல்லாத எல்லாரும் தகப்பனும் தாயுமுடையர் ; நாமகோத்திரங்களையுமுடையர். மகாதேவர்க்கோ அக்கினிகோத்திரந்தான் சொல்லலாவது. (௫௬)

301. எனக்கு மெவற்கு மிறைவன்
தனக்கு மெவனோ தவறே.

எனக்கென்றது, லோகத்துக்கு முற்பட்டது பிற்பட்டது தெரியாதே என்றும் மயக்கிவருகிற மாயாசத்தியான எனக்கென்றவாறு. எவற்கு மிறைவனென்றது யாவர்க்குமிறைவனென்றவாறு ; "ஒருபாற் கிளவி யெனைப்பாற் கண்ணும், வருவகை தானே வழக்கென மொழிப" (பொருளியல், சூ. ௨௮), " இருதிணைப் பிரிந்த வைம்பாற் கிளவிக்கு, முரியவை யுரிய பேர்வயி னான" (பெயரியல், சூ. ௭) ; இவை தொல்காப்பியம் ; இச் சூத்திரங்களால், எவள், எவர், எது, எவை ; யாவன், யாவள், யாவர், யாது, யாவையென எல்லாங்கொள்க. எவனோவென்றது என்னோ வென்றவாறு. எவனோதவறு - குற்றமில்லை ; எங்களுக்கு முதலிகளுளரோ குற்றமுண்மையாயவென்பது கருத்து ; †" தானே யுலகாள்வான் றான்கண்ட தேவழக்காம், ஆனன்மற் றாரிதனை யன்றென்பார் - வானோர், களைகண்டா னய்நின்ற காளத்தி வாழ்வான், வளைகொண்டான் மாலை கொண்டு வந்து" ; இது நக்கீரர்வாக்கு ; இஃது ஒருதலைக்காமக்கைக்கிளைப்

* இவ்வரலாறு கந்தபுராணம், தக்கன்கைலைசெல்படலத்திலுள்ளது.
† கைலைபாதிகாளத்திபாதியந்தாதி, ௮௨.

பொருளதெனவுணர்க. இதனால் யாகமழித்தற்கிஷ்டமென்பதை உணர்த்தினாயிற்று. இது நாடகாலங்காரம். (ருஎ)

302. இரையாசை யால்வந்த யஞ்ஞா
உரையா யுறுமோநின் னாணே.

இரையாசை - ஊணாசை. யஞ்ஞன் - அக்கினி.
இப்பாட்டு அக்கினிபகவானைநோக்கிக்கூறிற்று. (ருஅ)

303. வான்வந்த மண்வந்த வேள்விக்
கியான்வந்த வெளிவந்த வாறே.

எ - து: தேவர்களும் பூமியும் ஒக்கப்புகுந்த யாகத்துக்கு யான்வர எளிவரவும் உடன்வந்தது என்னே! எ - று.
வான் மண்ணென்பன ஆகுபெயர்; பிறந்தவழிக்கூறல். (ருகூ)

304. தீக்குப் பிறந்தவில் லென்னும்
வேய்க்குச் சிறப்பென்கொல் வேறே.

இப்படி இவ்யாகத்துக்கு யானும் நெருப்பு; வேய் இதற்குஉவமை; அவ்வேய்கள் தாமே தம்மில் தேய்த்துத் தீயையெழுப்புகையானென்று எச்சங்கொள்க; "வையெயிற், றரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை, மரம்படு சிறுதீப் போல, அணங்கா யினடான் பிறந்த வூர்க்கே" (நசகூ); இது *புறம்புநானூறு. (சுo)

305. இவ்வா றுரைத்திங்கு நின்றுஞ்
செவ்வாய் மடப்பாவை சென்றே.

இதன்பொருளுணர்க. (சுக)

306. விற்சாரு மேருப் பொருப்பின்
பொற்சாரல் சாரப் புகவே.

விற்சாரும் - வில்லைச்சாரும், வில்லாகச்சாரும். பொற்சாரல் - அழகியசாரல்; இதற்குஅழகு ஸ்ரீகைலாசத்தைச்சேர்தலால் எல்லாரும் நன்மை பெறுவரென்பது. பொன்னென்பது வெள்ளியுலோகத்திற்கும் பெயர். (சுஉ)

வேறு.

307. விதிநன்கமைத்து வழிபாடுசெய்து மடவாயமாகி மிடையும்
பதினெண்கணத்து மடவாருமன்னை முனிவாருமாறு பகர்வார்.

---

* புறம்புநானூறு - புறநானூறு.

எ - து : இன்னார் இன்னபணிசெய்கவென்னத் தரத்துக்குத்தக்கபடி விதித்தமைக்கப்பட்ட விளையாட்டுக்கூட்டமான பதினெண்கணத்துத்தெய்வப்பெண்களும் பரமேசுவரியுடைய கோபமாறும்படி விண்ணப்பஞ்செய்வார். எ - று. (சுரு)

வேறு.

308. விழிவழிகருணைப் பச்சைவிளக்கே மின்னேநின்
வழிவழியடியே நீரரமகளி ரோம்யாமே.

விழிவழிகருணை - திருநயனத்தைக்கருதி இடங்கொள்ளாது வழிந்து புறப்படும்காருண்யம் ; பச்சைவிளக்கு : அபூதம். மின்னென்றதுஇடைக்குவமையல்ல ; பிடிக்கப்படாதா ளென்றவாறு. வழிவழியடியேமென்றது நினக்கு வழிவழியடிமையேமென்றவாறு. நீரரமகளிரோமென்றது திவ்ய நதியிலுள்ளோமென்றவாறு. (சுசு)

309. இதுதிருமலையிது திருவடிமலர்தோய் மலர்வாவி
இதுதுறைவருமிவ டிருமகளிவள்பார் மகள்பாரே.

திருமலை - வெள்ளிமலை. திருவடிமலர்தோய் மலர் வாவி - மானசதீர்த்தம். இது துறை - இது தேவிக்குத்திருமஞ்சனத்துறை. இவள் திருமகள், இவள் பூமிதேவி ; இவர்களைப்பார்த்தருள்.

எனவே திருமஞ்சனமாடும் மானசகோட்டகத்துச் சதுர்வேததீர்த்தத்துறையில் நின்திருவடிமலர்தீண்டுவாள் லட்சுமி, திருமேனிதீண்டுவாள் பூமிதேவி யென்றவாறு. (சுரு)

வேறு.

310. மேனிற்பன வுலகம்பொதி வெள்ளம்பொதி கள்ளச்
சேனிற்பன விடுநீர்புனை தெண்ணீர்படு சுனையே.

எ - து : உலகத்துக்கு மேல்நிற்பனவாகிய ஆகாசலோகமேழினையும் அடக்கும் உகாந்தப்பிரளயகால வெள்ளமெல்லாவற்றையும் பொதிந்து கொண்டு ஒரு * செலுவிலே அடக்கவல்ல மாயச்சேல்பலவும் நிற்பனவாக

---

* செலு - மீனின் புறத்தேயுள்ள முள் ; "உளையாழி யோரேழுமொருசெலுவினடங்குதலால், விளையாட நீர்பெறா மீனுருவம் பரவுதுமே" (தொல். செய். சூ. கசகூ-பேர். மேற்.) "சூழிக் களிறுய்ய வெவ்வாய் முதலை துணித்தவுக்ரப், பாழித் திகிரிப் படையாங் கேசர் படைப்பவன்றன், ஊழிப் பொழுதொரு சேலா யொருசெலு வுட்காந்த, ஆழிப் பெரும்புனல் காணாது தேடுவ ரவ்விடத்தே" (திருவரங்கத்துமாலை, உஉ) என்பவற்றாலும் மச்சாவதாரத்தின் செலுவில்ஊழிவெள்ளம் அடங்கினமை விளங்கும். செலு செதிளென்றும் வழங்கப்படும்.

விட்ட நீங்களிருவீரும் திருமஞ்சனமாடும் தெளிந்தநீரினையுடையசுனைகள் இவை. எ - று.

இச்சேல்களைப் பரிகாரமாகப்பிடித்துவிட்டுவைத்தாள், பரமேசுவரி யெனவுணர்க. புனைதல் - குளித்தல். கள்ளச்சேலென்றது பெருவெள் ளத்தை அடக்கிக்கொள்ளுஞ்சேலென்றவாறு. விடுநீரென்பதற்கு வேறு பொருளுரைப்பாருமுளர்; அது பொருளன்று. (சுசு)

311. அடையப் * பில நதிகீழ்விழ வண்டத்தடி யிடைபோய்
உடையப்புடை பெயர்வெள்ளமுடைத்திக்குளிர் தடமே.

புடைபெயர்தல் — கற்பம்பெயர்தல். (சுஎ)

312. அலரோடளி தோயாதன விவ்வாவி யணங்கே
மலரோனுல கடையப்புடை பெயர்கார்களின் வைப்பே.

கார்களின்வைப்பென்றது,அம்மேகங்களும் அக்காலத்து இங்கேவந்து முகக்குமென்றவாறு; கடலேழும் வற்றினும் இது வற்றாதென்பது. (சுஅ)

313 மண்முழுவது மேல்வான்முழு வதுங்கொண்டது போல
வெண்மதிதின பதிதாரகை விழவெழுசா யையதே.

எ-து: பூமிமுழுவதுங் கொண்டதுபோல ஆகாசம் முழுவதுங்கொண் டதுபோலச் சந்திரனையும் ஆதித்தனையும் நாண்மீன்களையும் மறைக்கும் நிழலுடைத்து. எ - று.

பூமியைமறைப்பது பரப்பால்; ஆகாசத்தைமறைப்பது நெடுமை யால். எழு சாயை - மேலேசெல்லும்சோதி. (சுகூ)

314. நடுவேவரு நானாவித ரத்னங்களி னுன்மேல்
உடுவேய்தரு ககனுகர ரூரொத்துள வொளியே.

எ - து: இத்திருமலையின் நடுப்படவுண்டான வெகுவித இரத்தினச் சோதிகளால் மேலுள்ளநட்சத்திரங்கள்சூழ்ந்தன, சந்திரர்கள்பலரையும் பரி வேடமிட்டாற்போலும். எ - று.

மேலேசோதிசெல்லுதல் இங்குமாம். ககனுகரர் - ஆகாசவிடத்தர்; இவர் சந்திரர். ஊர் - பரிவேடம். (எ0)

315. அந்திப்போ தனையானுட னுடுந்திரு வேங்கின்
னுந்திப்போ திவ்வாவியி னூடேயொரு மலரே.

---

* பிலநதி - பாதாள கங்கை; "சுதலை மொழியருள் பேதை பிலநதி மட்டுவார் குவளை மதர்விழி மாலை மதியைமருட்டுவா, ணுதலை வழிபடவேகி மறியும் வியப்பொடே நவலி லளவிலவாகும் வளமலி கச்சியாய்," சிவ ஞான பாலையர் பிள்ளைத்தமிழ், முத்தப், கூ.

அந்திப்போது அனையானுடன் - அந்தியம்பொழுதிற் செக்கர் வான நிறத்தை ஒப்பானவனுடன்; ஆடுதல் - அனுபவித்தல்; அன்றியே விளையாட்டென்பாருமுளர்.

நீ விஷ்ணுமூர்த்தியாதலால் நின்திருநாபியிற் பிறக்கும் பிரமாவைப் படைக்குந்தாமரை இவ்வாவியிலுள்ள புட்பங்களில் ஒருபுட்பம்; இதனையே இவ்வொரு பூவென்பாருமுளர். (எக)

316. படைக்குந்திரி புவனம்பின் பாழாகவெழுந்தங்
குடைக்கும்பெரு வெள்ளங்களி னுற்பத்திய தீதே.

உற்பத்தி - பிறப்பு. (எஉ)

317. இவ்வாவியி லிவைசெங்குவ ளைகளேயிவை யிவைநின்
மைவார்திரு நயனங்களின் வழிபட்டன மிகவே.

இதன் பொருளுணர்க. (எங)

318. நிரையேறிய குமுதங்களில் வெள்ளென்பன விவைநின்
விரையேறிய திருவாய்மலர் மீதூர்வன வுறவே.

எ - து: நிரைநின்ற அரக்காம்பல்களில் இவைதாம் வெள்ளாம்பல் போன்றன, நின்திருவாய்மலர்ச்சிவப்பைத் தீண்டுவனபோல நின்றனவாதலின். எ - று.

மீதூர்கை - மெய்தீண்டுதல். (எச)

319. வேதங்கவர் கிளவித்திரு மின்னேவிரை கெழுநின்
பாதங்கவர் செந்தாமரை வெண்டாமரை பண்டே.

எ - து: வேதங்கவர்தலாவது இவள்திருவார்த்தைகளை வேதங்கள் கொள்ளைகொள்ளுதல். கிளவி - வார்த்தை. பாதங்கவர்தல் - பாதத்தை விரும்புதல்; * "கவர்வு விருப்புமாகும்." (எரு)

320. குளிப்பாரில பஞ்சாதிது கொண்டோதி முடிக்கட்
டெளிப்பார்கலை மகள்பார்மக டிருவென்பவ ரிவரே.

குளிப்பாரெவரென்று பாடஞ்சொல்லுவாருமுளர்; அது தமிழன்று.
இனி இதிற் குளிப்பவர் நீயும் நின்கணவனுமே. நின்முடியென்று எச்சங் கொடுக்க. (எசு)

321. அலம்வந்தன வேதங்க ளரற்றத் திருமலையே
வலம்வந்தனண் மழுவார்திரு நெடுமங்கல மகளே.

---

* தொல். உரி. சூ. கூச - பி - ம்.

வேதங்களலம் வந்தது, தேவி பூதலமேல்வருவதையறிந்து. நெடுமை - கால நெடுமை. மகளென்றது மனுஷ்யப்பெண்களுக்கும் இவளேமுதல்வி யென்றவாறு. முதலடியிறுதியில் ஐகாரந்தொக்கது. (எஎ)

தேவி கைலைக்குச் செல்லுதல்.

வேறு.

322. என்றென்று வணங்கி வணங்கிவிடா
தெல்லாரு மிரப்ப விரப்பவதற்
கொன்றுந்தணி வின்றி விரைந்துபிரா
னுறைகோநகர் புக்கன ளொண்ணுதலே.

இதன் பொருளுணர்க. (எஅ)

தேவி விண்ணப்பஞ்செய்தல்.

323. புக்குப்பெரு மானடி சேவடியிற்
பொன்மாமலர் கொண்டு புனைந்துபொலஞ்
செக்கர்ச்சடை யானெதிர் நின்றருளிச்
செய்தாளடை யத்தமர் செய்தனவே.

பெருமானடியென்றது மகாதேவர் திருநாமம். இதிற் கள்ளென்பது தொக்கதென்பாரும் இல்லையென்பாருமுளர்; * "பேய்பேயென்ன வருவாரவரெம் பெருமானடிகளே;" இத்திருப்பாட்டுணர்க. பெருமானும் அடிகளும் அவரே. பெருமானென்பது பெம்மானென்றுமாம்; † "பிரமபுரத்துறை பெம்மான்" என்னும் ஏகபாதத்திற்கண்டுகொள்க. பெம்மானென்றது பிராகிருதபாஷை; சிதைந்ததமிழ். பெருமானடியென்றதில் அடியென்றது முதல்; சேவடியென்றதில் அடியென்றது திருப்பாதம். (எகூ)

தேவியின் சினம்.

324. தாய்தந்தை யெனத்தடை செய்வளினித்
தானேயென வேள்வி தகர்ப்பதுமேல்
நாதன்றிரு வுள்ள மெடுத்திலன்மற்
றதுகண்டு முனிந்தன ளுயகியே.

எ - து: இவ்வார்த்தை கேட்டருளின மகாதேவர் பரமேசுவரியை நோக்கி நாம் கோபிக்கின், தன்னுடைய தாயுந்தந்தையுமென்று சொல்லி நாம் கோபிக்கையை ஒழிக்கவும் வல்லளென நினைத்து எடுத்துக்கொள்ளாதொழிய, பரமேசுவரி மிகக்கோபித்தாள். எ - று. (அ0)

---

* திருஞா. திருக்கடவூர்மயானம், தே. † திருஞா. சீகாழி. தே.

வேறு.

325. வேலெடுத்தில ரம்புதொட்டிலர் முயலகன்பெரு வெரிந்மிசைக்
காலெடுத்தில ரகிலமுஞ்சுடு கையெடுத்தில ரையரே.

வேல் - சூலம். வெரிந் - முதுகு. முயலகன் முதுகிற்காலெடுத்தல் பிரளயகால தாண்டவமாடல். அகிலமுஞ்சுடு கையெடுத்தல் திருக்கையில் அக்கினியைக் கிளர்த்துதல். (அக)

326. விழித்ததில்லை நுதற்றிருக்கண் மிடற்றிலாலமு மேலெழக்
கொழித்ததில்லை யிருந்தவாவிது வென்றுநாயகி கூசியே.

கொழித்தல் - கிளர்ந்தெழுதல். கூசுதல் - லச்சித்தல்.

இதற்குப்பொருள் என்னைமதித்தருளினாரில்லை யென்பது. (அஉ)

தேவி பிரிந்துசெல்லல்.

327. கரந்தபாகமு நின்றபாகமும் வேறுகொண்டமை காதலாள்
புரந்தபாகமு மவற்குவிட்டிம யம்புகத்தனி போகவே.

பண்டு ஈசுவரனது திருமேனியிற்புக்கு அடங்கின தன் வலப்பாகமும் அடங்காதே புறம்புதோற்றிநின்ற தன் இடப்பாகமுமான இவ்விரண்டு பாகத்தையும் ஈசுவரனது திருமேனியினின்று வேறுபடக்கொண்டு மற்றதற்கு அமைந்துபோக நினைத்தாள், பரமேசுவரி.

அமைகாதலாள் - காதலமைந்தவள்; ரமித்தகாதலையுடையாளென்பாருமுளர்; நல்லதறிக. தனிபோக வென்றதன்பொருள், * வலப்பாகங்கொண்டுபோகாதே தன் இடப்பாகமே கொண்டுபோனாளென்பது. இதனாற்பயன் : திருமேனிக்குச் சலனம்பண்ணிலள்.

இது தகுதிமொழி. (அங)

சிவபெருமானுடைய சினம்.

328. விட்டபாகம் வலிந்துகண்டனர் வேறுகண்டிலர் மெய்ப்படப்
பட்டபாக மிரண்டுமங்கவ ரில்லையன்று படாதவே.

* இங்கே வலப்பாகமென்றது சிவபெருமான் திருமேனியை. இத்தாழிசைக்கு உரையாசிரியர் எழுதியிருக்கும் அரியபொருள் கூர்ந்தறிந்து மிக இன்புறற்பாலது. இக்கருத்தை, "ஒற்றை வார்கழற் சரணமும் பாம்பசைத் துடுத்தவெம் புலித்தோலுங், கொற்ற வாண்மழுக் கரமும்வெண்ணீறணி கோலமு நூன்மார்புங், கற்றை வேணியுந் தன்னையே நோக்கிய கருணைசெய் திருநோக்கும், பெற்ற தன்வலப் பாதியைத் தடாதகைப் பிராட்டியு மெதிர்கண்டாள்" (திருவிளை. திருமணப். சஉ) என்னும் அருமைச்செய்யுள் நன்கு விளக்குகின்றது.

எ - து: பரமேசுவரியால் விடப்பட்டுத் தம்முள் புக்க பரமேசுவரியுடைய வலப்பாகமான தம்முடைய பாகத்தை யோகபலத்தாற் கண்டருளித் தம்வடிவு வேறுபட்டுப் பண்டைவடிவுகாணாது மெய்ப்படும்படியுண்டான தம்மிரண்டுபாகமும் கண்டிலர். இவைநிற்க, அன்றுமகாதேவர் படாதன இல்லை. எ - று.

மெய்ப்படப் பட்டபாகமிரண்டுமென்றதில், படுதல் கெடுதலாக்கிப் பொருள்கொள் வாருமுளர். (அச)

329. இந்தனாடவி முன்சிவக்க வெரிந்ததொத்த திருண்டதண்
சந்தனாடவி வேறுபட்டது தம்மலைக்குளிர் சாரலே.

எ - து: மரக்காடான விறகுகாடு எரிந்ததொத்தது; திருமலையிற்சீதலமான சந்தனக்காடு; ஸ்ரீ கைலாசபருவதச்சாரலும் உட்டினத்தால் வேறுபட்டது. எ - று.

இந்தனம் - விறகு. இருண்ட சந்தனாடவியென்றது, இருளடாச் செறிந்து தமக்கென விளையாடச் சமைந்த சந்தன நந்தவனமென்றவாறு. (அரு)

330. பைத்தபூணு முயிர்ப்பழன்றன பண்டையுண்டியு மவ்வழிக்
கைத்ததூழியி லாடுமஞ்சன முங்கிளர்ந்து கனன்றதே.

படமெடுத்திருக்கும் ஆபரணமான மகாநாகங்களும் கோபித்து நிசுவாசங்களை விட்டன; எனவே பண்டு திருமேனியைச்சார்ந்து கோபமும் கொலையும் கொடுமைக்குணமும் ஆசையும் நீங்கியிருந்தன வெனவுணர்க. பண்டொருகாலம் அமுதுசெய்தருளிய ஆலகாலமும் திருக்கழுத்தின் வட்டத்திலேநின்று கைத்தது. இதற்குக்காரணம்: திருவமுதுகைத்தல் பித்ததோஷத்துக்குப் பால்கைத்தாற்போல; எனவே அவருக்கு அமுதாகிய நஞ்சு கோபத்தாலே கைத்ததென வுணர்க. உகாந்த காலத்தில் திருமஞ்சனமாடக்கடவ உகாந்தாக்கினியும் எழுந்து கோபித்தது. பண்டு நெருப்புநீராதற்குக்காரணம்: லோகத்தின் வத்துக்களெல்லாம் ஈசுவரன் வேண்டியருளினபோது தம்முடையகுணங்களும் வேறுபடுமென வுணர்க. (அசு)

331. மதியுமன்றொரு தீவிளைந்து விளைந்துகொண்டது கங்கைமா
நதியும்வீசிய சீகரங்களின் வந்துவந்து நலிந்ததே.

மதியுமென்ற உம்மையால் திருச்சடையில் உள்ள மற்றவையும் கொள்க. கங்காதீர்த்தமும் சிறிது உஷ்ணத்திவலை விட்டதெனவுணர்க. சீகரம் - திவலை. (அஎ)

332. சூடுமஞ்சன வாறுசுட்டது கண்ணிசுட்டது பண்டுதாம்
ஆடுமஞ்சன முங்கொதித்த திருப்பரோதனி பையரே.

எ - து: கங்கைசுட்டது; * சந்திரன் கொன்றை முதலாயின புட்பங்களும் கொதித்தன. அன்றியே அக்கினிதேவனும் கோபித்தான். இனி மகாதேவரும் கோபியாதே தனியே இருப்பரோ? எ - று.

இக்கவியின்பொருள் விரித்துத்தொகுத்தல்.

ஆடமெஞ்சனம் அக்கினி; † "அங்கமே பூண்டா யனலாடினாய்" என்னுந்திருப்பாட்டிற் கண்டுகொள்க. தனியையரென்றது சமானமில ரென்றுமாம். (அஅ)

வீரபத்திரதேவர் தோற்றம்.

333. அன்றுவானவ ருய்ப்பவைபர் மிடற்றடக்கிய வாலமே [வே.
சென்றுவானவ ருயிர்கொளத்திரு வுள்ளம்வைத்தமை தெரிய

எ - து: பண்டு தேவர்அசுரர்முதலாக எல்லாரும் எல்லாமும் பிழைக்கத் திருமிடற்றில் அடக்கியருளிய ஆலகாலத்தையே அவர்பட விடவமையுமென்று நினைந்தருளிய குறிப்பை அறிந்தருளி. எ - று.

தெரியவென்றது தெரிந்தென்பதன் திரிபு.

திருமிடற்றுக்கறுப் பொழியின் ஒருவரோடொருவர் உருத்தெரியாது ருத்திரலோகம் கெடுமெனநினைத்து வந்து திருமுன்னேநின்றனர், வீரபத்திரனெனக்கொள்க. (அக)

334. காலைநெற்றியி னகில முஞ்சுடு கனலிகுறைபட விறைவர்தம்
மேலைநெற்றி விழிக்கவந்து பணிந்துநின்றனன் வீரனே.

காலை - பகல்; நெற்றி - நடு; பகல் நடுவாவது மத்தியான்னம். நெற்றியை முதலெனக்கொண்டு விடிவென்பாருமுளர்; அப்பொழுது உஷ்ணமில்லை. மேலையென்றது, கண்கள் நிற்குநிலைமையைத்தவிர மேலே யென்றவாறு. நெற்றியென்றது நேரேயான நெற்றியெனவுணர்க. இது யோகாப்பியாசத்தால்வந்த திருநயனமாதலால் கோதண்டவெளியென்றும் கோதண்டவெள்ளமென்றும் புருவத்துமேலதென்றும் கூறப்படுவதை ஞானயோகங்களிலும் அட்டாங்கயோகங்களிலும் யோகபட்சசாத்திரங்களிலும் பிறவற்றிலும் கண்டுகொள்க; "இமையா முக்கண், மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்" (கடுஉ-ச) திருமுருகாற்றுப்படை; இமைத்தகண் விழித்ததுபோல விழிக்கவெனச்சொல்லியது: விழித்தலாவது பிரச்சுவலித்தல்.

---

* "மேகமொ டோடுதிங்கண்ம லராவணிந்து", "திங்கட்குறுந்தெரியற்றிகழ்கண்ணியன்" (தேவாரம்) என்பவற்றால் திங்கள் மலராகவும் கண்ணியாகவுங்கூறப்படுதல் அறியற்பாலது.

† "அங்கமே பூண்டா யனலாடினா யாதிரையா யானிழலா யானே றூர்ந்தாய்." திருநா. திருப்புகலூர்த் தேவாரம்.

இவ்வவசரத்துக்கு மகாதேவர் திருமுன்னேவந்து நின்றார், மகாவீர பத்திரதேவரென்னும் கணநாதரென்றவாறு; "விவி௫ஜாகஷுண ஸஜெ ஷெ வீரஹஜெ௫ா ஜோவஜஃ" என்றது அநந்தாகமம்; இதனை யுணர்க.

இதனைப்போலும், *"கூருமற் குறித்ததன்மேற் செல்லுங் கடுங் கூளி, மாருப்போர் மணிமிடற் றெண்கையாய் கேளினி" என்பதும், ஸ்ரீ மகாபாரதத்தில் †ஸத்தியவதி நினைக்க ஸ்ரீ வேதவியாசர் வந்தா ரென்பதும். (௩௦)

சிவபெருமான் கட்டளை.

335. நின்றவீரனை மாமன்வேள்வி தகர்க்கவென்று நெடுஞ்சிலைக்
குன்றவீரர் பணித்தலும்பணி யாமல்வந்தன கூளியே.

நெடுஞ்சிலைக்குன்றவீரர் - மகாமேருவை நெடுஞ்சிலையாகக்கொண்ட வர். (௩௧)

வீரபத்திரதேவர் புறப்பாடு.

336. திரண்டபூத பசாசமாயிர கோடிகோடி திறத்தவாய்
இரண்டுபாலு முடன்செலத்திரு மலைவலஞ்செய் திறைஞ்சியே.

ஆயிரகோடிகோடியென்றது ஆயிரகோடி ஒருதிறனாக வெனவுணர்க; திறம் - தரம். பூதகணம் பதினெட்டுத்திறம்; பகாசகணம் நாற்பத்தெண்ணா யிரந்திறம்; இவற்றைப் பெருக்கிக்கொள்க. (௩௨)

வேறு.

337. உலகு மூழியுங் கொண்ட மைந்தர்தோர்
இலகு வைதிகத் தேரி லேறியே.

உலகென்ற உவமையால் பரப்பும் சிறப்பும் செறிவும் திண்மையுமுத லாயின கொள்க. ஊழியென்ற உவமையால் செல்லும் உலகங்கள் எல்லா வற்றிலும் சென்று உலாவித் தான்அழியாமைநிற்றல் கொள்க. அது காலமென்கிற பொருள்; "கழிந்துவளர் கிழமையி லொழிந்த வூழி, யொன்பதிற் றிரட்டி யொருமுறை செல்ல, நன்கென மொழிவன நான்கே நான்கிலு, முதலது தொடங்கிய நுதல்விழிப் பெரியோன், கடகக் கங்க ணப் படவரவு, பூட்டி மலைச்சிலை வளைத்த பொழுதே"; இது மாடலம். (௩௩)

---

* கலித்தொகை. கடவுள். ௩ - ௪.

† "வழுவற மனஞ்செய்யக், கனக்க ருங்குழன் மகிழ்வுற முதற்பெறு காதன்மைந் தனும்வந்தான்" வில்லி. பாரதம், சம்பவச்சருக்கம், ௬.

338. மாக சந்த்ரமண் டலமழுங்கநின்
றேக சந்த்ரமண் டலமெறிப்பவே.

மாகம் - ஆகாசம். ஏகசந்திரமண்டலமென்றது அன்றைக்கன்று பல வாய்த்தோன்றாது ஒன்றியே வட்டப்பட்டு நிற்கும் சந்திரமண்டல மெனவறிக. இது ஆதபத்திரத்தின் பெயர். எறிப்ப - விளங்க. (கூ௪)

339. மழைத்த தென்றலால் வாடையால்வகுத்
திழைத்ததிவ்யசா மரையிரட்டவே.

மழைத்தல் - தழைத்தல்; சீதலித்தற்கும் பெயர். வாடைக்குத் தழைப்பும் சீதமும்சொல்லவேண்டா. இழைத்தல் - செய்தல். இழைத்த போலுமென உவமைதொக்கது. திவ்வியமென்றது வீசுவாரைத்தோற்ற தொழிகை. (கூ௫)

340. கொள்ளையிற்படுங் குலவராகமான்
வெள்ளெயிற்றுமுத் தாரமின்னவே.

குலவராகமென்றது ஆதிவராகத்தை: இஃது ஒன்று; கொள்ளையிற் படுகையாவது: விஷ்ணுக்கள் பூமிவிழவிழ எடுக்குந்தோறும் பிறக்கும்பிறவி ஆயிரத்தெட்டுக்கொண்டது வீரபத்திரதேவருக்கு ஒருநாழிகை யென வுணர்க; "ஊழியூழிக்க ணிருநிலமுருகெழு, கேழலாய்மருப்பி னுழுதோய்" (உ௩ - ௪) என்பது பரிபாடல் மூன்றாம்பாட்டு.

வராகமான் - பன்றிமிருகம். இதனையே லிங்கபுராணத்திலேற்றிப் பொருள்கொள்ளினுமாம். முத்துப்படும் அட்டத்தானத்திலும் பன்றி யின் கொம்பும் ஒன்றாமெனவறிக. முத்தாரமென்றது முத்தினாற்சமைக்கப் பட்ட ஆரமல்ல; முத்து*நிரப்பமெனவுணர்க. இஃது ஏகாவலிவடம். (கூ௬)

341. காத்தவாமையோ டுங்கபாலமுங்
கோத்தசன்ன வீரங்குலாவவே.

காத்தஆமையென்றது, இரட்சாமூர்த்தியான ஆமையென்பதல்ல; கடல்கடைகிற காலத்து மந்தரபருவதத்துக்கு அடைகல்லாய்நின்ற கூர்ம ராசன்விழ ஆமைவடிவாய்ப் புகுந்து கடலிலே ஆகாசமேநின்று மந்தரபரு வதத்தைமுதுகில் தாங்கி ரட்சித்த ஆமையெனவுணர்க. கபாலமென் றது பிரமகபாலத்தை. இவையிரண்டும் சன்னவீரம்; வீரக்குறியாரமென் பாரும், வாகுவலயமென்பாரும், பதக்கமென்பாருமுளர். அவை பொரு ளல்ல; வீரசங்கிலிக்குப்பெயர். ஆமையோடும் பிரமகபாலமும் பலவென வுணர்க. (கூ௭)

* "நிலவிற் கமைந்த நிரப்ப மெய்தி" பெருங். உ. ௬ : ௭அ.

342. வந்தவந்தமா யவர்கண் மாய்தோறுந்
தந்ததந்தசங் கந்தழுங்கவே.

ஒற்றைச்சங்கு மகாதேவர்தமக்கே உரியது. (கஅ)

343. திருக்கொண்மார்பன் றிரிவிக்ரமஞ்செய்த
உருக்கொணீள்குரற் காளமூதவே.

எ - து : நாராயணன் உலகத்தைத்தாட்கொண்டு பிரமாண்டத்தள வுஞ்சென்று நெடுகியதிருமேனியைக் காளமாக ஊதிவர. எ - று.

தசைகழன்று எலும்புநின்றுலும் ஊதலாம்; அன்று காசியபருக்கு அதி திப்பிராட்டிபால் அவதரித்தருளியது. (கக)

344. செய்தவேள்விவா யஞ்ஞர்தஞ்சிரம்
பெய்த சிங்கசின் னம்பிடிக்கவே.

எ - து : பண்டுசெய்த அக்கினிகோத்திரயாசத்திடத்து யக்ஞமூர்த் தியான அக்கினி தேவனுடைய கொம்புகளைச் சிறுசின்னமாகப் பிடிக்க. எ - று.

இது தாருகாவனத்திற் கங்காளவேடம்கொண்டகதை.

அக்கினிதேவனும் விஷ்ணுமூர்த்தியே. பெய்த * சிங்கம் - வரவிட்ட கொம்புகள். இது சிறுதுத்திரி; இரட்டைச்சின்னம். (கOO)

345. ஓடியோடிவீழ் தருமரூர்தியின்
கோடிகோடிகொம் புகள்குறிக்கவே.

ஓடி ஓடிவிழுகையாவது பிறந்திறந்துவருதலும், உதைக்கஉதைக்கவீழ் தலும். தருமன் - யமராசன். ரகாவீற்றால் அநந்தகோடி யமராசரைக் கொள்க. தருமர்ஊர்தி - எருமைக்கடா ; "நிர்ப்பயமகிஷம்." இது சூரிய சதகம்.

அவையிற்றின்கொம்புகள் குறிக்குங்கொம்புகள். (கOக)

346. கொண்டசூலவேல் விடுபொறிக்குழாம்
மண்டவானமீ னிரைமயங்கவே.

எ - து : திருக்கையில் எடுத்துக்கொண்டருளிய சூலமான ஓராயுதம் விடுகிற நெருப்புப்பொறிகூட்டங்கள் சென்றுமண்டுதலால் ஆகாசத்து நட்சத்திரங்கள் மதிமயங்க. எ - று. (கOஉ)

347. அற்றவில்லின்வா னடையவுந்திருக்
கொற்றவில்லினாண் விழிகொளுத்தவே.

---

* சிருங்கம் சிங்கமெனவழங்கும் ; "சிங்க நாதங் கிடந்தசையச் சித்த வடிவா யெழுந்தருளி" திருவிளை. உலவாக்கிழி. எ.

எ - து : வானிற்சோதி அடையவும் அற்றன, திருக்கொற்றவில்லில் ஏற்றின நாணைபாம்பின்கண் நெருப்புக்கொளுத்த. எ - று.

வில் மகாமேருவல்ல, பிணகம் ; வில்லின் நாணும் வாசுகியல்ல, தட்சகன். இப்பொருள் வாதுளதந்திரத்திற் கண்டுகொள்க. (கூ0ரு)

பூதகணங்களின் செயல்கள்.

348. பூதநெற்றியிற் புண்டரம்புகுந்
தியாதுதானர்நெய்த் தோரிழக்கவே.

எ - து : பூதகணநாதருடைய திருநெற்றியில் திரிபுண்டரமிட்ட திருநீறுகுழைப்பவேண்டி அசுரர் தங்களுடைய ரத்தங்களையெல்லாம் இழக்க. எ - று.

யாதுதானராவார் அசுரரிலேசிறப்புடையார்; திதியின்மக்கள் யாதுக்களும் தனுவின்மக்கள் தானவருமாகிய அநந்தகோடி அசுரர்கள். (கூ0ச)

349. கூளிநாயகக் குலம்விடுந்திருத்
தூளிசாகரா திகள்சுவற்றவே.

கூளிநாயகராவார் பேய்க்கணத்தலைவர் ; அவர்கள் ஸ்ரீ பாதங்களில் திருத்தூளிக்கே கடல்களேழும் சுவறின.

சாகராதிகளென்றதனால் * சகரர்களால் அகழப்படாத கடல்களுங் கொள்க. (கூ0ரு)

350. ஏனையோரிருந் தினையதென்னவே
சேனைவல்லபஞ் செய்தசெய்தியே.

ஏனையோரென்றது வேறுசிலர் ; ஸ்ரீ வேதவியாசாதி பிரமரிஷிகள். (கூ0சு)

351. கொம்மைமுலைமருங் கெழுவர்குமரிமார்
தம்மையிடுகபே யென்றுசாடியே.

கொம்மை - வீக்கம் ; மருங்கு - வீங்கா வெறுமருங்குல்; குமரிமார் - வாழ்க்கைப்படாதார். பேயிடுகவென்றது † அமஞ்சி வெட்டிக்கு ஆளிடுகவென்றவாறு.

---

* சகரர் தோண்டியகடல் கீழ்கடலென்று பழைய நூல்கள் கூறும் ; இதுபற்றியே அக்கடல் தொடுகடலென்று கூறப்படும் ; "குணஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்கும்" (புறநா. சு: ௩) என்பதும் அதனுரையும் இங்கே அறியற்பாலன.

† அமஞ்சி, வெட்டியென்பன கூலியின்றிச் செய்யப்படும் வேலையின் வகைகள் ; "இப்பூங்கோதைப் பூண்டியில் குடிகளை வெட்டியும் அமஞ்சியும் இறையும் எப்பேர்ப்பட்டனவும் கொள்ளப்பெறுதோமாகவும்" (உத்தரமே

எனவே, தேவி, நீ ஈசுவரனுடைய திருவுள்ளம் உணர்ந்தருளி முன்னமேபடைபோகவிட்டருளினுய்; அவற்றில் யானும் ஆளன்றேவென்பது கருத்து. (கoஎ)

352. படைவிடாவிசும் பாளரைப்பறித்
திடைவிடாவிமா னங்களேறியே.

விசும்பாளர் - தேவர்கள்; விசும்பாளரென்கைக்குக் காரணம் விமான மோட்சத்தலமான ஆகாசத்திலிருக்கை; அதிலிருப்பார் சுவர்க்க வாசிகளிலும் பெரியவரான அகதிக்ஷேத்திரத்தார்; அவர் லோகாக்கிரசித்தரெனச் சொல்லப்படுவார். அவர் படைவிடாமை வீரபத்திர தேவர்க்கல்ல; யாகத்துக்குப்போன தேவர்கட்குக் கூட்டுப் படைவிடாதாரென்பது. அவர் படைவிடாமைக்குக்காரணம்: ஆகாசத்துக் காணியாளர் அவர்கள்; அல்லாத தேவர்களெல்லாம் புண்ணியத்தால் வலிந்து புகுந்த புகலிகளெனவுணர்க. அவர்களைப்பறித்தலாவது அவர்களிருந்த இடத்தைப்பறித்தல்; அவர்களிருந்த இடம் ஈசுவரன்படைக்கு எளிமைப்படும் இடம். இதுவன்றி மோட்சமாவது சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய சாயுச்சியமென்னும் நான்குமேயெனவுணர்க. விமானங்களென்றது அவர்களிருப்பான இடங்களையல்ல; அவ்ரவரால் விடப்பட்ட விமானங்களை. இடைவிடா - இடங்கொடாத. (கoஅ)

353. இடியிருந்தகட் பதினொரீசர்தங்
குடியிருந்தவூ ரெரிகொளுத்தியே.

இடி - அக்கினி. ஏகாதசருத்திரர் இருந்த ருத்திரலோகத்தை ஊரென்றது. அது மோட்சத்தலத்துக்கு நேரே கீழாக வுள்ளது. (கoகூ)

354. அகலிடந்தொழுந் துவாதசாதித்தர்
புகலிடம்பொடி செய்துபோகியே.

அகலிடந்தொழுமென்றதற்கு ஆதித்தியபதத்துக்கு மேலுள்ளருத்திரலோகத்தார் ஆதித்தனை நமக்கரியாரென்பது கருத்து. (ககo)

355. போழுமின்னின்முன் புகுந்தெழுந்துகீழ்
வீழுமுன்பிடித் திடிவிழுங்கியே.

நூர்ச்சிலாசாஸனம், South Indian Inscriptions, Vol. VI. p. 150), "இந்நிலத்துக்கு நீர்விலை அந்தராயக் காசென்றும் உப்புக் காசென்றும் வெட்டி அமஞ்சி எச்சோறு கூற்றுநெல்லென்றும் மற்று எப்பேர்ப்பட்டனவுங் கடவனல்லாதாகவும்" (திருவல்லத்துச்சிலாசாஸனம், South Indian Inscriptions, Vol. VI. p. 175),

எ - து: மின்மறைவதன்முன்பு புக்கு மேகத்துநின்றுங் கீழ்விழும் உருமேறுகளைப் பிடித்து விழுங்கி. எ - று.

போழ்தல் - பிளத்தல். (கககூ)

356. பூதம்யாவையும் புகவிழுங்குமா
ஓதம்யாவையுந் தேடியோடியே.

தேடியது, உகாந்தகாலத்துப் பிரளயோததி எல்லாப்பொருளையும் மறைத்துக்கொண்டு காக்குமெனநினைத்து. ஓடியது இரண்டுதொழில் செய்யமாட்டாமையின். (ககஉ)

வேறு.

357. இந்துகாந்தக் கிரியை யிடக்கணால்
வந்துகாந்தக் கடல்செய்து மாந்தியே.

இந்துகாந்தம் - சந்திரகாந்தம். இடக்கணென்றது சந்திரனாகண்ணை. வந்து - மற்றைக்கண்ணை மறைத்துவந்து.

மலையைக்கடலாக உருக்கியெனவுணர்க. (ககங)

வேறு.

358. முதியவானமீன் வாரிமுக்கிவான்
நதியவானமீன் முழுகிநாடியே.

முதியவானமீனவன பண்டே உண்டாயிருக்கும் நட்சத்திர தாரகா கணமெனவுணர்க. வான்நதிய ஆனமீன் - ஆகாசகங்கையில் உண்டான மீன். (ககச)

359. கடவுணீலியூர் யாளிகைப்படுத்
தடவிவாரிமால் யானைவாரியே.

அடவி வாரி - அடவியைவாரி, அடவியில் யானைவாரி, அடவியான யானைவாரியென்பனவும் பிறவும் உள்ளன.

துர்க்காபரமேசுவரி வாகனமான யாளியினமெல்லாம் ஒருவிரோதப் படாமற் பிடித்துத் தம் கைப்படவைத்தாரெனவறிக. (ககரு)

360. செலல்விலங்குதேன் மடைதெவிட்டியேழ்
குலவிலங்கலும் பாதிகுன்றவே.

செலல்விலங்குதேன் - தன்னைவிட்டுப்போகையை விலக்குந்தேன். இத்தேன்களை மடுத்துத் தெவிட்டினால் அம்மலைமாமும் முழையும் அடிவாரமும் சிகரங்களுமான உறுப்புக்குறையுமாதலிற் குலபருவதங்களும் குன்ற

வென்றார். இதனையே தேன்மடைதெவிட்டி அம்மலையை விழுங்குவ ரென்று சொல்வாருமுளர்; அது பொருளன்று. (கககு)

361. கார்கிழித்தமரர் நாடுகண்டுடன்
பார்கிழித்துரகர் பூமிபற்றியே.

கார்கிழித்து-சுவர்க்கத்தைக் காத்துமூடிக்கொடுகிடந்த மேகங்களைக் கிழித்து. அமாருடைய நாட்டைக்காண்கையாவது அதன்வலியை ஒழித்தல். பூமி நாகலோகத்தைக்காத்தது; மேகஅடுப்பமும் பார்அடுப்பமும் ஒத்தன பேய்க்கணங்கட்கு. உரகர்பூமி - பாதாளலோகம். பற்றுதலாவது சுவர்க்கத்தாற் பசி தீராமையின் நாகங்களையும் பற்றித்தின்றன வென்பது. (ககஎ)

362. குடத்தெடுத்துநல் லமுதுகொண்டவர்
படத்தெடுத்தசூ டிகைபறித்துமே.

பாதாளலோகத்தைப் பற்றிச்செய்த பணி இதுவென்பது.

குடத்தெடுத்த அமுதாவது தேவர்கள் உண்டுமிஞ்சின அமிழ்து; இது கருடன் கொண்டுபோய்வைத்தது. சூடிகை - முடியின்மணி. (ககஅ)

363. கடித்துமென்றுரகர் நஞ்சுகருதியோ
குடித்துமென்றமிழ்து கொண்டுபோயுமே.

கடித்து மென்று என்பன இரண்டும் செய்தென்னும் வினையெச்சம். கருதியோவென்றது, பாம்பின்விஷம் தங்களை நலியாவாயினும் என்பது. குடித்தும் - குடிப்போம்; உயர்திணைப்பன்மை உளப்பாட்டுத்தன்மைச்சொல். (ககக)

வேறு.

364. எழாதவாறு மெழுந்த சுராசுரர்
விழாதவாறும் விசும்பற வீசியே.

முன்னே சிலரை ஆகாசமேபோக எடுத்துவீசினால் அவர்கள் பூமியிலே விழுவர். அவர் விழுந்தால் அவர்கள் எழுந்திருத்தல் மரித்து மீண்டுபிறத்தல்; இதற்குப்பரிகாரம், கீழ்விழாதே நட்சத்திரங்களுடன் காணவொண்ணமல் ஆகாசமேசரித்து அவைமாய்ந்தால் ஒக்கமாயும்படி வீசுகை; அஃதாவது விழாதபடி வீசுகை. 'விழுந்த' என்றபாடமுமுண்டு. வீசல் எழுந்தாரை நோக்கிற்று. சுராசுரர் - சுரர் அசுரர்; தேவர்களும் அசுரர்களும். விழாதவாறு விசும்பறவீசியென்றது: எடுத்துச்சுழற்றி வீசினவிசைமேல் ஆகாசமுள்ளளவும் செல்லவீசுதல்; அப்பாற்போம் இத்தனையல்லது கீழ் விழக் காலம் இல்லை, ஆகாசம் அறுதாதலால். எனவே அவர் விபுத்தி

யும் சத்தியும் இவ்விரண்டும் கூடினயுத்தி இது. விசும்பறவென்றது விசும்பு அறுவதல்ல; விசும்பற விசை அறுகையென்றவாறு. இது மந்திரசத்தி. *இராமனால் வடக்குநோக்கிப்போகவிட்டகுரங்கு இன்னும் மீளத்தொடங்கிற்றில்லையென்னும் பொருள் இது. (கஉ0)

365. பேர்த்துநின்ற வயிற்றின் பெருவெளித்
தூர்த்துநின்ற விசும்பெதிர் தோன்றவே.

ஆகாசத்து மிடைந்துநின்ற தேவர்கள்சரீரங்களை அவ்விடத்தினின்றும் வாங்கித்தின்று தங்கள்வயிற்றில் ஒன்றுமின்றி வெளியாகக்கிடந்த பெரும்பாழ்களை அடைத்தன; அடைத்தபின்னை முன்புதோன்றாதேநின்ற ஆகாசம் இவையிற்றிற்கு எதிராய்த்தோன்றிற்று.

இவர்கள் பரோதரர்; ஆகாசம்வயிறெனப்படும் விதூஷகதூஷணாதரென்றறிக. இது தந்திரயுத்தி; எச்சமன்று. (கஉக)

366. வருதரைக்குன்று வாழுங் குழிவழி
நிருதரைப்புக நூக்கி நிரப்பியே.

வருநிருதரையெனக்கூட்டுக. தரைக்குன்றுவாழுங் குழி யென்றது பறக்குங்குன்றுகளை நினைத்தெனவுணர்க. குழிநிரப்புகையாவது முன்னிற் பாட்டில்ஆகாசத்தை ஆக்கினதுபோல இங்கும் பூமியை ஆக்குகை. மலைக்குச் சமானர் அசுரரெனவுணர்க. (கஉஉ)

வேறு.

367. ஓதமும் பொருப்புமண்ணும் விண்ணுமற்று முள்ளவெப்
பூதமுந்த்ரி சூலமிட் டுடன்கலந்து போதவே.

திரிசூலமென்றது ஒருகழுவல்லவென்பது. சூலம் - கழு. ஓதம் - சலசாதி. பொருப்பு - பருவதசாதி. மண் - பசு பட்சி நர மிருகசாதி. விண் - தேவ தானவ தைத்திய சித்த வித்தியாதர யட்ச கந்தருவ கின்னர கிம்புருஷ கருடாதியான தேவயோனி. மற்றுமுள்ள எப்பூதமாவன, சக்கரவாளத்துக்கு அப்பாலுள்ள மிலேச்சகண்டங்களில் கொலைகடியாவாய்ப் புண்ணியமென்பதையறியாத பிராணிசாலங்களெல்லாம்.

எல்லார்தோள்களிலும் திரிசூலம் இடப்பட்டன.

போத இட்டு என்க. (கஉந)

368. வெம்மையே புரிந்தபே ரலாயுதத்தர் வெள்ளையோர்
தம்மையே யுரித்தமைத்த சட்டைமெய் தயங்கவே.

---

* இச்செய்தி உலகத்தில் எங்கும் வழங்குகின்றது.

அலாயுதம் - கலப்பைப்படை. * வெள்ளையோர் - பலதேவர்; இவர்கள் அநந்தருளர், பிறவிதோறும். (௩௬௪)

369. துற்றெழுந்த பேய்நிரை துளங்குதம் முடம்புவிட்
டற்றெழுந்த தோன்முழுச் சளம்பமீ தலம்பவே.

துற்று - உண்டு.

பண்டுமெலிந்திருத்தலின் அற்றதோல் உண்டலால் நிறம்பெற்று எழுந்து பருத்துச் சளம்பச்சட்டை இட்டனபோன்றன. (௩௬௫)

370. மலைப்பிடித்த சீயவே றுடன்பிணைத்து வாரிநீர்
அலைப்பிடித்த மீனவேறு பெய்தகா தலைப்பவே.

மலைப்பிடித்த - மலைக்கட்பிடித்த. சீயவேறு - இராசசிங்கம். அலைப்பிடித்த - கடலுட்பிடித்த; ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகை. மீனவேறு - ஆண்மீன்; ஏறு - சுறு; கொம்புடைமகரம்.

இவை † இரண்டுசாதியையும் ஒன்றாகப்பிடித்துத் தூங்கக் காதுகளில் இட்டனவென்பது பொருள்; மலையினும் கடலினும் உண்டான இரத்தினக்குழை இவை. (௩௬௬)

371. பள்ளிவெற்பின் மாறுகோள் பெறுதுவிஞ்சை மன்னர்பாழ்
வெள்ளிவெற் பெடுத்திடுங் குதம்பைகாதின் மின்னவே.

பள்ளி - கோயில்; "பள்ளி மாட்டும் பற்பல பிறண்டும்" என்பது உதயணன்கதை. பள்ளிவெற்பு - ஸ்ரீ கைலாசம். பாழ்வெள்ளிவெற்பென்பது நாயகமில்லாத வெள்ளிமலை, தன்னரசுநாடாதலால். ‡ தென்சேடி வடசேடியென்னும் வெள்ளிமலை இரண்டும் இரண்டுகாதிற்குதம்பை. (௩௬௭)

372. குஞ்சிவேர் பறித்தகுண்டர் செம்பொனிற் குயின்றபேர்
இஞ்சிவே ரகழ்ந்துகாது விட்டதோ டெறிப்பவே.

குஞ்சி - ஆண்மக்கள் தலைமயிர். வேர்பறித்தலாவது மயிரைப்பறித்தல் அல்ல; அலங்காரத்தைப் பறித்தல். எனவே குஞ்சிமுதலான அலங்காரம் களைந்தாரென்க; § "குஞ்சி யழகு," ¶ "மயிர்வனப்பு" என்பன

---

* "புகர்வெள்ளை நாகர்தங்கோட்டம்." சிலப். ௯ : ௰.

† சிங்கவேறும் மீனேறும் குண்டலங்களாக அணியப்படுதல், இந்நூல், ௰௬ - ஆம் தாழிசையாலும் அறியப்படும்.

‡ தென்சேடி வடசேடி முதலியவை இந்நூல், ௧௧ - ஆம் தாழிசையாலும் அதனுரையாலும் விளங்கும்.

§ நாலடியார், ௧௩௧. ¶ சிறுபஞ்சமூலம், ௩௭.

வும் பிறவும் கண்டுகொள்க. செம்பொனிற்குயின்றபேரிஞ்சி - *பொன்னெயில்வட்டம்; இஃது அருகதேவருடையது; ஐந்துநூறுயோசனை வட்டமும் நீளமும் உடையது; இதுபோலும் பூதகணநாதர்க்கு ஒருகாதில் ஓலை. வேரகழ்ந்து - அடியை அகழ்ந்து. (கஎஅ)

373. பாரிடக் குலங்கள்பேய் நெடுங்கைகால்க ளிற்படக்
காருடற் சமண்குழா மநேககோடி கட்டியே.

பாரிடக்குலங்கள் - பூதகணங்கள்.

இவற்றோடு பேய்கள் தங்களுடைய நெடுங்கைகளிலும் நெடுங்கால்களிலும் அமணருடைய கூட்டங்களைக் கட்டிக்கொண்டன.

காருடலென்றது †குளியாதாரென்றவாறு. பேய்நெடுங்கை நெடுங்காலெனவே பூதகணங்களுடைய குறுங்கை குறுங்கால்களையுங்கொள்க. இவ்வமணர் பொன்னெயில்வட்டத்திருக்கும் அட்டநேமிநாதர் முதலாயினார். (கஎகூ)

374. படர்ந்தபார மேகவர்ந்து தின்றுபாழ் படுத்தின
கிடந்தகுண்டர் மெய்ந்நரம்பு மென்புமே கிடப்பவே.

படர்ந்த பாரமாவது வட்டமே போகப்படர்ந்த அமணர்களினுடம்பு. அவையிற்றை அமுதுசெய்தன, அவர்களுடைய எலும்பும் நரம்புங்கிடக்கவென்றவாறு. (கஅ೦)

375. ஏறுநாலு திக்கிலும் புதுப்புலால் கமழ்ந்தெழுந்
தாறுநா லமண்பிணங் கிடந்தெயிற் றலைப்பவே.

புதுப்புலாலென்றது மரித்தபின்னிற்புதுப்புலாலை; எனவேமுன்னேயும் புலால்நாறுவரென்றவாறு. ஆறுநாலமண்பிணமாவன இருபத்துநாலு தீர்த்தங்கருமெனவுணர்க; அவர்கள்: விருஷபர், அஜிதர், சம்பவர், அபிநந்தனர், சுமதி, பத்மப்பிரபர், சுபார்சுவநாதர், சந்திரப்பிரபர், புஷ்பதந்தர், சித்திபட்டாரகர், சிரேயாம்ஸர், வாஸுபூஜ்யதேவர், விமலர், அநந்தஜித் பட்டாரகர், தர்மர், சாந்திநாதர், குந்துபட்டாரகர், அரதேவர், மல்லிஸேனதேவர், சதாநந்ததேவர், நமிபட்டாரகர், அட்டநேமி, பார்சுவநாதர், ஸ்ரீ வர்த்தமானரென்பார். (கஅக)

376. தாழியிற் பிணங்களுந் தலைப்படா வெறுந்தவப்
பாழியிற் பிணங்களுந் துளப்பெழப் படுத்தியே.

* இது சமவசரணமென்று ஜைனஸம்பிரதாயத்தில் வழங்கும்.

† "மண்ணுவுடம்பு" என்றார் முன்னும்; உகக; "அலையாரும் புனறுறந்தவமணர்", "மாசுகொண்மேனியமணர்" என்பன தேவாரங்கள்.

தாழி - முதுமக்கட்சாடி; வைகுண்டத்துக்கும் பெயர். தாழியிற் பிணமென்றது, ஆருகதரிலே * ஆசீவகர் பெருமிடாக்களிற்புக்குத் தவம் செய்வாராதலின் அவரைச்சுட்டிநின்றது. பாழி - † அமண் பாழி. வெறுந் தவமென்றது முதலில்லாத்தவமென்றவாறு. துளப்பு - வயிறு. (கஎ௨)

377. பாலெழுங்கொல் பண்டுபோல வன்றியே பசும்புணீர்
மேலெழுங்கொ லென்றுதேரர் தேவடங்க வெட்டியே.

பாலெழுங்கொல்பண்டு போலவென்றது: "வன்பசிக்கடும்புலிக் குடம் பளித் துடம்பின்மேல் வாளெறிந்த வாயினூடு பால்சுரந்து" என்றது கவி ராசராசன் வாக்கு; "துன்னார்க்கு மீர்ம்பால் சுரந்தான்"; இது குண்டல கேசி. இதனைப்பற்றி ஆட்சேபம். தேரர் - புத்தர். தேவென்பது தேவர் கள்; "ஒன்றுந் தேவு முயிரு முலகும்" (௪. க௦. க) என்பது திருவாய் மொழி. ‡ புத்ததேவர்க்குக் கணக்கில்லை; அநந்த புத்தரென்பது அவர்கள் ஆகமம். (கஎ௩)

378. தடந்தொறும் படிந்துகைத்ரி தண்டுமேக தண்டுமாய்
மடந்தொறுங் கிடந்தசோரர் கொத்தடங்க வாரியே.

தடம் - பொய்கை. இதன்கருத்து சந்நியசித்தோமென்று சொல் லியே குளித்துத்திரிகை. ஏகம் - ஒன்று. திரி - மூன்று. சோரர் - கள் ளர்; என்றது, சாங்கியத்திலும் வேதத்திலும் சைவத்திலும் பௌத்தத் திலும் லோகாயதத்திலும் வாங்கினபொருளையுடையாரல்லது தமக்கென ஒருசமயமும் பொருளும் இலராயிருத்தலின். (கஎ௪)

379. வேலைவா யரக்கர்தம்மை மேருவில்லி மஞ்சனச்
சாலைவாய் வெதுப்பிவா ளெயிற்றினிற் சவட்டியே.

வேலைவாயரக்கர் - சமுத்திர ராட்சதர்.

எ - து: அரக்கர்களை, நன்னீரால் உப்புப்பொருளைக்கழுவினது போல மகாதேவர்திருமஞ்சனமான வடவாமுகாக்கினியிலே வெதுப்பித் தங்களுடையவாய்களில் எயிற்றிலிட்டு மென்று குதட்டி. எ - று.

---

* "தாழி கவிப்பத் தவஞ்செய்வார் மண்ணுக, வாழிய நோற்றனை மால் வரையே" (தொல். புறத்திணை. சூ. ௬௦. ந. மேற்.) என்பதும் இச்செய லைப்புலப்படுத்துகின்றது.

† அமண்பாழி - சமணர்கள் தங்குமிடம், அவர்கள் தவஞ் செய்யுங் குகை; "அமணர் சேரும், பாழியு மருகன் மேவும் பள்ளியும்" (பெரிய. திரு ஞான. அஎக); "எங்குமமணர் பாழிகளாய்" ஷை தண்டியடிகள். ௪.

‡ 'புத்ததேவர்க்குக்கணக்கில்லை' என்பதை, "இறந்த காலத் தெண் ணில் புத்தர்கள்" (மணி. ௩௦: க௪) என்பதனாலும் அதன் குறிப்புரையா லும் அறியலாகும்.

இதிலே அநேககாலம் நீரிலேகிடந்தவர்களைச் சிறிது வெதுப்பிக் கொண்டதெனினுமாம் பற்கூசாமைக்கு. (கடு)

380. காவிவண்ண னூர்தியுந்திரி வேதபோத காரணன்
தூவியன்ன முங்கலந்து சுட்டுவாயி லிட்டுமே.

காவி - நீலோற்பலம் ; "காவிநோய் செய்த கருங்கயற்கண் மாதரார்" என்பது சீந்தாமணி. விஷ்ணுக்களின் ஊர்தி கருடன்; கருடலோகத்துள்ளனவெல்லாம் பிடித்துக்கொண்டார். திரிவேதபோதகாரணனுவான் பிரமா ; திரிவேதமென்றது : மூன்றே வேதம் ; நாலாவது மந்திர சாகையான அதர்வவேதம் ; "திரைவேதா" என்பது ஹலாயுதம். பிரமாவினுடைய வாகனம் அன்னம் ; பிரமலோகத்துள்ளனவும் எங்குமுள்ளனவும் கொள்க. கலந்து சுடுதலாவது சுட்டுக்கோலிற் கலந்து சுடுதல்; சுட்டநெருப்பு ஈசுவரனுடைய திருமஞ்சனமெனவுணர்க. (கஙகு)

381. * சங்கெடுத் துடைத்தயின்று தன்றுணைத் தனிப்பெருங்
கொங்குடைச் சரோருகக் கிழங்ககழ்ந்து கொண்டுமே.

எ - து : சங்குச்சாதிகளை எடுத்துத் தகர்த்து உடைத்து அவற்றின் அகத்து இறைச்சிகளைத் தின்று அவையிற்றினுடன் எண்ணப்பட்ட பத்மங்களின் கிழங்கை அகழ்ந்து தின்று. எ - று.

கொங்கு - கந்தம். சரோருகம் - தாமரை.

சங்கின் இறைச்சியும் தாமரைக்கிழங்குமெனவுணர்க. இவை வைசிரவணன் உலகத்துள்ளன. (கஙஎ)

382. † கைவழிக் குலப்பொருப்பொ ரெட்டுடன் கலந்துகொண்
டவ்வழிப் புயங்கமெட்டு மம்புயத் திருத்தியே.

கைவழிப்பொருப்பு ஒரெட்டாவன மகாமேருவின் சிகரங்களாக அதன் எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள எட்டுமலைகள்.

அம்மலைகளெட்டையும் பாம்பையும் கலந்துபிணைத்துத் தங்கள்தோள்களில் ஆபரணமாக இட்டுக்கொண்டாரென்பது.

புயங்கம் - பாம்பு. அம் புயம் - அழகிய புயம். (கஙஅ)

383. நீர்கலக்கி மீனவே றெடுத்தயின்று நீனிறக்
கார்கலக்கி வானவேறு செவ்வியோடு கவ்வியே.

நீரென்றது சலாங்கிசமெல்லாமெனவுணர்க. வானவேறு செவ்வியோடு கவ்வுகையாவது நெருப்பு அவியாமற் கவ்வுகை. நெருப்பு அவியின்

* இதிற் கூறப்படுவன சங்கநிதியும் பதுமநிதியும்.

† மலைகளைப் பாம்புடன் பிணைத்து ஆபரணமாக இட்டுக்கொண்டமை இந்நூல், ௩கக - ஆம் தாழிசையிலும் வந்துள்ளது.

உருமேறென்னும் பெயர்கெடும் ; சுரூவும் செவ்விகெடிற்புன்மீனும்; உருமேறும் செவ்விகெடின் வெறுமேரும். (கஙக)

384. ஆழிமால் வரைப்புறத் திறைத்துவாரி யற்றபின்
பாழிமால் கடற்பெருந் திமிங்கிலங்கள் பற்றியே.

ஆழிமால்வரை - சக்கரவாளவெற்பு. அதற்கு அப்பாலுள்ள சமுத்திரசலங்களை இறைத்து அற்றபின்னென்றது மீனற்றபின்னையென வுணர்க. பாழிமால்கடல் - பெருங்கடல். திமிங்கிலங்கள் - மச்சியாசகுலங்கள் ; இவையிற்றை * யானையைவிழுங்கும் மீனென்பர். யானையை விழுங்கும்மீன்கள் இக்கடலிலும் உள ; அவை பனைமீனென்றும் யானை மீனென்றும் மோங்கிலென்றும் அனுவிஷமென்றும் பெயருடையன ; அவை இவற்றிற்கு எளியனவெனவுணர்க. (கசுo)

385. அடவிமுற்று மசலமுற்று மவனிமுற்று மதிர்படத்
தடவிமுற்று முயிர்தொலைச்சி வயிறுவேட்கை தணியவே.

தொலைச்சி-விட்டு; உயிர்நித்தியமாதலால் தொலைச்சியென்றார்.(கசுக)

386. பிடிப்பிடித் துணித்துணிப் பிணிக்கெனப் பெயற்புலத்
திடிப்பிடித் தெருத்திறத் தெயிற்றரைத் திறக்கியே.

எ - து: பிடிப்பிடி முறிமுறி பிணிக்கவெனச்சொல்லும் ஓசை வருஷாகாலத்து இடிஇடித்தாற்போன்று ஆரவாரித்துத் தாங்கள்பிடித்தபிராணிகளுடைய இறைச்சிமுதலாயினவெல்லாம் தங்கள் எயிற்றினாலே அரைத்து வயிற்றிலே இழித்து. எ - று.

எருத்திறமென்றது இறைச்சித்திறமெல்லாவற்றையும் ; எனவே உயிர்த்திறம் இங்கும்விட்டார்; "எருத்துவ்விய புலிபோன்றன" (ச: கூ - பி -ம்); இது புறநானூறு. (கசுஉ)

387. வாலெடுத்து நாகர்தங்கள் திவ்யபானம் வைத்தபொற்
சாலெடுத்து வாய்மடுத்து வெவ்விடாய் தணித்துமே.

வாலெடுத்தென்றதற்குப் பாம்பின் வால்களையெடுத்தமாத்திரத்திலே அமுதகலசம் எடுக்கலாயினவென்பது பொருள். (கசுங)

388. கொண்டல்கோ ளறுத்துவான யாறுகோ ளறுத்துமேல்
அண்டகோள கைப்புறத் தருதநீ ரறுத்துமே.

கோள் - கோட்பாடு. கொண்டல்கோளென்றது † மெய்பிறிதாகிடத்தியற்கையானது. வானயாற்றுக்கோளென வேண்டுவதனை வான

* "யானையை விழுங்குமீன் றிமிங்கில மாகும்." பிங்கலந்தை.

† தோல். தொகை. சூ. கடு.

யாறுகோளென்றது மிகற்கைமருங்கினியற்கை தோன்றுதல். அண்ட கோளகைப்புறத் தருத நீரென்றது மகாதேவர் திருச்சடாபாரம் போல இந்நீர் அருததென்றவாறு. இஃது அருவையைபோலும். (கசச)

வேறு.

389. மண்ணிற்செந்தீ யடுப்பவுடுப்பல மாய்ந்தன
கண்ணிற்காய்ச்சிக் குடித்தனநாற்பாற் கடலுமே.

பூமியிலுள்ள நெருப்பெல்லாம் நட்சத்திரங்களோடே அற்றன. நாற்பாற்கடல் காய்த்தத் தங்கள் கண்களான நெருப்பைக்கொண்டாரென வுணர்க. மாய்ந்தனவென்னுஞ் சொல்லை நட்சத்திரத்திலும் நெருப்பிலும் ஒக்கக்கொள்க. (கசரு)

390. உயிர்ப்பெரும்பசி தீர்ந்தகொலில்லைகொ லுண்டுவெண்
தயிர்ப்பெருங்கடன் மாய்த்தனபூதவே தாளமே.

இவையெல்லாம் உண்டும் பசிதீர்ந்தனவில்லையென்பது கருத்து.
தயிர்க்கடல்மாய்க்கையாவது விடாய்மாத்திரம் ஆற்றுகை. (கசசு)

391. அப்புளித்தயிர்க் கடலினுப்புக்கட லடையவே
கொப்புளித்தவை யிரண்டுமொன்ருக்கிக் குடித்தவே.

இக்கதை சொல்லச்செய்தே ஒருபசாசு தயிர்க்கடல் காலப்பழமை யாற்புளித்ததன்ரே? குடிக்கஅரிதல்லவோ? குடித்தவாறெப்படி யென்ன, இப்பசாசு சொன்னபடி இது.

அப்புளித்தயிர்க்கடலென்றது முன்னஞ்சொல்லப்பட்ட புளித்தயிர்க் கடலை. அதில் உப்புக்கடலைக்கலந்து புளிநீக்கிக்குடித்தனவென்பது. (கசஎ)

392. பொய்க்கடற்புறத் தெய்வங்களைப்பொரித் துத்தினு
நெய்க்கடற்பசை யற்றதெங்குண் டினிநெய்யே.

பொய்க்கடற்புறத்தெய்வங்களாவன பரசமயதெய்வங்கள்.
பொரிக்கப்போந்த அத்தனையே நெய்க்கடல். (கசஅ)

393. வடியவாங்கி மடுக்கவெங்கேயுள வந்துதாம்
படியவன்றள ருயின தண்ணீர்ப் பரவையே.

வடியவாங்கி மடுத்தலாவது கைம்மண்டை ஏற்றுக்குடித்தல். அஃதல்லது கடல்கொள்ளும் கலம் பிறிதில்லை. வந்து தாம்படிய - ஒத்துவந்து உடம்புகழுவ. (கசகூ)

394. கருப்புச்சாற்றுக் கடலன்றுபிழைத்ததோ கழுது
விருப்புச்சாற்றிற் குடித்தனகிடந்தன வெடித்தே.

கழுது - பேய். விருப்புச்சாற்றின் - விருப்பமுடைய விழாக்கோள் போல; சாறு -விழா ; "சாறுகழி வழிநாட் சோறுநசை யுறுது" (உ); இது பொருநாற்றுப்படை. நெட்டெழுத்தும்பர் ஒற்றுமிகத் தோன்றிற்று. வெடித்தல் - கடல்வயிறு வெடித்தல். (கரு௰)

395. மட்பெரும்பழங் கலத்தொடுமடுத்தன வெடுத்துக்
கட்பெருங்கடல் குடித்தனதடித்தன கழுதே.

மட்பெருங்கலம் - பூமி.

எனவே கிராதர் வேட்டைபோய் விடாய்த்து ஏரியில் தண்ணீர்குடிக்கும் தகுதிபோலத் தலைமடுத்துக்குடித்தனவெனவுணர்க.

மட்கலமுடிவுணர்க : * "ணகா விறுதி வல்லெழுத் தியையின், டகாமாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே"; "மட்கலத் துண்ணு மக்கட் பாக்கியம்"; இஃது உதயணன்கதை. கட்கடல்முடிவுணர்க: †"ளகா விறுதி ணகாவியற்றே." மெய்தடித்தல் விசேஷமெனவுணர்க. (கருக)

வேறு.

396. வேலின்மாயன்மாய் வுறவிடும்பலி
மேவுநாயகன் விடுபடைக்
காலின்மாய்வன வல்லவோவொரு
கையின்மாய்வன கடலுமே.

எ - து : வேலான சூலத்தாலே மாயும்படி விஷ்ணுக்களாலே இடப்பட்ட பலிகொண்டருளிய மகாதேவர்தந்திரமான பூதபசாசுகளின் காலினால் மாயாதிருப்பனவோ, பண்டு அகத்தியனென்னும் ஒருபிராமணனுடைய ஒருகையிலேமாய்ந்த கடல்களேழும்? எ - று.

விடும்பலியென நரம்புவிட்ட உதிரப்பலியெனலுமாம். (கருஉ)

வேறு.

397. நதிக ளேழினு முதற்கிரிக ளேழினுமரு
நளினி யேழினும் வலம்புரியு நல்லனமகோ
ததிக ளேழினு மெடுத்தடைய வுள்ளனவெனுஞ்
சங்க கோடிகள் குறித்தகில முந்தகரவே.

நதிகளேழாவன கங்கைமுதலாயின ஏழாறு. முதற்கிரிகளேழினுமருநளினி - ஏழுகுலபருவதங்களிலுமுள்ள சுனைகளான தாமரைத்தடாகங்கள்; ஏழுமலைகளையும் கொள்ளின் மலையில் வலம்புரியும்சங்கும் இல்லையெனவுணர்க. நளினத்தையுடையது நளினி; அவிநயத்தால் உடைப்பெயர்ச்சொல் ஈறுதிரிந்தது.

* தொல். புள்ளி. சூ. எ. † தொல். புள்ளி. சூ. கoக.

இவையிற்றில் உண்டான நல்லவலம்புரிகளையும் கடலேழினுமுள்ள சங்கினங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு வாய்வைத்து ஊதின அவ்வளவில் எல்லாலோகங்களும் பொடியாயின. இதற்குமுன்னே அவையிற்றிற் சலாங்கிசமான நீர்க்கூறெல்லாம் வற்றக்குடித்துப் பின்பு அங்குக்கிடந்த சங்கினங்களை எடுத்தனவெனக்கொள்க.

இதிலே நல்லனவென்னுஞ்சொல் சலஞ்சலங்களைக்காட்டுமென் பாரும் உளர்; அதன்பயன் அவை தானேமுழங்குவன. (கருஙு)

398. சக்க ரக்கிரியு மெக்கிரியு மெப்புடவியுஞ்
சமைய வந்துதக ரத்தழுவி னுந்தழுவுகின்
றக்க ரத்துலகு டைக்கினு முடைக்கு மிதிலோ
ரலகை யேயென விரிஞ்சனலம் வந்தலறவே.

சக்கரக்கிரி - சக்கரவாளபருவதம். எக்கிரியும் - இவையல்லாத எல்லாப்பருவதங்களும். புடவி - பூமி.

இவையெல்லாம் உடைந்துபோக ஒருகையாலே தழுவினும் தழுவவல்லதாய்த் தழுவினகைதன்னாலே உலகமெல்லாவற்றையும் தகர்க்கவல்லதாயிருந்தது இப்பேய்ப்படையில் ஒருபேயென்று பிரமா துக்கப்பட்டுக் கதறப் படையெழுந்தது.

'இது' என்றது குழாத்தைப்பற்றி. தழுவுகை கையின்நீளம். உடைக்கை தழுவின கையின்தொழில்.

இதிற்போந்த பயன்: தன்னாற் படைக்கப்பட்டமலைகளும் உலகமும் ஒருபேயின் ஒருகைக்குப் போதவில்லையேயென்பது பிரமாவின்கருத்து. பிரமாவின்படைப்பல்ல பசாசலோகமும் பிரமலோகமும்; அவை இரும்பும் பொன்னுமெனவுணர்க; சத்தியும் இப்பெற்றியவே.

இத்தாழிசையில் 'எக்கிரியுமெப்புடவியும்' என்றது சொல்லதிகார உபதேசத்தாலல்லது உணரலரிது. (கருசு)

399. ஒரோ யிற்றினும் வயிற்றினொரு பாலு மிடவே
யுள்ள தெவ்வுலகு மல்லதொரு பூதமொருபேய்
ஈரோ யிற்றினும் வயிற்றினிரு பாலுமிடவே
யில்லை யேயென வெறித்தயன் மறித்திரியவே.

ஒருபூதம் ஒருபேயென்றது ஒருபூதத்தினது ஒருபேயினதென்க; ஒருபூதத்துக்கு ஒருபேய்க்கென்றுமாம். வெறித்து - பயப்பட்டு. மறித்திரிதல் - மீண்டுபோகை. (கருரு)

400. சுடர்கிளைத்தனைய செய்யசுரி பங்கிவிரியச்
சுழல்விழிப்புகை பரந்துதிசை சூழவருபேய்
கடல்குடித்தவனி தின்றுலகு மண்டமுமெழக்
கதுவுமூழிமுடி விற்கன லெனக்கடுகவே.

எ - து: அக்கினிச்சுவாலை மேனோக்கிப் பல கிளைகொண்டெழுந்தாற் போன்ற சிவந்த இடையிடைசுழன்ற தலைமயிர்விரியவும் எப்பொழுதும் சுழன்றுவரும் கண்களிற் புகை பரந்துவரத் திக்கனைத்தையும் சூழவருவதொருபேய் உலகத்திற்கடல்களைக் குடித்துப் பூமியைத்தின்று உலகும் அண்டமுமான எல்லாவற்றையும் எரிந்துபோம்படி சுடவல்லதான ஊழி முடிவின் வடவாமுகாக்கினிபோலக் கடுகவா. எ - று.

ஊழிவடிவென்னும் பாடத்திற்கு ஊழிக்கடலின் வடிவென்றும், ஊழிக்கடல் வற்றினவிடத்தென்றும் பொருள்கொள்க.

இது சருவமும் கெடுகை. (சுகூசு)

401. யானை யானசில பாய்புரவி யானசிலவா
ளடவி யானசில தேரசல மானசிலநீர்
சேனை யானசில நிற்பவெவ னிற்பதெனவிச்
செல்லு நாலணியி லுந்தலைவ ரானசிலவே.

வாளடவியாகையாவது ஆயுதவனமாகை; அவை யானைமேல் வில்லும் குதிரைமேல் வாளும் தேர்மேற் பலபடையும் ஆளின்கரத்து வில்முதற் படைகளுமாகை. வாளென்பது கூர்மையும் சோதியும் வார்த்தையும் பிறவுமான பலபொருள் ஒருசொல். சேனைக்குச் சேனாபதிகளும் தாமே யென்றறிக.

இதனுலேயறிக, ஈசுவரபத்தர் வேண்டியபொழுதே வேண்டியவடிவு கொள்வரல்லது கர்ப்பக்கிரகத்திற் புக்குப் பிறவாரென்பது. (சுகூஎ)

402. அங்க ணாரணர் பயோததியு மில்லைமகனு
ரம்பு யாலயமு மில்லையவர் கட்கரியராம்
எங்க ளையகர் திருக்கயிலை வெற்புமுளதோ
வில்லை யோபிற புலங்களை வியம்புகிலமே.

அங்கணென்பதற்கு அவ்விடமென்பதுபொருளன்று; அழகிய கண்ணெனவுணர்க. பயோததி - பாற்கடல். மகனுரென்றது பிரமாவை; இங்குச்சொன்ன உபசாரம் இழித்துரை; இவர் பெரிதும் கருமம் செய்துவந்தார் தேர்த்தொண்டனாராக. அம்புயம் - தாமரை.

அவர்கட்கு அரியராமெங்களையகரென்றது இப்போது இக்கதை சொன்ன பேயின்கூற்றெனவுணர்க. ஸ்ரீ கயிலாசம் உளதோ இலதோ

வென்று சிவத்துரோகம்படச் சொல்லியது ஆளுடைய பரமேசுவரி யுடைய அடிமைப்பேயெனவுணர்க. (கருஅ)

403. காலெ ழுந்தபொழு தோகட லெழுந்தபொழுதோ
கனலெ ழுந்தபொழு தோகயிலை யாளிகடகம்
மேலெ ழுந்தபொழு தும்பிரம ரண்டகடகம்
விண்டு டைந்தில பெருந்திகிரி வெற்புடையவே.

கால் - மகாவாதம். கடல் எழுகையாவது பிரளயோததியாகி எழுகை. கனல் - வடவாமுகாக்கினி. கயிலையாளி - மகாதேவர்; "ஊராளி" என்றாற்போல. கடகம் - படை. மேலெழுகையாவது அடங்கிக்கிடந்தது கிளர்கை. பிரமாண்டகடகமென்பது பிரமாண்டப்பெரும்படை அனைத்தும்; பெருந்திகிரிவெற்பென்றது எல்லைச்சக்கரவாளத்துக்கும் அப்பாலைச்சக்கரவாளத்தை யெனவுணர்க. (கருக)

404. புத்தர் போதியரு கந்தர்க ளசோகுதிருமால்
புகுது மால்சத மகன்சுர தருக்கள்பொருளோ
எத்த ராதலமு நீழலிடு மேழ்பொழிலுநே
ரெழுவி லங்கல்களு நேரடி யெழுந்திடறவே.

எ - து: வீரபத்திரதேவருடைய பெரும்படை எழுந்துபுறப்பட்டபொழுது அப்படைகளின் ஸ்ரீபாதங்கள் இடறவே * ஸர்வக்ஞருடைய மகாபோதியான அரசவிருட்சங்களும் அருகபரமேஷ்டிகளுடைய திருநிழலான அசோகவிருட்சங்களும் திருமாலான விஷ்ணுதேவர்தமக்கொன்றாற் றால் ஒதுங்குதற்கு இடமான வடவிருட்சங்களும் இந்திரனுடைய இட்டத்தைப் பிரசாதிக்கும் பஞ்சதருவான கற்பகவிருட்சங்களும் இவையெல்லாம் ஒருபொருளல்ல; எல்லாலோகங்களிலும் நிழலிடவல்லனவாயிருக்கும் † ஏழுசோலைகளும் நேரய்ப்போயின; சத்தகுலபருவதங்களும் நேரய்ப்போயின. எ - று. (கருo)

405. விண்ணில் வந்தமழை யும்பனியு மெவ்வடவியு
மிடைய வந்தகளி றுந்துணரும் வெற்பினடுவேழ்
மண்ணில் வந்தமண லும்பொடியும் வீரனவனோர்
வடிவின் வந்தகழு துங்குறளு மானபரிசே.

விண் - ஆகாசம். எவ்வடவியும் மிடையவந்தகளிறும் துணருமென்பது எல்லாக்காட்டிலும் மிடையும்படி வரப்பட்ட மறியும் பூங்கொத்துக்

---

* ஸர்வக்ஞர் - புத்ததேவர்; எல்லாமறிந்தவரென்பது இதன்பொருள்; இதுபற்றியே அவரை "முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோன்" என்பர்; மணி. உரு : சரு. † "ஏழுடையான் பொழில்." திருச்சிற். எ.

களுமென்றவாறு. வெற்பின்நடுவேழ்: ஏழ்வெற்பின் நடுவென மொழி மாறிக்கூட்டுக. மண்ணில்வந்த மணலென்பது பூமியணுவினுல்வந்த மண லென்றவாறு. பொடியென்பது மணலால்வந்ததூளி. வீரனவனோர் வடி வில்வந்தவென்றது வீரபத்திரதேவருடைய திருமேனியில் ஒருறுப்பிற் பிறந்தவென்றவாறு.

எனவே, பேயும் பூதமும் இவையெல்லாமாயின. இதன்கருத்து: வீர பத்திரதேவர் முப்பத்திரண்டுறுப்பினும் ஒருறுப்பிற்பிறந்தன இவையெல் லாம்; இவைகளில் ஒருபூதமும் ஒருபேயுமே தனித்தனி எல்லர்மாகவல் லன; அழிந்தனவென அஞ்சவேண்டாமென்பது பொருள். (கசுக)

406. பூத முழ்பழைய வாமனன் வளர்ந்ததனையும்
புடைபெ யர்ந்தெழ வளர்ந்துபெயர் போனகுறுதின்
சாத முங்கழு தெனும்பெயர் தவிர்ந்தனநிணத்
தசைமி சைந்துடல் விசும்புபுதை யத்தணியவே.

பூதங்களும் புராணவாமனரூபன் வளர்ந்த அளவும் வளர்ந்து குறளென் னும் பெயர்தவிர்ந்தன. வாமனனைப்போலக் குறளாகி நெடியவானமை உவமை. இது சம்பிரமம். புடைபெயர்ந்தெழ வளர்ந்தென்றது * அட் டம்வளராது நெட்ட நெடுமைகொண்டனவென்றவாறு. இனிப் பசாசு களும் நெய்யுடைய மாங்கிசத்தைத்தின்று தடித்து ஆகாசமெல்லாம் தாமா யின; நெடுமைவளர்ந்து அட்டமும் வளர்ந்தன.

இதன்கருத்து பூதம் பேயாயினவென்பது. (கசுஉ)

407. கார டங்கியன தாரகை யடங்கியனகோள்
கதிய டங்கியன மூவர்சிலர் தேவர்ககனத்
தூர டங்கியன பின்னுமெழு கின்றவனிகத்
துள்ள டங்கியன வுள்ளபதி னுலகுமே.

கோள் கதியடங்கியன - நவக்கிரகங்கள் செலவொழிந்தன; கதி - செ லவு. மூவர்சிலர் தேவர் ககனத்தூரடங்கியன - பிரமலோகமும் விஷ்ணு லோகமும் புரந்தரலோகமுமாகிய ஆகாசத்து ஊர்களான பிரமபுரமும் வைகுண்டமும் அமராபுரமும் அடங்கியன. இப்படிப்பட்டுப் பின்னையும் எழுகின்ற வீரபத்திரதேவர் தந்திரத்தினுள்ளே அடங்கியன சதுர்த்தசபுவ னமும்.

எனவே படை உலகங்களின் அப்புறத்தும் சென்றனவென உணர்க. (கசுங)

* அட்டம் - குறுக்கு; "அட்ட மாளித் திரள்வந் தணையு மண்ணு மலை யாரே" (தேவாரம்); "அட்டமே செல்வார்" (திருவிளை. மண்சுமந்த. ௬0); இது கொங்குநாட்டு வழக்கு.

408. வானு மின்றிமக ராலயமு மின்றிநடுவேழ்
மண்ணு மின்றிவட வானலமு மின்றியனிலந்
தானு மின்றியற நின்றதனி மூலமுதல்வன்
றன்னை யொத்ததினி யென்னையிது தானைநிலையே.

வானென்றது பரமாகாசமான அவ்வியத்தத்தை. மண்ணென்றது பிருதுவி அங்கிசத்தை. வடவானலமென்றது இவையெல்லாம் போனாலும் போகாத வடவாமுகாக்கினியை. அனிலந்தானுமென்றது சொல்லப்பட்டவையெல்லாவற்றுக்கும் பிராணனானவாயுவை.

இவையெல்லாமின்றிக் கெட்டுப்போக வீரபத்திரதேவர் திருப்படை எழுச்சியாய் நின்றபடி: சகமெல்லாம் கெட்டகாலத்திலும் கெடாதேநிற்கும் மூலமாய் அவிகாரியாய்ப் பிரமாணப்பிரமேயாதிதமாய் ஏகமாய்ச் சத்தாய்ச் சிச்சுரூபசிவமாத்திரமான மகாதேவர்தாமே நிற்கும் தன்மை போல் இப்பெரும்படை தானலது பிறிதொன்றின்றிநின்றது.

எனவே மகாதேவரை ஒத்தது படை; படையை ஒத்தார் மகாதேவரென்றவாறு. (கசுச)

வேறு.

409. கொண்டகோடிசத கோடிகூளிகள்
குளிக்கவன்றவை தெளிக்கவே
அண்டகோடிக ளநேககோடிகளு
முடையநீர்சுவறு மடையவே.

கொண்டகோடியென்றது ஒருகோடி ஒன்றாகக்கொண்டு எண்ணப்பட்ட ஒன்று பத்து நூறு ஆயிரம் பதினாயிரம் நூறாயிரம் பத்துநூறாயிரங் கோடியென்றவாறு. சதகோடியென்றது நூறுகோடியையல்ல; பல கோடியை.

இவையிற்றுக்குக் குளிக்கநீர்போதா, தெளித்துக்கொள்ளவே ஆம். அப்பொழுது அண்டகோடிகளிலுள்ள அநேககோடி சலாங்கிசங்கள் அடையச் சுவறி வற்றிப்போயின; அடைய - எல்லாம். (கசுரு)

410. மலைகள்வாரியன வேழுமுக்கியவை
விக்கியுடுவொடு மடுத்தெடுத்
தலைகொள்வாரிதிக ளேழுநக்கிநட
மாடியையைகழல் பாடியே.

மலைகள் வாரியன - மலைகளை வாரிக்கொண்டன. ஆடி, பாடியென்பவற்றை ஆடியன பாடியன வெனக்கொள்க.

எ - து: குலபருவதங்களேழையும் நட்சத்திரங்களையும் ஒக்க எடுத்து முக்கிவிக்கினவாறே திரைவிரிகடலேழும் தண்ணீர்குடித்து விக்குகை தீரப்போதாமையாற் சிறிது நக்கிப் பின்னையும் அதிலடங்காமையால் உடம்பை அசக்கி ஆடின; பின்னைப் பரமேசுவரி ஸ்ரீபாதங்களைப்பாடின. எ - று.

இவை பரமேசுவரிபக்கல் நின்றும் படைபோன பேய்களெனவுணர்க. ஆடியென்றது கூத்தல்ல; விக்கினதற்குப்பரிகார்ரமாக உடம்பை அசக்கிக் கொடுத்தது. ஐயைகழல்பாடுகையாவது தாங்கள் பிழைத்ததற்குப் பரிகாரம். * ஐயை - ஆரியை, இதன்பொருள் உயர்ந்தோளென்பது; ஆரியையாவது சங்கிருதம்; அஃது ஐயையென்று பிராகிருதமாய்த் திரிந்தவாறு; மாகதமென்னலுமாம். ஐயர்கழலெனப் பாடம்சொல்லுவாருமுளர். (கசசு)

411. எயிறுவெட்டுவன சக்ரவாளமுத
லேழ்பொருப்புமெட் டெண்பணிக்
கயிறுகட்டுவன வண்டகோடிபுனை
கையகாலன கழுத்தமே.

எ - து: சக்சரவாளவெற்பும் குலபருவதங்களேழும் ஆகிய எட்டுப் பருவதங்களையும் ஒரொன்றுக்கு ஒவ்வொன்று கொண்டு நாகராசா வங்கிசம் எட்டுமாகிய கயிற்றாற்கட்டி இவையே ஆபரணமாகக்கொண்ட கைகளையும் கால்களையும் கழுத்துக்களையும் உடையன, பூதபசாசுகள். எ - று.

கைஅண்டகோடி புனைதலாவது மற்றை உறுப்புக்களை ஒப்பிக்கவல்ல கைகளால் உலகம் அடங்கக் கட்டியொப்பித்தலெனவுணர்க.

எயிறு வெட்டுவனவென்னுஞ் சொல்லை இடமறிந்திட்டுக்கொள்க. பணி - பாம்பு. பாம்பு கயிறு, மலைகள் மணி, அண்டகோடிகள் பாம்பாற் கட்டுண்பன. கை கால் கழுத்துக்களின் ஒப்பனை அண்டகோடிகளென உணர்க. (கசஎ)

412. படம்பெறுமணி விசும்பிழந்துலகு
பகல்பெறுபவன மடையவோர்
இடம்பெறுவெளி யிழந்துநடுவுடு
வெழப்பெறுகசன மெங்குமே.

எ - து: நாகங்களின் படங்களெல்லாம் மாணிக்கங்களைப் பறியுண்டிழந்தன. ஆகாசமின்றி உலகங்கள் ஆதித்தியன் எங்கும் எழப்பெறு. காற்றும் அவ்வண்ணமே. நட்சத்திரங்களும் அவ்வண்ணமே. எ - று.

பவனம் - காற்று. (கசஅ)

---

* "ஐயைகளிறு" (தாழிசை, கஎ௦) என்பதனுரை இங்கே அறியற்பாலது.

413. இடுமிடும்பத யுகத்துவீழ்கதிபி
லேழ்பிலங்களு மிறங்கவே
விடும்விடுங்கர தலத்தெழுந்துகிரி
சக்ரகிரிகிழிய வீழவே.

பதயுகம் - காலிரண்டு. அவையிடுந்தோறும் ஏழ்பாதாளங்களும் கீழ்வீழும்; கைவீசுந்தோறும் மலைகளெழுந்து போய்ச் சக்கரவாளகிரியைப்பிளந்து அப்புறத்துப்போய்விழும்.

விடுகை - வீசுகை. (கசகூ)

414. விட்டகுலகிரிக ளெட்டுமும்பர்திசை
யானையெட்டும்விழ வீழவே
சுட்டவிழியிலெழு கடலும்வற்றியெழு
தீவுமொக்கநிலை சுவறவே.

விட்டகுலகிரிகளென்றது உலோகத்தைவிட்டகுலகிரிகளென்றவாறு; உலோகத்தைவிடுதலாவது மிகவும் உயர்தல். விழவீழ்தல் - பொன்றக்கெடுதல். சுட்டவிழியென்றது இவையிற்றைச்சுட்ட கண்ணென்றவாறு. அவ்விழியாலே கடலும் தீவுகளும் பொடிபட்டன. (கஎ0)

415. சங்குநேமியொ டுறங்குமேகமு
மிறங்குமேகமுந் தப்புமே
பொங்குநேமியுடன் வேவவெந்துபொரு
பொரியுமேசகல கிரியுமே.

உறங்குமேகமென்றது விஷ்ணுபகவானை; மேகம்போல்வானை மேகமென்றது. சங்கும் நேமியுமென்றது அவன்படைகளை. இறங்குமேகமுமென்றது மேகத்தையல்ல; இறங்கும் ஏகமுமென்க; ஏகம் - ஒன்று; ஒன்றுமென்றவாறு; ஆகாசத்தினின்றும் இழிவனவற்றுள் ஒன்றும் தப்பாதென்றவாறு. பொங்குநேமி - சக்கரவாளம். பொருபொரியுமென்றது அனுகரணவோசை; இரட்டைச்சொல்லு. சகலகிரியும் - எல்லாமலைகளும். (கஎக)

416. விழும்விழுஞ்சிலா தலநிலம்பகிர்ந்
துரகர்விடர்நடுவு வீழவே
எழுமெழும்பணு மணிகளவ்வழியி
னிரவிகள்வருவ தென்னவே.

எ - து: எடுத்தெறியக் கீழேவிழுமலை பாதாளத்தின்முழைகளின் நடுவேவீழ அவைவிழுந்த நாகராசாக்கள் படத்தின்மாணிக்கங்கள் எழுந்தோறும் அப்பாதாளத்தினின்றும் எழுகின்ற ஆதித்தர்களைப்போன்றன. எ - று. (கஎஉ)

417. கரங்களால்ரவிகள் யாவரும்பெரிய
கால்களாலுரிய கங்கையுஞ்
சிரங்களாலரசு பணியுமாகிமுதல்
பூதநாதர்பலர் செல்லவே.

கரங்களென்பது கதிர்க்கிரணங்களுக்கும் கைக்கும் பெயர். பூதநாதர் கைகளும் ஆதித்தகிரணமும் ஒக்கும், சோதியாலும் நீளத்தாலும். அன்றியும் ஆயிரம் கரதலத்தால் ஆதித்தரெனக்கொள்ளலுமாம்; ஆயிரங்கைகளையுடைய பூதங்களுமுள. கால்களாற் கங்கையெனவே சகசிரபதகங்கையுமுண்டு. பணியரசு ஆயிரந்தலையுடையது. பூதநாதர் - கணநாதர். முதலென்றது மகாதேவர் திருநாமம்; அது பூதங்களின் மேற்செல்லின் லகரம் நகரவொற்றுதல்வேண்டும்; முதற்கண்ணெனினும் அவ்வாறுதல் வேண்டும்; ஆதலால் முதலினுடைய பூதநாதரெனவுணர்க. ஒருதலையும் ஆயிரங்கையும் ஆயிரங்காலும், ஆயிரந்தலையும் இரண்டுகையும் இரண்டுகாலும் உடையவான பூதங்களுமுள; * சகசிரபாகுஅர்ச்சுனனுக்குத் தலை ஒன்று; திரிசிராவுக்குக் கை இரண்டும் கால்இரண்டும். ரவிகள்யாவருமென்றதனாலே † பன்னிருவர் ஆதித்தரும் பன்னீராயிரம் கைகளுங் கொண்டு தோற்றினருமுளரென்க. ‡கங்கைகளில் சகசிரமுகமும் திரிபதாமுகமும் ஆயிரம்காலுங்கொண்டு தோற்றினருமுளர். உரியகங்கையென்றதனால் கங்காதேவியையேகொள்க, உயர்திணையாக; $ "கங்கையாளோ வாய்திறவாள்" என்பதை உணர்க. நாகங்களில் எட்டுவடிவும் எண்ணாயிரம் தலையும் கொண்டாருமுளரெனவுணர்க. (௪௧௭)

418. ¶விழவிடுங்கிரிகள் கீழுமுள்ளபில
மேழுமூடுருவ வீழவே
எழவிடுங்கிரிகள் சூழுமண்டமுக
டேழுமூடுருவ வேறவே.

* சகசிரபாகு அர்ச்சுனன் - கார்த்தவீரியார்ச்சுனன்; "ஆயிரந் தடக்கை யானி லைஞ்ஞான்கு கரமும் பற்றி, வாய்வழி குருதி சோரக் குத்திவான் சிறையில் வைத்த, தூயவன்" (கம்ப. நிந்தனை. ருஅ), "அன்னவன் றனாவறிந்தவா யிரந்தோ ளருச்சுனன்." உத்தரகாண்டம், கார்த்தவீரியார்ச்சுன. ௧அ. † இந்நூல் எஅ, ௧௪௧ - ஆம் தாழிசைகளையும் அவற்றின் உரைகளையும் பார்க்க.

‡ "கங்கை, துறைகொ ளாயிர முகமுஞ் சுழல" (கல்லாடம், ௧அ: அ-௯) "கங்கையாகிய அழகிய பெரியயாறு ஆயிரமுகமாகக்கடலிலே சென்றாற் போல." மதுரைக். ௬௯௬-ந.

$ சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் தேவாரம், திருவோண காந்தன் றளி.

¶ "எழாதவாறும்" (௩௬௪) என்னும் தாழிசையும் அதன்பொருளும் இதனுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

எ - து : கீழேவிட்டமலைகளும் இன்னும் வீழாகின்றனவல்லது இருந் தனவில. மேனோக்கி எழுந்தமலைகளும் இன்னும் கீழேவிழுந்தனவில்லை; ஏறுகின்றன. எ - று.

இது விசைப்பெருமைக்கு அளவில்லாமையை உணர்த்தியது. சூழு மண்டமென்றதனால் எல்லாஅண்டங்களையும் கொள்க. (கஎசு)

419. ஓமகூடகிரி நின்றெடுத்தெறிய
வண்டகூடமுரு விப்புறத்
தேமகூடமொடு சித்ரகூடமெரி
கனககூடமென வெரியவே.

எ - து : தட்சனுடைய யஞ்ஞாலயமாகிய ஓமகூடமானமலையைஎடுத் தெறிய அது பிரமாண்டகூடத்தை உருவிப்போக மேனின்றஏமகூடபரு வதமும் சித்திரகூடபருவதமும் இவ்வெரியினகத்தில் பொற்பருவதகூடம் எரிந்தாற்போல வெந்துபோயின. எ - று.

உருவி - உருவ. இருகனககூடமென்று பாடஞ் சொல்லின் இரண்டும் பொன்னாற்சமைக்கப்பட்டன வென்க. ஏமகூடம் இந்திரன் விடாயாற்றி மலை. சித்திரகூடம் அவனுடைய ஓலக்கமலை. ஏமம் - பொன். (கஎரு)

420. எயிறிரண்டருகு வெண்பிறைக்கிவை
யிரண்டுடுத்தொடைகொ லென்னலாய்
அயிறிரண்டனைய பல்லொழுங்குக
ளலங்குசோதியொ டிலங்கவே.

எ - து : இரண்டெயிறுகளான இரண்டுபிறைக்கு இரண்டு நட்சத்தி ரத்தொடை போன்றனவாகி, உலகத்தின்வேலாயினவெல்லாம் ஒக்கத் திரண்டு கூடியவற்றையொத்த பல்லொழுங்குகள் சோதியையும் கூர்மை யையும் உடையவாய் விளங்கித்தோன்ற. எ - று. (கஎசு)

421. மாகமேயனையர் தம்மகோதரமு
மெம்மகோததியு மாயமேய்
மேகமேயனைய ராகமேகடவுண்
மேருவேயனைய ரூருவே.

எ - து : இப்பெரும்படையாளர் மகாவயிறு ஆகாசத்தையொப்பர். எல்லாக்கடலையும் குடிக்கவல்ல மேகங்களையொப்பர், மார்பும் கண்ட மும் கையும் முகமும். தெய்வீகமேயான மகாமேருவேயனையர், தங்கள் துடைகள். எ - று.

மக உதரம் = மகோதரம் - பெருவயிறு. மகோததி - கடல். மேகம் மேயாதாதலால் மாபுவழுவென்பார்க்கு அஃதன்றென்க ; "இலங்கலாழியி

ஞன்களிற் நீட்டம்போற், கலங்கு தெண்டிரை மேய்ந்து கணமழை." (நஉ)
சிந்தாமணி. (களஎ)

422. உடுத்தநேமிகிரி நெரியவொருவர்நக
முருவுமேயுலகு வெருவுமே
எடுத்தசூலமொடு காலபாசமினி
வீசயாதும்வெளி யில்லையே.

எ - து: சகத்தைச்சுற்றிய சக்கரவாளபருவதம் நெரிந்துபோகும்படி ஒரோவொருவர் கைகளில் உகிர்களே உருவாநின்றன; இதற்கு வெருவாநின்றன லோகமெல்லாம். இக்கைகளால் எடுக்கப்பட்ட சூலம் வீசவும் அச்சூலத்தாற் கொலையுண்பாரைக் காலபாசம் சென்றுகட்டவும் வெளியிடம் இனி இல்லை. எ - று. (களஅ)

423. ஒருவரேயகில லோகமும்புதைய
வேறுவேறுடம் புடையரே
இருவரேதெரிய வரியர்தாமிவரை
யெங்ஙனேதருவ ரென்னவே.

எ - து: இப்பெரும்படையுள் ஒரோவொருவரே இவ்வுலகமெல்லாவற்றையும் ஒக்கப்புதைக்கும் உடம்பையுடையர், ஈசுவரன் இவர்களை எங்ஙனே படைத்தானென்று சொல்லும்படி. எ - று.

இருவரேதெரிய அரியரென்றது மகாதேவரை; அவரை அன்புடையவரெல்லாருமறிவர்; பிரமவிஷ்ணுக்களே அறியாரென்றவாறு. இதன் கருத்து, கர்விகளுக்குத்தெரிய அரியரென்றவாறு. அன்றிப் பௌத்தர் அருகரைக் கொள்ளலுமாம். (களகூ)

424. கொண்டகோலமிவை யாகவண்டசத
கோடிகோடிநிரை தானையிவ்
வண்டகோளகை வளாகமொன்றினு
ளடங்கிநின்றன மடங்கியே.

எ - து: இதுதந்திரத்தின் கோலமாக, நூறுகோடி ஒன்றாகப்பெருக்கிக்கொண்ட கோடிக்கணக்குடைய பெரும்படை இவ்வண்டகோளகை ஒன்றிலே அடங்கியன. எ - று.

அண்டவளவு நூறுகோடி ஒன்றாகவந்தகோடியெனவுணர்க. (கஅ0)

425. எங்ஙனேயிறைவ ருலகுபொதிவடிவ
மெவ்வுடம்பினு மடங்குமா
றங்ஙனேயவர்கள் விசுவரூபமு
மடங்கிநின்றபடி யதனிலே.

அநேககோடி அண்டங்களில் அடங்காப்பெரும்படை ஒருபிரமாண்டத்தில் அடங்கும்படி எங்ஙனேயென்னின், ஈசுவரன்வடிவொன்றிலே இப்பிரபஞ்சமான சர்வபதார்த்தங்களும் அடங்கிநின்றபடியே இதற்கு ஒப்பெனவுணர்க.

எங்ஙனம் அங்ஙனமென்னும் சொற்கள் எங்ஙனே அங்ஙனே யென்று வந்தன. இவர் வளையாபதியை நினைத்தார்கவியழகுவேண்டி. "எம்மனை மாரினி யெங்ஙனம் வாழ்குதிர்" (௨௨௫) என்பது சிந்தாமணி; எங்ஙனமென்னும் சொல் இவ்வாறே வளையாபதியிலுமுண்டு. (௧அ௧)

426. சாய்வதின் மையி னெருக்கிமேருமுத
லுமுநின் றவவர் தாணிலந்
தோய்வதின் மையி னிடங்கிடந்தபடி
தோயுமேலவைவு மாயுமே.

பூதபசாசப்பெரும்படைகளெல்லாம் யுத்தோன்முக உச்சாக பரவசராதலின் திருமேனி ஒன்றிற்சாயாமையாலே மகாமேருமுதலான பருவதங்கள் நின்றன. ஸ்ரீ கயிலாசத்தொடக்கத்தன கொள்க.

ஸ்ரீ பாதங்கள் தரையில் தோயாமையால் பூதபசாசுகளையும் தெய்வசாதியெனக்கொள்க. (௧அ௨.)

427. நிலத்தினும்பல பிலத்தினுஞ்சுரபி
நிலையினுந்திகிரி மலையினுஞ்
சலத்தினுங்கன கலத்தினும்புடை
யடங்கிநின்றதுயர் தானையே.

சுரபிநிலையென்றது சுவர்க்கலோகமென்பாரும் * கோலோகமென்பாருமுளர். கனகலமாவது தட்சன் யாகம்பண்ணுகிறதானத்துக்குப் பெயர். புடையடங்குகையாவது செறிவு. (௧அ௩)

---

* கோலோகமென்பது சிவலோகத்தின் மேலுள்ளதென்று புராணங்கள் கூறும்; இதனியல்பு, சிவதருமோத்திரத்துள்ள கோபுரவியலாலும், காசிகாண்டத்துள்ள "விளங்கு நம்முலகின் மேலாம்" (௨ : ௨௧) என்னும் செய்யுளாலும் அறியலாகும்; சங்கநூல்களில் ஆனிலையுலகமென்று வழங்கப்படும்; "மேனிலை, ஆனிலையுலகத்தானும்" (புறநா. ௬ : ௬-௭); "பொன்னிறைந்த பொற்கோட்டுப் பொற்குளம்பிற் கற்றூந், தின்மகிழா னந்தணரை யின்புறப்பச்—சென்னிதன், மாநிலமே யானுலகம் போன்றது வான்றுகள்போர்த், தானுலக மண்ணுலகா மன்று" (தொல். புறத். சூ. ௩௫ - ந. மேற்.) என்பவற்றானுணர்க.

வேறு.

428. ஊழியேறுகட னீரண்ட கோளகையுடைத்
தும்பர்நீரொடு கலந்தனைய தொக்குமுடனே
பாழியேறுதிணி தோள்வீர பத்ரகணமும்
பத்ரகாளிகண மும்படை யெழுந்தபடியே.

ஊழியேறுகடல் - உகாந்தகாலத்தில் ஏறுகடல். பாழி - வலிமை. பத்திரகாளிகணமென்றது படைத்துணையாகப்போன தேவிபடையென வுணர்க. (கஅச)

தேவியின் படைச்சேயல்கள்.

429. கார்முகக்குமிர வென்னவிருள் குஞ்சிவிரிவார்
கடன்முகக்குமகல் வாயன கபாலமுடையார்
பார்முகக்குமுரு * முக்கமு நிரைத்தபடையார்
பலமுகக்குமுத வாயிறைவி பைரவர்களே.

கார்முகக்குமிரவாவது மழைக்காலிருள் இராத்திரி; இஃது ஒருவர் தலைமயிர்; இப்படிக்கொத்த தலைமயிர்களை விரித்தேவருவார். கடல் முகக்கும்வாயென்க. அகலம் கடலோடொக்கும்; எனவே ஆழம் ஏழ் கடலுடனும் ஒக்குமென்க; எனவே பிரமகபாலமெனவுணர்க. பார்முகக்கும் - பூமியிற்பதணத்தை முட்டஉருவிப் புறப்பட்டுப்போகக் குத்தியெடுக்கும். எனவே ஆகாசகமனரெனக்கூறிய வாறுயிற்று. பாரினைமுகக்கினும் முகக்கவல்ல ரெனினும் ஆம். (கஅரு)

வேறு.

430. † பாரப் பணைமுலைக் கொலையினுஞ் சிலபுருஉப்
பங்கத் தினுமடிப் பனவடிப் பகவினுங்
கூரப் புறவமுல் லைம்முகை நகையினுங்
கொல்லுகை தவிரா விறைவிசா கினிகளே.

புருஉப்பங்கம் - புருவமுரிவு. வடிப்பகவென்றது மாவடுவின்வகிர்; வடு வென்னும் பலபொருளொருசொல் இடம்பற்றி மாவடுவுக்காயிற்று. இது கண்ணிற்குப்பெயரானது அன்மொழித்தொகை. மடிப்பனவென்றது

* " பருமுக்கப்பினரே " என்றார் முன்னும்; கஅ.

† இதன்கருத்துக்கள் இந்நூல், அக - ஆம் தாழிசை முதலிய மூன்றி லும் வந்துள்ளன.

காமச்சுவரலையைமடுப்பனவெனத் தந்திரவுத்திகொள்க. புறவம் - சிறு காடு. (கஅசு)

வேறு.

431. வெளிபடப்பட முகிழ்த்தெயி றெறிக்குநிலவார்
விழிபடக் * குழை சுடச்சுட ரெறிக்கும்வெயிலார்
அளிவளர்த்தன வெறிக் † குழ லெறிக்குமிருளா
ரறுமுகத்ரிபுர பயிரவி ‡ யகம்படியரே.

நகைகளால் நிலவும் குழைகளால் வெயிலும் குழல்களால் இருளும் உண்டாக்குவார் இவர்.

குழைசுட - குழைகாய. அளிவளர்த்தன குழலென்றது வண்டினங் களுக்குக் குழல் செவிலித்தாயென்றவாறு. (கஅஎ)

432. அடவியாகிவரு வாரசல மாகிவருவா
ரமரராகிவரு வாரவுண ராகிவருவார்
புடவியாகிவரு வார்புணரி யாகிவருவார்
புவனநாயகிதன் $ யாமள புராதனர்களே.

அசலம் - மலை. புராதனரென்றது புமான்களை. (கஅஅ)

433. § இடிபொருமலொரு பாலதிர்வர் சாகினிகளே
யெரிபொருமலொரு பானகுவர் ¶ டாகினிகளே
படிபொருமலொரு பால்வருவர் யோகினிகளே
பகருமாறரிபர் நாயகி பதாகினிகளே.

இடிபொருமல் - இடியைப்பொருமல். அதிர்தல் - ஆரவாரித்தல். நகுகை - அட்டகாசம் செய்கை. டாகினிகளெனத் தமிழில் மொழிமுத

* இந்நூல் உஉ, நசு - ம் ஆம் தாழிசைகளில் இக்கருத்து வந்துள்ளது.

† "அளகபாரவிரு ளருளுமாதர்கடை திறமினோ" என்றார் முன் னும்; உடு. ‡ அகம்படியர், இந்நூல் கூடு - ஆம் தாழிசையிலும் கூறப்படு கின்றனர்.

$ "புவனிவா னடையவோர் பவனிபோ துவர்களே, புகலுகோ மள வியா மளபுரா தனர்களே." அஞ்ஞவதைப். கநஎ.

§ "உருகுவா சகமெலா முடையர்சா கினிகளே, யுயிரெலாம் விழி யினு லயில்வர்யோ கினிகளே, பருகியா ரமிர்தையா டுவர்கண்மோகினி களே, பகருமா றரியர்நா யகிபதா கினிகளே." அஞ்ஞவதைப். கநரு.

¶ டாகினிகள் - இடாகினிகள்; "வெண்ணி லாநகை யாளை விடாத வர், எண்ணில் கோடி யிடாகினி மாதோ." இரணிய வதைப்பரணி, கoசு.

லாகா அவ்வெழுத்திடுதற்குக்காரணம் சந்தியிசைவஞ்சியென்பாரும், சருவஞ்ஞகவியென்பாரும் இகரமுமுண்டு செய்யுளாதலின் தொக்கதென்பாரும் அத்தொகை மனத்ததென்பாரும் பிறகூறுவாருமுளர்; நல்ல துணர்க. படிபொறுமல் வருகையாவது பூமிதான் பாரம்பொறுதென்று ஆகாசமே வருவாரென்பது. பதாகினி - கொடிப்படை (௪அ௯)

தேவர்கள் இந்திரனுக்குத் தெரிவித்தல்.

வேறு.

434. இப்படையோடுமையன் மகராலயத்தில்
ரவிபோலெழுந் தருளுமென்
றப்படையோடுநின்ற சுரர்சென்றுதங்க
ளரசற்கிசைத்த பொழுதே.

சுரர் - தேவர்கள். அரசன் - இந்திரன். (௪௯௦)

இந்திரன் கூற்று.

435. ஆவபுகுந்தப்ரத்த மறியாதடுப்ப
தறியாததேவ ரெதிர்தன்
பாவமனங்கவற்ற வறிவின்மைகொண்டு
சில்வச்ரபாணி பகர்வான்.

ஆவ - அந்தோ. பிரத்தம் - பிரமாதம்; அது தேவிகோபம். அடுப்பதறியாமை - பவிஷ்யம் போகாமை. பாவம் மனங்கவற்ற - தேவேந்திரன் பூருவசன்மத்திற் செய்தபாவம் படக்கடவகாலம் அவன் மனத்தைப் பற்றிக்கவற்ற. அறிவின்மையென்றது ஸ்ரீயின்மிகுதி. வச்சிரபாணி - தேவேந்திரன்; இஃது அன்மொழித்தொகை. (௪௯௧)

436. பேதைமணந்தகௌரி யழையாமலிங்கு
வருவாளிகழ்ந்து பெரிதுந்
தாதைமுகங்கொடாது விடுவானமக்கு
முலகுக்குமென்கொ றவறே.

இதன் பொருளறிக. (௪௯௨)

437. முகடுதகர்ந்துசிந்த முரிசக்ரவாள
கிரியேபிடித்து முதலெண்
பகடுமெழுந்துபெய்யு மகராலயங்க
ளுவைசெய்வதியாவர் பணியே.

முகடென்றது உலகமுடிமுகட்டை; மோட்சத்தலமென்றுமாம். எழுந்தென்பதற்குமுன்பும் சிந்தவென்பதைக் கூட்டிக்கொள்க. எனவே பகடுமெழுந்து சிந்தப்பெய்யு மகராலயங்களெனவுணர்க; மகராலயம்-கடல். அவையும் என்பணியன்றோ செய்வனவென்றவாறு. (௧௯௩)

438. தரையையகழ்ந்துதின்று கடலேழுநக்கி
வடமேருவாதி தடமால்
வரையைவளைந்துதின்னும் வடவானலத்தின்
வலியேநமக்கு வலியே.

தரை-பூமி. பூமியைத்தின்றால் அக்கடல் தண்ணீராகக்குடிக்கப் போதாதென்றபடி. நமக்குமாத்திரம் போலும் இத்தனைவலியென்றவாறு. வலியேயென்றதில் ஏகாரம் வினாவல்ல; தேற்றேகாரம்.

இதன்கருத்து, வடவாமுகாக்கினி இதுகேட்டுத் தானேவருதல்.

இஃது ஈசுவரனை அஞ்சின நினைப்பு. (௧௯௪)

439. அடியடையப்பறித்த குலபூதரங்க
ளழியாகவூழி யறையும்
படியடையப்பிதிர்க்கு மொருவாதராச
னவனிற்கயாது பகையே.

பறித்தவென்றது பறிக்கப்பட்டவென்னும் சொல்விழுக்காடென வுணர்க. பூதரம்-மலை. குலபூதரங்கள்-குலபருவதங்கள். அழி-வைக்கோல்; “ஆளழி வாங்கி யதரி திரித்த” (௨௬ : ௨௩௩); இது சிலப்பதிகாரம்; “உழுது நோன்பக டழிதின் றாங்கு” (௧௨௫ : ௭); இது புறநானூறு. படியடையப் பிதிர்க்குமென்றது பிருதுவிமுழுவதும் பொடியாக்குமென்றவாறு. மலையைஅறையும் பூமியைப்பிதிர்க்கும் வாதராசனென்க. அவனென்றது சுட்டுப்பெயர். (௧௯௫)

440. மாயிரநேமியாதி மலைசுட்டுவேலை
நிலைசுட்டயின்று மடியா
ஆயிரமானவெய்ய கதிராறிரண்டு
மெவனேவல்செய்வ தவரே.

மாயிரமென்பது புறமானமுகம்; எனவே உலகப்புறச்சக்கரவாளமென வுணர்க. வேலைநிலையென்பது வற்றாக்கடல். ஆயிரமாவது இங்கே பன்னீராயிரம். காரியத்தால் ஆதித்தரெனவறிக. அயின்றுமென்றதில் உம்மைக்கு வடியச்செய்தபின்பும் என்பணிசெய்வாராவரென்பது பொருள். (௧௯௬)

447. வறுமையெவன்கொலென்க ணொருதன்படைக்கு
வலியாவதென்கொ லிமையோர்
சிறுமையெவன்கொலென்னை மதியாதுசேனை
விடுவானெவன்கொல் சிவனே.

வறுமையெவன்கொலென்கணென்றது மகாதேவர் தமக்கென ஒருடலும் உடையரல்லரென்றவாறு. மகாதேவர் தாமும் வரப்பெற்றிலோமாகாதேயென்று இன்னுமையையுடையவனுயினன் தேவேந்திரன்.

முன்னில், "முகடு தகர்ந்து சிந்த" (சஙஎ) என்னும் பாட்டுத்தொடங்கி, "முனிவருமாழியானும்" (சசசு) என்னும்பாட்டு இறுதியாகக் கூறப்பட்ட நீரும் நெருப்பும் காற்றும் ஆதித்தனும் சந்திரனும் நிருதியும் ருத்திரரும் காலபாசமும் யமதண்டமும் பதினெண்கணங்களும் மகாதேவர்க்கும் உள. அவை கங்கையும் நெற்றிக்கண்ணும் மூச்சிற்காற்றும் வலக்கண்ணும் இடக்கண்ணும் ஸ்ரீபாதமுயலகனும் ரிஷபமும் காலக்கடப்பும் திரிசூலமும் பதினெண்கணங்களுமெனக் கொள்க.

இனிச் சொல்லப்புகுகின்றது மகாதேவர் தாழ்வும் தன் ஏற்றமுமெனவுணர்க. (உ0௯)

வேறு.

448. யானுள்பதி யமராபதி யிமந்தன தெனதேழ்
கானுள்குல கிரிதன்மலை கயிலைச்சிறு கறடே.

எனவே என்னிற்பெரியாரும் தன்னிற்சிறியாரும் இல்லையென்றவாறு.

ஈமம் - சுடுகாடு. இப்பாட்டிற் கானென்றது இசையை; கானமென்னும் ஆரியச்சொல் சிதைந்ததென்பாரும் அம்மென்னுஞ்சாரியை அழிந்ததென்பாருமுளர்; அவைபொருளல்ல. கானெனப் பிராகிருதபாஷையிலும் கௌடபாஷையிலும் செவிக்குப்பெயர்; எனவே கானுள் குலகிரியென்றதற்குக் கீர்த்தியையுடைய மலையென்பதுபொருள். கறடென்றது கல்லென்பதற்கும் போதாதென்றவாறு. (உ0௰)

449. குலவெண்பணி யானேபணி கொள்வேனணி கொள்ளும்
பலவெண்பணி யவையுஞ்சிலர் விடுதந்தன பண்டே.

குலவெண்பணியென்றது அட்டமகாநாகங்களை; இது * முன்சொன்னோம். இவை எனக்குப்பணிசெய்வனவென்றவாறு. ஈசுவரன்றன் ஆபரணமாகக்கொண்டவெண்பணி வெறும்பாம்பென்றவாறு. அவையும் தாருகா

* முன்னென்றது இந்நூல் ௬௬ - ஆம் தாழிசையுரையை.

வனத்தில் ரிஷிகளாலே அக்கினிகோத்திரத்துப் பிறப்பித்து விடப்பட்டன; எனவே அதற்கு முன்பு ஒன்றுமில்லை யென்றவாறு. (௨௦௫)

450. சுரும்பூத விழும்பேயொடு சூழ்பூத மவற்கைம்
பெரும்பூதமு மெல்லீரு மெனக்கேபடை பெரிதே.

சுரும்பூதவிழுகையென்றது பேய்களின் மென்மையைச் சொன்னவாறு. ஐம்பெரும்பூதமாவன: பிருதுவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசங்களெனவுணர்க. இவை பூதங்களினெதிர். எல்லீருமென்றது தேவர்களை. இவர் பேய்க்கெதிர். இப்பாட்டு எதிர்நிரனிறை. (௨௦௬)

451. கோலந்தரு தருவின்குளிர் குழைநீழல் விடேன்யான்
ஆலந்தரு வறுநீழலி னிடைவைகுவ தவனே.

கோலம் - அழகு. விடேன்யானென்றது யான் வீற்றிருப்பதும் விளையாடுவதும் கற்பகவிருட்சத்தின் நிழலிலேதானென்றவாறு. ஆலம் - வடவிருட்சம். இதற்கு, *"பூல்வே லென்றா வாலென் கிளவியொ, டாமுப் பெயர்க்கு மம்மிடை வருமே" என்பது விதி. வறுநீழலென்றது நிழல்கொடுப்பதல்லது மற்றொன்றும் கொடுக்கமாட்டாதென்றவாறு. வைகுவதென்றது எங்கும்போய் இரந்துண்டுவந்து வைகுமிடம் அதுவென்றவாறு. (௨௦௭)

452. எண்கூறவ னொருபேருரு வதனிற்கனன் முதலேழ்
திண்கூறு மெனக்கேபடை யென்கொண்டுகொல் செருவே.

அட்டாங்கமூர்த்தியென்பது மகாதேவர் பெயர். அது பெயர்மாத்திரமேதான். அவை எட்டினும் வெறும் பாபாத்துமாவாய் நிற்பதொன்று; மறறை எழுகூறுமாவன பஞ்சமகாபூதங்களும் சந்திராதித்தருமென்பன; இவ்வேழுகூற்றுப்படையும் என்னுடையனவென்றவாறு. செரு - யுத்தம். என்கொண்டென்றது தாம்பிடிக்கும் ஆயுதமும் தம்முடையனவல்லவென்றவாறு. எனவே லோகத்துவத்துக்களெல்லாம் பஞ்சபூத சமவாயமென்பதுணர்க. (௨௦௮)

453. வானேறுரு மெனதாயுத மவனாயுத மழுவாள்
யானேறுவ தயிராபத மவனேறுவ தெருதே.

எ - து: ஆகாசத்தில் உருமேறான வச்சிராயுதம் எனது ஆயுதம். ஈசுவரனுக்கு ஆயுதம் மழு. அன்றி எனக்குவாகனம் அயிராபதமென்கிறயானை. ஈசுவரனுக்குவாகனம் வெறும் எருது. எ - று.

---

* தொல். புள்ளி. சூ. அ௦.

எனவே, முன்னிற்பாட்டில் மகாபூதமஞ்சும் சந்திராதித்தரும் எனக்குப்படை; தனக்குப்படையும் இல்லை; தானும் வெறும் ஆன்மாவே யென்னநினைத்து இப்பாட்டில்அவன் மகாதேவருடைய திருக்கையில் மழுவும் ஏறும் வாகனமான எருதும் கண்டறியு மயக்கத்தால் நினைத்து மற்று மழுவான ஆயுதமும் இவையிற்றில் ஒன்றல்ல, ஓமமந்திரத்தாற் பிராமணர் விடுவித்தபகைப்படை யென்றானென்றவாறு. மழுவை வாளென்றதன்று; ஆள்யான் - ஆளுகிறயானென்றவாறு. மழு வாளன்றென்று ஆட்சேபஞ் சொல்லலுமாம். எனவே மழு ஏந்தும்மழுவெனவுணர்க; அஃது இருப்புக்கட்டிபோலும் நெருப்புக்கட்டியென்றவாறு. எருதென்றது எருதையன்று; தருமரூபமென்பது. தருமம் வெளுத்திருத்தலாலும் வஸ்துக்களில் வலிதாதலாலும் தருமத்தின்மேலல்லது ஈசுவரன் ஏறானென்றுகொண்டான்.

இதில் தேவேந்திரன் ஈசுவரனை இகழ்ந்தவாறுவது தருமவாகனத்தைக் யுத்தஞ்செய்யவல்லனல்ல னென்றவாறு. (உ௦க

454. என்கண்ணினி லிவையாயிர மெதிராய்வரு மீசன்
தன்கண்ணினின் முக்கண்ணினி யார்கண்ணது தாழ்வே.

இவையாயிரமென்றது விபரீதமின்றி அழகுடையனவென்றவாறு முக்கண்ணென்றது விபரீதமுடையனவாய் ஒன்று குளிர்ந்தும் ஒன்றுசுட்டும் ஒன்றுயோகத்தைப்பற்றி அக்கினிச்சுவாலையாய் விலங்காதே பேணுக்கியும் நிற்பன வென்றபடி.

எனவே தன்கண்களின் அழகுரைத்தவாறு. (உக0)

455. எம்மின்னுயி ரனையீர்படை யெல்லாமுடன் வரநீர்
வம்மின்னென விடைநல்கின னிதுவாசவன் வகையே.

'எம்மின்னுயிரனையீர்' என்றது முதன்மைச்சொல். இனி யாகபலமுண்ணத் தனியேவந்தீர்! நீங்கள்போய் நும்படைகளுடனே வருக வென்று விடைகொடுத்தான் தேவேந்திரன். இஃது இவன்கூற்று. மற்று இனி அப்படையுடன் அவர்கள் வந்தவாறு சொல்வான் றொடங்கினர்.

இனிப் படை யெழுச்சி. (உகக)

தேவர்கள் படையெழுச்சி.

வேறு.

456. சிகரக்குலக்கிரிகள் சிதரத்தரக்குமெறி திரையாலொரோர்
மகரக்களிக்களிறு மறுகக்கடற்கரசன் வரவாரவே,

எ - து : குவடுகளையுடைய குலபருவதங்களையுங்கூடச் சிதர்ந்து பொடியாம்படி மோதவல்ல எறிதிரையொன்றால் ஒன்றாகக்களித்த சுறாக் *களிறுகள் ஒழுக்கறாதுவாராநிற்க வருணராசன் வந்தான். எ - று.

ஒருதிரையால் ஒரோவோர் சுறாவென்றதனால் நீளமுடைமையும், பருவதங்களையுந் தகர்க்குந்திரையுடனே வருகின்ற சுறாவென்றதனால் வலியுடைமையும் பெறப்பட்டன. ஒருதிரைக்கொருசுறாவென்னும்படி வருதலைப்பிடித்து வாரவென்னுஞ் சொல்லிட்டது; வார - ஒழுக.

சுறாவாகலிற் பின்வருவன முன்வந்தன, பட்டன அறியா. (உகஉ)

457. கலகக்கனற்கொடிகள் ககனப்பரப்பிலெரி கதிரூடுபோய்
உலகக்கவிப்படைய வுருகக்கடைக்கனலு முடனேறவே.

கலகக்கனற்கொடிகளாவன தூமகேதுக்கள் ; அவை அட்டரூப தூமகேதுவென்பன ; எட்டுத்திக்கிலும் உற்பாதகாலங்களில் தோன்றக்கடவன அவை ; பின்னும் அக்கினிமூலமாய்த் தூமகேதுவாய் நரகாக்கினியாய் முதலுங்கடையுமின்றி நித்தமாயுமிருப்பன. அவை : "அவீசி கூர்மி அவ்வியக்தி......அராளகி மிசிரகேசி விசுவரூபி க்ஷாத்ரி இத்தியேவா அஷ்டமகாச்சுவாலாக்கினி தூமகேதுః"; இது மகாசாத்திரப் பிராகிருதமாகதம்.

இவை எட்டுநெருப்பும் புறப்பட்டு ஆகாசத்துச் சோதிமண்டலாக்கினியுடன் ஊடுருவிப்போய் உலகத்தின்கவிப்பான பிரமாண்டப்புறத்துப் பரமாகாசம் உருகும்படியாக யுகாந்தகாலத்தில் அக்கினியான ஊழித்தீயுடன்கூடி ஒக்கவந்து படைஏறினவென்றவாறு.

கலகம் - நரகம் ; கேட்டுக்கும்பெயர். எரிகதிரென்றதை ஆதித்தனென்பாருமுளர் ; அதற்கு இஃது இடமல்ல. உலகக் கவிப்பென்னும் பெயர் சக்கரவர்த்திகள் தாம்படைத்த திரிசொல்லெனவுணர்க. பண்டு நம்பிகாளியார் கடற்குப்பெயர் மழுவென்றிட்டு எறிதலும் கூர்த்தலும் திரைத்தலும் உடையதென்றார்; அது போலுமிதுவென்க. (உகங)

458. பலவெற்பெடுத்தடவி பறியப்பறித்துநதி பலவாரிநீர்
விலகிப்புடைப்பவிட விவைகைப்படுத்தனிலன் விளையாடவே.

பறியப் பறித்தல் - வேரோடும் பறித்தல். விலகுதல் - எறிதல். புடைப்பவென்றதை நீர்தான் தன் விசையாற் புடைப்பவெனக் கொள்க. விடவென்றது விட்டென்னும் எச்சவீறு திரிந்ததென்பாருமுளர்; விடவி வை யெனப்பிளந்து, விடவி - விருட்சம், வை - வைக்கோல் ; இவையெல்லாம் தனதுகைப்படுத்து வாதராசன்விளையாடி வர

* களிறு - ஆண் சுறா; "கரியுஞ் சுறவுங் கேழலுங் களிறே" (பிங்கலந்தை, உ௦௫௪), "கரியொடு சுறவு பன்றி களிறெனக் காட்ட லாமே." சூடாமணி. ௩: ௩௨.

வென்றுகொள்க. அனிலம் - காற்று; அதனையுடையவன் அனிலன்; வினைக்குறிப்புச் சொல்லு. (உ௧௪)

459. தொழின்மிக்கசெக்கரெரி சுடரிட்டெரித்துலகுசுடுவார்கள்போல்
எழின்மிக்கிரட்டியறு வருமொக்கவர்க்கர்தம ரதமேறவே.

தொழின்மிகுகை - சாதிலிங்கம் ஊட்டின சிவப்புப்போல்கை. செக்கர் - சிவப்பு. எரிசுடர் - நெருப்பு; வன்னத்தாலும் ஒப்பர். உலகு சுடுவார்கள்போலென்றது உகாந்தகாலத்துத் தங்களையேபோலவென்றவாறு. எழில் - அழகு. இதில் மிகுகையாவது போர்க்கோலங்கொள்கை. இது வேதத்தில் ஆதித்தன்நிற்கும்படி சொல்லும் பிரகாரமென அறிக. இரட்டியறுவர் - பன்னிருவர். ஒக்கவென்றது ஒருவர்க்கொருவர் உற்சாகித்தா ரென்றவாறு. அர்க்கர் - ஆதித்யர். தமரதமென்றது, "தமரத்னவாடை" என்றாற் போன்றது; தமதென்னும்பாடம் சொல்லுவார் அறியார். (உ௧௫)

460. குமுதப்பரப்புமிதழ் குவியப்பனிப்பதொரு குளிர்கூருமால்
அமுதக்கதிர்க்கடவுள் ரவிகட்கிரட்டிதனி யறைகூறவே.

குமுதவிதழ் குவிகைக்குக் காரணம் சீதமிகுதி. அமுதக்கதிர்க்கடவுள் - சந்திரன்; அமிர்தகிரணனென்பது அவன்பெயர். தனியென்னுஞ் சொல்லிற்குப் பன்னிருவரையும் என் சீதத்தாலே வெல்வேனென்பது கருத்து. (உ௧௬)

461. எரிகக்குமுக்கணின ரிடியொக்குமுக்குடுமி யெறிவேலினோர்
செருவிற்குருத்தெதிர்வர் சிலமுத்தெருத்தர்பதினொருதேவரே.

எரிகக்கு முக்கணினரென்றது நிக்கிரகமல்லாது அனுக்கிரகிக்கமாட்டாத கண்ணினரென்றவாறு. முக்குடுமியெறிவேல் - சூலப்படை. முத்தெருத்தரென்றதனால்மகாதேவர் வாகனம் *இளமைநீங்காததெனவுணர்க.
என்வே பதினொருவரும் ஈசுவரனைச் சாரக் காட்டும் வேடத்தரென உணர்க. (உ௧௭)

462. மறவைத்தனித்திகிரி வளையொத்திரட்டைநிதி வரவாளிலே
பறவைக்கழுத்தில்வரு மரியொத்தியக்கர்குல பதிபோதவே.

மறம் - வெற்றி. வை - கூர்மை. தனித்திகிரி - திருச்சக்கரம். வளை - சங்கு. இவ்விரண்டிற்கும் உவமை பத்மநிதியும் சங்கநிதியும்.

* "மழலைவெள்ளே றணியடிகள்", "பைங்கணதொருபெருமழலைவெள்ளேற்றினர்", "மழலையேற்றுமணாளன்" (தேவாரங்கள்); "வெண்ணூர் மழவிடையை மேல்கொண்டு." ஆதியுலா, ௬௪.

ஆளென்றது * நரனென்னும்பெயருடைய யக்ஷனை. ஏறிப்போதுவான் வைசிரவணன். நரனுக்கொப்புக் கருடாழ்வான்; வைசிரவணனுக்கொப்பு ஸ்ரீ விஷ்ணுக்கள். (உகஅ)

463. அரிகட்குவைத்தவெழு நரகக்குலப்பகுதி யணியேழினோ
டெரிகட்பணைத்தபட ரெருமைப்பகட்டின்மிசை யமனேறவே.

அரிகளாவார் ஆவடதரென்பார் சிலர்; அதற்குக்காரணம் அரிகுலத்தினரென்பது. இன்னம் அரிகள் புத்தியாகர்ஷணப் பொருளை அரிப்பரென்பார் சிலர். இனி அரிகளாவார் விஷ்ணுக்களென்பாருமுளர்; கள்ளென்பது பன்மை அடைசொல். எழுநரகப்பகுதி - நரகபாலராய் நரகிற்புக்காரை வியசனப்படுத்துவார் தொகுதி. இவரில் எழுபதிற்றேழு நூற்றுத் தொண்ணூறு வெள்ளத்தார் பிரதானர். இவருள் ஒருத்தர்க்கு ஒரு வெள்ளம் சேனையுண்டு. இதனை ஆருணகாண்டமானவேதத்திற் கண்டுகொள்க. இவர்களுடன் கூடவந்தான் யமராசன். எரிகண் - எரியுங்கண். படர் - தறுகண்மை. (உகக)

464. முடியிட்டுமுட்டவரு முதுகற்குவட்டுமலை முதல்காறும்வீழ்
இடியிட்டுவெட்டுவன வெரியிட்டுருக்குவன வினமேகமே.

எ - து: பூமியிலேநின்று சென்று தம்முடைய சிக்ரங்களான பல தலைகளாலே தங்களை முட்டுதற்குவருவனபோலும் மலைகளைக் கீழ் அடி ஊசிவேரளவும் விழப்பட்ட இடியுருமேற்றினாலே வெட்டவல்லனவாய் அங்குப்பிறந்த அக்கினியினாலே உருக்கவல்லவுமாயிருக்கும் மேகங்கள் இனமினமாகப்புறப்பட்டுப் படையெழுந்தன. எ - று.

வருமென்றது † வாராமரபின வரக்கூறுதலெனவுணர்க.

கிடாய்போல முட்டவருமலையைக் கிடாயை வெட்டுவதுபோல வெட்டிக்கொன்று பட்டபின்பு கிடாயைச் சுடுவதுபோல உருக்குவன வெனவுணர்க. (உஉ0)

465. கரியைத்தொகுத்துழுவை களுலப்பெருக்கியுயிர் கவர்யாளியோ
டரியைப்பரப்பியதி ரருவிக்குலக்கிரிக ளணிகூரவே.

எ - து: தம்பக்கலுள்ளயானைகளைத் திரட்டிப் புலிகளைநெருங்கப் பெருக்கிப் பிராணிகளைக் கொள்ளைகொள்ளவல்ல யாளிகளுடன் ராசசிங்கங்களையும் பரப்பி அருவியாலே முழக்கவல்ல பருவதகுலங்கள் அணிவகுத்து யுத்தத்துக்குச்சிறப்படைய. எ - று.

---

* "இருநிதிக் கிழவ னியக்கர் வேந்தன், வடதிசைத் தலைவ னரவாகனனே" (பிங்கலந்தை, கசுகு); நரவாகனனென்னும் பெயர்க்காரணம் இப்பொழுதுதான் விளங்கிற்று.

† தொல். எச்ச. சூ. உசு.

பெருக்கியென்றது நெல்லைப் பெருக்கியென்றாற் போலத் திரட்டி யெனவுணர்க. (உஉக)

வேறு.

466. தொக்கமேக மாகவெளி சுற்றுமோடி மூடிவன
துர்க்கம்யாவும் வேவவெரி துற்றுவேறு மேறுகொடு
மிக்ககோடு கோடிபல வெற்பநேக பாகைபட
வெட்டிவாரி வாரிவர விட்டுவீசி மேல்விழவே.

எ - து: முன்னம் என்றுசொல்லப்பட்ட மேகமெல்லாம் திரண்டன; திரண்டு ஆகாசவெளியைச் சுற்றும்போய்மூடி வனதுர்க்கமுதலாகக் கொண்டு நிரைத்து உலகிற்கோடுகளெல்லாம் வேவ நெருப்பைச்செலுத்தி முற்படஇடித்துப் பின்னை வேறுபட்ட உருமேற்றுக்களாலே மிக்க கவடுகளையுடைய கோடிக்கணக்கான பலமலைகளை வென்று அநேகம்பிளவு படவெட்டிச் சமுத்திரசலத்தை வாரிவிட்டு மேலேவீசி மேல்விழ. எ - று.

எனவே வனதுர்க்கம் கிரிதுர்க்கம் சலதுர்க்கமென்னப்பட்ட மூன்று அரணங்களையும் மேகங்களே அழித்தனவென்றவாறு.

அநேகம் பாகை யென்றனவிரண்டும் ஆரியச்சொல்; ஒன்றல்லது பல வென்பது தமிழ்நடையெனவுணர்க. (உஉஉ)

467. பைத்தசோதி யாறிருப திற்றுநூறு காயவிரை
பச்சைவாசி நாலிருப திற்றுமேலு நாலுறழ
அத்தசால மீரருகு மத்ரசாலம் வீசிவர
வர்க்கத்வாத சாதிபரி ரட்டியாறு தேர்விடவே.

எ - து: சோபித்தசோதி பன்னீராயிரமும் உஷ்ணஞ்செய்யக் கடுப்பினையுடைய பச்சைவன்னக்குதிரைகள் எண்பத்துநாலும் பொருதுவரக் கைகளின் விசாலம் இரண்டருகும் ஆயுதப்பரப்புக்களை வீசிவர ஆதித்தர் பன்னிருவரும் பன்னிரண்டுதேர்களை மேல்கொண்டு வரவிட. எ - று.

பைத்தசோதியென்றதனைப் பசுமைநிறமெனக் கொள்வாருமுளர்; அது பொருளன்று; ஆதித்தர் சிவந்தல்லதிரார்; *"பைத்த பாம்பின் றுத்தி யேய்ப்ப" என்பது கொள்ளாராயின், "மலைதோன்றப் பைத்தக மெரிப்பவும்" என்பது கொள்வாராக; இது குண்டலகேசி. அத்தம் - கைகள். அத்தசாலமென்றதில் சாலமென்றது விசாலமென்பதனைத் தலைக்குறைத்தவாறு. அத்திரசாலம் - அத்திரக் கூட்டம். (உஉ௩)

* பொருந. சுக.

468. சுத்தஞான போதர்கழல் சுட்டியானை தோறுமிடு
தொட்டிதோறு மேறியிடை தொட்டகார்மு காசனியர்
அத்தசாம கோடியென நிற்பாராவ நாழிகையி
லப்புமாரி தூவிவரு மட்டலோக பாலகரே.

சுத்தஞான போதர் - மகாதேவர். சுட்டுதல் - நினைத்தல். இந் நினைவுக்குச் செயப்படுபொருள் கழல்; கழலென்றது வீரக்கழலை.

எ - து: மகாதேவருடைய வீரக்கழலைநினைத்துத் திக்கயமான எட்டானைகளின் முதுகிலிட்ட இலகடவிசியிலேறி இடையேபிடித்த வில்லென்னும் இடியுருமேற்றொலியையுடையராய்ப் பொருளுடைய சாம வேதத்துத் தனுர்வேத கோடியைப்போல நிற்பர், பிறகு கட்டினஆவ நாழிகையிலுண்டான சரவருஷத்தைத்தூவிப் பொருதற்குவரும் எட்டு லோகபாலகர்களும். எ - று.

எனவே லோகரட்சையும் தனுர்வேத வில்வலியும் அவர்கள் பெற்றது, அட்ட முகூர்த்தத்தை நினைத்தெனவுணர்க. தொட்டியென்றது தொட்டி மாளிகை போல்வதென்றவாறு. (உஉ௪)

469. முற்றுமேரு வாதிகளை முக்கவாரி யூழியெரி
முத்தனீல மோலியென முட்டவோத மீதெரிய
மற்றையால காலவெரி வர்க்கலோக கோடிசுடு
மத்தசாக ரேசனொடு மச்சராசன் மேல்வரவே.

மேருபருவத முதலான எல்லாமலைகளையும் முழுக்கும்படியாக முற்பட்ட உகாந்தப்பிரளயாக்கினி ஈசுவரனுடைய திருச்செஞ்சடையென அழகுபெற. எனவே ஊழித்தீயில் ஆடியருளுமிடத்துப் புகைசுற்றிச் செஞ்சடை கருஞ்சடையாயது உவமை; புகை கடல்; சடை நெருப்பு. இப்படியே தீ கடலோதநீர்க்கறுப்புமுட்டும்படி மேலெரிய. மற்றை ஆலக்கால வெரியாவது அக்கடலிற்றோன்றிய ஆலத்தைப்போன்ற வடவாமுகாக்கினி. மற்றையென்னுஞ் சொல்லால் முன்னை ஆலமும் வடவையும் கடலோடும் சம்பந்த முடையனவெனவுணர்க; ஆலக்காலென்பதில் ககரம் தொக்கது. வர்க்கலோககோடி சுடுதலாவது லோககோடிவர்க்கங்களைச் சுடுகை. அன்றியே வர்க்கம் பசாசுமாம்; தீயென்பாருமுளர். மத்தசாகரேசன் - உன்மத்தனாகிய கடலரசன்; அவன் வருணராசன். அவனுடனே அக்கடலில் மச்சியராசனும் மகாதேவருடைய பேய்ப்படைமேலே யுத்தோன்முகனாகி வந்தான். (உஉ௫)

470. தக்கன்யாக சாலேவினை தப்பமாடு சாமரைகள்
தைப்பவீசி மீதுவிரி சத்ரசாயை தோயவுடன்
மக்கள்யானை சூழவர மற்றைநாலு கோடுடைய
மத்தயானை யேறிவரும் வச்ரபாணி வாசவனே.

யாகசாலையினது தொழில் தப்புதலால் தேவேந்திரன் ஈசுவரன் மேற் படையெடுத்து வந்தானென்பது இதன் கருத்து. தைப்ப - தைக்கும்படி; தைப்ப வீசி வரவென இயைக்க. சத்திரம் - குடை. மக்களாவார் வயாந்தகனும் சயந்தகனும் வசந்தனும் விசித்தனுமுதலாயினர் சசிதேவிமக்கள்; இனி உருவசிமுதலாயினர்மக்கள் ருசியும் ருசிதனும் உத்தமாங்கதனும் ருதியும் பூமியுமுதலாயினர் நாற்பத்தொன்பதின்மர் உளர். அந்தப்புராணம் விஷ்ணுபுராணத்திற் கண்டுகொள்க. மற்றைநாலுகோடென்றது பிறயானைகளுக்கு இரண்டுகொம்பென்பதை விளைந்து; * "மற்றை யென்னுங் கிளவி தானே, சுட்டுநிலை யொழிய வினங்குறித் தன்றே" என்பதனால் உலகத்தில் யானைகளையன்றித் திக்கயங்கள் எட்டும் இதன்திறமெனவுணர்க. வச்சிரபாணி வாசவனென்றது இந்திரன் வச்சிரபாணியாய் வந்தானென்றவாறு; யுத்தத்துக்குரியபெயர் இது. (உ௨௬)

வேறு.

471. அங்கண்வாசவற் கிளையவாசவற்
காகவாகவஞ் செய்கபோமெனத்
தங்கள்சேனையின் பின்புநின்றதன்
றானையேவினன் சக்ரபாணியே.

எ - து: முன்புபுறப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய தம்பியான உபேந்திரனுக்குப் படைத்துணையாய் யுத்தஞ்செய்கவென்னத் தங்கள் தந்திரத்துக்குப் பின்னேநின்ற கடைக்கூழைத்தந்திரத்தை ஏவியருளினன் மகாவிஷ்ணு. எ - று.

தங்களென்றது ஸ்ரீ பலதேவரையும் சேனாபதியாழ்வாரையுமெனக் கொள்க. (உ௨௭)

472. சக்ரபாணியுட னேசகத்ரயந்
தருதசப்பிதா மகர்கடம்மொடும்
பக்கமாமுனி கணத்தர்தம்மொடுங்
கூடிநின்றனன் பத்மயோனியே.

எ - து: விஷ்ணுக்களுடனேகூடப் பத்துப்பிரமாக்களான தன்மக்களும் தன்பக்ஷமான ரிஷிகளும் கூட நின்றான் பிரமா. எ - று.

* தொல். இடை. சூ. ௧௬.

பத்மயோனியென்றது பிறந்தவழிக் கூறல்; அதுதான் இருபெய ரொட்டு ஆகுபெயர். (உஉஅ)

வீரபத்திரதேவருடைய படைகளின்செயல்.

473. உம்பரும்பெரும் படையுமிப்படி
யுடன்றுநிற்கமற் றவரையூடறுத்
தெம்பெரும்படைத் தலைவரானகும்
போதராதிக ளிரைத்துமண்டியே.

உம்பராவார் இந்திராதி பிரமாதி தேவர்களும் விஷ்ணுக்களும். பெரும்படையென்றது அரிப்பிரமாதித் தம்பபரியந்தம் பிரபஞ்ச வத்துக் களெல்லாவற்றையு மெனக்கொள்க. உடன்று - கலகித்து. எம்பெரும் படையென்றது இது சொல்லுகின்றபசாசின் வார்த்தையெனவுணர்க. கும்போதராதிகளாவார்: கும்போதரர், குண்டோதரர், மகோதரர், விசித் திரகர்ணர், வியாக்கிரமுகர், சிங்கமுகர், கசகர்ணர், பட்சபாட்சர் முதலா யினர்; இவர்கள் பூதகணநாதராகிய யூதபதிகளெனவறிக. இரைப்பென் றது போர்செய்யோசையை. (உஉகூ)

வேறு.

474. அருக்ககனப் பரப்படையப் புயத்துறவிட் டடைத்தே
உருக்குமெரிப் பிழப்பொளிபுக் குழிப்புகவிட் டுளைத்தே.

மகாதேவர்க்குப்பின்பு லோகத்தில் உயர்ந்தபொருளாயுள்ளது ஆகாச மொன்றுமே. அஃது அருபியாகும்; இஃது எல்லாச்சமயிகளுக்கும் ஒக் கும்; அருபமென்கை புத்தர்க்கும் ஒக்கும்; ஆதலால் ஆகாசத்தை அருவென் றார்; எனவே அல்லாதனவெல்லாம் உருவாயின. இந்த ஆகாசம் தேவர் கட்குவாசத்தானமாகி மச்சியத்துக்குச் சலம்போலவும் பட்சிகட்கு ஆகாசம் போலவும் எளியோர்க்கு ஈசுவரன்போலவும் அவர்கட்கு நின்றுபலஞ் செயலான இடங்கொடுப்பதென நினைத்து அதற்கு மலைதேடி மலைகிடை யாதாகப் பூதகணநாதர் தங்கள் திருப்புயங்களையிட்டு அதனை அடைத் துப் பின்னை ரூபமுடைய வத்துக்களெல்லாவற்றையும் ஒக்க உருக் கவற்றுன அக்கினிச்சுவாலையைத்தொடர்ந்துசென்று அவைஅஞ்சியோடிப் போகத் திகந்தங்களிற் புகும்படி கதறிக் கர்ச்சித்தார்.

இது சிங்கநாதம்பண்ணுகை. இவ்வோசைக்காற்றில் அக்கினி அவி யும். திருத்தோளால் அடைப்பர் பரமாகாசத்தையுமெனவுணர்க. (உநூ௦)

475. தனித்துரகத் * தடத்தெரியைத் தழைத்தெரிபச் சமைத்தே
பனிப்பரவைப் பரப்பினிடைக் கடைக்கனலைப் பழித்தே.

* தடவு - ஓமகுண்டம்; "வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றி" (புறநா. உ௦க; அ); இச்சொல், தட தடாவெனவும் வழங்கும்.

எ - து : தனியே ஒன்றாகிச் சமானமின்றி இருக்கும் குதிரைத் தடத்து நெருப்பான வடவாமுகாக்கினியை எரிந்து அவிந்து எரிந்து திரிவதனை எரிந்தேபோம்படிசமைத்துப் பின்னை ஏழாகி எழுகடலிலும் இடைக் கிடந்து ஓமம்பண்ணும் உகாந்தாக்கினிகளை உஷ்ணமில்லையெனப் பழித்து விட்டு. எ - று.

எனவே முன்புசெய்த சிங்கநாதவாதமேசென்று இவையிற்றைஅழித்ததெனவுணர்க.

வடவாமுகாக்கினியென்பது பெட்டைக்குதிரையின் முகம்போலும் ஓர் அக்கினி குண்டத்திலிருத்தலாற் பெற்றபெயர். வடவைத்தீயைத் தனியென்றது ஊழித்தீ ஏழாயினவற்றைக்கருதி; * அக்கினிதேவனுக்கு நாக்கு ஏழென்பது வேதம்; "ஸப்தஜிஹ்வா" என்பது சாமவேதம். (உருக)

476. செயிர்த்துதரத் தெரிச்சுரர்பொற் சிகைக்கதுவச் சிரித்தே
உயிர்ப்பிலிணைக் குருக்களையிட் டுருக்கிநகத் துரைத்தே.

எ - து : கோபித்துத் தங்கள்வயிறுகளில் அக்கினி சென்று சுடர்விட்டு மேலைப்பிரமாண்டமுகட்டளவும் நின்ற தேவர்தலைகளைக் கதுவிச் சுடும்படி சிரித்தருளிப் பின்னை மூக்கிரண்டிலுண்டாகும் அக்கினிச் சுவாசங்களாலே சுக்கிர பிரகஸ்பதிகளை ஒக்க உருக்கி வெள்ளியும் பொன்னும் ஒக்க உருக்கினால் எத்தனைமாற்றுப் போதுமென்று உரைத்தறிவாரைப்போலத் தங்களின் ஒருவிரலின்உகிரில் உரைத்துப்பார்த்து. எ - று.

சிரிப்பு - அட்டகாசம். ஒருகிறென்றது இணைக்குருக்களென்றதனாற் பெற்றதெனவுணர்க. வெள்ளி அசுரகுரு. வியாழம் தேவகுரு; எனவே அசுரரும் அசுரேந்திரரும் ஒக்க யுத்தம் செய்தாரெனவுணர்க. (உருஉ)

477. திறத்தவுணக் கணத்துருவச் செறித்துகிரைப் பறித்தே
புறத்திகிரிப் புகக்குருதிப் புதுப்புனல்கொப் புளித்தே.

எ - து : பதின்மூன்றுதிறத்தினராய்க் கூட்டங் கூட்டமாக நின்ற அசுரருடைய உடம்புதோறும் திருக்கைகளின் உகிர்களைச்செறித்து அவ்வுகிர்களைவாங்கி நரம்புவிட்டு ரத்தம்வாங்கி வாய்க்கொண்டு அவர்களுடைய ரத்தம் அமுதமுண்ணுத உடம்பிலுதிரமாதலால் ரசமின்றியிருத்தலின் சக்கரவாளவெற்புக்கு அப்புறம்போக உதிரத்தைக் கொப்புளித்து உமிழ்ந்து. எ - று.

உருவச்செறித்தென்றது அசுரர் உடம்பின்அருமையை நினைத்தெனவுணர்க. புறத்திகிரியென்றது மொழிமாற்று. அன்றியும் மலையும் மலை

* "உதவகன்றனஞ்சயன்வசு வேழநா." திவாகரம்.

யைச்சார்ந்த இடமுங்குறிஞ்சியென்றதுபோலவும் கொள்க. அவ்வளவும் *கொப்புளித்தலாற்பயன் பூதகணநாதருடைய தீர்க்காயுத்தன்மை; இது வைத்தியசாத்திரப்பொருள். (உ௩௩)

478. கொதித்துவணக் கொழுப்பரிபொற் கொடிக்குமுறக்குமைத்தே
கதித்துரகக் கழுத்தின்முடிக் கவர்ப்படையக் கழித்தே.

எ - து: கருடபகவானை, ஸ்ரீ விஷ்ணுவினுடைய உத்தமத் துவசமான பட்சிமாராசன் குரல்விடும்படி அவனைக்குமைத்துப் பின்னை அவனுக்கு உணவான நாகராசாக்களையும் சிறிதுகோபித்துக் கழுத்துக்களிற் பலதலைப்பாப்புக்களை அடைய வெட்டிக் கழித்து. எ - று.

கொதிப்பு - மிக்ககோபம். கொழுப்பு - ஸ்ரீ ; ஆகு பெயர் ; ஸ்ரீ: அரிக்குவாகனமும் துவசமுமாகவிருத்தல். குமுறுதல் - வாய்விடாது உள்ளே முரலுதல். முடிக்கவர்ப்பு - பல பணத்தலைகள். (உ௩௪)

479. கலத்தமிர்தப் பரப்படையக் கவுட்புடையிற் கவிழ்த்தேழ்
பிலத்துருவப் பிளப்பிடியப் பிடித்துதிரப் பிதிர்த்தே.

அமிர்தகலசங்கள் நாகலோகத்திற் பண்டு கருடன் கொண்டுபோய் வைத்தன ; அவை ஆயிரங்கோடி அமிர்தகலசம்; ஒரு பிலத்துவாரத்தில் வைத்தன; கீழ்விழவிழ இரட்டியிரட்டியாக ஏழ்பிலத்துவாரத்திலும் வைக்கப்பட்டன. அவையெல்லாம் ஒருபூதநாதருடைய கொடிற்றின்புடை புக்கனவென வுணர்க. உதிரப்பிதிர்த்தலாவது நாகத்தவர் இருப்புச் சுவரவை ஏழும் ஒருதிரளையாகத் திரட்டிப்பின்னைப் பரமாணுக்களாகப் பிதிர்த்தல். (உ௩௫)

480. அரக்கருரத் தரத்தமடுத் தழுக்கையெயிற் றரைத்தே
புரக்ககனப் பொருப்பர்களைப் பொடித்தெரிகட் பொரித்தே.

அரக்கர் - இராக்கதர். உரம் - நெஞ்சு. அரத்தம் - உதிரம். மடுத்தல் - குடித்தல். அழுக்கு - உடம்பு. எயிறு - பல். புரக்ககனப்பொருப்பராவார் வித்தியாதரர்; புரமென்றது மலைமேல் அன்னவூர் இன்ன

* ஒருவன் உமிழ்நீர் அவன் மேலே வீழ்ந்தால் விரைவில் அவனுக்கு மரணமுண்டென்றும் அது தூரத்திற்சென்று வீழ்ந்தால் அவனுக்குத் தீர்க்காயு வுண்டென்றும் ஆயுர்வேதம் கூறும். இவை, "தப்பாது வாய்நீர்தான் றுக்கித்தன் மேல்விழினே, ஒப்பாகத் தனுமறையி லொழிந்திடுகேன் மதியாறிற், செப்பாகத் தானிருக்கச் சேர்ந்தநிழ லலைந்திடினும், அப்பாகேள் சாவுநிச மறிந்துகற்பங் கொண்டிடே", "உண்மைகேள் வாய்நீரை யுமிழ்ந்திடவே நோயுள்ளோன், றண்மையாத் தூரம்போய்த் தாக்கு மெனிற் சாவில்லை" (குணவாகடத்திரட்டு, ௬௮, ௫௮) என்பவற்றால் அறியலாகும்.

ஆறென்று நாமமிட்டிருப்பனவற்றை; அவை சண்டிசிங்கபுரம் பௌத்த புரம் முதலியன.

பொடித்தும் கண்ணெருப்பிற் பொரித்தும் தின்றாரென்பது. (உ௯௬)

481. கனத்தகளக் கொளுத்திலறக் களிற்றணியைக் கடித்தே
இனத்தகுறைப் பிறக்கமெயிற் றெதிர்ப்பவயிற் றெடுத்தே.

கனம் - பாரம். களம் - கழுத்து. கொளுத்து - மூட்டுவாய்க்குரல் வளை.

எ - து: குரல்வளை அறும்படியாகக் களிற்றணிகளைக்கடித்துப் பின்னை அந்தயானையினத்தின் உடற்பெருமையான மாங்கிசங்களை வாயிற்பல்லி னாலே வந்து எதிர்க்கும்படி நின்றெடுத்து. எ - று.

எயிறென்றதைக் கடித்தற்கும் எதிர்த்தற்கும் ஒக்கக்கொள்க. இவை வித்தியாதர யானைகள். கனத்தகனக் கொளுத்தென்று பாடஞ்சொல்லு வாருமுளர்; கனம் - மேகம்; கனக்கொளுத்து - மேகக் கொளுத்து; அன்றியேயும் கனத்தகளமென்று கொண்டு, கனம் - இரும்பு, களம் - கழுத்து; இரும்பு போன்ற கழுத்தென்றலுமாம்.

இதன்பயன் யானைக்கழுத்தறக்கடித்தல் அருமையென்பது. (உ௯எ)

482. அழித்தமதிக் கதிர்க்குளிரிட் டருக்கருருப் பவித்தே
விழித்தவெயிற் ப்ரபைக்கனலைப் பனிப்ரபையிட் டவித்தே.

எ - து: உண்டு அழிவுண்ட சந்திரகிரண சீதங்களாலே ஆதித்தியரு டைய உஷ்ணத்தை அழித்துப் பின்னை ஆதித்தியர் பக்கலில் வெயிற்சோ தியைச் சந்திரனுடைய நிலாச்சோதியாலே அழித்து. எ - று.

உருப்பு - உஷ்ணம். பனிப்பிரபை - நிலா. (உ௯அ)

483. தகட்டுமுடிப் பசுக்கள்வசுக் களைத்தழுவிச் சமைத்தே
பகட்டிறுடித் துருத்திரரைத் திருக்கைமுடப் படுத்தே.

தகடு - மின்னும் பொன். பசுக்களென்றது ஓரிடத்திலும் வெற்றிக் கீர்த்தியில்லாரொன்றும் *ரிஷிகளாலே சாபப்படுவாரென்றும் கூறியவாறு. வசுக்கள் - அட்டவசுக்கள்; அவர்களைத்தழுவிச் சமைத்தலாவது தழு வலிலே சமைந்தது அவர்கள் பலமென்பது. பகட்டிறுடித்தென்றது சந்து களில் ஒடித்தென்றவாறு. பகடென்பதை எருதாக்கி, ஏகாதச ருத்திரர் களுடைய எருதுகளை ஒடித்து அவற்றின்கால்களென்ன அவர்கள்கைகளை யும் ஒடித்தென்பாருமுளர்; இன்னென்பதை உவமையாக்குக. திருக்கை

* வசுக்கள் ரிஷிகளாலே சாபப்படுவாரென்பதை, வி. பாரதம், குரு குலச் சருக்கம், ௬௪ - ஆம் செய்யுள்முதலியவற்றாலுணர்க.

யென்றது ஆட்சேபம். அட்டவசுக்களாவார்: ஆபஸ், த்ருவஸ், ஸோமஸ், அஹஸ், தரஸ், ப்ரத்யூஷஸ், ப்ரபாஸஸ், அநிலஸ் என்பார். (௨௩௯)

484. தடுத்தகுலப் பொருப்பைமுடித் தடத்துடையத் தகர்த்தே
உடுத்தொடையற் றழைத்துநிலத் துழைப்பவுதைத் துகைத்தே.

தடுத்தகுலப்பொருப்பென்றது எதிரேவந்து போகாதேயென்று தடுத்துப் பூசல்செய்த மலைகளை. முடித்தடம் - மலைக்குவட்டிடம். உடுத்தொடை - நட்சத்திரலோகம்; இதனை நட்சத்திரமாலையென்பாருமுளர். அழைத்தல் - கதறுதல். உழைத்தல் - வியசனப்படுதல். உகைத்தல் - ஓட்டுதல். (௨௪0)

485. குனித்தகளத் தளக்குதிரைக் குளப்படியைக் குறைத்தே
பனிப்பகையைப் பனிச்சுடர்விட் டெறிப்பனபற் பறித்தே

குனித்தல் - வளைத்தல்; இது முகத்தின்தொழில்; கால்கொண்ட தொழிலுமாம். களம் - கழுத்து. தளம் ஏழு; இது பஞ்சாரூடபத்திரதளம்; இது மாகதம். குளப்படி - குளம்பினையுடைய அடி. பனி - சீதம். பனிப்பகை - சீதசத்துரு; ஆதித்தியன். பனிச்சுடர் - சந்திரன்.

ஆதித்தியனை நிலாப்போலச் சோதிவிடும்பற்களைப் பறித்தாரென்றவாறு; "பகல்குன்றப் பல்லுகுத்தோன்" (௪); இது திருக்கோவை. (௨௪௧)

486. சுமப்பனதிக் கயத்துடனத் திசைச்சுரரைத் துணித்தே
தமப்பனடிக் கழுத்தடையத் தனிப்பகழித் தறித்தே.

சுமப்பனவென்றதில் லோகங்களை யென்னுந் தந்திரவுத்தி கண்டுகொள்க. திசைச்சுரரென்றது திக்குத்தேவரை. அத்தேவர்களைச் சுமப்பனவல்ல திசைக்கயம். உடனென்றதனால் அத்தேவர்கள் ஏறிவந்த யானைகளையும் அவ்வியானைகளுடனேகூடத் தேவர்களையும் ஒக்கத் துணித்தாரெனக்கொள்க. தமப்பனுவான் பிரமன்; தட்சனைச் சொல்லுவாருமுளர்; அது பொருளன்று; யானைக்கும் தேவர்க்கும் தமப்பன் பிரமன். அடிக்கழுத்தெனவே நான்குதலைக்கு அப்புறம் அறுக்கும்படியைக்கூறியது. *தமப்பன் - அப்பன். தனிப்பகழி - ஓரம்பு. பகழிதறித்தென்றது மூன்றாம்வேற்றுமைத் தொகை; † வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல்வேண்டும். (௨௪௨)

---

* "தாய்மார் மோர்விற்கப்போவர் தமப்பன்மார் கற்றூநிரைப்பின்பு போவர்" (பெரியாழ்வார் திருமொழி, ௩. ௧ : ௯); தமப்பனென்பது புறப்பொருள் வெண்பாமாலையுரை முதலியவற்றிலும் திவ்யப்பிரபந்த வியாக்கியானங்களிலும் பயின்று வருகின்றது.

† தொல். தொகை. ௫. ௧௪.

487. நிழற்கடவுட் சுடர்த்தொகையைத் திரைத்துநிலத் தரைத்தே
தழற்கடவுட் டடக்கைகளைத் தறித்துமழுப் பொறித்தே.

நிழல் - குளிர்ந்த சோதி. நிழற்கடவுட் சுடர்த்தொகை - சந்திரன். திரைத்து அவனை நிலத்து அரைக்கை: சந்திரன் நெடியனுதலின் அவனை மடித்துக்கொள்ளவேண்டியிருந்தது; நிலத்தரைத்ததற்கு அடையாளம் களங்கம். தழற்கடவுள் - அக்கினிதேவன்; * தடக்கைகளைத்தறிக்கையாவது ஏழுகைகளையும் தறித்தல். மழுப்பொறித்தலாவது நின்றகைகளின் குறைகளில் மழுவைப்பொறித்து மாகேசுவரனுக்குகை; வெறும் சாம்பலாக்குகையுமாம். (உசந)

488. இனத்தமரர்க் கிறைக்குயிலைப் பிடித்திறகைப் பறித்தே
பனத்தியைவிட் டசட்டுவசிட் டனைப்பசுவைப் பறித்தே.

எ - து: † இந்திரன் அஞ்சிக் குயிலாய்ப்போக அதனையறிந்து கொண்டு இறகினைப்பறித்தார். பின்னை அருந்ததிப்பிராட்டியைவிட்டு அவளுடனே வசிட்டனையும் போகவிட்டார், சுரபியைப்பறித்து. எ - று.

இதன்கருத்து: சுரபி வேருய்விடிற் பால் அக்கினிகோத்திரப்பரப் புக்குப்போதாது; அஃது இன்றியொழியின் அவன் உண்ணுனென்பது; அவன் வழியொழுகும் சுரபியைப்பறித்ததனுற்பயன் இது. இனி அருந்ததிப்பிராட்டியது பலம் அவனுக்குப் பலமென்பதுணர்க. (உசச)

489. அகத்தியனைத் தமிழ்ப்பொதியிற் குகைப்புகவிட் டடைத்தே
இகத்தியெனப் புலத்தியனைத் துடிக்கவடித் திழுத்தே.

அகத்தியனது பொதியின்மலையைப் புலவர்களிருப்பென நினைத்துப் போருக்கு வருவாரில்லையென எண்ணினர். குகைப்புகவிட்டென்றது மெத்தெனக் கொண்டுபோய்விட்டாரென்றவாறு. அடைத்தது ராட்சதர் அநியாயம் செய்யாமைப்பொருட்டு. இகத்தி - கடத்தி; என்றது சக்கரவாளத்தைக்கடக்கவென்றபடி. துடிக்க இழுத்து அடித்தது, ராட்சதரைப் பெறுமவனென உட்கொண்டு. இழுத்தல் - சக்கரவாளத்துக்குப் புறம்பாக இழுக்கை. (உசரு)

---

* "வெய்பவ னங்கி விழுங்கத் திரட்டிய, கையைத் தறித்தானென் றுந்தீபற, கலங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற." திருவாசகம்.

† "மயிலா யிறக்கி னயிர்ப்பிக்கும் வறுங்க ணென்று வாசவனர், குயிலா யிறந்த கதைபாடக் கோலக் கபாடந் திறமினே" என்றூர் முன்னும்; (சச); "புரந்தா னொரு பூங்குயி லாகி, மரந்தனி லேறினு ருந்தீபற, வானவர் கோனென்றே யுந்தீபற." திருவாசகம்.

490. இகற்றருமற் கெடுத்தகொடித் தடுத்திறைவற் கெடுத்தே
பகற்சுடரிற் * பகற்கிருகட் பாப்பிருளைப் படுத்தே.

இகல் - பகை. தருமன் - யமராசன். அவன்கொடி எருமைப் போத்து. இறைவன் - வீரபத்திரதேவன். இவற்குக் கொடியாக எடுத்தலாவது இடபசாதியோடு ஒத்து ஒவ்வாமாத்திரம் நோக்கியெனவுணர்க. பகற்சுடரிற்பகற்கு - ஆதித்தியர் பன்னிருவருள் ஒருவனாகிய பகனென்பவனுக்கு. இவன்பெயர் பகவனென்றும் பகவானென்றும் வழங்கும். கண்ணைப்பறித்தாரென்பது பொருள். (உசகூ)

491. சலத்தரசைக் கயிற்றிலிணைத் தடக்கைகளைத் தளைத்தே
கலக்கலமுத் துகுப்பவடற் கடற்சுறவைக் கடித்தே.

சலம் - கடல்; அதற்கரசு வருணன். தளைத்தல் - பிணைத்தல். ஒருசுறவிற்குக் கலமுத்தெனவுணர்க. (உசஎ)

492. அடுத்தகுலப் பொருப்பையிருப் புலக்கைபிடித் தடித்தே
எடுத்தனகற் பகப்பொழில்கட் கடைக்கனலிட் டெரித்தே.

அடுத்தகுலப்பொருப்பென்பன, மகாமேருவையும் ஸ்ரீ கயிலாசத்தையும் விட்டுப் பகையடுத்தனவாகிய ஏனைக்குலப்பொருப்புக்களெனவுணர்க. பொழிலென்றதில் ஐகாரம் தொக்கது. எடுத்தனகற்பகப் பொழிலென்றது குலபருவதத்தில் விளையாட்டுக்குப்பண்ணின கற்பகச் சோலையை. கட்கடைக்கனல் கடைக்கட்கனலென்க; என்றது தங்கள் திருக்கண்களின் கடைக்கண் நெருப்பை. (உசஅ)

493. குலப்பரவைப் பரப்படையக் கடைக்கனலிற் குடித்தே
சிலப்பரசைத் திருப்பரசுக் களிற்சிதைபத் துடைத்தே.

குலப்பரவை - லவணசமுத்திரமும் மற்றவையும். கடைக்கனலின்: இன் ஐந்தாம் வேற்றுமை; ஒப்பின்கண் வந்தது; வடவாமுகாக்கினியைப் போலே கடலை வற்றக்குடித்தாரென்பது. சிலப்பரசென்றது மகாமேருவை. அதனை ஒன்றுஞ்செய்யாதே தேவர்களிருப்பான சிகரங்களைத் திருக்கைகளின் மழுக்களால் அழியத் துடைத்தாரெனவுணர்க; தேவர்கள் இருந்த இடங்களைச் சுத்திசெய்தாரென்றபடி. பரசுக்களின்: இன் மூன்றும் வேற்றுமை ஆனெனவுணர்க. (உசகூ)

வேறு.

494. வேவினுள்வயின் வேவதீதெனப்
பாவகன்றகர் சுடாதுபற்றியே.

---

* இந்நூல், சடு - ஆம் தாழிசையைப் பார்க்க.

பாவகன் - அக்கினிதேவன். தகர் அவன்கொடி. பற்றியென்றது கிடாயினதுபெருமையால்; அழித்துச்சொன்னவாறு.

இது வேகுமாயின் வேவது உதராக்கினியிலென்று அதனைத் தின்று சொன்றவாறு.

இதன்கருத்து, அக்கினிதேவன் ஏறியும் கொடியாக்கியும் வேவாத தொன்று நம்வயிற்று நெருப்பினிலல்லது வேவாதென்பது. * ஈதென்றது செய்யுண்முடிவு. (உகூ0)

495. ஏழுமானையும் ரவியிழக்கவுள்
வாழுமானையு மதியிழக்கவே.

ரவி - ஆதித்தன். ஏழுமான் - அவன் குதிரை ஏழும். (உகூக)

496. செம்பொடிப்புரத் திக்கயங்களைக்
கொம்பொடித்தடிக் குருகுதுற்றியே.

செம்பொடி - சிந்தூரம். புரம் - உடம்பு. இது யாளிமுகப்பூத கணத்தின் செயல். † யாளி யானையின்கொம்பிற் குருகுதின்கை பண்பு. குருகு - குருத்து. திக்கயங்களைவிட்டார். (உகூஉ)

497. தருமனேறுளியோ டிவுளியைத்தகர்த்
தெருமையோரோரோ புகழ்கெடுத்துமே.

தருமன் - யமராசன்; எருமைப்போத்துக்களையே யானையுங்குதிரையுமாகக்கடவுவனென்பதுணர்க. ஒளி - யானைப்பந்தி; ஆகுபெயர். எருமையோர் ஒரோ புகழ் கெடுத்தென்றது எருமைமுகப் பசாசகணங்களின் பிரபஞ்சச்செயல்சொன்னவாறு. இப்பிரபஞ்சம் எருமைப்பிரளயத்தை நோக்கிற்று. எருமை: ‡"பெயரினுந் தொழிலினும் பிரிபவை யெல்லாம், மயங்கல் கூடா வழக்குவழிப் பட்டன" என்பதனால் அஃறிணையிடத்துத் தொழிற்பிரிந்த பெண்ணொழி மிகுசொல்லெனக்கொள்க. (உகூங)

* தோல். உயிர்மயங்கு. சூ. ௩௬ - இளம். ந. பார்க்க.

† "ஆளி நன்மா னணங்குடை யொருத்தல், மீளி வேழத்து நெடுந்தகை புலம்ப, ஏந்தல் வெண்கோடு வாங்கிக் குருகருந்தும்" (அகநா. ௩அ௧: க - ௩); "வீழ்ந்துசெற் றுந்நிழற் கிறங்குவே ழத்தின்வெண் மருப்பினைக், கீழ்ந்துசிங் கங்குரு குண்ணமுத் துதிருங்கே தாரமே" (தே. திருஞான.); "குவட்டு மால்கரிக் குருகுதே ரரிபுலிக் குவையுண், டுவட்டி யுந்திடு திரைப்புனல்" (கந்த. ஆற்றுப். கச), "கடங்க லிழ்ந்திடு கரிக்குரு குண்ணு மடங்கல்." ஷை தகரேறு. ககஎ.

‡ தோல். கிளவி. சூ. ௫0.

498. வருதியென்றுபே யூர்திவௌவியே
நிருதிதன்னையே நிலைநிறுத்தியே.

எ - து: நிருதியே! வருதியென்றழைத்து எங்கள்இனத்தை எங்களுடன் விடுகவென்று அவனூர்தியைத் தாங்கள் வௌவிக்கொண்டு அவனை அத்திசையிலேபோய் நிற்கச்சொன்னூர். எ - று.

வருதியென்றது வாவென்றவாறு. இவன் பேயை ஏறித்திரிவான். ஈசுவரனுடையபடை நினக்கு ஆகாதென்றபடி. (உருச)

499. இருள்கடற்கடைக் கனலிவிட்டிடா
வருணன்வாகனங் களைமடக்கியே.

இருள்கடலென்றது இருண்டகடல் இருளுகின்றகடல் இருளுங்கடலென முக்காலமும் ஏற்கும்.

இக்கடலைக்கலக்கி வருணன்வாகனமான சுறுவினத்தைப்பிடித்து உகாந்தகாலத்து அக்கினியால் வெதுப்பித்தின்றுரென வுணர்க. (உருரு)

500. ஆர்வமாளுநா ரணரநேகர்தம்
* மூர்வமாளுமா நௌவிவவ்வியே.

ஆர்வம் - சினேகம் ஆள்கை - ஆளுதல்; பிறவியைப் பொருளாக நினைத்தல். மாநௌவியென்றதை மா நௌவியெனப் பிரித்து, மா - ஸ்ரீ, நௌவி - மான்கன்றென்று பொருள்கொள்ளலுமாம்; பிரியாதுசொல்லலுமாமெனவுணர்க. (உருசு)

501. நாமராசியை யுதிர்த்துரோணிதன்
சோமராசியள கஞ்சுலாவியே.

நாமம் - பெயர்; பயமென்பாருமுளர்; இதற்கு அம் சாரியை; நாமராசியென்றது பெயர்மாத்திரமல்லது காணவொண்ணுதராசியென்றுமாம். இராசிகளைக் கோவைகுலைத்து நட்சத்திரங்களைச் சூட்டாகக்கட்டியென்றவாறு. ரோணிதன் சோமராசியென்றது உரோகிணியின் முகத்தை; சந்திரனையல்ல. (உருஎ)

---

* மார்பம், மார்வம் மார்வெனவும் வழங்கும்; இது, "மார்வத்துக் கண்ணினீர் வாரப் பிறர்கொள்ளும், ஆர்வத்துக் கன்றே யடியிட்டாள்" (விக்கிரமசோழனுலா, கஙுட); "கூர்விலங்குந்திரிசூலவேலர் குழைக்காதினர், மார்விலங்கும் புரிநூலுகந்தமணவாளனூர்" (தே. திருப்பிரமபுரம்); "கார்மடங்கா மார்வத்தார் காண விரும்பினர்மேல், நான்மடங்கா மார்வத்தார் நாடு" (திருவேங்கடமாலை, சடு) என்பவற்றாலுணரலாகும்.

502. சேயமாதிரத் தேவர்தேவிமார்
மாயமேகலா பாரம்வாரியே.

சேயமாதிரம் - தூரிய திக்கு. தேவர்தேவிமார் - சசி சுவாகா முதலாயின தேவிமார். மாயமென்றது ஆட்சேபம்; மாயம் - பித்தளை. சசி சுவாகாவென்னுந்தெய்வப் பெண்களுக்குப் பித்தளையாலே மேகலாபாரமென்பர்; இதை வைத்தியசாத்திரத்திற் கண்டுகொள்க. (உருஅ)

503. மையலான்மிகுந் தக்கன்மக்களாந்
தையலாரையுந் தாலிவாரியே.

தக்கன் மக்கள்: இது பெயரினுந் தொழிலினும் பிரிந்த ஆறனுழிமிகு சொல். (உருகூ)

504. என்னமாமியென் றியாகபன்னியைக்
*கன்னபூரமுங் காதுமள்ளியே.

என்னமாமியென்றது மகாதேவர் மாமியல்லவென்றவாறு. கன்னபூரமென்றதற்குக் காதிற்செருகும் பூ முதலாயினவெல்லாங்கொள்க. அள்ளுகையாவது காதறச் செய்கை. (உசூ0)

505. பாபதண்டிதன் பசுவைவிட்டதன்
யூபதண்டுகொண் டோடவெற்றியே.

பாபதண்டி, பசுப்படுப்பானென்பாரும் குயவனென்பாரும் சித்திரசேனனென்பாரும் வசிட்டபகவானென்பாருமுளர். வசிட்டன் உபாத்தியாயன். சித்திரசேனன் எடுத்துக் கைநீட்டுவான். குயவன் வதைபண்ணுபவன்.

பாபதண்டி யென்றதற்குப் பொருள் இங்கே தக்கனென்பது; அக்கினிதேவனென்பாருமுளர். பசுவென்றது யாகப்பசுவை; சுரபியையன்று. யூபதண்டு - யாகத்தம்பம்; ஓமத்தறி. இதுவே கோலாகப் பசுவை அடித்தார்களென்றவாறு. (உசூக)

506. விவிதமுத்தழன் மீதுவெய்யநெய்
அவிதவிர்த்துநீர் பெய்தவித்துமே

விவிதம்: வி - அழகு, விதம் - வேறுகூறுபடுதல்; விதம்விதமென்றுமாம். முத்தழல்: தக்ஷிணாக்கினி, காருகபத்தியம், ஆகவனீயம். வெய்யநெய் - வேண்டற்பாடுடைய நெய். அவி - அவிர்ப்பாகம். தவிர்த்தல் - சிந்துதல். நீர்பெய்தலென்றதை இடக்கரடக்கிச்சொன்னாரென்பாருமுளர். (உசூஉ)

*"கன்ன பூரங் கலந்தசெங் கண்ணியே." வி. பாரதம், குருகுலச். கககை.

507. பொய்ப்பருந்துகா லொடுபறந்துபோய்
மெய்ப்பருந்துடன் விண்ணிலாடவே.

பொய்ப்பருந்தாவது யாகத்துக்குச் செய்த பருந்து. கால் - காற்று, பண்ணினகால், பாணின்கால்; பிறவுமுணர்க. மெய்ப்பருந்து - பருந்து தான். (உருஎ)

508. எடுமடாநமக் கென்றுசென்றுபுக்
கடுமடாவெலா மறவருந்தியே.

எடுமென்றது செய்யுமென்னும் முற்றல்ல, அடாவென்றது ஒருமை யாதலால்; நமக்காகச் சோறடாத இம்மடாக்களை எடுமெனப்பொருள்படு மாயின் செய்யுமென்பதுமாம்; நமக்கு அடுப்பனவல்லவென்றுமாம்; பிறவுமுணர்க. அடாவென்பது அழித்துரை. இவ்வுரையைச் சொல்லார், இவர்கள் ஸ்ரீபூதகணநாதரும் ஸ்ரீபசாசகணநாதருமாதலால். (உருஅ)

509. புக்கபூதவே தாளயூதமே
தக்கன்யாகமிப் படிசமைக்கவே.

யூதம் - பெரும்படை. (உருகூ)

வேறு.

510. மாலைநாக மார்பர்மேக மாகிநின் றிடிப்பவான்
மேலைநாகர் கீழைநாகர் போன்மயங்கி வீழவே.

எ - து: நாகராசாக்களைத் தோரணமாலை யாகவிட்ட மார்பினையுடைய ஸ்ரீ பூதகணங்கள் மேகங்களாகிநின்று தெழித்து உரப்பிச்சிங்கநாதம்செய்ய மேகங்களின் இடிப்புக்கேட்ட பாதாளத்து நாகராசாக்கள் பயப்பட்டு விழுமாறுபோல, மேகபதத்துக்குமேலுள்ள தேவர்கள் மயங்கிக் கீழேவிழ எ - று.

நாகம்: "நாகத் தன்ன பாகார் மண்டிலம்" (௩௬எ : க); இது புறநானூறு; "நாகநீ ணகரொடு நாகநா டதனொடு" (க : உக); இது சிலப்பதிகாரம். (உசுய)

வீரபத்திர தேவர்

இறந்தவர்களை உயிர்ப்பித்து மீட்டும் போரச்செய்வித்தல்.

511. விழுந்த நார ணாதிகட்கு மீளவாழு நாள்கொடுத்
தெழுந்துபோர் தொடங்குகென்று குன்றவில்லி யேவவே.

எ - து: இதற்குமுன்பு விஷ்ணுக்களும் அவர் முதலானதேவர்களும் பூத பசாச யூதபதிகளால் விழுந்து பட்டுப்போக வீரபத்திரதேவரான கண

நாதர் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களெல்லோர்க்கும் வாழ்நாள் கொடுத்து இன்னும் யுத்தம்செய்யுமென்றருளிச் செய்ய. எ - று.

இதன்கருத்து: * உயிர்பெய்து கூத்தாட்டுக்காண்டல். என்னைப் போன்றவர்களும் விஷ்ணுவாதிகளும் ஒப்பர் பூதகணநாதர்க்கெனவறிக; மத்தியான்ன ஆதித்தியன் எல்லாப்பிராணிகட்கும் ஒக்கநிற்குமாப்போல. (உகஎ)

யுத்தம்.

வேறு.

512\. சிரமுஞ் சிரமுஞ் செறிந்தன
சரமுஞ் சரமுந் தறிப்பவே.

சிரம் - தலை. சிரமுஞ்சிரமும் செறிந்தனவென்றது இரண்டுதிறத்துப்படைவீரர் தலைகளும் தம்மிற் பொருந்தினவென்றவாறு. சரமுஞ்சரமும் தறிப்பவென்றது அம்பும்அம்பும் தம்மிற்பிணங்கி அறுப்புண்ணவென்றவாறு. (உகஅ)

513\. கனமுங் கனமுங் கனைத்தன
சினமுஞ் சினமுஞ் சிறக்கவே.

கனம் - மேகம். கனைத்தல் - கருவித்தல். ஈசுவரன்படையில் மேகங்களாகப் பூதங்களே வடிவுகொண்டன; †முன்னே யானையும் தேரும் படையும் மற்றும் எல்லாமாகப் பூதபசாசுகள் தாமேவடிவு கொண்டன வென்றதை யறிக. (உகக)

514\. கடையுங் கடையுங் கலித்தன
தொடையுந் தொடையுந் துரப்பவே.

கடையென்றது அப்புக்கடையை. தொடையென்றது அம்புதொடுக்குந்தொடையை. துரத்தல் - செலுத்துதல். (உஎ0)

515\. தாருந் தாருந் தழைத்தன
தேருந் தேருந் திளைப்பவே.

---

* இந்த அரியவாக்கியம் பின்புள்ள தேவாரத்தை நினைப்பித்து இன்புறுத்துகின்றது: "ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடா தாரே யடக்குவித்தா லாரொருவ ரடங்கா தாரே,ஒட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடா தாரே யுருகுவித்தா லாரொருவ ருருகா தாரே, பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடா தாரே பணிவித்தா லாரொருவர் பணியா தாரே, காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணா தாரே காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே."

† முன்னேயென்றது, இந்நூல், ௬0௩ - ஆம் தாழிசையை.

தார் - தூசிப்படை. தூசிப்படைக்கிலக்கணம், துன்னூசியின் முகம் போலநேர்ந்து நெடுகி இடைபரந்து கடைதிரண்டு பரந்து சுழன்று வெளிப் பட்டிருத்தல்.

தூசிப்படைகள் தம்மிற்பொருது தழைத்தனவென்றவாறு. (உஎக)

516. தோலுந் தோலுந் துவைத்தன
கோலுங் கோலுங் குளிப்பவே.

தோல் - யானை, வட்டணைக்கிடுகு. கோல் - அம்பு, ஆனெறிகோல். (உஎஉ)

517. தோளுந் தோளுந் தொடங்கின
தாளுந் தாளுந் தரிப்பவே.

தொடங்கின - போர்தொடங்கின. தரிப்பவென்றது கால் தள்ளாதே நிலைநிற்பவென்றவாறு. (உஎங)

518. கிரியுங் கிரியுங் கிடைத்தன
கரியுங் கரியுங் கடுப்பவே.

கிடைக்கை - மாறுபடுதல். (உஎச)

519. தலையுந் தலையுந் தகர்த்தன
சிலையுஞ் சிலையுஞ் சிலைப்பவே.

தகர்த்தல் - தம்முள் முட்டுதல். தகர்ந்தனவென்று பாடஞ்சொல்லு வாருமுளர். சிலையாவது வில்லல்ல; மலையடிவாரப் பாறை. சிலைத்தல் பொருதலும் பொருந்தலும் சத்தித்தலுமாம். (உஎரு)

520. குடையுங் குடையுங் கொழித்தன
படையும் படையும் பகைப்பவே.

கொழித்தல் - கோபகோஷ ஆரவாரம்செய்தல்; இது குடைத்தொழி லல்ல; அரசத்தொழில்; குடை: ஆகுபெயர். (உஎசா)

வேறு.

521. மடிந்தன குவலய வலயமே
இடிந்தன குலகிரி யெவையுமே.

குவலயம் - பூமி. வலயம் - வட்டம். எவையென்றது யாவையென் பதல்ல; எவையாயதுமல்ல; * [யவையென்னும் ஆரியச்சொல் பிராகிருத பாஷையுடன்மருவி எகரமேறித் தமிழதாயது.] (உஎஎ)

* "உயர்வற வுயர்நல முடையவன் யவனவன்" (திருவாய்மொழி, க. க: க) என்பதில், 'யவன்' என்பதற்கு உரையாசிரியர்கள் எழுதிய விசேடவுரைகள் இங்கே அறியற்பாலன.

522. அற்றன வெழிலியொ டசனியே
வற்றின வெழுபெரு வாரியே.

எழிலி-மேகம். அசனி - உருமேறு. அற்றனவெழிலியொடசனியே யென்றது மேகங்கள் இடிக்கைதவிர்ந்தனவென்றவாறு. வாரி - கடல். (உஎஅ)

523. உதிர்வன வெழிலியு முடுவுமே
அதிர்வன புடவிக ளடையவே.

உதிர்வனவென்றது அவ்விரண்டன் உடம்புகளை. (உஎகூ)

524. நெரிந்தன மாசுண நெற்றியே
இரிந்தன மாசுண மெவையுமே.

மாசுண - தூளியுண்ண; இது பூமியில்விழுந்த வஸ்துக்களால் எழுந்த தூளியெனவுணர்க. நெற்றியென்றது ஆகாசத்தை. மாசுணம் - பாம்பு. (உஅ0)

525. அழுந்தின குலகிரி யடையவே
விழுந்தன திசைபல மிதியிலே.

திசைவிழுகையாவது சரீரங்களால் மறைகை. (உஅக)

526. சிதைவது சூழ்வரு திகிரியே
புதைவது சிலைகொல் பொருப்புமே.

சூழ்வருதிகிரி - சக்கரவாள பருவதம். அது சிதைதற்குக்காரணம் அதனைக்கடந்து சிலர் போனமையும் போனாரைத்தொடர்ந்து சிலர்போன மையும். புதைவது சிலைகொல் பொருப்புமேயென்றது மேல் இந்திரதனுவைச்சென்று முட்டிப் பொருகின்றமலைகள் பூமியிற்புக்கழுந்திப் புதைந்து போயினவென்றவாறு; உம்மை மிகை. அன்றியே, சிலை - தாழ்வரை, பொருப்பு - சிகரமென்னின் உம்மையும் பொருள்பெற்றதெனவுணர்க. (உஅஉ)

527. பறிந்தன வடவிகள் பலவுமே
மறிந்தன பலகுல மலையுமே.

பலகுலமலையென்றது சத்தகுலபருவதங்களையல்ல; தத்தம் குலமலைகளை; அவை செம்மலை கருமலை நெடுமலை குறுமலை யென்பனபோல்வன. (உஅங)

528. பெருத்தன வமரர் பிணங்களே
பருத்தன பூத பசாசமே.

மென்றுபருத்தனவென்று தந்திரயுத்திகொள்க. (உஅச)

529. அயின்றன வெருவையொ டலகையே
பயின்றன பிணமவை பலவுமே.

அயிலல் - தின்றல். எருவை - பருந்து. அலகை - பேய். பயிலல் - பழகுதல். அவையென்றது பருந்தையும் பேயையும். இதற்குமுன்பு தேவர்கள் பிணத்துடன் அவைபயப்படாதே பழகிய அத்தனையேயென உணர்க. (உஅரு)

530. முழங்கின முகிலென முரசமே
தழங்கின வெதிரெதிர் சங்கமே.

எதிரெதிரென இரண்டுபடைக்கும் ஒக்கக்கொள்க. முகிலை முரசிற்கும் சங்கிற்கும் ஒக்கக்கொள்க; முகில்போல ஒலிபடைத்தன. தழங்கின - நடுங்கியொலித்தன. (உஅசு)

வேறு.

531. மாகலக்கமூள் வாரணங்கண்முன்
பாகலப்பசா சுகள்பரக்கவே.

மாவென்றது குதிரைக்கும் யானைக்கும்பெயர். மூளுதல் - பொருதல். வாரணம் - யானை. * பாகலம் - யானைக்குப்பகையாகிய வெதுப்பு நோய்; அஃது அசாத்தியவியாதி. அதுதானும் ஒருபசாசசாதியின்பிறப்பு. (உஅஎ)

532. வெள்ளிவாய்மதிக் குடைவிளிந்தவோர்
கொள்ளிவாய்நெடும் பேய்கொளுத்தவே.

வெள்ளியென்றது வித்தியாதரலோகமான இரண்டுசேடியில் வெள்ளியம் பெருமலையை. வெள்ளிவாய்: வாய் - இடம். மதிக்குடை: மதிபோலுங்குடையை யுடையாரென உவமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; வித்தியாதர ராசாக்கள். விளிதல் - கெடுதல்.

ஒரு கொள்ளிவாய்ப்பேய்க்கு அமர்ந்தது இரண்டு வித்தியாதர லோகமும். (உஅஅ)

533. விரவிவெள்ளியிற் றெரிவிபஞ்சியிற்
புரவிவெள்ளமுற் றும்புரட்டவே.

எ - து: வித்தியாதரலோகத்தையொத்து ஆராயப்பட்ட கந்தருவராச்சியத்திற் குதிரைவெள்ளத்தையெல்லாம் புரட்ட. எ - று.

---

* இந்தநோயின்பெயர் கூடபாகலமென்றும் வழங்கும்; "அயர்ந்தனன் விழுந்த கோவை யச்சுதன் பரிவோ டேந்திப், புயந்தழீஇ யெடுத்து வாசப் பூசுநீர் தெளித்து மாற்றப், பயந்தரு கொடிய கூட பாகலந் தணிந்து மெல்லக்,கயந்தெளி வுற்ற தென்னக் கண்மலர்ந் தழுத லுற்றான்" (வி. பாரதம், பதின்மூன்றாம்போர்ச். கடுக); "கால கூட மென்னும் வெந்நோய்" (பெருங். ரு. ந: கஉக) என்று காணப்படுதலால், இந்நோயின்பெயர் காலகூட மென்றும் வழங்கப்படுமென்று தெரிகிறது.

இதுவும் ஒருகொள்ளிவாய்ப்பேய் கொளுத்தியதெனவுணர்க. வெள்ளியின்: இன், உவமையின்கண்வந்தது. விபஞ்சி - யாழ்.

'விரவிவெள்ளிவெற்பற' என்பதொருபாடமுண்டு. இதற்கு வெள்ளி வெற்பற அதனோடுவிரவிக் கந்தருவரையும் வென்றாரென்பது பொருள். (உ௮௯)

534. மாக்கணங்கொள்படை வானநாடரைத்
தாக்கணங்குக டரைப்படுப்பவே.

மாவென்றது குதிரையையும் யானையையும். இவற்றையே படையாகக்கொள்ளும் வானநாடர் சித்தரும் யட்சருமெனவுணர்க; இதனால், அவை சித்தாசுவமெனவும் யட்சேபமெனவும் வழங்கும்; ஹர்ஷசரிதாதி காவியங்களிற்காண்க. இவர்களைத் தீண்டியே கொல்லவல்லபசாசுகள் கொன்றனவெனவுணர்க. இவை மந்திரசாதனம்வல்லயட்சரும் சித்தருமான பசாசுகள். யட்சாரவர் ஆலின்கீழிருக்கும் மந்திரசாதகர்; யட்சவாசமென்பது ஆலின்பெயர். அன்றியே யட்சமென்பது நாய்க்கும் மந்திரத்துக்கும் பெயர்; இவர்கள்சேவகமுந் திறமும் உடையாரெனக்கொள்க. சித்தாராவார் ஆலிற்கோயிலிலுள்ள மகாகாளியின் மந்திரசாதகர்; சித்தார்த்தகமென்பது ஆலின்பெயர். இதனை யாமளத்திலுணர்க. (உ௯0)

இறந்ததேவர்களைப் பிரமா மீட்டும்படைத்தல்.

535. அடப்படப்பொரு தமரர்தம்படை
படப்படப்பிரசா பதிபடைக்கவே.

எ - து: பூதபசாசகணங்கள் கொல்லத் தேவர்கள் கூட்டம் படக்கண்டு சகிக்கமாட்டாது தேவர்கள் சாவச்சாவப் பிரமா மீண்டும் மீண்டும் படைக்க. எ - று. (உ௯௧)

பூதகணங்களின்செயல்.

மலைகளையழித்தல்.

வேறு.

536. பள்ளிக் குன்றும்விற் குன்றுமொழி யச்சிறகறுப்புண்டுபாழ்
வெள்ளிக் குன்றுபொற் குன்றுகற் குன்றடைய வீழவே.

பள்ளிக்குன்று - ஸ்ரீ கைலாசபருவதம். விற்குன்று - மகாமேரு. * பாழ்வெள்ளிக்குன்றென்றது ஈசுவரன் இல்லாதமலையென்றவாறு; அது வித்தியாதரலோகத்துள்ளது. பொற்குன்று - பொன்படும் மலை; இந்திரன் விளையாடுவதொரு செய்குன்று.

---

* இந்நூல், ௩௪௧ - ஆம் தாழிசையில் உள்ள "பாழ்வெள்ளிவெற்பு" என்றபகுதியும் அதனுரையும் இங்கே அறியற்பாலன.

இப்பாட்டுக் கவிச்சக்கரவர்த்திகள் வாக்கல்லவென்பாருமுளர்.(உகஉ)

வேறு.

537. வெள்ளிக் குலக்குன்று பொற்குன்று கல்லின்
விழுக்குன் றெனப்பட்ட குன்றியாவும் வீழக்
கிள்ளிச் சிறைப்பார முகிரிற் கிடப்பக்
கிளர்ந்தும்பர் கோமானை மானங் கெடுத்தே.

கல்லின்விழுக்குன்றென்றது உணவுவிளைத்தலானும் கெறுவம்விளையாமையானும்; பிறவுமுணர்க. கிள்ளியென்னும் வினையெச்சமும் கிளர்ந்தென்னும் வினையெச்சமும் கெடுத்தென்னும் வினையெச்சத்தைக் கொண்டுமுடிந்தன. மானம் - கெறுவம்; அளவுமாம்; "தத்த மானந் தாத்துறை போகிய, விச்சைக் கொற்ற வினைய ராகி"; இஃது உதயணன் கதை.

இதன்பயன் இந்திரன்வச்சிரமும் பூதங்களின் உகிரும் ஒக்குமென்றது. (உகங)

538. பொற்பூ டறக்கற்ப கக்காடு சாடிப்
புகுந்தும்பர் கோன்முன்பு பூதப் பிரான்மார்
வெற்பூ டறப்போய் வெறுங்கைக ளாலே
விழுத்தோகை யான்வாகை வென்வேலை வென்றே.

பொற்பு - பொலிவு.

பிள்ளையார்மேல் உவமைசொல்லாமல் வெறுங்கைகளாலே வெற்பூடறவிழுத்தென இயைத்துப் பொருள்கொள்க; பிள்ளையாரைக்கொள்ளின் இகழ்கையாம். (உகச)

539. குமிழ்க்குங் குவட்டேழு குன்றும் பிலத்தே
குளிப்பக் குறும்பூத மொன்றே குமைத்துத்
தமிழ்க்குன்றின் வாழுஞ் *சடாதாரி பேர்யாழ்
தழங்குந் திருக்கைத் தருக்கைத் தவிர்த்தே.

அகத்தியன்கை விந்தபருவதம் ஒன்றையே குமைத்தது. இங்கு ஒரு பூதம் ஏழுபருவதங்களையும் குமைத்தது.

தமிழ்க்குன்று - பொதியில்மலை. தருக்கு - கெறுவம்.

இதனற்பயன் யாழ்வாசிக்கவல்லது அத்தனையே அகத்தியன்கையென்க. (உகரு)

---

*அகத்தியமுனிவர் யாழ்வாசித்தலிலும் வல்லுநரென்பது இங்கே அறியற்பாலது; இதனை, "மன்னு மகத்தியன்யாழ் வாசிப்ப" (திருக்கைலாய ஞானவுல உச) என்பதும் நன்கு புலப்படுத்துகின்றது.

540. கட்டிக் குறங்கைக் குறங்காலு மோதிக்
காதுஞ் சிறைக்கை களைக்கைக ளாலே
மட்டித்து வெற்போடு மற்போர்செய் பூத
மல்லர்க் கடந்தானை மானங் கெடுத்தே.

குறங்கு - மலையடிவாரம்; "வானம் வாய்த்த வளமலைக்*கவாஅன்" (அச); இது சிறுபாணாறு. சிறை - சிறகு. சிறகுக்குக் கையென்பதைக் கொடுத்தது கோழிப்போரில் 'ஒருகை பறந்தபடி' என்னும் வழக்குண்மையின். மட்டிக்கை - தேய்த்தல். மல்லர்க்கடந்தான் - மல்லரைவென்றான்; †"உயர்திணை மருங்கி னொழியாது வருவதும்" என்பதனான் ஒழிந்துவந்த ஐகாரவேற்றுமை; இதற்கு உதாரணம் 'மகற்பெற்றான்' என்பது. (உகசு)

541. அலங்கற் பணைத்தோ ளிணைக்குன்றி னொன்றா
லடற்பூத மொன்றேழை யாகண்ட லன்றன்
விலங்கற் குழாமாரி போய்நீறு நீறாய்
விழப்பண்டு கன்மாரி வென்றானை வென்றே.

அலங்கல் - பூமாலை. பணைத்தல் - பெருத்தல். இணை - இரண்டு. ஏழை - ஏழுமலையை; ஏழையாகண்டல னென்று கூட்டாதொழிக. 'ஏழை எடுத்து' என ஒருசொல் வருவிக்க. ஆகண்டலன் - தேவேந்திரன்.

ஏழுமலையை ஒருபூதம் ஒருகையாலெடுத்தது; ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர் கன்மாரிகாத்தருளியது ஒருகையால் ஒருமலையை எடுத்தருளிய அத்தனையே. (உகஎ)

542. புடைக்கால மற்றொத் துருக்குண்ண வேழ்பொற்
பொருப்புங் கனற்கட் கடைச்சுட்ட பூதங்
கடைக்கால மெக்குன்ற முஞ்சுட் டுருக்குங்
கடுங்கோள்க ளீராறு நாணக் கலித்தே.

புடைக்கால மற்றொத்தென்றது யுகாந்தகாலமின்றி நடுவே புகுந்த காலமொத்தென்றவாறு. கடைக்காலம் - யுகாந்தகாலம். கடுங்கோள்கள் - ஆதித்தியர்கள். (உகஅ)

543. கைந்நாக மேமேயு மாநாக நாகக்
கணங்கூட வாரிக் கவுட்கொண்ட பூதம்
மைந்நாக வெற்பொன்றை யுந்தன் வயிற்றே
மறைக்குங் கடற்கோனை மானங் கெடுத்தே.

* குறங்கும் கவானும் தொடையின்பரியாயப்பெயர்கள்.
† தொல். தொகை. சூ. கரு - இளம். ந. பார்க்க.

கைந்நாகம் - யானை. கைந்நாகமே : ஏகாரம், பிரிநிலை ஏகாரம். மாநாகம் - பெரும்பாம்பு. கைந்நாகமேமேயுமாநாகமாவது ஆடு குளகுமேய்ந்தாலென யானைகளையேமேயும் பாம்பெனவுணர்க. நாகம் - மலை. கணம் - கூட்டம்.

எ - து :*யானையையல்லது மேயாத மகாநாகங்கள் பலவற்றையுடைய பருப்பதங்களின் கூட்டங்களை ஒருகொடிற்றடக்கியதொருபூதம் பண்டு தேவேந்திரனுக்கு அஞ்சி ஒளித்த மைநாகபருவதமான மலையைத் தன் வயிற்றிலே அடக்கிய மகாசமுத்திராசனை லச்சைப்படுத்தியது. எ - று.

எனவே கடல்வயிறு மைநாகபருவதமான † மாகதமலையொன்று தங்க இடம்போந்ததத்தனையே ; மகாதேவர்பூதகணத்து ஒருபூதத்தின் ஒரு கொடிறு மகாபருவதங்கள் பலவற்றையும் கொண்டு அடக்கியதென்றவாறு. (உகக)

544. சோரிக் கடற்சாடி யிற்குன்ற மொன்றைச்
சுழற்றித் துழாய்வெண் ணிணந்துய்த்த பூதம்
பாரித்த பௌவங் கடைந்தார்க ளென்னும்
பராவின்மை தேவா சுரர்க்குப் பணித்தே.

சோரி - உதிரம். கடற்சாடி - கடல்போலுஞ்சாடி ; கடலும் அதுவே, சாடியும் அதுவேயென்னலுமாம். வெண்ணிணம் உதிரக்கடற்கு அமுதம். துய்த்தல் - உண்டல். பாரித்தல் - பரத்தல். பௌவம் - கடல். பராவு - புகழ். தேவாசுரர் - தேவர்களும் அசுரர்களும். பணித்தல் - கொடுத்தல்.

இதன்கருத்து : கடல்கடைகை பெருமையல்ல ; இச்சாடியில் உதிரங் கடைதல் பெருமை. (ரு00)

545. மேலாழி யார்வெள்ளி வேதண்ட லோகம்
விழிக்கே யுருக்குண்ண வெள்ளஞ்செய் பூதம்
பாலாழி யுந்தாழ வவ்வாழி வைகும்
பரந்தாம னுந்தாழ வுட்பள்ளி கொண்டே.

* "புழுங்குவெம் பசியொடு புராளும் போரரா, விழுங்கவந் தெதிரெதிர் விரித்த வாயின்வாய், முழங்குதிண் கரிபுகும்" கம்ப. தாடகை. கக.

† மைநாகமலை மரகதநிறமுடைய தென்பதை, "குழிதரா வாய்மடுத்துக் குறையற நாரந் தெவ்விப், பழிதபக் கறுத்து மீட்டும் விண்ணெழீஇப் படருந் தோற்றங், கழிதுயரொருமை நாகங் கனவரைக் கிளர்ச்சி யோர்வான், வழியனுப் பிடவெழுந்த மாநீலப் பாறை போன்ற" (திருநாகைக் காரோணப் புராணம், திருநாட்டுப் படலம், கஉ) என்ற செய்யுளும் வலியுறுத்தும்.

மேலாழியார் - வித்தியாதர சக்கரவர்த்திகள்; மேல் - வித்தை. வேதண்டம் - மலை.

உருகின வெள்ளிமலை பாற்கடலைவெல்ல அதில் உறங்கின பூதம் பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளுகிற விஷ்ணுபகவானை வென்றதென்பது கருத்து. (௩௦௧)

546. சென்றெட்டு வெற்பும் பணிப்பத் துணிப்பச்
செயிர்த்தெண்மர் கணநாத ரினமிண்டு சிகரக்
குன்றெட்டு மிட்டெண் டிசாதேவ ரேறுங்
கொல்யானை யெட்டும் விழக்குத்து வித்தே.

சென்று - திகந்தங்களினளவும் சென்று. பணிப்பவென்றது வீரபத்திரதேவர் அருளிச்செய்யவென்றவாறு. துணிப்ப: வினையெச்சம். செயிர்த்தல் - கோபித்தல். எண்மர்கணநாதராவார்: சருவன், ருத்திரன், பசுபதி, ஈசானன், பவன், உக்கிரன், மகாதேவன், மஹிமனென்பவர்கள்; "ஶர்வம் ருத்ரம் பஶுபதிம் ஈஶாநஞ்ச பவஞ்சைவ, உக்ரஞ்சைவ மஹாதேவம் மஹிமாநம் ப்ரணவேஶ்வரம்." விழவென்றது திக்குப் பாலகர்களைக்குறித்தது. எட்டுமென்னும் உம்மை முற்றும்மை.

பசாசகணங்களை வீரபத்திரதேவர் பணிப்பவென்று எச்சங் கொடுக்க. (௩௦௨)

547. தம்பூத ராதிக ளொடுங்கூடி யாடித்
தயிராக வயிரா கரக்குன் றிளக்கிக்
கும்போத ராதிகள் குடித்துத் தடித்துக்
கொள்ளாத வச்ரகா யங்கொண்டு கொண்டே.

தம்மென்றது திக்குப்பாலகர்களைக்குறித்தது. பூதரம் - மலை. ஆதிகளென்றது மற்ற இரத்தினமலைகளை. இதனாலே வயிரபருவதமான வச்சிரபருவதம் தேவேந்திரனுடைய ஆயுதமெனவறிக.

வச்சிரபருவதத்தைத் தயிராக்கிக் கும்போதரரென்னும் பூதகணநாதர்முதலாக எல்லாரும் அத்தயிரைக்குடித்துத் தடித்து வச்சிரசரீரம் பெற்றார். அது வேண்டற்பாடல்லாமையாற் கொள்ளாத வச்சிரகாயமென்றார். அன்றியே தயிராற்குடிப்பதொரு மருந்துண்டு; வச்சிரகாயமென்பது; தயிரன்று மோரெனக்கொள்க. அது *தக்கிர மென்னப்படும் சிக்கென்றமோருக்குப்பெயர்.

கூடியாடியென்றது விளையாட்டிற்கொள்கையும் பொருள். (௩௦௩)

* "ஸர்வ வ்யாதீ ஹரம்தக்ரம்" என்பது மனுஸ்மிருதி.

548. தீவாய் வயிற்றிண்பொருப்பிட் டுருக்கிச்
செவ்வாய் தொறுங்கொண்டு கொண்டும்பர் சென்மார்
வாய்வாய் தொறுங்கொப்பு ளிப்பார் களிப்பார்
மழுவாளி யார்சார மாணியென வந்தே.

எ-து: கொள்ளிவாய்ப்பேய்களின் வாய்தோறும் மலைகளையிட்டுருக்கி அம்மலை நீராயினவாறே கொள்ளிவாயல்லாதன அவையிற்றை வாய்தோறுங்கொண்டுகொண்டு சென்று யாககளத்தில் நின்றும் பிழைத்துப்போகும் தேவர்கள்வாய்தோறுங் கொப்புளித்து விளையாடுவார், ஈசுவரனுடைய *சாரமாணிகளைப்போல. எ - று.

எனவே வாமிகள் சுரையை வாயிலேகொண்டு பிராமணர் முகந்தோறும் கூசக்கூச உமிழ்ந்தவகைபோல்வது இது. (௫0௪)

549. அலைகொன்று வருகங்கை வாராமன் மேன்மே
லடைக்கின்ற குன்றா டறுக்கின்ற பூதம்
மலைகொன்று †பொன்னிக்கு வழிகண்ட கண்டன்
‡வரராச ராசன்கை வாளென்ன வந்தே.

அலைகொன்று - அலையாற்கொன்று. கங்கையைவாராமல் அடைத்தலாவது வெள்ளத்திற்குச் சிறைகோலுதல்; இது தேவர்கள் தொழில்.

எ - து: தேவர்களால் எடுத்து அடைக்கப்பட்டமலைகளை நடுவிட்டுப் பிளந்து கங்கையை வரவிடும்பூதமானது பண்டு காவேரியைக் கிழக்குநோக்கிப்போகவொட்டாது தடுத்த சையபருவதத்தை நடுவறவெட்டிய சோழன் ராசராசனுடைய திருக்கையிற் பிடித்தருளின வாள்போன்றது. எ - று.

§கண்டனென்றது சிறப்புப்பெயர். இதனை இயற்பெயரென்று மயங்காதொழிக. ராசராசனென்பது இயற்பெயர். (௫0௯)

---

* சாரமாணிகள் - விதூஷகர்; பரிகாசகர்.

† "சுழியிட்ட காவிரிக்குச் சோணாடு வாழ, வழியிட்ட வாள்காணவாரீர்." இராசராச சோழனுலா.

‡ "உடுத்த திகிரி பதினா லுலகு, மடுத்த வரராச ராசன்." இராசராச சோழனுலா.

§ கண்டனென்பது இராராச சோழனுக்குச் சிறப்புப் பெயரென்பதைப் பின்னுள்ளவைகளும் புலப்படுத்தும்:— "கண்ட னயிரா பதமதங் கால் காலத்துக், கொண்ட தொருசுவடு மேல்கொண்டு", "வயிரா கர மெறிந்த மானதன் கண்டன்", "ஒருமகள் கண்ட னொருபெரும்பே ராகந், திருமகள் போலத் திளைப்பாள்", "கண்டனை மேதினியாள் காந்தனை" (இராசராச சோழனுலா); "கண்டன் பவனிக் கவனப் பரி", "தொழு

550. மின்வெள்ளி பொன்கொல் லெனச்சொல்லு முப்போர்
விலங்கற் குழாமோர் விழிச்சுட்ட பூதம்
பொன்வெள்ளி யெஃகென்ன வானத் துலாமுப்
புரஞ்சுட்ட வீரர்க்கு மேலே பொலிந்தே.

மின்னென்றதனை ஆகுபெயராக்கிப் பொன்னென்பாரும் பொன்னல்ல இரும்பென்பாருமுளர்; அவை பொருளல்ல; மின் வெள்ளி - மின்னும் வெள்ளி, மின்போலும் வெள்ளியென மின்னென்றதனை வெள்ளிக்கு அடையாக்குக. பொன்னென்றதனை இரும்பென்றுகொண்டு அதற்கு, *"பொன்புனை பகழி செப்பங் கொண்மார்", †"தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று" என்பவற்றை மேற்கோள் காட்டுவாருமுளர்; அது பொருளன்று. கொல்லென்றது இரும்பை; வழக்கிடத்துள்ள கொல்லென்பதையுணர்க. எஃகு - இரும்பு. முப்புரஞ்சுட்டவீரர் - மகாதேவர். பொலிதல் - ஒத்தல். மேலேபொலிந்தேயென்றது இஃது ஒருகண்ணாலே சுட்டதாதலால் மகாதேவரிலும் வலியதென்றவாறு. (௫௦௬)

பூதகணங்களின் பிறசெயல்கள்.

551. பொங்கக் களிற்றீ ருரிப்போர்வை கொண்டும்
புலித்தோ லுடுத்தும் படுத்தும் புயத்தே
சிங்கப் பசுந்தோல்கொ டேகாச மிட்டுஞ்
செய்யப் பெறுவல்ல பஞ்செய்து சென்றே.

பொங்க - ஈசுவரனிலும் மிகைபட. ஈருரி - உதிரமருவுரி; ஈர் - ஈரம். சிங்கப்பசுந்தோலென்றது, பண்டு இரணியனைச் சங்கரித்த சிங்கரூபத்தைச் சிம்புளாய் இருஞ்சிக்கொண்டு உரித்தருளிய தோலால் ஏகாசமிட்ட கதையைநினைந்து; ‡ "சிங்கத்துரி மூடுதிர் தேவர்கணந் தொழநிற்பீர்" என்பது திருப்பாட்டு.

அரசனல்லாதோர், முடியைத் தலையில் வைக்கவும் சிங்காதனத்தே ஏறவும்பெறார்; அதுபோல, கொல்வார், உடுக்கவும் போர்க்கவும் பெறார். செய்யப்பெறுவல்லபம் சிவத்துரோகம்; அது வீரபத்திரதேவர் திருமுன் இவர்கள் கொண்டவேடம். (௫௦௭)

கின்ற மன்னர் சொரிந்திட்ட செம்பொற் றுலாத்திடைவண், டுழுகின்ற தார்க்கண்ட னேறிய ஞான்றி னுவாமதிபோய், விழுகின்ற தொக்கு மொருதட்டுக் காலையில் வேலையில்வந், தெழுகின்ற ஞாயிறொத் தான்குலதீப னெதிர்த்தட்டிலே", "களிக்குங் களிறுடைக் கண்டன்வந்தான்" "பொன்னிநன் னாடுடை வேற்கண்டனே." ஒட்டக்கூத்தர்பாடல்.

* குறுந்தொகை, ௬௬ : ௨. † குறள், ௬௩௧.

‡ சுந்தர. தே. திருப்பரங்குன்றம்.

552. சங்கும் பொலன்கற்ப கக்காவு மாவுஞ்
சதுர்த்தந்தி யுஞ்சர்வ முந்தேரும் வாரிப்
பொங்குங் கடற்கே புகப்போக வீசும்
பூதந் தபோவாரி கோதம் புரைத்தே.

பொலன் - பொன். மா - குதிரை. போக - கடலின் நடுவே புக. தபோவாரி - துர்வாச மகாமுனி. கோதம் - குரோதம்.

இது பண்டு மகாமேருசிகரத்தில் மானசதடாகத்தில் அகமருஷண பாதாளயோகம் பண்ணின துர்வாசர் எழுந்துநின்று தேவேந்திரனைக் கண்டு உபசாரமாக ஒருபுட்பமாலைகொடுப்ப இந்திரன் வாங்கப்புகுமளவில் அவன் அயிராபதம் அதனை வாங்கிக்கொண்டு காலிலும் நெற்றியிலும் அடிக்க ரிஷிகோபித்துச் சாபமிட்டகதை. இவைசுட்டிப்போலும் அமிழ்து கடைந்தது.

* "புரையுயர் பாகும்"; அவ்விருடி கோபத்திலும் பெரிதாயிற்று ஸ்ரீ பூதகணநாதருடைய கோபம். (௩௦௮)

553. நீரின்றி யேசென் னெருப்புண் டறுத்தும்
நெருப்பின்றி யேநீரை நேரே குடித்துங்
காரின்றி யேநின் றிடிக்கின்ற பூதங்
கடற்குங் கனற்குங் கடுங்கௌவை கண்டே.

நீரைநேரேகுடித்து நெருப்பைத்தின்னுமிடத்து நெருப்பு அவ்வியாதிகளைக்கெடுக்கும்; † நீர் வியாதிகளை உண்டாக்கும்; "வ்யாதிநாஶகம் தோயம்" என்றது வாகடம்; தோயம் - நீர். காரின்றியேநின்றிடிக்கின்ற வென்றது, கடல் கார்காலத்து ஓசைமிகுமென்பதை நினைத்து. கௌவை-துக்கம். (௩௦௯)

554. மஞ்சூடு வேவக் கொளுத்துங் கனற்கண்
மாநாக மோரெட்டு மட்டித் தவற்றின்
செஞ்சூடி காகோடி சிந்தப் பறித்துச்
சிறைப்புட் குலங்காவ லன்சேர் சிதைத்தே.

மஞ்சு - மேகம். ஊடுவேகல் — உள்ளுறவேகை. கனற்கண்ணென்றது ‡ திட்டிவிஷத்தை.

---

*தொல். உரி. சூ. ௪.

† "நிழனீரு மின்னாத வின்னா" (குறள். ௮௮௧) என்பதையும் அதன் விசேடவுரையையும் பார்க்க.

‡ திட்டிவிஷம் - கண்ணில்விஷமுடைய பாம்பு. இது நஞ்சுவிழியரவு, அழற்கணாகமெனவும் கூறப்படும். இதன்விழிக்கு எதிர்ப்பட்டன அழியும்.

மாநாக மெட்டுமோவன *முன்னே சொன்னோம்.

இவையிற்றைப்பிடித்துக் கொன்று இவையிற்றின் தலையின் சூடிகாகோடிகளான மாணிக்கங்களைப் பறித்தாரெனக் கொள்க. இது ஸ்ரீ பூதகணநாதர் கருடபகவானை வேண்டற்பாடு கெடுத்தது. (௩௧0)

555. கட்டுக்கொள் பொற்றேரின் ஞாயிற்றை யுந்தண்
கதிர்க்கோளை யும்பாரி டஞ்சென்று கௌவிச்
சுட்டுக்கொல் கூசிக்கொல் விட்டும் பிடித்துந்
தொடர்ந்திராகு கேதுக்கள் சீலந் தொலைத்தே.

கட்டுக்கொளென்றது சோதிச்சக்கரத்தினுடனே நுகத்தினுடனே மகாமேருவுடனே கட்டுக்கொண்டவென்றவாறு. தண்கதிர்க் கோள் - சந்திரன்; சந்திரனுக்கு விமானமல்லது தேரில்லை. பாரிடம் - பூதம். சுடுவது ஆதித்தமண்டலம்; கூசுவிப்பது சந்திரமண்டலம்.

ராகுகேதுக்களுக்கு விடுவதும்பற்றுவதும் உண்டென்னும் பொருளுணர்க. (௩௧௧)

556. மக்கா ளுமக்கம்ம தாய்காணும் யாநீர்
மறந்தீர்க ளென்றென்று வஞ்சப்பெ ணங்குப்
புக்காண் முலைக்கண்க ளாலாவி யுண்டப்
பொய்ம்மாய ஞர்செய்தி போகப் புணர்த்தே.

மக்கள் மக்காளென்று விளியேற்றது. † "அம்மகேட் பிக்கும்." மக்களென்றது தேவாசுர சாதிகளையல்ல. வஞ்சப்பெண்ணவாள் மாயா

இதனை, "திட்டி விடமுணுஞ் செல்லுயிர் போனல்" (௬:௪௬), "திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போவுழி" (௧௧: ௧00), "திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போயதும்" (௨௧: ௪0), "அழற்க ணுக மாருயி ருண்ண" (௨௩: ௬௬), "நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி" (௨௩ : ௮௪) எனவரும் மணிமேகலை யாலும், 'புத்தன் திருஷ்டி விஷமாய்ப் பிறந்த ஜாதகத்து...... கண்விழிப்பிற் பிராணிகள் சாமென்றறிந்து தன்கண் விழியாதே கிடந்தமையின்' எனவும், 'நீ திருஷ்டிவிஷமான காலத்து.........அதற்கஞ்சி விழியாது கிடந்தது என்னே' எனவும் வரும் நீலகேசி விருத்தி சமய திவாகரத்தாலும், "கண்கிழித் துமிழ்விடக் கனலரா வரசு" (தாடகை. ௧0), "திட்டியின் விடமன்ன கற்பின் செல்வியை" (கும்பகர்ண. ௮0) எனவரும் கம்பராமாயணச் செய்யுட்களாலும் அறியலாகும். நாகஅரசர்களுள் ஒருசாரார் (ஸிந்தவம்ச அரசர்) திருஷ்டி விஷகுல திலகரெனச் சிறப்பிக்கப்படுவர் (Epigraphia Indica, Vol. III. p. 232 பார்க்க.)

* முன்னே யென்றது இந்நூல், ௬௬ - ஆம் தாழிசையுரையை.

† தொல். இடை. ௬. ௨௮.

சத்தி. இவள்போலும் மாகேசுவராதிகள் மகானென்னுமூலப்பிரகிருதிக் குப்பின் எண்ணுஞ்சத்தி. இது நையாயிக சித்திக்கும் ஒக்கும். மக்கா ளென்றது பொய்யே பூதப்பசாசுகளுக்கு.

பண்டு பூதனையென்னும் பசாசின் முலைநஞ்சை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பக வான் அமுதுசெய்து கொன்றருளினபடி கூறியது. (௩.௧௨)

வேறு.

557. எயிறுரா வாயார மிடறுரா வொருகாலு மெரிதீயறு
வயிறுரா வாறுத வடவாற விமையோரை வரவாரியே.

வடவு - மெலிவு. ஒருகாலும் எரி தீயறுவென்றது எல்லார்க்கு மொக்கும்; பேய்க்கு மிக்கிருக்கும். (௩.௧௩)

558. அரிதின்றபோரென்று கோனஞ்ச வமிர்தோடுமமிர்துண்டெழுங்
கரிதின்று பரிதின்று தேர்தின்று முனிகூளி களிகூரவே.

கோன் - தேவேந்திரன். அமிர்தோடுமெமிர்துண்டெழுங் கரி யென்றது சமுத்திரம் கடைகின்றகாலத்து அமிர்தத்தோடும் அதனை உண்டு எழுந்த அயிராபதத்தை. தேரென்றது ஆதித்தர் தேர்களையும் விமா னங்களையும். முனிதல் - உலர்தல். (௩.௧௪)

தேவர்கள் இறந்து பேய்களாதல்.

559. தேரில்லை கரியில்லை பரியில்லை யிவைநிற்க தேவென்பதோர்
பேரில்லை சுரராசன் விடுசேனை பேய்தின்று பேயாகியே.

தேவென்பதோர் பேரில்லையென்றது மனுஷ்ய சாதியிலும் தேவர் களுடைய நாமம் இட்டாரையும் கொன்றன பேய்களென்றவாறு. பேயல் லது இல்லையாகையும் பொருள்; தேவெல்லாம் பேயாகையுமாம். (௩.௧௫)

வேறு.

560. பரந்தா ருர்படை யூழியி லாழியை யொத்தது
பாயெரி கொன்று படுங்கடல் போற்குறை பட்டது
புரந்தா ருர்படை வந்து படும்படு மும்பர்கள்
பூதமும் வேதா ளங்களு மாயே புகுதவே.

எ - து: ஈசுவரனுடையபடை பரந்து யுகாந்த காலத்துச்சமுத்தி ரத்தை ஒத்தது. தேவேந்திரனுடையபடை வடவாமுகாக்கினியாற் குறை பட்ட சமுத்திரசலத்தை ஒத்தது. பின்னைப் படும் தேவர்களெல்லாரும் பூதபசாசுகளாய்ப் பிறந்து ஈசுவரன்படையிற் புகுந்தனர். எ - று. (௩.௧௬)

561. தந்தடி தின்றனர் தந்தலை மூளை விழுங்கினர்
தத்த முரத்துகு மாறு தடுத்தூ மடுத்தனர்
சிந்தடி வன்குற ளாலல கைக்குல மாகிய
தேவர் பிறப்பு மிறப்பு மிலாதவர் செத்தே.

தடி - மாங்கிசம். உரம் - மார்பு. யாறு - உதிரயாறு ; ஆகுபெயராக் கலுமாம் ; தந்திரயுத்தியுமாம். சிந்தடிவன்குறள் - பூதம் ; சிந்தடி - சிற்றடி, வன்குறள் - வலியகுறள் ; இங்கு முதற்பெயராய்ப் பொருள்படுவது. வன்குறளென்பதே சிந்தடியையுடையது. ஆலென்றது ஒடுவென்னும் வேற்றுமை. இதனை, *"யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும், பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்" என்பதனாற் கொள்ளாதே அம்பால்வீழ்ந் தான் அம்பொடுவீழ்ந்தானென்பதுபோலக்கொள்க. குறளாலலகைக்குலமா கியவென்றதனை உம்மைதொக்கதாக்கிப் பூதமும் பேயுமானவென்றலு மாம். இங்குப் பிறப்பாவது கர்ப்பக்கிரகம்புகுதல். "சிந்தடி வன்குற ளோடலகைக்குலமாகிய" என்றுபாடஞ்சொல்லின் உம்மைதொக்கது செய்யுள் விகாரமெனவுணர்க. செத்து - ஒத்து. (நகஎ)

562. ஆடாவிழியிணை காகமிருந்து பறிப்பன
வடிபடி தோயா தனகத நாய்க ளலைப்பன
வாடா மிஞிறிமி ராமுடி மாலை துகைப்பன
வல்வா யெருவைகள் வானோர் பெருமிதம் வாழியே.

கதம் - வலி. வாடாமாலை, வண்டு இமிரா மாலை : கற்பகமாலை ; "ஆடுவண் டிமிரா வழலவிர் தாமரை, நீடிரும் பித்தை நிவப்பச் சூடி" ; †பாணாறு. எருவை - கழுகு. பெருமிதம் - வேண்டற்பாடும் கருவமும். ‡"பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை, பெருமித மூர்ந்து விடும்." (நகஅ)

வேறு.

563. போர்த்தே ரிவுளி தின்றாளும் பாகு மிசைந்து பூட்டழிந்தே
தேர்த்தே ரென்ன வரும்பேய்த்தேர் தேவ ருலகிற்றிரியுமால்.

போர்த்தேரென்றது $ ஐ ஒடு கு இன் அது கண்ணென்னும் இவ்வா றென்னும் ஆறுருபுமேற்கும். இவுளி - குதிரை. ஆள் - வீரபுருஷர் ; தேராட்களென்னும் வழக்குணர்க; ஆளுதல் தெரிதலுமாம். பூட்டழி கையாவது குதிரையும் ஆளும் பாகனு முதலானவெல்லாம் அழிகை. என்ன - என்று சொல்ல. பேய்த்தேர் - தேர்ப்பேய். (நகக)

* தோல். வேற்றுமை மயங்கு. சூ. உந.
† பெரும்பாணாற்றுப்படை, சஅக - உ. ‡ திருக்குறள், கஎகூ.
$ தோல். புணர். சூ. கக.

564. அமையோ மென்னுமல்கையினந் தின்றுவிடாப்பண்டமிர் துண்ட
இமையோ ரிமையாப் பேயாகி யிந்த்ர லோகத் தீண்டுவால்.

அமையோமென்றது பசி அடங்கி அமைந்திலோமென்றவாறு. அமிர் துண்ட இமையோரென்றது ஆட்சேபம். ஈண்டுதல் - நிறைதல். ஆல் : அசைச்சொல். (௩௨௦)

வேறு.

565. முடைகமழ்ந்து தசையிழந்து முதுநரம்பொ டென்புமாய்
அடையவிந்த்ர லோகமும் பசாசலோக மாகவே.

முடைநாறுகையும் உடம்பின்மாங்கிசமின்றியொழிகையும் பழநரம் பும் பழுவென்புமாகையும் பேய்க்கு லட்சணம்.

இந்திரலோகம் பசாசலோகமாகையாவது பொன் இரும்பாகை. (௩௨௧)

566. முடையழுங்கி யமிர்தநாறி யழகமைந்த மொய்ம்பினல்
அடையவும் பசாசலோக மிந்த்ரலோக மாகவே.

உண்பெருத்துச் சம்பிரமித்த அதனாலே பொல்லா நாற்றம் நீங்கியும் தேவர்களுடைய சரீரத்தையே பலகால் விழுங்குதலால் அமிர்தம்நாறியும் தேவர்கள் அழகால் நிறமும் தேவர்கள் பெற்ற வலியால் வலியும் பெற்றன பேய்களெனவறிக.

இஃது இரும்பு பொன்னாகை; ரசவிசேஷம். (௩௨௨)

பிரமா பின்னும் படைத்தலும் அமர்மூளுதலும்.

வேறு.

567. பின்னையும் பிதாமகன் படைக்கப் பேரமர்
முன்னைபி னெழும்படி முடுகி மூளவே.

பிதாமகன் - பிரமன்.

இவன்படைப்பது முன்னைத்தேவர்கள் ஆன்மாவிற்கே சரீரம் கொடுப்பது. இப்பொருள் அருகர்க்கும் ஒக்கும்; பௌத்தர்க்கும் சிறிது ஒக்கும். சுத்த சைவரான மாகேசுவரர்க்கு ஆன்மாப்பிறக்கின் சிவலோ கத்திற் பிறத்தலல்லது முன்புள்ள சரீரமே வருகை பொருளல்ல. ஆத லால் அவர் சமயசித்தாந்தம் இந்திரஜாலமெனவறிக. (௩௨௩)

568. பித்த வானவ ரெங்கே பிழைப்பது
மொய்த்த பூதம் வயிற்றெரி மூண்டவே.

பித்தவானவரென்றது அவிர்ப்பாக முண்கைக்குப் பித்தேறிச் செத் துச் செத்துப் பிறந்த வானவர்களென்றவாறு. (௩௨௪)

569. மேலுங் கீழும் வெளிப்பட வான்விடுங்
கோலுங் குந்தமு மேவிளை கொள்ளியே.

வானென்றது தேவர்களை; பிறந்தவழிக்கூறலான ஆகுபெயர். ஆயுதம் விட்டபொழுது மேலுங்கீழும் மறைந்தன. அது கீழ்நின்றார்க்கு மேல் மறைகை; மேனின்றார்க்குக் கீழ் மறைகை. அவை வெளிப்படுகையாவது ஆயுதங்களைப் பூதபசாசகணங்கள் வாரிக்கொள்கை. கோல் - அம்பு. குந்தம் - ஆளெறிகோலும் தோமரமும் ஈட்டியும் சவளமும் தொந்தமும் விட்டேறும் பிறவுமெல்லாம் கொள்க. விளைகொள்ளியாவது வயிற்றின் மூண்ட நெருப்பை விளைக்குங்கொள்ளி. அவையிற்றை விழுங்கினர், அக்கினியைப் பிரச்சுவலிப்பிக்க; விளைகொள்ளி; வினைத்தொகை; *"மண்டு மெரியுண் மரந்தடிந்திட் டற்றால்" என்பதையுணர்க. (௫௨௫)

570. விட்ட தேரெலாம் வாரி விழுங்கவோ
இட்ட பேருத ரத்தீ யெரிவதே.

இதன் பொருளுணர்க. (௫௨௬)

571. புக்க வேழம் பொரியப் புகைபுறங்
கக்க வேழு பொழிலுங் கதுவவே.

எ - து: தேவர்களுடைய யானைகளெல்லாம் பூதபசாசுகளின் வயிற்றிற்புக்கன; அவ்வயிற்றிற்றீயாலும் யானைகளுடைய உடம்பின் நெய்யாலும் அவ்யானைகள் பொரிய வாயாற் புறப்பட்ட புகை ஏழுலோகத்தையும் புகைப்படுத்த. எ - று.

அகத்தீடு இது. பொழில் சோலையல்ல; பூமி. (௫௨௭)

572. இரிந்த தப்புற மிந்திர னேவலால்
விரிந்த தீயடை யச்சென்று விம்மவே.

எ - து: தேவேந்திரன் ஏவலாற் புறப்பட்ட அக்கினியெல்லாம் ஈசுவரனது படையான பூதகணநாதருக்கு அஞ்சி இரிந்தோடிப்போய் லோகத்துக்கு அப்புறஞ்சென்று விம்மின. எ - று. (௫௨௮)

573. சேனை யெல்லாந் திரிய விழுந்தன
ஆனை யெல்லா மணியணி யாகவே.

திரியவென்றது முன்பு விழுந்தபடி யெனவுணர்க. அணியென்றது படைவகுப்பை. (௫௨௯)

574. ஆழ மெட்டுங்கொ லவ்வயி றெண்டிசை
வேழ மெட்டும் புகப்புக வீழவே.

---

* புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, ௧.

கொல் : ஐயம். (௫௫௦)

575. வீழ்ந்த வேழங்கள் வெந்து வயிற்றுவீழ்ந்
தாழ்ந்த தண்ண லயிரா பதமுமே.

அண்ணலென்றதற்கு இந்திரனைக்கொள்ளலுமாம்; அண்ணல் அயிரா பதமென்னலுமாம். ஆழ்ந்ததென்றதனால் வயிற்றின் பெருமையை யுணர்க. (௫௫௧)

576. மெய்ய டங்கவெந் தார்சிலர் விண்ணவர்
கைய டங்கிய செந்தீக் கதுவவே.

கையடங்கிய தீ சாரூபம்பெற்ற பூதங்களின் கைகளிற்றீயெனக் கொள்க. (௫௫௨)

577. சோற்றுப் பாவகன் வெந்தனன் சூழ்திசை
வேற்றுத் தேவ ரெழுவரும் வேவவே.

பாவகன் - அக்கினிதேவன். சோற்றைப் பாகம்பண்ணுமவனெனக் கொள்க. சோற்றுப்பாவகன்:* "ஈரெழுத்து மொழியு முயிர்த்தொடர் மொழியும், வேற்றுமை யாயி னொற்றிடை யினமிகத், தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி" என்பதனாற் கொள்க. வேற்றுத்தேவர்: அல்வழி; "அல்லது கிளப்பி னெல்லா மொழியுஞ், சொல்லிய பண்பி னியற்கை யாகும்"; இச்சூத்திரத்திற் சொல்லியவென்ற இலேசாற்கொள்க; "வேனில் வேந்தன் வேற்றுப்புலம் படா" (௧௪ : ௧௨௪); சிலப்பதிகாரம். எழுவராவார் அல்லாத திசையிற்றேவர்கள். (௫௫௩)

578. சாலத் தீயி லரக்க ருபாதிகள்
ஆலத் தீயி லறவெந் தவியவே.

அரக்கர் - இராக்கதர். உபாதி - சரீரம். ஆலத்தீ - விஷாக்கினி. இதுவும் சாரூப்பியபதம். (௫௫௪)

579. அடைய வெந்தனர் துவாதசா தித்தரும்
உடைய வெங்கதிர் தம்மை யுருக்கவே.

இதுவும் சிவாக்கினி.
தம்மையென்றது ஆதித்தியர்களை; "ஏனை யிரண்டு நெடுமொழிக் கென்ப" என்பதனாலுணர்க. (௫௫௫)

580. தடஞ்செ யேகா தசரைத் தனித்தனி
முடஞ்செய் தேயவர் முத்தெருத் தெற்றியே.

---

* தொல். குற்றியலுகரப். சூ. ௬.

இதன் பொருளுணர்க. (டுடுசு)

581. திங்க டண்மையிற் றேரோ னவிந்தனன்
தங்கள் வெம்மையிற் றண்மதி வேவவே.

இதன் பொருளுணர்க. (டுடுஎ)

582. கால்கொ ளுத்துமச் செந்தீக் கடவுளும்
மேல்கொ ளுந்தகர் வீழ்ந்துழி வீழவே.

இதன் பொருளுணர்க. (டுடுஅ)

583. ஏறு தூக்கு மிடியெரி தீர்ந்தவர்
ஆறு தூக்குமம் மேக மடங்கவே.

ஏறு - எறியுந்தொழில். தூக்குதல் - செய்தல். இடியெரி : உம்மைத்தொகை. ஆறென்றது நீரை. தூக்குகை - மேனின்றும் கீழ்நாற்றுகை. (டுடுகு)

584. காந்த மூளத் திருக்கட் கதிர்க்கெதிர்
போந்த வெல்லாப் பொருப்பும் பொரியவே.

காந்த - காந்துதலைச்செய்ய. மூள - மூளுதலைச்செய்ய. கட்கதிர் - சந்திராதித்தாக்கினிகள். எல்லாப்பொருப்புமெனவே சூரியகாந்தாதி யெல்லாங்கொள்க. (டுசு0)

585. எப்புத் தேளு மிடுமெப் பணிகளும்
வெப்புத் தீயில் விரவி யெரியவே.

எப்புத்தேளும், எப்பணிகளும் : வினாமுதற்சொல். புத்தேள் - தெய்வம். இடுதல் - விடுதல். பணி - பாம்பு; ஆபரணமுமாம். வெப்புத்தீ - வெப்பென்னுந் தீப்பெயர். அது மூன்றுகாலையுடைத்து. (டுசுக)

586. அனிக மாய்வரு மாகண்ட லன்விடு
முனிக ணத்தர்த முத்தழல் மூழ்கவே.

அனிகம் - படை. ஆகண்டலன் - இந்திரன். முனிகணம் - ரிஷிகள் கூட்டம். இதனை ஆகண்டலன் விடும் அனிகமாய்வருகின்ற முனிகணத்தரெனக் கூட்டிக்கொள்க. முத்தழல் - உதராக்கினியும் கோபாக்கினியும் சிவாக்கினியுமெனவுணர்க. (டுசுஉ)

587. விரிமு கக்கட லேழ்பெரு வெள்ளமும்
பரிமு கத்தொரு செந்தீப் பருகவே.

திரைவிரிமுகமென்பது பெய்துகொள்க. பரிமுகத்தொருசெந்தீ - வடவாமுகாக்கினி.

இப்படி முகமுடைய பூதங்களுள்ளன. பூமியிலுள்ளனவாயின எல்லாம் கடலிலுள்ளனவாயின எல்லாம் பொன்னுலகத்துள்ளனவாயின எல்லாம் பிசாசப்பிறப்பினும் உளவெனவுணர்க. இப்பொருள் வேதவியாச மதம்; அசிதாகமத்திற் சாதனகாண்டத்திற் கண்டுகொள்க. (௫௮௩)

588. வேட்டுத் தீவர விட்டன காட்டுவெங்
காட்டுத் தீயின மூண்டு கதுவவே.

வேட்டு - அக்கினிகோத்திரத்தைச் செய்து. விட்டனவற்றையெனச் சாரியையும் வேற்றுமையும் ஒக்கத்தொக்கன. காட்டுவெங்காட்டுத்தீ- பாலை நிலத்துள்ள காட்டுநெருப்பு. (௫௮௪)

589. பெருக வெந்தன செந்தீப் பிழம்பெழ
உருக வெந்தன தாரகா லோகமே.

தாரகா லோகம் - நட்சத்திர லோகம்.
அவ்வுலகமெல்லாம் படையாய்ப்போய் வெந்தன. (௫௮௫)

590. முன்ன முன்ன வடைய முளியுமால்
பின்னை யாரவர் கையிற் பிழைப்பரே.

எ - து: ஈசுவரன்படையான பூதகணம் நினைக்கநினைக்கப் படை அடையக்கெடும். பின்னை யார் அவர் கையிற் பிழைப்பார்? எ - று.
முளிதல் - வெந்துபோதல். பின்னை - பின்பு. (௫௮௬)

தேவர்களைப்பத்துப்பிரமரும் மீளப்படைத்தல்.

591. பாவ காரப் பதின்மரும் யாவரும்
வேவ வேவப் படைத்தனர் மீளவே.

பாவகாரப் பதின்மராவார் தசப்பிரமர்கள். (௫௮௭)

பத்திரகாளியினது படையெழுச்சி.

வேறு.

592. படைத்துவிட்டசுரர் சேனையைத்தலைவி
பத்ரகாளிபடை கண்டுபெண்
டடைத்துவிட்டபடி யன்றியேயிறைவர்
முன்புநின்றனபின் பாகவே.

எ - து: பிரமர்களாலே படைத்துவிடப்பட்ட தேவசேனையைக் கண்டு இந்தச் சகத்காரணியான ஸ்ரீ மகாகாளியுடைய தந்திரமான பூதபசாசங்களெல்லாம் முன்பு வீரபத்திரதேவருடைய பூதம்வகுத்தபடியன்றி அப்படைக்கு முதற்றூசியாக முன்னேநின்று கைக்கொண்டு தேவர்களைப்

பொருதற்கு ஏற்றுக்கொண்டன. கொள்ளவே வீரபத்திரதேவர்படை மகாகாளிபடைக்குப் பின்னே நின்றன. எ - று.

பத்துப்பிரமர்களும் இதற்கு முன்புபட்டபடைக்குப் பத்துப்படி படைத்தாரெனவுணர்க. இதுபோலும் தேவிபடை முன்வந்து கலத்தற்குப் பொருள். (ருசஅ)

593. மோகமோகினிகள் யோகயோகினிகள்
யாகசம்மினிகண் முலைவிடா
நாகசாகினிகள் வீரபைரவிக
ஞதசாதகர்க ணண்ணியே.

எ - து: பிராணிசாலங்கட்கு மோகங்களைப்பண்ணும் மோகினிகளும் ஒன்றேடொன்று சம்பந்தம்பண்ணுகின்ற சிதானந்தயோகத்துக்குக்கர்த்தரிகளான யோகினிகளும் யாககாரியமான வேதோத்தேசஅவிர்ப்பாக மந்திரகாரணிகளான சாசுவதிகளும் அனுபோக காமசுகம் விடாத சுவர்க்க போக ராசப்பெண்களும் இவர்களெல்லோருக்கும் தலைவிமாரான பைரவவேஷதாரிகளும் ஓங்கார உங்கார சப்தப்பிரதானமான நாசக்கிருதமான மௌனஞானிகளுமாகிய ஆரணசடாங்கமான மகா தந்திரம் வந்து கூடின. எ - று.

முலையென்றது காமானுபோகத்தை; *சகத்திரவேதி யென்னும் அதன் பெயராலுணர்க; இதற்குக்காரணம், ஒருறுப்பு சருவாங்கத்திரும் ரோமபுளகித கம்பித சுகானுபோகத்தைக் கொடுத்தலே; இன்னும் சுவர்க்க வேதியென்றும் குயத்திற்குப்பெயர். சம்மினிகள் - சர்மினிகள். நாகம் - சுவர்க்கம். (ருசகூ)

594. யானையாளிபரி யேதிதேர்களென
வெண்ணில்கோடிபல பண்ணியிச்
சேனையாளென வநேகபூதமொடு
செய்தபேய்களொடு செல்லவே.

யானையாளியென்றது ஒருமிருகமென்பாரும் யானையும் யாளியுமென உம்மைத் தொகையென்பாருமுளர். யாளியென்பது படையின் சுகாசன வாகனங்களின் பெயர். யாளி வாகனமாதற்கு, † "யாமாமாநீயாமாமா யாளீ" என்பது மேற்கோள்; இது திருமாலைமாற்று. ஏதி - ஆயுதம். வாளென்பாருமுளர். சேனை-படையினது சமூகம். ஆள்-வீரபுருடர். (ருகூ0)

* சகத்திரவேதி யென்பதன் இயல்பு, இந்நூல், உஅ - ஆம் தாழிசையுரையாலும் அறியப்படும்.

† திருஞா. தே. சீகாழி.

வேறு.

595. கொண்டதிருக்கோ லங்களிருக்கும்
படியடியோமே கூறவிருப்பேம்
அண்டமனைத்துஞ் சூழவரும்பே
ராழிகளாமே யாழியவர்க்கே.

எ - து: நாயகியுடைய மாயாதந்திரம் கொண்டதிருக்கோலங்கள் இருக்கும்படி யாங்களோ சொல்லச்சமைந்திருப்பேம்! ஈது எங்களால் முடியாது. இந்தச் சகதண்டமுழுதும் சூழ்ந்துகொண்ட சக்கரவாளபருவதங்கள் இப்படையில் ஒருவர் கையில் ஓராழியாம். எ - று.

எனவே கையோடுகூடின காலத்துச் சக்கரமாம்; விரலோடுகூடின காலத்து ஆழிமோதிரமாம்.

கூறவிருப்பேமென்றது சொல்லுதற்கு வீற்றிருப்பேமென்னும் நயமுமாம்; வாணுளின் அற்பத்தைச்சொல்லிற்றுமாம். (ருகுக)

596. உலகுவகுப்பா ருலகுதொகுப்பா
ருலகுபடைப்பா ருலகுதுடைப்பார்
அலகுவகுப்பா ரகிலகலைக்கூ
றடையவிடுப்பா ரவளடியாரே.

உலகு வகுத்தலாவது சுர நர மிருக கிருமிசாதி யோனிகளாக ஆன்மாக்கள் செய்தவினைகள் தோறும் சரீரம்படைத்தலும் பிறவும். உலகு தொகுத்தலாவது யோனியும் யோனிபேதாபேதங்களும் சாதியும் சங்கரசாதியும் தொழிலும் திரட்டுதல். உலகுபடைப்பாரென்றது அவாந்தரயுகாந்தங்களிலும் லோகத்தை மீளமீளப்படைப்பாரென்றவாறு. உலகு துடைப்பாரென்றது லோகமெல்லாவற்றையும் அழிப்பாரென்றவாறு. அலகுவகுப்பாரென்றது அளவில்லாதலோகத்தை அளவிடுவாரென்றவாறு. அகிலகலைக்கூறடையவிடுப்பாரென்றது சதுசட்டி கலைஞானமான அறுபத்து நான்கு கலைஞானங்களுக்கும் விஞவுத்தரம் சொல்லுவாரென்றவாறு. இவையெல்லாம் செய்வார் மகாகாளியான பரமேசுவரியுடைய அடியாரென்றவாறு.

ஏயென்றது தேற்றேகாரம்.

எனவே பிரமா விஷ்ணு ருத்திர மகேசுவர சதாசிவாதி தேவர்களும் பிறர் எல்லாரும் அவளடியாரென்றவாறு. இதனைப் பிரமயாமளத்திற் கண்டு கொள்க. (ருகூ)

பத்திரகாளியின் படைகள் தேவசேனைகளோடு பொருதல்.

வேறு.

597. பொய்யானையு மானு முடன்றுபொரா
மெய்யானையு மானும் விழுங்கினவே.

பொய்: ஆதிதீபம்; ஆனுக்குங் கொள்க. உடன்று - கோபித்து. பொரா - பொருது. இவை இரண்டு வினையெச்சமும் விழுங்கினவென்ற தனோடு முடிந்தன.

இப்பாட்டில் விசேடம் மெய்யைப்போலப் பொருதனவென்பது. (ருகூ)

598. பொய்யாளியி லாளிடு மெஃகிடைபோய்
மெய்யாளியொ டிற்றனர் விஞ்சையரே.

எ - து: பொய்யாளியை வாகனமாக ஏறின வீரர் எறிந்தவேல் மார்பிடைப்புக்குப் புறப்பட்டுப்போக மெய்யானயாளிமேலேறிய வித்தியாதருங்கெட்டு வீழ்ந்தார். எ - று.

இப்பொருள் ஸ்ரீ அரிவம்சத்திற் கண்டது; பொய்யான மரத்தால் அமைத்த சிங்கத்தையுணர்க.

போயென்னும் வினையெச்சம் செய்தென்பதாயினும் செயவென்பதாகக்கொள்க. (ருகூச)

599. பொய்த்தோரணி முட்ட வெறும்பொடியாய்
மெய்த்தோரணி யற்றனர் விண்ணவரே.

தோரணிமுட்ட - தேரொடு தேர் தாக்க. (ருகூரு)

600. பொய்வாரி பரந்து புகப்புரளும்
மெய்வாரி பிறங்கி விசும்புறவே.

பொய்வாரி - பொய்க்கடல்; ஆவது ஈசுவரிபடை. புரளல் - இரு கரையும் புரண்டுவருதல். பிறங்கல் - பெருத்தல்; இது விளக்கு அவி தொழில்.

மெய்க்கடல் பொய்க்கடலைக்கண்டு பின்னேக்கிச் சுருண்டு சென்றது; விசும்புற்றுன் வருணராசனென்றபடி. (ருகூசு)

601. பொய்வந்த பதாதியு ளாவிபுகா
மெய்வந்த பதாதி விழுந்தறவே,

பதாதி - பெரும்படை. இப்படைக்குள் ஆவி புகுகையாவது இவர்கள் ஆவியைக்கொள்கை; இது 'நின்பிராணனைக்கொள்கின்றேன்' என்னும் வழக்கு. மெய்வந்த - மெய்யேவந்த: ஏகாரம் தொக்கது. (ருகூஎ)

602. பொய்யாயுத வாயுமிழ் பொங்கழலால்
மெய்யாயுதம் யாவையும் வெந்தறவே.

உமிழ்தல் - புறப்படவிடுதல். ஆயுதவாய் ஆயுதத்துவாயெனக் கொள்க; மகரவொற்று இயல்புகணத்துக்கண் அத்துக்கொண்டது.(௫௫௮)

603. பொய்ந்நின்ற பதாகினி தந்ததுபோய்
மெய்ந்நின்ற பதாகினி மெய்கெடவே.

பொய்யேயென்னும் ஏகாரம் தொக்கது. பதாகினி, ரத கச துரக பதாதிகளும் படைவகுப்பும் பிறவுமெனவுணர்க. தந்ததென்றது படர்க்கையிலும் செல்லும்; 'கண்டது' என்னும்பாடத்திற்குச் செய்ததென்று பொருள்கொள்க. மெய்க்கண்ணென ஏழாவது தொக்கது. (௫௫௯)

பட்சிசாதிகணங்களின் செயல்.

வேறு.

604. நுங்கள் கூறுகொன் றீரினி நொய்யகூ
றெங்கள் கூறெமக் கேவிடு மென்னவே.

இது பட்சிசாதிகணங்கள் உரைத்தது.

அவைதாம் பசாசகணங்களை நோக்கி, 'நீங்கள் நும்முடைய கூறுன மாயாசக்தியையுடைய தேவாசுரரைக் கொன்றீர்; இனி நொய்யபடை எங்களுக்காம்' என மேற்கொண்டன வென்றவாறு.

இதனை, 'உங்கள் கூறுகொன் றீரினியுள்ள கூறு' என்று பாடஞ் சொல்லின், தமிழன்று. (௫௬௦)

605. *பானி லாவைப் பசுங்கதிர்க் கொத்தொடு
மேனிலாவுஞ் சகோரங்கண் மேயவே.

பானிலா - பால்போலும்நிலா. பசுங்கதிர் - பச்சைக்கதிர்; பசுமை நிறத்திற்சென்றதன்று; இளமையிற்சென்றது. சகோரம் - நிலாமுக்கி.

இதன்கருத்து, சந்திரனை நிலாமுக்கியான பூதகணங்கள் உட்கொண்டன வென்பது. இவையும் ஈசுவரனதுபடையான பேய்க்கணத்தே புள்ளீடென்னும் பசாசகணம்.

இதனை வைத்தியசாத்திரத்தில் யோகமணிமாலையில் பாலக்கிரியையிலுணர்க. இது மந்திரவாதம். (௫௬௧)

*இத்தாழிசை முதல் "திருடனிந்திரன்" (௬௧௨)என்னும் தாழிசையிறுதியாக உள்ளவற்றிற் சகோரம் முதலிய பறவைகளின் இயற்கையைக் கவி புலப்படுத்தி யிருத்தல் அறிந்து இன்புறற்பாலது.

606. கோனம் போதரங் கும்போ தரம்புக
வானம் பாடியே கூடி மடுப்பவே.

கோன் - தேவேந்திரன். அம்போதரம் - கடலும் மேகமும்; பலபொருளொரு சொல். கும்போதரம் - கும்பம்போலும் உதரம்; உதரம் - வயிறு. வானம்பாடி - சாதகப்புள்.

இவையும் பேயினமெனவுணர்க, கும்போதரமென்றதனால். (௬௱௨)

607. *ஏறு மேறு மலைகளெல் லாம்புக
வேறு வேறு கபோதங்கண் மேயவே.

ஏறுமேறுமலைகள் - ஏறுகின்ற ஏறுகின்ற பருவதங்கள். கபோதங்கள் - மாடப்புறா. (௬௱௩)

608. பதங்கர் வெங்கதிர் பன்னிரண் டாயிரங்
கதங்கொ ணீலிகைக் கிள்ளை கவரவே.

பதங்கர் - துவாதசாதித்தியர். கதம் - வலி. நீலி - துர்க்காபரமேசுவரி. கிள்ளை - கிளி.

இவள் திருக்கையிற்கிளி தெய்வக்கிளியாதலின் தெய்வக்கதிரல்லது கொறியாதென்பது. கதிரென்றவிடத்துக் கிளிசென்று பாய்கை தொழில்; †ஆதித்தனைப்பழமென்றுபாய்ந்த ஸ்ரீ அனுமானை நினைக்க. (௬௱௪)

609. யூத நாயக ரோடுர கேசரை
வேத நாயகி தோகை விழுங்கவே.

உரகம் - பாம்பு.

எ - து: பாம்புப்படைக்குத் தலைவரான யூதபதிகளோடு நாகராசரைப் பரமேசுவரியுடைய மயில்கள் விழுங்கின. எ - று. (௬௱௫)

610. முன்ன ரம்பினு முத்தர் மிடற்றினுங்
கின்ன ரஞ்சுரர் நெஞ்சங் கிழிக்கவே.

---

* மாடப்புறாச்சாதிகள் பருக்கைக் கற்களை உண்ணுவனவாதலின் பூதகணங்களாகிய மாடப்புறாக்கள் தம்முடைய தகுதிக்கேற்ப மலைகளை உண்டனவென்றார். இதுபற்றியே மாடப்புறா தூதுணம்புறாவென வழங்கப்படும்: தூது - பருக்கைக்கல்; "ஒண்டேதை யுண்புற வீர்மறந் தார்." மறைசையந்தாதி, ௨௫.

† "செழும லர்த்திரு வனையதாய் செழுங்கனி நாடிப், பழுவ முற்றிடப் பசியினாற் பதைபதைத் திரங்கி, அழுதாற்றிய பாலக னன்னைமுன்னுரைத்த, பழமக்கிது வாமெனப் பரிதிமேற் பாய்ந்தான்." இராமாயணம், உத்தரகாண்டம், அனுமப். ௧௨.

முன்னரம்பென்றதைச் சத்தசுரமாக்கித் தமிழால் எழுநரம்புமான அவையிற்றில் முகநரம்பென்பாரும் 'முந்நரம்பு' எனப்பாடங்கொண்டு வலிவு மெலிவு சமனெனத் தமிழிலும் மந்த உச்ச ஸமமென ஆரியத்திலும் வழங்கப்படும் * மூன்று தானத்திலுமுள்ள ஓசையென்பாரும் தேவசாக வித்தியாதர கந்தருவமான திரிவித தந்திரமென்பாரும் உளர். இப்பாடந் தவிர மென்னரம்பினு முத்தர்மிடற்றினு மென்பதொரு பாடமுமுண்டு; அது விலக்கல்ல; மென்னரம்பு - மெல்லியநரம்பு. முத்தர் மிடறு - சாம வேத ஓசை; முத்தராவார் மகாதேவர்; "முத்தன்முத்தி வழங்கும்பிரான்" (கஉஎ); இது திருக்கோவை. †அவர் மிடறுபோலும் இசையைக் காட்ட வல்லதெனவுணர்க. கின்னரம்-கின்னரமிதுன பட்சிகள்; இவைபோலும் ஏமப்புள்.

இவை தாம்வல்ல சத்தியாலே ‡ எஃகுச்செவித்தேவர்களுடைய நெஞ்சைக்கிழித்துக் கொன்றனவென்பது பொருள். இது $ கானவேட்டுவர் இசைபாடி மிருகங்களை அழைத்துக் கொன்றாற்போல்வதெனக் கொள்க; § "கள்ளமூப்பி னந்தணன் கனிந்தகீத வீதியே, வள்ளி வென்ற நுண்ணிடை மழை மலர்த் தடங்கணார், புள்ளுவம்ம திம்ம

* "மூவகையியக்கம்" என்பர்; சிலப். அ : சஉ.

† மகாதேவர் மிடறு சாமவேத ஓசையை யுடையதென்பது, "சங்கணி குழையினர் சாமம் பாடுவர்" (திருஞா. தே.), "சாமம்போற் கண்டத் தானே", "பாடினார் சாம வேதம் பாடிய பாணி யாலே யாடினார்", "சாமவேத கந்தருவம் விரும்புமே", "பாடினார் சாம வேதம் பைம் பொழிற் பழனை மேயார்" (திருநா. தே.), "சங்கரா சாமவேத மோதீ" (சுந்த. தே.), "சாமகண்டா வண்டவாணா" (திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா, கோயில், ௩), "மாமலர்த் தெரியலான் மணிமிடற் றிடைக் கிடந்த சாமகீதம்" (சீவக. உ௦௩அ), "தங்கண்ட, மீதுல ராத சாம வேத மார்ப் பவர்போல்" (திருவிளை. மாமனுக. உ௩) என்பவைகளாலும் அறியலாகும்.

‡ எஃகுச்செவி மூவகைச்செவிகளுள் முதன்மையான செவியென்பர்; மூவகைச்செவிகளாவன: தோற்செவி, மரச்செவி, எஃகுச்செவி யென்பன; "எஃகுநுண் செவிகள் வீழச், செம்மையிற் கனிந்த காமத் தூது விட்டு" (சீவக. உஎகஅ) என்பதையும் அதனுரையையும் பார்க்க.

$ கானவேட்டுவர் இசைபாடி மிருகங்களை அழைத்துக் கொல்லுதலுண்டென்பது, "அசுணங் கொல்பவர் கைபோ னன்றும், இன்பமுந் துன்பமு முடைத்தே" (நற். ௩௦௪: அ-௯) என்பதனாலும் நன்கு புலனாம்; அசுணமா - இசையறிவதொரு விலங்கு.

§ சீவக. உ௦௩௯.

கன் புணர்ந்தவோசை மேற்புகன், றுள்ளம் வைத்த மாமயிற் குழாத்தி னோடி யெய்தினார்;'' இதனையுணர்க; இது சிந்தாமணி. * காட்ட வீணையும் †சரீரவீணையும் ஒக்கக்காட்டின சிலபட்சிகள். இதனைற் பாடவல் லாரும் மாகேசுவரர்; ஆடவல்லாரும் அவரேயென உம்மைக்கண் வந்தது. (௩௯௯)

611. சக்ர மாய்ச்சென்று சக்ரவா கங்களே
விக்ர மாயுத வெள்ளத்தை வெட்டவே.

எ - து: சக்கரவாகப்பட்சி ஆணும்பெண்ணும் தம்மிற்பிரியாவாதலால் வாயலகுகோத்து உடம்புதழுவிச் சக்கரம்போல் வினைசெய்யவற்றாயிருத் தலால் சக்கரமாகி விஷ்ணுவின் ஆயுதங்களின் பரப்பு அடையப் போம்படி வெட்டித் துரந்தன. எ - று.

விக்கிரமன் - திரிவிக்கிரமன்; விஷ்ணுக்களின் திருநாமம். விக்கிரமன் ஆயுதம்: இதன்முடிபு அறிக. இதனை விக்கிரமாயுதமெனத் தமிழாலேயும் முடிக்கலாம். விஷ்ணுக்கள் ஏவலே உயர்ந்து நின்றதென்றவாறு. இங்குப் பிணமொத்துநிற்றல் தசப்பிரமர்கள் படைத்த படைப்பெருமை யெனவுணர்க. (௩௯௭)

612. திருட னிந்திர னுய்ந்து திரியுமோ
கருட னுயிரங் கண்ணுங் கவரவே.

இதன் பொருளுணர்க. (௩௯௮)

பத்திரகாளி வாளியேவுதல் முதலியன.

613. ஆளி யேறி யகிலாண்ட நாயகி
வாளி யேவி யுலகை வளைப்பவே.

இதன் பொருளுணர்க. (௩௯௯)

614. எக்க வந்தமு மெப்பிண முங்கிரி
ஒக்க வந்தொரு வாளிக் குதவவே.

இதன் பொருளுணர்க. (௩௭0)

615. பூமிவட்டமும் போரெரி வட்டமு
நேமி வட்டமு நேரொத்து நிற்கவே.

---

* காட்டவீணை - மரத்தாற்செய்தவீணை.

† சரீரவீணையென்பது பாடுவோருடைய சரீரமே. இதன் இயல்பைச் சிலப்பதிகாரத்து மூன்றாவது அரங்கேற்று காதையில் உ௬-ஆம் அடியா கிய, "யாழுங் குழலுஞ் சீரு மிடறும்'' என்பதில்,மிடறுமென்றதற்கு உரை யாசிரியர்கள் எழுதிய விசேடவுரைகளால் உணர்க.

இதன் பொருளுணர்க. (கூஎக)

616\. கொன்ற தன்றிமை யோர்பிணங் கூளிகள்
தின்ற சீர்தந் திருவுள்ளஞ் சேர்த்தியே.

எ - து: இப்பிரபஞ்சத்தைப் பத்துப்பிரமர்கள் ஒருவர்க்கு ஒன்பது கோடியாகப் படைக்கப்படைக்க மாயாதேவி அவையிற்றைக்கொன்ற படிக்கல்ல தாம் பூஷித்தது; இப்பிரமர் படைப்பெல்லாம் படப்படப் பட்டபிணங்களை அற்பமும் தோற்றாதபடி பிசாசகணங்கள் அடங்கத்தின்ற படிக்கே திருவுள்ளஞ் செய்து. எ - று.

சீர் - அழகு. சீரமென்று பாடஞ்சொல்லிற் பேயின்பசியடங்கியதில் திருத்திகொள்கை யென்க. தன்றிருவுள்ளமெனின், தேவியின் திருவுள்ள மெனக்கொள்க. (கூஎஉ)

வேறு.

617\. புங்கவாளி யொன்றினாற் புரத்ரயஞ் சகத்ரயஞ்
சிங்கவாளி யொன்றினா லிருவருஞ் சிதைப்பவே.

புங்கமாவது அம்பின் கடைக் கவைத்தலைக்கண். இதனையுடைய வாளியான அம்பொன்றினாலே திரிபுரதகனம் பண்ணினார்மகாதேவர்; சிங்க வாளியொன்றேவிச் சகத்திரயங்களை விநாசஞ்செய்தருளினாள் தேவி; திரிபுரங்களோ சகத்திரயங்களோ பெரியன? தெரியாவெனவுணர்க. சிங்கவாளியொன்றென்றதனால் சிங்கமும் ஆளியுமொன்றென்னலுமாம். அன்றியே சிங்கத்திலேறிவந்தஆளியொன்றினாலே சகத்திரய விநாசம் பண்ணியருளினாளென்றுமாம். இப்பாட்டில் வாளியொன்றினாலென்பதே பொருள். புங்கவாளி: வாளி-அம்பு; சிங்கவாளி: ஆளி-ஊர்தி. இருவரு மென்றது தாயுந்தகப்பனுமென்றவாறு. இதற்குக் கடாப்புகுதின் விடை: * "உறுபசியொன் றின்றியே யுலகடைய வுண்டனையே" என்பதும், † "பாரெல்லா முண்டநம் பாம்பணையான் வாரானால்" என்பதும். தாயுந் தந்தையும் மக்களைக்கொல்வாரோவெனின், ‡"ஈன்றாள் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச், சான்றோர் முகத்துக் களி" என்பதுவிடை. (கூஎங)

வீரபத்திரதேவர் அருளிச்சேய்தல்.

வேறு.

618\. இப்படிப் பட்ட பின்னு மிமையவர் படைகண் டையர்
அப்படை யின்ன நின்ற தென்கொலென் றருளிச் செய்ய.

---

* சிலப். கஎ: "அறுபொருள்." † திருவாய்மொழி, ரு. ச: க.
‡ திருக்குறள், கஉங.

அருளிச்செய்தவர் வீரபத்திரதேவர். பொருதவள் துர்க்காபரமேசுவரியல்லள்; மாயாதேவி. பொருதுவென்றபடையும் பொய்ப்படையென்பது. இதுவே இதுகாறும் சொல்லிப்போந்ததெனவுணர்க.

இந்திரஞாலங்காட்டின சிலபூதம். (௬எச)

கணநாதர் விண்ணப்பஞ் செய்தல்.

619. படப்பட வயனு மக்கள் பதின்மரும் படையா நின்றார்
விடப்பட வணியோ யென்று விண்ணப்பஞ் செய்யக் கேட்டே.

அயன் - பிரமா. மக்கள் பதின்மர் - தசப்பிரமாக்கள். விடப்பட வணியோய் - விடத்தையுடைய பணியையே அணியாக உடையோய். (௬எரு)

வீரபத்திரதேவர் செயல்.

620. சீறிய சினத்தீ யுண்ணத் திரிபுர மெரித்த நாளில்
ஏறின திருத்தேர் நின்று மிழிந்தன னெங்கள் வீரன்.

எங்கள்வீரனென்றது படைத்துணைபோன பேய் தேவிக்கு விண்ணப்பஞ் செய்கிறபடி; வீரன் - வீரபத்திரதேவர். (௬எசு)

வேறு.

621. மாணெனெண்மரு நான்முகத்தன மூகைசூழ வமைந்த தார்
ஞாணென் மஞ்சன மென்கொல்காரண நாரணாதிக ளாசமே.

எண்மர் - அட்டகணநாதர். நான் முகத்தன - ரத கச துரக பதாதியான படைகள். மூகை - படைக்கூட்டம். (௬எஎ)

622. காடுபோகு சடாமுடிக்கபி டேகமண்ட கபாலமே
ஊடுபோக வநந்தகோடி சகத்ரதாரை யொழுக்கவே.

அண்டகபாலத்தை அண்டகபாடமென்னலுமாம். (௬எஅ)

623. செய்யகைத்திரு நாணணிந்தருள் செய்கெனத்திரு மங்கலந்
துய்யதும்புரு நாரதாதிகள் வேதவீணை தொடங்கவே.

திருநாண் - திருமங்கலநாண். வீரப்பெண்ணைத் திருக்கலியாணம் பண்ணுகை அன்றல்ல; வென்றி கொண்டநாளைச்சுட்டிற்று. தும்புருநாரதர் களம்பாடு பொருநர்; "வேதாநாம்ஸாமவேதோऽஸ்மி" * ஸ்ரீ கீதை. (௬எகூ)

* ஸ்ரீ கீதை - பகவத்கீதை; "வேதாநாம்" என்பது, ஷை கீதையில் ௧0 - ஆவது அத்தியாயத்தில் ௨௨ - ஆவது சுலோகத்தின் பகுதி.

வீரபத்திரதேவர் போர்க்கோலம் கொள்ளுதல்.

624. *பொதியில்வாழ்முனி புங்கவன்றிரு வாய்மலர்ந்தபுராணநூல்
விதியினால்வரு தும்பைமாலை விசும்புதூர மிலைச்சியே.

தும்பைமாலை சூடினார் வீரபத்திரதேவர். (௫௮௦)

625. கச்சியிற்சுர சூதசீதள பல்லவங்கன விற்கலித்
துச்சியிற்பனி வீசுகண்ணியின் வெண்ணிலாவை யொதுக்கவே.

கச்சி - காஞ்சிபுரம். சுரசூதம் - தேவலோகத்தின் மா. கலித்தல்- ஒலித்தல். உச்சி - திருமுடி. பனிவீசுகண்ணி - பாலசந்திரன். (௫௮௧)

626. மாறில்பேரொளி வட்டமிட்டு வரம்பிலாமறை மாநிறுத்
தீறில் †காலமு ஞாலமுங்கொடு செய்ததேர்மிசை யேறியே.

மாறில்பேரொளி - சந்திராதித்தர். வட்டம் - தேருருளை. மா - குதிரை. ஈறில்காலம் - காலந்தான். ஞாலம் - பூமி.
ஈசுவரனுக்குத் தேர் இது. (௫௮௨)

627. கால்பிடித்து நிவந்ததேர்தம காணியாய்வழி வந்துமுட்
கோல்பிடித்து வலஞ்செய்தேறி விரிஞ்சனேகுசை கொள்ளவே.

கால் பிடித்தலாவது தேர்க்கால்பிடித்தல்; சந்திராதித்தர் இருவரையும் இரண்டு உருளையாகப் பிடித்தல். நிவத்தல் - பரத்தல்.

எ - து: தேர்க்குப்பாகனாகிக் குசைக்கயிறும் முட்கோலும் பிடித்துப் பாகுசெலுத்துகை பிரமாக்களது காணியாதலின் ஒருபிரமா வந்து புகுந்து திருத்தேரைப் பிரதட்சணமும் நமக்காரமுஞ்செய்து முட்கோலும் வடிகயிறும் கைக்கொண்டேறினான். எ - று.

இப்படி ஒருபிரமா தன்பதமிழக்குங் காலத்திலே, ஸ்ரீகயிலாசத்தேயிருந்து பிரமபதம் வேண்டியிருப்பார் பலருளரன்றே, அவர்களிலே ஒருவன் பிரமாவாகக்கடவன். அவன் வந்து இப்படிச்செய்வான். இக்கதை வேதத்திலும் மகாபாரதத்திலுங்கண்டுகொள்க. விரிஞ்சன்-பிரமா. (௫௮௩)

628. மாகமேவரு மூரிறக்க விளைந்தநாளில் வளைந்ததேர்
நாகமேகொல் பினாகமேகொ விடத்திருக்கையி னண்ணவே.

---

* இத்தாழிசையில், ‘அகத்திய முனிவாருளிச் செய்த பழையநூலின் விதிப்படி ஸ்ரீ வீரபத்திரதேவர் அதிரப்பொருதற்குத் தும்பைமாலையை அணிந்தருளினர்’ என்னுமுகத்தால் தமிழ்மொழிக்கு அகத்தியமுனிவர் பரமாசாரியரென்பதை இந்நூலாசிரியர் விளக்கியிருத்தல்போற்றத்தக்கது.

† “உலகு மூழியுங் கொண்ட மைந்ததோர், இலகு வைதிகத் தேரிலேறியே” என்றார் முன்னும்; தாழிசை, ௫௫௭.

இதன் பொருளுணர்க. (௩அச)

629\. புரங்கொலம்புகோல் வந்துவந்திடை
போனபோன புராணர்பொற்
சிரங்கோ லம்புகோ லென்கொலொன்று
வலத்திருக்கை திரிக்கவே.

எ - து: விஷ்ணுக்கள் அம்புக்கோலாக்வும் அக்கினிதேவன் அம்பின் இரும்பாகவும் மகாவாதராசன் இறகாகவும் ஞானிகள் கோபம் இரும்பிற் கூர்மையாகவுங்கொண்டு திரிபுரதகனம் பண்ணின அம்புகொல் இஃது எனவும் அன்றியே பிறந்துபிறந்து மரித்துப்போன பழையோர் பலருளரன்றே, அவர்களுடைய தலைகளைக்கொல்லும் அம்புகொலெனவும் வேறியாதெனவும் ஆராயும்படி வலத்திருக்கையில் ஓரம்பு வந்துநின்றது; அதனை அத்திருக்கை திரித்தருள. எ - று.

இராசாக்கள் தாம் மதித்தவீரராயவர்க்குப் படை வழக்கத்துறை ஈது; இதனை, * "மொய்த்தபூண் மறவேந்த, ஞொத்தவர்க்குப் படைவழங் கின்று" என்பதனாலறிக. மகாதேவர்க்கு வீரபத்திரதேவர் மதிப்புடைய சாமந்தர். ஒத்தவர்க்கென்பதன் பொருளுணர்க. "அடையார்முனை யகத் தமர்மேம் படுதற்குப், படைவழங் குவதோர் பண்புண் டாகலின், உருவி லாள ஞெருபெருங் கருப்புவில், இருக்கும் புருவ மாக வீக்க" (உ: சஉ - ரு); இது சிலப்பதிகாரம்; "ஐயங் களைந்திட் டடல்வெங்கூற் றுலிப்ப, வையிலை யெஃக மவைபலவு - மொய்யிடை, யாட்கடி வெல்களிற் றண்ணல் கொடுத்தளித்தான், வாட்குடி வன்க ணவர்க்கு" (கூச); இது வெண்பாமாலை. இதில் வீரபத்திரதேவர் இப்படை † இப்படிப்பட்ட பின்னும் உண்டான காரணமென்னென்று கேட்டதனால், தாழ்வு இங்குப் புகுந்ததெல்லாமுணர்ந்தருளி அம்புவரக்காட்டினர் மகாதேவர், சருவக்கினராகையின்; பிறவுமுணர்க. (௩அரு)

630\. ஏனமெய்தன சிங்கமெய்தன கற்கியெய்தன வெண்ணிலா
மீனமெய்தன வாமையெய்தன வாவநாழிகை விம்மவே.

ஏனமெய்கையாவது: பூமிதேவி பண்டு பாதாளத்திலேவீழ விஷ்ணு பகவான் அநந்தசயனம்விட்டு ஸ்ரீவராக ரூபங்கொண்டு பூமியை எடுத்தருளி இரணியாட்சனை அசுரனைக்கொன்றருளி மிக்க ஆங்காரத்துடனே சங்காரகாரியமும் தானே செய்யவேணுமென்று நினைப்ப, மகாதேவர்

---

*புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கூச - பி - ம்.

† இந்நூல், கூகஅ-ஆம் தாழிசை.

கிராதவேடங்கொண்டு அப்பன்றியையெய்து கொன்றருளி * அதன் கொம்பைச் செவ்வகத்திப்பூவாகச் சாத்தியருளின கதை.

சிங்கமெய்தனவென்றது : இரணியவதை பண்ணினகாலத்தில் வீரகெறுவமிக்கு ஸ்ரீ நாரசிங்கரூபம் அட்டகாசம்பண்ணித் தனது சிங்க நாதமும்பண்ண மகாதேவர் சிம்புளாக இருஞ்சி எடுத்தருளினரென்னுங்கதையுடன் மாறுபடாதோவெனின், மாறுபடாது ; சிம்புளாவது பிராணவதம் பண்ணுதெதாரு பட்சியாதலால் அவ்வடிவுகொண்டு வந்து வதைசெய்தலரிது ; இதற்கு, "பறந்து சிம்புள் பையென வைத்தலுங், கயலேர் கண்ணி துயிலேற் றெழவே, யுயிர்பிரிந் தருமையி னுறுபுட் போக" என்பது மேற்கோள் ; இஃது உதயணன் கதை. பின்னையும், அந்தச்சிங்கம் மகாமேருவின் முழையினின்றும் புறப்பட்டு மீண்டும் ஆங்கார ஆரவாரஞ்செய்யத் திருவேடுவராய்க் கொன்றாரென்பது ; இதனை ஸ்ரீ வாதுளமென்னும் ஆகமத்திற் கண்டுகொள்க.

கற்கியென்றது கலியுகாந்தத்தில் வருவதொரு குதிரையன்றோவெனின், † கிழமைபோல யுகங்களும் வருவன போவனவெனவுணர்க.

எண்ணிலா மீனமென்றது பலமீனையல்ல ; ஒருமீனே நீளத்தாலும் பெருமையாலும் எண்ணிலாததெனவுணர்க. அதுதானும் உகந்தோறும் வருவதுண்டு. அன்றியே எண்ணிலாவென்றதனை எல்லாவற்றினும் ஒக்கக் கூட்டிக் கொள்கை உத்தமம்.

ஆமை பண்டு கடல்கடைகிறகாலத்து மந்தர பருவதத்தைத்தாங்க முதுகுகொடுத்துக் கடல்புக்கு உறங்கினதன்றி விஷமஞ்செய்ததில்லையன்றே ; அதனைக்கொன்றவாறு எப்படியென்னின், அமுதத்தை அசுரர் உண்ணுதபடி வஞ்சிப்பப் பிறர்மாட்டார் ; இவ்வாமையான மாயனே வேணுமெனநினைத்து மோகினிவடிவங்கொள்கவெனக் கொள்ளாது உறங்கியே யோகஞ்செய்ய அசுரரைவஞ்சிப்பான் பொருட்டு அதனைக் கொன்றருளிய தெனவுணர்க. அவ்வாமையின் ஓடுபோலும் திருமுடியிலுள்ளது.

இவையெல்லாம் அம்புகள் ; எய்தனவென்னுந் தொழிலாற்பெற்ற பொருட்பெயர்.

இவ்வம்பெல்லாம் முதுகில் ஆவநாழிகையில் வந்துபுகுந்து நிரம்பினவென்றவாறு.

இனிப் பத்துப்பிறவியில் ஐந்துபிறவியைக்கழித்து ஐந்து பிறவியை விடுவானேனென்னின், அவைதாம் 'வாமன பரசுராம ஸ்ரீராம பலபத்திர

---

* "புகழா வாகைப் பூவி னன்ன, வளைமருப் பேனம்" (பெரும்பாண். ௧0௧ - ௧0) என்பதில், பன்றிக் கொம்பிற்கு அகத்திப்பூவை ஆன்றோர் உவமை கூறியிருத்தல் இங்கே அறியற்பாலது.

† "கழிந்தவளர் கிழமையி னெழிந்த வூழி" என்பது மாடலம் ; 126-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

தேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ண' என்பனவன்றே; இப்படி மனுஷ்யப்பிறவியாத லால் அறிவுண்டாய்க் கௌரவமின்றியே இருத்தலாற் கொன்றிலரென வுணர்க. (௩அசு)

631. பிடித்த வில்லி னெறிந்த நாணொலி
யண்ட பித்தி பிளந்துபோய்
வெடித்த வோசையி லப்பு றத்வனி
போல மேலெழ விம்மவே.

எ - து: பண்டே படைவழக்கத்தாலே வந்துபுகுதப் பிடித்த வில்லி னாணை ஜயகோஷம் பண்ணி ஏற்றியவோசை அண்டங்களின் அடுப்ப மும் அடுக்கும் பிளந்து பிளந்த ஓசையின் பிரதித்துவனிபோலே அப் புறத்திலே செல்ல விம்மியது. எ - று.

"ப்ரதித்வனி" என்றே பாடமிடலுமாம். (௩அஎ)

632. சூல மோபுவ னங்க ளுக்கு
முகுந்த னாதி சுரர்க்குமாய்
கால மோவென வந்த தந்தில்
கணிச்சி யுங்கனல் காலவே.

எ - து: சூலமோ? அது சூலமல்ல. லோகத்துக்கும் விஷ்ணுவாதி யாகவுள்ள தேவர்கட்கும் மாயக்கடவ காலமென்று சொல்ல வந்தது, பண் டேயுள்ள பரசுவான சூலம் நெருப்பைக் கக்கி. எ - று.

மாய்காலம் - மாயுங்காலம், மாய்க்குங்காலம்; 'மாய்காலமானது' என் பது வழக்கு. அந்தில்: அசைநிலை. கணிச்சி கனல்கக்குதற்குக் காரணம் துணைபெற்றேனென்பது. (௩அஅ)

633. புனைந்து வந்த மதிக்கு முன்பு
பயந்த வேலை பொறுமையால்
நினைந்து வந்தமு தஞ்சொ ரிந்தென
மாலை வெண்குடை நிற்பவே.

புனைதல் - ஒப்பித்தல். பொறுமை - பிரிதற்குப்பொறுமை. தாய் வந்த வரவுபோன்றது இது. மாலைவெண்குடைக்குஉவமை பாற்கடலன்று; இஃது அபூதவுவமை. எனவே பாலசந்திரன்பிறந்தது லவணசமுத்திரத் தெனவுணர்க. (௩அகூ)

634. அமைய நிற்கு மலங்க லேறு
பிறங்க வெண்கொடி யாடுமால்
இமைய வெற்பு மதன்க ணின்று
மெடுத்த கங்கையு மென்னவே.

அமையநிற்றலாவது லோகத்துக்குப் பொருந்தநிற்றல்; இது தர்ம ரூபமாய் விகாரவேறுபாடின்றியே வலிதாயிருத்தல். அலங்கலாவது வாகன சுசிரூஷை பண்ணும் உபகாரப் பிரதானமான மாலை. பிறங்க - பெருக்க. வெண்கொடியென்றது, தர்மரூபம் வெளுத்திருத்தலால். மாலென்றும் ஆலென்றும் இரண்டுமொம்; மாலென்னிற் பெரியவென்றும் ஆலென் னில் இடைச்சொல்லென்றும் ஆகும்.

பகீரதனென்னும் ராசேந்திரன் தன் வங்கிசத்தான சகரர் அறுபதினு யிரவரைச் சுவர்க்கமேற்றுதற்குத் தவஞ்செய்து ஆகாசகங்கையை இழிச்ச அஃது இமவான்மேல் வீழ அம்மலைப்பரப்பும் அழகுங்கண்டு அது கீழேவிழா தொழிய மீண்டும் அவன் தவஞ்செய்து ஆகாசத்தேபோக எடுத்துவிட அக் கங்கை இமவானினின்றும் ஆகாசத்தேபோவது போன்றது ரிஷபத்துவச வர்ணம்.

இதில் பண்புவமை முதலாயின வெல்லாங்கொள்க. அதன்கணென் றது சுட்டுச்சொல்லிற் சாரியையும் வேற்றுமையுருபும் வந்தன. (௬௩௰)

தேவர்கள் வலியழிதல்.

635. வாச வன்றச நூறு கண்ணு
மறைந்து பேரிருண் மண்டவே
கேச வன்றகை மௌலி போயிருள்
கெட்ட கேடு கிடக்கவே.

வாசவன் - தேவேந்திரன். தசநூறு - பத்துநூறு; ஆவது ஆயிரம்.

எ - து: தேவேந்திரனுடைய சகசிர சட்சுவும் வெறியோடிக் குருடா யின. அன்றியே மகாவிஷ்ணுவினுடைய திருமுடியில் ரத்தினங்கள் இருண்ட கெட்டகேடு கிடக்க. எ - று.

தசநூறு: இது கிரந்தமுந் தமிழுங்கூடியவாறு; "தச்நான் கெய்திய பணைமரு ணோன்றாள்" (௧௧௫); இது நெடுநல்வாடை. (௬௩௧)

636. சடைகொல் வெம்மழு வாய்கொ லுண்டு
புனற்பெ ருந்தகை சாயவே
கடைகொ றீகொள் கரங்கொல் வவ்வி
யிருந்த வத்தி கரிந்தவே.

முன்னிற்பாட்டில் இன்னதனல் இன்னது கெட்டதென்று உணர் தலாகாததை இப்பாட்டிற் கண்டுகொள்க, தொடர்நடைச் செய்யுளாத லின்.

எ - து: சடைகொல்லோ மழுவின்வாய்கொல்லோ வாரியுண்ண வருண ராசன் சாய்ந்துபோயினன்? திருக்கண் மலரோ திருக்கையோ வௌ விக்கொள்ள வருணராசன் இருந்த அத்தியான எழுகடலும் கரிந்தன? எ-று.

கடையென்றதற்குத் திருக்கண் மலர்க்கடையைச் சொல்லலுமாம்; உகாந்த காலக்கடையென்னலுமாம். சடை புனல்கண்டுழி வவ்வும். திருக்கையில் நெருப்பும் அப்படியே. * "கொல்லே ஐயம்." (௩௬௨)

637. திங்கண் மண்டில மேற வெந்து
களங்க மல்லது தீயவே
வெங்கண் மண்டிலம் ராகு முற்ற
விழுங்கி யொத்து மழுங்கவே.

எ - து: முன்னிற்பாட்டிற்கூறிய திருச்சடையின் சிவப்பாலும் திருக்கையின் நெருப்பிற்சோதியாலும் சந்திரமண்டிலத்தில் வெண்மையற்றுக் களங்கம் பிறச்சுவலித்தது. பின்னை ஆதித்திய மண்டிலத்திற் சோதி ஆதித்தனை ராகு முற்றவிழுங்கிச் சருவக்கிரகணம் பண்ணியதுபோற் கறுத்தது. எ - று.

ராகுவென்ன மேகமறைவிற் சோதி மிகக் கெடாதெனவுணர்க. வெங்கண் மண்டிலம் - ஆதித்தியன்; குணப்பெயர். (௩௬௩)

638. கொட்ட வூத வெடுத்த பல்லிய
மைந்தும் வந்திறை கொள்ளவே
இட்ட வெண்குடை வீசு சாமரை
யாவும் யாரு மிழக்கவே.

இறை - கூட்டமும் பெருமையும். யாவும்யாருமிழக்க வென்னவே எல்லாராசபரிச்சின்னங்களையும் எல்லாரும் இழந்தாரெனவுணர்க. (௩௬௪)

639. சூட வென்று வகுத்த தும்பை
புராரி சேவடி தோயவே
வீட வென்று வகுத்த தும்பை
சுரேசர் மௌலி மிலைச்சவே.

புராரி - ஈசுவரன். மிலைச்சுதல் - சூடுதல். இவன்படையொடு தாம் பொருது பிழைக்கவொண்ணாதென்று நினைத்து மரணமேவெற்றியாக எண்ணி † அதிரப்பொரு தும்பை சூடினார் தேவர்களென்றவாறு. (௩௬௫)

* தொல். இடை. சூ. ௨௦.

† "வெட்சி நிரைகவர்தன் மீட்டல் கரந்தையாம், வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியாம் - உட்கா, தெதிரூன்றல் காஞ்சி யெயில்காத்த னொச்சி, அதுவளைத்த லாகு முழிஞை - அதிரப், பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கோர், செருவென் றதுவாகை யாம்." பழைய செய்யுள்.

640. விட்ட வூர்தி யனைத்து மும்பரை
வீசி வந்தன விம்மவே
தொட்ட வாயுத முற்று மற்றவர்
கைது றந்தடி சூழவே.

ஊர்தி - வாகனம். விட்டவூர்தி - பூசலுக்கு எதிர்பொரவிட்ட வாகனம். தொட்ட - தீண்டின. ஆயுதமெல்லாம் ஈசுவரன் படையிலேவந்து கூடுதற்குக்காரணம் மாயையினுடைய சத்தியெனவுணர்க. அடி - ஈசுவரனது ஸ்ரீ பாதம். (௬௪௰)

641. போகை யேயென வைன தேயனு
மன்ன முங்குடி போகவே
கூகை யேமிடை காக மேயவர்
கொடி மிசைக்குடி கொள்ளவே.

போகையேயென - புறப்பட்டுச்செல்லுவதே காரியமென்று.

எ - து: விஷ்ணுக்களின் துவசமும் பிரமாவின் துவசமுமான பட்சிகள் பறந்துபோயின. பின்னைக் கொடிக்கோல்களின்மேற் கூகையுங்காக்கையுமாகிய உற்பாதபட்சியான மூதேவிகள் வலமும் இடமும் சென்றும் மேய்ந்தும் குடிகொண்டன. எ - று.

"கனவே போலவு நனவே போலவு, முன்னிய தன்றியென் னுள்ளக நடுக்குறக், கருநிறக் காக்கையும் வெண்ணிறக் கூகையும், இருவகை யுயர்திணைக் கேந்திய கொடியொடும், வெருவந்த தோற்றத்தா லுருவின பல கூளிக், கணங்கள் குருதி மண்டைசுமந் தாடவும், பறையன்ன விழித்தகண்ணாள் பிறையன்ன பேரெயிற்றாள், கூடன்ன பெருமுலையா ளிடைகரந்த பெருமோட்டா, ளிடியன்ன பெருங்குரலா டடிவாயாற் றசைப்புறத்தாள், கடலன்ன பெருமேனியாள் காண்பின்னுக் கமழ்கோதையாள், சிலையன்ன புருவத்தாள் சென்றேந்திய வகலல்குலாள், மழையுமஞ்சும் வளியும் போலுஞ், செலவினொளொருபெண்டாட்டி, தலைவிரித்துத்தடக்கைநாற்றி, மறனெதிர்ந்து மாறுகொண்டறியா, வறிவுக்கிம்முறை நானிவ் வளவன்றே, பூவிரல் காட்டி நீறுபொங்கத்தன்,கைகளா னிலனடித் தூரையிடஞ் செய்து, காடு புகுதக் கண்டேனென் னுங், கவலை நேசமோ டவல நீந்தினள், அன்றது மன்றவ் வதிகமான் றூய்க்கு." இது தகடூர்யாத்திரை. (௬௪௧)

இந்திரன் போர்தொடங்கல்,

642. பின்வ ருஞ்சுட ராழி யானடு
வாக மீதுப்ர தானராய்
முன்வ ருஞ்சுர ரோடு மிந்திரன்
வந்து தோமர முட்டவே.

எ - து : மகாவிஷ்ணுக்கள் மத்தியத்துநிற்ப மேன்மேலே பிரதானராகிவருகின்ற படைக்கெல்லாம் முன்னேவருகின்ற தேவர்கள் சேனையோடேகூடத் தேவேந்திரனும் கொடிப்படை முதற்றூசிக்குக் கர்த்தாவாகிவந்து தோமரப்போர் செய்யத்தொடங்கினான். எ - று. (௩௯௮)

வேறு.

643. புரண்டு மின்னுநெடு நாணு டங்குவன
மேக ராசிபொழி யப்புறத்
திரண்டு வில்லுமென விந்த்ர சாபமுடன்
யந்த்ர சாபமு மிறங்கவே.

எ - து : நெடுநாள் புரண்டு புரண்டு நுடங்கி விடாதனவாகிய மின்னுடனே மேகராசிகள் மழைபொழிய வானத்து இரண்டுவில்லும் பிறச்சுவலிப்பதுபோலத் தேவேந்திரன் வில்லும் வீரபத்திரதேவர் திருக்கைக் கொற்றவில்லும் ஒக்கவளைந்தன. எ - று.

யந்திரசாபமென்றது மகாமேருவை; இதன்பயன் பின்னும் நெடுநாள் நின்று தொழிற்படுகை. (௩௯௯)

திருமாலின் போர்.

644. சேய கண்கனன் முராரி தங்கள்கடல்
செல்க வென்னவது சென்றதால்
நாய கன்பரசு பாணி வேணியொரு
நாக நாவினை நனைத்ததால்.

சேயகண் - சிவந்தகண்; நீளியகண்ணுமாம். முராரி - விஷ்ணுக்கள். தங்கள் கடலென்றது பாற்கடலை. அதற்கடையாளம் ஒன்றாதலால் அதுவென்னும் பெயரும் சென்றதென்னும் வினையும் ஒன்றாயின. ஆல்: இடைச்சொல். நாயகன் - ஈசுவரன். பரசுபாணி - பரசுவென்னும் ஆயுதத்தைக் கையிலேயுடையவன்; இஃது அன்மொழித்தொகை. வேணி - சடை. நாகம் - பாம்பு.

பாம்பின் நாக்களவும் பாற்கடலின் அளவும் ஒக்கும்; ஆழத்தின் அளவு நாக்கின் அடுப்பத்தின் அளவு. (௪௦௦)

645. படப்ப டப்பெரும் பரவை யாயிரம்
பள்ளி மாலெதிர் பரப்பினான்
விடக்க ருங்கணின தையர் கைத்தொடி
விழித்த தன்றவையும் மேவவே.

எ - து : முன்புவிட்ட திருப்பாற்கடலை ஒருபாம்பு தன் நாக்கை நனைத்து ஒழிக்க விஷ்ணுபகவான் அதற்கு லச்சித்துக் கோபித்து ஈசுவரனை யும் படையையும் அகப்படப்பிடிக்க ஆயிரம் பாற்கடலைப் படைத்துவிட அவையும் ஈசுவரனது திருக்கையிலுள்ள * திட்டிவிஷமாகிய ஒரு மகா நாகமானது தன்கண்ணாலே நோக்க அப்போதே வெந்தன. எ - று.

பள்ளிமாலென்றது உறங்கும் மயக்கினனென்றவாறு; அன்றியே உறங்கும் பெரியோனென்றுமாம். ஐயர் - மகாதேவர்; அழகினையுடைய ரென்றுமாம்.

கைத்தொடியென்றது முன்கைக்கடக வளையலாக விட்டபாம்பை யென உணர்க; "பொன்னெடு மலையைப் பன்னிரு வடங்கொடு, புணரியைக் கடைந்தநாட் புணர்த்த பன்னக, வரசன்வாய் நெரித்தவ னணிவா லுய்த்திடப், பற்றி வளையெயிற் றுனெடு முன்கையிற், கடக மாயி னற் சங்கரன் றன்னை, யங்நெடு மாலே யடியிணை காண்பா, னன்னமே முடிதொடு மன்னம்." இதனையுணர்க. இதிற் பாம்பின்வாலும் தலையும் முடிந்திட நீளம்போதாமையின் வாயைநெரித்து வாலைப்புகவிட அது வாலைக்கடித்துக்கொண்டு கங்கணமானது. ஆதலால் ஈசுவரன் ஆக்கி னையை அஞ்சி வாய்விடமாட்டாது கண்ணிட்டுப்பார்த்தே ஆயிரம் பாற் கடல்களையும் வற்றுவித்ததெனவுணர்க. (சoக)

646. வைய முண்டுதனி துஞ்சு மாலைவர
மாய னார்விலக நாயனார்
ஐய முண்டுதரு மம்ப ணித்தருளு
மாதி யால்பொரு தழித்ததால்.

வையம் - உலகம். ஆல் - பள்ளிகொண்டருளிய ஆலவிருட்சம்; ஐ : இரண்டாம் வேற்றுமை. மாயன் - விஷ்ணுக்கள்; ஆர் : இடைச் சொல். விலக - எறிய. நாயனார் - மகாதேவர். ஐயம் - பிச்சை. ஆதி யால் - முதல் ஆல்; இது ஈசுவர சாங்கியத்திற்கண்ட பொருள்; மூலப்பிர கிருதியான பிரதானப் பொருள். (சoஉ)

647 ஆழி மாயன்விட வாதி வானவன்மு
னூட கச்சிறகி னருகுபுக்
கூழி மாருத மிரண்டு பாடும்வர
வூடு சென்றதவ னுவணமே.

* திட்டிவிஷமென்னும் பாம்பினது இயல்பை, இந்நூல், 554 - ஆம் தாழிசையின் அடிக்குறிப்பாலுணர்க.

ஆழிமாயன் - விஷ்ணுக்கள்; ஆழியை மாயன் விடவென்றதல்ல; ஆழிமாயன் உவணத்தை விடவென்றவாறு. ஆதிவானவன் - வீரபத்திர தேவர். ஆடகம் - பொன். ஊடு - நடுவு. அவனென்றது ஆழிமாயனை; இயற்பெயர்ப்பின்னர்ச் சுட்டுப்பெயர் வந்தது. உவணம் - கருடன்.

வீரபத்திரதேவர்முன் யுகாந்தகாலத்து மகாவாதம் இரண்டுபாலும் கருடன் இரண்டுசிறகிலும் புக்கு வீசினதென்றவாறு. இது மகாவாதம் புக்கதென்றதல்ல; சிறகின் விசைக்கால் ஊழிக்காலை ஒத்ததென்பது பொருள். (சஂ0ஙு)

648. இறகு தீயவுயிர் தீய வீயுமதன்
வெற்று டம்புலகி னெல்லையின்
பிறகு தீயென வெழுந்து வீழ்ந்திட
வுயிர்த்த தையர்விடு பெற்றமே.

எ - து: மகாவிஷ்ணுக்களால் விடப்பட்ட கருடபகவானுடைய இறகும் பிராணனும் ஒக்கத்தீய மிருதித்த அவனுடையகளேபரம் உயிரின்றிச் சக்கரவாளவெற்பின் அப்புறத்து ஒரு நெருப்புப்பிண்டமென்ன விழும்படி ஐயர் விட்ட பெற்றம் நிசுவாசத்தை விட்டது. எ - று.

எனவே *முன்னிற்பாட்டிற்கூறிய பிச்சையின்பெருமை இதுவென வுணர்க. (சஂ0சஂ)

649. சக்க ரப்படை முகுந்த னேவவது
தானு மெங்களிறை தானெனு
நக்க ரப்படை சடாட விப்புடையி
லுண்ட றுத்ததொரு நாகமே.

முகுந்தன் - விஷ்ணுக்கள்.

அச்சக்கரத்தைச் சடையிலிருக்கும் ஒருபாம்பு விழுங்கிற்று.

இது பாம்புக்கு இரும்பு இரையாகை; மண்ணுணியென்னும் பெயராலுணர்க; இரும்பு மண்ணின்காரியமே இரும்பு பிருதுவியல்லவென்று கொள்வாரும் விஷ்ணுக்கள் சக்கரமாவது வாயுசத்தியென்பாரும் பிற கூறுவாரும் உளர். நக்கர் - மகாதேவர். அப்பு - நீர். அடைசடாடவி - அடையுஞ்சடாடவி; வினைத்தொகை. (சஂ0ரு)

650. ஆல மொன்றுமமு தென்று பண்டமுது
செய்யு மையர்பணி யன்றியே
சூல மொன்றுதனி சென்று மற்றவன்
மணித்து மாய்முடி துணித்ததே.

* முன்னிற்பாட்டென்றது, 646-ஆம் தாழிசையை.

ஆலம் - நஞ்சு.

எ - து : நஞ்சொன்றையுமே அமுதமாக அமுது செய்தருளும் மகா தேவர் அருளிச்செய்யாமலிருக்கச் சூலமொன்று திருத்துழாய்த்திருமுடியைச்சிதைத்துக் கொண்டுபோயிற்று. எ - று.

*தலையொடுபோகக் கடவது ஈசுவரன் திருவுளமன்றாகையின் தானே போய்ச் செய்தது. (சுoசு)

இந்திரன் படையையேவுதலும் அவை அழிதலும்.

651. வளையு மாழியு மருங்கு பற்றியதொ
ரிந்த்ர நீலகிரி மறிவதொத்
திளைய வாசவன் விசும்பி னின்றும்விழ
வெரிசி னந்திருகி யிந்த்ரனே.

வளை - சங்கு. ஆழி - சக்கரம். மருங்கு - இருபக்கம். இந்திரநீல கிரி உபேந்திரனென்னும் இளைய இந்திரனுக்கு ஒப்பு.

அவன்றானும் விஷ்ணு சக்தியாதலால் ஆகாசத்தினின்றும் வீழ்ந்தான் ; விஷ்ணுக்களது திருமுடியறவே அவன் சத்தியற்றதென்பது இதன் கருத்து.

இனி இந்திரன் கோபித்துச்செய்தது. (சுoஎ)

652. மேக வெள்ளநதி வெள்ள நூறுகென
வும்பர் நாயகன் விளம்பினன்
மாக வெள்ளநதி கொண்ட தோர்சடை
வளைந்து கொண்டதவை வற்றவே.

உம்பர்நாயகன் - தேவேந்திரன்.

எ - து : தம்பிபட்டதற்குக் கோபித்த இந்திரன், மேகவெள்ளத்தில் ஆறுசளான வெள்ளங்களெல்லாம் சென்று ஈசுவரனைவளைந்துகொள்கவென்ன, திருச்சடைதான் பண்டே ஆகாசகங்கையை வௌவியதாதலால் ஆகாசத்தினின்றும் வந்தவெள்ளங்களை வற்ற வௌவியது. எ - று. (சுoஅ)

653. மெத்து வேலைகளை வச்ர பாணிவர
விட்ட போதரி விரிஞ்சரைக்
குத்தும் வேல்கொறலை வெட்டும் வாள்கொலெயி
லெய்யு மம்புகொல் குடித்ததே.

---

* இந்நூல் 726 - ஆம் தாழிசையின் உரையைப்பார்க்க.

மெத்துதல் - நிரம்புதல். வேலைகள் - கடல்கள். வச்சிரபாணி - தேவேந்திரன்.

எ - து: முன்புவிட்டமேகங்களைத் திருச்சடை வௌவக்கண்டு மிகக் கோபித்து உலகத்துள்ள சமுத்திரங்களையெல்லாம் ஈசுவரன்மேல் ஏவப் பண்டு விஷ்ணுக்களைக்குத்தின வேலோ பிரமாவின் தலையைவெட்டின வாளோ திரிபுரதகனம் பண்ணின அம்போ அக்கடல்களெல்லாவற்றையும் வற்றக்குடித்தது? எ - று.

இதன்கருத்து: மூன்றாயுதங்களும் பண்ணினகாலத்திலுங்கூட நீர் தோய்க்கப் பெற்றனவில்லை தெய்வீகமாதலால்; அன்றியேயும் எல்லாக் கடல்களும் வேணும் நீர்தோய்க்குமிடத்து.

கொல்லென்னும் ஐயத்தாற் கடல்கள் வற்றினவாறு தெரிந்ததில்லை யெனவுணர்க. (௪0௯)

654. வளைந்து வந்தன புரந்த ரன்குல
விலங்க லைப்பணி மதாணியோன்
விளைந்து வந்தன வெறும்பொ டித்தனது
கைப்பொ டிச்சிறிது வீசவே.

பணிமதாணியோனென்றது பாம்பான பேரணிகலஆரங்களையுடையா னென்றவாறு.

இந்திரன் விட்டபருவதங்கள் ஈசுவரன் விட்டதிருநீற்றால் வெறும் பொடியாயின வென்றவாறு.

வெறும்பொடியென்றது ஸ்ரீ மந்திரஸம்ஸ்கார மில்லாதபொடியை. எனவே ஸம்ஸ்காரப்பட்டபொடி எளிதிற் சத்துருசயம்பண்ணுமென்ற வாறு.

இதன்கருத்து: பருவதங்களும் பரமாணுவின் திரட்சியேயென அறிந்த அறிவினது சக்தி எறிந்தவாறு; இஃது ஆருகதருக்கும் ஒக்கும்; இது மணிமந்திர ஔஷதம். (௪௧0)

655. காடு கொண்டபடை கொண்டு வந்தசுர
ரீசன் விட்டதொரு கற்பகக்
கோடு கொண்டதனை யும்ப டைப்பையு
மடக்கி நின்றதவர் கொன்றையே.

காடுகொண்டபடை - விருட்சக்கூறுகள்; வல்லி சசியாதிகளெல்லா மெனவுணர்க.

இவையெல்லாம் வேதாகமஞ்சொன்னபடி அமைத்தது விஷ்ணு சக்தி; இவையிற்றைக்கொண்டுவந்த தேவேந்திரன் இவையிற்றுக்கு ராசா

வான் கற்பகவிருட்சத்தையும் காட்டையுங்கொண்டுவந்து தந்திரமாக ஈசு வரன்மேலே விட இவையெல்லாவற்றையும் அவருடைய திருக்கொன்றை தன்னிழற்கீழே அடக்கிக்கொண்டு நின்றது.

சுாரீசன் : தமிழ்முடிவு. (௬௧௧)

656. இடிப்பெரும்படை யெரிந்து மண்டிவர
விண்ட லத்தரச னேவினன்
அடிப்பெருங்கடவு ளூழி யீறுதொறு
மாடு மஞ்சன மவித்ததால்.

மண்டுதல் - மிக்கு மேற்சேறல். விண்டலத்தரசன் - இந்திரன். அடிப்பெருங்கடவுள் - மகாதேவர்.

அவர் உகாந்தாலத்தில் ஆடியருளுந்திருமஞ்சனமான யுகாந்தாக்கினி நீர் அவையிற்றை அவித்ததென்றவாறு. மகாதேவர்க்குநீர் மற்றை யவர்க்கு நெருப்பு. (௬௧௨)

657. வச்சி ரப்படையு மிந்தி ரன்படையில்
வந்த தாலதனை வல்லவன்
முச்சி ரப்படையும் வேறு செய்திலது
நீறு செய்ததெதிர் முட்டியே.

வச்சிராயுதத்தைத் திரிசூலம் எதிரே முட்டிப் பொடியாக்கிற்றென்ற வாறு.

வல்லவன் - மகாதேவர் ; இதற்குத் தேவவல்லவனென்றும் எல்லாரி னும் வலியனென்றும் எல்லார்க்கும் பிராணவல்லபனென்றும் சுவாமி யென்றும் பொருள். உம்மை சிறப்பு ; வச்சிராயுதத்தையும் நீறாக்கித் தென்றவாறு. (௬௧௩)

வேறு.

658. நிலத்தை யேவ நிசிந்தனு மோரடித்
தலத்தை யேவினன் முற்றுந் தகரவே.

எ - து : தேவேந்திரன் பூமியெல்லாவற்றையுந் தந்திரமாக மகாதேவ ரெதிரே ஏவினன். அதற்கு மகாதேவர் தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்தொன்றை ஏவியருளினர். எ - று.

நிலத்தை யேவியதற்குக் காரணம் தேவர்கள்கால் நிலந்தோயாமையும் அதனாற் காரியமில்லாமையு மெனவுணர்க. நிலத்தையேவுகையாவது பிருதுவியங்கிசத்தை யெல்லாம் ஏவுகை. ஓரடித்தலத்தை யேவியது மண் ணைங்கட்டிக்கு உள்ளங்காலை ஏவினதொத்தது. முற்றுந்தகர - நிலமுழு துங்கெட. (௬௧௪)

659. ஓத மேவ வொருகுறும் பூதத்தை
நாத னேவின னவை நனைக்கவே.

எ - து : பின்னைத் தேவேந்திரன் சலாங்கிச மெல்லாவற்றையும் ஏவ ஈசுவரன் தன்னுடைய நாவினை நீர்கொண்டு நனையென்று ஒருகுறும் பூதத்தை ஏவியருளினர். அதுவும் அப்படிச் செய்தது. எ - று. (சகரு)

660. தீயை யேவச் சிரித்தொரு கொள்ளிவாய்ப்
பேயை யேவின னெங்கள் பிரானுமே.

சிரித்தென்றது நிலத்தினும் நீரினும் பெரிதோ நெருப்பென்றவாறு. எனவே நெருப்பு ஸ்ரீ மாயையின்றியே எரியாது; உஷ்ணமேயுள்ளது. எங்கள் பிரானென்றது வேண்டாவினைக் கேடுசெய்தார் எங்கள் நாயகனு ரென்றவாறு; வெறும்பேயானும் விலக்கலாவதற்குக் கொள்ளி வாய்ப்பேயை ஏவினரென்றபடி. உம்மை, தாமும் அப்படிச் செய்தா ரென் பது. (சகசு)

661. காற்றை யேவ வுயிர்ப்பதொர் கட்செவிக்
கூற்றை யேவின னைய குறளனே.

கட்செவி - பாம்பு. கூற்றென்றது கூற்றைப்போல்வதற்குப் பெயர். ஒருமாத்திரையாவது ஒருகம் இம்பாம்புக்கு; இவ்வுயிர்ப்பின்பெயர் உகாந் தாக்கினிச்சுவாசம். ஐயகுறளன் - அழகியகுறளன்; இது வீரபத்திர தேவர் பெயர். ஐயர்குறளனென்னும் ரகாவீற்று வேறுபாடத்துக்குப் பொருள்: ஐயர் - மகாதேவருடைய, குறளன் - வீரபத்திரதேவரென்பது; குறளென்றது குறுமையையன்று. 'ஐயர் குறளன்' என்றதில் ரகாங் கெடவும் இலக்கணமுண்டு. (சகஎ)

662. வானை யேவ வயப்புய மாம்பெருஞ்
சேனை யேவின னெங்கணுஞ் செம்மலே.

எ - து : இந்திரன் ஈசுவரன்மேலே ஆகாசத்தையேவ அஃதடங்கி அழிய ஈசுவரன் தன் திருத்தோள்களையேவியருளினன். எ - று.

எனவே வெளியடங்கியது. ஆகாசத்துக்கு வெளியே வலி; *"மாநிலஞ் சேவடி யாகத் தூநீர், வளைநரல்...... தீதற விளங்கிய, திகிரி யோனே." (சகஅ)

* "மாநிலஞ் சேவடி யாகத் தூநீர், வளைநரல் பௌவ முடுக்கை யாக, விசும்புமெய் யாகத் திசைகை யாகப், பசுங்கதிர் மதியமொடு சுடர் கண் ணாக, வியன்ற வெல்லாம் பயின்றகத் தடக்கிய, வேத முதல்வ னென்ப, தீதற விளங்கிய திகிரி யோனே." நற்றிணை, கடவுள்.

தேவர்களும் பிறரும் அழிதல்.

663. அண்டர் யாவரு மாழி கடைந்துபண்
டுண்ட வாரமு தோடு மொருங்கவே.

அண்டர்கள் - தேவர்கள். ஆழிகடைந்து பண்டுண்டவாரமுதென்றது மகாமேருவை மத்தாக்கி வாசுகியைக் கடைகயிறாக்கிச் சந்திரனைத் தூணாக்கி விஷ்ணுக்களை மத்துக்குஅடைகல்லான ஆமையாக்கித் தேவர்களும் அசுரர்களும்கூடிப் பலகாலும்வருந்திப் பிரயத்தனம் பண்ணிப்பெற்ற அமுதென்றவாறு. (சகக)

664. அமுதில் வந்த வயிரா பதமவர்
குமுத வாயுமிழ் நஞ்சிற் குளிப்பவே.

அவரென்றது பூதகணங்களை. குமுதவாய் : உவமைத்தொகை ; குமுதம் ஆரவாரமென்னலுமாம். நஞ்சென்றது அவர் வாயிற்புறப்பட்ட பருஷவாக்கியங்களை. அபருஷவாக்கியம் அமிழ்து. (சஉ௦)

665. பாற்க டற்படு பாய்மாப் படுபுனற்
காற்க டற்சுழி யுள்ளே கரப்பவே.

பாற்கடலிற் பட்ட பாய்மாவாவன: பண்டு ஒருரிஷி அசுவங்கள் மேய்வனகண்டு தன்கையைத்தட்டித்தாத்த அவற்றுட் சிலகுதிரை கடலைக்கடந்து போயின. அவையிற்றை யாவனமென்பாரும் தெறசியென்பாருமுளர். அவையிற்றிற்சில பாற்கடலிலே விழுந்தன. அவையிற்றை நாராயணபகவான் புறப்படவிடுத்தான். அவை சுவேதாசுவங்கள். அவையிற்றின் வழியின அர்ச்சுனன் தேர்பூண்ட குதிரைகளென்பர். இதனைச் *சாலிகோத்திரத்திற் கண்டுகொள்க. அன்றியே இந்திரன் குதிரைகளும் அவையிற்றிற் பிறந்தனவென்று சொல்வாருமுளர். காற்கடல் - காற்றுக்கடல். (சஉக)

666. அங்க ணுயகி யங்கியி லுள்ளன
தங்கள் காறங்கை தாங்கண்ட வண்ணமே.

அங்கண் - அவ்விடம் ; இது வேற்றுமைச் சொல்லல்ல ; வேற்றுமையிடப்பொருள் ; அவ்விடத்துக் கண்ணென்பது ; அத்துச்சாரியையும் ஏழாமுருபுந்தொக்கன; அவ்விடத்து ஓரிடத்தோரிடத் தெனப்பொருளாக்குக.

* சாலிகோத்திரம்-சாலிகோத்திர முனிவராற் செய்யப்பட்ட ஒரு நூல் ; இது குதிரைகளின் இலக்கணங்களைக் கூறுவதென்றும், இம்முனிவர் குதிரைகளின் உள்ளத்தையறிந்து செலுத்துதலில் வல்லவரென்றும் கூறுவர் ; " கூந்தன் மாவுள மறிதலிற் சாலிகோத்திரனே." நைடதம், கலிநீங்கு. க௦.

நாயகியாவாள் மகாகாளி. அவளுடைய அங்கியாவன நவகுண்டப் பிரயோ காக்கினி. அவை காமரூபம், மலயசம், கோலகிரி, களாட்டகம், சேர்கா ரம், சியேனம், சாலாதரம், பூரணகிரி, பராபரபீடம்; அவையிற்றின் அதிவேகமாகிற நவாக்கினியாற் பரிவிருதமான மண்டலம். அவ்வக்கினி யிற் பூதகண நாதர் தாங்களே காலாலும் கையாலும் பாய்ந்து பிசைந்து கண்டபடி பொடியாக்கினு ரென்றவாறு. இவ்வக்கினி வேதத்தில் யாம ளாக்கினி.

இப்பாட்டிற்கு வேருெரு பொருள் உரைப்பர். அது: தேவர்கள் கால்களையுங் கைகளையுந் தறித்துத் தேவியுடைய அக்கினி குண்டத்திட்டா ரென்பாருமுளர். அதுபோலும் மாங்கிச யாகம். இரண்டிலும் நல்ல துணர்க. (சுஉஉ)

667. வேற்றுக் கோட்டிப் பதிெருெ விண்ணவர்
ஏற்றுக் கோட்டி னுயிர்க்கழு வேற்றவே.

வேற்றுக்கோட்டி யென்றது ராசாவில்லாத தன்னரசு நாட்டிற் கோட்டிபோலக் கர்த்தாவில்லாத கன்மவாதக் கோட்டி யுடையராகித் தாமும் ருத்திரமூர்த்திகளாகி வேறுபட்ட ஆத்தானம் உடைய ரென்பது. ஏற்றுக் கோட்டினுயிர்க் கழுவேற்றவே யென்றது அவர்தாம் உடைய ரிஷ பங்களின் கொம்புகளே கழுவாக உயிர்க்கழுவேற்றினுர் பதிெருருவரையு மென்றவாறு. எனவே மகேசுவரதேவர் கீர்த்திகளாயும் ருத்திரவாக னங்களாயும் உள்ள கோவை வதைபண்ணிற்றிலர். (சுஉங)

668. உக்கு நின்றன ரும்ப ருடம்புதாம்
புக்கு நின்ற நிலைவிடப் போகவே.

உகுதல் - கெடுதல். புக்குநின்ற நிலையாவது ஆன்மாச் சென்று பிறந்த தேவசரீரம். (சுஉச)

பின்னும் பிரமன் சேனையை வகுத்தல்.

669. உய்ய லாமென வும்பர் பிதாமகன்
மய்ய லாற்பின் னுஞ் சேனை வகுக்கவே.

உம்பர் - தேவர்கள். பிதாமகன் - பிரமா.

உம்பர்சேனையைப் பின்னும்படைத்தான் பிரமாவென்றவாறு. (சுஉரு)

மீள அமர் தொடங்கல்.

670. வகுத்துச் சேனையை வானவர் கோமகன்
தொகுத்து விட்டமர் மீளத் தொடங்கவே.

இதன் பொருளுணர்க. (சுஉசு)

இந்திரன்விட்ட படைகள் அஞ்சியோடல்.

671. தேர்த்தட் டாயன் றுடைந்தது தேர்ந்துகொல்
பார்ப்புத் தேள்பயத் தோடு பறந்ததே.

எ - து: தேவேந்திரன் தனக்குப்படையான பிருதுவியை முன்னே ஏவ அது பண்டு திரிபுர தகனத்துத் திருத்தேர்த்தட்டாகி ஈசுவரனைத் தாங்கமாட்டாது உடைந்ததை நினைந்தோ, பயப்பட்டு முன்பு நிற்கமாட்டாது பறந்தது? எ - று.

பார்ப்புத்தேள் - நிலத்தெய்வம். (சஉஎ)

672. பண்டு மாண்மகன் றன்செயல் பார்த்தவோ
மண்டு மாழிக ளென்கொன் மறிந்தவே.

மாண்மகன் * - பிராமணப்பிள்ளை.

எ - து: அவனழ அவனுக்கு அவன் முற்றத்திலே பாற்கடலையழைத்துக்கொடுத்தருளின பழங்கதையை நினைத்தோ, இந்திரன் வரவிட்ட கடலேழும் பயப்பட்டு மீள மறித்துப்போயின? எ - று.

முன்பு பிருதுவியையும் அதன்பின்னர் அப்புவையும் படையாக விடுத்தான் இந்திரன். (சஉஅ)

673. ஊழித் தீயுவந் தாடுவ தோர்ந்தகோ
பாழித் தீநடு வென்கொல் பணிப்பதே.

ஊழித்தீ - யுகாந்தகாலத்துத்தீ. பாழி - பெருமை. பணித்தல் - நடுங்குதல்.

இந்திரன் அக்கினியையும் ஏவினன். (சஉகூ)

674. உயிர்ப்ப வர்க்குநா மென்பதை யுள்ளியோ
செயிர்ப்பு மாருதம் பேர்ந்து திரிந்ததே.

எ - து: இந்திரன் விட்டகாற்றுக் கோபம் நீங்கி மீண்டது, ஈசுவரனது உச்சுவாச நிசுவாசமல்லனோ யானென்றுநினைத்தோ? எ - று. (சங0)

675. தம்மை மாய்க்குந் தழற்பிழும் பென்பதோ
வெம்மை மாறி விசும்பின்மின் மீண்டவே.

---

* பிராமணப்பிள்ளையென்றது உபமன்னிய முனிவரை; அவருக்குப் பாற்கடலளித்தமை, "பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப் பாற்கடலீந்தபிரான்" (திருபல்லாண்டு, கூ), "அத்தர் தந்த வருட்பாற் கடலுண்டு, சித்த மார்ந்து தெவிட்டி வளர்ந்தவன்" (பெரிய. திருமலை. கஙு) என்பவற்றாலறியலாகும்.

மாய்த்தல் - மின்னுடையசோதியைப் பிரகாசியாமல் அடக்குதல். அது பஞ்சமகாசத்தத்தில் கொடியடக்கம்போல வெனவுணர்க. தழற்பிழம்பு -மகாதேவர் ; ஆகுபெயர்.

இந்திரன் ஆகாசத்து மின்களையெல்லாம் படையாக ஏவினனென்பது. (சஙக)

676. ஐயர் வேணி யரவமங் காப்பவோ
வெய்ய ஞாயிறுந் திங்களு மீண்டவே.

எ - து : படையாக ஆதித்திய சந்திரர்களை ஏவினன். அவை ஈசுவரன் திருமுடியிற்பாம்பு வாய்அங்காக்கப் பயப்பட்டு மீண்டன. எ - று.

அங்காத்தல் : ஒருசொல். (சஙஉ)

677. உழைக்கும் பண்டை யுதைநினைந் துட்கியோ
இழைக்குங் கூற்ற மெதிரா திரிவதே.

இழைத்தல் - இந்திரன் படையாகச்செய்தல். இரிவது - இரிந்தோடல். (சஙங)

678. வெம்பு தானவர் மூவெயில் வேவித்த
அம்பு தானுள தென்றோ வகன்றதே.

தானவர்அகன்றது அம்பு உளதென்றோ வென்க. (சஙச)

679. அரிய வீழ்ந்த வருஞ்சிறை புள்ளியோ
திரிய வீழ்ந்தன வெல்லாச் சிலம்புமே.

இதன்பொருளுணர்க. (சஙரு)

680. அருந்து மாழியி லாலமுண் டாரென்றோ
பொருந்து மேகங்கள் போர்விடப் போவதே.

எ - து : மேகங்கள் தாம் உண்ணுங்கடலில் நஞ்சுண்டாரென்று கொண்டோ, பொருந்தியபோரைவிட்டுப் போவது? எ - று.

இவையும இந்திரன் விட்ட மேகங்கள்.

எனவே இந்திரன் கடல்கடைந்து நஞ்சுண்டாக்க ஈசுவரன் அதனை அடக்கினனென்பது. (சஙசு)

681. எட்ட நிற்கி னெரிப்பரென் றெண்ணியோ
விட்ட மாதிர வேழங்கண் மீண்டவே.

விட்டமாதிரவேழங்கள் - இந்திரன் விட்ட திக்கசங்கள். (சஙஎ)

இந்திரன் முதலியவர்கள் படல்.

682. கூறு மேகக் குலிசா யுதன்பட
ஏறு மேகத் துருமே றெறியவே.

ஏகன் குலிசம் ஆயுதனெனப் பிரித்துக்கொள்க. எனவே ஒருவனான வச்சிராயுதனென்பது பொருள்.

இந்திரன் தானேறப்பட்ட மேகத்தின் உருமேற்றாலே படவென்ற வாறு. (௬௩௮)

683. காய்ந்தி ரண்டு கதுப்பினுந் தன்கடாய்
பாய்ந்து பாவகப் பாவி பதைக்கவே.

கடாய் - கிடாய். பாவகன் - அக்கினிதேவன். (௬௩௯)

684. சட்டத் தென்னவன் றன்கடா வேந்தனை
வெட்டிக் கூறிரண் டாய்விழ வீழ்த்தவே.

சட்ட - கடுக; திசைக் கொடுந்தமிழ்ச்சொல். * தென்னவன் - தரும ராசன். (௬௪௦)

685. குருதி யூற்றிக் குடித்திடு கூளியால்
நிருதி யூற்ற மிழந்துயிர் நீங்கவே.

எ - து: தன்ரத்தத்தை ஊற்றியுண்ட தன்வாகனமான பேயாலே நிருதி வலியிழந்து மரணமெய்த, எ - று. (௬௪௧)

686. முகர வாயன் வருணன் முதியவன்
மகர போசன மாயுடன் மாயவே.

முகரம் - ஆரவாரம். எனவே திரையவியினும் மீன்பாய்ந்து ஒலி அடங்காக்கடலென்பது. முதிய வன்மகரமென்றது மகரவாகனத்தின் பழமையைக் கூறியவாறு. போசனம் - உணவு. (௬௪௨)

687. மலைம ருப்பெறி மாருத மார்புதன்
கலைம ருப்பிற் கழியக் கிழியவே.

மலைமருப்பு - மலைக்கொடுமுடி. மாருதம் - காற்று. கலை அவன் வாகனம். (௬௪௩)

688. பாழி வாய்மதி தன்னைப் பரிப்பதோர்
ஆழி யீரப் பிறையிரண் டாகவே.

---

* தென்னவனென்பது இராவணனுக்கும் கூற்றுவனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் பெயர்; இது, "தென்னவற் பெயரிய" (மதுரை. ௩௦) என்பதன் விசேடவுரையாலும் அறியலாகும்.

பாழி - பெருமையும் வட்டமும் யுத்தமும்; "பாழி யற்றுச் சாரியை யோட்டி" எனவும், "பரந்த பாழி மற்றவன் காட்ட" எனவும் வருவன உதயணன்கதை; * "பாழித் தோண்மனி சற்குப் பணியுமே." பரிப்ப தோராழியென்றது ஆதித்தசக்கரத்தையல்ல; சந்திரனுக்குச் சக்கரம் இல்லை; விலைச்சக்கரம் சந்திரனை எறியாது; அஃது ஈசசக்கரமெனவுணர்க.

எனவே முன்னிற்பாட்டில் வாகனங்களே பகையானதுபோல இதிலும் பரிக்கிறசக்கரமே சந்திரனை இரண்டுபிறையாக்கியதென்றவாறு. (௬௮௮)

689. மாறு கூர்வட கீழ்த்திசை வானவன்
ஏறு மார்பந் திறப்ப விறப்பவே.

மாறு கூர்தல் - மகாதேவருடைய சிவநாமத்துக்கு மாச்சரியம்போல ஈசானனென்னும் பெயரைக்கொண்டு ஸ்ரீகைலாசத்துக்குமாறாக வடகீழ்மூலையைக் கைக்கொண்டு தருமரூப ரிஷபவாகனத்துக்கு மாறாகப் பாபரூப ரிஷபவாகனமான காரெருதைக் கைக்கொண்டு நிற்றல்.

இவன் ஏறின ரிஷபமே இவன்மார்பைக் குத்தித் திறந்தது. (௬௮௯)

வேறு.

690. அங்கிகண் மூவருநே ரட்ட வசுக்களுநேர்
எங்குள தேவருநேர் கின்னரர் யாவருநேர்.

அங்கிகள் மூவராவார்: தட்சிணாக்கினி, காருகபத்தியம், ஆகவநீயம்; வாருணாக்கினி..................அக்கினி யென்பாருமுளர். நேரென்றது தேய்ந்துபோனாரென்றவாறு. (௬௯௦)

691. இந்த்ர முராரிகணோர் யமவரு ணாதிகணேர்
சந்த்ர திவாகரர்நேர் தாரகை யாவையுநேர்.

இதன் பொருளுணர்க. (௬௯௧)

692. மண்டல மடியிடநேர் தோளிட மாதிரநேர்
விண்டல முடியிடநேர் விண்ணவ ரேயினிநேர்.

மண்டலம்: அல்வழி; பெயர்கொளவந்தது. மாதிரம் - திக்கு. விண்டலம்: அல்வழியும் வேற்றுமையுமாம். விண்ணவரே இனிநேரென்றது விண்டலம் நேரானபடிகண்டால் தேவர்கள் சமானராவார் ஸ்ரீ பூதகணநாதர்க்கென்றவாறு; இது குறிப்பு. (௬௯௨)

* சூளாமணி, சீயவதை. ௩௪.

திருமால் போர வருதல்.

வேறு.

693. பொக்கந் தவிர்வியாழன் சுக்ரன் போல்வீழப்
பூகண் டகர்கோவோ டாகண் டலன்மாயத்
தக்கன் றலையானர் பக்கம் படைபோதச்
சதுரா னனவெள்ளஞ் சூழத் தான்வந்தே.

பொக்கம் - செறிவு. சுக்கிரன் - வெள்ளி. பூகண்டகர்கோ - அசுரேந்திரன்; பூ - பூமி, கண்டகம் - முள்; முட்போல்வார் அசுரர். ஆகண்டலன் - தேவேந்திரன். மாய்தல் - இறத்தல். தக்கன் - தட்சன். தலையானர் - இவன்முதலாயினரெல்லாரும். பக்கம் படை போதவென்றது பிரமாக்கள்பலரும் தந்திரமாகிவரவென்றவாறு. சதுராननனுவான் பிரமா; சதுரம் ஆனனன். வெள்ளமென்றது பிரமாக்களின் பெருமை. தானென்றது விஷ்ணுக்களை; பரந்தாமப்பொருள்.

தேவாசுர மந்திரிகளும் தேவாசுர ராசாக்களும் மாய்ந்தபின்னைப் பிரமவர்க்கத்தொடக்கத்துடன் விஷ்ணுக்கள் வந்தாரென்றவாறு.

பொக்கந்தவிர்கையாவது மேதையாயும் ஈசுவரனுடன் செறிவு தவிர்ந்தானென்பது.

தட்சனும் வேண்டினபடி படைக்கவல்லார் சிலரும் உடனே போதப் பிரமாக்களும் போத விஷ்ணுக்களும் போந்தாரென்றவாறு.

சுக்கிரன்போல வியாழனும் வீழ்கையாவது மேதையாயும் கண்ணிரண்டும் உடையனும் மகேசுவரச்செறிவு தவிர்கைக் குற்றமுளதாயிற்று. (சசக)

694. காரிற் றுளியாலோ ரசனிக் கதமேறுங்
கடலிற் றிரையாலோர் வடவைக் கனன்மர்வும்
பாரிற் றுகளாலோர் படநா கமுமாகப்
பரமன் பூரிக்கப் பிரமன் பாரித்தே.

துளியாலோரசனியாவது உருமேற்றின் கணக்கிறந்தமை. கதம் - வலி. வடவைக்கனன்மாவென்றது குதிரைமுக உவமை. பாரிற்றுகளாலொரு படநாகமுமாதல் கணக்கில்லாத பாம்பாகை. இங்குப் பரமனுவான் விஷ்ணுமூர்த்தி. பிரமன் - பிரமா.

மாயனுதலால் இந்திரஞாலங்காட்டுவதைப் போலத் திருமால் படைக்கப் பிரமா படையைவகுத்துப் பரப்பினனெனவுணர்க. (சகுo)

695. சதுரா னனவெள்ளஞ் சூழத் தான்முற்றுந்
தந்த்ரங் களுமெல்லா யந்த்ரங் களுமுட்கொண்
டெதிரா யவியக்கண் டுரை வரையுங்கொண்
டிறையோ னெதிர்சென்றான் மறையோ ரிறையோனே.

எ - து: பிரமாவெள்ளஞ்சூழ விஷ்ணுக்கள்தாமே எல்லாத்தந்திரங்களும் எல்லா யந்திரங்களும் உட்கொண்டு எதிராய் அவிந்துபோகத் தசப்பிரமாக்களையுங்கொண்டு ஈசுவரனெதிரே பின்னையுஞ்சென்றான். எ - று. (சுகூக)

696. சாதித் தழலாமுத் தொகையு முக்குடுமிச்
சத்திப் பிழையாமே குத்தித் தனிநெற்றிச்
சோதித் தழலிற்பண் டெரிமுப் புரமொப்பச்
சுட்டுக் ககனத்தே விட்டுத் துகள்செய்தே.

எ - து: விஷ்ணுக்களாற் சாதிக்கப்பட்ட அசனி உருமேற்றுத்தழலும் வடவாமுகாக்கினியும் படநாக விஷாக்கினியுமான மூன்றுதொகையும் ஈசுவரன் தனது திருக்கையிற்றிருச்சூலத்தின் மூன்று தலையாலும் குத்திப் பண்டு திரிபுரத்தைத் திருநெற்றித் தனித்திருநயனத்தாலே எரித்தாற் போலச்சுட்டு ஆகாசத்திலே தூளிபோம்படி செய்தருளி. எ - று. (சுகூ௨)

சாதித்தழல் - சாதித்த அழல்; விகாரம்.

பிரமர்கள் அழிதல்.

697. பத்துத் தலையோடும் பதின்மர்க் குந்தத்தம்
பறியா வுயிர்போகப் பதுமத் திறைவற்குங்
கொத்துத் தலைநாலுங் கலளு கியமுன்னைக்
குறளைத் தலையாகக் கொளைவிற் குனிவித்தே.

எ - து: தசப்பிரமாக்கள் தலைகளுடனே அவர்கள் உயிர்போம்படி பறித்துப் பிரமாவினுடைய தலைநாலும் ஒருக்காலேபோம்படி ஒருதொடையில் ஓரம்பால் அறுத்தருளி. எ - று.

கலளுகிய முன்னைக் குறளைத்தலையென்றது தேவாசுரயுத்தத்தில் அமராபதியிற் புகுந்தகாரியம்; அசுரர் படைவீடான சோணிதபுரத்திற் சென்று குறளை சொன்னதலையை அறுத்துப் பாத்திரமாகக்கொண்டு பிச்சைபுக்கருளினகதை; இது மகாப்பிரதமாகேசுவரம். (சுகூ௩)

திருமால் வீரபத்திரதேவரேதிர் செல்லுதல்.

698. செந்தா மரையோனைக் கிளையோ டுயிர்வவ்வித்
திருமால் வருகென்றெம் பெருமா னறைகூவத்
தந்தா மரையுந்திப் புதல்வன் கொலையுண்ணத்
தரியா ரிவரென்னக் கரியா ரெதிர்சென்றே.

எ - து: பிரமாவை மக்கள் பதின்மருடன் கொன்றருளி இனி விஷ்ணுவே வருகவென எங்கள் ஈசுவரன் அறைகூவியருள, மகனை இழந்த விஷ்ணுக்கள் இனித்தரிப்பரோ வென்ன ஈசுவரனெதிரே தனியேசென்றார். எ - று.

இப்பாட்டில், 'எம்பெருமான்' என்றது பேயின் கூற்றென்றறிக.
(சருச)

வேறு.

699. பொருதரங்கம் வீங்குசி லம்படை சேவடிப்
புரையடங்க வூன்றவி ழுந்தது மேதினி
இருவிசும்பு தூர்ந்தற வுந்திய மோலியி
னிடைகழிந்து கூம்பின தண்டக பாலமே.

எ - து: விஷ்ணுக்களுடைய சிலம்படை சேவடியான ஸ்ரீ பாதத்தைப் பொருதுகிற்கும் தரங்கமானவை ரேகைக்கீற்றுப்புரையில் அடங்க உச்சாகித்து யுத்தத்திற்கு ஊன்றப் பூமியெல்லாம் விழுந்துபோயிற்று. திருமுடிக்கு ஆகாசம் வெளி தூர்ந்தற அண்டகபாலம் இன்றிக்கூம்பியது. எ-று.
எனவே திருவடிக்குப்பூமியும் திருமுடிக்கு அண்டகபாலமும் அளவு சுருங்கின வென்றவாறு. (சருரு)

வேறு.

700. தம்பொன் மகுட மண்ட கோளகை
சங்கு திகிரி சந்த்ர சூரியர்
செம்பொ னறுவை குன்ற வேதிகை
சென்ற திரும னின்ற கோலமே.

எ - து. விஷ்ணுக்களுடைய திருமுடிக்குப் பொன்முடி அண்டகோளகை. திருக்கைக்குச் சங்குசக்கரம் சந்திராதித்தர். திருவரைக்குப் பீதாம்பரம் சக்கரவாளபருவதம். இப்படியே ஈசுவரனெதிரே சென்ற திருமால் நின்ற கோலம். எ-று. (சருசு)

701. எங்கு முலகு நுங்கு தீயென
வின்று கனல நின்ற நீரொரு
பங்கு பெறுக விங்கு தானிது
பண்டு மறையி லுண்டு பார்மினே.

இது முடிவில் விஷ்ணுக்கள் ஈசுவரன் ஸ்ரீபாதத்துக்குள்ளேபுகுகையைப்புலப்படுத்தியது; இது வேதப்பொருள். (சருஎ)

திருமாலுக்கும் வீரபத்திரதேவருக்கும் யுத்தம்.

வேறு.

702. என்று போதுமொரு புட்கொடி யெடுத்துமொருபே
ரிடப நற்கொடி யெடுத்துமிரு வர்க்குமிருதேர்
குன்று போல்வன விசும்புகெட மேல்வருபெருங்
கொண்டல் போல்வன புகுந்தன கொடிப்படையொடே.

புட்கொடியென்றது கருடத்துவசத்தை. அது பஞ்சவன்னமா யிருத்தலால் ஐவனக்கொடியெனப் பாடஞ்சொல்லுவாருமுளர்.

குன்றென்ற உவமை திண்ணெனலுக்கு; மேகவுவமை செலவுக்கு. (௬௫௮)

வேறு.

703. தண்டுழாய் மார்பர்சங் கொன்றுமே யூதவுந்
தமனியக் கொன்றையார் தந்திருத் தேர்மிசைப்
பண்டுமால் வரவரக் கொண்டநா ளிடுமிடும்
படைவிடா வலகில்சங் கிடைவிடா தூதவே.

தமனியம் - பொன். மால்வரவரவென்றது விஷ்ணுக்கள் பலராத லால், படைவிடா - பூசல் விடாத. (௬௫௯)

வேறு.

704. நின்ற வில்லிகொடி யிற்கருட னூர்த்தபொழுதே
நிமிர்சி றைக்கருட லோகமுட னூர்த்தெழவே
குன்ற வில்லிகொடி மேலிடப மொன்றுகுமுறக்
கோவு லோகமக லோகமடை யக்குமுறவே.

நின்றவில்லி: வீரபத்திரதேவர்க்கு எதிரே பொருதற்குநின்ற வில்லி யென்பது வேண்டப்பாடு. குன்றவில்லி - மகாதேவர். கோவுலோகம் - பசு லோகம். மகலோகமென்றது யக்ஞக்ஷேத்திரத்தை. குமுற - பிர தித்துவனி எழ. (௬௬௦)

705. நேமி யங்கிரி நெரிந்தது முரிந்ததிடையே
நின்ற மேருகிரி யெக்கிரியு மெக்கடலுநேர்
பூமி கம்பமு மெதிர்ந்தன வுதிர்ந்தனவுடப்
பொருபுராரியு முராரியு முடன்றபொழுதே.

நேமியங்கிரி - சக்கிரவாளபருவதம். எக்கடலு நேரென்றது எல்லாக் கடலும் நேராயினவென்றவாறு. எதிர்கையாவது பிரதித்துவனி உண்

டாகுகை. உடு - நக்ஷத்திரம். புராரி - மகாதேவர். முராரி - விஷ்ணுக்கள். உடலுதல் - பொருதல். (சுசுக)

706. சந்தி ராதிகளொன் பதின்மரிரு பத்தெட்டுநா
டார காகணித ராசிசோ திச்சக்ரமென்
றிந்தி ராதிகள் விமானமொரு முப்பத்துநா
லிருவர் தேரினு மடிந்தனகொ லெங்குமிலவே.

ஒன்பதின்மர்க்கு ராகுகேதுக்கள். நாள் இருபத்தெட்டுக்கு * அபிசித்து. தாரகாகணிதம் - தாரக அகணிதம்; கணக்கில்லாதன. ராசி பன்னிரண்டு. சோதிச்சக்கரம் - துருவசக்கரம். இந்திராதிகள் விமானமொருமுப்பத்து நான்கு: யசமானவிமானமுங் கூட்டுக. (சுசுஉ)

707. ஞால நேமிதிரை நேமிவரை நேமியிவையே
நடை சுழன்றிடை சுழன்றன சுழன்றிலதுதங்
கால நேமிரத நேமியிரு காலுமுடுகக்
கடவுள் வீதியில் விசும்பிடை படக்கடுகியே.

ஞாலம் - பூமி. திரை - கடல். வரை - மலை. தம் காலநேமியென்றது ஈசுவரன் ஆக்ஞையாகிய காலசக்கரமான சோதிச்சக்கரத்தையெனவுணர்க. இரதநேமி - சந்திராதித்தியசக்கரம்; நேமியாகியகால். கடவுள் வீதி - தேவலோக வீதி. (சுசுங)

708. வேற நேகவித தாரகை யநேகமிடையே
வீசு மாருத மநேகமினன் மேககுலமே
ஆற நேகமிர தங்களு மநேகமவர்தா
மார்ப தங்களெதிர் நீறுபட வேறுபடவே.

தாரகை - நட்சத்திரம். மாருதம் - காற்று. மினல் - மின்னு. ஆறு - வழியுங் கங்கையும். இரதம் - தேர். பதம் - வழி. (சுசுச)

709. எம்ம் பாய்புரவி யிற்றெமது தேருமிறுமே
விடப மாய்வா வெழுந்துசும வீரெங்களுக்
கம்ம் பாய்வருகி லீர்சிலை புகுந்துபிடியீ
ரதுபோலுமினி யெம்மொடுறு மும்மதுறவே.

இதன் பொருளுணர்க. (சுசுரு)

---

* அபிசித்து - ஓர் உபநட்சத்திரம்; சோதிட நூல்களிற் காண்க.

710. புனலன் மேனியி னிசிந்தன்விடு மம்படையவும்
புரைய டங்குமினி யப்பாசு பாணி புரைதீர்
அனலன் மேனியின் முகுந்தன்விடு மம்படையவே
மாத லாலவர் வலந்தெரிவ தம்மவரிதே.

புனலன் - விஷ்ணுக்கள். நிசிந்தன் - ஈசுவான்; ஆராயவரியனென்ற வாறு; இப்பொருள்: யோகி போகியென்பன முதலாயினகொள்க. புரையடங்குகை - புரையுள்ளே செறிகை. பாசுபாணி புரைதீரனலன் - சிவன். முகுந்தன் - விஷ்ணுக்கள். வலம் - வெற்றி. * "அம்மகேட்பிக்கும்." (சகசு)

711. மாயோன் விடும்விடும் பகழி செய்யவெரிமேல்
வந்து வந்தடைய வெந்துபொடி யாய்மடியவே
சேயோன் விடும்விடும் பகழி மாயனுதகத்
திருவு டம்புபுக மூழ்கியுரு வச்செருகவே.

† மாயோன் - திருமால்; கரியோனென்றது. சேயோன் - ஈசுவான். மாயோன் - மாயன், சேயோன் - சேயனென்றுமாம். உதகம் - சலம். (சகள)

712. அறும றும்பிரமர் நாரணர்க பாலநிரைபே
ரார மார்புடைய வீரர்திரு மேனியருகே
யுறுமு றும்பகழி வெந்துபொடி யானபடிகண்
டுள்ள பஞ்சவா யுதங்களையு மொக்கவிடவே.

நிரையாரமென்றது வினைத்தொகை; நிரைத்த நிரைக்கும் நிரையாநின்றவென மூன்றுகாலமுங்கொள்க. (சகஅ)

வீரபத்திரதேவர் அருளிச்செய்தல்.

713. தண்டு தோள்வளை கழுத்துநுதல் சாபம் விழிவாள்
சக்ர மானன மெனத்தேவர் தானவர்களைப்
பண்டு நீரமு தருத்துமுரு வத்திலிவையே
பஞ்ச வாயுதமு மல்லதிவை யென்னபடையே.

வளை - சங்கு. நுதல் - நெற்றி. சாபம் - வில்லு. ஆனனம் - முகம். தானவர் - அசுரர். அருத்துதல் - ஊட்டுதல். (சகக)

---

* தொல். இடை. கு. உஅ.

† மாயோனென்றதற்கு இப்படியே கரியோனென்று பொருளெழுதினர் பரிமேலழகர்; பரிபாடலுரை.

714. சங்க மெங்கள்குழை வில்லெமது சக்ரமெமதே
தண்ட மெங்கள்யம தண்டமழு வின்சாதிவாள்
பொங்கு கண்ணவிவை பைம்படையு மெங்களுடனே
போது மெங்ஙன மினிப்பொருவ தென்றபொழுதே.

குழை - காதிலிடுஞ் சங்கத்தோடு; இதுவுமன்றியே இயலிசை நாடகச்சங்கம் இருப்பது எங்கள் குழையிலென்றுமாம்; குழையையுடையது செவி. வில் - சோதி, மகாமேருவென இரண்டிலுங்கொள்க. சக்கரம்: அவர் சக்கரம் சங்காரச்சக்கரம், ஈசுவராக்கினை; இவையன்றியே சக்கரம் கொடுத்தருளினன் ஈசுவரனென்னுங்கதையையுணர்க. எங்கள் யமதண்டமென்றது எம்மால் எளிவரவுபட்டவன் யமராசனென்னுங் கருத்து. மழுவின்சாதி வாளென்றது இருப்புச்சாதி யென்றவாறு. மழு வேதயாகத்திற் பிறந்தது. (௪௭௦)

திருமால் அருளிச் செய்தல்.

வேறு.

715. பொருமம்பு சிலைகொள்வ தில்லையிவ் வுலகையும்
பொருபின கத்தையு மொருபெரும் பன்றியாய்
இருகோம்பி னொருகோம்பி னுதியினன் மறியவிட்
டிறமிதிப் பனின்மதிப் பொழிகவென் றிகலவே.

விஷ்ணுக்கள் அருளிச்செய்தது.
மதிப்பு - அவமதிப்பு; குறிப்புச்சொல். (௪௭௧)

யுத்தம்.

வேறு.

716. கொம்பி ரண்டுமுக மொன்றுநடை நாலுமுதுகுங்
கூறி ரண்டுபட வீழ்புடவி நீறுபடவோர்
அம்பி ரண்டெயிறு மின்றிவெறு மோரெயிறுகொண்
டடைய வெட்டுதலு மாதியுரு வெய்தியரியே.

எ - து: இரண்டுகொம்பும் முகமும் காலும் முதுகும் ஒரோவொன்று இவ்விரண்டு கூறுபடவே பதினறுகூறுபட்டுப் பாதிவிழவும் வீழ்கிறபொழுது அவற்றின் பெருமையாற் பூமி பொடியாய்ப்போகவும் ஓரம்பும் இரண்டெயிறுமின்றியே ஒரெயிருன * கோணமொன்றைக்கொண்டு வெட்ட விஷ்ணுக்கள் பின்னைத் தம் பண்டைவடிவைக்கொண்டார். எ - று.
இன்றி ஆதியுருவெய்தியென்க. (௪௭௨)

* கோணம் - தோட்டி; "கோணந் தின்ற வடுவாழ் முகத்த." மதுரை. ௫௯௨.

717. மண்ணு நீபுனலு நீயனலு மாருதமுநீ
மதியு நீரவியு நீயவை யனைத்தும் வழிபோம்
விண்ணு நீயென வகண்டமும் விழுங்க வரிவாய்
விட்ட விட்டவவ னைம்படையு மீளவிடவே.

மாருதம் - காற்று. அனைத்தும் வழிபோம் விண்ணென்றது வத்துக்களுக்கு இடம்கொடுக்கும் ஆகாசமென்றவாறு. மகாபூதங்களைந் தும் பஞ்சாயுதம். விட்டவிட்ட ஐம்படையாவன விஷ்ணுக்களால் விடப்பட்டபடைகளிற் பண்டுவிட்டவை (விழுந்தன), இப்போது மாயை காட்டினவென்றவாறு. (சஎக)

718. நின்று நின்றுபடை யைந்துமவை யைந்தின்வழியே
நெடிய மாயன்விட நாயகன் விலக்கிவிடலுஞ்
சென்று சென்றுபதி னுலக முப்புகவிழச்
செய்ய வாயுமிட றும்புரை யறச்செருகவே.

இதன் பொருளறிக. (சஎச)

வேறு.

719. சிங்கமுங் கற்கியும் பன்றியுஞ் செற்றவன்
றிரியநீர் செல்கெனச் சென்றுமால் சின்வெரிச்
சங்கமுஞ் சக்ரமுந் தண்டமுங் கட்கமுஞ்
சாபமும் பொடிபடத் தகனமே ககனமே.

கற்கி - குதிரை. செற்றவனென்றது ஈசுவரனை. கட்கம் - வாள். சாபம் - வில். தகனம் - பொடி ; அணுவுக்கும் பெயர். (சஎரு)

720. பாரெழுந் நதியெழும் மலையெழும் மலைவயிற்
படுவெழுந் நடுவெழுங் கடலெழும் பகுவிதக்
காரெழும் மினலெழும் மெனவருங் கனலெழக்
கண்டுமே ருவரையிற் கடவுள்கங் கைவிடவே.

பாரெழும்......எனவருங் கனல் : பாரெழும் - பூமிகெட்டுப்போம்; நதி முதலியவற்றோடும் இங்ஙனமே கூட்டிமுடிக்க. படுவெழுகையாவது சுனையும் ஆறுகளும் வற்றுகை. கடலெழுகையாவது கடலும் வேகை. பகுவிதம் - ஏழுவிதம். (சஎசு)

721. மேல்விசும் புடைபவுங் கீணிலங் கரையவு
மிடைவிலங்கலிறவுங் குலவிலங்கலெவையுங்
கால்பறிந் திளகவுங் கடல்காந் தொழுகவுங்
கடவுள்யாறுபதினு லுலகமுங் கவ்வவே.

விசும்புடைய - ஆகாசம் கட்டுக்குலைய. விலங்கலிற - விலங்குதல் இன்றியொழிய. குலவிலங்கல் - சத்தகுலபருவதங்கள். கடவுள் யாறு - கங்கை. கல்வ - கதுவ. (சஎஎ)

வேறு.

722. அப்பெரும்புனலி லவ்வரி வராகவுருவிட்
டாமை யாயுல களந்தவடி வாயதுவும்விட்
டொப்பரும்பழைய சேல்வடிவு கொள்ளவிறையோ
னொருசுருவடிவு கொண்டெதி ருடன்றுகளவே.

அப்பெரும்புனல் - கங்கை. (சஎஅ)

723. பூத மைந்துமிரு கோளும்மய மானனுமெனப்
புகலு மெங்களை விழுங்குக புகுந்தனதுடற்
பேத மைந்தமளி யுந்தெளியு மோதமுமுடன்
பின்னு மன்னுயிரு முண்டுயி ருயப்பெறுதுமே.

இதன் பொருளுணர்க. (சஎகூ)

724. கொண்டு வாபொர விறப்பன பிறப்பினிவிடாய்
கொய்த கொய்தநின் முடிப்பழைய கோவைகுறியாய்
தண்டு வாள்வளை தனுத்திகிரி யென்னுமொருநிற்
றவிரு மைம்படையு மைய திரி யத்தருதுமே.

பஞ்சாயுதங்களையும் திரியத்தருகின்றோம். அவையிற்றைக்கொண்டு பொரவாவென்றவாறு.

இறப்பன பிறப்பினிவிடாயென்றது சாகக்கடவனவான பிறப்புக்களை இன்னம் விடாயென்றவாறு. கொய்தகொய்த நின்முடிப்பழைய கோவை குறியாயென்றது எங்கள் தோண்மாலை முதலாயினவற்றைக் காணுயென்ற வாறு. ஒரு நிற்றவிருமைம் படையுமென்றது நீதனியாகத் தாம் தவிர்ந்த பஞ்சாயுதங்களையு மென்றவாறு. (சஅ௦)

725. என்று மேருதர னைம்படையு மீயநெடியோ
னெறிய வூதைவிழ மோதிவர வெய்யமழுவாள்
ஒன்று மேயவை யனைத்தையு மொருக்கநெடியோ
னுள்ள ழிந்துதலை யைச்சிலையில் வைத்துளையவே.

மேருதரன் - ஈசுவரன். நெடியோன் - விஷ்ணுக்கள். ஊதை - காற்று, விழ - தாழ; மகாவாதம் தாழவென்றவாறு. உளைதல் - ஒதுங்குதல். (சஅக)

726. விதைக்கு மப்பகழி விற்பொருநன் வைத்தமுடியான்
மிகவ ளைந்துகுதை போய்நெகிழ விண்ணுறநிமிர்ந்
துதைக்கு மத்தலை யெழுந்துகுதை கவ்வியதுவா
னுற்ற சந்த்ரனையும் ராகுவையு மொக்குமெனவே.

குதை - நாணி.

நாணி ராகுவையொத்தது. விஷ்ணுக்கள் திருமுகம் சந்திரனையொத்தது.

எனவே விஷ்ணுக்களை ஒருநாளுந்திருக்கையாற் கொல்லார். பண்டுங்கொன்றூர் கணநாதரே. இப்போது திரியென்று சொல்லுதலாற் கணநாதரும் கொன்றிலரெனவுணர்க. (௪அ௨)

727. இன்ன வாறமரர் யாகபல முண்டபடியென்
றிறைவி யைத்தொழு திருந்தழுத பேய்க்கிதனைநீ
சொன்ன வாறழகி தென்றருளி வென்றருளுமத்
தொல்லை நாயகனை நாயகி நினைந்துதொழுதே.

இதன் பொருளுணர்க. (௪அ௩)

அ.—காளிக்குக் கூளி கூறியது முற்றிற்று.

கூ.—கூழடுதலும் இடுதலும்.

மகாகாளி களங்காண்டல்.

728. எண்ணு தற்கரிய கூளிபுடை சூழவிடையோன்
யாக சாலைபுக வான்மிசை யெழுந்தருளியெங்
கண்ணு தற்கடவுள் வென்றகள மென்றுமுடியக்
கட்டு ரைப்பதென நின்றிறைவி கண்டருளியே.

கூளி - பேய். வான் - ஆகாசம். இறைவி - மகாகாளி. (க)

729. சுமக்கு நாகநம தாதலி னதற்கினிமுதற்
சுரர்பி ணத்தொகை சுமப்பதரி தாகுமவைகொண்
டெமக்கு நீர்கடிது கூழடுமி னென்றலுமகிழ்ந்
தியாளி யூர்திமுது கூளிக ளனைப்பலவுமே.

யாளியூர்தி - துர்க்காபரமேசுவரி; ஆகுபெயர். முது கூளிகளென்றது பண்டு கூழ்சமைத்தபேய்களை யெனவுணர்க. (உ)

கூழடுதல்.

வேறு.

730. மலைகளுண் மறுவே றுண்ட
மலைகளும் வான யானைத்
தலைகளு மடுப்புக் கொள்ளீர்
கடுப்பிலத் தாழி யேற்றீர்.

மலைகளுள் : ஸ்ரீ கைலாசம் மகாமேரு முதலாயின தவிரவென்பது; மறுவேறுண்டமலைகள் - சிவத்துரோகப்பட்டமலைகள். வானயானைத்தலை- அயிராபதமுதலான திக்கசங்களின் தலைகள். அத்தாழி - யானையின் வயிறுகள். (ஙு)

731. அழிந்தன கற்பந் தோறுந்
தொடுத்தன நகுசி ரத்திற்
கழிந்தன கபால மாலை
குருதியிற் கழுவிக் கொள்ளீர்.

இதன் பொருளுணர்க. (சு)

732. இரவிகள் பல்லுந் தத்த
மீரறு தேரி லவ்வேழ்
புரவிகள் பல்லுங் குத்தித்
துகளறப் புடைத்துக் கொள்ளீர்.

இதன் முடிவுணர்க. (ரு)

733. வானவர் பல்லும் வானோர்
மன்னவர் பல்லு மெல்லாத்
தானவர் பல்லுந் தீட்டி
யரிசியாச் சமைத்துக் கொள்ளீர்.

எல்லாத்தானவரென்றது அசுரேந்திரரும் தயித்தியரும் பிறரு மெனக் கொள்க. (சு)

734. செருமுடி சுரேச ரோடு
த்ரிவிக்ரமன் வீழ வீழ்ந்த
பெருமுடி யுரல்க ளாகப்
பிறங்கிய வரிசி பெய்யீர்.

செருமுடி - செருவைமுடித்த, செருவொடு முடிந்த, செருவால் முடிந்த, செருக்கண்முடிந்த. சுரேசர் - இந்திரர்கள். திரிவிக்கிரமன் - மகாவிஷ்ணுபகவான். (எ)

735. அசலமே யனைய திக்கி
லானைக்கோ டனைத்தும் பொற்பூண்
முசலமே யாக முப்பத்
திரண்டையு முறித்துக் குத்தீர்.

அசலம் - மலை. பொற்பூண் - கிம்புரிகள். முசலம் - உலக்கை. (அ)

736. எத்திசை யானை யீரெண்
செவிகளுஞ் சுளகா யீண்டக்
குத்திய வரிசி யெல்லா
முரியறக் கொழிக்க வாரீர்.

இதன் பொருளுணர்க. (கூ)

737. இற்றைநா ளமரர் சோரி
தினுங்கியதின்னம்பெய்ய
அற்றைநாட் குருதி பெய்த
முகில்களை யழைத்துக் கொள்ளீர்.

குருதிபெய்த முகில்கள் - இந்திரன் ரத்தவருஷம் பெய்வித்த மேகங்கள். (௧௦)

738. தனித்தனி வயிறு வீங்கக்
குடித்துட றடித்தீர் நீரும்
இனித்தனித் திங்கு மெங்கும்
பிணமலை யருவி பெய்யீர்.

இதன் பொருளுணர்க. (௧௧)

739. தாங்குகைக் குரிய வானைத்
தடவரை யருவிச் சோரி
வாங்குகைத் துருத்தி கொண்டம்
மிடாக்களிற் சொரிய வாரீர்.

தாங்குகைக்குரியவானை - உலகத்தைத் தாங்குகைக்குரிய திக்கசங்கள். தடவரையருவிச்சோரி: உவமைத்தொகை. அம்மிடாக்கள் - திக்கசங்களின் வயிறுகள். (௧௨)

740. துளிபடு கடாயா னைக்கைத்
துணிபடு சோரி வாரி
முளிபடு முடம்பின் முன்னைப்
பொரிவற மூழ்கி யேறீர்.

சோரிவாரி - உதிரக்கடல். முளிதல் - உலர்தல். (௧௩)

741. தேனிணை ரலங்கன் மௌலித்
தேவர்தா னவரு டம்பிற்
றாகிணை வெள்ளைக் கோவை
யெடுத்தெடுத் தரையிற் சுற்றீர்.

மௌலி - முடி. (௧௪)

742. சுருதியுந் தவிர யாகந்
தொடங்கிய சுரேசர் தங்கள்
குருதியின் குழம்பு கொண்டு
குங்குமச் செச்சை கொட்டீர்.

சுருதி - வேதம். உம்மையால் அப்படிச் செய்யாராயினும் வேதப்படி செய்யவேண்டுமென்றவாறு. செச்சை - மெய்ப்பூச்சு. (௧௫)

743. சூடர்முடி செறியக் கட்டிக்
கோவையாச் சேர்த்துத் தேவர்
சுடர்முடி கடக சூத்ர முடம்பெலாந்
தொடக்கிக் கொள்ளீர்.

சூடர்முடி செறியக்கட்டியென்றது மூன்றும்வேற்றுமைத்தொகை; சுடர்முடி: வினைத்தொகை. முடிகடக சூத்திரம் - முடியும் கடகவளையும் கட்டிய சூட்டுப்பணிகளும்.

சூடாரலேமுடிந்து செறியக்கட்டியது, தேவர்களுடைய திருமுடிச் சூட்டையெனவுணர்க. (கசு)

744. யாமினி யுண்ணுங் கூழிற்
கீரலை யிட்டு வைத்துத்
தாமரை மொட்டிற் செய்த
தனிப்பெருஞ் சூட்டுக் கட்டீர்.

இதன் பொருளுணர்க. (கஎ)

745. அரசுள வநந்த கோடி
யசோகுள வமர ரிட்ட
முரசுள முகுந்தன் மூங்கிற்
சார்ங்கமுண் டவற்றின் மூட்டீர்.

அநந்தகோடியென்னுஞ் சொல்லை அரசிலும் அசோகிலும் முரசிலும் மூங்கிலிலும் கொள்க.

இனி நெருப்பெங்குத்தென்று கேட்கச் சிலபேய்சொல்லுவன. (கஅ)

746. எள்ளிவாய் மடங்கிக் கைக
ளிழந்தெரி கரிந்து போன
கொள்ளிவாய்ப் பேயை மாட்டி
யவற்றிலே கொளுத்திக் கொள்ளீர்.

எள்ளி - இகழ்ந்து; இகழ்ந்தது ஈசுவரனை. வாய்மடங்குகை - இட்டதெல்லாம் தகைக்குந்தொழில் மடங்குகை. எரி - அக்கினிதேவன். கரிதல் - ஈசுவராக்கினைப்பான அக்கினியாலே கரிந்துபோகை. கொள்ளிவாய்ப்பேயை மாட்டுகையாவது விறகொடுகூட்டியென்றவாறு; அடுப்பிலே மாட்டாது அழலிலே மாட்டாவென்னும் வழக்குணர்க. (கசு)

747. இருந்தலை யுலக மெல்லாம்
பொங்கின துங்க யானைப்
பெருந்தலை வாரி வைத்த
வரிசிகள் பெய்ய வாரீர்.

இதன் பொருளுணர்க. (உ0)

748. எருவையும் பருந்து மோச்சித்
தக்கனார் யாக சாலைச்
சுருவையுந் தோளுங் கொண்டு
துடுப்பெனத் துழாவிக் கொள்ளீர்.

"தொடித்தோட்கை துடுப்பாக, வாடுற்ற வூன்சோறு, நெறியறிந்த கடிவாலுவன்" (நூச - சூ); மதுரைக் காஞ்சி. (உக)

749. மாறின மடுத்த செந்தீ
மலைச்சிற கடுத்துப் பற்றி
யேறின மிடாக்கள் வெந்து
சமைந்தன விழியப் பற்றீர்.

மலைச்சிறகு கைபிடிசீலை. (உஉ)

750. சேத்தன தூர்தி கொண்டான்
றிருநெற்றிக் கண்ணில் வெந்து
பூத்தன மலைகள் வாங்கிப்
புண்டரம் புடையிற் றீட்டீர்.

சே - ரிஷபம். அதனை யூர்தியாகக்கொண்டோன் ஈசுவரன். புண்டாமிடுகையாவது சோறு சமைந்த மிடாக்களுக்குப் பிவாயமிடுகை. (உங)

பேய்கள் காளிக்குக் கூழ் படைத்தல்.

751. எரிகல னிமைக்குங் கோலத்
திறைமக ளமுது செய்யப்
பரிகலம் பண்டை யண்ட
கபாலமாம் பற்றி வாரீர்.

பண்டையண்டகபாலமாவது பிரமாண்ட கபாலம்; அன்றி ஈசுவராண்டமான அண்டகபாலமுமாம்; அதுவே அழிவுபடாததுவும் அமலமாயிருப்பதுவுமாமெனவுணர்க. (உச)

752. பிரமனைப் பண்டு பெற்ற
பெருந்திரு வமுது செய்யப்
பரமனைப் பாடிப் பாடிப்
போனகம் படைக்க வாரீர்.

விஷ்ணுவே மகாகாளியெனவுணர்க. பரமன் - ஈசுவரன். (உரு)

753. சாகினி கணமு முள்ள
சம்மினி கணமு மெல்லாம்
யோகினி கணமும் பக்கத்
துண்பன வூட்ட வாரீர்.

இதன் பொருளுணர்க. (உசு)

754. கொடுத்தத னமுதந் தானுங்
கொண்டன ளிறைவி யீண்டுப்
படுத்த *பா வாடை யோடும்
பரிகலம் பேரப் பற்றீர்.

கொண்டனளிறைவியென்றது திருவுள்ளத்திற் கொண்டருளினுள் தேவி யென்றவாறு. (உஎ)

755. கமலத்தோன் கையில் வீழ்ந்த
கமண்டல நிறைந்த தண்ணீர்
அமலைக்குத் தூய தெண்ணீ
ராரமு தாக்கி வாரீர்.

வீழ்ந்தகமண்டலமென்றது பிரமா வீழ்கிறபொழுது சோர்ந்துவிழுந்த குண்டிகையென்றவாறு. அமலை - மலமில்லாதவள். (உஅ)

756. கதக்களி றெட்டும் பட்ட
களந்தொறுங் கும்பஞ் சாய்த்த
மதப்புதுத் தயிலந் தோய்ந்த
மணிமுத்துப் பிளவுங் கொள்ளீர்.

எட்டுமென்ற உம்மையால் திக்கசங்களெல்லாமெனக் கொள்க. கும்பம் - யானை மத்தகம்; சினைமுதற்கிளவி.

மத்தகத்தின் முத்தே பிளவு. (உகூ)

757. உந்தியின் முகுந்தன் முன்னு
ளுயிர்த்ததா மரையு மீரைந்
திந்திர தருவுந் தந்த
விலைச்சுரு ளெடுத்துக் கட்டீர்.

---

* "பதய்பெற் றார்க்குப் பகல்விளக்கும் பாவா டையு மாக் கொள் ளீரே." கலிங்கத்துப். ருசஅ.

உயிர்த்தல் - புறப்பட விடுதல். ஈரைந்திந்திர தருவாவன * பத்துக் கற்பகதருக்கள்; அவை பண்டே உண்டாக்கப்பட்டன. (௩௦)

758. மாயவன் சங்கு சுட்டு
வடித்தநீ றடைக்கா யோடு
நாயகி யமுது செய்ய
நாமினிப் படைக்க வாரீர்.

இதன் பொருளுணர்க. (௩௧)

759. என்றுகொண் டலகை யெல்லா
மிமையவர் பிணங்கொண் டீண்டக்
குன்றுகொண் டட்ட கூழ்நங்
குடிமுறை பகுக்க வாரீர்.

குன்று - தேவர்கள் பிணக்குன்று. (௩௨)

கூழிடுதல்.

வேறு.

760. அண்டர் பொன்னெயில் வட்டமுட்ட
நெருங்கு பேய்பெற வட்டகூழ்
குண்டர் பொன்னெயில் வட்டமுட்ட
முகந்த ளந்து கொடுக்கவே.

அண்டர் - தேவர். பொன்னெயில் வட்டம் - சுவர்க்கம். தேவர்கள் இறந்து பேய்களானார்கள்.

எ - து: சுவர்க்கத்திலுள்ள தேவர்களாகிய பேய்களுக்கு ஆருகதருடைய பொன்னெயில் வட்டமாகிற வட்டிலில் முகந்துகூழ் வாரும். எ - று.

---

* பத்துக் கற்பகதருக்களாவன: (க) மத்தியாங்கம், (உ) தூரியாங்கம், (௩) பூஷணங்கம், (௪) மாலியாங்கம், (௫) தீபாங்கம், (௬) கிருகாங்கம், (எ) சோதிராங்கம், (அ) போசனங்கம், (௯) பாசனங்கம், (௧௦) வஸ்திராங்கமென்பனவாம்; இவை முறையே திவ்யஸாரமாகிய நானாவித பானங்களையும், நானாவிதவாத்தியங்களையும், அநேகவித ஆபரணங்களையும் அநேகவித மாலைகளையும், அநேகவித இரத்தின தீபங்களையும், பிராஸாத மண்டபாதிகளையும், சந்திராதித்தருடைய ஒளிகளையடக்கும் ஒளியினையும், நானாவகைரஸத்தனவாகிய நான்குவகை உணவுகளையும், வேண்டிய கலங்களையும், விசித்திர வஸ்திரங்களையும் கொடுக்குமென்பர்; இது ஸ்ரீ புராணத்திற் கண்டது.

ஒருபேய்க்கு ஒருவட்டில் கூழ்வார்க்கினும் போதாது. இஃது ஒருபேயினுடைய வயிற்றின்பெருமையும் பசியின் பெருமையுமெனக்கொள்க. ஆருகதருடைய * பொன்னெயில்வட்டந்தனக்கு அளவு அஞ்சுநூறு யோசனை நீளமும் அகலமுமெனக்கொள்க.

முற்றுமுணர்க. (௩௩)

761. மைந்து கூர்நில நீர்நெ ருப்பு
வழங்கு மாருத மாகமென்
றைந்து பூதமு முண்ண வுண்ண
வடுங்க ளோடு மிடுங்களே.

மைந்து - வலி. கூர்தல் - மிகுதல்.

மண் நீர் கனல் காற்று ஆகாசமென்னப்பட்ட ஐந்து மகாபூதமும் உண்ண மதுவுடனே கூடக் கூழ்வாருங்கோளென்றவாறு.

† பிருதிவி பிரமா; அப்பு விஷ்ணு; அக்கினி ருத்திரன்; வாயு ஈசுவரன்; ஆகாசம் சதாசிவன். ‡ எனவே பஞ்சமுகூர்த்தங்களும் தேவிக்குத்திருவாசல்காக்கும் ஐந்துபேய்கள்; இதனைப் பிரமயாமள முதலிய நவயாமளங்களிலுங் கண்டுகொள்க. எனவே பூதங்களின் கர்த்தாக்களான ஐவரும் தேவிக்கு அஞ்சுபேயெனவுணர்க. (௩௪)

762. நீல முண்ட முகிற்கு றாமென
நின்ற பேயிது நிற்பதோர்
ஞால முண்ட வயிற்றி ரைப்பை
யடக்கு மின்க ணடக்கவே.

இது விஷ்ணுதத்துவமான பிரதான பிசாசெனவுணர்க. (௩௫)

763. நின்ற லைப்பன நான்மு கத்தொரு
பேய் மடுப்ப நிணம்பெய்கூழ்
தன்ற லைப்பொலி மண்டை யிற்சத
கோடி சாடிகள் சாய்மினே.

பிரமாவினுடைய மண்டைதானே அவனுக்குப் பரிகலமெனவுணர்க. (௩௬)

* இந்நூல், 372 - ஆம் தாழிசையையும் அதன் உரையையும் பார்க்க.

† "வானு மிறைவன் சதாசிவனு மீச னுமியங்கு மாருதமும் வானெரியும்ப ஞமானும் வார்பு னலும்வெங்க ணுகணையி, ஞனு நிலனும்பி தாமகனுமாக வருமைந்து பூதம்." மோகவதை. ௪0௫.

‡ இந்நூல், 113-ஆம் தாழிசையுரையைப் பார்க்க.

764. பேயி ரங்க விரந்து வந்த
திருந்த கூழது பெய்ம்மினோ
ஆயி ரங்க ணிழந்தபேயை
யருத்தி தீர விருத்தியே.

பேயிரங்க : பேயுமிரங்கவென உம்மைதொக்கது. அருத்தி - ஆசை. (௩எ)

765. எயிறி ழந்து நிலாவி ழந்தும்
விலாவி ழந்து மமர்ந்தபேய்
வயிறி ழந்தில வின்ன மின்ன
மருந்து கூழ்புக வார்மினோ.

இவர் சூரியசந்திரர். (௩அ)

766. இழந்த வாள்விழி போன பின்னை
யிறந்து வந்து பிறந்தபேய்
அழுந்த வாயி லநந்த கோடி
மடாவெ டுத்து மடுக்கவே.

இவன் ஆதித்தருட் பகன். (௩௯)

767. நெய்யி ழந்தது பாலி ழந்தது
நீள்பெரும்பசி தீருமோ
கையி ழந்து பிறந்த பேயிது
கோடி சாடி கவிழ்க்கவே.

இவன் அக்கினிதேவன். (௪0)

768. மாய்கு டிக்கு நிமித்த மாக
மகட்பெ றுந்திரு மாமடிப்
பேய்கு டிக்க வநேக கோடி
மடாவெ டுத்தவை பெய்ம்மினோ.

இவன் தட்சன். (௪௧)

வேறு.

769. இதுபகு வாய்த்து வயிற்றினி
விப்பே ருலகு விழுங்குபேய்
மதுவொடு மண்ட கடத்தடா
மடுக்க வெடுக்க வெடுக்கவே.

இதன் பொருளுணர்க. (௪௨)

வேறு.

770. அடிக்க வடிக்கவெழு மருகப் பேய்கட்கும்
புத்தப் பேய்கட்கு மண்ட கபாடக்கூழ்
பிடிக்கப் பிடிக்கவுறும் வயிறு பழம்படியே
பெருகுக பெருகுகவாய் பருகுக பருகுகவே.

இதன் பொருளுணர்க. (சங)

வேறு.

771. இப்படிக் கழுத்தே கிட்ட
விரைத்தபுத் தப்பேய் மண்டை
கைப்பிடி பெறும்பே யோடு
கலந்தொரு கலத்தி லுண்டே.

ஒருகலத்தில் உண்கை நிதானம். (சச)

பேய்கள் கூழ்குடித்து வாழ்த்தல்.

வேறு.

772. தாராக வண்டங் தொடுத்தணிந்தார்
தமக்கிடம் போதத் தமணிபத்தாற்
* ரோச ராசிச் சராஞ்சமைத்த
† தெய்வப் பெருமாளை வாழ்த்தினவே.

இதன் பொருளுணர்க. (சரு)

773. நீடிய வெண்டிசை நீழல்வாய்ப்ப
நேரிய தெக்கிண மேருவென்னப்
பீடிகை தில்லை வனத்தமைத்த
‡ பெரிய பெருமாளை வாழ்த்தினவே.

நீடிய பீடிகையெனக்கூட்டுக; நீடியதில்லையென்னில் திருச்சிற்றம்பலத்தின் பழமை தோன்றுது.

இவன் ஸ்ரீபீடங்கண்ட பெரிய பெருமாளெனவறிக. (சசு)

---

* ரோச ராசிச்சரம் - தஞ்சைப்பெருவுடையார் கோயில். 'ராசராச புராஞ்சமைத்த' எனவும் பாடம்.

† தெய்வப்பெருமாள் - முதல் இராசராச சோழதேவர்.

‡ பெரிய பெருமாள் - இரண்டாங்குலோத்துங்கசோழதேவர்; "பெரிய பெருமாள் பெரும்பவனி வீதி, இரிய வெதிரேற் றிழந்தாள்- வரிவளை." குலோத்துங்க சோழனுலா.

774. பிரட்டனை யேபட்டங் கட்டழித்துப்
*பேரே ழரையிலக் கம்புரக்க
இரட்டனை யேபட்டங் கட்டிவிட்ட
† விராசகம் பீரனை வாழ்த்தினவே.

பிரட்டனையே: ஏகாரம் இடைச் சொல்லாக்கிக் களைக. இரட்டன் - வல்லான். (சஎ)

775. அழிவந்த வேதத் தழிவுமாற்றி
யவனி திருமகட் காகமன்னர்
வழிவந்த ‡ சுங்கந் தவிர்த்தபிரான்
மகன்மகன் மைந்தனை வாழ்த்தினவே.

அவனிதிருமகட்காக - பூமிதேவி ஸ்ரீ தேவிகளுக்காக. மன்னர் வழி வந்த சுங்கந்தவிர்த்த - ஸ்ரீ பாதாழ்வான் முதலாக வந்த சுங்கந்தவிர்த்த. சஅ)

---

* இங்கே ஏழரையிலக்கமென்றது இரட்டபாடியை; சோழவரசர்களின் மெய்க் கீர்த்திகளிலும் சாஸனங்கள் முதலியவற்றிலும் பயின்று வரும் "இரட்டபாடி யேழரை யிலக்கம்" என்பது இதனை வலியுறுத்தும்.

† இங்கே இராசகம்பீரனென்றது இப்பாணி பாட்டுண்டாரான இரண்டாம் இராசராச சோழதேவரை. இவர் காலத்துச் சாசனங்களிலும் பிற்காலத்தார் சாஸனங்கள் முதலியவற்றிலும் காணப்படும் இராஜகம்பீரவளநாடு, இராஜகம்பீரநல்லூர், இராஜ கம்பீரசதுர்வேதிமங்கலம், இராஜகம்பீரன் மலை, இராஜகம்பீரன் திருவீதி, இராஜகம்பீரன் மண்டபம், இராஜகம்பீரச் சம்புவராயன், இராஜ கம்பீரச்சேதிராயன், இராஜகம்பீர மாராயனென்னும் பெயர்களே இதற்குத் தக்க சான்றுகளாகும்.

‡ சுங்கந்தவிர்த்தபிரான் - முதற் குலோத்துங்க சோழதேவர். இது, "தோல்லை, மறக்கலியுஞ் சுங்கமு மாற்றி - யறத்திகிரி, வாரிப்புவனம் வலமாக வந்தளிக்கு, மாரிற் பொலிதோ ளபயற்கு" (விக்கிரம சோழனுலா), "புவிராச ராசர் மனுமுதலோர் நாளிற், றவிராத சுங்கந் தவிர்த்தோன்" (குலோத்துங்கசோழனுலா), '...சுங்கம் தவிர்த்தோன் - சுங்கந்தவிர்த்த பெருமாள் குலோத்துங்க சோழதேவர்' (ஷை உலா, உரை), "கலகமுஞ் சுங்கமுங் காய்கலியு மாற்றி, யுலகைமுன் காத்த வுரவோன்" (இராசராச சோழனுலா), என்பவற்றாலும் "சுங்கந்தவிர்த்த குலோத்துங்க சோழ தேவர்" என்று சாஸனங்களில் இவர் பெயர்க்குமுன் அமைந்துள்ள விசேடணத்தாலும் அறியலாகும். இவர் மகனார் விக்கிரம சோழதேவர். அவர் மகனார் இரண்டாங் குலோத்துங்க சோழதேவர். அவர் மைந்தர் இரண்டாம் இராசராசசோழதேவர்.

776. செருத்தந் தரித்துக் கலிங்கரோடத்
தென்றமிழ்த் தெய்வப் பரணிகொண்டு
வருத்தந் தவிர்த்துல காண்டபிரான்
மைந்தற்கு மைந்தனை வாழ்த்தினவே.

* இப்பரணி பாடினார் ஒட்டக்கூத்தரான கவிச்சக்கரவர்த்திகள். இப்பரணி பாட்டுண்டார் விக்கிரமசோழதேவர். (சக)

777. முன்றிற் கிடந்த தடங்கடல்போய்
முன்னைக் கடல்புகப் பின்னைத்தில்லை
மன்றிற் † கிடங்கண்ட கொண்டன்மைந்தன்
மாரகத மேருவை வாழ்த்தினவே.

எ - து : விஷ்ணுக்கள் கடலிலே யோகநித்திரை கொண்டருளும் வரைச் சூரபன்மாவைச்சுட்டித் தேவசேனாபதிப்பிள்ளையார் கடலைக்கலக்கிப்புறப்படவிடக் கடலிற் சிலுகற்றது; இன்னம் அக்கடலை எனக்கேதர வேண்டுமென்று திருச்சிற்றம்பலத் திருமுற்றத்திலே வரங்கிடக்க மீண்டும் அக்கடல்பெற வரங்கொடுத்தருளினன்போலத் திருச்சிற்றம்பலத்திலே கிடந்து இடங்கெடாமே வாழும்பெற்றதாக இடமும் விரிந்ததாகப் பின்னையும் அக்கடலிலே போகவிட்ட குலோத்துங்க சோழதேவர் மைந்தராகிய சோக்கப்பெருமானான ராசராச தேவரை வாழ்த்தின. எ - று.

கடல்போல்வானைக் கடலென்றது. மரகதமேருவைப் போல்வானை மரகத மேருவென்றது. (ருo)

கூ.—கூழடுதலும் இடுதலும் முற்றிற்று.

---

* இதனால் விக்கிரம சோழதேவர் மீது ஒட்டக்கூத்தர் கலிங்கப் போர் வெற்றியைக் குறித்து ஒரு பரணி பாடியிருத்தல் கூடுமென்று தெரிகிறது; இதனுடன், “விரும்பரணில் வெங்களத்தீ வேட்டுக் கலிங்கப், பெரும்பரணி கொண்ட பெருமாள் - தரும்புதல்வன், கொற்றக் குலோத்துங்க சோழன்” (குலோத்துங்க சோழனுலா), “தரணி யொருகவிகை தங்கக் கலிங்கப், பரணி புனைந்த பரிதி - முரணிப், புரந்தர னேமி பொருவ வகில துரந்தரன் விக்கிரம சோழன்” (இராசராச சோழனுலா) என்ற பகுதிகளும் ஒப்பு நோக்கியாராயற்பாலன.

† (பி-ம்) ‘இடங்கொண்ட’

கo.—களங்காட்டல்.

இறைவன் எழுந்தருளல்.

778. ஒருமருங்குடைய மூலநாயகியொ
டொற்றை வெள்ளைவிடை யூர்திமேல்
இருமருங்குமறை தொழவெழுந்தருளி
யிராசராசபுரி யீசரே.

மூலநாயகியென்றது மூலப்பிரகிருதியான மாயாசத்தியை. (க)

779. யாக நாயகரொ டேனை வானவ
ரிறந்து பேயொடு பிறந்தவா
றுக நாயகி தனக்குணர்த்திவர
வன்னை முன்னைமுனி வாறியே.

யாகநாயகராவார் பிரமாமுதலாயின ரிஷிகள். (உ)

சிவபெருமான் தேவிக்குப் பேய்களைக்காட்டல்.

வேறு.

780. நெடுநில மளந்து கொள்ள
வளர்ந்துதா ணீட்டு நாளில்
இடுநிழல் போல நின்ற
விப்பெரும் பேயைப் பாராய்.

இவர் திருமால்.

நிழலென்றது........; அன்றியும் ராசாக்கிளைக்குப் பெயராம். (ங)

781. பொன்முக மொன்று பண்டு
போனது புகுதப் பொன்றித்
தன்முக மைந்தும் பெற்ற
சதுமுகப் பேயைப் பாராய்.

இவன் பிரமா.

பஞ்சவத்திரனென்பது பிரமாவின் முதற்பெயர். (ச)

782. அங்குநின் றேவல் செய்யு
மமரரே யலகை யாக
விங்குநின் றரசு செய்யு
மிந்திரப் பேயைப் பாராய்.

இவன் இந்திரன் ; பிசாசேந்திரன் ; பண்டு அமரேந்திரன். (ரு)

783. விடுபுகை யுயிரா தேங்கி
வெங்கன லுயிர்ப்ப வென்றும்
படுபுகை வடிவங் கொண்ட
பாவகப் பேயைப் பாராய்.

இவன் அக்கினி.

புகையுயிராதேங்குகையாவது அக்கினியானதன்மைதவிர்தல் ; அக்கினியாகிற் புகையுயிர்க்கும். (சு)

784. விசும்பினு நிலத்து முள்ள
வுயிர்பண்டு விழுங்கி யின்று
பசுந்தசை மிசையா நின்ற
தென்றிசைப் பேயைப் பாராய்.

இவன் யமராசன். பண்டு உயிருண்கின்றகாலனே ஊன்தின்னவேண்டியிருந்த தென்பது. (எ)

785. சாயைமேற் கொண்டு நின்ற
சாயையே போல வின்று
பேயைமேற் கொண்டு நின்ற
தொருகரும் பேயைப் பாராய்.

இவன் நிருதி. (அ)

786. தன்னகத் தங்கி யிங்கு
வயிற்றுத்தீ யாகத் தாங்கும்
பன்னகப் பாசம் வீசுங்
குடதிசைப் பேயைப் பாராய்.

இவன் வருணன். (கூ)

787. வாயுவே யாய பண்டை
வடிவற மாய்ந்து பெற்ற
ஆயுவே வடிவ மான
வழிபசிப் பேயைப் பாராய்.

இவன் வாயு, (கo)

788. வளரிளங் கொங்கை மங்கை
நங்கையர் வனப்புக் கேற்ற
கிளரொளி வனப்புத் தீர்ந்த
கெடுமதிப் பேயைப் பாராய்.

இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் தட்சன் மக்களெனவுணர்க. கெடு மதிப்பேயென்ற நிதானமுணர்க. (கக)

789. கருத்துப்பே யேற வேறுங்
கழிபசி யுழப்ப தோர்முத்
தெருத்துப்பே யேறி நின்ற
விப்பெரும் பேயைப் பாராய்.

இவன் ஈசானன். (கஉ)

790. விடைவல னேந்தி வந்து
வெண்பிறை மலேந்து சூலப்
படைவல னேந்தி மாய்ந்த
பதினொரு பேயைப் பாராய்.

இவர் ஏகாதச ருத்திரர்கள். (கங)

791. ஓரிரு சுடரு மன்ன
யோகமே போகப் போகா
ஈரிரு மறையுந் தேடு
மெண்பெரும் பேயைப் பாராய்.

சந்திராதித்தரைப்போலும் யோகமாவது: இவர்களைப்போலே யிருக்கும் நாதவிந்துக்கள்; அன்றியேயும் சாமயோகமென்பதொரு யோகமுண்டு. அஃது அட்டாங்கயோகம். அதனை யோகாஞ்ஞபதத்திலும் சாங்கியயோக சாத்திரத்திலும் கண்டுகொள்க. இவர் தேவயோகிகள். இது மகாபாரதத்திலுமுண்டு. வேதந்தேடுகையாவது அட்டவசுக்களாய்ச் சைவயோகிகளென்றும் ஆதாரதேவரென்றும் அட்டமகா சித்திகர்த்தாக்களென்றும் வேதஞ்சொன்னபடி யுணர்க. எண்பெரும்பேய் - அட்டவசுக்கள். (கச)

792. ஆயுநூ லாயும் பண்டென்
றரும்பசி நோய்க்குத் தங்கள்
பேயுநூல் கேட்க நின்ற
மருத்துவப் பேயைப் பாராய்.

இவர்கள் அச்சுவினிகள். (கரு)

ஆயுநூல்-ஆயுர்வேதம். ஆய்தல் - ஆராய்தல். தங்கள்பேயுநூல் கேட்க நிற்றல் - தங்கள்பேயும் பசிநோய்க்கு மருந்து கேட்க நிற்றல்.

793. அணங்குநீ வணங்கா யாக
வன்றிகழ்ந் ததற்குத் தானே
வணங்கியே நன்று நிற்கு
மாமடிப் பேயைப் பாராய்.

இவன் தக்கன். (கசு)

தேவி முனிவுதீர்ந்து அருளிச்செய்தல்.

794. அவ்வகை யிறைவர் காட்ட
வமரர்மேன் முனிவு தீர்ந்து
மைவகை நெறிந்த கூந்தன்
மலைமக ளருளிச் செய்வாள்.

இதன் பொருளுணர்க. (கஎ)

795. நின்முத லாகத் தோன்று
நெடியமான் முதலா வுள்ளோர்
என்முத லாக மாய்தற்
குறுவதெ னிறைவ வென்றே.

இதன் பொருளுணர்க. (கஅ)

796. தணிந்தரு ளிறைவ யானுந்
தணிந்தன னென்று தாளிற்
பணிந்தன ளிறைவி நிற்கப்
பரனும்புன் முறுவல் செய்தே.

இதன் பொருளுணர்க. (கக)

சிவபெருமான் தக்கனுக்கு மோத்தைத்தலையருளல்.

797. மிக்கன பேசித் தம்மை
வேள்வியி லிகழ்ச்சி செய்த
தக்கனை முதிய மோத்தைத்
தலைபெற வருளிச் செய்தே.

இதன் பொருளுணர்க. (உ0)

தேவர்கட்கு உயிருமுடம்பும் அவர்கள் பதவிகளும் அருளல்.

798. ஒழிந்தவா னவர்கட் கெல்லா
முயிருந்தம் முடம்பு நல்கி
அழிந்தவா னுலகுந் தங்கள்
பதங்களு மளிப்பக் கொண்டே.

இதன் பொருளுணர்க. (உக)

தேவர்கள் வாழ்த்தி விடைபெற்றுச் செல்லுதல்.

799. குலங்கொண்ட வமர ரெல்லாங்
குனிசிலை வீரன் றன்னை
வலங்கொண்டு விடையுங் கொண்டு
போயினர் வாழ்த்தி வாழ்த்தி.

இதன் பொருளுணர்க. (உஉ)

க0.—களங்காட்டல் முற்றிற்று.

கக.—வாழ்த்து.

800. இஞ்சியின் வல்லுரு மேறு கிடந்த
வஞ்சியின் வாகை புனைந்தவன் வாழியே. (க) உள்ள

801. வில்லவன் வில்லமர் கோதை விடாதவோர்
வல்லவன் வல்ல பிரான்மகன் வாழியே. (உ)

802. குறுகு முடிக்கு மிலங்கு பொலன்கொடி
மறுகு வகுத்த பிரான்மகன் வாழியே. (ங)

803. தென்னவர் தென்மது ராபுரி சீறிய
மன்னவர் மன்னன் வரோதயன் வாழியே. (ச)

804. தில்லை வனங்கட வுள்செறி கற்பக
வல்ல வனம்பெற வந்தவன் வாழியே. (ரு)

805. மீனவன் மீனவ ரேக விடுபடை
மானதன் மான பராயணன் வாழியே. (சு)

806. ஆனிரை தந்ததி லைம்மடி மும்மத
மானிரை தந்த பிரான்மகன் வாழியே. (எ)

807. பார்தரு வார்பெற மாறில் பசும்பொற்
றேர்தரு மாபர கேசரி வாழியே. (அ)

808. கூட மெடுத்த குளத்தொடு கோபுர
மாட மெடுத்த பிரான்மகன் வாழியே. (கூ)

809. கோயின்மு னேழ்நிலை கொண்டதொர் கோபுர
வாயில் வகுத்த பிரான்மகன் வாழியே. (க0)

810. எண்டரு திக்கினிற் றில்லையி னெல்லையின்
மண்டபம் வைத்த பிரான்மகன் வாழியே. (கக)

(பி - ம்.) 800. 'கிடந்தென', 'கிடந்தோன்'
801. 'வல்லவன் வல்லபன் மானதன் வாழியே'
805. 'மீனதன் மீனவ ரேக'
807. 'தேர்தருவார் நரகேசரி'
809. 'கொண்டொருகோபுர'
810. 'எண்டிசை தொக்கன தில்லையின்'

[தே]வ னிராச புரந்தர னேத்தும்
[மறை]யவர் வாழி மகத்தவர் வாழியே. (கஉ)

வேறு.

[வா]ழிய மண்டல மால்வரை
வாழி குடக்கோழி மாநகர்
வாழிய வற்றுத காவிரி
வாழி வரராச ராசனே. (கங)

வேறு.

813. ஆக்கம் பெருக்கு மடந்தை வாழியே
ஆற்றங் கரைச்சொற் கிழத்தி வாழியே
கோக்குந் தமிழ்க்கொத் தனைத்தும் வாழியே
கூத்தன் கவிச்சக்ர வர்த்தி வாழியே. (கச)

814. வாழி தமிழ்ச்சொற் றெரிந்த நூற்றுறை
வாழி தமிழ்க்கொத் தனைத்து மார்க்கமும்
வாழி திசைக்கப் புறத்து நாற்கவி
வாழி கவிச்சக் ரவர்த்தி கூத்தனே. (கரு)

கக.—வாழ்த்து முற்றிற்று.

தக்க யாகப்பரணி மூலமும் உரையும்
முற்றுப்பெற்றன.

(பி - ம்.) 811. 'புரந்தா னேழ்புவி'; 'மறையவர்வாழி சுராசுரர் வாழியே', 'மறையவர் வாழி சுராதியர் வாழியே'

814. 'தமிழ்ச்சொற் றெரிந்ததொன் னூற்றுறை'

உ

பின் வருஞ்செய்யுள், தக்கயாகப் பரணி மூலமும் உரையும் உள்ள ஏட்டுச் சுவடியின் இறுதியில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

சீர்குரோ தனவருடம் புரட்டாசி முதற்றேதித்
திங்க டன்னிற்
காருலவுஞ் சீகாழிச் சிதம்பரநா தம்முனிவன்
கருணை யாலே
பார்புகழுந் தேட்சயா கப்பரணி தனைமுகித்திப்
பதியி னன்றாய்
ஏர்பெறுந்தா ழிசைகளையு முரைதனையும் பெரியதம்பி
யெழுதி னானே.

உ

மூலமட்டும் உள்ள ஏட்டுச்சுவடிகளில் அதிகமாகக் காணப்பட்ட தாழிசைகள்.

க. அருண்ஞான குருபீட மடிவாழி யடியார்க
ளடிவாழியென்
இருளான பழிமாற விகலான வழிமாற
விசைவாழியே.

இது கடவுள் வாழ்த்தில் எட்டாந் தாழிசையின் பின்பு காணப்பட்டது.

உ. எரிபுக் கனவே டிறைவன் சடையிற்
பிறையொத் தனவை கையிலிட் டனவுங்
கிரிபுக் கனவக் கிரிகூ ழுருவி
கிழியாத கடங்கள் கிழித்தறவே.

இது 211-ஆம் தாழிசையின்பின் காணப்பட்டது.

ங. குடந்தையம் பதியிற் கோதிலாப் பெரிய
மடந்தனில் வாழ்வீர மயேச்சுரர் வாழியே.

(பி - ம்.) உ. 'கிழியாதககங்கள்'

இது வாழ்த்தில் 811-ஆம் தாழிசைக்குப் பின் காணப்பட்டது.

ச. மலையாழி கடந்த பெரும்புகழ்
மகட்காயவன் வஞ்சியன் மனுமுறை
தலையாழி கடந்த பெருந்தகை
தவிராத புரந்தரன் வாழியே.

இது வாழ்த்தின் இறுதியிற் காணப்பட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னெடுங் காலம் பணிசெய்து பழையோர்
தாம்பல ரேம்பலித் திருக்க
வென்னெடுங் கோயி னெஞ்சுவீற் றிருந்த
வெளிமையை யென்றுநான் மறக்கேன்
மின்னெடும் புருவத் திளமயி லனையார்
விலங்கல்செய் நாடக சாலை
யின்னடம் பயிலு மிஞ்சிசூழ் தஞ்சை
யிராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா; தஞ்சை இராசராசேச்சரம்.)

வீரபத்திரதேவர் துதி

"ஆரு டைத்தனி யாதியை நீத்தொரு
வேள்வி முற்ற விரும்பிய தக்கனோர்
நீள்சி ரத்தை நிலத்திடை வீட்டிய
வாள்ப டைத்த மதலையைப் போற்றுவாம்."

(திருச்செந்தூர்ப் புராணம்.)

(பி - ம்.) ச. 'வஞ்சியன் மனுநீதி'

*விசேடக்குறிப்பு.

காப்பு.

மூலம். உரக கங்கணம் - பாம்பாலாகிய கங்கணம். பணம் - படம்; மணி-மாணிக்கம்; இதுகங்கணத்திலுள்ளது. உலகடங்கலும் துயிலெழும்படி மணியால் வெயிலெழ. உடை தவிர்ந்த தன் திருவரை: "அரவவெற்றரையி னுமமூன்றிலைப் படையுடைப் பிள்ளை" (பெரிய. திருக்குறிப்பு. அக), "சீராடையற்ற வயிரவன்" (தனிப்.) உடைமணி - பலமணிகள் கோக்கப்பெற்ற ஓர் அரையணி: "உடைமணி கட்டி" (திருச்சிற். நஅ௫), "மருங்கின்மேல், ஆணிப்பொன் னாற்செய்த வாய்பொன் னுடைமணி", "உடைமணி கணகணென" (பெரியாழ்வார் திருமொழி), "ஒருவரைப் பங்கி னுடையாள் குமார னுடைமணி சேர், திருவரை" (கந்தரலங். கஅ), "உடைமணியி னோசைக் கொதுங்கி" (திருவிடை. மும். கக.) தமருகம்-உடுக்கை: "துடியு மேந்தியபொற் றோளும்" (கந்த. ததீசி. கசு௫.) சதி-தாள வொத்து: "சதகோடி விததாள சதிபாய" (தக்க. 3), "மிழலையு ளீர்நடஞ் சதிவழி வருவதொர் சதிரே" (தே.) தமருகசதி: "தமரு கங்கடரு கின்ற சதி யின்கண் வருவார்" (கலிங்க. க௦க.) கரிய கஞ்சுகன்-கரிய சட்டையை யுடையவர்: "வெஞ்சினப் பரியழன் மீது போர்த்திடு, மஞ்சனப் புகையென வால மாமெனச், செஞ்சுடர்ப் படிவமேற் செறித்த மாமணிக், கஞ்சுகக் கடவுள்பொற் கழல்க ளேத்துவாம்" கந்த. கடவுள். க௦.

வீரபத்திரர் வைரவக்கடவுளின்கூறென்பது ஒருசாரார் கொள்கை யாதலின் வீரபத்திரர்வெற்றியைக்கூறும் இந்நூலிற் காப்பாக வைரவக்கடவுளின்துதி கூறப்பட்டதுபோலும்.

க. கடவுள் வாழ்த்து.

†1. மூ. இதன்பொருள் 2-ஆம் தாழிசையிலுள்ள வினாவிடையால் விளங்கும்.

புயல்முதலியன வாழ்வதற்கு உமாதேவியார் சிவபெருமான்பாகத்து வாழ்தல் காரணமென்பது ஆனந்தலகரியிலுள்ள, "சிவமெனும்பொருளும்" என்பதுமுதலிய பாடல்களால் விளங்கும். நெடிது வாழவென்க.

2. மூ. குலதீபனென்பது இப்பாட்டுடைத்தலைவனாகிய இரண்டாம் இராசராசனுக்கும் பெயராக வழங்கும்; "குலதீப னேழுதீவு முடனாளவே", "குலதீப் நருபதீப னருள்கூரவே" (தக்க. 4, 6) என்பர்

*மூலமும் உரையும் உள்ள பக்கங்களின் அடிக்குறிப்புக்களால் விளக்கப்பட்டவை யன்றி எஞ்சிய மூலப்பகுதி உரைப்பகுதிகளுள் இன்றியமையாதனவற்றிற்குக் குறிப்புக்களும் ஒப்புமைப்பகுதிகள் முதலியவைகளும் இக்குறிப்பிற் காணப்படும். †எண் தாழிசை எண்.

பின்னும்; "எழுகின்ற ஞாயிறெனுத் தான்தூல தீப னெதிர்த்தட்டிலே" (தமிழ்நா. கஉச), "கோவுறங்கு கடைத்தலைக்குல தீப" (தனிப். 'மாவுறங்கின.') வலநேமி தனிகோலு குலதீபன்: "அடலாழி தனியேவு குலதீபன்" (தக்க. 6.) நேமி தனிகோலு: "நேமி யுய்த்த" (புறநா. ௩ : ௪.) நிலநேமி - நிலவட்டம்; "தரையாழி", "பூமிவட்டமும்" தக்க. 6,615.

உரை. பொதுக்கடிதல் - பூமி பிறர்க்கும் உரியதென்பதை நீக்கித் தனதாகவே ஆக்கிக்கொள்ளுதல்; "பொதுச்சொற் பொறாஅ திடஞ்சிறிதென்னு மூக்கந் துரப்ப" (புறநா. அ) என்பதன் அடிக்குறிப்பால் இஃது உணரப்படும்; "மன்னுயிர் புரந்து வையம் பொதுக்கடிந் தறத்தி னீடு, மென்னெறிநின்றால்" (பெரிய. மனுநீதி. ௩௩.) வில்லி-வில்லையுடையவன்; "இறைமலை வில்லி", "மேரு வில்லி", "குன்ற வில்லி", "நின்ற வில்லி" (தக்க. 170,379,511,704.) வாளி - வாளையுடையவன்: "மழுவாளியார்" (தக்க. 543.) சக்கரவாளகிரி பொன்னிறத்ததென்பது, "செம்பொ னறவை குன்ற வேதிகை" (தக்க. 700) என்பதனாலும் விளங்கும்; "பார்சூழ்ந்த செம்பொற் றிகிரி' என்பது குலோத்துங்க சோழனுலா. வன்கணம் - வல்லெழுத்து; பிறகணம் - மெல்லெழுத்து முதலியன. விளைபுலம் - தானியம்விளையும் பூமி.

3. மூ. சதி: "தமருகசதி" (தக்க. காப்பு.) பாகை - பாகமென்ற சொல்லின் சிதைவென்பர். குதிபாய்கடாம்: "குதிக்கு மதச்சுவடு கோப்ப", "நின்று குதிக்கு மதத்தி னிலநெகிழ்த்தே" (இராசராச.) மதம் நறுநாற்றம் கமழுமென்பதை, "கடுஞ்சினத்த கமழ்கடாஅத்து ...... யானை" (மதுரை. ௪௪ - ௭), "கமழ்கடாஅத் தொல்கிய வெழில்வேழம்", "ஈர்நறுங் கமழ்கடாஅத் தினம்பிரி யொருத்தல்" (கலி. அ : ௪, உக : உ), "துன்னருந்திறற் கமழ்கடாஅத்து", "மிஞிறார்க்குங் கமழ்கடாஅத்து" (புறநா. ௩ : அ, உஉ : ௬), "யானையின் புயல்கொண் மும்மத, மணமகள் கதுப்பென நாறும்", "பகட்டரசன், செய்த மும்மதம்போற்றிசை திசை தொறுங் கமழும்" (சீவக. ௧௬உக, ௨௩௬ரு), "நீல யானை......பூநாறு கடாம்" (மணி. ௧௬ : ௨௦ - ௨௨), "மத்தநல் யானை மதமு நானமும், வாசப் பொடியொடு காயத்துக் கழும" (பெருங். க. ௪௨ : ௭ரு - ௬), "விலக்கருங் கரிமதம் வேங்கை நாறுவ", "கமழ்ந்தின் றென்பால்...... கைம்மலை வார்கட மல்லது" (கம்ப.), "நாகாதிபன் விடுமும்மத நாறுந் திசை புக்கான்" (வி. பாரதம். அருச் - தீர்த்த. ௧௦), "பொழிமதநீர் விரையேற்றி" (காஞ்சிப். கடவுள். ரு) என்பவற்றாலறிக.

உரை. 'சதமென்பது அநந்தவாசி' என்பர் பின்; தக்க. 73 - உரை. திரிபுரதகனத்தில் இடையூறுதீர்த்ததனை, ௧௧-ஆம் திருமுறை, அதிராவடிகள் மூத்தபிள்ளையார்திருமும்மணிக்கோவை, ௬-ஆவதுசெய்யுளாலுமறியலாகும்.

4. உரை. ஏனையாசர்களின்கொடி தாழச் சோழசக்கரவர்த்தியின் கொடி மேலேவிளங்குமென்பது, "கேழன் மேழிகளி றுளி வீணைசிலை கெண்டை யென்றினைய பல்கோடி, தாழ மேருவி லுயர்த்த செம்பியர் தனிப்புலிக்கொடி தழைக்கவே" (கலிங்க. கஅ) என்பதனாலும் விளங்கும். புலிக்கொடி ......வரையப்பட்டிருக்கும்: "பொறைசூழ் வரையிற் புலியே றெழுதும் பொன்மே ருவரைப் பெருமான்" (தக்க. 185.) மலைகளில் தங் கள்கொடிகளை அரசர் எழுதுவதுஇயல்பு; "பருப்பதத்திற் கயல்பொறித்த பாண்டியர் குலபதிபோல்" (பெரியாழ்வார் திருமொழி.) குறுக்கும்வழிக் குறுக்கலென்னும்விகாரம்: தொல். எச்ச. சூ. எ.

5. மூ. மலைமார்பு - மலையின் நடுவிடம்: "குன்றி னெஞ்சுபக வெறிந்த" (குறுந். கடவுள்: உ-ச), "விஞ்சையம் பெருமலை நெஞ்சகம் பிளந்து" பெருங். க. ருக: அ.

உரை. சூரனுக்கு ஒருமலைஅரணாகி அவனுடன் ஒடிவந்ததென்பதும் அவனையும் அம்மலையின் நெஞ்சையும் ஒரேகாலத்தில் ஊடுருவும்படி முருகக் கடவுள் வேலையுய்த்தனரென்பதுமாகிய இவ்வரியசெய்தி, "எழுமலை கொல்லுமசனி" (தக்க. 170) என்பதன் உரையாலும், "திரியும்பர்நீடு கிரிபிளந்துசூரர் செருவடங்கவேலை விடுவோனே" (திருப்புகழ்), "கிளை பட் டெழுசூ ராமுங் கிரியும், துளைபட் டொழியத் தொடுவே லவனே" (கந்தரநு.), "கார்வந், துறங்குசிகைப் பொருப்புஞ்சூ ரப்பொருப்பும் பிளப்ப......வேலெடுத்த குமரவேள்" (திருவிளை.) என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

ஓராயுதம் ஒரேகாலத்திற் பலஇலக்குக்களை ஊடுருவிச்செல்லுமென்பது, "வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி" என்ற கஙஉ-ஆம் புறப்பாட்டா லும், "செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன்" என்னும் சூளாமணிச் செய்யு ளாலும், "தாடகைதன் னுரமுருவி, மலையுருவி மாமுருவி மண்ணுருவிற் றுருவாளி", "ஏழு மாமர முருவியே முலகமென் றிசைக்கு, மேழு மூடுபுக் குருவிப்பின் னுடனடுத் தியன்ற, வேழி லாமையின் மீண்டதவ் விராகவன் பகழி" என்னும் கம்பராமாயணத்தாலும், பாரதத்திற் கூறப் படும் அருச்சுனன்செயலாலும், பெருங்கதையிற்கூறப்படும் உதயணன் போராலும் அறியப்படும். கலாவத்தின் பெயராகிய தோகையென்பது மயிலுக்காயிற்றாகலின், 'சினைப்பொருளுக்காகாது' என்றார். அந்தப் புரத்தைப்புரமென்றது நாமைகதேசமென்னும் இலக்கணத்தின்பாற்படும், பீமசேனனைப் பீமனென்பதுபோல.

6. மூ. கடலாழி வரையாழி தரையாழி கதிராழி: "ஞால நேமிதிரை நேமிவரை நேமி.........கால நேமிரத நேமி" தக்க. 707.

உரை: ஆக்கிஞசக்கரத்தை ஆழியென்றலும் அதனையுடையவேந்தனைச் சக்கரவர்த்தி ஆழியானென்றலும் மரபு: "ஆழிப் பெருமாளபயன்" (குலோத். உலா. கஙகூ); "இலங்க லாழியினுன்" (சீவக. கஉ); "சினவேற் செம்பியன், ஒருதனி யாழி யுருட்டுவோன்" (சிலப். க: சுஎ-அ.) இராசாதிபன் - இராசராசன். ஆதித்தன் - சூரியன்; பாட்டுடைத்தலைவன் குலமுதல்வனுதலின் அவன் களிகூர்வானென்றுகூறினர்.

7. மூ. குட கூடல் - குடக்கின்கண் உள்ளதாகிய கூடல்; மதுரை; இப்பரணிப்பாட்டுடைத்தலைவனுன இராசராசசோழனுடைய இராசதானிகளுள் ஒன்ருகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்கும் கூடலென்னும்பெயர் நூல்களிற்காணப்படுதலின், அதன் தென்மேற்றிசைக் கண்ணதாகிய மதுரையைக் குடகூடலென்ருரெனினும் பொருந்தும். சமணர்கள் தம்முடைய சூளுறவுபிழையாமல் தாமேசென்று கழுவேறிஞரென்பது முன்னேர்கள் கொள்கை. அதனைப்பின்பற்றியே இந்நூலாசிரியரும், கழுவேறு மமண்மூகரென்ருர். இதனை, "அமணர் கழுமிசை கொள்வதிது" (170) என்றதாழிசையாலும் அதன் உரையாலும்அறியலாகும்; "அமணுன வன்குண்டர் கழுவேற முன்கண்ட செறிமாட வண்சண்பை நகராளி", "அருகந்தர் குலமொன்றி முழுதுங்கழுவிலேற" (ஆளுடையபிள்ளை. கலம். அ, கூ), "வெய்ய நீள்கழு வேறினர்" (திருவால. கழுவேறின திருவிளையாடல், சகு), "தங்கள் காந்தருமே டாழிசெலக் காழியா ரேடெதிரேற வெதிரேறிஞர் கழுவாய் மீது" (கடம்பவன. லீலா. கஅ), "கதியில் லமணர் கழுவே றியதும்" (திருவுசாத். நான்மணி. உஅ: கஉ), "மாறனும்பிணி தீர வஞ்சகர் பீறுவெங்கழு வேறவென்றிடு முருகோனே", "புற்பாய் சுற்றிகள் கழுவேறப், பொருத சமர்த்தா" (திருப்புகழ்) என்பவைகளும் வலியுறுத்தல் காண்க. அமண்மூகர்: "சமண் மூகர்", "எண்ணுயிர மூகரும்" "என்னுஞ் சமண்மூகரும்" (தக்க. 189, 204, 211), "அமண் மூகர் நெஞ்சிடை பீதிகொண்டிட வாதுகொண்டருள்.........முருகோனே" திருப்புகழ்.

உரை. தம்முடைய முத்திமார்க்கத்தை நிர்வாணமார்க்கமென்பர் சைனர். வைகையாறு......தூர்க்கந்திக்கும் வண்ணம்: "குருகும் பணிலமுங் கூனந்துஞ் சேலும், பெருகும் வயற்காழிப் பிள்ளை - யருகந்தர், முன் கலங்க நட்ட முடைகெழுமு மாலின்னம், புன்கலங்கல் வைகைப் புனல்" (ஆளுடைய பிள்ளை, மும்.உகூ.) ஆகுபெயர் - சினையாகுபெயர். பிள்ளையார் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயஞர். பிள்ளையார் தோற்றியருளினபின்பு அமண்சமயங்கெட்டதென்பதை, "அருகாசனி", "அமணர்க்குக் காலன்" என்பவைமுதலிய நம்பியாண்டார்நம்பி திருவாக்காலும் உணரலாகும். ஒன்று உண்டென்றும் இல்லையென்றும் கூறுதல்முதலியவற்றை, "செய்

தா னிருவினையின் பயத்தை" (சீவக. கசகஅ) என்னும் செய்யுள் முதலிய மூன்றாலும் அவற்றின்உரையாலும், "உண்டு மில்லை யுமெனத்தடு மாற்றநா லுரைத்த, பிண்டி யானுரை கொண்டுழல் பேயமண் குண்டர்" (திருவிளை. மாயப்பசுவை. ரு) என்பதனாலும் அறியலாகும்.

8. ழ. விருது - வெற்றிச் சின்னங்கள். புலி விளையாட.

உரை. இலாஞ்சனை - அடையாளப் பொறி; புறநா. கக - உரை. பல்லவனுக்கு எருத்துக்கொடி உண்டென்பது, "வெண்குடை நீழல்செங் கோ னடப்ப விடைவெல் கொடிவேற் படைமுன் னுயர்த்த, பண்புடைப் பல்லவர் கோன்பணிந்த பரமேச் சுரவிண் ணகர மதுவே" (பெரியதிரு மொழி. 2. 9: 5), "ஏறடர்த்து வின்முருக்கி" (தண்டி. மேற்.) என் பவற்றாலும் அறியலாம். கசபதிகள் உத்கல (ஒரிஸ்ஸா) தேசத்தை ஆண் டவர்களென்று சிலாசாஸனங்களால் தெரியவருகின்றது. கோளேசுவ ரன்-சேரவாசன்; தங்கள் குலோற்பவனென்றது சூரியகுலத்திலுதித் தவனென்றபடி. இங்குக் கூறப்பட்ட ஆதித்தனென்பவன் சோழர் குலத் திற்பிறந்து அக்காலத்திருந்த தாயத்தார்களாகிய சோழர்களால் வெல்லப் பட்டுக் கோனாட்டிலுள்ள கோடும்பாளூரின்கண் சிற்றரசர்கட்குரிய அர சாட்சியைச் செய்துவந்தவனென்று தெரிகின்றது (பெரிய. இடங்கழி. ந.)சோழகுலத்திற்பிறந்த அரசர்களுட்சிலர் தம்முட் பகைமைகொண்டிருந் தமை புறநானூற்றலும் விளங்கும். சத்திரியலாஞ்சனை-க்ஷத்திரியச்சின்னம். புலிப்போத்தென்றது கொடியிலுள்ள ஆண்புலி உருவத்தை. பரசமய கோளரி - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்; "பரமகுரு நாதன்மிகு பர சமய கோளரியே" (ஆளுடையபிள்ளை. கலம். உச), "பரசமய கோளரி வந்தானென்றூத" (பெரிய. திருஞான. கூ௦ச.) மகாகவியென்றது ஸ்ரீஹர்ஷகவியை; ஒருகாவியமென்றது வடமொழியிலுள்ள நாகானந்த மென்னும் நூலை. சலப்பொருள் - இயங்கியற் பொருள். அசலம் - நிலை யியற்பொருள். பயனென்றது இங்கே நயத்தை. பொதுவியல் வாழ்த்து - பொதுவாகக் கூறப்படும் வாழ்த்து. சர்வேசுவரன் - சிவபெருமான். புத் திரரான மூவர் - விநாயகக்கடவுள், முருகக்கடவுள், திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார்.

9. உரை. முந்நிரை - பசு, எருமை, ஆடு என்பன; "சால நன்று முந்நிரையு முடையேன் றாழ்விங் கெனக்கில்லை" (பெரிய. சிறுத் தொண்ட. சக), "இனமூன்றுந் துன்றப், போற்றிக் குடிமல்கிய பொற் பின பாடியெல்லாம்" (தணிகைப். நாடு. சுக.) இறையென்பது, சிவபெரு மானென்னும் பொருளில், "இறைமலைவில்லி", "இறைகண் ணின்மதன் கையம் பெனவெந்தன" (தக்க. 170, 212) என இந்நூலுள்ளும் வருதல் காண்க. சொல்லுமியல் - இயற்றமிழ். இன்பவிசை - இசைத்தமிழ்.

நாடகம் - நாடகத்தமிழ். ‘இயலென்பதனை’ என்பது முதலிய வாக்கியங்களால் இயற்றமிழ் முதலியன மூன்றும் முத்தமிழெனப் பண்டைக்காலத்தில் வழங்கிவந்தமை விளங்கும். நரபதியென்பது சோழபரம்பரையினர்க்குரிய பெயரென்பது இந்நூல், 246, 275-ஆம் தாழிசைகளின் உரைகளாலும், “நரபதி, மைம்முகில் வண்ணத்து வானவன் மீனவன், கைம்மலை மேல்வரக் கண்டதற்பின்” (குலோத். உலா), “சனபதிதன், றேளுங் கவசமும்......நாளுமாம்......கஞ்சைத் திருமறையோன் கண்ணனும்” (விக்கிரம. உலா), “திரைபொரு பொன்னிநன்னீர்த் துறைவன்றிகழ் செம்பியர்கோ, னரபதி நன்னிலத்துப் பெருங்கோயி னயந்தவனே” (சுந்தா. தே.) என்பவற்றாலும் விளங்கும். சந்திராதித்தர்: ஆதித்தனுக்கு முன் சந்திரன் கூறப்படுதலை, “பழைய சந்த்ர சூரியரும்”, “எறிக்கு மதியும் பருதியும்”, “சந்த்ரா தவரும்”, “சங்கு திகிரி சந்த்ர சூரியர்” (தக்க. 18,158,183,700) என்பவற்றாலும், “பசுங்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண்ணுக” (நற். கடவுள்.), “திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப் போற்றுதும் ......ஞாயிறு போற்றுது ஞாயிறு போற்றுதும்” (சிலப். க: க-ச), “மதியமும் ஞாயிறும்”, “மதியமுஞ்ஞாயிறு மெழுதலும் படுதலும்” (பெருங்.க. ௩உ:உஉ,உ.௬:௧அச-௫),“திங்களொடு ஞாயிறன்ன வாய்மையும்”(ஆத்திரையன்.) என்பவற்றாலும், அருகதேவனுடைய முக்குடைகளில் முதற்குடைக்கு “சந்திராதித்தியம்” என்ற பெயராமையியானும் அறிக. அட்டமூர்த்தங்கள் இன்னவென்பது இந்நூல் 452-ஆம் தாழிசையுரையாலறியப்படும்.

2. கடைதிறப்பு - வாயிற்கதவுகளைத் திறத்தல்.

10. மூ. ‘முகவிம்பமும்’ என்றதில் முகமென்றது வாயினை; “கலைமகள் வாழ்க்கை முகத்த தேனினும்” (நீதிநெறி.) பணிப்பீரெனற்பாலது சந்தவின்பத்தைநோக்கிப் பணிவீரென நின்றதுபோலும்.

உரை. சாவித்திரி - பிரமாவின்தேவிமாருள் ஒருத்தி: “நரப்பிசை வாணி சாவித் திரியெனு நங்கை வேத, வரப்பிசை மனுவாங் காயத் திரியெனு மடவா ரோடும்......படருவான்” (திருவிளை. சங்கப்பலகை. ௩.) கா - காண்டாவனம். புகழோன்-அருச்சுனன்; தன்முன் - பீமசேனன்.

11. உரை. வெயின்மறை - குடை: “வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே.” புறநா. ௩௫ : ௨௦.

12. மூ. இத்தாழிசையில் ஐந்திலக்கணங்களுள் பொருளதிகாரம் அலங்காரமென்றவற்றின்பெயர்கள் தொனிக்கின்றன. இதனால், பேசுவோர் பொருளிலக்கணமும் அலங்கார இலக்கணமும் நன்குதெரிந்திருக்க வேண்டுமென்பது விளங்குகின்றது.

13. மூ. உண்ணப்பட்டனவாகிய உயிர்களும் உண்ணப்பட்டனவாகிய உணர்வுகளுமென்க. "முருகிற் சிவந்த கழுநீரு முதிரா விளைஞ ராருயிருங், திருகிச் செருகுங் குழன்மடவீர் செம்பொற் கபாடந் திறமினோ", "செக்கச் சிவந்த கழுநீருஞ் செகத்தி விளைஞ ராருயிரு, மொக்கச் செருகுங் குழன்மடவீ ருயர்பொற் கபாடந் திறமினோ" என்னும் கலிங்கத்துப் பாணித் தாழிசைகள் இதனோடு ஒப்பிடற்பாலன.

உரை. 'என்றூர்தாமே' என்றது இந்நூலாசிரியரை. அவருடைய பாடலாக எடுத்துக்காட்டிய, "முத்தின் கனங்குழையை" என்றபாடல் அவர் இயற்றியவற்றுள் இன்னநூலிலுள்ளதென்று விளங்கவில்லை.

14. மூ. சில-இரண்டு; "சில கெண்டை", "சிலநூபுராரவம்", "சில குவடசையவும்" (தக்க. 24, 33, 42) என்பர் பின்னும்; 'ஓரெழுத் தொரு மொழியுந் தொடர் மொழியு மென்னாது ஈரெழுத் தொரு மொழியும் ஓதினர், சிலபலவென்னுந் தமிழ்வழக்கு நோக்கி' (தொல். மொழி. சூ. கஉ-ந.) என்பர்.

உரை. நிறைவு - பலகுணங்களாலும் நிறைந்திருத்தல்; அது சால் பெனப்படும். ஓர்ப்பு - அளவைகளானும் பொருந்து மாற்றானும் தெளிய ஆராய்தல்; கலி. கடுங—ந. கடைப்பிடி - அறிந்தபொருளை மறவாமை, அல்லது தேற்றம்; இறை. சூ. உ-உரையைப்பார்க்க.

15. மூ. தலைக்கோல் - நாடகஅரங்கில் நாடகமகளிரை ஆட்டுவித்தற்குரிய கோல். அதன்இலக்கண முதலியவற்றைச் சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றுகாதையாலும், அதன் இருவகைஉரைகளாலும் உணர்க. அதனையுடைய கணிகையர் தலைக்கோற்பட்டத்தினரென்று கூறப்படுவார். வரவிறல் வேளென்பதனை வரம் விறல் வேளெனப் பகுத்துக்கொள்க.

உரை. உருத்திரகணிகையர் - சிவாலயப்பணி செய்யும் தாசிகள்: "உருத்திர கணிகை யாராம் பதியிலார் குலத்திற் றோன்றி" (பெரிய. தடுத்தாட். கடுஉ.) தளியிலார் - கோயிற்றூசிகள்; இவர் தளிப் பெண்டுகளென்றும் கூறப்படுவார்: "பொறுத்தகசம் - அட்டதிக்குஞ் சூழ் கோயிலாலவாய்ச் சொக்கருக்குத், தட்ட தெடுக்குந் தளியிலாள்" (விறலி. கடுக.) சாந்தி - துன்பத்தை நீக்கும் பரிகாரம். கரணம் - கிரியை. சொக்க நிருத்தம் - சுத்த நிருத்தம்; இது சாந்திக்கூத்து வகையினுள் ஒன்று; இறைவன் சாந்தமாக ஆடியது; நூற்றெட்டுக்கரணமுடைய தென்பர்; இந்த நூற்றெட்டுக் கரணங்களையும் விளக்கும் சிற்ப உருவங்களும், அவற்றின் விதியாகவுள்ள சுலோகங்களும் சிதம்பரம் கீழைக்கோபுரத்துள்ள தூண்களிலுள்ளனவென்று தெரிகிறது: (Annual Report of South Indian Epigraphy, 1914); "வீழி மிழலையார், சொக்கம தாடியும் பாடியும் பாரிடஞ் சூழ்தரு, நக்கர்", "சுழிப்பட்ட கங்கையுந் திங்களுஞ்

சூடிச்சோக் கம்பயின்றீர்" (தே.) உலகத்துக்குச் சாந்தியாக ஆடப்படுவ தாதலின் இக்கூத்து, சோழர்கள் காலத்தில் சிவாலயங்களில் நடத்தப் பெற்றுவந்ததென்று சிலாசாஸனங்கள் தெரிவிக்கின்றன. சயந்தனை இந்திரபுத்திரன் வடிவிற்றலைக்கோல்: இந்திரனுடைய அவைக்களத்திற் செய்த ஒருபிழையினால் அகத்தியமுனிவரால் மூங்கிலாகுமாறு சபிக்கப் பட்ட சயந்தன் அம்முனிவரைவேண்டத் தலைக்கோலாகும்பொழுது அவ் வடிவம் நீங்குமென்று பிரதிசாபமளித்தாரென்பதும், அதுமுதல் தலைக் கோல் சயந்தன்வடிவாகநினைத்துப் பூசிக்கப்பட்டு வருமென்பதும் நாடக நூல்களிற்கண்ட செய்திகள். இவற்றை, "தெய்வமால்வரைத் திருமுனி யருள, வெய்திய சாபத் திந்திர சிறுவனொடு, தலைக்கோற் றானத்துச்சாபம் நீங்கிய......மாதவி" (சிலப். ௩: ௧-௭) என்பதனாலும் அதன் உரைகளா லும், "வானவர் கோமான் வானிடை யிருந்து" (சுத்தானந்தப் பிரகாசம்) என்னும் ஆசிரியப்பாவாலும் உணரலாகும்.

16. மூ. அதிதி - காசியபமுனிவர் மனைவியருளொருத்தி. ராச ராசபுரி-முதல் இராசராசனால் அமைக்கப்பெற்றதஞ்சையென்றும், இரண் டாம் இராசராசன் காலத்தில் வேறுசிலநகரங்களுக்கும் இப்பெயர் அமைந் திருந்ததென்றும் தெரிகிறது. இப்பெயர் இந்நூலுள், 17-20,246,778 என்னும் எண்ணுள்ள தாழிசைகளிலும் காணப்படுகின்றது.

உரை. தேவர்கள் ஆராயும் அவரென்றது இராசராசபுரேசரை. வயிர மேகவிருத்தியென்பது ஓர் இலக்கணநூலோ அல்லது ஒருநூலின்விரி வுரையோ தெரியவில்லை. வயிரமேகனென்பது பல்லவ அரசர்களுள் ஒருவன் பெயரென்று தெரிவதால் அவன்காலத்து இது செய்யப்பட்டிருத் தல் கூடும்; "மன்னவன் தொண்டையர்கோன் வணங்கு நீண் முடிமாலை வயிரமேகன், தன்வலி தன்புகழ் சூழ்ந்த கச்சி யட்ட புயகரத் தாதி தன்னைக், கன்னிநன் மாமதிண் மங்கை வேந்தன் காமரு சீர்க்கலி கன்றி குன்றா, வின்னிசை யாற்சொன்ன செஞ்சொன் மாலை யேத்தவல்லார்க்கிடம் வைகுந்தமே" (பெரியதிரு. ௨.அ:௧௦); உய்யக்கொண்டான் திருமலைக் கருகிலுள்ள ஒரு கால்வாய்க்கு 'வயிரமேகன் வாய்க்கால்' என்றபெய ருண்டு.

17. மூ. அமராபுரம்: நீட்டல் விகாரம்.

உரை. 'உம்பராளும்......தெய்வப்பெண்காள்' என்றது இந்திரனு டைய வேண்டுகோளால் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்று அவன் பகைவரோடு பொருது அவனுக்கு வெற்றியளித்த முசுகுந்த சக்கரவர்த்தி மீண்டகாலத் தில் அவனோடு வந்ததெய்வப் பெண்களை; இது, "விண்ணாடு காத்து முசுகுந்தன் மீண்டநாள், மண்ணாடு கண்ட மடந்தையரும்" (இராசராச.) என்பதனாலுந் தெரிகிறது.

18. உரை. இந்திரர் பலரென்பதும் அவர்களுக்குரிய உலகங்கள் சௌதர்மம், ஈசானம், சனற்குமாரம், மாகேந்திரம், பிரமம், பிரமோத்தரம், இலாந்தவம், காபிஷ்டம், சுக்கிரம், மகாசுக்கிரம், சதாரம், ஸஹஸ்ராரம், ஆநதம், பிராணதம், ஆரணம், அச்சுதமெனப் பதினாறுவகைப்படுமென்பதும் சைனர்களுடைய கொள்கை; இதனை ஸ்ரீபுராணத்தாலும் மேருமந்தரபுராணத்தாலும் அறியலாம்; "விட்டகார்முகில்" (தக்க. 258) என்னும் தாழிசையாலும் இது விளங்கும்.

19. மூ. வடசேடி தென்சேடியென்பன வித்தியாதரர்களுடைய மலையாகிய வெள்ளிப்பெருமலையிலுள்ள பெரும்பிரிவுகளின்பெயர்கள்; இதனை, "விஞ்சை மன்னர்பாழ் வெள்ளிவெற்பு", "பாழ் வெள்ளிக்குன்று", "மேலாழி யார்வெள்ளி வேதண்ட லோகம்" (தக்க. 371, 536, 545) என்பவற்றாலும், அவற்றினுரையாலும், "வானுறை வெள்ளி வெற்பு", "மேகமே மிடைந்து தாழ விருள்கொண்ட வெள்ளிக் குன்றம், மாகத்து விளங்கித் தோன்றும் வனப்பு", "வெள்ளிவே தண்டத் தங்கண் வீவிறென் சேடிப் பாலிற்........., வெள்ளிவேற் கலுழ வேகன் வேதண்ட வேந்தர் வேந்தன்", "துளங்கு வெண்மதி யுகுத்தவெண் கதிர்தொகுத் ததுபோல், விளங்குவெள்ளிபம் பெருமலை யொழியவந் தெழிலார், வளங்கொண் மாநகர் மழகதிர் குழீஇயின போலக், களங்கொண் டீண்டினர் கதிர்முடி விஞ்சையர் பொலிந்தே" (சீவக. நகூ௰, ௫௨௬, ௫௪௬, ௨நகூக), "விழைவுறு வெள்ளி வெற்பின் விஞ்சையர்க் கிறைவர் தாமே" (நைடத. சுயம்வரப். கஉஅ) என்பவற்றாலும், மேருமந்தரபுராணம், ௫௭௪ - ஆம்செய்யுள் முதலியவற்றாலும் உணர்க; "போய்த்தனியே, கோதண்டங் கொண்டிரு சேடி யுடன்கொண்ட, வேதண்ட லோக விமலையரும்" என்பது இராசராசசோழனுலா.

உரை. இதுவென்றது இராசராசபுரியை.

21. உரை. 'மாலையம்பொழுதும் இளம்பிறையுமே' என்றதில் உள்ள இளம்பிறை யென்றது ஈசுவரன் திருமுடியிற் சேராத பிறையை; சேர்ந்த பிறை இன்பத்தை யளிக்குமென்பது இவர் கருத்து; இஃது, "ஆர்த்தி கண்டுமென் மேனின் றழற்கதிர், தூர்ப்ப தேயெனைத் தொண்டுகொண் டாண்டவர், நீர்த்த ரங்க நெடுங்கங்கை நீண்முடிச், சார்த்தும் வெண்மதி போன்றிலை தண்மதி" (பெரிய. தடுத்தாட்.) என்பதனாலும் விளங்கும். பிறை மாலையாகவும் கூறப்படும்; "உச்சி யிற்பனி வீசு கண்ணியின் வெண்ணி லாவை யொதுக்கவே" (தக்க. 625) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

22. மூ. குழைச் சேயபேரொளி மணிப்பெரும்பரபை: "இருகுழையுமிள வெயில்விட", "குழைசுடச்சுட ரெறிக்கும் வெயிலார்." தக்க. 36,431.

உரை. புண்டரீகம்: இச்சொல் வெண்டாமரை யென்னும் பொருளில் வழங்குவது பெரும்பான்மையாயினும் செந்தாமரை யென்னும் பொருளில் இங்கே எடுத்தாளப் பட்டுள்ளது; "புண்டரிக மலரினுஞ் செய்யவாய்" (தக்க. 24) என்பர் பின்னும். புண்டரீகாட்சனென்பது விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமத்தில் 112 - ஆவது திருநாமம்.

23. மூ. வெறுமொன்று: "வெறுமொருவன்" (தக்க. 25.) இவையென்று சுட்டியது மகளிர் உருவங்களை. சேமம் - க்ஷேமமென்பதன் சிதைவென்பர். விசும்பு வில் - விசும்பிலுள்ள ஒளி; இங்கே சோதிச்சக்கரத்திற்காயிற்று.

உரை. தாமமென்பதற்கு மலரென்றும் ஒருபொருளுண்மையால், மலர் வில்லெனலுமாம். ஒன்றுக்கு இரண்டென்றது புருவங்களை; "உருவிலாளனொருபெருங் கருப்புவில், இருகரும் புருவ மாக வீக்க" (சிலப். உ: ௪௪ - ௫), "இரண்டில்லை யநங்கசாபம்" (கம்ப. கிட்கிந்தா. ௧௦: ௫௫) என்பன இங்கே அறிதற்பாலன. முருகக்கடவுளுக்கு வாகனமும்கொடியும் மயிலென்பதை, 114 - ஆம் தாழிசையுரையாலும், "மணிநிற மஞ்ஞை யோங்கிய புட்கொடிப், பிணிமுக மூர்ந்த வெல்போ ரிறைவ" (பரி. ௧௭: ௪௮ - ௯), "பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யுயரிய, வொடியா விழவி னெடியோன்" (அகநா. ௧௪௯: ௧௫ - ௬), "மணிமயி லுயரிய மாறா வென்றிப், பிணிமுக வூர்தி யொண்செய் யோனுமென" (புறநா. ௫௬: ௭ - ௮) என்பவற்றாலும் உணர்க.

24. மூ. கெண்டையென்றது கண்களை.

உரை. பானத்திற் காமபானமென்றும் வீரபானமென்றும் இரண்டு வகையுண்டென்பர்; "காம வருத்திய பயிர்க்கு நீர்போ லருநற வருந்துவாரை" (கம்ப. ஊர்தேடு. ௧௦௭); மதுரைக். ௭௮௦ - ந. பார்க்க.

25. மூ. இவர்களுடையஅளகத்தால் பகலிலும் இரவிலும் உலகத்தில் இருளுண்டாகின்றதென்பது இதன்பொருள். அளகபாரவிருள்: "அளிவளர்த்தன வெறிக்குழலெறிக்கு மிருளார்" (தக்க 431) என்பர் பின்னும்; நுதலளகபாரம்: "அளக நன்னுதல்" (கம்ப.) மாரன் வெறுமொருவனுலகு களவுபோக: "அநங்கக் கள்வன்" கம்ப. ஆரணிய. ௯: ௬.

உரை. 'உணர்வு மொழுக்கமுங் களவுபோக' என்பதனோடு, "அளகமு முகிலல வொருஞான, விழியின் வழிகெட விருள்வதொ ரிருளென" (திருப்.) என்பது ஒப்பிடற்பாலது. அளகம், பனிச்சையென்பன நுதலைச்சார்ந்த முன்னுச்சிமயிரின்பெயர்கள். ஒற்றிக்கொடுப்போர்-அங்கங்குச் சென்று ஒன்றிநின்று செய்திகளையறிந்துசொல்லுவோர்; ஒற்றர். பெரு

நிலை - பெரிய வாயில்நிலை : "நிலைசெறி கபாடம்" (தக்க. 27.) களவட சாத்திரம் - களவு நூல்; இது தந்திரகாணமென்றும் ஸ்தேயசாஸ்திர மென்றும் வழங்கப்படும். இந்நூலைச்செய்தவர் ககர் என்பவரின் ஆசிரியராகிய கர்ணீசுதரென்றும், களவின்சம்பந்தமான செய்திவகைகளை வாச்சியாயன சூத்திரம், மிருச்சகடிகம், சாருந்தலம், மாளவிகாக்கினிமித்திரம் என்ற வடமொழி நூல்களின்பகுதிகளாலும் அவற்றின் உரைகளாலும் அறியலாமென்றும் வடமொழிவாணர் கூறுவர். ஓரகம் - ஒருவீடு. சதுர்த்தசபுவனம் - பதினான்கு உலகம்.

26. மூ. மண்டி - நெருங்கி.

27. மூ. உலகு அபாடம். மனு - மனு ஸ்மிருதி. பாடம் : "பல்லாயிர மாமணி பாடமுறும்." கம்ப. சரபங்கர். கக.

28. மூ. நஞ்சு மமுதமும் : "பசும் பொற்குழைதோய், நயனா விந்தத்து நஞ்சுநும் வாயிதழ் நல்லமுதம், அயனார் படைத்தில ரேலடங்காதவ் வரனுக்குமே." தஞ்சை. கஙரு.

உரை. முட்ட - சந்திக்க. மாதரைக் காதலாக்கி : "மாதர் காதல்" (தொல். உரி. சூ. ௩௦.) நஞ்சு கண்கள்: "விழிவிட மடுதலின்" (தக்க. 39.) அமுதம் குயங்களாகவும் : "அமிர்து பொதிவன சிலகுவடு" (தக்க. 42); "அணங்கு மமுதமுமாய்த் தோன்றி - இணங்கொத்த, கொங்கையாள்" (ஆதியுலா, களஎ - அ.) சகத்திரவேதி - ஆயிரம்பேரை மயக்குவது ; தக்க. 593 - உரையைப் பார்க்க. முப்பத்திரண்டுறுப்பு : 'முப்பத்திரண்டுறுப்புடன் புணர்ந்தது மக்கட்சட்டகமென்றால் முப்பத்திரண்டுறுப்பினும் தீர்ந்தது மக்கட்சட்டகம் இல்லை' (யா. வி. சூ. க - உரை); "அவயவ மொன்றுக்கொன்று, முப்பத் திரண்டுகண் வேண்டுங்கண் டாயென் முகத்திறுக்கே" (தனிப். 'செப்பத்தில்') ; முப்பத்திரண் டுறுப்பாவன, கூந்தல் முதல் கிளவி ஈறாகவுள்ளவையென்பர் ; இவற்றையும் இவற்றின் இலக்கணங்களையும் திருவிளையாடற் புராணம், வேல்வளை செண்டு கொடுத்த படலம், ௩௦ - ஆவது செய்யுள்முதலியவற்றால் அறியலாகும். "மழை பிறை சிலை வேல்" (ருசு) என்னும் செய்யுளில் மகளிருடைய முப்பத்திரண்டுறுப்புங் கூறுவர் திருவரங்கக் கலம்பக முடையார். இவ்விலக்கணத்தை வடமொழியில் இயற்றிய ஆசிரியன் வருணனென்றுதெரிகிறது.

29. மூ. குடியடிபறிந்தது - குடியிருக்கமாட்டாது அடியற்றது ; "பலகுல விலங்கன் மேருவொடு குடியடி பறிந்த" (தக்க. 144) என்பர் பின்னும். இத்தாழிசையுடன் 37 - ஆம் தாழிசை ஒப்புநோக்கற்பாலது.

உரை. அண்ணாந்து........கொங்கைகள் : "அண்ணாந் தேந்திய வனமுலை" (நற். க௦ : க.) பரிகரிப்போம் - பாதுகாப்போம்; "தற்காத்

தன்று'' (பு. வெ. உஎஅ) என்பதற்கு, 'தன்னைப் பரிகரித்தது' என்று பொருளெழுதியிருப்பது இங்கு உணரற்பாலது.

30. மூ. மகர வாரிதி: "மகர மேய்தட மகோததி." தக்க. 31.

உரை. மந்தரமலை மேருவின் கீழ்த்திசையிலுள்ளதென்பர் கந்த புராண முடையார். திரிவு - சுழற்சி. மகாமேரு மத்தாகக்கொள்ளப்பட்டதென்பது ஒருசாரார் கொள்கை; "வடவரையை மத்தாக்கி" (சிலப். கஎ: முன்னிலைப்பரவல், க); 'மேருவரை மத்தத்திற் சுற்றுக்கயிறுவாசுகி யென்னும் பாம்பாகச்சுற்ற' (சிலப். கஎ: பாட்டு, க - உரை); "இமிழ்திரை முற்றத்து மேருமத் தார்த்து." மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், ௪.

31. மூ. 'வடபகீரதி' என்றது தென்குமரியென்றாற்போல நின்றது.

உரை. ஏழு கோதாவரி: ஸப்தகோதாவரியென்பது வடநூல்வழக்கு. கோதாவரியைக் கௌதமர் கொணர்ந்தகதை, 'போஜராஜீயம்', 'கோதாவரிமாஹாத்மியம்' என்பவற்றிலுள்ள தென்பர். கார்க்கிய மதம் - கர்க்கியரென்னும் முனிவாருடைய கொள்கை.

32. மூ. உழறுமேல்: "செண்டடித் துழறத் திருவுள்ளமே", "உலகமெல்லா முழறுமிது குறைமுடிப்பீர்க் கரிதே", "பெரு மாநிலத்தினெல்லை யெல்லா முழறுமிது குறைமுடிப்பீர்க் கரிதே" (தே. திருவால. திருவாரூர்); "மற்றென்னைக் கண்டுழறு நெகிழ்ந்தாய்" (பெருமாள். ௬: அ), "ஊதை திரிதந் துழறி யுண்ண" (பெரியதிரு. ௧. ௫: உ.) முசித்தல் - நெருங்கல் (பதிற்.); மெலிதலுமாம். இந்நூல் அ௩ - ஆம் தாழிசையும், "அணிமுலைகண், மைந்தர் மனங்கவரு மென்பதனுன் - முந்துறவே, பூங்கச்சி னுலடையப் பூட்டுறீஇ" (ஆதியுலா, க௫அ - ௯) என்பதும் இத்தாழிசையின் பொருளோடு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

உரை. வியவகாரம் - வழக்கு.

33. மூ. மந்தம் - மந்தவோசை; "குரன்மந்தமாக" (சிலப். ஆய்ச்சியர்.), "மந்தமுழவுங் குழலுமியம்பும் வளநாவலர்கோன்" (தே. சுந்தர.) சில- இரண்டு; "சிலகண்ணீர்", "சிலகெண்டை", "சிலகுவடு" (தக்க. 14,24,42.) நூபுர அரவம் - சிலம்பின் ஒலி. மேகலா அரவம் - மேகலையின் ஒலி.

உரை. தலைச்சூட்டு-முடிச்சுற்று மாலை; "முடிச்சூட்டு முல்லையோ" (தக்க. 119), "சூட்டொடு விரைஇச் சுற்றுபு முடித்து" (பெருங். உ. ௫: க௭௪.) சூட்டின் இயல்பை, 119 - ஆம் தாழிசையாலும் அதன் குறிப்பு முதலியவற்றாலும் அறிக.

34. மூ. விமான வாயில்: தேவசாதியினர் விமானவாசிகளானமையின் இங்கே அரம்பையர்க்கு விமானம் கூறப்பட்டது; தேவரை வைமா

ணிகரென்பர் வடநூலார்; "வேமானியர்தம் மகளின் விரும்ப நனிசேர்ந் தாள்." சீவக. உ௫௫௫.

உரை. அரம்பைபோல்வாரை அரம்பையரென்றதுபோல 275 - ஆம் தாழிசையில் நாராயணன்போல்வாரை நாராயணனென்றது ஈண்டறிதற் பாலது.

35. மூ. எளிவரா: அஃறிணைப் பன்மைவினைமுற்று. மகளிர் மதனன்படையெனப்படுவார்; இது, "பொன்னிற் குலவு மோரிரண்டு பொருப்பு விருப்பி னுடன்பரித்து, மின்னிற் குலவு மென்படைக்கு மெலியா தெவரே வலியாரே" (பாசவதைப்பரணி, ௩௫௬) என்பதனாலும் அறியப்படும். வாரமிர்தம்: "வாரமிர்த சீகரம்" (தக்க. 284.) வாரமிர்த மதனனுள்வரு தெரிவைமீர்: "கோழியிற் சோழ குலத்தொருவன் முன்கடைந்த, ஆழியிற் கொண்ட வரம்பையரும்" என்ற இந்நூலாசிரியர் வாக்காகிய இராசராசசோழனுலாக்கண்ணி ஈண்டு அறியற்பாலது.

உரை. தீர்க்க சந்தி: தீர்க்கம் - நெட்டெழுத்து. பசுந்தமிழ் - செவ்வித்தமிழ்; "பாதஞ் சிவக்கப் பசுந்தமிழ் வேண்டிப் பரவைதன்பாற், றாதன்று சென்றதென் னாரூர்த் தியாகர்." திருவாரூர்க்கோவை.

36. மூ. இத்தாழிசையின் பொருளோடு 431 - ஆம் தாழிசையின் முதலடி ஒப்புநோக்கற்பாலது. மழுகி: "மதிமழுகி" (புறநா. ௩௭௭: ௧௨.) நகை - நகையால்.

உரை. பணி - வேலைப்பாடு. மொட்டிப்ப - இதழ் குவிய. விநியோகம் - உபயோகம்.

37. மூ. மூ. = தக்க. 29. அருகு திசை: "அருகு நேமி" (தக்க. 104.) திகிரிவரையிலரமகளிர்: "சோளன் பரிசாந்தேர் சூழ வருஞ்சக்ர, வாள கிரியிலர மங்கையரும்." இராசராச. எக.

38. மூ. இது தெய்வப்பெண்களின் கடைதிறப்பு.

உரை. சக்கிரங்கள் - ஆக்கினைசக்கரங்கள். தந்திரங்கள் - சேனைகள். சசியங்கள் - பயிர்கள். மரம் முதலியவற்றிற்கு உயிரில்லை யென்பது பௌத்தர்கொள்கை; இதனை, "மரமுயிரில்லை யென்பார்" (சீவக. ௧௩௦௭) என்று குறிப்பாற் புத்தரை மறுக்கும் பகுதியால் அறியலாம். மரங்களுக்கு உயிருண்டென்பதை, நீலகேசி, மொக்கலவாதச் சருக்கம், ௩௭ - ஆம் செய்யுளுரையிற் காணப்படும், 'இருவகை மரங்களும் உயிருடையவாய் உற்பவித்து நீரும் எருவு முதலாயின பெற்றுத் திருப்தியோடு வளர்தலால்.............. அகளங்கமாகிய இந்தஹேது மரங்களுக்கு உயிருண்மைமுடியு மென்பது' என்னும் பகுதியாலும், "செத்தமரம்" (காரைக். திருவிரட்டை. ௨௦) என்பதனாலும் அறியலாகும். இந்திர கௌதமர் - இந்திரனும் கௌதம முனி

வரும். அகமருஷணம் -ஒருவகை ஸ்நானம்; இஃது அகமருடமென்றும் வழங்கும்; "ஆராத விருப்பினு வகமருடம் படியசீர், போராது மூழ்கின" (பெரிய. திருஞான. சுo.) கற்பகசுரபிகள் - கற்பகமும் காமதேனுவும்.

39. மூ. விழிவிடம்: "நஞ்சு மமுதமும்" (தக்க. 28) என்பதன் விசேட வுரையைப் பார்க்க. நாககன்னியர் வரவினை, "காதலாற், றந்த பணிபதி தன்மகளைச் சேவித்து, வந்த கடவுண் மடந்தையரும்" (இராசராச. எரு) என்று இந்நூலாசிரியர் கூறியிருப்பது இங்கேஆராய்தற்குரித்து.

உரை. வல்லி நிமிர்ந்தயானை: வல்லி - காற்சங்கிலி; "பூட்டும் வல்லி மூட்டோடும் புரசை யிழந்த போர்யானை" (கம்ப. பிணிவீட்டு. கககு); "வல்லி தொடர் தளையைநீவி" திருக்குற். கடவுள். கரு.

40. மூ. இது போதியின்மலை அரமகளிர் கடைதிறப்பு.

இத்தாழிசையில் அகத்தியர்பெருமைகள் கூறப்படுகின்றன.

உரை. இதியாசம் - இதிகாசம்; கடந்த மனிதர் வரலாறு. "அநந்தாவை வேதா:" : இது காடகோபநிஷத்திலுள்ள தென்பர். பிரமரிஷியாகிய அகத்தியன்: "மறைமுது முதல்வன் பின்னர் மேய, புரையுயர் பொதியிற் பொருப்பன்" (சிலப். கஉ - இறுதி.) ஓரசுரனைச் சுட்டி- விருத்திராசுரனைக் குறித்து. தவஞ்செய்யாதே தானஞ்செய்யாதே: தவஞ் செய்தலும் தானஞ் செய்தலும் சுவர்க்கத்தை யடைதற்குச் சாதன மென்பர்; 'தவத்தானும் தானத்தானுமன்றிப் புகலாகாச் சுவர்க்கம்' (இறை. கலித். ச - உரை); "தானமுந் தவமுந் தாஞ் செய்வ ராயின், வானவர் நாடு வழிதிறந் திடுமே" (தனிப்.) தவமுந்தானமும் இணைத்தே கூறப்படும்; "தானந் தவ மிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம், வானம் வழங்கா தெனின்" (குறள்); "தானஞ் செய்திலந் தவமு மன்னதே" (வளை.) கௌரவ குலபதி - குருகுல அரசன். அகத்திய புலத்தியர்கள்: இவர்கள் இருவரும் சேர்த்தே பழைய நூல்களில் வழங்கப்படுவார்கள்; தமிழ் நாட்டிலுள்ள திருக்கோளக்குடி முதலிய சிலதலங்களில் இவ்விருவருடைய பிம்பங்களும் சேர்த்தே சிலையில் அமைக்கப்பட்டிருத்தலைக் காணலாம்; 489 - ஆந் தாழிசையில் இவ்விருவரும் சேரக் கூறப்பெற்றுள்ளார். குறளன் - குறியவன். பூருவம் - பழமை.

41. மூ. இது மேருவரையரமகளிர் கடைதிறப்பு.

கனகவரையரமகளிர்: "மேரு வரையிற் புலிபொறித்து மீண்டநாள், வாரும் வரையர மாதரும்." இராசராச. எரு.

உரை. இதிற்கூறிய நவமணிஇலக்கணங்களைச் சிலப்பதிகாரம், கச - ஆம்காதை, கஅo - ஆம் அடி முதலியவற்றாலும், அவற்றின் உரைகளாலும், கல்லாடம், சஎ - ஆம் செய்யுளாலும், திருவாலவாயுடையார் திருவிளை

யாடற் புராணத்தில் ௫௬ - ஆம் திருவிளையாடலாலும், திருவிளையாடற் புராணத்தில் மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடலாலும் உணரலாகும். விற்பிடி மாணிக்கம் நாகராசாக்களின் தலைகளிலுள்ளதென்பது, 154, 166 - ஆம் தாழிசை யுரைகளாலும் விளங்குகின்றது.

42. மூ. இஃது இமயவரை அரமகளிர் கடைதிறப்பு.

சில குவடு: சில-இரண்டு. எழுது அமை - தொய்யிலெழுதப்பட்ட மூங்கில்கள்; என்றது தோள்களை.

உரை. குங்குமத் தளம்: "வெண்டளக் கலவைச் சேறும்" (கம்ப. நாட்டுப். ௧௨.) "வெண்டளச்சேறிடுபோணி." கம்ப. பம்பை. ௧௬.

43. மூ. இஃது உதயமலை அரமகளிர்கடைதிறப்பு.

ரசத மலையிம மலையிலொர் சிறுகுவடு: "பொன்னின் வெண்டிரு நீறு புனைந்தெனப், பன்னு நீள்பனி மால்வரைப் பாலது, தன்னை யார்க்கு மறி வரி யானென்று, மன்னி வாழ்கயி லைத்திரு மாமலை." (பெரிய. திருமலைச்.) கிலவெழுநகும்: 36 - ஆம் தாழிசையைப் பார்க்க.

44. மூ. வறுங்கண் - பார்வையில்லாத கண். இந்திரன் குயில்வடிவங்கொண்டுசென்றது, 488 - ஆம் தாழிசையாலும் அதனடிக்குறிப்பாலும் விளங்கும்.

உரை. பிள்ளைப்பட்சிகள் - கிளி, குயில், நாகணவாய்ப்புள் முதலியன. சாபமோட்சக்கண் - சாபவிமோசனக்கண்; என்றது இந்திரன் கண்களைக்கருதி.

45. மூ. மூ = "உண்ணப் புகுந்த பகனொளித் தோடாமே, கண்ணைப் பறித்தவா றுந்தீபற, கருக்கெட நாமெலா முந்தீபற" (திருவா.); "சிருக்கன் குருட்டிற் புகச்செற்றகோன்" (திருச்சிற். ௨௭௦.) "பகநேத்ர பிதேநம:" என்பது சிவஸஹஸ்ரநாமம்; "சிறுவிதியா கத்துத் தின கரற்கு முன்னங், குறுகியிருள் கூடவைத்த கோமான்" (திருவிடைமருதூருலா) என்பது இதன் கருத்தைத்தழுவியது. இத்தாழிசையிற் கூறப்பட்ட செய்தியை 490 - ஆம் தாழிசையாலுமுணரலாகும்.

உரை. மகா காளஸ்தவம் - மகா காள மூர்த்தி விஷயமாக வடமொழியில் ஒருவர் செய்த தோத்திரநூல்.

46. மூ. புக்கு ஆவுதிகள்: ஆவுதிகள் - ஆகுதிகள்; "வேள்வியாவுதி யுண்ணவோ" (தக்க. 252), "அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும்" (புறநா. ௯௯: ௧), "ஆவுதி மண்ணி யவிர்துகின் முடித்து" (மதுரைக். ௪௯௪), "ஆவுதி நறும்புகை முனைஇ." பட். ௫௯.

உரை. விஷ்ணு யஞ்ஞமூர்த்தியென்பதனை, "எச்சனூ் தூளவினை" (காஞ்சிப். தக்கீசப். ௨௯), "எச்சமென யாவர்களு மியம்பு

வார் மாயவனை" (திருநாகைக். புண்டரீக...முதற்காட்சி.) சகத்திரதாரை - வேள்வியிறுதியிற் செய்யப்படும் பூர்ணாகுதி.

47. ஊத்தை : "ஊத்தையாகிய வாயை யாம்பலை யொக்குமென்ன வுரைப்பரே" (பாசவதைப். ௭அ௬), "ஊத்தை வாய்ப்பேய்" (அஞ்ஞவதைப்.), "அழுகிவிழும் பீறலூத்தை" (திருப்) ; இச்சொல் ஊற்றையெனவும் வழங்கும் ; "ஊற்றைச் சரீரத்தை யாபாசக் கொட்டிலை" (பட்டினத்துப் பிள்ளையார்பாடல்), "ஊற்றைக்கொடி" (பழமலை.) மாமடிகள் - மனைவியைப் பெற்றவன் ; மாமனார் ; "மகட்பெறுந்திரு மாமடிப் பேய்", "மாமடிப் பேயைப் பாராய்" (தக்க. 768, 793), "மந்தணமிருந்துபுரி மாமடிதன் வேள்வி, சிந்தவிளை யாடுசிவ லோகன்" (தே. திருப்பழுவூர்), "உவகைமாமடிகடம்மை யழைத்தனன்", "நின்பால் வந்தனன் மாமடி" (திருவால. ௬: ௫ ; ௨௨: ௧௨), "மாமடிகளிடு சாபமும்" (மீனாட்சியம்மை பிள்ளை. அம்புலி.௬), "தாமடிகண் மறந்துமறித் தலைகொண்டார் கலைவல்ல, மாமடிகள்." (சிதம்பரச்செய். ௬எ.) முருடு : "முடித்தலைகள் பத்துடைய முருட்டுரு வரக்கனை" (தே. திருஞா. திருமறைக்காடு.) மோத்தைத்தலை பெற்றமை 797 - ஆம் தாழிசையாலுமுணரப்படும்.

௩. காடுபாடியது.

48. மூ. ஒடுங்கும் பாகமென்றது சிவபெருமானுடைய இடப்பாகமாகிய உமாதேவியார் திருமேனியின் பாகத்தை. நெடுங்குன்று முதலியவையொடுங்கும் பாகம். இவையெல்லாமொடுங்கும்பாகமென்றதன்பொருள் இந்நூல், 116, 245, 292, 293, 327 - ஆம் தாழிசைகளாலும் அவற்றின் விசேட உரைகளாலும் விளங்கும் ; "பெண்ணுரு வொருதிற னாகின் றவ்வுருத், தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்கும்" (புறநா. ௧ : எ - அ) என்பதற்கு எழுதிய 'அவ்வடிவுதான் எல்லாப்பொருள்களையுந் தன்னுள்ளே யடக்கி அவ்விறைவன் கூற்றிலே மறையினும் மறையும்' என்னும் விசேடவுரையாலும் இது துணியப்படும். மோடியென்பதன் பொருளை 241 - ஆம் தாழிசை உரையிற் பார்க்க. மோடி யுறையுங்காடு : மோடியைக்காடுகிழாளென்றுங் காடுகாளென்றுங் கூறுவர்; "கையார் வளைக்காடு காளோடு முடனாய்" (தே. கோடிக்குழகர்.) பாகத்துறை மோடி : "போகமார் மோடி கொங்கை புணர்ந்த புனிதர்", "போகங்கொண்டாற் கடற்கோடியின் மோடியை" (தே. திருநாகேச்சுரம், நாவலூர்.) காடு - சுடுகாடு, பாலைநிலம்.

உரை. வாமபாகம் - இடப்பாகம்.

49. மூ. பால் வறந்து......வறந்து : "கள்ளி வற்றி வெள்ளில் பிறங்கு கடுவெங் காட்டுள்ளே" (௧௧ - ஆம். மூத்த. ௫.) மயானம் பாலை

நிலத்தின் ஒரு பகுதியாதலின் ஈமஎரி கூறப்பட்டது. ஈமம் - பிணஞ்சுடுவதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கென்பர் (புறநா.உ௩௧, உ௪௬ - உரை.) துர்க்கை பாலைநிலத் தலைவியென்பதைப் பாலைக்கிழத்தியென்னும் பெயரானுமுணரலாகும்.

50. மூ. பிணங்கடுங்கனலுமின்றிவெந்து: "அருவ வுயிருமிற வெரியு மனலதனின்வே றனலுமிலது" (அஞ்ஞவதைப்.) நிணம்......... நெய்: "முடித்தலை வெள்ளோட்டு மூளைநெய் யாக" (மூத்.) நிணங்கரைந்துருக: "நிணந்தா னுருகி நிலந்தா னனைப்ப" (௧௧-ஆம். மூத்த. உ.) பிலவாயபேய்: "பிலவாய பேய்க்கணங்கள்" (தே. திருவீழி.) "பிலஞ்சுகண்டன்னதன் பேருமழை வாய்திறந் தழையா" (நீல.) நாவினை நனைக்குமே: "நாவினை நனைத்ததால்." தக்க. 644.

உரை. உலருங் கடுப்பின்-உலரும் வேகத்தால். கடுங்கனல்: கடுமையென்பதற்குப் புதுமையென்னும்பொருள், "கடுஞ்சூன் முண்டகம்" (சிறுபாண். ௧௪௮) என்பதன் உரையால் அறியப்படுகின்றது.

51. மூ. செந்நிலம்: பாலைநிலம் சிவந்த நிறமுடையதென்பர்; "செம்புலப் பெய்நீர் போல" (குறுந். ௪௦); "சேதா வெடுத்த செந்நிலக் குரூஉத்துகள்", "கழறுளை முத்திற் செந்நிலத் துதிர", "செந்நிலப் படுநீருடி" அகநா. ௭௬: ௭, உ௨௫: ௧௨, உ௨௭: ௧௦.

உரை. சிரபுட்பம் - சிரமாகிய புட்பம். நிர்மாலிய புட்பம் - அருச்சித்த புட்பம். மதுமச்சிய.........விழைச்சு: மதுமச்சிய மாங்கிச முத்திரைமைதுனமெனவும் வழங்கும்; இவற்றை மகாரபஞ்சகமென்று கூறுவர் வாமமதத்தினர். யாமளாசாரியர் - யாமளாகமத்தின் வழியொழுகும் பெரியோர்.

52. மூ. சூடிகை - முடிமணி: "படல சூடி காகோடி", "படத்தெடுத்த சூடிகை", "செஞ்சூடி காகோடி சிந்த" (தக்க. 105,362,554.) புற்றில் மின்மினி பற்றிநிற்றல், "மின்மினி மொய்த்த முரவுவாய்ப் புற்றம்" (அகநா. ௭உ: ௩) என்பதனாலும் அறியப்படும்.

53. மூ. துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து; இதனைச் சிங்கிக்கூத்தென்பர்; "பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத், துடக்கிய நடையது துணங்கையாகும்" என்பது இதன் இலக்கணம்; பேய்கள் துணங்கை யாடுதல், "நிணந்தின் வாய டுணங்கை தூங்க" (முருகு. ௫௬), "சுழலு மழல்விழிக் கொள்ளி வாய்ப்பேய் சூழ்ந்து துணங்கையிட் டோடி யாடித், தழலுளெரியும் பிணத்தை வாங்கித் தான்றடி தின்றணங் காடு காட்டில்", "நெடும்பற் குழிகட்பேய், துணங்கை யெறிந்து" (காரைக். திருவாலங்காட்டு மூத்த. ௭; கோயின்மூத்ததிருப். உ), "அணங்குகள் குழூமி யாமும் பெரு

வயி ருர்து மென்று, துணங்கைகோத் தாடி நக்கு '' (சூளா. அரசியற். உகஅ), '' வணங்கி வந்திடம் வலங்கொண்டு வழிபடு பொழுதிற், கணங்க டாம்பல கடன்சொலிக் கலந்தெடுத் தேத்தித், துணங்கை யாடத்தன் றுகிலிடை மேகலை துளங்க, வணங்கு மெய்யவ ளருந்தவ னுழைவா நினைந் தாள் '' (நீல. தருமவுரைச். ௩௬), ''பிள்ளை வீழ வீழவும் பெருந்துணங்கை கொட்டுமே'' (கலிங்க. உகசு) என்பவற்றாலறியப்படும். கணப்பறை-அதமக்கருவிகளான புறமுழவுகளில் ஒன்று (சிலப். ௩ : உ௭ - உரை); இஃது ஈமத்திற் கொட்டப்படுவது ; '' சிறுபறையு முரசுதுடி சத்தக் கணப்பறையு மொகுமொகென வதிர.........சுடலைதனி லிடு.........என வுரைக்கப் படிக்குடிலை'', '' கட்டக் கணப்பறைகள் கொட்டக் குலத்திளை ஞர் கட்டிப் புறத்தி லணைமீதே, கச்சுக் கிழித்ததுணி சுற்றிக் கிடத்தி யெரி கத்திக்கொளுத்தி யனைவோரும், சுட்டுக் குளித்துமனை புக்கிட் டிருப் பரிது சுத்தப்பொ யொப்ப துயிர்வாழ்வு '' (திருப்.) கன்னம் - செவி.

உரை. வாய்ப்பலி - வாய்க்கரிசி. வாய்ப்பலிக்குக் கொட்டும் பறை: ''பறைதிமிலை முழவினிசை யாகாச மீதுமுற வுலகிலுள பலரரிசி வாய்மீதி லேசொரியு மந்தநாளில்.'' திருப்.

54. மூ. பள்ளிவேலை : '' பள்ளி வெற்பின் '' (தக்க. 371) என்பதன் உரையைப் பார்க்க. கானநாடி : '' கான நாடிதிரு முன்றில்கவி னக்களு லுவார்'' (தக்க. 80.) பாடிவீடு - படைகள் தங்குவதற்குப் புதிதாக அமைக் கப்பெற்ற கூடாரம் ; இது கைந்நிலையெனவும் வழங்கப்படும்.

உரை. குடிஞைப்படங்கு - குடிசையாகிய கூடாரம்.

55. உரை. ஆதித்தனும் பாலைக்குத் தெய்வமென்பர் அடியார்க்கு நல்லார் (சிலப். ப. கஅ.) மென்பாலை - முல்லைதிரிந்த பாலை. வன்பாலை - குறிஞ்சிதிரிந்த பாலை. இவையிற்றின் - இவற்றின்.

56. மூ. யூதம்: '' பூதவே தாள யூதமே.'' தக்க. 509.

வெற்புமிறகொடற : மலைகள் பண்டுசிறகுடையனவாகப்பறந்து திரிந் தனவென்றது இங்கேஅறிதற்பாலது ; இந்நூல் 170,366,749 - ஆம் தாழிசைகளின் உரையைப்பார்க்க.

57. மூ. நீலவரைநிரைகள் போலு மவுணர் : '' இலங்காபு ரங்காவ லன்காலி னல்வீழ், கருந்துன்று போன்மண் முகங்குத்தி வீழ'' (திருவரங்கக் கலம்.) கிற்கும் : இதற்கு இங்கே உரையாசிரியர் கூறும்பொருள், '' பிறப் பாழ் குழியிடை வீழ்ந்துநை வேற்குநின் பேரருளின், சிறப்பார் திருக்கை தாக்கிற்றியே '' (சிவ. திருவிரட்டை. அ) என்புழிக் கிற்றியென்பதற் கமைந்திருத்தல் காண்க. வயிறு - இங்கே நடுவிடம் ; '' கடல்வண்ணன் பண்டொருநாள் கடல்வயிறு கலக்கினையே '' (சிலப். ஆய்ச்சியர்.) உருமு-நெருப்புத்தழல் ; உவம ஆகுபெயர்.

58. மூ. எரிதலை: "தீயெழக் கொளுந்தியன்ன குஞ்சிவெஞ் சிரத்தவே", "சுடர்கிளைத்தனைய செய்யசுரி பங்கி" (தக்க. 121,400.) சூரல், சூறைக்காற்று - சுழல்காற்று: "சூரலங் கடுவளி" (அகநா. க: கஎ.) சூளை - குயவர்களின் சூளை.

உரை. தூரால் - செத்தை.

59. மூ. 'ஓத முகவிறுதி போத நடுநடுவு முழுகு மெழுகிரி' என்பதனுடன், "கல்லூர்ப் பெருமணம்" (திருஞா. தே.) என்பதும், "வையகம் போர்த்த வயங்கொலிநீர் - கையகலக், கற்றோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்தே" (பு. வே. கூ௫) என்பதும் அதன் உரையும் ஒப்பிடற்பாலன. பேய்த்தேர் நீர்போலத் தோன்றுமென்பது, "வேனி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு, வானீங்கு வைப்பின் வழங்காத்தேர் நீர்க்கவாஅங், கானம்" (கலி. எ: க - கூ), "கொம்மை வாடிய வியவுள் யானை, நீர்மருங் கறியாது தேர்மருங் கோடி, யறுநீ ரம்பியி னெறிமுத லுணங்கு, முள்ளூநாப் பனிக்கு மூக்கருங் கடத்திடை" (அகநா. உக: கசு - கூ), "பேய்த்தேர்ப்பின் குடங்கொண்டு நீர்க்குச் செல்வார்" (திருஞான. தே. திருப்பருப்பதம்), "விழிசுழல வரும்பேய்த்தேர் மிதந்துவரு நீரந்நீர்ச், சுழிசுழல வருவதெனச் சூறைவளி சுழன்றிடுமால்" (கலிங்க. எஎ) என்பவற்றாலும் தெளியப்படும்.

60. உரை. இராமாறு - இரவுதோறும்; வழக்கு. 'இமையவர் பயப்படுவது பண்டுவெந்தபடியை நினைத்தெனவுணர்க' என்றதில், 'பண்டு' என்றது தம் பழம்பிறப்பிற்போந்த ஊழியிறுதியை.

61. மூ. ஈடுபடும்: வழக்கு; "ஈடுபடவிருந்து" (பெருங். உ. கo: கo), "ஈடுண்டேகுவான்" (கம்ப. வாலி. க௫.) காடுபடுசடை: "வாருஞ் சடாடவி முடித்தேவர்", "காடுபோது சடாமுடி", "நக்க ரப்படை "சடாட விப்புடையில்" (தக்க. 76,622,649), குடைக்காடன் பசிக்கன் னக் குழியருத்தி வேட்கையறக் கொடுத்த கங்கைச், சடைக்காடன்" (திருவிளை. இடைக்காடன். க), "திங்களுதற் றிருமகள்சேர் செல்வனினி தோய்பிடுங்கா, டங்கண்மலர்க் கடுக்கைதழைந் தமர்தலினு லறுகுறலாற், கொங்களவின் மலர்செறியுங் கூவிளங்கள் பொருந்துதலா, லெங்கள் பிரான் சேஞ்சடைக்கா டென்றுரைத்தற் கையமிலை" (மாயூரப். திருநாட்டுப். ௫o), "பரவு தோரசைந் தாடுமா லைகளெனப் பல்பூ, விரவு தொத்துக் கேக்கிய மதலைகூ விளஞ்சார்ந், துரவு மேவியோ திமமுறு தோங்கிடு திறத்தா, லரவு பூண்பவன் சடைவன மவ்வன மாமால்." திருப்பேருந். திருநாட்டுப். சகூ.

உரை. ஈசுவரி பொறாளென்றது கங்கைக்கு மாற்றாளென்பதை நினைந்து போலும்.

62. மூ. கொந்து: இச்சொல்லிற்குப் பூந்தாது என்று உரையாசிரியர் கொண்டபொருள், "கொந்தார் குவளை" (திருஞா. தே. திருமருகல்) என்பதிற் கொந்தென்பதற்கமைதல் காண்க.

உரை. சந்திரகௌரிவல்லபன் - சாளுக்கிய வம்சத்தரசனாக இருத்தல்கூடுமென்று தெரிகிறது. கலியாணபுரம் - சாளுக்கியர் இராசதானி; சோழன் கலியாணபுரத்தைத்தாக்கியது, "காத்துஞ் சிரத்துங் களிக்குங் களிறுடைக் கண்டன்வந்தான், இரத்துங் கபாட மினித்திறப் பாய்பண்டிவனணங்கே, உரத்துஞ் சிரத்துங் கபாடந் திறந்திட்ட துண்டிலங்கா, புரத்துங் கபாட புரத்துங்கல் யாண புரத்தினுமே" (தமிழ்நா. கஉ௫) என்பதனாலும், விந்தாடவியிலெதிர்த்தது, "கொலையைத் தடவிய வைவேலரக்கர் குலமடியச், சிலையைத் தடவிய கையே யிதுசெக தண்டத்துள்ள, மலையைத் தடவிய விந்தத்தடவி மலைந்தவொன்னார், தலையைத் தடவி நடக்குங்கொல் யானைச் சயதுங்கனே" (தமிழ்நா. கசுச) என்பதனாலும் அறியப்படும். சோழன் விந்தாடவியில் நெருப்பையிட்டது, பண்டைக்காலத்துத் தமிழரசர்கள் தம்முடைய பகைவருடைய அரண்களிலும் இராசதானிகளிலும் தீயிடுதல் வழக்கமென்பதை நினைப்பிக்கின்றது. அவ்வீரச்செயலை உழபுலவஞ்சி அல்லது எரிபரந்தெடுத்தல் என்னும் புறத்திணைத்துறையுளடக்குவர் (பு. வெ. சகூ.) 'மற்ற விருட்சங்களுள் ஒன்றுமின்று' என்றதும், 228-ஆம் தாழிசை விசேடவுரையில், 'நீ எழுந்தருளியிருக்கும் அவ்வனத்தில் மற்றுவிருட்சமில்லை' என்றெழுதியிருப்பதும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

63. மூ. கந்துள்: "கந்துளுமிழுங் கரியசூழ் புகைகள் விம்ம." சூளா. கல்யாணச். உஎ௫.

உரை. திருமேனியிரண்டும் ஒன்றாய் நின்றவிடமென்றது, அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தத்தை. கங்காளவேடம் - முழு என்பையணிந்த மூர்த்தம்; "கங்காளந் தோண்மேலே காதலித்தான் காணேடீ" (திருவா.) முனிவர்கள் - தாருகாவனத்து ரிஷிகள். தாருகாவனத்துரிஷிகள் சந்திரனை யாகாக்கினியிற் படைத்து விட்டார்களென்று தெரிகிறது; "யாகப் பிறையாளினியென் னகம்புகுந்து, போகப் பெறுமோ புறம்" (சீவ. திருவிரட்டை. க௫), "சித்தி ரக்கனன் முகத்தினும் பிறந்தொளி சிறந்தோன்", "விழியி னெஞ்சின்வா னெருப்பினீ டுதெதியின் விதிபடைப் பினிற்றோன்றிப், பொழியும் வெண்கதி ரைவகை மதியும்." வி. பா. குருகுலச். ௫; சூதுபோர்ச். எஅ.

65. மூ. அச்சோலை - அழகியசோலையுமாம்; அ - அழகு; "அவ்வாய் வளர்பிறை" (பெரும்பாண். சகஉ), "அவ்வித ழவிழ்பதங் கமழ" (நெடுநல். சக) என்பவற்றினுரையைப் பார்க்க.

உரை. அகரம் போலுஞ் சோலையென்றது தலைமைபற்றி. துவார நந்தவனம் - வாயிற்புறத்தேயுள்ள நந்தவனம்.

66. மூ. பெரியமரங்களுக்கு மலைகளை உவமைகூறுவது கவிமரபு; "மலைகண் டோமென்ப தல்லது மலர்மிசை யயற்கும், இலைகண் டோமெனத் தெரிப்பருந் தாத்தன வேழும்" (கம்ப. மராமரப். கஉ), "பொருவி லாவகன் பூந்தடத் தின்கரை, மாக தக்தவ டோப்பது வான்றிசை, விரிவ ளக்கும் வியன்சினைத் தான்றும்வீழ்த், திரள தோராற் றிருமானிகர்க்குமால்." சீகாளத்திப். நக்கீரச். கூ.

67. உரை. அகத்தியரிஷியின் உதராக்கினியைக் கூறியது, அவர் உண்டகாலத்துக் கடல் அவர்வயிற்றிற் சுவறியதுபற்றி. இராம சக்கரவர்த்தியின் சாராக்கினியைக் கூறியது, அணைகட்டுதற்குமுன் அம்புவிட்டுக் கடலைக்கொதிக்கச் செய்ததுபற்றி.

68. உரை. 'நாள் - புஷ்பம்' என்றது, பூவரும்பைப்போதென்றது போலும்.

69. மூ. சுவடு: "தெரியற் சுவடு படுகளபத் தொய்யில்" (விக்கிரம. கஎ௫-கூ.)

70. மூ. கவடு - கிளை; "கோவை யார்வடக் கொழுங்கவ டொடிதா நிவந்த" (கம்ப. வரைக்காட்சி. க), "அலையான் கவடுபடான்...... சோலையென்று சொன்னவரார் சொல்." தனிப்.

உரை. காளக்கவியென்றது இந்நூலாசிரியரை; பண்டைக் காலத்திற் சிறந்தகவிகளுக்கு அரசர்கொடுக்கும் விருதுகள் பலவற்றுள் காளம், சின்னம், சங்கு முதலியவைகளும் சிலவாம். அவற்றை இவர் பெற்று விளங்கினரென்பது, 'சோழன் வரிசையளித்து விடுத்தபோது கூத்தமுதலி கூறியவகுப்பு' என்றதலைப்பின்கீழ், "இடுக்கட் புண்படு நிரப்புக் கொண்டுழன் றிரக்கச் சென்றவின் றெனக்குச் சிங்களந், திடுக்குற் றஞ்சும்வெஞ் சினத்துச் செம்பியன் றிருக்கைப் பங்கயஞ் சிறக்கத் தந்தன, படுக்கக் கம்பளம் பாக்கக் குங்குமம் பதிக்கக் கங்கணம் பரிக்கக் குஞ்சரம், கடுக்கக் குண்டலங் கலிக்கச் சங்கினங் கவிக்குப் பஞ்சரங் கவிக்கத் தொங்கலே" (ககஅ) என்றும், 'இந்தவிருதுகள் யாருக்கென்றபோது பாடியது' என்னுந்தலைப்பின்கீழ், "பத்துக்கொண் டனதிக்கும் பதறிப்போய் முடியப் பைம்பொற்று ரகைசிந்தப் பகிரண்டத் திடையே, மத்துக்கொண் டமுதத்தைக் கடையாழித் திருமால் வடிவாகிப் புவிகைக்கொண் டருண்மாணு பாணு, முத்துப்பந் தரினிற்குங் குருளைக்குஞ் சினவேன் முருகற்கும் பொதியக்கோ முனிவற்கும் பதுமக், கொத்தற்குஞ் சடிலக்குந் தளருக்கு மல்லாற் கூழைத்தண் டமிழுக்கேன் கொடியுங்கா ளமுமே" (ககக) என்றும் காணப்படும் தமிழ் நாவலர் சரிதைச் செய்யுட்களால் விளங்கும். பிறரும்

இவ்வாறே பெற்றதை, 'வாணியன்தாதன் விருதுகாளம் பிடிக்கப் (கம்பர்) பாடிய கலித்துறை' என்றதலைப்பின்கீழ்க் காணப்படும், "கூளம்பிடித் தெள்ளின் கோதுவைப் பானங் குலக்கவிக்குக், காளம் பிடித்திடிற் சின்னம் படுமென்னர் காதலிமார், வேளம் பிடிக்கக்கண் வெள்ளம் பிடிக்கவெம் பேய்க்கிளம்பேய், தாளம் பிடிக்கத் தனிவேல் பிடித்த சயதுங்கனே" (தமிழ்நா. அ௩) என்பதும், "கூறுகாளக்கவிப் புலவோன் யான்" (திருப்.) என்பதும் வலியுறுத்தும். சுகந்தச்சுவடு......பிரமரசாதி: "கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி" (குறுந். ௨ : க.) பொழிலே ழென்பதற்கு ஏழுபூமியென்று பொருள்கூறியவாறே, 571 - ஆம்தாழிசையில், "ஏழுபொழி லுங்கதுவவே" என்பதில் ஏழுபொழிலென்பதற்கு ஏழு லோகமென்றுரையிடுவர்; "காத்த னேபொழி லேழையும்" (திருநா. தே. திருவீழி.) ஏழுசோலையெனின் தேவிதிருக்கோயிலைச்சூழ்ந்த சோலைகளெனக்கொள்க. அவைகளை, ஸப்தவாடிகா, ஸப்தோத்தியானமென்பர் வாமமார்க்கத்தார்.

71. மூ. காவைந்து: 66 - ஆம்தாழிசைமுதல் 70 - ஆம்தாழிசை வரையிற் கூறப்பட்டன; "சந்தானம் வேண்டிற் றெல்லாந் தருமரி சந்தனம்பூ, மந்தாரம் பாரி சாதங் கற்பக மற்றோ ரைந்தாம்" என்பது சூடாமணி நிகண்டு.

72. இப்பி சங்கு வலம்புரி சலஞ்சலம்: "இப்பியா யிரமே சூழ்ந்த திடம்புரி யென்று கூறும், ஒப்பில்சங் காயி ரஞ்சு ழுறுவலம் புரியென் றோதும், அப்படி யதுவுஞ் சூழ்ந்த சலஞ்சல மாகும்" (சூடா. ௩ : எ௩); சங்கு - இடம்புரி. 'மகாமச்சியங்கள்' என்பதை மகரமச்சியங்களென்று கொள்ளலும்ஆம். உத்தியானம் - உய்யானமெனத் தமிழில்வழங்கும்.

73. மூ. இதிற்கூறப்படும் சங்கநிதியும் அடுத்ததாழிசையிற் கூறப்படும் பத்மநிதியும் தேவிகோயிலின் துவாரபாலகர்கள். சிவாலயங்களில் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் துவாரபாலகர்களைச் சங்கநிதி பத்மநிதி யென்றே கூறுவர். இதனைவிளக்கச் சில சிவதலங்களில் அவ்விருவர்பிம்பங்களையும் சூழச் சங்கம் பதுமமென்பவற்றின் உருவங்கள் முறையே அமைக்கப் பெற்றிருத்தலைக் காணலாம்.

74. மூ. பாகனகங்குழைவித்த பவித்ரபயோதரி: "உடையகேள்வ ரோர்பாதி யுருகுகாதல் கூர்வாளே." தக்க. 109.

75. மூ. கலையுகைப்பாள்: "கலையமர் செல்வி", "கலைப்பரி யூர்தியைக் கைதொழு தேத்தி", "கலையமர் செல்வி" (சிலப். க௨ : கசு, ௬௪; ௨௩ : க௨௫), "காவலிற் கலையூர் கன்னியை யொக்கும்" (கம்ப. நகரப். கூ); கலையானத்தியென்றுங் கூறப்படுவாள். விடாமுல்லை: 119 - ஆம்தாழிசையும், அதன்உரையும், அடிக்குறிப்பும் இங்கே அறியற்பாலன. மாதர்

கள் முல்லைவளர்ப்பது மரபு; "பவழங்கொள் கோடு நாட்டிப் பைம் பொனல் வேலி கோலித், தவழ்கதிர் முத்தம் பாய்த்தித் தன்கையாற் நீண்டி நன்னுட், புகழ்கொடி நங்கை தன்பேர் பொறித்ததோர் கன்னி முல்லை, யகழ்கடற் ருனை வேந்தே யணியெயி றீந்த தன்றே" (சீவக. கஉகூஅ); "அல்லியங் கோதை மாத ரன்புடன் வளர்த்த முல்லை, மெல்ல ரும் பீன்ற தென்னு விழாவயர் முழவி னேடு, மல்லுயர் திணிதோண் மைந்தர் மங்கையர் வதுவை யாற்றும், பல்லிய முழக்க மார்க்கும் பாவையோ டிகலு மாதோ." நைட. நாட்டுப். கஅ.

இத்தாழிசையால் தேவிவளர்க்கும் முல்லைக்கொடியின் பெருமை கூறப்பட்டது.

உரை. மைத்திரம் - நட்பு.

76. மூ. இப்பாட்டில், சூரியனைமுட்டியும் வெயிலால் வாடாதன வென்று தேவிவளர்க்கும் மாதவிக் கொடிகளின் பெருமை கூறப்படு கிறது.

வன்மானுகைத்தகொடி: "கடவுணீலி யூர்யாளி", "ஆளியேறி யகி லாண்ட நாயகி", "யாளி யூர்தி" (தக்க. 359,613,729), "நீலி சிங்க வட லேற்றின்மேற் செல்ல" (ஆதி. சஉ); "வீரந், தொலைக்குமரி யேறுகைப் பாள்" (தண்டி. மேற்.); ஸ்ரீமத் ஸிம்ஹாஸனேசுவரியென்பது லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்திலொரு திருநாமம். அதற்குச்சிங்கத்தை வாகனமாக உடையவளென்று பொருள்கூறுவர். தேவி இளமையில் சிங்கத்திலெழுந் தருளி மகிஷாசுரனைச் சங்கரித்ததனுல் மகிஷாசுரமர்த்தனியென்றும் ஸிம்ஹாஸனேசுவரியென்றும் கூறப்படுகிருளென்று தேவீபுராணம் கூறும். தேவி மாதவியைவளர்ப்பது, "மன்னு மெம்பிரான் குடங் கையால் வளர்த்தமாங் கன்றும், அன்னை தன்காத் தன்பினுல் வளர்த் தமா லதியும்" (காஞ்சிப். திருக்கண். கசுஎ) என்பதனுலும் விளங்கும்; மாதவி, குருக்கத்தி, மாலதி, மௌவல் என்பன ஒருபொருட்கிளவிகள்.

77. மூ. கற்பகக்கொடிகள் காமவல்லியெனவும் கூறப்படும். மாறு வன-தடுப்பன; "படைமாறு கொண்டமைக் கண்ணியர் பால்வைத்த பாச நெஞ்சை, மடைமாறி யுன்றன் றிருவடிக் கேவா வைத்தருளே" (திருவரங் கத்துமாலை, கoஅ.) கற்பகக்கொடிகள்......சடையொக்கும்: கொடிக்குச் சடையையும் சடைக்குக்கொடியையும் உவமைகூறுதல் கவிமாபு; "கிளைத்தி டுந்துகிர்க் கொடிநிகர் சடையவன்" (வி. பா. சம்பவச். கடு), "*பவர்படு செஞ்சடை", "பவர்வேணிச் சுடர்மதியோல்." மீ. பிர பந்தத். ககஙo, கககூக.

* பவர் - கொடி.

உரை. தேவி பிரமாமுதலிய மூவர்க்குந்தாயாதல், "ஆதி மறையவனு மாலு முயர்சுடலை யாடு மானுமிவ ரொன்றதான, ஆயி" (திருப்.) என்பதனாலும் பெறப்படும். 'சத்தியீன்ற என்பது தடுமாறுதொழிற்பெயர்' என்றதால், 'சத்தியீன்ற' என்பதனுக்குச் சத்தியையீன்ற, சத்தியாலீனப்பட்டவெனப் பொருள்கொள்க; "சிவஞ்சத்தி தன்னை யீன்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தை யீன்றும்" (சிவஞானசித்தியார்.) தடுமாறுதொழிற்பெயர்: தொல். வேற்றுமைமயங்கு. சூ. கஉ.

78. மூ. பன்னிரண்டாயிரஞ்சுடர்: "ஆயிர மான வெய்ய கதிராறிரண்டும்", "பதங்கர் வெங்கதிர் பன்னிரண் டாயிரம்", 'ஆதித்தியர் பன்னிருவருடைய நெருப்புவிரிகிறகதிர்கள் பன்னீராயிரமும்' (தக்க. 440, 608; 141 - உரை.) நேரியர்கள் - சோழர்கள்; "நேரியன் பதாகையிற் புலியென", "கச்சைக்கிரி நேரியர் பாவை" (தக்க. 156,180), "நேரி வெற்பன்." திவா.

உரை. நிந்தாத்துதியலங்காரம் - பழிப்பதுபோலப் புகழ்தல்; (தண்டி. சூ. கூடு.) நிதரிசனலங்காரம்: "ஒருவகை நிகழ்வதற் கொத்த பயன் பிறிதிற்குப், புகழ்மை தீமை யென்றிவை புலப்பட, நிகழ்வ தாயி னிதரிசன மதுவே." தண்டி. சூ. அ௬.

79. மூ. சேவகம் - வீரம். பூ அகம் - தாமரைப் பூவின் உள்ளிடம்.

உரை. முரனைத் திருமால் கொன்றருளியவரலாற்றைப் பாகவதம், நரகாசுரனைக்கொன்ற அத்தியாயத்தில், கூ - ஆம்செய்யுண்முதலியவற்றாலறியலாகும்.

80. உரை. முன்றில்......மரூஉச்சொல்: "முன்னென் கிளவி முன்னர்த் தோன்றும், இல்லென் கிளவிமிசை ரகர மொற்றல், தொல்லியன் மருங்கின் மரீஇய மரபே." தொல். புள்ளி. சூ. கூ௦.

81. மூ. இத்தாழிசையும், "ஓலக் கடலேழு மொன்றாயுலகொடுக்குங், காலக் கடையனைய கட்கடையாள்" (விக்கிரம. உலா. ககூ௪) என்பதும் சொல்லிலும் பொருளிலும் ஒத்துவிளங்குதல் காண்க.

82. மூ. புரூப்பங்கத்து: "புரூப்பங்கத்தினும்" (தக்க. 430.) புரூப்பங்கத்து அகிலமும்படுகொலைப்படுவது: "செங்கே ழெறித்து மயக்குந் திருநயன, பங்கே ருகஞ்சூழ் படுகொலைக்கும்" குலோத். உலா. உகூ௦.

83. மூ. இத்தாழிசையின் பொருளோடு, 32 - ஆம்தாழிசையின் பொருளும் குறிப்பும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

84. உரை. 'மருங்குல்......இல்லையிணையே' என்பது பொதுநீங்குவமையணி.

85. மூ. இத்தாழிசையும் 37 - ஆம்தாழிசையின்முதலடியும் கருத்தா லொத்துள்ளன.

86. உரை. ஒருகுறி - திலகம். இரண்டுபகை - சந்திரனும் அரவும்.

87. மூ. உடையமோகினி: "அமரர் வாழ்வு வாழ்வாக வவுணர் வாழ்வு பாழாக வருளுமோகி னியாகி யமுத பான மீவாளே" (தக்க. 107), "சிவனுடன் வாழ்ந்த மோகினி" (திருப்.) யோகினிகள்: யோகினிகள் எழுவரென்றும், அவர்கள் மூலாதாரமுதலிய ஆதாரங்களாறிலும் பிரமரந்தரத்திலுமுள்ளவர்களாகத் தியானிக்கப்படுவார்களென்றும், அவர்கள் பெயர்கள்முறையே டாகினி, ராகினி, லாகினி, காகினி, சாகினி, ஹாகினி, யாகினி என்றும் தெரிகின்றன. யோகினிகள் ஸ்ரீசக்கரத்தின் அதிஷ்டானதேவதைகளெனவும், அவர்கள் பிரகடயோகினி, குப்தயோகினி, குப்ததரயோகினி, சம்பிரதாயயோகினி, குளகௌளயோகினி, நிகர்ப்ப யோகினி, பராபரயோகினியென்னும் ஒன்பதின்மரெனவும் ஒருசாரார் கூறுவர்.

88. மூ. சர்மினிகள், சம்மினிகளெனவும் கூறப்படுவார்கள்; "யாக சம்மினிகள்" (தக்க. 593) என்றவிடத்து, 'யாககாரியமான வேதோத்தேச அவிர்ப்பாக மந்திரகாரணிகளான சரசுவதிகள்' என உரையெழுதியிருப்பது ஈண்டு உணரற்பாலது; "சம்மினிகணமும்." தக்க. 753.

உரை. எடுத்துக்கைநீட்டுவார் - ஒருவகைப்பணியாளர்; 'எடுத்துக்கைநீட்டுவான்' என்று பின்னுங் கூறுவர்; தக்க. 505 - உரை; "மடுத்துச்சொல் லுரையா வாணி மறையுரைப் பவளாம் யாவு, மெடுத்துக்கை நீட்டு வாளா மெழிற்பெருந் திருவாஞ் செல்வி" (திருக்குற். தக்கன்வேள்விச். அ௦.) ஆதித்தனெதிர்மின்மினி: "அண்ட முற்றவும் வீங்கிரு ளகற்று நின் றலரி, கண்ட வாற்றினிக் கடிநகர் நெடுமனைக் கதிர்கள், உண்ட வாற்றினென் றுரைப்பரி தொப்பிடிற் றன்முன், விண்ட வாய்ச்சிறு மின்மினி யென்னவும் விளங்கா", "மொய்ம்மணி மாட மூதூர் முழுதிரு ளகற்றுந் தானே, மெய்ம்மையே யுணரி ஞுறு மிகையென விலங்கிப் போனான், இம் மதி விலங்கை நாப்ப ணெய்துமேற் றன்பா லெய்து, மின்மினி யல்லனோ வவ் வெயிற்கதிர் வேந்த னென்றான்." கம்ப. ஊர்தேடு. கசு, கஅ.

89 மூ. சாகினிகள் 430,433, 593, 753 - ஆம் தாழிசைகளிலும் கூறப்படுவார்கள்; 'சாகினி மூலாதாரத்தில் நான்கிதழ்களையுடைய தாமரைமலரிலிருப்பவள்; ஐந்துமுகங்களும் மூன்றுகண்களும் புகைநிறமும் உடையவள்; என்பிற்கு அதிஷ்டானதேவதை; பாசம், தாமரை, புத்தகம், ஞானமுத்திரை இவைகளைத்தரித்த திருக்கரங்களையுடையவள்' என்பர் தேவிஉபாஸகர். பதாகினிகள், இந்நூல் 433, 603 - ஆம்தாழிசைகளிலும் கூறப்படுவார்கள்.

90. மூ. மொகுமொகு: "இரைக்கு மிரைமோதுமோ கேன்ன" (குலோத். உலா. கOசு), "நிரைத்த தெண்டிரை மோதுமோது மோது வென", "மோதுமோகேனுங்கடல்", "மோதுமோகென வதிர' (திருப்.); "அடர்ந்தளிகண் மோதுமோகேனு மாமோத வலம்புரித்தா ரண்ணல்." வி. பா. கஅ - ஆம்போர். உ௩சு.

92. மூ. வலம்வருவர் நகரே: "முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே." புறநா. சு : கஅ.

93. மூ. இத்தாழிசையின் பொருளுடன், "நெடுவேண் மார்பி னாரம் போலச், செவ்வாய் வானந் தீண்டிமீ னருந்தும், பைங்காற் கொக்கி னிரை பறை யுகப்ப" (அகநா. கஉO : க - ௩), "காரெ னும்பெயர்க் கரியவன் மார்பினிற் கதிர்முத், தார மென்னவும் பொலிந்தன வளப்பரு மளக்கர், நீர்மு கந்தமா மேகத்தி னருகுற நிரைத்துக், கூரும் வெண்ணிறத் திரை யெனப் பறப்பன குரண்டம்" (கம்ப. கார்கால. சக) என்பவை ஒப்பு நோக்கற்பாலன.

இத்தாழிசையிற் கூறப்பட்டவர்கள் பைரவர்கள். பைரவர் கரியகஞ் சுகம் அணிவாரென்பது, இந்நூற்காப்புத்தாழிசையினும், அதனோடு அக்குமாலையையும் அணிவாரென்பது, "செம்பருதி கடற்குளித்த செக்க ரொளி யினையந்திப், பம்புமிருள் செறிபொழுது படர்ந்தணைந்து சூழ்வ தெனத், தம்பழைய கரியுரிவை கொண்டுசமைத் ததுசாத்தும், அம்பவளத் திருமேனிக் கஞ்சுகத்தி னணிவிளங்க", "மிக்கெழுமன் பர்களன்பு திரு மேனி விளைந்ததென, வக்குமணி யாற்சன்ன வீரமுமா ரமும்வடமும்...... சாத்தியவொண் சுடர்தயங்க" (பெரிய. சிறுத்தொண்ட. ௩க, ௩உ) என் பவற்றாலும் விளங்கும். அலம்ப: "அலைநெடுங் கடலி னீர்தன் வன்று ளலம்ப." கம்ப. கடறுவு. எக.

94. மூ. சாதகர்கள்: இந்நூல் 67,593 - ஆம்தாழிசைகளினும் கூறப்படுவோர்கள்; "பெத்த முத்தி யிலதான தொரு சாதகர்களே" (அஞ்ஞ வதை. கஉக), "பகலுமத் தமுமறப் பாமதத் துவமுறச், சகலவத் துவு மெடுத் தயில்வர்சா தகர்களே" (மோகவதை. கஉ௫), "சொல்லரிய நனவினொடு துயின்மறந் தவர்களே தூங்குதனி நிட்டைவிடு தொழில்சிறந் தவர்களே, நல்லதொரு ஞானமுற் றிசைதழைத் தவர்களே ஞானநா யகி கருணை நாடுசா தகர்களே." பாசவதை. உகO.

உரை. சந்திராதித்திய நட்சத்திரகணங்களெல்லாம்-சந்திரர், சூரியர், ஏனை எழுகோள்கள், இருபத்தேழு நாட்கள், ஏனை நட்சத்திரங்கள்; இவற்றை வடமொழியில் ஜ்யோதிஷ்கரென்றும், பஞ்சவரென்றும் தமிழில் சோதிடரென்றும் கூறுதல் சைனநூன்மரபு; சீவக. சுOO, உஅகஎ - ௩.

95. மூ. உடையாள் திருவகம்படியில் யோகினிகள் : "அறுமுக த்ரிபுர பயிரவி யகம்படியரே" (தக்க. 431), "உரையிறந் துணர்விறந் திடனுணர்ந் திடுவரே யுணவுமங் கையில்வரும் பலியுகந் திடுவரே, திரையிறந் தளவிறந் துளபரங் கடலுளே செறிதரும் வடிவருந் திருவகம் படியரே" (அஞ்ஞவதை. கசுo), "பிறிவி றந்தசுக வாரிதி யழுந்திடுவரே பிரியம் வந்து பலியங்கையி னயின்றமைவரே, யறிவிறந்துரை யிறந்திட முணர்ந்திடுவரே யமலை யம்பிகை யணங்குடை யகம்படியரோ." பாசவதை. உகக.

உரை. அடையாண்முளரி : அடையாளமென்னுஞ்சொல்லே அடையாண், அடையாள் எனவும் வழங்கும் ; "அடையாண் கிளவியோ டறியக் கூறலும்", "அடையா ளருண்மொழி யறியக்கூறி", "அறியக் கூறிய வடையாண் கிள்வியும்." பெருங். க. நசு : உoக, ருச : கoரு, ருசு : கஅச.

96. மூ. இதுமுதல் 102 - ஆவதுதாழிசைமுடியப் பைரவர்களின் செயல்கள் கூறப்படுகின்றன.

பைரவர் தமருகத்தையுடையாரென்பது இந்நூல் காப்புத்தாழிசை யாலும், "தயங்குசுடர் வலத்திருக்கைத் தமருகத்தி னொலிதழைப்ப", "துடிசேர் கரத்துப் பைரவர்" (பெரிய. சிறுத்தொண்ட. நச, சுந) என்பவற்றாலு மறியலாகும். சுழல்வட்டத் துடிகொட்டத் துணைநட்டத் தினர் : "கல கலெ னணிசிறந்த பைரவர்நீள் கலைகளி னொலியடங்க வீவகைபூ, தலகலி கெடவியைந்த கீதமொடே தமருக விசைவழங்கி யாடுவரே." மோகவதை. கஉகூ.

97. மூ. பச்சுதிரம் : "பச்சிரத்தம்வந்தொழுகிட" (கம்ப. பாசப். சுo), "பச்சுதிர முற்றொழுக வைப்பசத கோடிகள் பசாசகணமே." அரிச்சந்திர. விவாக. கஉக.

உரை. உயிர்க்கழு : "ஏற்றுக் கோட்டி னுயிர்க்கழு வேற்றவே." தக்க. 667.

98. மூ. மத்தம் - ஊமத்தை ; "மத்தமும் வன்னியு மலிந்த சென்னிமேற், கொத்தலர் கொன்றையர் கொள்ளிக் காடரே" (திருஞா. தே.), "காந்தையும் வன்னியு மத்தமுங் கூவிளம், பரந்தசீர்ப் பரவையுண் மண்டளி யம்மானை" (சுந்தர. தே.), "காந்தை மத்தமோ டெருக்கலர் கூவிளை கடுக்கை, நிரந்த பொற்சடை நின்மலக் கொழுந்தினை" (கம்ப. அகலிகை. ருஉ), "மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்" (திருப்.) அளிவர்க்கத் தள்கக் கொத்தினர் : "அஞ்சனமஞ் சனஞ்செய்த தனையவணி கிளர்பம்பை, மஞ்சினிடை யிடையெழுந்த வானமீன் பரப்பென்னப், புஞ்சநிரை வண்டு தேன் சுரும்புபுடை பரந்தார்ப்பத், துஞ்சினுனித் தனிப்பரப்புந் தும்பை நறு மலர்தோன்ற" (பெரிய. சிறுத்தொண்ட. உஎ.) பருமுக்கப்பினர் : 'வயங்கொளிமூ விலைச்சூல மணித்திருத்தோண் மிசைப்பொலிய',

" மருள்பொழிபும் மலஞ்சிதைக்கும் வடிச்சூலம் வெயிலெறிப்ப." பெரிய. சிறுத்தொண்ட. ௩௪, ௩௫.

99. மூ. புத்தப்புது - மிகப்புதிய.

உரை. கலையிற்கட்டின - உடையாடையின்மேலே கட்டின.

100. மூ. படர்பொற்கைச் செறியக்குச் சரிபப்பத் தினரே: " கைக்கணிதோள் வளைச்சரியும்." பெரிய. சிறுத்தொண்ட. ௩௨.

உரை. கோமாளம்: " கோமாள மானவலைக் குழலாதே " (திருப்.); இச்சொல் கொம்மாளமெனவும் வழங்கும்.

101. மூ. ஒளிவட்டத் தொருபொற்றட் டினரே: " கால்கழல் கட்டிய மள்ளர்கள் கைகளின் மெய்க ளடக்கிய, வாளொளி வட்ட மூனைத்திட" (பெரிய. ஏனாதி. ௧௬.) பொற்றட்டு: தட்டு - கேடகம்; " உருவி யோடின கேடகத் தட்டொடு முடலம்." கம்ப.

102. 'தழைவர்க்கக் கருவெப்பு' என்றது பாலைநிலத்திலுள்ள உஷ்ணத்தை. கழைமுத்துப் பொதிகக்கக்கிழி கட்சி: " வேய்க ளோங்கி வெண்முத் துதிர வெடிகொள் சுடலையுள் " (காரைக். கோயின் மூத்த. அ.) கண் - கணு.

௪. தேவியைப்பாடியது.

103. மூ. கவனமா: "கவன முவப்பன" (தக்க. 264.) வேவ: " பழுதுளம் வேவா நின்ற பறிதலைக் கையர் " (திருவால. ௩௭: ௭௪.) அகிலலோகமாதா: " உலகமுழு தீன்றபெருங் கன்னி " (திருவாநூர்ப்.), "அகில தலம்பெறு பூவை " (திருப்.), "ஞால மேழையு மீன்ற நாயகி " (திருத்தற். தக்கன்வேள்வியழிந்த. ௨௫), " சரா சரங்க ளீன்ற, பெண்மையுரு வாகிய தன் ஞனந்தக் கொடி ", " எள்ளரிய பல்லுயிரு மெவ்வுலகு மீன்றாள் " (திருவிளை.); 'ஸ்ரீமாதா' என்பது லலிதாஸஹஸ்ரநாமத்தில் முதல்திருநாமம்.

உரை. லவணம் - உப்பு; இக்ஷு - கருப்பஞ்சாறு; சுரா - கள்; ததி - தயிர்; கிருதம் - நெய்; சீரம் = க்ஷீரம் - பால்.

104. மூ. கோலோகம்: 427 - ஆம்தாழிசையின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க. ஏழுகாவு: " எத்த ராதலமு நீழலிடு மேழ்பொழிலும் " என்பரின்; (தக்க. 404.) காவு: " வீரனை யெய்த வியன்காவு சென்றெய்தி " (இராசராச. ௪௫௩), " அண்ணல் கண்ணொர் மூன்றிஞ ஞனைக் காவு கைதொழ " (திருஞா, தே.) வேதாளகடகமேயமாயோள்: " வேதாள நாயகி " (திருப்.) கடகம் - சேனை: " கயிலை யாளி கடகம்", " பிரமாண்ட கடகம்." தக்க. 403.

105. மூ. ஒளி : "தரும ஞானெளியோடு" (தக்க. 497), "நீடிய வாரி யுஞ் சேவகந் தண்டமும், கூடமு மோளியும் யானை சேரிடம்" (தீவா.) ஏறு - எறியுந்தொழில் : "ஏறு தூக்குமிடியெரி." தக்க. 583.

106. மூ. நிபுடம் : "நெடிய முதுதண்டு சத்ரசாமரம் நிபுடமிட", "சண்டைத் திரட்கழுகு தொடர்நிபுட கருடனடர் தர." (திருப்.)

போரா......வீழ : "நதிக்குப் போத வொழுகுமுத் தாரமும்" (தக்க. 280), "காக்குங் கடலேழின் முத்தும் வரகங்கை, தூக்கு மருவியிற் சூழ்போக்கி", "மன்னன் புனைந்த திருமுத்தின் மாலையை, யன்னம் படிந்தாட வாறென்னும்", "சாத்து மபிடேகத் தாரைபோற் சூழ்கின்ற, கோத்த பருமுத்தக் கோவையாள்", "ஆர்க்கு நதியேழு மாரமோ", "பாய வருமுத்த மாலை பலதூக்கித், தாய வருவியாத் தோன்றுவார்" (குலோத். உலா. சஉ, கடிக, கசஉ, கடுo, உகச), "காவிரி, மாதர்மண் மடந்தைபொன் மார்பிற் றாழ்ந்ததோ, ரோதநீர் நித்திலத் தாம மொக்கு மால்" (பெரிய. திருநாட்டு. உ.) இதன்பின்னடியுடன் 370 - ஆந்தாழி சையின் கருத்து ஒத்துள்ளது.

உரை. சகசிரதாரை-ஆயிரம்வடமுள்ள ஓரணி.

107. மூ. தருணவாணிலாவீசுசடிலமோலி : "சடையும் பிறையுந் தாழ்ந்த சென்னிக், குவளை யுண்கட் பவளவாண் முகத்தி" (சிலப். உகூ : க - உ), "பகிர்மதியம் பூத்த தாழ்சடைச்சி." திருப்.

108. மூ. முகடு : "முகடு படுமண்ட கோளகை", "முகடு தகர்ந்து சிந்த" (தக்க. 140,437) என்பவற்றினுரைகளும் இங்கே ஆராய்தற் குரியன.

109. மூ. 'வழியுநீறு வேறாமகிழும்' என்பதனுடன், "தணிதவளப் பிறையைச் சடைமிசை வைத்தவிடைத் தலைவர் வனத்தினிடைத் தனி நுகர்தற்குநினைத், தணிதவளப்பொடியிட் டடையவிலச்சினையிட் டமுத மிருத்தியசெப் பனையதனத்தினளே" (கலிங்க. ககஉ) என்பது ஒத்துள்ளது. உடையகேள்வர்......உருகுகாதல்கூர்வாள் : "பரிவகலத்தழுவிப் புணர்கலவிக்குருகிப் படர்சடைமுக்கணுடைப் பரமர்கொடுத்த." கலிங்க. கஙo.

110. மூ. குமுதவாசவாய்: தக்க. 318. நோாக - அழிய, தேய்ந்து போக ; இந்நூல் 690,691,692 - ஆம்தாழிசைகளும், அவற்றிற்காணப் படும் நேர்என்றசொல்லின் உரையும், "எக்கிரியுமெக்கடலுநேர்" (தக்க. 705) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன. நீலி : "கடவுணீலி", "கதங் கொணீலி" (தக்க. 359,608.) உவணவூர்தியூர்வானென்றது, தேவி விஷ்ணுசக்தியென்னும் கொள்கையைத்தழுவி ; "பொங்க மளிப்புணரித் துயில் வல்லி" (தக்க. 73) என்றாற்போல.

உரை. இந்திர ஞாலம் - இந்திர சாலம்.

111. உரை. இப்பாம்பு......உணர்க: இப்பாம்பின் நீட்சியைப்பற்றி 154-ஆம்தாழிசை விசேடவுரையில், 'ஒருபடத்துக்கு ஒருபாற்கடல் ஒப்பல்லது உடம்பின்நீளத்துக்கு உவமையில்லையெனவுணர்க' எனவெழுதியிருப்பதும் இங்கே கோடற்குரித்து.

112. உரை. தூபத்திரவியம்முப்பத்திரண்டு: "முப்பத் திருவகையோமா லிகையினும்" (சிலப். சு: எஎ), "ஒரை விரையினு மீரைந் துவரினு, மாறைந்தின் மேலிரண் டோமா லிகையினும்." (சிலப். அடியார். மேற்.) என்பவற்றால் இவை அபிஷேகத் திரவியங்களாகவும் கூறப்படுமென்று தெரிகிறது.

113. உரை. வீரபத்திர விசித்ரகர்ணாதிகளான ஸ்ரீபூதகணங்கள்: இவர்களின்பெயர்களை 473 - ஆந்தாழிசையின் உரையினால் அறியலாகும். சதாசிவ......பசாசுகள்: 761 - ஆந்தாழிசையினுரையிலும் இக்கருத்தைக்காணலாகும். பஞ்சமகாபூதங்களும் தேவியின் திருவாசலிற் பணிசெய்யக்கடவன என்பது, "பூதமவள் திருவாசல் காவ லாகும்" (அஞ்ஞவதை. கஉக) என்பதனாலும் விளங்குகின்றது. 'சதாசிவ......என்னப்பட்ட பஞ்சமகாபூதங்கள்' என்பதனோடு, 'ஐவகைப்பூதத்துக்கும் நாயகரான பிரமா விட்டுணுருத்திர ஈசுவரசதாசிவர்கள்' (தக்க. 138 - உரை) என்பதும் ஒப்பிடற்பாலது; 'சதாசிவனும் மயேச்சுரனும் உருத்திரனும் அரியும் அயனும் பூதங்கட்குத் தெய்வமாகலின் ஐவரென்றார்' (நுந. உருச - ந.) என்பதும் இக்கொள்கையை வலியுறுத்தும்.

114. உரை. துவசவாகனமான - துவசமும்வாகனமுமான. கின்னரமிதுனங்கள் - ஆணும்பெண்ணுமாகவுள்ள கின்னரபட்சிகள். கின்னரங்கள் பாடும்தன்மையையுடையனவென்பதை, இந்நூல் 151,610 - ஆம் தாழிசைகளாலும் அவற்றின் உரையாலும் அறியலாம்; "பாடுகின்றன கின்னரமிதுனங்கள் பாராய்" (கம்ப. சித்திரகூடப். கஉ); இவை இசையின் குணங்குற்றங்களை அறியும் ஆற்றலுடையனவென்பது சீவகசிந்தாமணி, சுடுஎ, சுசுO - ஆம்செய்யுட்களாலும் அவற்றின் உரையாலும் தெரிகின்றது.

116. உரை. சந்திராதித்தகிரக நட்சத்திரதாரகாகணங்கள்: 94 - ஆம் தாழிசைக்குறிப்பைப்பார்க்க. தேவி சருவலோகமுந் தானேயாதலறிக: இக்கருத்தைஉரையாசிரியர், 'தேவிதான் இவ்வுலகமெல்லாமெனவுணர்க' (தக்க. 153 - உரை) என்றும், 'இதுசருவலோகமெனினுமாம்' (தக்க. 245 - உரை) என்றும், 'தோற்றப்பட்டரூபமெல்லாம் பரமேசுவரியின் வடிவெனக்கொள்க' (தக்க. 292 - உரை) என்றும், 'சகத்தில் வடிவெல்லாம் பரமேசுவரி வடிவும்......எனக்கொள்க' (தக்க. 293 - உரை) என்றும் இவ்வாறே ஆங்காங்கே வெளியிட்டுச் செல்வர்.

117. உரை. ஆயுஷ்யம் - ஆயுள்.

119. மூ. அடிச்சூட்டு......ஆரணங்களனைத்துமே: "ஆரணநூபுரஞ் சிலம்பு மடிகள்போற்றி." திருவிளை. கடவுள்.

முடிச்சூட்டுமுல்லை: "கரும்புந்தேனுமமிழ்தும் பாலுங்கலந்த தீஞ் சொன்மடவாட், கரும்புமிலையு மயக்கியாய்ந்த முல்லைச்சூட்டுமிலைச்சி" (சீவக. உசஙஅ), "முல்லையங்கோதை சில்சூட்டணிந்து", "முடிமிசை யணிந்த முல்லையங்கோதை, கொடுங்குழை திளைக்குங்காதினர்", "மங்கல நறுஞ்சூட்டு மாபினணிந்து" பெருங். க. சஉ: கசக, உ. ரு: அங - ச, ங. உஉ: உகக.

உரை. வேதமந்திரசாகையான சகசிராஸ்பதமான மந்திரங்கள்: "சாலவரிதென்று நாலுமறை யாயிரமுகங்களான வுயர்சாகைபலகொண்டு தேட" (மோக. கஙச), "சாத்திரத்திரளான சடுதிகழாஸ்பதத்தமை யாதவருமறை" (திருப்.) தன்னுடையபிரதானகுணமான பதிவிரதம்: "கற் புடையபெண்ணுயகி", "பதிவ்ரதைவேதஞானி", "பதிவிரதம்பற்றப்பெற்ற மகப்பெண்", "படிதருங்கற்புக்கற்பகம்." திருப்.

ரு. பேய்களைப்பாடியது.

இதில் பேய்களின் உருவவர்ணனையும் அவற்றின் பசி மிகுதியுங் கூறப்படுகின்றன.

120. மூ. தொல்லைநாயகி: "இழையணிசிறப்பிற் பழையோள் குழவி" (முருகு. உருக), "பூமிக்கடன் மூவர்க்குமுன்னள்" (திருப்.), "பூரணி புராதனி சுமங்கலை." தாயுமானவர்.

121. மூ. கீழ்வயிறு: 'கீழ்வயிற்றுக்கழலை' (நன். சூ. ஙசுஅ- மயிலை. மேற்.) தீயெழக்கொளுந்தியன்னகுஞ்சி: இந்நூல் 58 - ஆந்தாழி சையில், "எரிதலை" என்றதற்கு எழுதிய குறிப்பைப் பார்க்க.

உரை. குஞ்சி ஆண் மயிரென்பது, "குஞ்சிவேர்பறித்தகுண்டர்" (தக்க. 372) என்பதனுரையாலும் அறியப்படும்.

122. உரை. ஏறுநீர் - நதிகளிலிருந்து பாயும்நீர். இழிநீர் - கால் வாய்களின்வழியே புறத்திற்செல்லுநீர்.

123. மூ. செவித்துளைத்திளைக்கு முத்துடுப்பவே: இதனுடன், "உழு வைத்தழைசெவி.........கழுது" (பொன்வண்ணத். எரு), "புக்குவாளரி முழங்குசெவி" (கம்ப. விராதன். க), "வெய்யவெங் கதிர்களை விழுங்கு வெவ்வாா, செய்தொழி லிலைதுயில் செவியின் முளையான்" (ஷி.கவந் தன். கஎ), "கட்செவிக்கிடங்காட்டுஞ்செவியின" (இரணியவதை.

கசஅ) என்பவைகளும் ஒப்புநோக்கற்பாலன. முத்துடும்பு - முதுமையை யுடைய உடம்பு; "முத்தெருது" என்றதுபோல; தக்க. 461, 580, 789.

124. மூ. ரவி எழுங்கடல்.

உரை. ஆதித்தனுடன் யுத்தஞ்செய்யும் அசுரர் மந்தேகர் எனப்படுவர். அவர் இறந்திறந்து மீட்டுமீட்டும் பிழைப்பரென்று பழையநூல்கள் கூறும்; "தரங்க வாரிதிப் புறத்தெதிர் மலைந்தவெஞ் சமரி, லுரங்கொள் கூர்நெடும் படைகளா லுடன்றமந் தேகர்", "மந்தேக ரெல்லா மலைவுற்று மடிந்து வீழச், செந்தே ருருக்கன் குடபாற்றிசை சென்று சேர்ந்தான்" (வி. பா. கண்ணன்றூது. அஎ, எட்டாம்போர். ௩௩), "வந்தெதி ரவுணர் தங்கண் மணிநிறத் திட்டுவாங்கும்,கொந்தொளிக் குருதி தோய்ந்த கூர்நுதி யீட்டி போலுங், கந்தமிக் கரும்புங் கஞ்சக் கடிமலர் மணந்த கேள்வன், சிந்திய கிரணக் கற்றை செந்நிறம் படைத்த தோற்றம்" (காஞ்சிப். பன்னிரு. ௩௫எ.) அல் - மெய்யெழுத்து. அச்சு - உயிரெழுத்து. முகூர்த்தமென்பது மூன்றேமுக்கால்நாழிகையென்பது முதற் பலவாறாகக் கூறப்படும்.

125. மூ. பாழ்வயிறு: "அசும்புதூர்வயிறு" என்பர்பின்; தக்க. 232.

126. மூ. மிடா - முகத்தற்கருவிகளுள் ஒன்று; இங்கே பெரியபானை;, "மிடாப்பலவும்", "மிடாக்களிற் சொரியவாரீர்", "ஏறின மிடாக்கள் வெந்து சமைந்தன." தக்க. 230, 739, 749.

உரை. செவிமுதல் - காதடி.

127. மூ. இத்தாழிசையின் கருத்துடன், 234, 235 - ஆம்தாழிசைகள் ஒப்புநோக்கற்பாலன. குடலை - கிணற்றின் உறை.

128. மூ. எட்டிரட்டி - மிகுதியைக்குறிக்கும் ஒருவழக்கு; "கார் முழக்கொலியி னெட்டிரட்டிநிறை கடன்முழக்கென முழக்கெழ" (சேக்கிழார்புராணம், ௹அ.) எரிக்குமெப்பிறைக்கு......நெட்டெயிற்றவே: "எயிறி ரண்டருகு வெண்பிறைக்கு." தக்க. 420.

உரை. பக்கம்: "மாக்கட னடுவ ணெண்ணாட் பக்கத்துப், பசுவெண் டிங்க டோன்றி யாங்கு." குறுந். கஉக: ௩ - ௪.

129. மூ. இரைப்பு: "இரைத்தகூர்பசி", "ஞால முண்ட வயிற்றிரைப்பை யடக்குமின்கள்" (தக்க. 242, 762), "உணரும் வாழ்க்கையை யொன்றறியாத, இரைப்ப னேனுக்கொ ருய்வகை யருளா யிடைமருதுறை யெந்தைபிரானே." சுந்தா. தே.

130. மூ. புக்குழி - புக்ககம், கணவன்வீடு; இங்கே மகாதேவர்க்காயிற்று.

உரை. மகாதேவர் தங்களுக்கு உணவுமுதலியனகொடாதே இரக்கமின்றியிருப்பதற்கு எடுத்துக்கதறி முறையிட்டதை, இந்நூல் 223 - 6 - ஆம்தாழிசைகளாலுணரலாகும்.

132. மூ. கழி: இச்சொல் கயிறென்னும்பொருளில் வருதலை, "கழிப்பிணிக் கறைத்தோ ணிரைகண் டன்ன" (அகநா. சுஎ: கங) என்பதனாலும் அறியலாகும். கருநிறங்கொடுருவுகொம்பென்றது, மகிஷாசுரனை.

133. மூ. இதிற்கூறப்படும் பெருவிலங்கலன புயங்கமென்றது, சாபத்தால் இந்திரபதவியிலிருந்து விழுந்த நகுடனது மலைப்பாம்பினுருவத்தை.

134. உரை. காண்டாவனப்பூசற்கதை, வி - பா. காண்டவதகனச்சருக்கத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது.

135. மூ. மிசைபெருது குறளானகூளிகள்: "எழுந்து நிற்கின் விசும்பினின் முட்டியே யிடம்பெறுமன் முடங்கி யிருப்பன" (இரணிய. கக்க.) செம்மி: "சேனை யேவின னெங்கணுஞ் செம்மவே" (தக்க. 662), "செறிவென்னுந் திண்கதவஞ் செம்மி" (இயற்பா. ந - ஆம். கஉ), "தொட்டு மேலெழுந் தோங்கிய தூளியிற் பூழி, யட்டிச் செம்மிய" (கம்ப. தானைகாண். நக.) உலகுடைய செல்வி: "அகில லோக நாயகி யமர்ந்ததோர்......ஆலம்." தக்க. 139.

சா. கோயிலைப்பாடியது.

இதில், தேவியினுடைய கோயில் வருணனையும், அக்கோயிலிலுள்ள ஆலமரத்தின் பெருமையும், தேவியின் அமைச்சியான அரவாசின் பெற்றியும், தேவி வீற்றிருக்கும் சிறப்பும், தேவியின் பஞ்சாயுதங்களின் செயல்களும், தேவி திருமேனியின் அழகும், தேவி ஆளுடையபிள்ளையார் சமணரை வாதில் வென்ற கதையைச் சொல்லும்படி கலைமகளைப் பணித்தலும், அவ்வாறே கலைமகள் அக்கதையைச் சொல்லுதலும், தேவி கேட்டு மகிழ்ந்து கலைமகளுக்கு அருள் செய்தலும் கூறப்படுகின்றன.

136. உரை. யாமளசாத்திரத்தினற் சொல்லப்படுகின்ற ஈசுவரி: "பரவுவன யாமளமேர பதினெட்டுப் புராணமுமே" (தக்க. 113.) பதினெண்கணம்: "பதினெண் பதாதி புடையே பரந்த படையே" (தக்க. 445); 'பதினெண்கணங்களாவார் தேவரும் அசுரரும் முனிவரும் கின்னரரும் கிம்புருடரும் கருடரும் இயக்கரும் இராக்கதரும் கந்தருவரும் சித்தரும் சாரணரும் வித்தியாதரரும் நாகரும் பூதமும் வேதாளமும் தாராகணமும் ஆகாசவாசிகளும் போகபூமியோருமென இவர்' என்பர் புறநானூற்

றுரையாசிரியர் (புறநா. க - உரை); 'பேயும் பூதமும் பாம்புமீருகிட பதினெண்கணம்' என்பர் பேராசிரியர்; தொல். பொ. உ௫௬ - உரை

137. மூ. சக்ரகிரிபுரிசை: "கொடும்புரிசை நேமியோ கொற்றப் போர் நேமியே" (தக்க. 118.) காவலொரு சூலம்: "சக்கரந் தண்டு சூலஞ் சலியாத காவலே." பாசவதை. க௫௫.

138. மூ. மகோதராதிகள்: மகோதரர், குண்டோதரர், வியாக்கிர முகர், கும்போதரர், விசித்திரகர்ணர், சிங்கமுகர், கசகர்ணர், பட்சபாட்சர் முதலாயினர்; தக்க. 473 - ஆம் தாழிசையுரையைப்பார்க்க. மகோதரா திகள் புரக்கப் பூதநாயகர் முறை வாயில் புகுதுவார் என இயைக்க.

உரை. ஐவகைப்பூதத்துக்கும்......சதாசிவர்கள்: தக்க. 113-குறிப் பைப் பார்க்க.

139. உரை: சருவாண்டங்களானகோயில்என்பது "கூறுவேதமுஞ் சூழுதற்கருங் கோயிலுக்குநா னளவை கூறுகேன், ஆறுநாலுதிக் குள்ள நீளமே யம்மைகோயிலுக் களவையாவதே" (பாசவதை. க௫௦) என்பத னாலும் உணரப்படும்.

140. மூ. புறம்புநீர் - பெரும்புறக்கடல்.

141. மூ. குழை - தளிர்.

உரை. அட்டமூர்த்தி: "எண் கூறவனொரு பேருரு." தக்க. 452.

142. மூ. சோபை: "மதியிசை யிடைவிளங்கு சோபையது." தக்க. 146.

145. உரை. ஏகோதகம் - ஏக உதகம்.

146. மூ. அரிதனி துயின்றதோரிலையில்: 148 - ஆம் தாழிசை முற்றும் இங்கே அறிதற்பாலது; "வைய முண்டுதனி துஞ்சுமால்" (தக்க. 646.) அவையிருந்த: "அவையிருந்த வரசர்." வி. பா. வாரணவத. ௬௪.

உரை. மகாதேவரான.........நிழலிலையுடையது: "நாயனுர், ஐய முண்டுதரு மம்பணித்தருளு மாதியால்." தக்க. 646.

147. மூ. பதங்கள் - உலகங்கள்.

148. மூ. இத்தாழிசையுடன், "அகில வண்டமும் வயினொரு சிறு புரை யடைய வுண்டுபி னளவறு புவனமு மடியி லொன்றினி லமைவா னமையரு ளயனை யுந்தியின் மலர்மிசை யருளிய, முகில்க ருங்கட லிது யில் கொளுநெறி முறைப யின்றது மதில்வரு மொருசினை முதிர்வின் மென்றளிர் நுனியினு ணுனியெனின் மொழிவ தெங்ஙன மதன்வளர் பணை யையே" (பாசவதை. ௧௪௩) என்பது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

151. உரை. மிடற்றுப்பயனேயுடைய......கின்னர மிதுனபட்சி: தக்க. 114 - குறிப்பைப் பார்க்க.

152. மூ. இத்தாழிசையிலுள்ள எதுகைநயமே, "பைந்நாக மெட்டுஞ் சுடரெடுப்பப் பைந்தறுகட், கைந்நாக மெட்டுங் கழல்வணங்க" (ஆதி. ௩௪) என்பதிலும் காணப்படுகின்றது.

154. மூ. மா - திருமகள்.

உரை. ரூபாவதாரம்: தருமகீர்த்தியென்பவரால் இயற்றப்பெற்ற ஒரு வடமொழி வியாகரண நூல். இது சோழர்கள்காலத்தில் பெரும்பான்மையாகப்பயிலப் பெற்றுவந்ததென்று சிலாசாஸனங்களால் தெரியவருகின்றது. திவாகரன் - பகலைச் செய்பவன். பண அமிதம்=பணாமிதம்: தீர்க்கசந்தி. பாற்கடல் படத்திற்கும், சூரியன் இரத்தினத்துக்கும் உவமை. ஆதிசேடன் வெண்ணிறமுடையவனென்பது இங்கே அறியற்பாலது; 282 - ஆம்தாழிசையில் சேடன்படங்களுக்கு வெண்டாமரையை உவமைகூறியிருத்தல் இதனைப்புலப்படுத்தும்.

155. மூ. வேகநஞ்சருமதிப்பிளவு: "குடபாலின் முளைத்தது கண்டணுங்க டியோன், வடவாவன லன்றெனின் மண்பிடர் வைத்த பாம்பின், விடவாளெயிறு" (கம்ப. மாரீசன்வதை. ௧௩௪), "திங்களின் பகிர்புரை நஞ்சம் பில்கெயிறு." திருவிளை. நாகமெய்த. ௧௫.

உரை. காளியும்.........தூதியும்: காளி, காளாத்திரி, யமன், யமதூதியென்பர்; மூநூ. ௧௪அ - ந.

156. மூ. தாராதரப்புயமென......மேருவின்பராரையிற் பெரியதே: "வடமேருத்தன்னெழி லழிப்பர்திர டோளின்வலி தன்னால்." கம்ப.

157. மூ. இத்தாழிசையில் வாடையும் தென்றலும் சாமரையாகக் கூறப்பட்டவாறே, 339 - ஆம்தாழிசையிலும் கூறப்படும்.

உரை. விநியோகப்பட்டு - உபயோகப்பட்டு. இருக்கும்படி - வீற்றிருக்குந் திருக்கோலம்.

159. மூ. புற்கிட - பொலிவழிய; "வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும்" (குறள். ௧௨௬௧.) இருதனு: இந்திரவில் இரண்டுளவென்பதை, "வானில்வர் திட்டவிற்க ளிரண்டு" (தக்க. 160), "வடுத்தவிர் விசும்பிற் செல்லும் வார்சிலை யிரண்டும் பற்றி", "கோட்டுடைக் குழவித் திங்கள் குனிசிலை யிரண்டு மானின், சூட்டுடை நுதற்கொவ் வாது தொலைந்து போய்த் தொல்லை வான, நாட்டிடைக் கரந்துந் தோன்ற நணுகியுந் திரியும்", "இருண்ட விசும்பினி விடைய ருமலே, வருசிலை யிரண்டையும்" (கந்த. திருவிளை. ௨௧, மாயைப். ௪௦, இந்திரபுரி. ௫௧), "இந்திரற்குத் திருமதலை மன்ற லெண்ணி யாதவர்கோன் வளம்பதியி லெய்தி னானென்,

றந்தரத்தை நீலத்தால் விதான மாக்கி யண்டமுற விடிமுரச மார்ப்ப வார்ப்ப, வந்திரட்டை வரிசிலையாற் பஞ்ச வண்ண மகரதோ ரணநாட்டி" (வி - பா. அருச்சுனன்றீர்த்த. ருக) என்பவற்றால் அறியலாகும்.

161. மூ. இதிற் கூறப்பட்ட செய்தி திரிபுரஸம்ஹாரத்தில் தேவி செய்த உதவியைக் குறிக்கும்.

தண்டம் - கதாயுதம்.

உரை. வீரகாளி: "வீரியைமுன் படைத்தார் போலும்." தே.

162. மூ. இது சூரபன்மா யுத்தத்தில் தேவி செய்த உதவியைப் புலப்படுத்துகின்றது.

வயிறு - நடுவிடம்.

உரை. சூரபன்மா தாரகவங்கிசத்தின்முதல்: தக்க. 231 - ஆம் தாழிசையையும் அதனுரையையும் பார்க்க.

163. மூ. இஃது இராமராவணயுத்தத்தில் தேவி ஆற்றியவுதவியை உணர்த்தும்.

கடல்சுடுவதென்றது, இராமர் சேதுபந்தனம் செய்வதன்முன் வருணனை அழைக்க அவன்வாராததுபற்றிச்சினந்து கடலில் அம்பெய்ததைச்சுட்டியபடி.

164. மூ. தேவாசுரயுத்தத்தில் தேவிஅருளிய உதவி இதிற் சொல்லப்படுகின்றது.

சங்கிற்குச் சந்திரனை உவமைகூறுதல் மரபாதலால், 'நிலவொளி விரிய வருமொரு பணிலம்' என்றார்; "சங்கு திகிரி சந்த்ர சூரியர்." தக்க. 700.

165. மூ. எனையபலர்: "எனைப்பலவுமே" (தக்க. 729.) பலரிரணிய ரெனும்......உகிரி: "கோகனக னுள்பெறு கொடுங்கனக னுகமிரு கூறு படுகூ, ரேகநக நாயகி." தக்க. 167.

166. மூ. தேவியானவள் பசுமைநிறமுடையாளென்பதை, "பச்சை விளக்கே" (தக்க. 308), "இச்சைப்படி தன்போற மெண்ணுன்கும் வளர்க்கும், பச்சைக்கோடி" (வி - பா. அருச்சுனன்றீர்த்த. கஅ) என்பவற்றால் அறியலாகும். ஆன: வினைமுற்று.

167. மூ. கோகனக.........நாயகி: தக்க. 165.

168. மூ. தெய்வ மகளிரெழுவரும்: "கொம்மை முலைமருங் கெழுவர் குமரிமார்" என்பர் பின்னும்; தக்க. 351.

உரை. பெண்டாட்டி - பெண்: "மழையுமஞ்சும் வளியும் போலுஞ் செல்வினு ளொரு பெண்டாட்டி" (தகடூர்யாத்திரை.) தேவி மாயாசக்தி என்றது போலவே, 'என்றும் மயக்கிவருகிற மாயாசக்தியான எனக்கு'

(தக்க. 301 - உரை) என்றும், "ஒரு மருங்குடைய மூலநாயகி" (தக்க. 778) என்றதில் மூலநாயகி யென்பதற்கு, 'மூலப்பிரகிருதியான மாயா சக்தியை' என்றும் பின்னுங்கூறுவர். 'மகாமாயா' என்பது லலிதாஸஹஸ்ர நாமத்தில், உகடு-ஆம் திருநாமம். 'படைத்தவர்கட்கு முதல்வி' என்பது, "பிரமற்கும்மனே", "மூலநாயகி" (தக்க. 77, 778) என்பவற்றாலும் அறியப்படும்.

169. மூ. வள்ளி வதுவை மணமகிழ் பிள்ளை : "வள்ளி கணவன்" (தக்க. 170.) சொல்லு - சொல்லுக. அல்லி - அகவிதழ்.

உரை. மகாசமயஆசிரியரென்றது, சைனசமயமுதலிய பலசமயஆசிரியர்களைக்குறிக்கும்பெயராயினும் இங்கே சைனசமய ஆசிரியர்களைச் சுட்டிற்று. மந்திரவாதவிவாதம் : மந்திரவாதம் - மந்திரசக்தியினால் ஓர் அரியசெயலைச் செய்வது ; "தந்திர மிக்க முந்தையோர் சோழன் றனை யால் வெல்லமாட் டாமல், மந்திர வாதஞ் செய்து", "மன்றுநீ டசோக நீழன் மந்திர வாதஞ் செய்ய", "மறமலி யமண ரெல்லாம் மந்திர வாதஞ் செய்து", "மந்திர வாதஞ் செய்த மானமில் சமணர்." திருவால. உசு : உ, டு ; நசு : உ, உடு.

ஆளுடையபிள்ளையார் முருகக்கடவுளென்பது, இந்நூலாசிரியர் உரையாசிரியர்களுடைய கொள்கை. அருணகிரிநாதர் முதலியோர்களும் இக்கொள்கையையுடையவர்களே ; "புழுகொழுகு காழி கவுணியரின் ஞான புனிதனென வேடு தமிழாலே, புனலிலெதி ரேற வமணர்கழு வேற வமர் பொருத வீர குருநாதா", "பாலரூத்திரு வாயா லோதிய வேடுநீர்க்கெதிர் போயே வாதுசெய் பாடரேற்றிரு நாலா மாயிர சமண்மூடர், பாரின்மேற்கழு மீதே யேறிட நீறிடாத்தமிழ் நாடி டேறிடப் பாதுகாத் தருளாலே கூனிமி ரிறையோனும், ஞாலமேத்திய தோர்மா தேவியு மாலவாய்ப்பதி வாழ்வா மாறெணு ஞானபாக்கிய பாலா வேலவ மயில்வீரா." திருப்.

170. மூ. ஐயை : தக்க. 243, 410. கழுமலம்உய்ய : "வளர் காழிப் பதிவாழ......சிவம்பெருக்கும் பிள்ளையார் திருவவதா ரஞ்செய்தார்", "காழி வாழவந் தருளிய கவுணியர் பிரானும்." பெரிய. திருஞான. உடு - உசு, சுஎந.

உரை. கருவம்......என்பது : 5 - ஆம்தாழிசையையும் அதனுரையையும் பார்க்க. 'வைதிகவாழ்க்கைபெறுவது' என்னுங்கருத்து, "வேத நெறி தழைத்தோங்க......அழுத......திருஞான சம்பந்தர்", "பரசமயத் தருக்கொழியச் சைவமுதல் வைதிகமுந் தழைத்தோங்க" (பெரிய. திருஞான. க, உஉ) என்பவற்றாலும் அறியப்படும். அமணர் தாமே கழுவேறினு

ரென்பது 7 - ஆம்தாழிசையாலும் அதன்உரை குறிப்பு முதலியவற்றாலும் விளங்கும்.

171. மூ. பொன்னிநாடு - சோழநாடு. மதுராபுரித் திருவாலவாய்: திருவாலவாயென்றது சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலை; "தேசொடுவான் முகடுதொடுஞ் செழுமணிக்கோ புரமிலங்கு, மீசனுறை திருவால வாயிதுவே யெனக்காட்ட." திருவால. ௩௭ : ௨௫.

172. மூ. பரசமயகோளரி: "விரவும் பரமத கோளரியே", "தாளரிக்கு மரியா னருள்பெற்ற பரசமய கோளரிக்கும்" (ஆளுடைய பிள்ளை. திருவந். ௪, ௯௪), "பரமகுரு நாதன்மிகு பரசமய கோளரியே", "பண்டித ரின்பன் பரசமய கோளரியே" (ஆளுடைய பிள்ளை. திருக்கலம். ௨௪, ௩௭), "பார்குலவு தனிக்காளஞ் சின்ன மெல்லாம் பரசமய கோளரிவந் தானென் றூத" (பெரிய. திருஞான. ௯௦௪), "பரசமய கோள்ரியைப் பாலறு வாயனை." காஞ்சிப். கடவுள்.

173. உரை. "இராசாக்கினையில்லையோவென நினைத்து" என்றது, "அரசனிங் கில்லை கொல்லோ" (திருவிளை. மாமனாக. ௨௧) என்பதனை நினைப்பிக்கின்றது.

174. மூ. 'சினத்தொடு அக்கனல் சென்று' என்றதும் அதனுடைய உரையும் துணைவலி இன்றியமையாததென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன.

175. உரை. பற்றினவாறே - பற்றினவுடனே; கட்டினவாறே - கட்டினவுடனே; 'கண்டவாறே', 'திருநீறிட்டவாறே' என்பர்பின்; தக்க. 185, 196 - உரை.

176. மூ. இத்தாழிசையுடன், "பீலி வெந்துய ராலி வெந்தவ சோகு வெந்தமண் மூகர் நெஞ்சிடை பீதி கொண்டிட வாது கொண்டருள்" (திருப்.) என்பது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

177. மூ. இரண்டுகண்களுமொத்தபேர்: மந்திரி அரசனுக்குக் கண் போல்வானென்பதை, "சூழ்வார்கண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன், சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்" (௪௪௫) என்ற குறளும் அதனுரையும், "கற்பலர் கொடியன் னாருந் தென்னவன் கண்போல் வாரும்" (திருவிளை. பாண்டியன் சுரந்தீர்த்த. ௨௫) என்றபாடலின்கருத்தும் வலியுறுத்தும். மனைவியும், "விறன்மந் திரிமதியும்" (தனிப்.) என்பதற்கேற்பக் கணவனுக்குமந்திரிபோன்றவளாதலின் அவளோடு மந்திரியையும், 'இரண்டு கண்களுமொத்தபேர்' என்றார். பேர் - ஆண்பெண் இருபாலாரையும் சுட்டும் ஒருபெயர்; "தங்கள் காரியப்பேர், ஆர்தட்டினும்." படிக்காசுப் புலவர்பாடல்.

உரை. பெருநம்பிகுலோற்பவர்: "பெருநம்பி குலச்சிறை." தக்க. 211.

179. உரை. தலைவன் துஞ்சினால் உடன் துஞ்சுவது கற்புடைமகளிர் இலக்கணமாதலால் இங்கே, 'இராசாதுஞ்சின் உடன் துஞ்சஇருந்தார் நம்பிராட்டியார்' என்றார்; "காதல ரிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி, யூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா, தின்னுயி ரீவர்" (மணி. உ: சஉ - ச); இவ்வாறு இறத்தலை மூதானந்தமென்பர்; பு. வெ. பொதுவியற்படலம், கூ. போசராசாவங்கிசோற்பவர்: முடிமன்னர்களிடமுள்ள அதிகாரிகளிற் சிலர் தங்கள் அரசர்களுடைய பொதுப்பெயரோடு போசனென்றபெயரை யும் பெற்றிருந்தார்களென்று சிலாசாஸனங்களால் தெரிகின்றது. அவர் கள் இங்கே கூறப்படும் போசராசாவங்கிசத்தவர்போலும்; "மும்முடிச் சோழபோசன்": குமாரப்பட்டம் - அரசகுமாரர்களுக்குக் கொடுக்கும் பட் டம். வாசி - வேறுபாடு; "வாசிதீரவே, காசுநல்குவீர்." திருஞா. தே.

180. உரை. முதலி - முதல்வன்: 'எங்களுக்கு முதலிகளுளரோ' (தக்க. 301 - உரை), "முன்வரு முதலி யல்லையோ" (பெரிய. கண்ணப்ப. ககஎ), "மூவாத பேரன்பின் மூவர் முதலிகளுந், தேவாரஞ் செய்த திருப் பாட்டும்." ஏகாம்பரநாதருலா, எஅ.

181. உரை. முத்து எட்டிடங்களிற் பிறக்குமென்பது, 340-ஆம் தாழிசை யுரையாலும் அறியப்படும். எட்டிடத்திலும் சிறப்புடையது கடலென்பது, "சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை, நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென்செய்யும்" (கலி. அ: கடு - சு) என்பதற்கு 'தலைமைபொருந்திய வெள்ளிய முத்துக்கள்.........கடலிடத்தே பிறந் தன வாயினும்......கொடுக்கும்' (ந.) என்றெழுதிய உரையாலும் அறி யப்படும்.

182. மூ. இத்தாழிசையுடன், "இந்திரற்குத் திருமதலை மன்ற லெண்ணி யாதவர்கோன் வளம்பதியி லெய்தி ஞனென், றந்தரத்தை நீலத்தால் விதான மாக்கி யண்டமுற விடிமுரச மார்ப்ப வார்ப்ப, வந்தி ரட்டை வரிசிலையாற் பஞ்ச வண்ண மகாதோ ரணநாட்டி வயங்கு மின்னுன், முந்துறத்தீ பமுமெடுத்துத் தாரை முத்தான் முழுப்பொரிசிந் தினகால முகில்க ளம்மா" (வி. பா. அருச்சுனன் தீர்த்த. ருக) என்னுஞ் செய் யுள் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

183. உரை. சுவர்க்கமென்பது மேலுலகங்களெல்லாவற்றிற்கும் பொதுப்பெயர். க்ஷணபவபங்கம் - கணத்திற்றோன்றியழிதல். சோதி சாத்திரம் - சோதிட சாத்திரம். இம்மண்டலங்களையெல்லாம் - இந்தச் சமய ஆசிரியர்களுடைய தொகுதிகளெல்லாவற்றையும். தீர்த்தத்தார் - தீர்த்தங்கரர்; இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்கரர்களுடைய பெயர்களையும், 375-ஆம் தாழிசை உரையிற் காணலாகும். ஸ்ரீ வாரணசி - காசி.

184. மூ. இதன் சொல்லும்பொருளும், தக்க. 176-ஆம் தாழிசையோடு ஒப்பு நோக்கற்பாலன. சுறுநாறல் - தீப்படுகின்ற தசை மயிர் முதலியவற்றிலிருந்து உண்டாகும் கெட்ட நாற்றம்; "வெம்பரற் சுறுநாறும் வியன் சுரத்தே" (ஆளுடையபிள்ளை. திருவந். உ௫), "நிணங்கருகிச் சுறுநாறு முடையி னானும்." அரிச்சந்திர. மயான. ௩௫.

185. மூ. பொறை சூழ் வரையிற் புலியேறெழுதும்............பெருமான்: (தக்க. ௪); "வடமேருப், பொன்மலை மார்பும் புலிபொறித் தோன்", "மேரு வரையிற் புலிபொறித்து மீண்டநாள்." இராசராச. கண், எ௬.

உரை. கண்டவாறே - கண்டவுடன்; தக்க. 175 - உரையைப் பார்க்க.

187. மூ. மாமான்மரபிற் பகன்மண்டிலம்: "பகலோன் மரபிற் பெறுபைந் தொடியே", "தவனன் குலவல்லி" (தக்க. 204, 207) என்பர் பாண்டிமாதேவியாரை. மாமான்: "மாமான் மகளே" (திவ். திருப்பாவை, ௯), "மாமான் சூட்டொடு கண்ணி யன்றே" (சீவக. ௪அ௪), "தேர் வேந்தர் மாமான்." பெருந். பாரதம். உத்தியோக.

உரை. சுவாமி - கணவன். சைத்தியம் - குளிர்ச்சி.

189. மூ. சமண்மூகர்: 7 - ஆம்தாழிசைக் குறிப்பைப்பார்க்க.

உரை. (௧) சம்பிரமித்த - திருப்தியுற்ற.

(உ) ஊமர்கள் பிறவிச்செவிடர்களென்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

190. மூ. சோழியவைதிகனும்: ஆம் - இழிவைக்காட்டும் ஓரிடைச் சொல்; "விடுவித்தன னுமிவன் வேதியனே" (தக்க. 197), "கைத்தோடுஞ்சிறை கற்போயை, வைத்தோ னின்னுயிர் வாழ்வானும், பொய்த்தோர் வில்லிகள் போவாராம், இத்தோ டொப்பதி யாதுண்டே" (கம்ப. சூளாமணிப். ௪௧), "ஒருவனும்......தனதனுகுமாம்", "அடுப்பனும்......ராசனும்", (வி. பா. மணிமான். ௮௦, ௮௧), "அன்னையானவருமிருவாராம்...... என்கொலாம்," ஷை. கண்ணன்தூது. ௧உ௪.

191. மூ. முனிபுங்கவரோரெண்ணாயிரவர்: "எண்ணாயிர மூகரும்", "எண்ணா யிரவர்க் கெளியரோ" (தக்க. 204, 219), "நாமொருவ ரவ ரெண்ணா யிரவர்", "செற்றமில் சமண ரெண்ணா யிரவர்", "எற்றருந் தலைவ ரெண்ணா யிரவர்", "தருக்கமார் சமணர்......எண்ணாயிரர்", "கோளுறு சமண ரெண்ணா யிரவரும்", "தளம்புநெஞ் சுடைய வெண்ணா யிரஞ்சமண் டலைவ ராயோர்." திருவால. ௩௮: ௩, ௯, ௧௮, உ௧, ௩உ, ௪௯.

193. மூ. உறிவல்லமணீர்: "உறித்தலைச் சுரையொடு குண்டிகை பிடித்து." திருஞா. தே.

194. மூ. சைவசிகாமணி : "மொழிவது சைவ சிகாமணி மூரித் தடவரைத்தோள்" (ஆளுடைய பிள்ளை. திருவந். கக), "கண்ட சைவ சிகாமணி" (திருச்சண்பை. கூ), "சைவ சிகாமணி சம்பந்தன்" (ஆளு டைய பிள்ளை. மும்மணி. கரு), "மாமறை நாவளர் சைவசிகாமணி." ஆளுடைய பிள்ளை. திருக்கலம். கரு.

உரை. ஏயென்பதற்குச் சாமவேதமெனப் பொருள்கூறுவர் பரிமே லழகர்; பரி. ரு: சுஉ - உரை. இசை மகாதேவர்: "ஏழிசையை" (திருநா. தே.) சேயேயென்பதற்கு எழுதிய தூரியாவென்னும் பொரு ளுடன், "புறத்தார்க்குச் சேயோன்" (திருவா. சிவபு.), "தீதில்வர வாக திரு நின்வரவு சேயோய்" (கம்ப. சூர்ப்ப நகை. ருஅ) என்பவற்றிலுள்ள சேயோன், சேயோயென்பவற்றின் பொருள்கள் ஒப்பிடற்பாலன.

196. உரை. திருநீறிட்டவாறே - திருநீறிட்டவுடனே; தக்க. 175- உரையைப் பார்க்க. பெருமாளென்றது......ஸ்ரீ ராமன் வங்கிசமாத லால்: "ரகுமரபிற் பொன்" (தக்க. 211) என்பதற்கு, 'ராகவ வங்கிசத் திற்பொன்' என்று உரையெழுதியிருப்பதும் இங்கே உணரற்பாலது. பெரு மாள்: சோழர்களுடைய இயற்பெயர்களோடும் சிறப்புப் பெயர்களோ டும் இச்சொல்லைச் சேர்த்து வழங்குவதும், தனியே வழங்குவதும் மரபென் பதைச் சிலாசாஸனங்களாலும் பழைய தமிழ்நூல்களாலும் அறியலாம்; "தெய்வப் பெருமானை வாழ்த்தினவே", "பெரிய பெருமானை வாழ்த்தி னவே" (தக்க. 772, 773); "உலகிற் பெரிய பெருமாள்", "வளவர் பெருமாள்", "பெருமாள் பவனி யெழுச்சி", "திருவுலாப் போதும் பெருமாள்", "பெருமாளுங் கொற்றக் குடைக்கீழ்......யானைமேல் வந் தான்", "ஞாலத்தோர் தெய்வப் பெருமாளும்" (குலோத். உலா); "பெரும்பெருமாள்", "யானைப் பெருமா ளயிரா பதத்திருந்த, தானைப் பெருமானைச் சந்தித்தாள்", "பெருமாள் விரும்பேர் புதுக்கன்னி", "தெய்வப் பெருமாளும்", "பேரேற்ற தெய்வப் பெருமாளும்." இராச ராச.

199. மூ: கெட்டேனடிகள் : "கெட்டேனடிகேள்" (தக்க. 207); கெட்டேன் : இரக்கக்குறிப்பு.

உரை. அடிகள் இவரென்பதற்கு, 'மகாதேவர் உறவாகிய இவர்' என்று உரையெழுதியது போலவே பின்னும், "அடிகேள்" (தக்க. 207) என்பதற்கு, 'சுவாமி உறவாயிருப்பீர்' என்றெழுதுவர்.

200. மூ. இளகுங்காடு: "இளகு காடிள கப்பரி கொண்டதே" (சீவக. கஎஎஅ), "இளகு காடகிற் சந்தனப் பொதும்பர்" (தணிகை. நாடு. ருக.) கார்வந்து......ஒத்தனன்: "நீரற்ற புலமேபோற் புல்லென்றாள் வைகறை, கார்பெற்ற புலமே போற் கவின்பெறும்" (கலி. ருஅ; கக - உ),

"வெயில்பொர வாட்ட முற்ற மென்றளிர்ப் பசிய வல்லி, புயல்பொழி துவலை மாந்திப் பொங்கெழில் படைக்கு மாபோல்" (பாகவதம், உருக்குமணிமணத்திறம். உஅ), "காரிற் குளிர்ந்து குழைந்தசெழுங் கானம் பூத்த தெனக்கவினி." வி. பா.கஉ - ஆம்போர். அஉ.

202. மூ. சாதனம் - செய்யுமுறை.

203. மூ. புகுவிப்பது: இது புகுவிக்க என்னும் வியங்கோள் மாத்திரையாய் நின்றது. தெக்கணம்: இது தக்ஷிணம் என்ற வடசொல்லின் திரிபு; தெக்கிணம், தக்கணம் எனவும் வழங்கும்; "தேக்கிண மேரு வென்ன" (தக்க. 773), "தெக்கண மலையகச் செழுஞ்சே ரூடி" (சிலப். கச: அக), "தக்கண மதுரை தான்சென் றெய்தி." மணி. கஙு: கoடு.

204. மூ. எண்பெருவெற்பு: இவற்றின்பெயர்களை 218 - ஆம் தாழிசையுரையால் அறியலாகும்.

205. மூ. சிலாவருடம் - கல்மாரி.

உரை. யானையைப் பெரும்பாம்பு விழுங்கு மென்பது ஈண்டறியற் பாலது; 543 - ஆம் தாழிசையையும் அதன் உரைமுதலியவற்றையும் பார்க்க. சுவாமி என்றது பாண்டியனை. ஆய்த்து - ஆயிற்று: 'சுவர்ண மயமாய்த்து' என்பர்பின்; தக்க. 217-உரை; "கூடிய கூட்டத்தி னுளதாய்த்திக் குவலயமே" (ஆளுடையபிள்ளை. திருவந். அo); "போய்த்து" என்றார் கம்பரும்; கம்ப. சூர்ப்பநகை. கஙo.

206. மூ. செந்தமிழ்மண்டலம்: பாண்டியனைத் தமிழ்நாடன்என்பர் பின்; தக்க. 211; "தமிழ்நாட்டிற் போனார் ஞானத் தலைவனார்", "மண்குலவு தமிழ்நாடு", "பொங்கு தமிழ்த் திருநாட்டுப் புறம்பணைசூழ் நெல்வேலி", "தேம்பொழில்சூழ் செந்தமிழ்நாட்டினில்", "செந்தமிழ்த் திருநா டெய்தி", "பூழியர் தமிழ்நாட் டுள்ள", "தண்டமிழ்நாட்டு மன்னன்" (பெரிய. திருநா. உஅகூ, சoo, சகo, சகஉ; காரைக். சங; திருஞா. கூoக, எடுக.) குன்றங்களிகூர் மழைதங்தெனவந்தனை: 200 - ஆம் தாழிசையும் அதன்உரை முதலியவைகளும் இங்கே அறியற்பாலன; "கழைவளர் நவிரத்து மீமிசை ஞெரேரென, மழைசுரந் தன்ன வீகை நல்கி." மலைபடு. டுஎகூ - அo.

உரை. சயசய: "போற்றி போற்றி சயசய போற்றி", "போற்றி சயசய போற்றியென்னும்", "சயசய போற்றி போற்றி" (திருவா. போற்றித். உஉடு; திருச்சதகம், க, கூஉ), "சிந்தித் தவர்க்கருள் கணபதி சயசய" (பழையபாட்டு), "சயசய ஹரஹர செந்திற் கந்தப்பெருமானே." திருப்.

207. மூ. கெட்டேன்: 199 - ஆம்தாழிசையின் குறிப்பைப் பார்க்க.

208. மூ. சுட்டிக்கலன் : குழந்தைகளுக்கு முன்னுச்சிமயிரிற் சூட்டப்படும் ஒருவகை அணி.

209. மூ. திருமாலை நோக்கி வீரபத்திரதேவர் கூறுவதாகவுள்ள, "சங்க மெங்கள் குழை" (தக்க. 714) என்பது, இதனுடன் ஒருவாறு ஒத்துள்ளது; "தாமமு மெமது பவனமு மெமது தோழனத் தோயமு மெமதே, யாமுமிங் கிவற்றோ டொன்றுத லொழிது மீரிரு பொருள்களும் பிரிந்தான், மாமுகி லெனும்பே ரெங்குள தடர்த்து வாசவ னென்செயு மெம்மை, யாமுறை யறிது மென்றுகொண் டறவு மகங்கரித் தனன்வெகுண் டழலோன்" (வி. பா. காண்டவ. கஉ) என்பதும் ஈண்டறியற்பாலது.

211. மூ. சமண்மூகர் : 7 - ஆம்தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க.

212. உரை. வைகை கடலிற்கலக்கவில்லையென்பது ஒருசாரார் கொள்கை; "மைக்கடலில் வைகலொழி வைகை" (திருவாதவூரர். மந்திரி. க), "அவனியெலா, முடுத்தகட லொருவர்க்கு முதவாத வுவரியென, மடுத்தறியாப் புனல்வைகை." திருவிளை. ருஅ : உ.

213. மூ. கனலில் புகும் ஏடு பொற்பு உறவும் என இயைக்க.

215. மூ. விக்ரமம் - வெற்றி.

217. உரை. இரசவாதஞ் செய்வார் இரும்பு முதலியவற்றை உருக்கிப் பின்பு சித்தரசத்தால் வேதிப்பார் : "கருமருவு குகையனைய காயத்தி னடுவுட் களிம்புதோய் செம்பனைய யான் காண்டக விருக்கநீ ஞானவனன் மூட்டியே கனிவுபெற வுள்ளுருக்கிப், பருவமதறிந்துநின் னருளான துளிகைகொடு பரிசித்து வேதிசெய்து, பத்துமாற் றுத்தங்க மாக்கியே பணிகொண்ட பட்சத்தை யென்சொல்லுகேன்" (தாயுமானவர்.) காணி - சிற்றெண்களில் ஒன்று : "முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேற் கீழ்தன்னை, யிந்திர னெண்ணி விடும்." நாலடி. ருசசு.

218. உரை. கணபதித்தொண்டர்கள் - இங்கே சிவனடியார்களின் தலைவர்கள்.

219. மூ. மண்ணுவுடம்பு : "காருடற் சமண்குழாம்" (தக்க. 373) என்பதன்உரையைப் பார்க்க; "மாசுகொண் மேனியாரும்" (திருஞா. தே.); "கழுவா வுடலம்" (ஆளுடையபிள்ளை. திருவந். சு, உஅ), "காயமு மனமு மாசு கழுவுதல் செய்யார்." பெரிய.

220. மூ. பிள்ளை - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். அகிலகலாவல்லி - கலைமகள்; சகலகலாவல்லியென்றும் பெரியோர் கூறுவர்.

உரை. தேவி முன்னிருத்தல் எளிய செயலன்றாதலின் கலைமகள் அவ்வாறு இருக்கப்பெற்றது தேவிபிரசாதம் என்றார்.

எ. பேய் முறைப்பாடு.

இதில், உணவுபெறாது பலாலும் வஞ்சிக்கப்பட்டதைப் பேய்கள் முறையிடுதலும் தாங்கள் கண்ட களக்களைக்கூறுதலும், யுத்தத்திற்குச் சென்றிருந்த பேய்களில் ஒன்று ஓடிவந்து பேய்களையெல்லாம் தன்னுடன்வரக்கூவி மிக்க விரைவாக மீண்டும் ஓட அதனைப்பிடித்துக் கொண்டு வரச்செய்து தேவி, தேவர்கள் அழிந்தவிதத்தைச் சொல்லும் வண்ணம் கட்டளையிடுதலும் கூறப்படுகின்றன.

முறைப்பாடு - தங்கள்குறையை நீக்கிக்கொள்ள விண்ணப்பித்தல்.

223. பூ. பரமசிவன் பிரமதேவன் தலையைக்கிள்ளித் தாமே எடுத்துச்சென்றார்; எமக்குக்கொடுக்கவில்லையென்பது குறிப்பு.

224. பூ. கணவரென்றது சிவபெருமானை.

உரை. களேபரம் - பிணம். விலகுதலென்றதற்கு, 458, 646 - ஆம் தாழிசையுரைகளிலும் இவ்வண்ணமே பொருளெழுதுவர்.

225. பூ. கூற்றுக்கினும் குத்திருக்கினும் திரிபுரத்திலுள்ள அசுரர்களின் உடம்பினால் எங்கள்பசியைத் தீர்த்துக்கொள்வோம். அதற்கிடமின்றி எரித்துச் சாம்பலாக்கி விட்டார். இஃது என்னஅநியாயமென்பது கருத்து.

226. பூ. குழம்பு அடியேம் - மனங்கலங்குகின்ற அடியேம்.

உரை. திருமலை - கைலை ; தக்க. 309, 336.

227. உரை. நின்புலவனைப் போலக் கடலேழும் ஒருக்காலே குடியோமென்று ஈண்டுக்கூறியது, "முளிது மெனவெழு புணரிகண் மறுகவும்" (தக்க. 40) என்றதை நோக்கி ; 233 - ஆம் தாழிசையையும் பார்க்க. அடிசிற்பானையைத் தொட்டோமாவோமென்பது சூளுறவு வகையுள் ஒன்று. மகாமேருவைப் பன்னிரண்டு சுற்றுக்கொண்டென்றது, "பொன்னெடு மலையைப் பன்னிரு வடங்கொடு, புணரியைக் கடைந்தநாட் புணர்த்த பன்னக, அரசன்" (தக்க. 645-மேற்.) என்னும் பழைய செய்யுளைநோக்கி. மகாமேருவை மத்தாகக் கொண்டது, 30 - ஆம் தாழிசையின் குறிப்பால் உணரப்படும்.

228. பூ. மலயமெனற்பாலது எதுகைநோக்கி மலையமென நின்றது. தொப்பையொரு பெருவயிற்றுப் பிள்ளையென்றது விநாயகக் கடவுளை.

230. பூ. தடா : "அண்ட கடத்தடா." தக்க. 769.

உரை. வங்கிசத்தாழ்வால் வந்த குணமென்றது கள்ளும் கறியும் உண்ணுவது குறித்து.

231. பு. வஞ்சி - பகைமேற்செல்வோர் அணியும் மாலை. பேய்கள் யுத்தத்தில் இறந்தோர்களுடைய தசைமுதலியவற்றை உணவாகப் பெறுதலன்றிப் பிரண்டு உணவு பெறுவென்பர்.

234. பு. ஆண்டலை - பாலை நிலத்தில் இருக்கும் ஒருபறவை; ஆண்களுடைய தலைபோன்ற உருவையுடையது; "ஆண்டலை வழங்கும் கானுணங்கு கடுநெறி" (பதிற். உரு : அ), "ஆண்டலைக் கீன்ற பறழ்மகனே" (கலி.கூசு: சு),"அழுகுரற் கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவும்"(பட்.உருஅ), "ஊண்டலை துற்றிய வாண்டலைக் குரலும்" (மணி. சு: எஎ), "கூகையோ டாண்டலை பாட" (காரைக். திருவாலங்காட்டுமூத்த. ந), "யாமத் தீண்டிவந் தாண்டலை மாண்பில் வழைக்கும்" (நீல. தரும. ந), "நீண்ட பலி பீடத்தி லரிந்து வைத்த நெடுங்குஞ்சிச் சிரத்தைத்தன் னினமென்றெண்ணி, ஆண்டலைப்பு ளருகணைந்து பார்க்கு மாலோ வணைதலுமச் சிரமச்ச முறுத்து மாலோ" (கலிங்க.), "நெடுந்தலை தழுவிச் சேர்ந்தன.... ......ஆண்டலை நிகர்த்தன." கம்ப.

236. பு. பசியினம் - பசியையுடையேம். தண்டகாபதியைப்பாடுவோர் பசியற்றிருப்பாரென்பது இதனாற் போந்தபொருள்.

உரை. குளத்துளார்குடிப்பிறந்த பல்லவராயனை நம்பிப்பிள்ளை: இவன்பெயர் சாஸனங்களில், * 'சயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து ஆமூர்க்கோட்டத்து ஸ்ரீகுன்றநாட்டுக்கர்ரிகைக்குளத்தூருடையான் குளத்துளான் திருச்சிற்றம்பலமுடையான்பெருமானம்பி' என்று காணப்படுகின்றது. இவனுக்குப் பல்லவராயனென்ற பட்டமுமுண்டு. இவன் இரண்டாம் இராசராசசோழனுடைய காலத்தில் ஒருபெரிய அதிகாரியாகவும் படைத்தலைவனுகவும் இருந்தான். இராஜாதிராஜவளநாட்டுத் திருவிந்தளூர் நாட்டுக் குளத்தூர் ஸ்ரீஇராஜராஜேசுவரமுடையார் கோயிலைக் கட்டுவித்தான். அந்தஊர் இவனுடைய பெயரால், 'பல்லவராயன் பேட்டை' என்று வழங்கிவருகின்றது. இரண்டாம் இராசராச சோழனுடைய இறுதிக்காலத்தில் அவ்வரசன் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கையில் அரசாங்கத்தை முற்றுங்காத்துவந்ததன்றி அவன் இறந்தபின்னரும் அவனுடையமக்கள் சிறுவர்களாக இருந்தமையின் நாட்டையும் அவர்களையும்காத்துவந்து ஒரு புதியஅரசனைநியமித்துப் பின்னர் இரண்டாவது இராசராசன் குமாரனாகிய மூன்றுங்குலோத்துங்கசோழனுக்கு முடிசூட்டினனென்றுதெரிகிறது. (Annual Report of South Indian Epigrapby, 1924.) இரண்டாம் இராசராசனுடைய காலத்தில்அரசனையொத்த நிலையிலிருந்தது பற்றியும் தம்மை மிகஆதரித்தது பற்றியும் இந்நூலாசிரியர் இங்கே இவனைப் புகழ்ந்தனர்போலும். இத்தாழிசையினாலும் உரையாலும் இந்த நம்பிப்பிள்ளை

* சயங்கொண்ட சோழமண்டலம் - தொண்டை நாடு.

தொண்டைநாட்டு வேளாண்மரபிற் பிறந்தவனென்றும், சிறந்த கொடையாளியாக இருந்தானென்றும், சேரனை வென்றானென்றுந் தெரிகின்றது. சேரர்களோடு இராசராசசோழன் பொருது வெற்றியடைந்தது, இந்நூல் 800 - ஆம் தாழிசையாலும், "உதியர், இடப்புண்ட பேரிஞ்சி வஞ்சியிலிட்ட, கடப்ப முதுமுரசங் காணீர்" என்ற இராசராசசோழனுலாக் கண்ணியாலும் அறியப்படுகின்றது.

237. மூ. இத்தாழிசையினால், காவிரிப்பூம்பட்டினம் சோழனுடைய தலைநகர்களில் முக்கியமானதொன்றென்றும், அங்கே சோழனுக்கு வெற்றியைத் தந்த சிலவீரர் இருந்தனரென்றும் தெரியவருகின்றது. இரண்டாம் இராசராச சோழன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டிருந்தானென்பது, "தென்மாடக் கூடற் சிறைமீட்ட கார்புகார்ப், பொன்மாட வீதிப் பொடியடக்க", * "கூடற் பெரும்பெருமாள்", "பரவி விறலியரும் பாணருந் தற்சூழ்ந், திரவி புகார் பாடுமெல்லை", "பட்டினஞ் சூழ்ந்த பொன்னிக்கும்" (இராசராச.) என்பவற்றால் உய்த்துணரப் படுவதன்றியும், * "கூட, னாதிபன் கூத்தனெதிர் நண்ணியோர் கண்ணிக், கொராயிரம்பொ னீந்த வுலாவும்" (தமிழ் விடு தூது) என்பதனாலும் அறியப்படும்.

239. உரை. கனவிடுத்தல் - கனவிற் கண்டவற்றை விளங்கச் செய்தல். புனருத்தி - கூறியது கூறல்.

240. உரை. முளரியென்பதனைப் பிரமலோக மெனினுமமையும்: "தாருடைத் தனிமல நலகின் றதையும்." கம்ப. பிணிவீட்டு. கஎ.

241. மூ. படைபோன: "விடைபோ மனங்கன்போல் வேல்விழிகடாமும், படைபோய் வருவனபோல்." விக்கிரம. உலா.

243. மூ. ஆடுகின்ற கொடி மாட முன்றில்: "தேவர் புகுதரூஉஞ் செழுங்கொடிவாயிலும்" (மணி. சு: ௪0), "கூடஞ்சூழ் மண்டபமுங் குலாயவாசற் கொடித்தோன்று, மாடஞ்சூழ் கோயிலே" (திருஞா. தே.), "பூங்கொடி வாயி னண்ண." பெரிய. மனுநீதி. உக.

அ. காளிக்குக் கூளி கூறியது.

இதில், தக்கயாக சங்காரம் கூறப்படுகின்றது.

245. மூ. 'அது' என்றது படைபோன பேயை.

உரை. 'இது' என்றது ஒரு பக்கத்தை.

246. மூ. தக்கன் சிவபெருமானைப் புறக்கணித்து வேள்வி செய்யத் தொடங்குதல் இதனாற் கூறப்படுகின்றது.

* இங்கே கூடலென்றது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை.

இதற்கு - வேள்விக்கு.

உரை. சோழன் நரபதியென்னும் பெயருடையானென்பதை இந் நூல், 9 - ஆம்தாழிசைக் குறிப்பாலுணரலாகும்; "குடைநா பதியிவன் மரபு", "அருளு நாபதீ முதல்வ பணிமணி முத்தமே" என்பன குலோத் துங்கன் பிள்ளைத்தமிழ்.

247. மூ. இதில், தக்கன் கனகலத்தில் யாகசாலை சமைத்துத் தேவர்களை அழைத்தது கூறப்படுகிறது.

உரை. ஆராமம் - சோலை: "இவற்கு முகிலூர்தி, அந்தப் புரத்தி லாராம மந்தப் புரத்திற் காராமம்." வி. பா. திரௌபதிமாலையிட்ட. சக.

248. மூ. இதில், அசுரர்களும் யாகத்திற்குப்புறப்பட்டமை கூறப் படுகின்றது.

பயணம்: "பரிவேட்டை யாடுதற்குப் பயணமென்றே", "விட்ட வதி கைப்பதியி னின்றுபய ணம்பயணம் விட்டு" (கலிங்க. உகூ௫, உ௮எ); "நன்னுட் கொண்டு பெரும்பயண மெழுக வென்று நலஞ் சாற்ற", "கழறிற்றறிவார் தாமும் பயணமுடன்" (பெரிய. சேரமான். சகூ, கஉகூ); "பயணம் புறப்படு வித்து." ஷெ. வெள்ளானை. க௮.

249. இது முதல், 253 - ஆம் தாழிசைமுடியத் திக்குப் பாலகர், துவாதசாதித்தர், ஏகாதசருத்திரர், அசுவினிதேவர்கள், மருத்துக்கள், விசுவதேவர்கள், அட்டவசுக்கள், சுக்கிரபிரகஸ்பதிகள் முதலியவர்களும், ஏனையோர்களும் தக்கன் யாகத்திற்கு வருகை கூறப்படும்.

மூ. புரந்தானென்றது மகேந்திரனை. உலோக பாலர்களுக்குத் திக்க யங்களே வாகனமென்பது, "திசைக்களி றூர்தித் திக்கிற் காவல ரெண் மர்" (கம்ப.) என்பதனுலறியப்படும்.

உரை. பாவகாரி: "நோய் செய்த பாவ காரியிற் பிறந்த பாவி யேன்." கம்ப. கிளைகண்டு. கூகூ.

251. மூ. ஏகாதச ருத்திரர்களுக்கு எருதுகள் வாகனமென்பதை இந்நூல் 461, 580 - ஆம்தாழிசைகளாலும் அறியலாகும்.

252. மூ. ஆவுதி - ஆகுதி; "புக்கா வுதிகள் பலவேற்றும்" (தக்க. 46) என்பதன் குறிப்பைப் பார்க்க.

உரை. கோயிலார் - இந்திரன் அரண்மனையிலுள்ளவர்கள்.

254. இதுமுதல் 259 - ஆம் தாழிசை ஈருக இந்திரன் வருகை கூறப்படும்.

மூ. வச்ரமாலை: "நகைசெய் வச்சிர நாயக மாலையும்" (தக்க. 280.) யாதும் - சிறிதும்.

257. மூ. மீது போநதியும் பதாகையும் வேறுபட்டில: "வெண் கொடி யாடுமால்.........கங்கையு மென்னவே" (தக்க. 634); "வாடை தொறு மாடுகொடி மாகநதி மானும்", "துறைகொள் கங்கையின் பெருக் கமோ.........மாடமேற் செழுமணிக் கொடியீட்டம்" (திருக்கூற். திரு நாட்டுச். ௩௬; திருநகரச். ௬.) பதாகை - பெருங்கொடி யென்பாருமுளர்.

259. மூ. அலம் கையில் படை உடைய.

260. உரை. இருக்கச் செய்தே: 'சொல்லச் செய்தே' (தக்க. 391 - உரை) என்றதைப்போன்ற ஒரு தொடர்மொழி. அஞ்சவிமானம்: "அன்னத்தேரயன்" (திருஞா. தே.), "அன்னத்தேரின னயன்வலப் பாங்க ரும்." திருவிளை. திருமணப். ௧௧௩.

261. இது முதல் 286 - ஆம் தாழிசை வரையில் திருமாலின் வரவு கூறப்படும்.

மூ. பயணம்: 248 - ஆம் தாழிசை அடிக்குறிப்பு, குறிப்புரை முதலிய வற்றைப் பார்க்க.

262. இது முதல் 267 - ஆம்தாழிசைமுடியத் திருமாலொடு வந்த குதிரைகளின் சிறப்புக்கள் கூறப்படும்.

இத்தாழிசையிற் பச்சைக்குதிரைகள் கூறப்படுகின்றன.

263. இதிற் கூறப்படுவன கற்கிகள்.

264. இதிற் கரிய குதிரைகள் கூறப்படுகின்றன.

மூ. கரியவனப்பின: "கறுப்பிலழகனடி." திருக்குற்றாலக்குறவஞ்சி.

265. இதிற் கூறப்படுவன வெண் குதிரைகள்.

மூ. தரங்க நிரைத்தன: "ஒலியவார் திரையி னன்ன வொழுங்கின யோக மாக்கள்" (திருவிளை. திருமணப். ௧௧.) எனைப்பல: "எனைப்பல வுமே." தக்க. 729.

266. இத்தாழிசையிற் சிவப்புக்குதிரைகள் கூறப்படுகின்றன.

மூ. செக்கர் விசும்பு வெளுக்கச் செய்யன: இது, "மதிகரு கக்காயு நிலாவின" (தக்க. 270) என்பது போன்றது. செக்கர் விசும்பு: அன் மொழித்தொகை.

267. மூ. பாம்புகள் கயிறாக விசிக்கப்படுதல் இந்நூல் 382, 411 - ஆம் தாழிசைகளிலும் கூறப்படுகின்றது.

268. இது முதல் மூன்று தாழிசைகளால் திருமாலொடு வந்த தேர் களின் பெருமை கூறப்படும்.

மூ. குன்முதிர் மழையைக்கீள்வன: "கார்வயி றுடைக்குங் கூம்பு டைத் தடந்தேர்." கூர்ம.

269 உரை. பிதாத்தானத்தாலென்றது, இத்தேரினையூரும் விஷ்ணுவை நினைத்து.

271. இதுமுதல் நான்கு தாழிசைகளால் திருமாலுடன் வந்த யானைகளின் பெருமை கூறப்படும்.

மூ. என்றும் மாதிரம்.

உரை. ரட்சாமூர்த்தி - திருமால்,

272. மூ. விலங்கலேழிற்றடம் : "முதற் கிரிகளேழினுமரு நளினி" என்பர் பின் ; தக்க. 397.

273. மூ. மழவிற்பாற்கடல் மாந்தி வளர்ந்தன : "குழவி பால்குடிப் பதுகடல் குடிப்பது" (பிரபு. கைலாய.) 'மதத்திலக்கடற் பான்முடை மாற்றின' என்றதனால், மதம் மணமுடையதென்பது பெறப்படும்; தக்க. 3 - ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க. மூக்கு - துதிக்கை ; "மாதிரக் களிற்றின் வரிக்கைவாண் மூக்கிடை மடுப்ப." கம்ப. நிந்தனை. உ.

274. மூ. உருத்தனித்தனி பாற்கடலொப்பன : தக்க. 259.

275. உரை. சோழன் நரபதியென்பதை, 9, 246 - ஆம் தாழிசைகளின் குறிப்பாலும் உணரலாகும்.

276. இதுமுதல் 282 - ஆம் தாழிசை முடியத் திருமால் ஆடையையும் அணிகளையும் புனைந்து வருதல் கூறப்படும்.

மூ. பீதகவாடை - பொன்னுடை.

277. மூ. மத்தம்: "மத்தம் புல்லிய கயிற்றின்" (சீவக. சஉரு). பாற்கடல் சேப்பவந்தகவுத்துவம் : "கொட்குங், கடல்சேப்ப வந்த கவுத்துவம்" குலோத். உலா. உருசு.

279. மூ. காலை சூழ் செங்கதிர் முதலாயின : "பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறும், இரவுச் செய்யும் வெண்டிங்களும்" (மதுரைக். எ - அ) ; சூரியனுக்குத் திவாகரனென்னும் பெயருண்மையும் இங்கே அறியற்பாலது. கமலக்காடன்ன கண்ணன் : "கருமுகி லாமரைக் காடு பூத்து" (கம்ப.); "கரிய மால் வரைமுளரிக் காடொன்று கிடந்தாங்கு." திருவரங்கக். க.

280. மூ. நதிக்குப் போத வொழுகுமுத் தாரம் : தக்க. 106 - குறிப்பைப் பார்க்க.

281. மூ. அந்திச்சேயொளி : "அந்திப்போதனையான்" என்பர் பின் ; தக்க. 315. அந்திச்சேயொளியென்றது சிவபெருமானை.

282. மூ. புறத்தும் : உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

உரை. புண்டரீகமென்றசொல் வெண்டாமரைக்கு ஆதல், "புண்டரீகத்தனி முதற்கும்" (கம்ப. , கிளைகண்டு. எஎ) என்பதனாலும் அறியப்

படும். ஆதிசேடன் வெண்ணிறமுடையவனென்பது 154 - ஆம் தாழிசையாலும் உணரப்படும்.

284. மூ. கவரிக்குப் பாற்கடற்றிரை உவமை: "பாலின் வெண்பரவைத்திரை.........பரந்தெனச் சாமரை பதைப்ப." கம்ப. நிந்தனை. கசு.

உரை. அமிர்து கடைந்தது லவண சமுத்திரத்தென வுணர்க: 'பாலசந்திரன் பிறந்தது லவண சமுத்திரத்தென வுணர்க' (தக்க. 633 - உரை) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது; "பொங்குமா கருங்கடனஞ்சுண்டான்", "அப்புறுத்த கடனஞ்ச முண்டான் றன்னை" (திருநா. தே.), "காருர் கடலில் விடமுண்டு" (சுந்தர. தே.) என்பவற்றால் அமுதமும் கருங்கடலிற் பிறந்ததென்பது உய்த்துணரப்படும்; "உவரி வாயன்றிப் பாற்கடலுதவிய வமுதே", "தாழி தரையாகத் தண்டயிர் நீராக......... ஆழி கடைந்தமுத மெங்களுக்கே யீந்தாய்." கம்ப. சித்திரகூடப். ௫, சரபங்கர். ௨௯.

286. மூ. ஈருரு - புருடவடிவமும் பறவை வடிவமும்.

உரை. மகாமேருவுக்கு ஒப்பு கருடபகவான்: "செம்பொற் குன்றின் மேல், வருவபோற் கலுழன்மேல் வந்து தோன்றினன்." கம்ப. திருவவதாரப். கஅ.

287. இதுமுதல் 294 - ஆம் தாழிசைகாறும் தன் தந்தை வேள்வி செய்வதையறிந்த உமாதேவியார் சிவபெருமானிடம் விடைபெற்று யாகசாலைக்குச் செல்வது கூறப்படும்.

288. மூ. யானும் கொள்ள விடை தந்தருளுக என இயைக்க.

290. மூ. ஐயன் 'என்கொல்'எனப் பெயர்த்து 'அருளுக' என்றனள் என்க. பெயர்த்தும் - பின்னும்; தண்டி. ௬. ௬௦.

291. மூ. குறுமுறுவல் - புன்னகை.

உரை. வேணும்: வேண்டுமென்பதன்மரூஉ; "வேணுமாகில்வேணுமன்றி." வி. பா. சூதுபோர். கசுடு.

292. உரை. தோற்றப்பட்ட ரூபமெல்லாம் பரமேசுவரி வடிவு: தக்க. 116 - ஆம் தாழிசையின் குறிப்பைப் பார்க்க; 'யாவையுமாம் ஏகம் - பராசத்தி' (திருச்சிற். எக - உரை) என்பதும் இங்கே அறியத்தக்கது.

293. மூ. ஏதிலர் - அயலார்.

294. மூ. உலகினன்னை: "அகிலலோக மாதாவே." தக்க. 103.

உரை. வச்சலப்பிராட்டி - தக்கனுடைய மனைவி.

295. இது முதல் 304 - ஆம் தாழிசை முடியக் கோபத்தால் தேவி கூறுவன கூறப்படும்.

297. உரை. ஒருதலை - துணிவு.

298. மூ. ஏனென்கிலீர்: "ஒருவா ரணமழைப்ப நீயோவந் தேனென்றுய்" (கம்ப. விராதன். சக), "ஏனென்று கேட்பவ ரில்லாத் தமிழை." தனிப்.

300. மூ. தந்தையார் தாயார் தலைவருக்கு: "எந்தையா யெம்பி ரான் மற்று மியாவர்க்கும், தந்தைதாய் தம்பிரான் றனக்கஃதிலான்" "தாயுமிலி தந்தையிலி தான்றனியன் காணேடீ." திருவா. திருச்சாழல், ரு.

301. உரை. மாயா சக்தியான எனக்கு: 168 - ஆம் தாழிசையின் குறிப்பைப் பார்க்க. முதலிகள் - முதல்வர்கள்; தலைவர்கள்; 'திருவிற்குக் காவலான முதலியே' (தக்க. 180 - உரை) என்பதன் குறிப்பைப் பார்க்க.

302. மூ. யஞ்ஞா: "செய்த வேள்விவா யஞ்ஞர் தஞ்சிரம்." தக்க. 344.

303. உரை. பிறந்தவழிக்கூறல்: தொல். வேற்றுமைமயங்கு. சூ. நக.

304. மூ. தீக்குப்பிறந்த இல்லென்னும் வேய்: "வான்றொடர் மூங்கி றந்த வயங்குவெந் தீயி தென்னத், தான்றொடர் குலத்தை யெல்லாந் தொலைக்குமா சமைந்து நின்றாள்", "அமைத்தரு கனலென" (கம்ப. கான்வதை. சுசு, திருவடி. சo), "மூங்கிலிற் பிறந்து முழங்குதீ மூங்கின் முதலற முருக்கு மாபோல." உத்தரராமாயணம், இலவணன்வதை. உக.

உரை. இவ்யாகத்துக்கு யானும் நெருப்பு: "மாய் குடிக்கு நிமித்த மாக மகட்பெறும்" என்பர்பின்; தக்க. 768.

308. இதுமுதல் 321-ஆம் தாழிசை முடியப் பதினெண்கணத்து மடவாரும் கைலைமலையில் இருந்த காட்சிகளின் சிறப்பையுணர்த்தித் தேவி யின் முனிவை யாற்றுதல் கூறப்படும்.

மூ. பச்சை விளக்கே: தக்க. 166-ஆம் தாழிசையின் குறிப்புக்களைப் பார்க்க.

309. மூ. திருமலை: "திருமலை வலஞ்செய் திறைஞ்சியே" (தக்க. 336), "நீரூர்தரு நிமலன்றிரு மலையார்க்கய லருகே, தேரூர்தரு மாக் கன்." தே. திருச்சுழியல்.

உரை. மானசகோட்டகம்: கோட்டகம் - குளம்; "படைநெடுங் கண்ணுற், குவளைக் கோட்டகங் கடுத்தது" (கம்ப. ஊர்தேடு. நரு), "கோட்டகக் கமல நாப்பட் கொட்டிபூத் தலர்வ தாமால்." திருத்தற். அவை. கஉ.

310. உரை. உகாந்தப்.........மாயச்சேல்: "பலகடலுஞ் செதி ளடங்கப் பசுந்துழாய் பரிமளிக்கப், பலகடமீன் வடிவெடுத்தாய்." அழகர் கலம். க.

312. மூ. தெய்வீகவாவியாதலின், 'அலரோடளி தோயாதன' என்றார்.

313. உரை. பரப்பு, நெடுமை யென்றது நிழலின் தன்மைகளை.

314. மூ. நானாவிதம் - பலவிதம்; "நானாவித நினைவார்தமை நலி யார்நமன் றமரே" (தே. திருச்சுழியல்); "நானே நானாவித நாகம்புகும் பாவஞ் செய்தேன்" (பெரியதிரு. க. கூ : உ); "நானாவிதமா நளிமாதிர வீதியோடி." கம்ப. நகர. எ௦.

315. மூ. அந்திப் போதனையான்: "அந்திச்சேயொளி." தக்க. 281.

317. மூ. இதனால், தேவி திருக்கண்களின் அழகு சொல்லப்படு கிறது.

விழிகளின் கறுப்பாற் செங்குவளைகள் கருங்குவளைகளாயினவென்பது கருத்து.

வலிபட்டன - மாறுபட்டுத் தோன்றின; 'மறுதலைப்பட்டமை கருதி வலிமுகமென்னப் பட்டதுபோல' (நன். சூ. உஎஉ - சங். உரை) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

318. மூ. இதில், தேவியின் திருவாய் மலர்ச்செவ்வி கூறப்படுகின் றது.

முன்பு வெள்ளாம்பல்களாக இருந்தவை திருவாயின் சிவந்தஒளிபடச் செங்குமுதங்களாயின.

319. மூ. முன்பு வெண்டாமரை மலராக இருந்த இவை நின்பாத ஒளியால் செந்தாமரையாயினவென்பது பொருள்.

317 - 9. இம்மூன்று தாழிசைகளின் கருத்துக்களோடும், "நீணிறத் தாற் சோலை நிறம்பெயா நீடியதன், றூணிறத்தாற் பொய்கைத் தலஞ் சிவப்ப" (நள. சுயம்வர.) என்பது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

320. மூ. இதுகொண்டு.........தெளிப்பார்: சுமங்கலிகள் கூந்தலை எப்பொழுதும் நீரில் நனைப்பதில்லை யென்பதும், ஸௌபாக்கியவதி யென் னுந் தெய்வம் அதில் தங்குகின்றதென்பதும், தீர்த்தத்தைக் கூந்தலில் தெளித்துக்கொள்ளல் மரபென்பதும் பெரியோர் கொள்கை; "கோதையர் குஞ்சியுட் புகத், தெளிக்குந் தீர்த்த மருத்திரு வாரூர்" (திருநா. தே.); பெருங்கதை, க. சஉ : கஉஅ-ம் அடியின் குறிப்புரையைப் பார்க்க.

321. மூ. மழுவார் - சிவபெருமான்.

322. மூ. ஒன்றுந்தணிவின்றி - சிறிதும் கோபம் தணியாமல். கோ நகர் - திருக்கோயில்; நகரென்பதற்குக் கோயிலென்னும் பொருளுண்மை, 92-ஆம் தாழிசையாலும் உணரப்படும்.

323. உரை. திருப்பாட்டு - தேவாரம்; நச்சினார்க்கினியரும் தேவா ரத்தைத் திருப்பாட்டென்றே வழங்குவர்.

324. மூ. திருவுள்ளமெடுத்திலன் - எண்ணங்கொண்டிலன்.

325. மூ. 'முயலகன்பெருவெரிந்மிசைக் காலெடுத்திலர்' என்றது, சிவபெருமான் முனிந்து இப்பொழுதே பிரளயகாலத்தை உண்டாக்கவில்லையென்று குறிப்பித்தபடி.

327. மூ. நின்ற பாகம் : "கூடியதன் னிடத்தா னுமையா ளிடத்தான்." பொன்வண்ணத். ௬௦.

இத்தாழிசையுடன், "ஆகத்தி லேயொரு பாதியென் னம்மைக் களித்தவடன், பாகத்தி லேயொன்று கொண்டா யவண்மற்றைப் பாதியுமுன், றேகத்திற் பாதியுஞ் சேர்ந்தா லிருவருண் டேசிவனே, ஏகத் திராம லிருப்பாய் களந்தையு மென்னெஞ்சுமே" (களந்தை இரட்டைமணிமாலை) என்பது ஒப்புநோக்கி ஆராயற்பாலது.

உரை. தகுதிமொழி : தொல். கிளவி. சூ. ௧௭.

328. மூ. மெய்ப்படப் பட்டபாகம் இரண்டும் வேறு கண்டிலரெனக் கூட்டுக.

329. மூ. இந்தன அடவி. சந்தன அடவி. இருண்ட தண்சந்தனடவி எரிந்ததொத்ததென்க. சாரல் வேறுபட்டதென முடிக்க.

330. மூ. 'பண்டையுண்டி' என்பதனுடன், "ஆலமொன்றுமமுதென்று பண்டமுது செய்யுமையர்" (தக்க. 650) என்பது ஒப்புநோக்கத்தக்கது. ஆடு மஞ்சனம் : சிவபெருமான் ஊழியிறுதியில் வடவாமுகாக்கினியே மஞ்சனமாக ஆடுவாரென்பது, "ஆடுமஞ்சன முங்கொதித்தது", "மேருவில்லி மஞ்சனச் சாலைவாய் வெதுப்பி", "அடிப்பெருங் கடவு ளூழியீறுதொறு மாடு மஞ்சனம்", "ஊழித் தீயுவந் தாடுவ தோர்ந்ததோ" (தக்க. 332, 379, 656, 673) என்பவற்றாலும் அவற்றின் உரைகளாலும் அறியப்படும்.

இதன் கருத்து, அடங்கியிருந்த பாம்பு முதலியவைகளும் கோபிக்கத் தொடங்கின வென்றபடி ; பின்னுள்ளவற்றையும் இவ்வாறே கொள்க.

332. உரை. சந்திரனையும் கண்ணியாகக் கூறுதல் மரபு ; "உச்சியிற் பனி வீசுகண்ணி" (தக்க. 625) என்பதன் குறிப்பைப் பார்க்க; 'பசுங் கதிர்க் குழவித்திங்களைக் குறுங்கண்ணியாகவுடைய அழலவிர்சோதி யருமறைக் கடவுள்' (இறை. க-உரை), "கங்கைசூழ் சடையிற் கதிரிளம் பிறை நறுங்கண்ணியையர்", "வளரிளந் திங்கட் கண்ணி மன்றுளார்", "கதிரிளம்பிறைக் கண்ணியர்", "புடைமாலை மதிக்கண்ணிப் புரிசடையார்", "கலையிளந் திங்கட் கண்ணிக் கண்ணுதல்." பெரிய.

334. உரை. இது யோகாப்பியாசத்தால் வந்த திருநயனம்: "மூக்கண்ணென்றது......ஒன்று யோகத்தைப்பற்றி..........மேனோக்கியும்." தக்க. 454 - உரை.

335. மூ. 'பணியாமல் வந்தன கூளியே' என்பதும், "கூறுமற் குறித்ததன்மேற் செல்லுங் கடுங்கூளி" (தக்க. 334-மேற்.) என்ற கலித் தோகையடிகளுக்கு இவ்வுரையாசிரியர் கொண்ட பொருளும் ஒத்திருத்தல் காண்க.

337. மூ. மூ.="ஈறில் காலமு ஞால முங்கொடு செய்த தேர்மிசை யேறியே" (தக்க. 626.) வைதிகத்தேர்: "வைதிகத்தேர் நின்றார்", "வைதிகத் தேரின் மேருத், திண்சிலை குனிய நின்றார்." பெரிய. விறன் மிண்ட. சு; குங்குலியக். ௩௦.

338. உரை. ஆதபத்திரம் - குடை; 257 - ஆம் தாழிசையைப் பார்க்க.

340. மூ. கொள்ளை - மிகுதி; "கழுநீர்க் கோள்ளை." கம்ப.

உரை. லிங்கபுராணம் - சிவபெருமான் பெருந்தேவரிருவரும் அடி முடிதேட இலிங்கவடிவமாய் நின்ற பழங்கதை; இதனை 'இலிங்கபுராணக் குறுந்தோகை' என்பதூஉம் அறிவிக்கும்.

341. மூ. சன்னவீரம் - மார்பில் அணியப்படும் ஓர் அணி; "சன்ன வீரந் திருமார்பில் வில்லிலக" (ஆதி. கஅ - க); "சன்ன வீரமிடை மின்னுதட மார்பினொடும்", "சன்னவீரத்த கோவை......பொலிய" (கம்ப. விராதன். கஉ, நிந்தனை. அ); "கொண்டைக்கொடு பன்மணி கோத்திடை யேனக்கோடு, துண்டப்பிறை போல்வன தூங்கிட வேங்கை வன்றோற், றண்டைச் செயல் பொங்கிய சன்னவீ ரந்தயங்க." பெரிய. கண்ணப்ப. ருக.

345. உரை. சூரிய சதகம்: சூரியனுடைய தோத்திரமாக அமைந்த ஒரு வடமொழி நூல்; மயூரசதகமென்றும் கூறப்படும். 7-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஸ்ரீஹர்ஷனுடைய அரசவையிற் புலவராக இருந்தவரும் பாணபட்டருடைய மாமனுமாகிய மயூரகவி யென்பவரால், தாம் இழந்த கண்களைப் பெறும்பொருட்டுப் பாடப் பெற்றதென்பர்.

346. 337-ஆம் தாழிசைமுதல் இதுவரையிற் கூறப்பட்டவை சிவபெருமானுடைய செயல்கள். வீரபத்திரர் சிவபெருமானுடைய கூறாதலின் சிவபெருமானுடைய செயல்களெல்லாம் அவருடையனவாகக் கூறப்பட்டன.

347. மூ. விழி கொளுத்த வானின் வில் அடைய அற்றவெங்க. 'நாண்விழி கொளுத்த' என்றமையால், நாணாகிய பாம்பு நச்சுவிழியாவாதல் அறியப்படும்.

உரை. இதனால் பினாகத்தின் நாணும் தட்சகனென்னும் பாம்பென்று விளங்குகிறது.

348. இது முதல், பூதகணங்களின் செயல்கள் கூறப்படும்.

351. மூ. எழுவர் குமரிமார்: "தெய்வமகளி ரெழுவரும்." தக்க. 168.

352. உரை. லோகாக்கிரம் - உலகங்களின் உச்சி.

353. மூ. இடி: தண்டி. சூ. ருச-மேற். 'பண்டுபுர.'

354. மூ. அகலிடந்தொழுந்துவாதசாதித்தர்: "பலர்தொழத் தோன்றி, யேமுறவிளங்கிய சுடர்." (நற். உஅரு); முருகு. உ-அடிக்குறிப் பைப்பார்க்க.

355. மூ. கீழ் வீழுமுன் பிடித்து இடி விழுங்கியே: "வானவேறு செவ்வியோடு கவ்வியே." தக்க. 383.

356. உரை. இரண்டு தொழில் - தேடுதலும் யாகசாலைக்கு ஓடுத லும்.

357. மூ. வந்து உகாந்தம் கடல் எனப்பிரிக்க. சந்திரனுடைய நிலவினால் சந்திரகாந்தம் உருகுமென்பது இங்கே அறியற்பாலது.

உரை. 'சந்திரனனகண்' என்றதனால், இச்செயலைச்செய்தவை சாரூபம் பெற்ற பூதங்களென்பது அறியப்படும்.

358. மூ. முக்கி - விழுங்கி: "மலைகள்வாரியன வேழு முக்கி" (தக்க. 410); சகோரத்தை நிலாமுக்கியென்பர் (தக்க. 605-உரை); "பாசவன் முக்கித் தண்புனற் பாயும்" (புறநா. சுரு); "முத்தைக், கொக்கு முக்கிக் கக்கிவிக்குமச் சோலைக் குறுங்குடியே" (தனிப்.); "கங்க முக்கின சிறு மீனெல்லாம்." திருவிளை. இந்திரன். ருசு.

359. மூ. கடவுணீலியூர்யாளி: "ஆளியேறி", "யாளி யூர்தி." தக்க. 613, 729.

360. உரை. 'அம்மலை மாமும்.........உறுப்புக்குறையும்' என்றது, தேனையுண்ட களிப்பினால் மாமுதலியவற்றை அழிப்பரென்று குறிப் பித்தபடி; கம்ப. திருவடிதொழுத படலத்தைப் பார்க்க.

362. மூ. நாகலோகத்தில் அமுதகுடங்களுண்டென்பதும், அவற் றைப் பூதகணங்கள் குடித்தனவென்பதும், "நாகர்தங்கள் திவ்யபானம் வைத்தபொற் சாலெடுத்து", "கலத்தமிர்தப் பரப்படையக் கவுட்புடை யிற் கவிழ்த்து" (தக்க. 387, 479) என்று பின்னுங் கூறப்படும்; "வாசுகி தனக்கிவன் வரவு ணர்த்தலும், ஆசுகன் மதலையென் றறிந்து மற்றவன், தேசுறு பொற்குடந் தெரிந்து பத்தினு, லேசறு மமுதெலா மினிதி னூட் டினன்" (வி. பா. வாரணவத. கரு) என்பதனாலும் நாகலோகத்தில் அமுதகுடங்களுண்மை பெறப்படும்.

364. மூ. இத்தாழிசையுடன் 418-ஆம் தாழிசை ஒப்புநோக்கற்பாலது.

உரை. சரித்து - இயங்கி.

365. உரை. ஆகாசம் வயிறெனப்படும் விதூஷகதூஷணநாதர்: "மாகமேயனையர் தம்மகோதரமும்." தக்க. 421.

366. உரை. மலைக்குச் சமானர் அசுரர்: "நீல வரைநிரைகள் போலு மவுணர்." தக்க. 57.

367. மூ. சூலமுத்திரைஇடுகை - சைவாக்குகை; "மழுப்பொறித்தே" (தக்க. 487) என்பதற்கு, 'மழுவைப் பொறித்து மாகேசுவரனாக்குகை' என்றெழுதிய உரையும், "மின்னுரு மூவிலைச் சூலமென் மேற்பொறி" (திருநா. தே.) என்பதன் சம்பந்தமான திருநாவுக்கரசு நாயனார் சரித்திரமும் இங்கே அறியத்தக்கன.

368. இதுமுதல் 373-ஆம் தாழிசைமுடியப் பூதகணங்களின் ஆபரணங்கள் கூறப்படும்.

இதில், பூதகணங்கள் சட்டை கூறப்படுகின்றது.

369. மூ. தூற்று: "தூம்புடை நெடுங்கை வேழந் தூற்றிய வெள்ளிலேபோல்" (சீவக. உ௩உ.) சளம்பமீதலம்ப: "கஞ்சுகமலம்ப" (தக்க. 93); மலைநாட்டில், பனியுள்ள இடத்திற்குச் சளும்பு என்ற பெயர் வழங்குதலால், சளம்பச்சட்டையென்பதற்குப் பனிச்சட்டையென்று பொருள் கூறுதலும் பொருந்தும்.

370. மூ. சீயவேறு......பெய்த காது: "கோளரி யைக்கொடு தாழ்குழை யிட்டாள்." கம்ப. அயோமுகி. ௬அ.

371. மூ. குதம்பை - காதணி.

372. மூ. குஞ்சிவேர் பறித்தகுண்டர்: "தடுக்குடுத்துத் தலையைப் பறிப்பார்", "பறித்த புன்றலைக் குண்டிகைச் சமணரும்", "தலைபறித்த கையர்", "தலைபறி செய்து தவமுயல்பவர்", "முகரோ மயிர்கடிந்த செய்கை யாரும்", "குஞ்சியைப் பறித்துத், திரளைகையிலுண்பவரும்." திருஞா. தே.

உரை. குஞ்சி ஆண்மக்கள் தலைமயிரென்பது, "தீயெழக் கொளுந்தியன்ன குஞ்சி" (தக்க. 121) என்பதனாலும் அதன்உரையாலும் விளங்கும். இது கூந்தற்கும் சிறுபான்மை வழங்கப்படும். பொன்னெயில் வட்டம்: 760-ஆம் தாழிசையையும் அதன் உரையையும் பார்க்க.

376. உரை. முதுமக்கட்சாடி - மிக முதிர்ந்தவர்களை இட்டுவைக்கும் மிடா; "ஓடி மறலி யொளிப்ப முதுமக்கட், சாடி வகுத்த தராபதி

யும்" (விக்கிரம. உலா), "பதுமக் கடவுள் படைப்படையக் காத்த, முது மக்கட் சாடி முதலோன்" (குலோத். உலா), "சித்தமகிழ் தின்பமுறச் செங்கோ னடத்தகம, னுத்தமனென் றக்கா ளுயிர்கொடுபோ காமை யினன், மொய்த்த முதியோர்க்கு முதுமக்கட் சாடிபல, வைத்தகுல தீப கனே மன்னுகோ மன்னேகோ." திருவெண்காட்டுப். சத்தியசல்விரத. க.

378. மூ. திரிதண்டுடையவராக ஒருவகைத்துறவியர் உண்டு; அவர் முக்கோற்பகவரெனவும் கூறப்படுவர்.

380. மூ. த்ரிவேதம்: "மும்மறை யாலும் வணங்கப் படுகின்ற முக்க ணக்கன்" (பொன்வண்ணத். அஎ); "சிறந்த வேதம் விளங்கப் பாடி" (மதுரை. சகூஅ) என்பதனுரையில், 'அதர்வம் தலையாயவோத்தன்மை பொருளிற் கூறினும்' என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

உரை. "காவி......மாதரான்": இம்மேற்கோள், சிந்தாமணியிற் காணப்படவில்லை. ஹலாயுதம் - ஒரு வடமொழி நிகண்டு.

381. உரை. வைசிரவணன் - குபேரன்.

384. உரை. சக்கரவாளத்திற்கு அப்பாலுள்ள சமுத்திரம் பெரும்புறக்கடலெனப்படும். பனைமீன்: "பனைமீன் வழங்கும் வளைமேய் பரப்பின்" (மதுரை. கஎகு), "ஒள்ளிய பனைமீன் றுஞ்சுந் திவலைய", "பனைமீன் றிமிலோடு தொடர்ந்து துள்ள." கம்ப. கடறாவு. உக, ருo.

385. உரை. உயிரை நீக்கி உடலைத் தின்றுவென்றவாறு.

387. மூ. நாகங்கள் அமுதகுடங்களை வாலால் வலித்திருக்குமென்று தெரிகிறது.

388. இதுமுதல், 396-ஆம் தாழிசைமுடியப் பூதக்கணங்கள் முறையே பெரும்புறக் கடல், பாற்கடல், தயிர்க்கடல், உப்புக்கடல், நெய்க்கடல், நன்னீர்க்கடல், கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல், கட்கடல் முதலியவற்றைக் குடித்து அழித்தமை கூறப்படும்.

உரை. அருமை: மகாதேவர் திருச்சடாபாரம்போல் அண்டகோள கைப்புறத்தும் நீர் அறாது இருத்தல் அடாதென்ற எண்ணம். மகா தேவர்......அறாதது: "நீரற வறியாக் கரகத்து." புறநா. க: கஉ.

389. மூ. கண்ணிற் காய்ச்சிக் குடித்தன நாற்பாற் கடலுமே: "சுட்ட விழியிலெழு கடலும் வற்றி" என்பர் பின்; தக்க. 414.

391. உரை. சொல்லச் செய்தே - சொல்லும்பொழுது; இச்சொல் சொல்லச்சேயெனவும் வழங்கும்.

392. மூ. பொய்க்கடலென்றது புறச்சமயங்களின் மிகுதியை.

393. மூ. பூதகணங்கள் படிந்த அளவிலேயே தண்ணீர்ப்பாவை சேருயின ; எனவே குடிக்க வேறு நீரில்லை யென்றபடி.

உரை. மண்டை - வாயகன்ற ஒருவகைப் பாத்திரம்; " மண்டை கைப் பிடி பெரும்பேய் " (தக்க. 771), " கணங்கள் குருதி மண்டைசுமந் தாட வும் " (தகடூர்.), " ஏலாது கவிழ்ந்தவெ ளிரவன் மண்டை. " புறநா. கஎக.

394. உரை. நெட்டெழுத்தும்பர் ஒற்றுமிகத் தோன்றல் : தோல். உருபு. சூ. உச.

395. உரை. விடாய்த்து - விடாய்கொண்டு. மெய்தடித்தல் விசே ஷம் : மற்றைக்கடல்கள் இவற்றிற்குப் போதியனவல்லவாயிருக்க, இக்க டல் இவற்றின் உடம்பைத் தடிக்கச்செய்யும் வன்மையுடையதாயிற்று ; இஃது இதன் சிறப்பு என்றபடி.

397. மூ. முதற்கிரிகளேழினுமரு ஙனினி : 272-ஆம் தாழிசையைப் பார்க்க. மகோததி - சமுத்திரம். குறித்து - ஊதி.

உரை. உடைப்பெயர்ச்சொல் ஈறு திரிந்தது: தோல்.பெயர். சூ. கக.

இத்தாழிசையிலும் வருந்தாழிசையிலும் இப்பூதகணங்களின் வன்மை யைக்கண்டு பிரமா துயருறுதல் கூறப்படும்.

398. மூ. சமைய வந்து தகாத்தழுவினுந்தழுவும் : " தழுவிச் சமை த்தே " (தக்க. 483) என்பதும் அதனுரையும் இங்கே அறிதற்பாலன. சமை தல் - அழிதல்; " ஐவர் தலைவருஞ் சமைந்தார். " கம்ப. பஞ்சசேன. சஎ.

உரை. அவை இரும்பும் பொன்னுமெனவுணர்க : ' இந்திரலோகம் பசாசலோகமாகை பொன் இரும்பாகை ' (தக்க. 565-உரை); ' இஃது இரும்பு பொன்னுகை ' என்பர் பின்னும் ; ஷெ. 566-உரை.

400. மூ. சுடர் கிளைத்தனைய செய்ய சுரிபங்கி : " எரிதலை " (தக்க. 58) என்பதன் குறிப்பைப் பார்க்க.

பூதங்களின் தலைமயிர்க்குத் தழலும், விழிப்புகைக்கு ஊழித்தீயின் புகையும், கடலையும் அண்டத்தையும் அழித்தலுக்கு வடவாமுகாக்கினியின் செயலும் உவமை.

401. மூ. இத்தாழிசையுடன் 432-ஆம் தாழிசை ஒப்புநோக்கற் பாலது.

உரை. ஆயுதவனம் : " வாளின்வனம் வேலின்வனம் வார்சிலை வனந் திண், டோளின்வனம் " (கம்ப. கான்வதை. கசுசு.) கர்ப்பக்கிரகம் - கருப்பை.

402. மூ. அவர்கட்கரியாா மெங்கணுயகர் : " இருவரேதெரிய வரி யர். " தக்க. 423.

405. உரை. ஒருபூதமும்......எல்லாமாகவல்லன: "ஒருவரேயகில லோகமும்புதைய வேறுவேறுடம் புடையரே" (தக்க. 423.) அழிந்தன வென்றது இதுகாறுங் கூறப்பட்ட மலை கடல் முதலியவற்றை.

406. மூ. தனையும் : தனை, அளவென்றபொருளில் வந்தது; அத்தனை இத்தனையென்பனபோல; "தினைத்தனைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ" (திருநா. தே.) சாதம் - பிறப்பு.

உரை, அட்டம் : "அட்டமே பாயநின் றாடுமெங்க ளப்பன்" (காரைக். திருவாலங்காட்டுமூத்த. சு), "அஞ்சுவித் தடர்க்குநாய்க ளட்டமாக விட்டு." பெரிய. கண்ணப்ப. எசு.

408. மூ. வானுமின்றி......முதல்வன் : "வான்கெட்டு மாருத மாய்ந்தழ னீர்கெடினுந், தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையன்" (திருவா.) படைக்கு உவமையாக மகாதேவர் 425-ஆம் தாழிசையிலும் கூறப்படுகிறார்; "ஈசன் மேனியை யீரைந்து திசைகளை யீண்டிவ், வாசில் சேனையை......யாவரே முடிவெண்ண வல்லார்." கம்ப. தானைகாண். ௩௫.

உரை. அவிகாரி - விகாரமில்லாதவர். பிரமாணப்பிரமேய ரகிதம் - பிரமாணமும் பிரமேயமும் அற்றது. ஏகம் - ஒன்று. சத் - என்றும் நிலைத்துள்ளது. சிச்சுரூபம் = சித் ஸ்வரூபம்- அறிவு வடிவு. சிவம் - மங்களம் பொருந்தியது; இன்பவடிவு.

409. உரை. சலாங்கிசங்கள் - நீர்நிலை வகைகள்.

410. மூ. முக்கி - உண்டு; 358-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப்பார்க்க; இது மொக்கியெனவும் வழங்கும்; "சர்க்கரை மொக்கியகை." கந்தாலங்.

உரை. 'ஐயைகழல் பாடியே' என்றது கொண்டு, 'இவை பரமேசுவரி.........பேய்களெனவுணர்க' என்றார். சங்கிருதம் - ஸம்ஸ்கிருதம்; 'சங்கிருத சத்தம்' என்றார் முன்னும்; தக்க. 82 - உரை. மாகதம் - வடமொழிச்சிதைவுகளுள் ஒன்று.

411. உரை. ஒப்பனை - அலங்காரம். கட்டியொப்பித்தல் - தழுவிக் கைகளை அலங்கரித்தல்; தழுவுகையே கைக்கு அணியென்று கொள்க; "சக்கரக்கிரியு மெக்கிரியு மெப்புடவியுஞ், சமைய வந்துதக ரத்தழுவி னுந் தழுவும்" (தக்க. 398) என்றதும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

413. மூ. இதனால், பூதகணங்களின் பாதவன்மையும் கைகளின்நீளமும் வலிமையும் விளங்குகின்றன.

414. உரை. பொன்றக்கெடுதல் - முற்றும் அழிதல்.

415. மூ. பொருபொரியும்: ஒலிக்குறிப்பு. கண்களால் மலைகள் பொரிந்தன. மலைகளைக் கண்களாற் பொரித்தல், 542, 584-ஆம்தாழிசைகளிலும் கூறப்படுகின்றது.

420. மூ. அயில் திரண்டனைய.

421. மூ. மேய்மேகம்: "கருவி மாமழை.........பருவ வெண்டிரை மேய்ந்து." நைடதம், நாட்டுப். க.

423. உரை. அவரை அன்புடையவரெல்லாருமறிவர்: "பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க" (திருவா.); "ஆரேனு மன்புசெயி னங்கே தலைப்படுங்கா, ணாரேனுங் காணா வரன்." திருக்களிற்றுப்படியார், கடு.

424. மூ. வளாகம் - பரப்பு; "தெண்கடல் வளாகம்." புறநா. கஅக.

425. மூ. இறைவர்.........அடங்குமாறு: "எவ்வுயிரு நீங்கா துறையு மிறைசிவனென், றெவ்வுயிர்க்கு மன்பா யிரு." சைவசமயநெறி, பொது. உகடு.

426. உரை. ஸ்ரீபாதங்கள்...........தெய்வசாதி: தேவர்களுடைய கால்கள் நிலத்திற் படியாவென்பது இங்கே அறியத்தக்கது.

427. உரை. கனகலம் தக்கன் யாகம்பண்ணுகிற இடமென்பது 247-ஆம் தாழிசையிற் கூறப்பட்டது.

428. மூ. உம்பர்நீர் - பெரும்புறக் கடல்.

வீரபத்திரர் படையும் பத்திரகாளியின் படையும் கலந்து சென்றமை உகாந்தகாலத்திற் கடல்கள் பெரும்புறக்கடலுடன் கலந்து பெருகுவதை யொத்தது.

429. இதுமுதல் 433 - ஆம் தாழிசைமுடியப் பத்திரகாளியின் கணங்களின் தன்மை கூறப்படும்.

மூ. பைரவர்களுடைய தன்மைகளைக் காடு பாடியதிற் கண்டுகொள்க.

430. மூ. சாகினிகள்: தக்க. 89, 433.

431. மூ. த்ரிபுர பயிரவி: திரிபுராவென்பதும் பைரவியென்பதும் தேவியின் திருநாமங்கள்.

432. தேவியின் படைகளுக்கு எந்த வடிவத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளும் ஆற்றல் உண்டென்பது இதனால் அறியப்படுகின்றது. இதனுடன் 401-ஆம் தாழிசையையும் அதன் உரையையும் ஒப்பு நோக்குக.

உரை. புமான்கள் - ஆண்பாலார்.

433. மூ. டாகினிகள்: விசுத்திசக்கரத்தில் பதினாறு இதழ்களையுடைய தாமரையிற் செந்நிறமும் மூன்றுகண்களும் கதாயுதமும் வாளும் சூலமும் பெரியதோலும் ஒருமுகமும் பயங்காஉருவமும் உடையவளாகவும், பாயசப்பிரியையாகவும், ஸ்பரிச தன்மாத்திரைக்கு அதிதேவதையாகவும், அமிர்தை முதலிய தேவதைகளாற் சூழப்பட்டவளாகவும், வீரர்களால் வணங்கப்படுகிறவளாகவும் தியானிக்கப்படுவாள் (லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம், சஎடு - பாஸ்கரராயர் வியாக்கியானம்.) விசுவசாரதந்திர மென்ற

நூலொன்று, தேவியின் அம்சமான சண்டாளினியென்ற தேவதையின் தியானத்தைக் கூறுமிடையே, 'இடப்பக்கத்தில் டாகினியுள்ளாள்; அவள் யுகாந்தகாலத்துச் சூரியன்போல் விளங்குகிறாள்; அவளுடைய சடை மின்னலையொத்தது; அவள் முக்கண்ணினள்; வெள்ளிய வளைந்த பற்களையுடையவள்; காண்பாரஞ்சும் உருவினையுடையாள்; வாயினின்றும் நீண்டு தொங்கும் நாவினள்; தலைமாலையுடையாள்; இடக்கரத்திற் கபால மொன்றுடையாள்; தேவியின் கழுத்திலிருந்து பெருகும் இரத்ததாரை யொன்றைக்குடித்து நிற்பாள்' என்று டாகினியைப்பற்றியும் விளக்குகின்றது. சாக்தப்ரமோதமென்னும்நூல் டாகினியைத் தேவியின் தாமஸ குண அம்சமென்று தெரிவிக்கும். தந்திரசாரமென்ற வடமொழி நூலில், 'தேவிக்கு இடப்பக்கத்தில் இடத்தாளை முன் வைத்துக்கொண்டு ஒரு சக்தி யிருக்கிறாள்; அவள் கரியநிறத்தினள்; கைகளிற் கபாலமும் வாளும் உடையாள்; தேவியின் கழுத்திலிருந்துவரும் குருதிக்காலொன்றை மடுக்கிறாள்; அவள் தமோகுண வுருவினள்; அவள் பெயர் டாகினி. அவள் பிரளய காலத்தில் எல்லாஉலகத்தையும் அழிக்கவல்லவள்' என்று காணப்படுகிறது.

தேவியின் படைகளில், டாகினிவர்க்கமுமொன்றென்பது, "தம்மை நாடித் தலைவனை நாடுமே தலைவன் சீர்த்தி தலைபுனைந் தாடுமே, எம்மை யாள்கென் றிரந்திசை பாடுமே யிறைவி யைத்தொழும் டாகினிவர்க்கமே" (பாசவதைப். உ0எ) என்பதனாலும் பெறப்படும்.

யோகினிகள்: இவர்களைப்பற்றிய செய்திகளைக் காடுபாடியதிற் காணலாம். யோகினிகள் பன்னிருவரென்றும் அவர்கள் முறையே, வித்யாயோகினி, இரேசிகை, மோசிகை, அமிர்தை, தீபிகை, ஞானா, ஆப்யாயனி, வியாபினி, மேதை, வியோமரூபை, சித்ரூபை, லக்ஷ்மி யோகினி எனப் படுவார்களென்றும் கூறுவர் ஒரு சாரார் (ஆனந்தலகரி, கஎ-லக்ஷ்மீதரர்); 'மகா சதுஷ்ஷஷ்டி கோடி யோகினீகண ஸேவிதா' (லலிதா ஸஹஸ்ர நாமம், உஙஎ) என்பதனால் தேவியைச்சூழ்ந்துள்ள யோகினிகணத்தார் கூச - கோடியரென்று தெரிகிறது.

பதாகினிகள்: தக்க. 89.

உரை. சருவஞ்ஞகவி: இது குறிப்புச்சொல்; எம்முறையிலும் பாடும் வன்மையையுடையரென்றபடி; பெரியகவிகள் விதிகளையும் கடந்து இலக்கியம் அமைப்பார்கள்; "இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கண மியம்பலின்" என்பதனால் அத்தகைய கவிகளுடைய இலக்கிய அமைதியே இலக்கணமாமென்பது பெறப்படும். கம்பர் முதலிய மகாகவிகளிடத்து இத்தகைய இயல்பைக் காணலாம்; "நாரா யணனை நாராயணனென் றேகம்ப, னோராமற் சொன்ன வுறுதியால்" என்ற காளமேகத்தின் பாட்டும் இதனை வலியுறுத்தும்.

434. மூ. ஐயன் - வீரபத்திர தேவர். மகாலயம் - கடல்; தக்க. 437.

படைக்குக் கடலும் வீரபத்திரருக்குச் சூரியனும் உவமை.

435. மூ. ஆவ: "ஆவவெந் தாயென் றவிதா விடும்" (திருவா.); "ஆவ வென்றின் றருளுதியேல்." ஆளுடையபிள்ளை. மூம். கூ.

உரை. ஸ்ரீ-செல்வம்; "பெறலருந்திருப் பெற்றபின் சிந்தனை பிறிதாம்" (கம்ப.) என்பதும் இங்கே கருதத்தக்கது. பிரமாதம் - தவறு; அபாயம். பவிஷ்யம் - எதிர்காலம்.

436. மூ. பேதைமணந்தகௌரி - பேதையாகிய பரமசிவன் மணந்த பரமேசுவரி; இஃது இந்திரனது உட்கோள்.

அழையாமல் வந்தவளைத் தந்தை புறக்கணித்தான், நாமும் பிறரும் என்ன பிழைசெய்தோமென்பது கருத்து.

437. இதுமுதல், 447-ஆம் தாழிசைமுடிய இந்திரன் தன்படை வன்மையைச் சொல்வது கூறப்படும்.

இத்தாழிசையிற் கடலின்பெருமை கூறப்படுகின்றது.

முகடுசிந்தவும் பகடுசிந்தவும் முகில் பெய்யும் மகாலயங்களென இயைக்க.

438. வடவாமுகாக்கினியின் வன்மை இதிற் கூறப்படுகின்றது.

உரை. 'நக்கி' என்றதைக்கொண்டு, 'குடிக்கப் போதாது' என்றார்.

439. இதில் வாயுதேவன் பெருமை கூறப்படுகின்றது.

மூ. ஊழி அறையும் - ஊழியில் அறையும். பிதிர்க்கும் - பிதிர்ப்பான்; வினைமுற்று.

440. இதில் துவாதசாதித்தர்களின் பெருமை கூறப்படுகிறது.

மூ. மாயிரநேமி: "மாயிர நெடுவரை." கம்ப. பஞ்சசேனா. கூசு.

உரை. 'ஆயிரமாவது இங்கே பன்னீராயிரம்' என்றது, ஓர் ஆதித்தனுக்கு ஆயிரங்கதிராகப் பன்னிருவருக்கும் பன்னீராயிரமென்றபடி; "சூரியர்கள் பன்னிருவர் பன்னிரண் டாயிரஞ் சுடரொடுஞ் சூழ்வருவரே" (தக்க. 78) என்பது இங்கே உணரற்பாலது.

441. இதில், சந்திரனுடைய வன்மை சொல்லப்படுகின்றது.

442. நிருதியின்வீரம் இத்தாழிசையிற் கூறப்படுகின்றது.

மூ. கண்கடப்ப: கண் - இடம்.

443. இதில் ஏகாதசருத்திரர்களின் பெருமை கூறப்படுகின்றது.

444. இதில், காலன் யமன் என்பவர்களுடைய துணைவலி சொல்லப்படுகிறது.

மூ. பலகோடி முட்டைகளை ஒருதண்டத்தில் எற்றுவானென்னும் நயமுணர்க.

445. மூ.பதினெண்பதாதி: இந்தப் பதினெண்கணங்கள் வேறு; 447-ஆம் தாழிசையில், சிவபிரானுக்குக் கூறிய பதினெண் கணங்கள்வேறு.

உரை. தானவர் தனுவின் மக்களென்பர்; தக்க. 348 - உரை.

446. மூ. இளையோன் - உபேந்திரன். ரவிமுன் பனிவருமென்ன: "வீசுபனி, தானிற்கு மோவிக் கதிரவன் றேற்றத்திற் றூர்மன்னனே." தனிப்.

447. மூ. ஒருதன்படைக்கென்றது மகாதேவர் படைக்கென்றவாறு.

உரை. மூச்சிற்காற்று: "உயிர்ப்ப வர்க்குநா மென்பதை யுள்ளியோ, செயிர்ப்பு மாருதம் பேர்ந்து திரிந்ததே." தக்க. 674.

448. இதுமுதல் 454-ஆம் தாழிசைமுடிய இந்திரன் மகாதேவர் தாழ்வையும் தன் ஏற்றத்தையும் சொல்வது கூறப்படும்.

மூ. கறடு - மிகச் சிறியகுன்று; வழக்கு.

உரை. கானென்பது கர்ணமென்பதன் சிதைவுபோலும்.

449. மூ. குல எண்பணி. அணிகொள்ளும்: முற்று. வெண்பணி: வெண்மையென்றது வெறுமையைக் குறிப்பதொரு பண்புப்பெயர்.

450. மூ, 'சுரும்பூத விழும்பேய்' என்பதனோடு "வண்டே வம் மருங்கு னேமென்று" (சீவக. கஎ00), "ஈக்காற்றுக் காற்று விடை" (தனிப்.) என்பன ஒப்புநோக்கற்பாலன.

451. உரை. எங்கும்போய் இரந்துண்டு வைகும் இடம் அது: "ஐய முண்டுதரு மம்பணித்தருளு மாதியால்." தக்க. 646.

452. மூ. எண்கூறவனொருபேருரு: 141-ஆம் தாழிசையுரை முதலியவற்றைப் பார்க்க.

உரை. தம்முடையனவல்ல: ஆயுதங்கள் தாருகாவனத்து முனிவர்களாலனுப்பப்பெற்றன; "பலவெண்பணி யவையுஞ்சிலர் விடுதந்தன பண்டே" (தக்க. 449) என்பது இங்கே அறியற்பாலது. லோகத்து வத்துக்களெல்லாம் பஞ்சபூத சமவாயம்: "நிலந்தீ நீர்வளி விசும்போ டைந்தும், கலந்த மயக்க முலக மாதலின்" (தொல். மரபு. அகூ.) சமவாயம் - கூட்டம்.

453. உரை. எருது தருமரூபமென்பது, 'இது தர்மரூபமாய்..... இருத்தல்', 'தர்மரூப ரிஷப வாகனம்' (தக்க. 634,689-உரை), "ஊறி

லாத் தநமஞ் சேவாய்'' (திருக்குற். தக்கன் வேள்விச். ௯௩.) என்பவற்றாலும் அறியப்படும்.

455. மூ. வகை - வகுத்தல், சொல்லுதல்.

456. இதுமுதல் 469-ஆம்தாழிசை முடியத் தேவர்கள் தம்முடைய படைகளுடன் அணிவகுத்துவருதல் கூறப்படும்.

இதில் வருணன் வருகை சொல்லப்படுகின்றது.

457. இதில் அக்கினியின் வாவு கூறப்படுகின்றது.

மூ. அடைய-முற்றும்.

உரை. ஆகாசத்துச்சோதி மண்டலம் - துருவ சக்கரம். சக்கரவர்த்திகள் - கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய ஒட்டக்கூத்தர்; 'இப்பாட்டுக் கவிச்சக்கரவர்த்திகள் வாக்கல்லவென்பாருமுளர்' என்பர்பின்; தக்க 536-உரை.

நம்பிகாளியார்: இவர் முதற்குலோத்துங்கசோழன் காலத்தில் இருந்த ஒருபுலவர்; இவர் நெற்குன்றவாணமுதலியாரென்ற பிரபுவைப்பாடிப் பரிசுபெறச் சென்றபோது, அவர் புறத்தே சென்றிருந்தமையின், அவர் தாதி புலவருக்குரிய உபசாரங்களைச் செய்து சிலபரிசளித்தாள். பின்வந்த நெற்குன்றவாணமுதலியார் உவந்து இன்னும் பலவற்றை வழங்கினர். இது, '' பன்னுந் தமிழ்க்கவன் மாமனைத் தாதி பரிசளிப்ப, முன்னம்பி காளிக்கு நெற்குன்ற வாண முதலியென்போன், பின்னுஞ் சிலபல பொன்னுங் கொடுத்துத்தன் பேர்நிறுத்த, மன்னுந் தமிழு முரைத்தா னவன் றொண்டை மண்டலமே '' (௮௩) என்னும் தொண்டைமண்டலசதகச் செய்யுளால் அறியப்படுகிறது; '' கற்கும் கவிவல்லை யாதவர் கோனம்பி காளிக்கியாம், விற்கும் பரிசன மாகிவிட் டோம்வட வேங்கடமும், பொற்குன்ற மும்புகழ்க் கங்கா நதியும் பொதியமும்போ, னெற்குன் றமுநம் மாபுமெந் நாளு நிலைநிற்கவே '' என்னும் அதன் மேற்கோட்செய்யுளால், நம்பிகாளியார் வல்லையென்னும் ஊரினரென்பதும், யாதவ குலத்தினரென்பதும், நெற்குன்றவாண முதலியாரென்பவரிடம் மிக்க பரிசுபெற்றவரென்பதும் தெரிய வருகின்றன.

ஒட்டக்கூத்தர் ஆக்கிய சொல்லிற்கு நம்பிகாளியாருடைய ஆக்கச் சொல்லை மேற்கோள் காட்டினமையின் இவ்விருவரும் இணைத்துக்கூறப்படும் பெரும்புலவர்களென்பது விளங்கும்; '' கம்பனென்றுங் கும்பனென்றும் '' என்ற தனிப்பாடலில், ''காளியொட்டக்கூத்தன்'' என்று இவ்விருவருடைய பெயர்களும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டிருத்தல் இதனை வலியுறுத்தும்.

நம்பி காளியார் கடலுக்குப் பெயர் மழுவென்றிட்டது இன்னநூலின்கண் உள்ளதென்று இப்பொழுது தெரியவில்லை.

458. இதில் வாயுதேவனுடைய வரவு சொல்லப்படுகின்றது.

உரை. விலகுதலென்பதற்கு எறிதலென்று இங்கே பொருளெழுதிய வாறே, "விலகிற் பிழையாச் சூலத்தே", "மாயனூர் விலக" (தக்க. 224, 646) என்ற இடங்களிலும் பொருள்செய்திருக்கின்றனர். விடவி : விடபி யென்னும் வடசொற் சிதைவு ; விடபம் - மரக்கிளை. பிளந்து - பிரித்து.

459. இதில், துவாதசாதித்தர் வருகை கூறப்படுகின்றது.

மூ. தம : அகரம் ஆறும் வேற்றுமைப் பன்மையுருபு ; இது, "போகா தம" (குறள். ௩௭௬), "ஈசன சாந்து மெருக்கு மணிந்து" (திருச்சிற். ௭௪) என்பவற்றிற்போல நின்றது.

460. சந்திரன் வருகை இதிற் சொல்லப்படுகின்றது.

மூ. குமுதப்பரப்பும் : உம்மை உயர்வுசிறப்பு. அறைகூறல் - போர அழைத்தல்.

461. இதிற் சொல்லப்படுவது ஏகாதசருத்திரர் வருகை.

மூ. குடுமி - தலை. செருவிற்கு உருத்து எதிர்வர். சில - சின்மையை யுடைய ; சின்மை - சிறுமை. முத்தெருத்தர் - முதுமையையுடைய எருதுகளையுடையவர் ; "மூத்தேநந் தெற்றியே", "மூத்தேநந்துப் பேய்." தக்க. 580, 789.

உரை. நிக்கிரகம் - அழித்தல். மகாதேவர் வாகனம் இளமைநீங்காத தென்பது, "இணையாதுமின்றிச், சுமக்கின்ற பிள்ளைவெள் ளேறு" (காரைக். திருவிரட்டை ௧௧), "மழவிடைமேல் விண்ணவர்க டொழநின் றான்", "மழவிடை யுடையான்", "பழையமழ விடையேறி", "மழ விடை யுகைத்துச் சென்றார்", "மழவிடைமேல்", "மழவிடையார்", "வெற்றி மழவிடை வீரட்டர்" (பெரிய. மனுநீதி. ௪௫, எறிபத்த. ௧, மானக்கஞ்சாற. ௩௧, அரிவாட்டாய. ௨௧, ஆனாய. ௪௦, திருநா. ௪௮, ௧௩௫), "மூவா வேறுதும்" (தனிப். 'மேற்பார்க்க.') என்பவற்றாலும் அறியப்படும்.

462. இத்தாழிசையிற் குபேரன் வருகை கூறப்படுகின்றது.

உரை. வைசிரவணன் - விச்சிரவமுனிவருடைய மகன் ; குபேரன்.

463. இத்தாழிசையிற் கூறப்படுவது யமனுடைய வருகை.

உரை. ஆருணகாண்டம் : வேதத்திற் சூரியனுடைய தோத்திரமாக வுள்ள ஒரு பகுதி.

464. இதில் மேகங்கள் படையாக வந்தமை சொல்லப்படுகிறது.

உரை. ஊசிவேர் - மிகச்சிறியவேர்.

465. இதில் மலைகள் அணிவகுத்துவந்தமை கூறப்படுகின்றது. மலைகளும் போர்செய்தமை 484-ஆம் தாழிசையால் விளங்கும்.

466. மூ. வனதுர்க்கம் - காட்டரண். பாகை: பாகம் என்ற வட சொல்லின் சிதைவு; "முகபாகை." தக்க. 3.

உரை. முன்னம் என்றது 464-ஆம் தாழிசையை. இங்கே கூறப்பட்ட மூன்றரணங்களும், "மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற், காடு முடைய தரண்" (குறள். எசஉ) என்பதிலும் வந்துள்ளன. ஒன்றல்லவை பலவென் பது தமிழ்நடை: "ஒன்றல் லவைபல தமிழ்நடை வடநூ, லிரண்டல் லவை பல வென்றிசி னோரே." யா. கா. மேற்.

467. இதில், துவாதசாதித்தர் படையெழுச்சி சொல்லப்படுகின்றது.

மூ. சோதி ஆறிரு பதிற்றுநூறு: "சூரியர்கள் பன்னிருவர் பன்னி ரண் டாயிரஞ் சுடரோடுஞ் சூழ்வருவரே" (தக்க. 78.) அத்தம் - ஹஸ்தம் என்ற வடசொல்லின் திரிபு. வர்க்கத்வாதசாதிபர்: "வர்க்கலோக கோடி." தக்க. 469.

உரை. கடுப்பு - வேகம்.

468. அட்டலோக பாலகர் படையெழுச்சி இதிற் கூறப்படுகின்றது.

மூ. கார்முகாசனியர் - கார்முக அசனியர்; கார்முகம் - வில். ஆவ நாழிகை - அம்பறுத்தூணி.

உரை. பிறகு - முதுகில்.

469. வருணராசன் தன்வாகனமாகிய மச்சராசனோடு வருதல் இத் தாழிசையிற் சொல்லப்படுகின்றது.

மூ. ஊழியெரி முத்தனீல மோலியென: "எரியகைந் தன்ன வவிர் ந்துவிளங்கு புரிசடை" (அகநா. கடவுள். க0), "ஏற்றுவல னுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை." புறநா. ருசு: க.

உரை. ஆலமும்......கடலோடும் சம்பந்தமுடையனவெனவுணர்க: 284-ஆம் தாழிசையில், 'அமிர்து கடைந்தது லவணசமுத்திரத்தென வுணர்க' என்பதற்குக் காட்டிய மேற்கோள்களுள் இவ்விடத்திற்கு ஏற் றன கொள்க.

470. இந்திரன் ஆயுதபாணியாய் யானையையூர்ந்துவருதல் இதிற் சொல்லப்படுகின்றது.

471. திருமால் தம்முடைய சேனையை ஏவுதல் இதிற் சொல்லப் படுகின்றது.

உரை. சேனாபதி யாழ்வார் - விஷ்வக்சேனர்.

472. இதிற் பிரமா சேனைகளுடன் போருக்கெழுதல் சொல்லப்படு கின்றது.

473. இதுமுதல் 510-ஆம் தாழிசைமுடிய வீரபத்திரதேவருடைய படைகள் யுத்தஞ்செய்து தேவர்களை அழித்தல் சொல்லப்படும்.

மூ. மண்டி - மிக்குச்சென்று: "மண்டமர் கடந்தநின் வென்றா டகலத்து." முருகு. உ௭உ.

474. மூ. அருக்ககனப்பரப்பு - அருவமாகிய ஆகாயப்பரப்பு; 'ஆகாயம் தனக்கு வடிவின்றென்னுந் தன்மை' (மதுரை. ௬௭அ. ந - உரை.) ககனப் பரப்படையப் புயத்துற விட்டடைத்தே: "வானமும்......தூருமே யவன் பெரிய தோள்களால்" (கம்ப. மாராமப். அ0), "அடல்செய் திண்புய மெண்டிசா வெளிமுக மடைப்ப" (திருக்கூற். தக்கன் வேள்வி யழிந்த. கக.) பிழப்பொளி - பிழம்பு ஒளி.

உரை. மச்சியத்துக்குச்சலம் போலவும்: "பெருநீ ரறச்சிறு மீன் றுவண் டாங்கு" (திருவா. நீத்தல். உ௬); "பங்கயப் பாசடைப் பாய்தட நீயப் படர்தடத்துச், செங்கய லன்றே கருங்கயற் கண்ணித் திருநுதலே" (திருச்சிற். உ0௫); "நீருள வெனினுள மீனும்", "வானீர் சுண்டி மண்ணற வற்றி மறுகுற்ற, மீனே யென்ன" (கம்ப. நகர்நீங்கு. கஙௌ, தைலமாட்டு. ௬௬.) எளியோர்க்கு ஈசுவரன் போலவும்: "அலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய்" (முருகு. உ௭க), "எளியார் வலியா மிறைவா" (பெரிய. எறிபத்த. க௬), "எளியரை வலியர் வாட்டின் வலியரை யிருநீர் வைப்பி, னளியறத் தெய்வம் வாட்டு மெனுமுரை" (காஞ்சிப். கடவுள்.); 'ஏழைப்பங்காளன்' என்ற பழமொழியும் இங்கே கருதத்தக்கது. பலம்செயலான இடம்: "சிறைநலமுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த, ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது" (குறள். ௪௯௯.) சிங்கநாதம் - சிங்கம்போன்ற கர்ச்சனை; 510-ஆம்தாழிசையிற் சிங்கநாதம் செய்தல் கூறப்படும்; "சிங்கமென்னு மாறெழுந்து சிங்கநாத முஞ்செய்தான்" (வி. பா. வாரணவத. ௬க); சிங்கநாதமென்னும் ஊதுகருவி வேறு.

475. மூ. இதனால் வடமுகாக்கினியும் ஊழித்தீயும் வெவ்வேறென்று தெரிகின்றது.

476. சுக்கிர பிரகஸ்பதிகளைப் பூதகணங்கள் அழித்தல் இதிற்கூறப் படுகின்றது.

உரை. வெள்ளியும் பொன்னும் என்பன முறையே சுக்கிரனுக்கும் பிரகஸ்பதிக்கும் பெயரென்றல் இங்கே அறியற்பாலது. எனவே அசுரரும் ......ஒக்க யுத்தஞ்செய்தார்: 248-ஆம்தாழிசையில், வேள்வியில் அவிப் பாகம் உண்ணலாமென்று அசுரர்களும் வந்தார்கள் என்று கூறியிருப்பது காண்க.

477. அசுரர்களை அழித்தல் இதிற்கூறப்படும்.

மூ. புறத்திகிரி : திகிரிப்புறம்.

உரை. மலையும் மலையைச்சார்ந்தஇடமும் குறிஞ்சி: "வரையே சுரமே புறவே பழனந், திரையே யவையவை சேர்தரு மிடனே, யெனவீ ரைவகைத் தலையிய னிலமே." நம்பி. கு. கூ.

478. கருடனையும் நாகங்களையும் அழித்தல் இதிற்சொல்லப்படும்.

மூ. கொதித்து உவணம் கொழு பரி எனப்பிரிக்க. குமைத்தல் - வருத்துதல்: "கோவாய் முடுகி யடுதிறற் கூற்றங் குமைப்பதன்முன்." திருநா. தே.

479. இதிற் பூதகணங்கள் பாதாளலோகத்திற் புகுந்து செய்த செயல் கூறப்படுகின்றது.

மூ. நாகலோகத்தில் அமுதமுண்டென்பதை, 362-ஆம் தாழிசையாலும் அதன் விசேடக்குறிப்பாலும் அறியலாகும்.

உரை. திரளை: "திரளை கையிலுண்பவரும்." திருஞா. தே.

480. அரக்கர்களையும் வித்தியாதரர்களையும் அழித்தல் இதிற் கூறப்படும்.

மூ. அழுக்கு: "பொறியிலா வழுக்கை யோம்பி" (திருநா. தே.), "அழுக்கடை யாம லாண்டுகொண் டருள்பவன்." திருவா. கீர்த்தி.

482. சூரியனுடைய வெம்மையையும் சோதியையும் அழித்தல் இதிற் கூறப்படும்.

மூ. பனிப்ரபை: "பனிச்சுடர்." தக்க. 485.

483. இதில் வசுக்களையும் ஏகாதசருத்திரர்களையும் அவர்களுடைய வாகனங்களையும் தடிதல் சொல்லப்படுகின்றது.

மூ. பசுக்கள்: "பழியஞ்சான் வாழும் பசுவும்." திரிகடுகம், எகூ.

484. மலைகளையும் நட்சத்திரங்களையும் பொருது அவித்தல் இங்கே கூறப்படும்.

மலைகளும் யுத்தம் செய்ய அணிவகுத்து வந்தனவென்பது 465-ஆம் தாழிசையாலும் அறியப்படும்.

மூ. உடுத்தொடை: "இரண்டுடுத் தொடைகொல்." தக்க. 420.

485. இதில், சூரியனுடைய குதிரைகளின் கால்களைக் குறைத்து, அவன் பற்களைப் பறித்தமை சொல்லப்படுகிறது.

மூ. பனிப்பகையை......பற்பறித்தே: "அருக்கர்தம்.........மற்றை மூப்பதிற் றிரண்டு பல்லும் வீழ்த்தினன்." காஞ்சிப். தக்கீச. நஎ.

486. திக்குயானைகளையும் திக்குப்பாலகர்களையும் துணித்தலும், பிரமாவின் தலைகளைத் தறித்தலும் இதிற் சொல்லப்படும்.

மூ. அடிக்கழுத்தடையத்.........தறித்தே: "அடிக்கழுத்தி னெடுஞ் சிரத்தை யரிவ ராலோ." கலிங்கத்துப். கஎ.

487. இதில், சந்திரனைத் தேய்த்ததும் அக்கினிதேவன் கைகளைத் துணித்ததும் கூறப்படும்.

மூ. நிழற்கடவுட் சுடர்த்தொகையைத் திரைத்துநிலத் தரைத்தே: "சந்திரனைத் தேய்த்தருளி" (திருவா.), "வழுவு மிர்துவைச் சினந்து தேய்த்து." காஞ்சிப். தக்கீச. ௯எ.

தழற்கடவுட்டடக்கைகளைத் தறித்து: "எரியதொரு கைதறித்த விறைவர்" (தே.), "செந்தீக் கடவுடன் காதலஞ் செற்றும்" (கோபப் பிரசாதம், ௯க), "வன்னி நாவினோ டெழுகரந் துணித்து." காஞ்சிப். தக்கீச. ௯எ.

உரை. அக்கினிதேவனுக்குக் கைகள் ஏழென்பது வேதத்திற்கண்டது. மழுவைப் பொறித்து மாகேசுவரனுக்குகை: மாகேசுவரராக்குவதற்குச் சூலத்தைப் பொறித்தலன்றி மழுவையும் பொறித்தல் பண்டைக் காலத்து வழக்கு; 367-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க.

488. இதிற் குயிலாகப் பறந்துசென்ற இந்திரனுடைய சிறைகளைப் பறித்தலும் வசிட்டமுனிவரிடமிருந்த காமதேனுவைப் பறித்தலும் சொல்லப்படும்.

இதன் முதலடியின் பொருள், 44 - ஆம் தாழிசையாலும் அதன் உரையாலும் நன்கு விளங்கும்.

மூ. இனத்தமரர்க்கிறைக்குயிலைப் பிடித்திறகைப் பறித்தே: "கறையடிப்பெருங் களிற்றொடுஞ் சுழற்றலுங் கலங்கிப்,பறவை யின்குயி லுருக்கொடு வாசவன் பறந்தான், மறைபு காதுவிண் மறைதலு மழுவினோன் மலையைச், சிறை யரிந்தவன் சிறையையு மரிந்தனன் செய்யோன்" (திருக்கூற். தக்கன் வேள்வியழிந்த. சசு.) அசட்டு வசிட்டன்: "அசட்டர்களவரை" (கம்ப. திருவவதாரப். எஎ), "அசட்டுருக்கள்" (திருப். குறித்தமணிப்.), "சளத் திற் பிணிபட் டசட்டுக்கிரியைக்குள்." கந்தாலங். எ.

489. இதன் கருத்து அகத்தியனைப் பொதியின்மலையிலடைத்துப் புலத்தியனைத் தகைந்தனர் என்பது.

மூ. அகத்திய புலத்தியர்களிருவரும் ஒருங்கே கூறப்படும் வழக்கு, 40 - ஆம் தாழிசை உரை, குறிப்பு முதலியவற்றால் விளங்கும்; "தகையுள வகத்தியன் புலத்தியன்" (வி. பா. அருச்சுனன் தவநிலைச். கசஎ.) தமிழ்ப் பொதியில்: "தமிழ்க்குன்று." தக்க. 539.

உரை. பொதியின்மலை புலவர்களிருப்பிடம்: "தென்றமிழ்நாட்டகன் பொதியிற் றிருமுனிவன் றமிழ்ச்சங்கஞ் சேர்கிற் பீரே, லென்றுமவ

ணுறைவிடமாம்" (கம்ப. நாடவிட்ட. நக.) புலத்தியன் ராட்சசரைப் பெறுமவனென்பது, "புலத்தியன்றன் வழிப்போந்து பொல்லா வொழுக்க மில்லாத, வலத்து முனிவிச் சிரவாவுக் காக்கி வயிற்றி னிடைத்தோன்றிக், கொலைக்கை யரக்கர்", "இந்த மாநிலத் திராவண னாதியா மரக்கர், முந்தை யோரெலாம் புலத்தியன்வழி" (உத்தா. திருவோலக்க. உஉ, புலத்தியப். உகூ) என்பவற்றாற் புலப்படும்.

490. யமன் கொடியைக் கைப்பற்றலும் பகனென்னுஞ் சூரிய னுடைய கண்ணைப்பறித்தலும் இதிற் கூறப்படும் செய்திகள்.

உரை. எருமை காரானெனப்படுவதனாலும் மூவினங்களிலொன்றாத லாலும், 'இடபசாதியோடு ஒத்து ஒவ்வாமாத்திரம்' என்றார்போலும்.

491. வருணன் கரங்களைத் தளைத்தலும், அவன் வாகனமாகிய மக ரத்தைக்கடித்தலும் இத்தாழிசையிற் சொல்லப்படும்.

மூ. கயிறென்றது வருணன் பாசத்தை; வருணனுக்குப் பாசமுண்மை, "பாசம் வீசுங் குடதிசைப்பேய்" (தக்க. 786), "வருணன்றன் கயிறு" (கம்ப. பஞ்சசேனா. கஎ) என்பவற்றாலும் பெறப்படும். முத்துப்பிறக்கும் இடங்களிற் சுறாவும் ஒன்றென்பது இங்கே அறியத்தக்கது.

492. மலைகளைத்தகர்த்தலும் கற்பகச்சோலையை எரித்தலும் இங்கே கூறப்படுகின்றன.

மூ. அடுத்தகுலப்பொருப்பு: மலைகளும் போர்செய்ய வந்தனவென் பது 465-ஆம் தாழிசையிற் கூறப்பட்டது.

493. கடல்களைப் பூதங்கள் குடித்தன; மேருவைச் சிதைத்தன வென்பது இதன்கருத்து.

மூ. சிலப்பரசு: சிலம்பு அரசு; சிலம்பு - மலை. மகாமேருவையும் மலை யரசாகக் கூறும் வழக்குண்மை; "வரைக்கு வேந்தா யிருக்கின்ற வெரி பொன் மேரு", "வரைகளுக் கரசே யெந்தை கைவரி சிலையே." திரு விளை. மேருவைச். கo, உச.

உரை. ஐந்தாம் வேற்றுமை ஒப்பின்கண் வந்தது: தொல். வேற்றுமை. சூ. கசு, சே. ந. உரை. தேவர்களிருப்பான சிகரங்கள்: "தெய்வத வரையே மேலைத் தேவா லயமே" (திருவிளை. மேருவைச். உச); "சூரா லயமே மேரு." சூடாமணி. ௫ : கஉ.

494. இதுமுதல் 499-ஆம் தாழிசை முடியத் தேவர்களின் வாகன முதலியவற்றை அழித்தல் சொல்லப்படும்.

அக்கினியின் வாகனத்தைப் பற்றினரென்பது இதன்கருத்து.

மூ. பாவகன்றகர்: "செந்தீக்கடவுளு மேல் கொளுந்தகர்." தக்க. 582.

உரை. அழித்துச் சொன்னவாறு: 'அடாவென்பது அழித்துரை' என்பர் பின்; தக்க. 508-உரை.

495. இரவியின் குதிரைகளையும் சந்திரனுள் விளங்கும் மானையும் அழித்தல் இதிற் கூறப்படும்.

மூ. எழுமான்: தக்க. 467-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க; "எழூர் பிறைஞ்சி" (குறிஞ்சி. உகரு) என்பதும், 'ஞாயிறு எழுகுதிரை பூண்ட தேரையேறிப் பகற்பொழுது போம்படி தாழ்ந்து' என்னும் அதன் உரையும் இங்கே அறியற்பாலன. உள்வாழுமான்: சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தை மானென்பது நூன்மரபு; "அஞ்சுமோ, மண்ணிற் புலியைமதிமான்." நன்னெறி, உக.

496. இதிற் சொல்லப்படுவது யாளிமுகப்பூதங்கள் திக்கயங்களின் கொம்புகளை ஒடித்து அடிக்குருத்தையுண்ணும் செயல்.

மூ. குருகுதற்றி: "குருகுவேண் டாளி கோடுபுய்த் துண்டென." யா. கா. மேற்.

497. தருமன் வாகனங்களைக் குமைத்தல் இதிற் கூறப்படும்.

உரை. எருமைமுகப் பசாசகணங்கள்: விலங்குமுகப் பசாசகணங்களும் உளவென்பது, "புலிமு கத்தன கலைமுகத் தனவயப் புலிமா, ஞெலிமு கத்தன கொய்யுளை யுத்தரி முகத்த, கலைமு கத்தன காடியின் முகத்தன கணங்கள்" (திருக்கூற். தக்கன் வேள்வியழித்த. கஎ) என்பதனுலறியலாகும்.

498. இதில் நிருதியின் பேயூர்தியை வவ்வுதல் கூறப்படும்.

மூ. நிருதிக்கு வாகனம் பேயென்பது தக்க. 685, 785 - ஆம் தாழிசைகளாலும் உணரப்படும்.

499. வருணன் வாகனங்களை மடக்குதல் இதிற் கூறப்படும்.

500. இதுமுதல் 504 - ஆம்தாழிசைமுடிய முறையே திருமகள், உரோகிணி, சசி, சுவாகா முதலியவர்களையும், தக்கன் பெண்களையும், அவன் மனைவியையும் பூதகணங்கள்வருத்துதல் சொல்லப்படும்.

மூ. மார்வம்: "மார்விற்றூர் கோலி மழை" (பு. வெ. உ0ச), "மார்விற் றிருவிற் பொலிமாலையினன்" (கம்ப. சரபங்க. க.) மாவெனவியென்றது திருமகளை.

501. மூ. உரோணி: "ஒண்ணிற வுரோணி யோடு", "ஒண்ணிற வுரோணி யூர்ந்த" (சீவக. ககூஅ, சுஉ0), "நறுநுத லுரோணி" (பாகவதம், திருவவதார. உடு.) அளகம் - முன்னுச்சிமயிர்.

உரை. சூட்டு - நெற்றிப்பட்டம்.

502. உரை. சசி - இந்திராணி. சுவாகா - அக்கினியின் தேவி.

503. உரை. பெயரினுந் தொழிலினும் பிரிந்த ஆணொழிமிகுசொல்: தொல். கிளவி. சூ. ௫௦.

504. மூ. மாமி: "அன்புடைய மாமனு மாமியுநீ" (தே.), "தவமுறு நம்ம மாமி" (திருவால. ௩: ௫), "நனிமாமிவா" (கடம்பவன. இலீலாசங்கிரக. ௩௧), "மாமிக்குக் கடலேழும் வழங்கினீர்" (மதுரைக்கலம். ௯௦.) யாகபன்னியென்றது தக்கன் மனைவியை; பன்னி - பத்தினி.

உரை. காதிற் செருகும் பூ: இதனைக் கன்னாவதஞ்சமென்றுங் கூறுவர்; "மருவிய செவிம லர்ப்பூ மன்னுகன் னாவ தஞ்சம்." சூடாமணி. ௭: உ௮.

505. இதுமுதல் 509 - ஆம் தாழிசைமுடிய யாகத்தின் உறுப்புக்களாகிய யூபத்தம்பம், அக்கினி, பருந்து, மடாக்கள் முதலியவைகளை அழித்தல் கூறப்படும்.

உரை. எடுத்துக்கைநீட்டுவான்: 88 - ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க. யூபஸ்தம்பமே கோலாகப் பசுவையடித்தார்கள்: 'வேல் கோலாக அடித்துக் கொண்டுவந்த பசுத்திரள்.' மதுரை. ௬௯௦ - ௯உ. ந, உரை.

506. மூ. வெய்ய: வெம்மை - விருப்பம்.

507. உரை. பருந்துதானென்றது பறக்கும் பருந்தை. யாகத்துக்குச் செய்த பருந்து: "எருவை நுகர்ச்சி யூப நெடுந்தூண்" (புறநா. உ௨௪: ௮) என்பதற்கு, 'பருந்து விழுங்குவதாகச் செய்யப்பட்ட இடத்துநாட்டிய யூபத்தம்பம்' என்றெழுதியவுரையும், "சுடுமனற் கலுழ னாகச் சுருதியின் படியே கோட்டி, வடிவறச் சமைத்த சாலை" (வி. பா. இராசசூய. ௧௧) என்பதும் இங்கே அறியத்தக்கன; இதனைக் கருடசயனமென்பர்.

508. மூ. மடா - மிடா: "அனந்தகோடிமடா", "அநேக கோடி மடா." தக்க. ௭௬௬, ௭௬௮.

உரை. அடா என்பது அழித்துரை: "இவ்வழி நேர்மினடா", "காவடா விதுவல்லையேல்", "யாதடாவென் றியம்பினன்", "எங்கடா போவது." கம்ப. கான்வதை. ௧௮, ௧௬௧, மாரீசன் வதை. ௯௯, சடாயுவுயிர்நீத்த. ௮௭.

509. மூ. சமைக்க - அழிக்க; தக்க. 398-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க.

510. இதில், தக்கனது யாகத்துக்கு வாராமல் மேகபதத்துக்கு மேலேயிருந்த தேவர்கள் மயங்கிவீழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

உரை. சிங்கநாதம் : 474 ஆம் தாழிசை உரைக்குறிப்பைப்பார்க்க.

511. திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கு வீரபத்திரதேவர் மீள உயிர் கொடுத்துப் போர்தொடங்கச் செய்வித்தாரென்பது இதன் கருத்து.

மூ. குன்ற வில்லி - மேருமலையை வில்லாக உடையவன்; மலையை இருப்பிடமாக உடையவனெனலுமாம்; "குன்ற வில்லவன் பால்" வி-பா. அருச் தவநிலை. உரு.

உரை. கூத்தாட்டுக் காண்டல்: "யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு வானாகி" (திருவா.) ஆதித்தன்......ஒக்க நிற்குமாப்போல - சூரியன் நடுப்பகலில் எல்லாருடைய உச்சிக்கும் நேரே இருத்தல்போல.

512. இது முதல், 520 - ஆம் தாழிசைவரையில் பூதகணங்களும் தேவர்படைகளும் பொருதல் கூறப்படும்.

513. மூ. தேவருக்குப் படையாக மேகங்களும் வந்தமை 464 - ஆம் தாழிசையால் உணரப்படும்.

514. மூ. அப்புக்கடையைக் கடையென்றது நாமைகதேசம்.

515. உரை. துன்னூசி - கலப்பையின் உறுப்புக்களுள் ஒன்று; 'கொழுச்சென்றவழித் துன்னூசி இனிது செல்லுமாறு' (தொல். சிறப்பு. ந.), "அசைவிறிண் கொழுச்செல் லாறே துன்னூசி யழகிற் செல்லும்." தியாகராச. நாட். 99.

516. மூ. தோலுந் தோலுந் துவைத்தன: "தோலொடு தோல்கடகைந்தன" (பெரிய. எறுதி. கஅ); துவைத்தன - முழங்கின; "துவைத் தம்பிற் றூளிதோன்றுவ" (புறநா. ௪: ௫); துவையென்னும் உரிச்சொல் அடியாகப் பிறந்த முற்று.

518. மூ. கடுப்ப - கோபித்துப்பொர; போல எனினும் ஆம்.

520. மூ. குடையுங் குடையுங் கொழித்தன - அரசர்களும் அரசர்களும் தம்முட் சினத்தால் முழங்கினர்கள்.

522. மூ. எழிலியொடசனியே: ஒடு அசைநிலை; "விதைக்குறுவட்டி போதோடு பொதுள" (குறுந். ௩௱௫௫) என்பது போல. எழிலி அசனிஅற்றன என் இயைக்க.

526. மூ. சிலைகொல் பொருப்பு - சிலையைக்கொல்லும் பொருப்பு.

530. மூ. முரசம் - வெற்றிமுரசு. முரசத்திற்கு முகில் உவமை; "உருமிடி முரசமொடு" (முருகு. ௨௱௩௯); "முரசதிர்ந் தன்ன வின்குர லேற்றொடு, நிரைசெல னிவப்பிற் கொண்மூ" (குறிஞ்சிப். ௪௧-௫௰); "இன்னிசை முரசி னியங்கி...........சென்மழை தழுவ" (நற். ௧௱௯௭ : ௧௰-௧௨); "கடிப்பிகு முரசின் முழங்கி" (குறுந். ௨௱௭௰ : ௩); "முரசதிர் பவைபோன் முழங்கி யிடிபயிற்றி" (பரி. ௨௨ : ௪); "கொண்மூ..........

போர்ப்புறு முரசி னிரங்கி", "இடியுமிழ் முரசம் பொருகளத் தியம்ப" (அகநா. கஅஅ : க-ரு, ருடுச : உ); "படுமழை யுருமி னிரங்கு முரசு", "விழுக்கடிப் பறைந்த முழுக்குரன் முரசம்...........அரவெறி யுருமி னுரறுபு சிலைப்ப", "கொண்மூ வாக........முரசுமுழக் காக", "உருமிசை முரச முழக்கென விசைப்ப" (புறநா. ருடு0 : ச, ருசுசு : க - ரு, ருசுகூ : உ-டு, ருஎரு : க); "மூரிவான முழங்கிவாய் விட்ட தொப்ப, வதிர்குரன் முரசம்" (சீவக. டுசரு); "உருமி னிடிமுர சார்ப்ப" (மூத்.); "முழவதிர மழையென் றஞ்சி." திருஞா. தே.

531. மூ. பாசலம்: "விஜ்ஜ்ரா: வாகவொ‌ஸ்யா காமவலவத்ருஹொஷ:" என்பது வடமொழி வைத்தியநூலொன்றிற் காணப்படுவது.

உரை. மாவென்றது......பெயர்: 'மாவென்றது குதிரையையும் யானையையும்.' தக்க. 534-உரை.

532. மூ. கொள்ளிவாய் நெடும்பேய்: "கொள்ளிவாய்ப் பேயையேவினன்", "கொள்ளிவாய்ப் பேயை மாட்டி" (தக்க. 660, 746); "கொள்ளி நக்க பகுவாய பேய்கள்" (திருஞா. தே.); "சுழலு மழல்விழிக் கொள்ளிவாய்ப் பேய்." திருவாலங்காட்டுமூத்த. எ.

உரை. இரண்டு சேடியில் வெள்ளியம்பெருமலை: 19-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க.

533. மூ. விபஞ்சி - யாழ்; இஃது ஆகுபெயராய்க் கந்தருவலோகத்திற்காயிற்று.

534. மூ. தாக்கணங்கு - தீண்டி வருத்துந் தெய்வம்; "மூப்புடை முதுபதி தாக்கணங் குடைய" (அகநா. எ : ச), "மூப்புடை முதுமைய தாக்கணங் குடைய." மணி. ரு : டுஎ.

உரை. சித்தாசுவம் - சித்த அசுவம்; சித்தர்களுடைய குதிரை. யட்சேபம்-யட்ச இபம்; யட்சர்களுடைய யானை. ஹர்ஷ சரிதம்: இது பட்ட பாணரென்ற ஸம்ஸ்கிருதகவி இயற்றிய காவியம். யட்சவாசம் - யட்சர்கள் இருக்கை. ஆலிற் கோயிலிலுள்ள மகாகாளி: "அகில லோகநாயகியமர்ந்ததோ ரொப்பருங் கடவு ளாலமுண்டு." தக்க. 139.

535. யுத்தத்தில் இறந்த தேவர்களைப் பிரமன் படைத்தல் இதிற் கூறப்படுகின்றது.

536. மூ. பாழ்: "பாழ்படு திசையெலாம் மருண்டு பார்க்குமே" (நைடதம், அன்னத்தைக் கண்ணுற்ற. எக.) பாழ் வெள்ளிக்குன்று: "விஞ்சைமன்னர்பாழ் வெள்ளி வெற்பு." தக்க. 371.

உரை. பொன்படுமலை......குன்று: 'ஏமகூடம் இந்திரன் விடாயாற்றி மலை' என்றார் முன்னும்; தக்க. 419 - உரை.

இப்பாட்டிலுள்ள சொற்பொருளமைதிகள் அடுத்த பாட்டின் முதலடியிலமைந்துள்ளமையின், 'இப்பாட்டு......உள' என்றார்.

537. இதுமுதல் 545 - ஆம் தாழிசைமுடியப் பூதகணங்கள் தங்கள் செயல்களினால் முறையே இந்திரன், வேல், அகத்தியன்கை, கண்ணன், துவாதசாதித்தர், வருணன், தேவாசுரர், பரந்தாமன் முதலியவர்களை வென்றமை கூறப்படும்.

இத்தாழிசையிற் பூதகணங்களின் நகப்பெருமை கூறப்படும்.

மூ. விழுக்குன்று - விழுமம் குன்று; விழுமம் - சிறப்பு; தொல். உரி. சூ. ௫௫.

538. இதனாலும் அடுத்த தாழிசையாலும் பூதகணங்களுடைய கைகளின் பெருமை கூறப்படுகிறது.

மூ. விழுத்து ஒகையான் - வீழச்செய்து மகிழ்ச்சியினால். வென்வேல் - வெற்றியையுடைய வேல்.

539. மூ. குமிழ்க்கும் - தோன்றும்; "நெடுங்கண் குமிழ்த்தெழு வெம்பனி" (பெருங். க. சசு : உஉ௩ - ச); 'குமிழ்த்தல் என்னுந்தொழில்' (தொல். புள்ளி. சூ. கக. ந-உரை.) பேர்யாழ் - பெரியயாழ்; பேர்யாழென்றே ஒருவகை யாழ் உண்டு; அஃது இருபத்தொரு நரம்புகளை உடையதென்பர்; சிலப். ப: க௦௦.

540. மூ. சிறைக்கைகள்: "நெஞ்சுகலங்கி அஞ்சிறையான காமர் துணைக்காம், கொண்டு தம்வயி றெற்றியெற்றி விளிப்பபோன்றன கோழியே" (கம்ப. கைகேசி. சஎ), "தைய றுயர்க்குத் தரியாது வெஞ்சிறகாங், கையால் வயிறலைத்து.........கூவினவே கோழிக் குலம்" (நள. கலிதொடர்.) என்பவற்றில், சிறைகளைக் கைகளாக உருவகம் செய்திருத்தல் இங்கே கருதத்தக்கது. மல்லர்க்கடந்தான் - கண்ணன்; "மல்லர்க் கடந்தா னிறம்போன் றிருண்டெழுந்து." ஐந்திணையைம்பது, க.

இதில், பூதகணங்களின் மற்போர்வன்மை கூறப்பட்டது.

541. மூ, அடற்பூதமொன்றேழை......விழ......வென்றே: "இச்சிலை கிடக்கமலை யேழையு மிரூனே" (கம்ப. கோலங்காண். ௩சு.) 'விலங்கற்குழாமாரி' என்றதனால், இந்திரன் மலையை மழையாகச் சொரிந்தானென்று தெரிகின்றது.

இதனாற் பூதகணங்களின் தோட்பெருமை கூறப்பட்டது.

542. இதனால், பூதகணங்களுடைய கண்களின் பெருமை சொல்லப்படும்; 415 - ஆம் தாழிசையையும் பார்க்க.

543. இதில், பூதகணங்களின் வாய்ப்பெருமை கூறப்படும்.

மூ. கைந்நாகமே மேயு மாநாகம்: "மைந்துமலி சினத்த களிறுமத னழிக்கும், துஞ்சுமரங் கடுக்கு மாசுணம்" (மலைபடு. உசo - சுக), "களிறு பாந்தட் பட்டென", "களிறகப் படுத்த பெருஞ்சின மாசுணம்" (நற். கச: அ, உசுக: சு), "யானை, விளிபடத் துழவு மகல்வாய்ப் பாந்தள்" (அகநா. சுஅ), "பரிய களிற்றை யரவு விழுங்கி மழுங்க" (திருஞா. தே.), "களிறென்று பெரிய மாசுணம்......பெயர்தரு பிருதியெம் பெருமானே" (பெரியதிரு. க. ந: சo), "மதக்கத மாவடங்கு பேழ்வயிற்றரவு", "இடி கொள் வேழத்தை யெயிற்றொடு மெடுத்துடன் விழுங்குங், கடிய மாசுணம்" (கம்ப. சித்திரகூட. ச, நடு), "பெரிய பாந்தள், மறங்கிளர் மான யானை வயிற்றின வாக வாய்சோர்ந், துறங்கின." ஷை. சேதுபந்தனப். உo.

உரை. குளகு-விலங்கின் தழையுணவு; "மறிகுள குண்டன்ன மன்று மகிழ்ச்சி." நாலடி. கசு.

544. மூ. சாடி - தாழி. துழாய் - துழாவி. பாரவின்மை - அபகீர்த்தி.

546. மூ. துணிப்பப் பணிப்ப எனக்கூட்டுக.

547. உரை. வேண்டற்பாடு - ஒருதலையாகவேண்டுவது; தக்க. 43, 506, 554, 562, 704-உரைகள்.

548. மூ. வாய்வயின் - வாயினிடத்தே.

உரை. நீராயினவாறே - நீராயினவுடனே; 'கண்டவாறே' (தக்க. 185-உரை) என்றதைப்போல. வாமிகள் - வாமாசாரத்தை யுடையவர்கள்; இவர்கள் கௌலர்களென்றுங் கூறப்படுவார்கள். சுரை - கள். சுரையை...... பிராமணர்......கூசக்கூச உமிழ்ந்தவகை: அந்தணர் கள்ளைத் தீண்டா ரென்பதும் தீண்டக்கூசுவரென்பதும் அறியத்தக்கன; "கிந்தனை நறவமும் நெறியி லூன்களுந், தந்தன கண்டிலன்.........அந்தண ரில்லெனப் பொலிந்த தாமரோ" (கம்ப. வீடணன். சoo), 'பார்ப்பனியுங் கள்ளுண்ணாள்; பார்ப்பாருங் கள்ளுண்ணார்.' நன். சூ. நடுஎ - மயிலை.

549. மூ. கங்கை பூதகணங்களின் சார்பானதென்று தெரிகிறது.

மலைகொன்று பொன்னிக்கு வழிகண்ட கண்டன்: "செய்கை யரிய களவழிப்பா முன்செய்த, பொய்கை யொருவனுற் போந்தாமோ - சைய, மலைச்சிறைதீர் வாட்கண்டன் வெள்ளணிநாள் வாழ்த்திக், கொலைச்சிறை தீர் வேந்துக் குழாம்" (தொல். புறத். சூ. நசு - ந. மேற்.) என்னும் பழம் பாட்டினுள், "சைய, மலைச்சிறைதீர் வாட்கண்டன்" என்றிருப்பது காண்க.

550. இதுமுதல் 556-ஆம் தாழிசைவரை முறையே புராரி, துருவாசர், கடல், வடவைத்தீ, கருடன், இராகுகேதுக்கள், கண்ணன்

முதலியவர்களைப் பூதபசாசுகள் தங்கள் செய்கைகளால் வென்றமை கூறப்படும்.

இதிற் பூதங்களின் விழிப்பெருமை கூறப்பட்டது.

551. மூ. மூ : "தங்கிய மாதவத் தின்றழல் வேள்வியி னின்றெழுந்த, சிங்கமு நீள்புலி யுஞ்செழு மால்கரி யோடலறப், பொங்கிய போர்புரிந்து பிளந்தீருரி போர்த்ததென்னே, செங்கயல் பாய்கழ னித்திரு நாகேச் சாத்தானே" (சுந்தர. தே.) படுத்து - விரித்து. ஏகாசம் - மேற்போர்வை.

உரை. இருஞ்சுதல் : 630-ஆம் தாழிசை உரையைப்பார்க்க.

552. மூ. தபோவாரி கோதம் : "அரம டந்தையர் கற்பக நவநிதி யமிர்தம், சுரபி வாம்பரி மதமலை முதலிய தொடக்கற், றொருபெ ரும் பொரு ளின்றியே யுவரிபுக் கொளிப்ப." (கம்ப. அகலிகை. சஅ.) கோதம்: "கோதம் படாதி" (தஞ்சை. உகூஎ.) சதுர்த்தந்தி - நான்கு தந்தத்தை யுடையது.

553. மூ. செல் நெருப்பு - இடியாகிய நெருப்பு. கனல் - வடவைத்தீ.

554. மூ. மட்டித்து - தேய்த்து ; தக்க. 540-உரை.

உரை. திட்டிவிஷம் : தக்க. 645-உரை.

555. மூ. சீலம் - இயல்பு.

உரை. சந்திரனுக்கு விமான மல்லது தேரில்லை: "செவ்வழிக் கதிரோனென்றுந் தேரின்மே லன்றி வாரான், வெவ்வழித் தெனினுந் திங்கள் விமானத்தின் மேல தென்றார்" (கம்ப. மாரீசன்வதை. கசஉ), "மதி கேழ்கிளருமானத், தட்டிரவி தேரொடு தகர்ந்துமுரி வாக" (கந்த. தகரேறு. எ.) 'ராகுகேதுக்களுக்கு விடுவதும் பற்றுவதுமுண்டு' என்றது, சூரிய சந்திர கிரகணங்கள் யாண்டுதோறும் நிகழ்தல் பற்றி.

556. மூ. மக்களென்றது பூதகணங்களை. 'முலைக்கண்களாலாவி யுண்ட பொய்ம்மாயனார் செய்தி', பாகவதம், பூதனையைக் கொன்ற அத்தியாயத்தால் அறியப்படும்.

557. இது முதல் 566 - ஆம் தாழிசைமுடியத் தேவர்களைப் பூதகணங்கள் முற்றும் அழித்தலும், அவர்கள் யாவரும் இறந்து பேய்களாதலும் கூறப்படும்.

மூ. எரிதீயென்றது பசித்தீயை; "மொய்த்தபூதம் வயிற்றெரி மூண்டவே", "பெருதரத்தீ." தக்க. 563, 570.

558. மூ. அரிது இன்று போரெனப் பிரிக்க. அமிர்தோடு மமிர்துண்டெழுங் கரி : "அமுதில் வந்த வயிராபதம்." தக்க. 664.

559. மூ. தேவென்பதோர் பேரில்லை; "வானரப் பேரு மாளும்." கம்ப, கிட்கிந்தை. சு.

560. மூ. பார்த்து அரனார்படை. அரனார்படை ஊழியிலாழியை யொத்தது : தக்க. 428. உம்பர்கள் பூதமும் வேதா ளங்களு மாயே புகு தவே : "அமரரா யுடலுண் டார்க ளலகையா யுடலுண் பாராய்ச், சமருளார் படைகண் மாய்ந்து தம்பிரான் படையாய்ச் சூழ." திருக்கூற். தக்கன் வேள்வியழிந்த. ரு௧.

561. மூ. இப்பாட்டோடு, "உலந்தாருடல் கடலோடுற உலவாவுட லுற்றார், அலந்தார்நிசி சராரமென விமையோரொடு மார்த்தார்" (கம்ப. கரன்வதை. ௯௩)என்பது ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. சிந்தடிவன்குற ளாலலகைக் குலம் : "தேரை நடப்பன போற்குறள் சிந்திஞெ, டோரு நடந்தன", "கொட்டுப் பிடிபோலும் கூனுங் குறளாமை, விட்டு நடப்பனபோற் சிந்தும் விளைந்து" (சீவக. ௬௩௧, உ௪௯௮); "குறளுஞ் சிந்து மிதந்தன" (சூளா. சுயம்வர. ௧௨௪); "சிந்தொடு குறளுங் கூனும்.........சுற்ற." கம்ப. கோலங்காண். உ௩.

இத்தாழிசையில் யாப்பின் அங்கமாகிய சிந்தடி குறளடி என்னும் பெயர்கள் தொனிப்பது காண்க.

உரை. 'முதற் பெயராய்ப் பொருள் படுவது' என்றது, குறுமையை உணர்த்தும் குறளென்னும் பண்புப்பெயர் பூதத்திற்காயினமையின். குற ளாலலகைக்குலம்.........என்றலுமாம் : இப்பொருள் கொள்ளுமிடத்து ஆலென்பதை அசையாகக் கொள்க.

562. மூ. ஆடாவிழியிணை காகமிருந்து பறிப்பன : "கருகட னஞ் சுறு கண்மணி காகமுங் கவர்ந்த", "அரக்கன்விழி காகங்களுண்டபோது" (கம்ப. கான்வதை. அஅ, சூளாமணிப். கரு.) ஆடாவிழியிணையென்றார், தேவர்களாதலின்.

563. உரை. ஆள் - வீரபுருஷர் : "சேனையாளென", "பொய்யா னையுமாளும்" (தக்க. 504, 597) ; "ஆழியும் புரவியு மாளும்", "ஆளிர ண்டு நூறுள" (கம்ப. கரன்வதை. ௧0௫, ௧௩௪.) தேர்ப்பேய் - தேர் வடிவங் கொண்டபேய்.

566. உரை. இஃது இரும்பு பொன்னுகை ; ரசவிசேஷம் : 'சித்த ரசம்படக் காணி கோடியைப் பேதித்தாற் போலச் சுவர்ண மயமாய்த்து.' தக்க. 217 - உரை.

567. இதில் இறந்த தேவர்களைப் பிரமா இரண்டாமுறை படைப் பது சொல்லப்படும்.

568. இது முதல் 590 - ஆம் தாழிசைமுடிய வானவர் நான்கா முறை வீரபத்திரர் படையொடு பொருது அழிதல் கூறப்படும்.

மூ. பித்த வானவரெங்கே பிழைப்பது : "பின்னை யாரவர் கையிற் பிழைப்பரே" (தக்க. 590.) வயிற்றெரி - உதராக்கினியாகிய பசித்தீ; தக்க. 557 - ஆம் தாழிசையையுங் குறிப்பையும் பார்க்க.

உரை. அவிர்ப்பாக முண்கைக்குப் பித்தேறிச் செத்துச் செத்துப் பிறந்த வானவர்கள் : "சாவமுன் னுட்டக்கன் வேள்வித் தகர்தின்று." திருவாசகம்.

569. உரை. பிறந்த வழிக்கூறலான ஆகுபெயர் : தொல். வேற்றுமைமயங்கு. சூ. கக. பிரச்சுவலிப்பிக்க - பிரகாசிக்கச் செய்ய ; தக்க. 334, 637 - உரைகள்.

570. மூ. உதரத்தீ - சாடராக்கினி.

571. மூ. ஏழுபொழிலும் : தக்க. 70 - ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க.

உரை. புகப்படுத்த - புகும்படி செய்ய.

572. மூ. இரிந்தது : முற்றெச்சம்.

574. எண்டிசை வேழங்களையும் பூதகணங்கள் விழுங்கின.

575. மூ. வெந்து : வேவ என்ற வினையெச்சத்திரிபு.

576. உரை. சாரூபம் - சிவசாரூபம்.

577. மூ. வேற்றுத் தேவரெழுவர் - அக்கினியொழிந்த ஏனைத் திசைத்தேவர்கள்.

578. உரை. 'இதுவும் சாரூப்பியபதம்' என்றதனால், 'ஆலத்தீ' என்றது கழுத்திலுள்ள ஆலகால விஷாக்கினியையெனக் கொள்க.

579. உரை. ஏனை.........என்ப : இஃது, "ஏனையிரண்டு நெடுமுதல் குறுகும்" (தொல். உருபு சூ. கசு) என்றதன் பாடபேதமாகவேனும் அவிநய முதலிய பழைய இலக்கண நூல்களிலொன்றிலுள்ள சூத்திரமாகவேனும் இருத்தல் கூடுமென்று தோற்றுகிறது.

580. மூ. முத்தெருது : தக்க. 461 - ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க.

581. மூ. தேரோன் - சூரியன். திங்க டண்மையிற் றேரோ னவிர்தனன் : தக்க. 482. தங்களென்றது பன்னிரண்டு சூரியர்களை.

582. மூ. கால் - காற்று. கால் கொளுத்துமச் செந்திக்கடவுள் : வாயு சகாயனென்று அக்கினி தேவனுக்கு ஒருபெயருண்டு. தகர் - ஆட்டுக் கிடாய் ; இது தகர்த்தலால் வந்தபெயர் ; தகர்த்தல் - முட்டுதல்.

583. மூ. இடியெரி - இடியும் எரியும். ஆறு : ஆகுபெயர்.

584. மூ. கட்கதிர் - கண்ணாகிய கதிர்.

உரை. சூரிய காந்தாதி - சூரிய காந்தம், சந்திரகாந்தம், அயக்காந்தம்.

585. மூ. வெப்புத்தீ - ஜ்வராக்கினி; "வெப்பு நோயுங் குருவுந் தொடர." சிலப். உரைபெறுகட்டுரை. க. ப. ௩௦.

உரை. அது மூன்றுகாலையுடைத்து: சுரதேவதைக்கு மூன்று காலுண்டென்பர். இதனைச் சிவாலயங்களிலுள்ள சுரதேவதை வடிவங்களால் அறியலாகும்.

586. மூ. முனிகணத்தர்: "பக்க மாமுனி கணத்தர் தம்மொடுங் கூடி நின்றனன் பத்மயோனியே" (தக்க. 472) தம்-பூதகணங்களுடைய.

587. உரை. 'பெய்துகொள்க' என்றது திரையென்னுஞ் சொல்லைக் குறித்ததெனக் கொள்க. இதனை இசையெச்சமென்பர்.

588. மூ. காட்டுத்தீ தாவாக்கினியென வழங்கும்.

591. இதில், பிரமர் பதின்மரும் வெந்ததேவர்களை மூன்றுமுறை படைத்தல் கூறப்படும்.

மூ. பாவகாரர் - பாவத்தைச் செய்பவர். இச்சொல் பாவகாரிகளென வும் வழங்கும்: "முதல்வனைச் சிந்தியாதவப், பாவகாரிகள்" (பெரியாழ். ௪. ௪:௧), "பாவ காரிய ரெய்தொணுக் கழுகு சூழ் பறம்பும்." காஞ்சிப்.

592. இதுமுதல், 596-ஆம் தாழிசைமுடியப் பத்திரகாளியின் படையெழுதலும் அப்படைகளின் பெருமையும் கூறப்படும்.

இதனால், பத்திரகாளியின் படைகள் வீரபத்திரதேவர் படைகளினும் மேன்மையுடையனவென்று தெரிகின்றது.

593. மூ. யோகினிகள், சம்மினிகள், சாகினிகள்: இவர்களைப்பற்றிய செய்திகள், முறையே 87, 88, 89-ஆம் தாழிசைகளின் குறிப்புக்களால் அறியலாகும்.

உரை. கர்த்தரிகள் - தலைவிகள். ஆரண சடாங்கமான மகாதந்திரம்: 'ஷடங்கதேவதாயுக்தா' என்பது லலிதாஸஹஸ்ரநாமத்தில் ௩அ௬-ஆம் திருநாமம்.

594. மூ. ஆள்: 563-ஆம் தாழிசைக்குறிப்பைப் பார்க்க; "ஆளழி வாங்கி." சிலப். ௨௬: ௨௩௩.

595. மூ. இருக்கும்படி - இருக்கும் விதம். 'போராழிகள்' என்றதனால் சக்கரவாளங்கள் பலவென்பது பெறப்படும்; 'அனந்தசக்கரவாள முண்டென்னுங் கதையால்.' தக்க. 138-உரை.

உரை. ஆழிமோதிரம் - ஒருவகை மோதிரம்; "வாழிமணி யாழி" (கம்ப. சூளா.) கூறவிருப்பேமென்றது.........நயமுமாம்: இக்கருத்துடன், 221 - ஆம் தாழிசையில் ஆளுடைய பிள்ளையார் கதையைச் சொன்ன நாமகளைத் தேவி இருக்கச்செய்ததைப் பற்றிக் கூறியது ஒப்பிடற்பாலது.

597. இது முதல் 603 - ஆம் தாழிசைவரை பத்திரகாளியின் பொய்யுருவப் படைகளுடன் தேவர்களுடைய மெய்ப்படைகள் பொருதழிதல் கூறப்படும்.

உரை. ஆதிதீபம் - ஓர் அணி; இது முதனிலைத்தீவகமெனவும் வழங்கப்படும்; தண்டி. சூ. ௩௮.

598. மூ. விஞ்சையர் - வித்தியாதரர்.

உரை. அரிவம்சம்: ஒருவடமொழிநூல்.

600. உரை. விளக்கு அவிதொழில்: அவிதற்கு முன் விளக்குப் படர்ந்தெரிந்து பின் அவிதலைக் குறித்துநின்றது; "அவியுறு சுடர் போலே." திருப். திருவிடைமருதூர்.

602. மூ. ஆயுத வாயுமிழ் பொங்கழல்: "செஞ்சர மென்பன தீயுமிழ் கின்றன." கம்ப. குகப். ௪௯.

உரை. 'உமிழ்தல்' என்பதற்கு, 'புறப்பட விடுதல்' என்று இங்கே உரையெழுதியவாறே 110 - ஆம் தாழிசையிலும் எழுதியிருக்கின்றார். இயல்புகணம் - உயிர்க்கணம், மென்கணம், இடைக்கணம்.

603. உரை. தந்ததென்பது படர்க்கையிலும் செல்லும்: தொல். கிளவி. சூ. ௨௮, இளம். ௩.

604. இதுமுதல் 612-ஆம் தாழிசை முடியச் சகோரம், சாதகம், கபோதம், கிளி, மயில், கின்னரம், சக்கரவாகம், கருடன் முதலிய உருவங்களை முறையே கொண்ட பசாசகணங்கள் தேவர்களுடன் பொருது அவர்களை அழித்தமை கூறப்படும்.

உரை. உங்கள்............தமிழன்று: உங்களென்று வருவது தமிழிற் பழைய வழக்கன்று.

605. மூ. பால்நிலா: நிலவிற்குப் பாலை உவமை கூறுதல் கவிமரபு; "பங்குசெறிந் தன்ன பல்கதி ரிடையிடைப், பான்முகந் தன்ன பசுவெண் ணிலவின்" (நற். ௧௪௯ : ௧-௨); "பாலெனப் பரத்தரு நிலவின் மாலை" (அகநா. ௨௫௧ : ௯); "பானிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரியு, வேனிற் றிங்களும் வேண்டுதி யென்றே" (சீலப். ௧௩ : ௨௭-௮); "ஆசற விளங்கிய வந்தீந் தண்கதிர், வெள்ளிவெண் குடத்துப் பால்சொரி வது போல், கள்ளவிழ் பூம்பொழி லிடையிடைச் சொரிய" (மணி. ௬ : ௬-௮); "தீம்பால் கதிர்மணிக் குடத்தி னேந்தி, வீழ்தரச் சொரிவ தேபோல் விளங்கொளித் திங்கட் புத்தேள், சூழிருட் டொழுதி மூழ்கத் தீங்கதிர் சொரிந்து", "பானி லாக்கதிர் பாய்தரு பள்ளியே" (சீவக. ௧௫௪௪, ௨௬௬௧); "திங்கள் சொரிநிலவு சேர்வெள்ளி வள்ளத்துப், பைங்கிள்ளை பாலென்று வாய்மடுப்ப" (தண்டி. சூ. ௫௪. மேற்.); "உக்கபால் புரை

நிலா'', ''தெரிந்தொளிர் திங்கள்வெண் குடத்தி னூற்றிரை, புரிந்துயர் பாற்கடன் முகந்து பூரிவான், சொரிந்ததே யாமெனத் துள்ளி மீனொடும், விரிந்தது வெண்ணிலா மேலுங் கீழுமே'', ''சொரிந்தபா லொத்தது நில வின் றோற்றமே'', ''பாலுகுத் தாலென நிலவு பாய்ந்ததால்'' (கம்ப. உண்டாட்டு. அ, ஊர்தேடு. ருரு, ருசு, இலங்கைகேள்வி. அ.) சகோரங் கள் நிலவை உண்ணும் இயல்பின ; ''அல்லார் மதிய நிலவுண் சகோரம்'' (திருவேங்கைக்கோவை, கஅ.) பசுங்கதிர்க் கொத்து : ''பசுங்கதிர் வெள்ளைச் சிறுபிறைக்கே.'' திருச்சிற். சுஎ.

உரை. பசுமை......இளமையிற்சென்றது : ''பெற்ற பச்சிளங் குழவி'' (பாகவதம், திருவவதார. கஎ.) நிலாமுக்கி - நிலாவை உண்பது.

606. மூ. வானம்பாடி மழைத்துளிகளை உண்ணும் இயல்பினையுடை யது. இங்கே இவை பேயினமாதலின் மேகங்களையே உண்டன ; ''தற் பாடிய தளியுணவிற், புட்டேம்பப் புயன்மாறி'' (பட். ந-ச), ''தண்டா மரைச்சுனையிற் சாதகமும்......விண்டாரை நாடுகின்ற வேங்கடமே.'' (திரு வேங்கடமாலை, கஎ.) கும்போதரம் : எண்வகைப் பூதகண நாதருள், கும் போதரர் என்ற பெயருடையவர் ஒருவர் உண்டு ; ''கும்போதராதிகள்'' (தக்க. 547), ''கும்போதரன் முதுகின்மேற் சரணம் வைத்து'' (திருவிளை. திருமணப். க0உ), ''மருவடிசி லுண்டுவரு பொழுது கும்போ தரனை யொத்து வருவர் மாதோ.'' சித்திரச்சுத்திரப். சுக.

608. மூ. பதங்கர் வெங்கதிர் பன்னிரண்டாயிரம் : தக்க. 78-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப்பார்க்க. கதிர் : சிலேடை.

609. மூ. யூதநாயகர் - படைத்தலைவர். உரகேசர் - உரக ஈசர் ; நாகராசாக்கள்.

610. மூ. முன்னரம்பினு முத்தர் மிடற்றினும்......றெஞ்சங் கிழிக் கவே : ''யாழான் மிடற்றுல் வளைக்குதும் யாமென்பார்'' (குலோத். உலா. உகசு), ''வீணைக் ககப்பட வேழ மிடற்றுக்கு, மாணைப் பெருமா ளகப்பட'' (இராசராச. உசுக.) கின்னரம் இசையறிவுடைய தென்பதை, தக்க. 151-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பினுல் உணர்க.

உரை. சத்தசுரம் - ஸட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்தியமம், பஞ்ச மம், தைவதம், நிஷாதம் ; ''சரிகம பதநிப் பாடற் றண்டுதை வருசெங் கையோன்'' வி. பா. இந்திரப்பிரத்தச். சு௨.

தமிழால் எழு நரம்பு : குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம். அவர் மிடறுபோலும் இசையைக் காட்டவல்லது : ''கீதம் பாடியை'' (பெருந்தேவபாணி, கரு.) ஏமப்புள் - பொன்னிறப்பறவை. காட்ட வீணையும் சரீர வீணையும் ஒக்கக்காட்டின - வீணையிசையும் மிடற்

றப் பாடலும் ஒத்து நிற்கப்பாடின என்றபடி ; "நரம்பின் முரலு நயம்வரு முரற்சி" (மதுரைக். உகள), "யாழ்......இன்குரல் விறலியர்" (மலைபடு. ருடூ௪ - ௬), "இருங்கடற் பவளச் செவ்வாய் திறந்திவள் பாடி ளுளோ; நரம்பொடு வீணை நாவி னவின்றதோ வென்று நைந்தார்" (சீவக. சுடுஅ), "அங்கையு மிடறுங் கூட்டி நரம்பளைந் தமுத மூறும், மங்கையர் பாடல்" (கம்ப. வரைக்காட்சி. ௬௧), "யார்க்கும், நசைதரு நரம்பு கண்ட மொற்றுமை நயங்கொண் டார்ப்ப." திருவிளை. விறகுவிற்ற. ௨அ.

611. மூ. வெள்ளம் - மிகுதி; "ஆளமர் வெள்ளம் பெருகின்." பு. வே. ௬௨.

உரை. அலகு - பறவைகளின் மூக்கு ; "துணையன்றில் வாயலகு வாங்கித், தணக்க" குலோத். உலா.

612. மூ. இந்திரனைத் திருடனென்றது அகலிகைபாற் களவிற் சென்றமையும் தக்கன் யாகத்திற் குயிலாக மறைந்து சென்றமையும் பிறவு மாகிய களவுடைமையால்.

613. இதுமுதல் 617-தாழிசை வரையில் பத்திரகாளி, தன் வாளியையேவி எல்லாவற்றையும் அழித்தல் சொல்லப்படும்.

மூ. வாளி - அம்பு.

614. மூ. உதவ - வாய்ப்பட.

615. மூ. பூமிவட்டம் - பூசக்ரம் ; "நிலநேமி" (தக்க. 2), "விடாது விழுங்குவெண் டிங்களை யெங்களை வெண்ணிலவாற், சுடாது விடில்விடுக் தொல்புவி வட்டமுஞ் சூழ்கடலும், வடாதுக் தெனுதும் வலம்புரித் தாருமை தோய்வரையுங், குடாதுங் குணது முடையான் கொடிமிசைக் கோளரவே" (துரியோதனன் கலம்பகம்.) எரிவட்டம் - அக்கினிமண்டலம். நேமிவட்டம் - கடல்.

616. மூ. கொன்றது - கொன்ற சிரை.

உரை. பத்துப்பிரமர்களும் படைத்தமை 591-ஆம் தாழிசையிற் கூறப்பட்டது. மாயாதேவி - தேவியின் படைத்தலைவி ; பத்திரகாளி ; 618-ஆம் தாழிசையைப் பார்க்க. பூஷித்தது - புகழ்ந்தது. சீரம் - சீர்ண மென்பதன் சிதைவு. திருத்தி - திருப்தி.

617. மூ. புரத்ரயம் : "பொங்குபுரத்ரயம்." குலோத். பிள்ளைத்.

உரை. கடாப்புகுதின் - விஞவெழுந்தால்.

618. இவ்வாறு பத்திரகாளி கணங்களும் அவளம்பும் தேவர்களை யெல்லாம் அழிக்கவும் பின்னும் தேவர் படை இருப்பதைக் கண்ட வீரபத்திரதேவர் அவ்வாறு நிற்பதற்குக் காரணம் என்னென்று வினவியருளினரென்பது கருத்து.

மூ. ஐயர் - வீரபத்திர தேவர் ; " ஐயன்...ரவிபோ லெழுந்தருளும்" "ஐயர் கைத்தொடி", " ஐயர் விடுபெற்றமே." தக்க. 434, 645, 648.

உரை. பொருதவள் மாயாதேவி : 616-ஆம் தாழிசை உரையில், "மாயாதேவி அவையிற்றைக் கொன்றபடி" என்றார். இந்திரஞாலம் - இந்திர சாலம்.

619. இதில், பூதகணங்கள் வீரபத்திர தேவருக்குத் தேவர் படை பின்னும் இருத்தற்குக் காரணங்கூறுதல் சொல்லப்படுகிறது.

620. இதுமுதல் 634-ஆம் தாழிசையிறுதியாக வீரபத்திரர் சினந்து போர்க்கோலம் கொள்ளுதல் சொல்லப்படும்.

621. மூ. ஞாண் - போர், போர்க்களம் ; இதனடியாகப் பிறந்தது ஞாட்பென்பது.

622. மூ. காடுபோகுசடாமுடி : 61-ஆம் தாழிசைக்குறிப்பைப் பார்க்க. அபிடேகம் - முடி ; "அபிடேகச் சொக்கன்." திருவால. கக : ச.

உரை. அண்டகபாடம் : " அண்டகபாடக்கூழ்." தக்க. 770.

623. மூ. வேதவீணை யென்பது பிரமவீணை, உருத்திரவீணை, சுந்தரவீணை, பிருகதீ, கலாவதீ, மகதீ, கச்சபீ யென்பன போன்றதொரு வீணை விசேடம்.

உரை. வீரப்பெண்ணைத் திருக்கலியாணம் பண்ணுகை : வேடர்களை வென்ற சீவகனது செயலைக் கூறுகையில், 'வீரமகளைச் சேர்ந்தமை கூறிற்று' (சீவக. கோவிந்தையாரிலம்பகம் - உரை, இறுதி) என்று நச்சினார்க்கினியர் வரைந்திருப்பதும், " போர்ச்சயப் பாவையும்......தன் பெருந் தேவிய ராகி யின்புற" (பரகேசரி ராசேந்திர சோழதேவன் மெய்க்கீர்த்தி), "போர்த்தனிப் பூவையும் வதுவையிற் புணர்ந்து" (ஆதிராஜேந்திரதேவன் மெய்க்கீர்த்தி), " விளங்குசய மகளை யிளங்கோப் பருவத்து......புதுமணம் புணர்ந்து" (முதற்குலோத்துங்க சோழதேவன் மெய்க்கீர்த்தி), " புயவரை மீது சயமகள் புணர" (அரிகேசரிதேவன் பராக்கிரம பாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி) எனப்பழைய முடியரசர்களுடைய மெய்க்கீர்த்திகளிற் காணப்படும் பகுதிகளும் இங்கே அறியத்தக்கன. களம்பாடு பொருநர் - போர்க்களம்பாடு பொருநர் ; பொருநர்களுள் இவர்கள் ஒருவகையினர் ; தொல். புறத். சூ. ௩௬. ந. உரை.

624. மூ. புராணநூல் - பழையநூல் ; இங்கே அகத்தியம். விதியாவது, * " செங்களத்து மறங்கருதிப், பைந்தும்பை தலைமலைந்தன்று" (பு.

* அகத்திய சூத்திரம் இக்காலத்து அகப்படாமையால் அதன் சார்பு நூல் விதியே இங்குக் காட்டலாயிற்று.

வே. கஉஎ) என்பது ; "சூடவென்று வகுத்ததும்பை" என்பர் பின்னும்; தக்க. 639.

625. மூ. கச்சியிற் சூதமென்றது ஸ்ரீ காஞ்சீபுரத்திற் சிவபெருமானுக்கு நீழல் செய்யும் தெய்வீகமான மாமரத்தை. "சூடாத், தளிராத சூதம்" (குலோத். உலா. கஉ௪ - ௫) என்றதனால் மாந்தளிரை யணிதல் பண்டைய வழக்கமென்பது அறியப்படுகின்றது. சீதளபல்லவம் - தண்ணியதளிர். சூதசீதள பல்லவங் கனலிற் கலித்து : "அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே, பொரிகான் மாஞ்சினை புதைய, வேரிகா லிளந்தளிரீனும் பொழுதே" (ஐங். ௩௪௧), "சீதப் புனலுண் டேரியைக் காலுஞ், சூதப் பொழில்சூழ் சோற்றுத் துறையே" (சுந்தா. தே.), "வளரிளஞ் சோலை மாந்தளிர்செந், தீயினே ரரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச்சிற்றம்பலமே" (கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா), "கிடங்கெரி வடவையிற் றளிர்முக மீன்று,......நின்றமேற் பகைமா" (கல். முருகக்கடவுள் துதி), "பைந்தடந் தாளான் முன்னம் பருகிய புனலை மீளச், செந்தழ லாக்கி யந்தண் சினைதொறுங் காட்டுஞ் சீரான், முந்திய வசோகு சூத முதலிய தருக்க ளெல்லா, மிந்திர சாலம் வல்லோ ரியற்கையி னியற்றுமாலோ" (வி. பா. சம்பவச். ௬௩), "தென்னன் றமிழி னுடன்பிறந்த சிறுகா லரும்பத் தீயரும்புந், தேமா" (மீனாட்சியம்மைபிள்ளைத். தாலப். க.) உச்சியிற்பனிவீசுகண்ணி : திங்களைக் கண்ணியாகக் கூறுமரபு 332 - ஆம் தாழிசையின் உரையாலும் அதன் விசேடக்குறிப்பாலும் விளங்கும் ; "பெருகிய புனல்விரவிய பிறைக் கண்ணியர்", "செஞ்சடை மதியக் கண்ணியான்", "கூனற் றிங்கட் குறுங்கண்ணி" (திருஞா. தே.) ; "பிறைபிளங் கண்ணியி ஞனை", "வெண்மதியக் கண்ணி விகிர்தா போற்றி" (திருநா. தே.) ; "புனிற்றிளவான் பிறைக்கண்ணிப் புனித ரீந்தார்", "கோட்டிளந்தண் பிறைக்கண்ணிப் புனிதனார்." பாசவதை, உஉ௬, உ௩௧.

626. மூ. வட்டம் - உருளை. 'ஈறில் காலம்' என்றது கொண்டே, 'தான் அழியாமை நிற்றல் கொள்க; அது காலமென்கிற பொருள்' என்று முன் (தக்க. 337-உரை) உரையிட்டனர் போலும்.

627. மூ. காணி - உரிமை. முட்கோல் - தாற்றுக்கோல்; இது கூர்முள்ளென்றும் வழங்கும். வலஞ்செய்தேறி : ஊர்தியின் மேலேறுபவர் அதனைத் தொழுதலும் வலஞ் செய்தலும் மரபு : "குஞ்சரந் தொழுது வேய்முதற் றாசங்கொண் டேறினன்" (சீவக. க௬0உ), 'யானை யேறுவாரும் தொழுதல் இயல்பு' (ஷை. ௩-உரை), "சோதி முத்தின் சிவிகை சூழ் வந்துபார், மீது தாழ்ந்துவெண் ணீற்றொளி போற்றிநின், றுதியாரு ளாதலி னஞ்செழுத், தோதி யேறினா ருய்ய வுலகெலாம்", "ஏற்ற தொண்டரை யண்டர்வெள் ளானையி னெதிர்வலங் கொண்டேற்றி." பெரிய. திருஞா. உக௬, வெள்ளானை. ௩௪.

உரை. வடிகயிறு - பயிற்றிச் செலுத்தும் கயிறு.

பாரதத்திற் கர்ணபருவத்தில் திரிபுர சங்காரம் கூறப்பட்டுள்ளது.

628. மூ. மாகமேவரும் ஊர் - ஆகாயத்திற் பறந்து திரியும் திரிபுரங்கள். வளைந்ததோர் நாகம் - மேருமலை.

629. மூ. புரங்கொல் அம்பு - திரிபுரத்தைக் கொன்ற அம்பு.

உரை. இங்கே கூறப்பட்ட அம்பின் உறுப்புக்கள், "கல்லானிழற் கீழாயிடர் காவாயென வானோ, ரெல்லாமொரு தேராயயன் மறைபூட்டி நின் றுய்ப்ப, வல்லாயெரி காற்றீர்க்கரி கோல்வாசுகி நாண்கல், வில்லா லெயி லெய்தானிடம் வீழிம்மிழ லையே", "மைம்மருவு மேருவிலு மாசுணநா ணரியெரிகால் வாளியாக, மும்மதிலு நொடியளவிற் பொடிசெய்த முதல்வனிட முதுகுன்றமே" (திருஞா. தே.) "மாருதமா லெரிமூன்றும் வாயம் பீர்க்காஞ் சரத்தானை" (திருஞா. தே.) என்பவற்றிலும் கூறப்படுதல் அறியற்பாலது. சாமந்தர்-சேனைத்தலைவர்; "சேனை யோட்டுசாமந்த ராகி" (திருவால. ருக:கசு), "எண்ணில் சாமந்தரை வென்றடு தூசி" (வீரராஜேந்திர தேவன் மெய்க்கீர்த்தி.) வெண்பாமாலை-புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

630. மூ. எய்தன - எய்த அம்புகள்.

உரை. செய்ய வேணும்: வேணும்: 291 - ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப்பார்க்க. கிராதவேடம் - வேட்டுவ உருவம். அட்டகாசம் - பெருஞ் சிரிப்பு. சிங்கநாதம் - சிங்ககர்ச்சனை; 474 - ஆம் தாழிசை உரைக்குறிப்பைப்பார்க்க. சிம்புள் - சரபம். கிழமைபோல யுகங்களும் வருவன போவன: "ஊழியோர் பகலாயோதும் யாண்டெலாம்" கம்ப. உருக்காட்டு. எஉ.

631. உரை. படைவழக்கம் - படை வழங்குதல். ஜயகோஷம் - வெற்றி முழக்கம். அடிப்பம் - கனம். பிரதித்துவனி - எதிரொலி.

632. மூ. கணிச்சி - மழு.

633. மூ. முன்பு பயந்த வேலை யென்றது உவர்க்கடலை.

உரை. ஒப்பித்தல் - அலங்கரித்தல். பால சந்திரன் பிறந்தது லவண சமுத்திரத்தென வுணர்க: அமுதங்கடைந்தது லவண சமுத்திரத்திலென்பது தம்முடைய கருத்தாதலின், அமுது கடையுங்காற் பிறந்த சந்திரனையும் உவர்க்கடலிற் பிறந்தவனென உரையாசிரியர் இங்கே எழுதினர்; 234-ஆம் தாழிசை உரை விசேடக்குறிப்பு முதலியவற்றைப் பார்க்க.

634. மூ. கொடிக்குக் கங்கை உவமை: தக்க. 257-ஆம் தாழிசை, அதன் குறிப்புக்கள் முதலியவற்றைப் பார்க்க; "மனையிற்பொலி மாக

நெடுங்கொடி மாலை யேய்ப்ப, வினையிற்றிரள் வெள்ளருவித்திர ளேங்கி வீழ'' (கம்ப. கடறாவு. ௫௦.) இமயவெற்பு கொடியையெடுத்ததோளுக்கு உவமை.

உரை. விடை தர்மரூபமென்பது, 453-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பால் விளங்கும். வெண்கொடி......வெளுத்திருத்தலால் விடையே வெண்ணிற மென்பது இங்கே கொள்ளத்தக்கது ; "வெள்ளைவிடை" (தக்க. 778.) இழிச்ச - இறங்கச்செய்ய. எடுத்துவிட - எழச்செய்ய.

635. இதுமுதல் 668-ஆம் தாழிசை முடியத் தேவர்களுக்கும் ஸ்ரீபூதகணங்களுக்கும் பின்னும் போர்மூண்டதில் தேவர்கள் அழிந்தமை கூறப்படும்.

மூ. இருள் கேடு : வினைத்தொகை.

உரை. சகசிர சட்சு - ஆயிரம் கண்கள். கிரந்தம் - வடமொழி. தொடர்நடைச் செய்யுள் - காவியம் ; இது தொடர்நிலைச்செய்யுளென வும் வழங்கும் ; தண்டி. ௬. ௫.

சடை புனல்கண்டுழி வவ்வும் : "மேகவெள்ளநதி வெள்ள நூறுகென வும்பர் நாயகன் விளம்பினுன், மாக வெள்ளநதி கொண்ட தோர்சடை வளைந்து கொண்டதவை வற்றவே.'' தக்க. 652.

637. மூ. வெங்கண் மண்டிலம் - வெம்மையாகிய இடத்தையுடைய மண்டிலம்.

638. மூ. இயம் ஐந்து - தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி யென்னும் கருவிகள் ஐந்து. இறை கொள்ள - தங்குதல் செய்ய.

உரை. ராசபரிச்சின்னங்கள் - அரசர்க்குரிய அடையாளங்கள்.

639. மூ. இதன் கருத்து, வெற்றியைக் கருதிய ஸ்ரீ பூதகணங்கள் தும்பை மிலைச்சி வீரபத்திரதேவரை வணங்க, தேவர்களும் தும்பை சூடித் தருக்கி நின்றார்களென்றபடி.

640. மூ. விட்ட......வந்தன - தேவர்கள் பொரவிட்ட வாகனங்க ளெல்லாம் அவர்களையே அழித்துவிட்டு வந்தன ; இக்கருத்து 682-ஆம் தாழிசை முதல் 689-ஆம் தாழிசை முடிய உள்ள இந்நூற் பகுதியில் விளங்குவதைக் காணலாம். தொட்ட......சூழ - தேவர்கள் தொட்ட ஆயுதங்களெல்லாம் அவர்களுடைய கைகளினின்றும் நீங்கி வீரபத்திரர் திருவடியில் வந்து சேர.

641. மூ. வைனதேயன் - வினதையின் மகன் ; கருடன். குடி போக - குடியிருத்தலை நீங்கிப்போக. கூகை - கோட்டான். காகமே யவர் கொடிமிசைக் குடிகொள்ளவே : "கருது வீரனின் கொடிமிசைக்

காக்கையின் கணங்கள், பொருது வீழ்வன புலம்புவ நிலம்படப் புரள்வ.'' கம்ப. கரன்வதை. ௭௦.

உரை. உற்பாதம் - பின்வருந் தீங்கைத் தெரிவிக்குங் குறி.

மேற். இருவகையுயர் திணை - மக்கள், தேவர். பறையன்ன விழித்த கண்: "பறைபோல் விழிகட்பேய்'', "பறைக்கட் செறுபல் கணப்பேய்'' (திருஞா. தே.), "பறைக்காட்டும் குழிவிழிகட் பல்பேய்'' (திருநா. தே.), "பறைக்கணெடும் பேய்க்கணம் பாடல் செய்ய'' (சுந்தா. தே.), "பறைபோல் விழிகட்பேய்'' (காரைக். கோயின்மூத்த. க.) கூடு - நெற்கூடு. பெரு மோட்டாள் - பெரிய வயிற்றையுடையவள்; "கறைப்பற் பெரு மோட்டுக் காடுகிழாள்'' (தனிப்.) பெண்டாட்டி - பெண்.

642. உரை. தூசி - முன்படை; "தொண்டர் காடேசி சேல்லீர்.'' திருவா. படையெழுச்சி.

643. மூ. நெடுநாள் நடங்குவன. புறத்திரண்டுவில்: "எழிலியுந் தளிதளித்திரு தனுவெடுத்தன'', "வானில்வந் திட்டவிற்க ளிரண்டு'' (தக்க. 159, 160) என்பவற்றால் வானவில் இரண்டென்பது பெறப்படும்; 159-ஆம் தாழிசைக்குறிப்பைப் பார்க்க.

உரை. கொற்றவில் - அரச உரிமைக்குரிய வில்.

644. இதுமுதல் 650-ஆம் தாழிசை முடியத் திருமால் வீரபத்திரரோடு தன் படைகளை விட்டுப் பொருதலும், அவற்றை வீரபத்திரதேவர் படைகள் அழித்தலும் சொல்லப்படும்.

மூ. சேய்மை - நீட்சி. கனன் முராரி - கனன்றமுராரி; வினைத்தொகை. நனைத்ததால் - நனைப்பதற்கு மாத்திரம் போதியதாயிற்று பாற்கடல். இத்தாழிசையின் கருத்தோடு 659-ஆம் தாழிசையை ஒப்பு நோக்குக.

உரை. அடுப்பம் - கனம். தக்க. 631-உரை.

646. மூ. வையமுண்டு தனிதுஞ்சுமால்: தக்க. 148. வையமுண்டு தனிதுஞ்சும்: "உலகையுண்டுறங்குவான்'' (தனிப். 'நாவுண்டு'), "உண்டானுறங்க'' (சகலகலாவல்லிமாலை.) துஞ்சும் ஆல் - யோக நித்திரை செய்வதற்கிடமாகிய ஆலமரம். மாயனூர் ஆலை வாவிலகவென இயைக்க. நாயனார்: இப்பெயர் சிவபெருமானுக்குத் தனித்து வழங்குவதன்றியும் தலங்களின் பெயர்களோடும் சேர்த்துச் சிலாசாஸனங்களில் வழங்கப்படுகின்றது; "சிராப்பள்ளி மேவிய, நாயனாரென நம்வினை நாசமே'' (திருஞா. தே.), 'ஶுசீந்திரமுடைய நாயனார்க்கு' (சுசீந்திரம் சாஸனம், Travancore Archaeological Series, Vol II, Part I, p. 18), 'திருக்குற்றாலமுடைய நாயனார் தேவதானமும்', 'விக்ரம பாண்டீஶ்வரமுடைய

நாயனூர் தேவதானமும்' (தென்காசிச் சாஸனம், Ibid. Vol. I, p. 91); 'நாயனூர் அழகிய திருவானைக்காவுடைய நாயனூர்' (Ibid. p. 103.) தருமம் பணித்தருளு மாதியால்: "அானவையிருந்த நீழலது" (தக்க. 146); கல்லால மரத்தின் நீழலிலிருந்து சனகாதியர் நால்வருக்கும் அறம் பகர்ந்தனர் சிவபெருமான்; இச்செய்தியே தேவாரம் முதலியவற்றிற் காணப்படுகின்றது; "பொழின்மிகு திருவாலி, னல்லறமுரைத்து", "ஆல நிழற் கீழிருந் தறஞ்சொன்ன வழகனே" (திருஞா. தே.); "மடற்பெரிய வாலின்கீ ழறநால்வர்க் கன்றுரைத்தா னென்கின் றாளால்", "ஆல்மர நீழலிருந் தறஞ்சொன் னாரும்" (திருஞா. தே.); "கோல வானிழற் கீழ றம் பகர", "அன்றாலி னிழற்கீ ழறநால்வர்க் கருள்புரிந்து" (சுந்தர. தே.); "அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் காணேடீ." திருவா.

647. மூ. ஆதிவானவன்: "அடிப்பெருங் கடவுள்" என்பர் பின்; தக்க. 656. ஊழிமாருத மிரண்டு பாடும்வா வூடு சென்றதவ னுவணமே: "இமையாத், திசையானை கண்கண் முகிழா வொடுங்க நிறைகால் வழங்கு சிறையான்." கம்ப. நாகபாசப். உசச.

உரை. இயற்பெயர்ப் பின்னர்ச் சுட்டுப்பெயர் வந்தது: தொல். கிளவி. சூ. ௩அ.

உரை. மிருதித்த - இறந்த. களேபரம் - உடம்பு; "களேபரத்தின் பொதியாவது" (திருவிடை - மும்மணி. ௬.) சுவாசம் - வெளிவிடும் மூச்சு.

649. மூ. நக்கர் அப்பு அடை சடாடவி.

உரை. மண்ணுணி யென்பது மண்ணையுண்டு மண்ணிற்குள் வாழும் ஒருவகைப் பாம்பு. வாயுசக்தி: பாம்பு வாயுவை ஆகாரமாகக் கொள்ளும் என்பது இங்கே உணரத்தக்கது.

650. மூ. ஆலமொன்று மமுதென்று பண்டமுது செய்யுமையர்: "ஆலத்தி னுலமிர் தாக்கிய கோன்" (திருச்சிற். உஎ.) பணி - கட்டளை. முடி - கிரீடம்.

651. இதுமுதல் 662 - ஆம் தாழிசைவரை இந்திரன் சினம் மூண்டு வீரபத்திரர்மேல் தன் படைகளை ஏவுதலும் அவையெல்லாவற்றையும் வீரபத்திரதேவர் படைகள் அவித்தலும் கூறப்படும்.

உரை. திருமுடி யறவே அவன் சக்தியற்றது: முடியற்றால் முடியற்ற வன் தன் வலியை இழப்பானென்பது இராவணன் முடியைச் சுக்கிரீவன் தகர்த்ததால் இராவணன் செயலற்றதாலும், உக்கிரகுமாரபாண்டியன் வளையெறிய இந்திரன் முடியிழந்து வலியற்றதாலும் உணரப்படும்.

652. மூ. மேகவெள்ள நதி: "ஆறு தூக்குமம் மேகம்" (தக்க. 583.) மாக வெள்ளநதி கொண்டதோர் சடை: "கதமாக் கங்கை பாயவொரு

வார்சடையை, நீட்டிநின் றூன்றிரு நின்றநெய்த் தானத் திருந்தவனே." திருநா. தே.

653. உரை. மூன்றாயுதங்களும்.........இல்லை: உலையிற் காய்ச்சிய ஆயுதங்களை நீரிற்றோய்த்தெடுத்தல் வழக்கமென்பது இங்கே அறியற் பாலது; "காய்த்தி ரும்பைக் கருமகக் கம்மியன், றோய்த்த தண்புன லொத்ததத் தோயமே" (கம்ப. பம்பை. ௩௭), "சுனைய கன்கரைச் சூழல்வாய்ச் சுரும்புசூழ் கிடப்ப, நனைய விழ்ந்தசெங் காந்தண்மே ஞகிள வேங்கைச், சினைய விழ்ந்தவீ கிடப்பபொன் றோய்கலத் தெண்ணீ, ரனைய பொன்சுடு நெருப்பொடு கரியிருந் தனைய" (திருவிளை. நாட்டுச். சுடு.) வேனும் : 291-ஆம் தாழிசை உரைக்குறிப்பைப் பார்க்க.

654. மூ. வீசவென்பதனைக் குலவிலங்கலை வீசவென முன்னுங் கூட்டுக. வெறும்பொடி : "வெறும் பொடியால் விடுவித்தனன்." தக்க. 197.

655. மூ. படைப்பு - படைத்த காடு.

உரை. வல்லி - கொடி. சசியம் - பயிர். சுரரீசன் : தமிழ்முடிவு; சுரேசன் என்பது வடமொழி முடிவு; குணசந்தி.

656. மூ. அடிப்பெருங் கடவுளூழிதொறு மாடுமெஞ்சனம் : 330-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க.

657. உரை. நீருக்கித்து - நீருக்கிற்றென்பதன் மரூஉ; "திரும்பித் தனையினு செய்பா லமுதினுஞ் சிந்தனையே." திருவரங்கக். சுங.

658. இதுமுதல் 662-ஆம் தாழிசைவரை இந்திரன் பஞ்சபூதங்களையும் ஏவ அவை அழிதல் சொல்லப்படும்.

மூ. நிசிந்தன் - சிவபெருமான் : "புனலன் மேனியி னிசிந்தன் விடுமம் படையவும்." தக்க. 710.

உரை. தேவர்கள் கால் நிலந்தோயாமை : 'ஸ்ரீ பாதங்கள் தரையில் தோயாமையால் பூத பசாசுகளையும் தெய்வ சாதியெனக்கொள்க' என்றார் முன்னும்; தக்க. 426-உரை. அங்கிசம் - கூறு.

659. மூ. நனைக்க - நனைக்கத் தான் போதியதாயிருந்தது ஓதம்.

660. உரை. 'நிலத்தினும் நீரினும் பெரிதோ நெருப்பு' என்றது 658, 659-ஆம் தாழிசைகளை நோக்கி. எனவே, நிலமும் நீரும் பெரியன என்பது பெறப்படும்; "நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று, நீரினு மாரள வின்றே" (குறுந். ௩), "தெரிவரும் பெருமையும்......மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே" (நன். சூ. உ௭), "ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது", "நன்மை கடலிற் பெரிது" (குறள். ௧0உ, ௧0௩) என்பவை இங்கே கருதற்பாலன. வினைக்கேடு : "வினைக்கேடு பலபேசி வேண்டிய வா திரிவீர்." சுந்தா. தே.

661. மூ. காற்று பாம்புக்கு ஆகாரம்; அதனாற் பாம்பிற்கு வாதாசனமென்பதொரு பெயருண்டு; "வாதா சனச்சயன ராராம வெற்பிறைவர்" (அழகர்கலம்.), "வாயு வான பஞ்சடைத்து மாயோன் துயிலு மலரணையே" (சேவ்வந்திப். திருமலேச்.), "அரியுண்ணும்" (தனிப். 'பெரிய விடமே'), "மணியுடைநும் பூணுணவு மாற்றும் விரத, நணியனகொறென்ற னடக்கும்." திருவிடைமருதூருலா, ௩௧௫.

உரை. 'குறளன்' என்றது இங்கே வீரபத்திரதேவரைக் குறித்து நின்றமையின், 'குறளென்றது குறுமையையன்று' என்றார்.

662. மூ. செம்ம - அடைக்க; தக்க. 135-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க; "கைம்ம லர்க்கொடே கடிதிற் றன்செவி, சேம்மி." கந்த. இந்திராணி மறுதலே, ௨.

663. இதுமுதல் 668-ஆம் தாழிசை வரையில் தேவர் யாவரும் அழிதல் கூறப்படும்.

உரை. மகாமேருவை மத்தாக்கி: 30-ஆம் தாழிசை உரையின் விசேடக்குறிப்பைப் பார்க்க. சந்திரனைத் தூணாக்கி: "அமுதத் தம்ப மமைந்துடம்பு சலியாது நின்ற தனிமன்னன்" (தக்க. 441), "தம்ப மானது மன்றியத் தழல்விடந் தணிய." வி. பா. குருகுல. ௪.

664. மூ. அமுதில் வந்த வயிராபதம்: "அமிர்தோடு மமிர்துண்டெழுங்கரி" (தக்க. 558.) அயிராபதம்: ஐராவதம் என்ற வடமொழிச் சிதைவு (தக்க. 259, 453, 575); "பாழி யயிரா பதப்பகடு", "பரிக்கு மயிரா பதமே", "அயிரா பதமேநீ யன்றே" (விக்கிரம. உலா); "அயிர்க்கு மிருகோட் டயிரா பதத்தை" (குலோத். உலா); "அயிரா பத மத வானே", "கண்ட னயிராபதம்", "அயிரா பதத்திருந்த தானைப்பெருமாள்" (இராசராச.); "அயிரா, பதக்க மலங்கரித் தூர்வோன்." திருவரங்கத். ௪௭.

உரை. பருஷவாக்கியங்கள் - கடுமையான வார்த்தைகள்; 189-உரை.

665. உரை. யாவனம் - யவனதேசத்துக்குதிரைகள். சுவேதாசுவங்கள் - வெள்ளைக்குதிரைகள்.

666. மூ. அங்கண் = அ + கண்; அ - அவ்விடம்.

666. மூ. கோட்டி = கோஷ்டி - கூட்டம். உயிர்க்கழு: 'உயிர்க்கழு முதலான கழுக்கள்', 'உயிர்க்கழு வேறுகை' (தக்க. 97, 170-உரை), "உயிர்க்கழு வினவா முன்னம்" (திருவால. ௩௮: ௨௭), "கலக மிட்டுடலுயிர்க் கழுவினுச் சியினின்வைத் திடுவோனே." திருப்.

உரை. ஆத்தானம் = ஆஸ்தானம் - திருவோலக்கம்.

668. மூ. உம்பர் தாம் புக்குநின்றநிலே விடப் போக உக்குநின்றனர்.

669. இது முதல் 692 - ஆம் தாழிசையிறுதியாகக் கூறப்படுபவை பிரமா நான்காமுறை தேவர்களைப் படைத்தலும், மீள யுத்தம் தொடங்கலும், திருமாலொழிய ஏனைய தேவர்களும் அவர்கள் படைகளும் மரித்தலுமாம்.

670. பூ. வானவர் கோமகன் - இந்திரன்.

671. பூ. பார்ப்புத்தேள் - பூமியாகிய தெய்வம்.

673. பூ. ஊழித்தீயுவந்தாடுவது: 330-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க.

674. பூ. உயிர்ப்பவர்க்கு நாம்: "பவன முயிர்ப்பு." பொன்வண்ணத். கக.

675. பூ. தழற்பிழம்பு: இறைவனது திருமேனி தழலுருவென்பர்; "அனலன்" (தக்க. 710), "தீத்தானுன், மெய்யெலாம் புள்ளிருக்குவேளூரா."தனிப்.

677. பூ. பண்டை உதை - மார்க்கண்டேயருக்காகக் கூற்றுவனைச் சிவபெருமான் உதைத்தது. உட்கி - அஞ்சி. எதிராது-எதிரில் வாராமல்.

679. பூ. அரிய வீழ்ந்த அருஞ்சிறை: இந்திரன் குயிலானபொழுது அதன் சிறையை அரிந்தமையைக் குறிப்பித்தபடி.

681. பூ. எட்ட - எட்டும்படி.

682. இது முதல் 689-ஆம் தாழிசைகாறும் தேவர் தம்முடைய வாகனங்களாலேயே உயிர்துறத்தல் சொல்லப்படும்; தக்க. 640 - குறிப்பைப்பார்க்க.

பூ. மேகத்து உருமேறு.

683. பூ. கதுப்பு - கன்னம். கடாய் - ஆட்டுக்கிடாய்; "நிலைக் கோட்டு வெள்ளை நால்செவிக் கடாஅய்" (அகநா. கடுசு: கசு), 'யாத்தவென்பதனுற் கடாயென்பதும் யாட்டிற்குப் பெயராகக் கொள்க.' தொல். மரபு. சூ. உ. பேர். உரை.

684. பூ. சட்ட: "சட்டகலை யெட்டுமெரு வெட்டும்வளர் தத்தை பயில் சண்பை நகரே" (திருஞா. தே.), "நான் சட்ட நும்மை மறக்கினுமென்னைக் குறிக்கொண்மினே", "சட்ட விக்கத வந்திறப் பிம்மினே" (திருநா. தே.) தென்னவன்: "அன்னவன் மகிட மான வாற்றினு லஞ்சிக் காலத், தென்னவன் மகிட மேருன்" (அருணசல. பாகம்பெற்ற. ச.) கடா - எருமைக்கடா.

685. பூ. குருதியூற்றிக் குடித்திடு கூளி: இரத்தத்தை நிலத்தில் ஊற்றிப் பின் அதனைக் குடித்தல்; இது புலி முதலிய கொடிய விலங்குக

ளின் இயல்பு : இதனை, "ஒண்செங் குருதி யுவற்றியுண் டருந்துபு, புலவுப் புலி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை" (அகநா. ௩ : அ-௯) என்பதனுலும், "எருத்து வவ்விய புலிபோன்றன" (புறநா. ௪ : ௯) என்பதற்கு, 'கழுத்தைக் கவ்வி உதிரம் உவற்றியுண்ட புலியையொத்தன' என்றெழுதிய அதன் உரையினுலும் அறியலாகும்.

686. மூ. மகரபோசனம் - மகரத்திற்கு உணவு.

687. மூ. மலைமருப்பு : "அந்தமிலா மலைமருப்பின்" (இரணிய வதைப் பரணி, ௬௧௭); மருப்பு, கோடு, சிருங்கமென்பன மலைச்சிகரத்தின் பரியாயப் பெயர்கள். வாயுபகவானுக்குக் கலைமான் வாகனமென்பது, "அருங்கலை யயலுற வதிர்ந்து வீசினுன், பொருங்கலை யெனுமிகற் புரவி வீரனே" (வி. பா. குருகுலச். ௫௭), "கானேறு நீர்க்காசைக் கந்தச் சமீரணனே, மீனேறு மானேறு மேற்கொள்ள" (திருக்காளத்திநாத நுலா, ௧௭௫) என்பவற்ருற் பெறப்படும்.

688. மூ. பரிப்பது - பாதுகாப்பது.

உரை. ஈச சக்கரமென்றது காலசக்கரத்தை; தக்க. 707-ஆம் தாழிசையைப் பார்க்க; சங்கார சக்கரமென்றலும் ஆம்; 714-ஆம் தாழிசை உரையைப் பார்க்க.

689. உரை. மாச்சரியம் - பொருமை. தருமரூப ரிஷப வாகனம் : தக்க. 453-உரை.

690. மூ. நேர் : 110-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப்பார்க்க.

692. மூ. தோளிட மாதிரநேர் : "அருக்கனைப் பரப்படையப் புயத்துறவிட் டடைத்தே." தக்க. 474.

693. மூ. பொக்கம் என்பது செறிவென்னும் பொருள்படுவது; "துடியிடையா ரிணைமுலைக்குச் சேர்வ தாகும், பொக்கன் காண்" (திருநா. தே.), "எயிலார் பொக்க மெரித்த" (சுந்தா. தே.) என்ற விடத்தும் அமைதல் காண்க.

உரை. மேதை - அறிவுள்ளவன். 'மேதையாயும் கண்ணிரண்டும் உடையனும்' என்றது சுக்கிரன் அறிவில்லாதவனென்பதையும் ஒற்றைக் கண்ணுடையவனென்பதையும் குறிப்பிக்கின்றது.

694. மூ. பூரிக்க - படைக்க. பாரித்து - பரப்பி.

695. மூ. யந்த்ரங்கள் - ஆயுதங்கள். மறையோரிறையோன் - திருமால்.

697. மூ. கொத்துத்தலை - கொத்தாகிய தலை. குறளை - கோள். குறளைத்தலை : "அத்தகத்த, வானவர்க டாங்கூடி மந்திரித்த மந்திரத்தை, மேனவில வோடி விதிர்விதிர்த்துத்—தானவருக், கொட்டிக் குறளை

யுரைத்த வயன்சிரத்தை, வெட்டிச் சிரித்த விறல்போற்றி" (நக்கீரதேவ நாயனுர் போற்றிக் கலிவெண்பா.) கொளை - நரம்புக்கட்டு.

உரை. படைவீடென்பது நகரத்தின் பெயராகவும் இருவகை வழக்குக்களிலும் காணப்படுகிறது.

698. மூ. கிளை - தசப்பிரமர். அறைகூவ - பொர அழைக்க.

699. உரை. ரேகைக் கீற்றுப்புரை - ரேகைக் கீற்ருகிய புரை. உச்சாகித்து - ஊக்கங்கொண்டு.

700. மூ. சங்குதிகிரி சந்த்ர சூரியர்: "திங்களும் பருதியுஞ் சங்க முந் திகிரியும்" (திருவரங்கக். ௩௨); சந்திர சூரியர்களை இவ்விரண்டிற்கும் உவமையாகவும் கூறுதல் மரபு; "விரிகதிர் ஞாயிறுந் திங்களும் விளங்கி, ...பகையணங் காழியும் பால்வெண் சங்கமுந், தகைபெறு தாமரைக் கையினேந்தி" (சிலப். ௧௧. ௧௪௩ - ௮); "இருசுட ரிருபுறத் தேந்தி...... வருவபோற் கலுழன்மேல் வந்து தோன்றினுன்" (கம்ப. திருவவதாரப். ௧௩.) 'செம்பொனறுவை குன்ற வேதிகை' என்றதனுல், சக்கரவாள பருவதம் பொன்னிறமென்பது பெறப்படும்; "பொலனேமி" (தக்க. ௨) என்பதனுலும் அதன் உரை, குறிப்பு முதலியவற்ருலும், "பொன்னேமி யளவுந் தன்னேமி நடப்ப" (முதற் குலோத்துங்க சோழன்மெய்க்கீர்த்தி) என்பதனுலும் இது விளங்கும். திருமன் - திருமகளின் தலைவன்.

701. மூ. நுங்குதல்-விழுங்குதல்; "நுங்குவ ருலகையோர் நொடியி லென்றனர்" (கம்ப. திருவவதா. ௧௯.) இன்று யாம் கனல நின்ற நீரில் ஒரு பங்கைப்பெறுக, அவ்வாருயின் எம்முள் அடங்கலாமென்பது கருத்து.

702. உரை. மேகம் செலவுக்கு உவமை: "காரெனக் கடிது சென் ருன்." கம்ப. குகப். ௩௯.

703. மூ. தமனியக் கொன்றை - பொன் போன்ற கொன்றை; "பொன்னென மலர்ந்த கொன்றை", "நெடும்பொறை மிசைய குறுங் காற் கொன்றை, யடர்பொன் னென்னச் சுடரிதழ் பகரும்" (ஐங். ௪௨௰, ௪௩௰), "கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்" (அகநா. கடவுள். ௧.) பண்டுமால்......ஊதவே: தக்க. 342.

704. மூ. கோவுலோகம்: தக்க. 104-ஆம் தாழிசையைப் பார்க்க. மகலோகம்: மகம் - யாகம்.

705. மூ. முரிந்தது - வளைந்தது. கம்பம் - அதிர்தல்.

706. மூ. சோதிச்சக்கரம் - கோள்கள் முதலியவற்றை யடக்கிநின்ற துருவசக்கரம்: "குருமணி மோலித் துருவன் பிணித்த கொழுங்கயிற்றி னொருவுதல் கோளுக்கிலை." பஞ்சாக்கர தேசிகரந்தாதி, ௬௨.

707. மூ. ஞாலநேமி திரைநேமி வரைநேமி: "கடலாழி வரையாழி தரையாழி" (தக்க. 6.) இடை - இடைக்கட்டு.

708. மூ. ஆர்பதங்கள் - நிறைந்த வழிகள்.

709. மூ. இது திருமாலைக்கண்டு வீரபத்திரதேவர் கூறிய குறிப்பு மொழி; 'எம்முடைய வாகனங்களெல்லாம் நீங்கிவிடின் நீர் பழையபடி ரிஷப வாகனமாகவந்து தாங்கமாட்டீர்; முன்போல் அம்பாகி வரமாட்டீர்; எம்முடைய வில்லைப் பிடிக்கமாட்டீர்; இது போலும் இனி எம்பால் நீர் வைக்கும் உறவு' என்பது இத்தாழிசையின் பொருள்.

திருமால் இடபமாய்ச் சுமந்தது, "இடபமதாய்த் தாங்கினான் திரு மால் காண் சாழலோ" (திருவா.) என்பதனால் விளங்கும். சிலை புகுந்து பிடித்தலாவது, திருமால் ஈசுவரனது வாமபாகத்திருப்பதனால் விற்பிடிக் குங்கை இடக்கையாதலின் அக்கை திருமால்கை என்பதைக் குறிப்பித்த படி. திருமால் தேவியாதலின் இடப்பாகத்தே உறைவாரெனவும் ஆம். இங்கே கூறப்பட்ட மூன்று செய்திகளையும், "விரைக்கமல வோடை யாவர் புரத்தைமுனி பாண மாவர் விரித்தகொடி யாவ ரீதலா, விரக்கு மனை தோறு மேறி நடத்துமேரு தாவர் மேவி யிடத்திலுறை தேவியா வரே" (அருணைக்கலம். ௬௨) என்பதிற் காணலாம்.

710. மூ. புனலன் - நாராயணன்; "மாயனுதகத் திருவுடம்புபுக" (தக்க. 711) என்று கூறுவதும் இங்கே கருதத்தக்கது. அனலன்: "தழற் பிழம்பு", "தீயென வின்று கனல", "செய்யவெரி" (தக்க. 675, 701, 711) என ஆசிரியர் கூறிவருதல் அறியற்பாலது.

உரை. ஆராயவரியன்: "தன்மை பிறரா லறியாத தலைவா", "பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான்" (திருவா.); "அளவியை யார்க்கு மறிவரியோன்." திருச்சிற். ௪0.

711. மூ. செய்யவெரியென்றது சிவபெருமானை; "தழற்பிழம்பு" என்றார் முன்னும்; தக்க. 675. சேயோன் - சிவந்த நிறமுடையவன்; "பவளம்போல் மேனி." திருநா. தே.

712. மூ. பஞ்ச வாயுதங்கள்: தமிழ்முடிபு; பஞ்சாயுதமென்பது ஆரிய முடிபு; "பஞ்ச வாயுதமும்." தக்க. 713.

713. மூ. தண்டு - கதாயுதம். பண்டு நீரமுதருத்துமுருவமென் றது, அமுது கடைந்த காலத்தில் தேவாசுரர்களுக்கு அமுதத்தைப் பகிர்ந்தருளத் திருமால் கொண்டருளிய மோகினிவடிவத்தை.

இத்தாழிசையில், திருமாலை வீரபத்திரதேவர் புகழ்வது போலப்பழித் தல் கூறப்பட்டது.

714. மூ. சங்கமென்றது சிலேடை. எங்களுடனே போதும் - எங்க ளுடன் வந்துவிடும்.

உரை. 'இயலிசை நாடகச் சங்கம் இருப்பது எங்கள் குழையில்' என்றதனால் முத்தமிழ்ச்சங்கச் செய்யுட்களையும் சிவபெருமான் திருச்செவி சாத்தியருளுவரென்பதும், இம்மூன்று தமிழிற்கும் தனித்தனியே சங்கங்கள் இருந்தனவென்பதும், இயலிசை நாடகமென்பன மூன்றும் ஒருகொத்தாய் வழங்கப்படுமென்பதும் உய்த்துணரப்படுகின்றன. சக்கரங்கொடுத்தருளினன் ஈசுவரனென்னுங் கதை: "பங்கய மாயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத், தங்க ணிடந்தரன் சேவடிமேற் சாத்தலுமே, சங்கர னெம்பிரான் சக்கரமாற் கருளியவா, றெங்கும் பரவிநாந் தோணோக்க மாடாமோ" (திருவா.), "மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்" (சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டு. க.) மழு வேதயாகத்திற் பிறந்தது: 'மழுவான ஆயுதமும் இவையிற்றில் ஒன்றல்ல, ஓம மந்திரத்தாற் பிராமணர் விடுவித்த பகைப்படை' என்றார் முன்னும்; தக்க. 453-உரை; "அவ்வவ ராபிசார முயன்மிதித் தாடி......கூர் மழுவுந் தீயு, நவ்வியுந் துடியு மேந்தி." திருக்குற். தக்கன்வேள்விச். கக.

715. மூ. நின்மதிப்பு - உம்மை நீரே மதித்தல் என்றலுமாம்.

716. மூ. நடை - கால். ஒரெயிறென்றது திருமார்பிலுள்ள பன்றிக் கொம்பைப்போலும்.

717. மூ. அனைத்தும் வழிபோம் விண்: 'தன்னையொழிந்த நான்கு பூதமும் தன்னிடத்தே அகன்று விரிதற்குக் காரணமாகிய பெரிய ஆகாயம்.' பெரும்பாண். க-உரை.

718. மூ. புரை - துவாரம்.

719. மூ. திரிய - மீள; "ஐயதிரி யத்தருதுமே." தக்க. 724.

720. மூ. படு - மடு; "பனிநீர்ப் படுவில்" (சிறுபாண். கஙு); "பூவற் படுவிற் கூவல்", "தெண்ணீர்ப்படு" (புறநா. நகக: க, நஙஉ: எ.) பகுவிதம் - பலவகை.

721. மூ. கீணிலம் = கீழ்நிலம்.

722. மூ. உலகளந்த வடிவு - திரிவிக்ரமாவதாரம். திருமால் அவதாரங்களில் மச்சாவதாரம் முந்தியதாகலின், "பழைய சேல்வடிவு" என்றார். இதனாற் சேலினும் சுருவானது பெரிதென்று தெரிகிறது.

723. மூ. பூதமைந்தும்......யயமானனு மெனப்புகலுமெங்களை: இவை அட்ட மூர்த்தங்களாம்; சிவபெருமான் அட்ட மூர்த்தங்களையும் தம் திருவுருவமாக உடையாரென்பதை இத்தொடர் புலப்படுத்தும்; 141-ஆம் தாழிசையின் குறிப்பு முதலியவற்றைப் பார்க்க.

"நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன், புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்" (திருவா. திருத்தோணோக்

கம், ரு.) உடற்பேதமைந்து - ஐவகை வடிவம்; அவை முறையே பரத்வம், வியூகம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சையென்பனவாம்; "வடிவைந்தின் வாழுமிடம், வைகுந்தம் பாற்கடன் மாநீரயோத்திவண் பூந்துவரை, வைகுந்த மன்பர் மனஞ்சீ ரரங்கம் வடமலையே" (திருவரங்கத்தந். சுஉ.) அமளி - படுக்கையான ஆதிசேடன்.

725. மூ. ஒருக்க - அழிக்க; "புரங்கண் மூன்று, மொள்ளழலான் மூட்டி யோருக்கி நின்று" (திருநா. தே.), "இன்றேருக்கினே னித்தனை வீரரை." கம்ப. பிரமாத்திரப். ககரு.

726. மூ. விதைக்கும் - பிரயோகம் செய்யும்.

உரை. திரி - ஸ்திரீயென்பதன் திரிபு; "உருக்காயத் திரிமயக்காலுயர்காயத் திரிமறந்தான்." திருந்தற். மந்தமாருத. கக.

727. மூ. வென்றருளுமத் தொல்லை நாயகன் - வீரபத்திரதேவர்.

கூ. கூழடுதலும் இடுதலும்.

இதில், கூளிகள் புடைசூழ மகாகாளி களத்திற்குச் சென்று கூழடக் கட்டளையிட்டருளலும், அவ்வாறே பேய்க்கணங்கள் களத்திலுள்ளவற்றைக் கொண்டு கூழ் அடுதலும், அட்டகூழைக் காளிக்குப் படைத்தலும், பின் எல்லாப் பேய்களுக்கும் கூழ் வார்த்தலும், பேய்கள் கூழை உண்டு சோழ அரசர்களை வாழ்த்தலும் கூறப்படும்.

728. மூ. போர்க்களம் வென்றோருக்குரியதாதலின், 'விடையோன் யாகசாலை' என்றார்; "களங்கொளக் கழல்பறைந்தன", "களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய" (புறநா. ௬ : ௩, ருக : ரு), "அமர்க்கள மரசன தாகத் துறந்து" (சிலப். உ௮: க0௪), "தேன்மிடைந்த தாரினன் செங்களஞ் சிறந்ததே" (சீவக உஎக), 'இத்துணையும் இவன் வெற்றியாதலின், இவன் களமென்றார்' (ஷ ந. உரை), "ஏந்துவாட் டானை யிரிய வுறைகழித்துப், போந்துவாண் மின்னும் பொருசமத்து-வேந்த, ரிருங்களி யானை யினமிரிந் தோடக், கருங்கழலான் கொண்டான் களம்", "ஒன்றி லிரண்டாய்ந்து மூன்றடக்கி நான்கினால், வென்று களங்கொண்ட வேல் வேந்தே" (பு. வே. க௮0, உஉரு); இவ்வாறு களத்தைத் தமதாக்கிக் கொள்ளலை, 'போரண்முல்லை' என்னும் புறத்துறையுளடக்குவர்; பு. வே. க௮0. முடிய - முற்ற. கட்டுரைப்பது-கட்டுரைக்க; வியங்கோள் மாத்திரையாய் நின்றது; "நீகழுவிற் புகுவிப்பது" (தக்க. 203) என்பதும் "மறப்ப தறிவிலென் கூற்றுக்களே" (திருச்சிற். ௭எ) என்றவிடத்து, 'மறப்பதென்பது வியங்கோள்' என எழுதிய உரையும் ஈண்டுக்கோடற் குரியன.

729. மூ. சுமக்கு நாகம் - ஆதிசேடன். 'சுரர்பிணத்தொகை........ கூழடுமின்' என்ற பணிப்பிற்கேற்பக் கூளிகள் கூழட்டமை, "இமையவர் பிணங்கொண் டெண்டக், குன்றுகொண் டட்டகூழ்" (தக்க. 759) என்ப திற் கூறப்படும். யாளியூர்தி: 76-ஆம் தாழிசைக்குறிப்பைப்பார்க்க.

730. மூ. மறுவேறுண்ட - குற்றப்பட்ட. யானைத்தலைகளை அடுப் பாகக் கொள்ளல்: "அழிமதத்த மத்தகங்க ளடுப்பாகக் கடுப்பாக்கொண் டடுமி னம்மா" (கலிங்க. ௫௦௪.) கடுப்பில் - விரைவில்.

உரை. அத்தாழியென்பதற்கு இங்கே உரையெழுதியவாறே, 739-ஆம் தாழிசையில், "அம்மிடாக்கள்" என்பதற்கு, 'திக்கசங்களின் வயிறு கள்' என்றெழுதுவர்.

731. மூ. நகுசிரம் - நகுதலை.

732. மூ. எழ்புரவிகள்: சூரியனுக்குக் குதிரைகள் எழென்பது 495-ஆம் தாழிசைக்குறிப்பால் உணரப்படும்.

இறந்தவர்கள் பற்களை அரிசியாகக் கொண்டாரென்று பாடுதல் பரணி பாடுவார் மரபு; "வானவர் பல்லும்...அரிசியா" (தக்க. 733), "ஆய்ந்த வெண்பல்லரிசி", "கலிங்கர்தம், பல்லைத் தகர்த்துப் பழவரிசி யாகப் பண் ணிக் கொள்ளீரே" (கலிங்கத்துப்பரணி, ௧௩௩, ௫௧௧), "நீளெயி றுதிர் செய் தரிசி புடைத்திடித்து", "மிடையிரு வினைகள் பற்கள் மேவரு மறியார் பற்கள், அடையவு மிடித்தி ராகி னடங்கலு முலையுட் பெய்யீர்" (அஞ்ஞவதைப்பரணி, ௪௩௬, ௪௫௦), "பயந்த மாயையின் மக்களின் பற்க ளைப் பரம ஞாருள் பாடி யிடித்துமே", "மோகர்தம் பல்லெலா முறியக் குத்தியே" (மோகவதைப்பரணி, ௭௬௪, ௭௬௫), "உலகரெயி றெனு மரிசி யூழ்முறைகுற் றினிச்சமைக்க வொருங்கு வாரீர்" (பாசவதைப் பரணி, ௬௮௧), "பல்லு குத்தன பழவரிசி யாக்கியே." இரணியவதைப் பரணி, ௬௪௨.

734. மூ. திரிவிக்கிரமன் முடியாதலின் 'பெருமுடி' என்றார்.

735. மூ. யானைக்கோட்டை உலக்கையாகக் கோடலை, "வயக்களிற் றுக் கோடுலக்கை யாக", "கொல்யானைக் கோட்டால் வெதிர்நெற் குறு வாநாம்" (கலி. ௪௧: ௧-௨; ௪௨: ௭); "யானை வெண்மருப்புலக்கை" (சீவக. ௧௫௬௨), "வஞ்சியகளிர் குறுவரே வான்கோட்டால்" (சிலப். ௨௬: 'சந்துரற்பெய்து'), "பைங்கண் வேழத்துப் பணைமருப் புலக்கை யின்" (பெருங். ௨. ௧௪: ௪௬), "பைம்பொன் னறைமேல்...மருப் போச்சி" (சூளா. சுயம். ௧௦௬), "போதகக் கோட்டுநீ டுலக்கை பட்டு", "கொல்யானைத், தந்த வுலக்கை தனையோச்சி" (கலிங்க. ௧௩௩, ௫௧௩), "உயர்ந்த வாரணக் கொம்பே யுலக்கையா" (மோக. ௭௬௪), "உலக்கை

யும் யானையி னுயர் மருப்பையே'' (இராணியவதை. ௬௪௪) என்பவற்று லுணர்க. முப்பத்திரண்டு : திக்குயானை ஒன்றுக்கு நான்காக எட்டியானை களுக்கு உள்ளவை முப்பத்திரண்டு கொம்புகள்.

736. மூ. சுளகு - கொழித்தற்குரிய ஒருவகை முறம். யானைச் செவிகள் சுளகு : "பணியாத வழுதியர்தம் பாய்களிற்றின் செவிச்சுளகு பலவுந் தூக்கி" (கலிங்க. ௬௯.), "யானைச் செவிமுறத்தா, லொன்றொன்று தெள்ளியமா" (இராணியவதை. ௬௬௧.) முரியற - முரிந்த அரிசி போக.

737. மூ. திணுங்கியது - நெருங்கியது ; இங்கே உறைந்ததென்று பொருள்கொள்க ; "திணுங்கல்......நெருங்கல்" (சூடாமணி. அ : ௧௪.) அற்றை நாள்-இந்திரன் போர்செய்த நாள்.

739. மூ. துருத்தி - நீர்வீசு கருவிகளுள் ஒன்று ; இது பெருந் துருத்தி, மட்டத் துருத்தியென இருவகைத்து; சூடா. ௭ : ௬௧ - பார்க்க. 'வாளில் வெட்டி வாரணக்கை தோளி விட்ட மைந்தர் தாம், தோளிலிட்டு நீர் விடுந் துருத்தி யாள ரொப்பரே'' (கலிங்க. ௪௨௨), "செம்பொன் செய் துருத்தி தூம்பு...மாறியாட." திருவிளை. ௧௧ : ௨௪.

740. மூ. துளி - மதநீர்த்துளி; பொரிவு - பொரிந்திருக்கும் பகுதி. குருதியில் மூழ்கல் : "குருதியாடி", "குருதிமடுப் பாய்ந்து நீந்தி யாடீரே", "ஆழ்ந்த குருதி மடுநீந்தி" (கலிங்க. ௪௯0, ௪௯௪, ௪௯௬) ; "திரைமண்டு செஞ்சோரி நீரிற் குளித்து." இராணியவதை. ௬௨அ.

741. மூ. நிணவெள்ளைக்கோவை - நிணமாகிய வெள்ளிய ஆடை. நிணம் உடையாகக் கொள்ளப்படுதலை, "நிண மீக்கொள் தானை" (சீவக. ௧0அ0), "சுற்ற நிணத்துகில் பெற்றனம்", "வீழ்ந்த கலிங்கர் நிணக்கலிங் கம் விரித்து விரித்துப் புனையீரே", "நிணத்துகிலால்" (கலிங்க. ௧௫௭, ௪௯௬, ௫௫௩), "நிணத்துகில் விரித்துச் சாத்தி" (இராணியவதை. ௬௩௫) என்பவற்றிலுங் காணலாம்.

742. மூ. குருதியின்குழம்பு...குங்குமச் செச்சை : "ஒன்றிய வுதி ரச் செச்சை." சீவக. ௧0அ0.

743. உரை. சூட்டுப்பணிகள் - சூட்டாகிய ஆபரணங்கள் ; "தாமரை மொட்டிற் செய்த தனிப்பெருஞ் சூட்டு" என்பர்பின் ; தக்க. 744.

744. மூ. தாமரைமொட்டு - இங்கே இருதய கமலம்.

745. மூ. அரசு - புத்ததேவனுக்கிடமாகிய அரசமரம். அசோகு - சினதேவனுக்கு இடமான அசோகமரம். தோற்றவர் தம்முரசுகளைப் போர்க்களத்திற் போகட்டுவிட்டுச் செல்லுதல் மாபாதலின், 'அமரரிட்ட முரசு' என்றார் ; "உதியர், இடப்புண்ட பேரிஞ்சி வஞ்சியி லிட்ட, கடப்ப முதுமுரசங் காணீர்" (இராசராச. அ௭), "உரைசால் சிறப்பின் முரை

சொழிந்தனவே"; "விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கண் முரசம், பொறுக்குந ரின்மையி னிருந்துவிளிந் தனவே", "மலைந்தோர், விசிபிணி முரசமொடு மண்பல தந்த, திருவீழ் நுண்பூட் பாண்டியன்." புறநா. சுஉ : கூ, சுங : எ - அ, கஎகூ : ங - ரு.

உரை. எங்குத்து - எவ்விடம், எங்குள்ளது; இச்சொல் எங்குத்தை யெனவும் வழங்கும்; "இங்கிட்டுச் சுட்டபி னெங்குத்தைக்குச் செலுமிது." திருநா. திருவேகாதசமாலை, ரு.

748. பூ. எருவை - தலைவெளுத்து உடல் சிவந்திருக்கும் பருந்து; கழுகுமாம்; புறநா. சுச - உரை. எருவையும் பருந்தும் ஊனுணவை விரும்பி வரும். சுருவை - யாகாக்கினியில் நெய்யை முகந்து சொரியும் ஒருவகை அகப்பை; "சுருவையான் முகந்த நெய்யைச் சுருதியா லோமஞ் செய்தான்", "சுருவையி னறுநெய் வார்த்து." வி. பா. இராசசூய. கoகூ, நச்சுப். கச

749. பூ. துணியைப் பிடித்துக்கொண்டு உலைவைத்த பாத்திரங்களை அடுப்பினின்று இறக்குதல் வழக்கம்; "எடுத்துக் கைபிற் கவிழாமே யிவுளித் துணியிட் டிருமருங்கு, மடுத்துப் பிடித்து மெத்தெனவே யடுப்பி னின்று மிழிச்சீரே." கலிங்க. ருஙகூ.

750. பூ. பூத்தன - நீறாயின. நீறு பூத்த நெருப்பென்பது மரபு. "ஆறுமே லாறியபி னன்றித்தங் கைக்கொள்ளார், நீறுமேற் பூத்த நெருப்பு" (பு. வெ. கசுகூ.) சோறு சமைத்த பாத்திரங்களில் திருநீற்றுக் குறியிடுதல் மரபு; சைவசமயநெறி, பொது. ஙஎo-ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரையைப் பார்க்க.

751. பூ. பரிகலம் - உணவுப்பாத்திரம்; "பரிகலம் பேரப் பற்றீர்" (தக்க. 754.) வாரீர் - வருவீராக.

753. பூ. பக்கத்து - தேவியின் பக்கத்து.

755. பூ. தெண்ணீரமுது - தெளிந்த நீராகிய அரிய உணவு; "துப்பாய தூஉ மழை." குறள். கஉ.

756. பூ. யானையின் மத்தகத்தில் முத்துண்டாதல், "வெங்கைக் களிற்றுபய கும்பத்து முத்துதிர" (குலோத். பிள்ளைத்.), "வெங்கயத்தின் மத்தகத்தின் வீழுமுத்து", "புனைபோ தகமத் தகமுத்தும்" (கலிங்க. சகசு, ருoக) என்பவற்றாலும் அறியப்படும். பிளவு - பாக்குத் துண்டு; முழுப்பாக்கிற்கும் வழங்கும்; "பாட்டின் பிளவும்" (கலிங்க. ருஎo), "வெற்றிலையின் முன்னே வெறும்பிளவை வாயிலிட, நற்றிருவா மங்கை நடப்பளே" (தேரையர்வெண்பா), "பிறகு பிளவு கிடைத்த தென்று லா றுகப் பிளந்துகொள்ள." தனிப்.

757. மூ. ஈரைந்திந்திரதரு: "பத்துவகைப் பாதவம்" (சூளா. துறவு. கஅறு.) இலைச்சுருள் - சுருட்டிய வெற்றிலை; "இலைச்சுருளைப் பிள வோடே குதட்டிய." திருப்.

758. மூ. நீறு - சுண்ணம்பு. அடைக்காய் - வெற்றிலையோடு கூடிய பாக்கு; "விஞ்சிய வடைக்கா யுண்டி." அருணசல. திருமலைவலம். உசு.

759. மூ. ஈண்ட - விரைய; "ஈண்டு செலற்கொண்மூ." புறநா. கசுக: உ.

760. உரை வட்டில் - ஒருவகைப்பாத்திரம், பெருங்கிண்ணம்; "ஈச்சோப்பி வட்டில்" (திருஞா. தே.), "நாளதினுலே கொடுத்த பொன் னின் வட்டில் ஒன்று." தஞ்சைச்சிலாசாஸனம்; S. I. I. Vol. II p. 15.

761. மூ. நிலம் திண்மையதாகலின், 'மைந்து கூர் நிலம்' என்றார்; "மண்கடினமாய்த்தரிக்கும்" (உண்மைவிளக்கம், கo.) சலனம் காற் றின் தன்மையாதலின், 'வழங்குமாருதம்' என்றார்; "வண்கால் பரந்து சலித்துத் திரட்டும்" (உண்மை விளக்கம், கo.) அடுங்களோடும் - காய்ச் சிய கள்ளோடும். அடுங்களோடுமெடுங்களே: "மதுவொடு மண்ட கடத் தடா மடுக்க வெடுக்க வெடுக்கவே." தக்க. எசுக.

உரை. பூதங்களின் கர்த்தாக்களான ஐவர்: "பாராதி யைந்துக்கும் பன்னுமதி தெய்வங்க, ளாரா ரயனரி தேவராம்." உண்மை விளக்கம், அ.

762. மூ. இரைப்பு: தக்க. 129-ஆம் தாழிசைக்குறிப்பைப்பார்க்க.

763. மூ. தன்னென்றது பிரமாவை.

764. மூ. வந்தது: முற்று.

இதிற் கூறப்பட்டவன் இந்திரன்.

765. மூ. எயிறிழந்தவன் சூரியன். நிலாவையும் விலாவையும் இழந்தவன் சந்திரன். பூதகணங்களால் நிலத்திற்றேய்க்கப்பட்டமையால் சந்திரன் விலாவையிழந்தான்.

767. மூ. நெய் பாலென்பவை ஆகுதிகள்.

768. மூ. 'மாய்குடிக்கு நிமித்தமாக மகட்பெறும்' என்பதனோடு, "தாதை யாகஞ் சகத்திற் பிளந்திடப், பேதை யாய்கின் றவனவன் பிள் ளையே" என்ற கஞ்சவதைப்பரணிச்செய்யுள் ஒப்பிடற்பாலது.

769. அண்டகடத்தடா: கடாகமென்பது கடமென வந்தது, தடா கம் தடமென வந்தாற் போல. தடா: "தடாப்பலவும்" (தக்க. 230), "தலைகளைத் தடாக்க ளாக்கீர்." மோகவதைப். எகக.

770. மூ. 'அடிக்க வடிக்கவெழு மருகப்பேய்' என்றது வெல்ல வெல்ல ஒழியாமல், சமயவாதஞ் செய்ய அவர் வருதலைக் குறிப்பித்தபடி. பிடிக்க-நிறைய.

771. பூ. மண்டை: தக்க. 393-உரைக்குறிப்பைப்பார்க்க; "உண்டுடுக்கை விட்டார்களு முயர்கஞ்சி மண்டை கொடேரும்" திருஞா. தே. பிரமபுரம்.

772. இத்தாழிசையிலும் அடுத்த தாழிசையிலும், இப்பரணிப் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய இரண்டாம் இராசராசசோழனுடைய முன்னோர்களை வாழ்த்தலும், 774-ஆம் தாழிசைமுதல் 777-ஆம் தாழிசைமுடிய அவனை வாழ்த்தலும் கூறப்படும்.

தஞ்சை இராசராசேசுவரத்து எழுந்தருளிய பெருவுடையார் திருமேனியின் பருமையை நினைந்து, "தாராக வண்டந் தொடுத்தணிந்தார்" என்றார் போலும். 'தாராகவண்டந் தொடுத்தணிந்தார்' என இங்கே சிவபெருமானைக் கூறியவாறே தேவியை, "அண்டபகி ரண்டமெலாம்...... கொண்டபடி கோத்தணியுங் கோவையோ குறித்திலனால்" (கஅஅ) என்றார் பாசவதைப்பரணியுடையார். முதல் இராசராச சோழதேவர் தஞ்சை இராசராசேசுவரம் சமைத்தாரென்பது, "உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜதேவர் தஞ்சாவூர்க் கோயிலினுள்ளால் இருமடி சோழனின் கீழைத் திருமஞ்சனசாலைதானஞ் செய்தருளாவிருந்து பாண்டிய குலாசனி வளநாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றத்துத் தஞ்சாவூர் நாம் எடுப்பிச்ச திருக்கற்றளி ஸ்ரீராஜராஜீச்வரமுடையார்க்கு" (S. I. I. Vol. II. p. 2) என்ற அக்கோயிற் சாஸனத்தாலும் பிறவற்றாலும் அறியப்படும்.

773. பூ. இரண்டாங் குலோத்துங்கசோழன் தில்லையம்பலத்தைப் பொன் வேய்ந்தான். திருத்தில்லையில் இவன் பின்னும் செய்த திருப்பணிகளைப்பற்றி இந்நூல், 777, 804, 806, 808, 809, 810 - ஆம் தாழிசைகள் கூறும்; "கோலத்தாற் கோயிற் பணிகுயிற்றிச் - சூலத்தா, னாடுந் திருப்பெரும் பேரம்பலமுங் கோபுரமு, மாடம் பரந்தோங்கு மாளிகையும்-கூடிப், பொலங் கோட்டு மாமேருப் பூதரமும் போய, வலங்கோட் டிகிரியு மான" (குலோத். உலா), "மாளிகையும் பீடிகையும்......தூயசெம், பொன்னிற் குயிற்றி......மூழ்குவித்த, சென்னி" (இராசராச.) என்ற இந்நூலாசிரியர் வாக்காலும், "சென்னி யபயன் குலோத்துங்க சோழன் றில்லைத் திருவெல்லை, பொன்னின் மயமாக் கியவளவர் போரே றென்றும் புவிகாக்கும், மன்னர் பெருமா னநபாயன்" (பெரிய. சண்டேசு. அ); "ஒன்றியசீரிரவிகுல முவந்தருளி யுலகுய்யத், துன்றுபுகழ்த் திருநீற்றுச் சோழனென முடிசூடி, மன்றினடந் தொழுதெல்லை வளர்கனக மயமாக்கி, வென்றிபுனை யநபாயன் விளங்கியபூங் கழல்போற்றி" (கோயிற்புராணம், பாயிரம்; கஉ), "பருதிகுலந் தனிலுதித்துப் பாசமய விருளகற்றிப் பாமணுடும், பொருவருபே ரம்பலமுங் கோபுரமு மாலயமும் பொன்வேய்ந்தண்மைச், சுருதியுடன் சைவநெறி தழைத்தோங்கத் திருநீற்றுச் சோழ

னென்று, குருமணிமா முடிபுனைந்த குலோத்துங்க வளவனருள் குறித்து வாழ்வாம்" (சிதம்பர புராணம், பாயிரம், கக) என்பவற்றாலும் குலோத்துங்க சோழன் திருச்சிற்றம்பலத்தைப் பொன் வேய்ந்தமை அறியப்படும்.

774. மூ. இரட்டன் - ராஷ்டிரகூடத்தரசன்.

775. மூ. அவனிதிருமகட்காக .. சுங்கம் - பூமிக்காகவும் பொருளுக்காகவும் வாங்கிவந்த சுங்கம்.

776. மூ. செரு தந்து அரித்து - யுத்தத்தை உண்டாக்கிக்கெடுத்து.

உரை. பாட்டுண்டார் - பாடப்பெற்றார்.

777. மூ. இத்தாழிசையிற் கூறப்பட்டசெய்தி, "தில்லைத் திருமன்றின் முன்றிற் சிறுதெய்வத், தொல்லைக் குறும்பு தொலைத்தெடுத்து....,கோயிற் பணிகுயிற்றி" (குலோத்துங்கசோழனுலா), "பொன்னிற் குயிற்றிப் புறம்பிற் குறும்பனைத்து, முன்னர்க் கடலகழின் மூழ்குவித்த - சென்னி" (இராசராச.) என்பவற்றிலும் குறிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'முன்னைக் கடல்புக' என்றதொடரும், 'முன்னர்க் கடலகழின் மூழ்குவித்த' என்ற தொடரும் பொருளால் ஒத்திருத்தல் காண்க. இரண்டாங்குலோத்துங்கன் நீலநிறமுடையவன் ஆதலின், 'கொண்டல்' என்றார்; இது, "கொற்றக் குலோத்துங்க சோழன் குவலயங்கண், முற்றப் புரக்கு முகில் வண்ணன்", "தடமுகி, லஞ்சன சைல மபிடேகஞ் செய்ததென, மஞ்சன மாடி", "கிளைக்குஞ் சுடரிந்த்ர நீலக் கிரியை, வளைக்கு மிளநிலா மானத் - திளைக்கு, முருவுடை யாடை தரித்து", "திருமார்பிற், கார்க்கடன் மீதே கதிர்முத்தத் தாமங்கள், பாற்கடல் சேர்ந்த தெனப்பரப்ப", "கார்க்கடலில், வந்த வனச மதிபோல மற்றது, தந்த கடவுண் மணிதயங்க", "மைம் முகில்வண்ணத்து வானவன்" (குலோத். உலா); "தீராத பச்சைமுகில் செங்கீரை யாடியருளே", "ஒளிபெற வருமுகில் கொட்டுக சப்பாணி", "மரகத நிறத்தபய மனுசரித சக்ரதா மதலையிதழ் முத்தமருளே" (குலோத். பிள்ளைத்.) என்பவற்றாலும் தெளியப்படும். மரகதமேரு வென்றமையின் இரண்டாம் இராசராசசோழனும் நீலநிறமுடையானென்பது பெறப்படும்; இதனை, "மஞ்சாயகோல மணாளன்" (இராசராச.), "கருமாமுகிற் றிருநிறத்துக் கனகளப ராஜராஜன்" (இரண்டாம் ராஜராஜன் மெய்க்கீர்த்தி) என்பனவும் வலியுறுத்தும்.

உரை. சிலுகு - சண்டை ; "கலைகற்ற பேய்களொடு சிலுகிட் டுலாவுவன" (அஞ்ஞவதைப்.), "செறிவற்றி யாவினையு மளவிட்ட தாகமிகு சிலுகிட் டுலாவுவன கோடியே", "சிலுகிட் டேவிழ மோதுவ" (பாசவதைப். கஎ, கசு), "மதனன்சிலு கறியாதவண் மயலெப்படி யானள்." தனிப்.

கo. களங்காட்டல்.

இதில், சிவபெருமான் தேவியோடு இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளிப் பேய்களாகிய தேவர்களைத் தேவிக்குக் காட்டுதலும், தேவிமுனிவாறி, பொறுத்தருள வேண்டுமென்று வேண்டலும், அவர் தக்கனுக்கு மோத்தைத்தலையையும் ஏனைய தேவர்கட்கு அவரவர்களுடைய உடம்பு முதலியவற்றையும் பதவிகளையும் அளித்தலும், அவற்றைப்பெற்ற தேவர்கள் வீரபத்திர தேவரை வணங்கி விடைபெற்று வாழ்த்திப்போதலும் கூறப்படும்.

778. மூ. ஒரு மருங்குடைய மூலநாயகி: "ஒரு பக்கமாய பரம்பான் தேவி" (தக்க. 245.) வெள்ளைவிடை: "வெள்ளையே றேறும் விகிர்தா போற்றி" (திருநா. தே.), "ஆனல்வெள் ளேற்ற வாரூ ரப்பனே யஞ்சினேனே" (சுந்தர. தே.), "விண்ணிடை நின்ற வெள்ளை விடையவர்", "செங்கண் வெள் ளேற்றின் பாகன்" (பெரிய. } இயற்பகை. ௩௩, குங்கிலியக். ௨௩.) இராசராசபுரியீசர்: தமிழ் முடிபு.

உரை. மூலப்பிரகிருதியான மாயாசத்தி: 'மூலப்பிரகிருதி' என்பது லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தில் 397-ஆம் திருநாமமாகக் காணப்படுகின்றது.

779. மூ. இராசராசபுரியீசர் (778) உணர்த்திவரவெனக் கூட்டுக. முன்னை முனிவு: 294-ஆம் தாழிசையிற்பார்க்க.

780. மூ. பேய்க்கு நிழலைக்கூறுவது, "சாயையே போல நின்ற தொருகரும் பேயைப் பாராய்" (தக்க. 785) என்பதிலும் காணலாம்; "நிழல்போ னுடங்கிப் பேயாட" (சீவக. ௩0௧) என்பதும் இக்கருத்தை யுணர்த்துகின்றது.

781. மூ. பொன்முகமொன்று பண்டு போனது: 697-ஆம் தாழிசையில், "கலனுகிய முன்னைக் குறளைத்தலை" என்பதன் உரையைப் பார்க்க. தன்முக மைந்தும்: "ஐம்முகத்தயன்." காஞ்சி. வயிரவீச. ரு.

782. மூ. அங்கு - அமராவதியில்.

785. மூ. நிருதிக்குப் பேய்வாகனமென்பது 498 - ஆம் தாழிசைக் குறிப்பாலுணரப்படும்.

786. மூ. தன்னகத்தங்கியென்றது வடவைத்தீயை. வயிற்றுத்தீ யென்றது பசித்தீயை; தக்க. 557 - ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப்பார்க்க. வருணன் பாசமுடையானென்பது 491 - ஆம் தாழிசைக் குறிப்பினுலறியப்படும். குடதிசை - மேற்றிசை.

787. மூ. அழிபசி - மிக்கபசி; "அற்றா ரழிபசி தீர்த்தல்" (குறள். ௨௨௬); குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றை அழிக்கும் பசியென்னலுமாம்; "மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை, தானந் தவமுயற்சி

தாளாண்மை - தேனின், கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும், பசிவந் திடப்போம் பறந்து" (நல்வழி), "குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப் பங் கொல்லும், பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடூஉம், நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும், பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும், பசிப்பிணி யென்னும் பாவி" (மணிமேகலை, கக : எசு - அ௦) என்பன இக் கருத்தை வலியுறுத்தும்.

783. மூ. கெடுமதிப்பேய் - கெட்டசந்திரனுகியபேய்; கெட்ட புத்தி யையுடைய பேய் என்றுமாம்.

உரை. 'இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள்' என்றது 'நங்கையர்' என்ற மூலத்தின் உரை.

789. மூ. கருத்துப்பேயேற-உள்ளத்தில் பேயேறினற்போன்ற மயக் கம் உண்டாக. கழிபசி - மிக்கபசி.

790. மூ. முத்தெருத்துப்பேய் : எருதும் பேயாயிற்றெனவுணர்க.

792. மூ. ஆயும் : முற்று. அரும்பசி - தீர்த்தற்கரிய பசி.

793. மூ. அணங்குநீ வணங்காயாக வன்றிகழ்ந்தது : 299-ஆம் தாழிசை உரையைப்பார்க்க.

795. மூ. முதல் - காரணம். உறவதென் - நிமித்தம் யாது.

797. மூ. மோத்தை - ஆட்டுக்கிடாய்; தக்க. 47.

798. மூ. பதங்கள் - பதவிகள்.

799. மூ. குனிசிலைவீரனென்றது வீரபத்திரதேவரை.

கக. வாழ்த்து.

இதில் நூலாசிரியர், தம்மையாதரித்து வந்த இராசராச சோழ தேவரையும், மறையவரையும், திருமகள் கலைமகள் முதலியவர்களையும் வாழ்த்துகின்றார்.

800. மூ. இஞ்சி - மதில். வஞ்சி - சேரர்கள் இராசதானி. வாகை - வெற்றிமாலை.

இதனல் சோழன் வஞ்சியைத் தாக்கிச் சேரனை வென்று வாகை சூடினனென்பது பெறப்பட்டது. இந்த வெற்றிச்செயல், "உதியர் - இடப்புண்ட பேரிஞ்சி வஞ்சியி லிட்ட, கடப்ப முதுமுரசங் காணீர்" (இராசராச.) என்ற விடத்தும் கூறப்படுதல் அறியற்பாலது.

801. மூ. வில்லவன் - சேரன். வில்லர் - வில்வீரர்கள். மகோதை: சேரராசதானியாகிய கொடுங்கோளூரின் பரியாயநாமம்; **பெரிய.** சேரமான். ௬. வல்லபிரானென்றது இரண்டாங்குலோத்துங்க சோழனை. இத்தாழிசையிற் கூறப்பட்ட செய்தி, "மறிப்ப மறிந்துகு மல்லரா ணப்

பொறி வில்லா ணத்தினர்தாம் வஞ்சியை விட்டக லஞ்சிய கோதை மகோதை மதிற்கதவம், பறிப்ப......பெயரும்......மன்னவர் மன்னவனே" (குலோத். பிள்ளைத்.) என்பதிலும் கூறப்படுகிறது.

802. மூ. குறுகுமுடுக்கு - குறுகிய சிறுதெரு; மூலைக்கண் உள்ள சிறுதெருவுமாம். மறுகு - பெருந்தெரு. மறுகுவகுத்தது தில்லையிற்போலும். இரண்டாங்குலோத்துங்கசோழன் தில்லையில் மறுகு வகுத்தானென்பது, "திருவீதி யீரிரண்டுந் தேவர்கோன் மூதூர்ப், பெருவீதி நாணப் பெருக்கி" (குலோத். உலா), "குளிகையு மெத்தெருவுந் தோரணமும்......குயிற்றி" (இராசராச.) என்பவற்றால் அறியப்படுகிறது.

803. மூ. தென்னவர் - பாண்டியர். வரோதயன் - வர உதயன்; வரத்தால் உதித்தவன்.

இதனால் சோழன் மதுரைமேற் படையெடுத்துப் பாண்டியரை வென்றானென்பதறியப்படும். 805 - ஆம் தாழிசையிலும் இது கூறப்படும்.

804. மூ. சிதம்பரம் திருக்கோயிலிற் பொன்னாலாகிய கற்பக தருக்களை அமைத்தானென்பது கருத்து; இங்ஙனமே இராசராசனுடைய முன்னோரும் திருச்சிற்றம்பலத் திருக்கோயிற் பணிசெய்கையில் பொற் கற்பக தருக்களை அமைத்தனரென்று தெரியவருகின்றது; "பைம்பொற் குழித்த பரிகல முதலால், செம்பொற் கற்பகத் தொடுபரிச் சின்னமும், அளவில் லாதன வொளிபெற வமைத்து" (விக்கிரமசோழதேவர் மெய்க்கீர்த்தி), "அற்பக லாக வனந்த சதகோடி, கற்பக சாதி கதிர்கதுவ...... திகழ்வித்து." குலோத். உலா.

805. மூ. மீனவன்-பாண்டியன்; சோழன் பாண்டிய நாட்டையும் உடையவனாக இருந்ததுபற்றி, 'மீனவன்' என்றார். மானதன்: "மானதன் மூரிக் களிறு", "மானதன் மெல்லலன் கவரி", "வயிராகரமெறிந்த மானதன் கண்டன்." இராசராச.

806. மூ. மும்மதமான் - யானை.

ஆனிரை தந்ததும் மும்மத மானிரை தந்ததும் சிதம்பரம் திருக்கோயிற்குப் போலும்.

807. மூ. பரகேசரி: சோழவரசர்கள் கொள்ளும் வம்சப்பட்டம். ராஜகேசரி, பரகேசரி என்ற இரண்டு பெயர்களும் மாறி மாறிச் சோழர்களாற் கொள்ளப்படுவன. அம்முறையே, இப்பரணியைப் பாடுவித்தோனாகிய இரண்டாம் இராசராசசோழன் பரகேசரி யென்னும் பட்டமுடையான்; இதனை, "கோ பரகேசரி பன்மரான திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீராஜராஜ தேவர்க்கு" என்ற அவ்வரசன் மெய்க்கீர்த்திப் பகுதியாலும் அறியலாம்.

808. ம. இதிற் கூறப்பட்ட திருப்பணிகளெல்லாம் சிதம்பரத்திற் செய்யப்பட்டனவென்று, "கிகரி, லெரிபொற் படர்பாறை யென்னலா யெங்கும், விரிபொற் றிருமுற்ற மின்னச் - சொரிபொற், கடாரம் பனிநீர் கவினிக் கனபொற், றடாகங்க ளாகித் ததும்ப", "தலையில், மகரங்கொள் கோபுரமும் வான விமானச், சிகரங்க ளாகித் திகழ" (குலோத். உலா), "மாளிகையும் பீடிகையு மாடமுங் கோபுரமும்......குயிற்றி" (இராசராச.) என்பவற்றாலறியப்படும்.

809. மூ. கோயிலென்றது சிதம்பரம் கோயிலை. இத்தாழிசையிற் கூறப்பட்ட செய்தி, "நிலையேழு கோபுரங்க ணேரே நெருங்கு, மலையேழு மென்ன வகுத்து" (குலோத். உலா) என்புழியும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

810. இத்தாழிசையால் தில்லையின் எல்லையில் இரண்டாம் குலோத் துங்கன் மண்டபங்கள் கட்டினன் என்று தெரிகிறது.

மூ. எல்லையின் மண்டபம் - எல்லையினிடத்தே மண்டபம்; எல்லை யில்லாத மண்டபமென்னலுமாம்; இராசராசசோழனுலாவில் இரண்டாம் குலோத்துங்கனைப் பற்றிக் கூறும்பகுதியில், "சிற்றம் பலமுந் திருப் பெரும்பே ரம்பலமும், மற்றும் பலபல மண்டபமும்......குயிற்றி" எனக் கூறப்பட்டிருப்பதும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

811. மூ. மகத்தவர் - யாகம் புரிபவர்கள்.

812. மூ. மண்டல மால்வரை - சக்கரவாளகிரி. குடக்கோழி - மேற்கேயுள்ள உறையூர்; உறையூர் சோழ அரசர்களின் இராசதானி களுள் ஒன்றாகையால் அதனை இங்கே வாழ்த்தினர்; "கோழிக்குங் கோமானே" (விக்கிரமசோழன் உலா), "கோழித் திருநகரக் கொற்றவற்கு வெற்றிப்போ, ராழித் திருக்கை யபயற்கு" (குலோத். உலா), "உறந்தை பிரான்" (குலோத். பிள்ளைத்.) வற்றாத காவிரி: "வற்றாத பொன்னி நதி" (குலோத். பிள்ளைத்.), "வான்பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா, மலைத்தலைய கடற்காவிரி" (பட்டினப்பாலை, ரு - சு), "அலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றோன்றினு, மிலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினு, மந்தண் காவிரி வந்துகவர் பூட்ட" (புறநா. ௩௫ : சு - அ), "கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும், விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்......காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை" (சிலப். ௧௦ : ௧௦௨-அ), "கோணிலை திரிந்து கோடை நீடினுந், தானிலை திரியாத் தண்டமிழ்ப் பாவை", "தவாநீர்க் காவிரிப் பாவை" (மணி. பதிகம், ௨௪ - ௫; ௩ : ௫௫), "காவிரி யென்னத் தப்பாக் கருணையான்" (வி. பா. அருச்சுனன்றவநிலை. ௨௪.) வராசராசன்: "வராச ராசன்கை வாளென்ன வந்தே." தக்க. 549.

813. மூ. ஆக்கம்பெருக்குமடந்தை - திருமகள். ஆற்றங்கரைச் சொற்கிழத்தி - கூத்தனூரில் அரிசிலாற்றங்கரையில் கோயில் கொண்டிருக்கும் கலைமகள். இக்கூத்தனூர் சோழ அரசனால் ஒட்டக்கூத்தருக்கு முற்றூட்டாகக் கொடுக்கப்பட்டதென்பர். கூத்தன் - ஒட்டக் கூத்தர்.

814. மூ. தமிழ்க்கொத்து - தமிழ்நூற்றொகுதி; "தமிழ்க் கோத்தினை, நிறைவுற நடத்துதற்கு", "செழுந்தமிழ்க்கோத் தறிவிக்க வல்லாரில்லை" (திருவால. கடவுள். கஎ; கஅ : எ.) அனைத்து மார்க்கமும்-எல்லா நெறிகளும்; கௌட நெறி முதலியன. நாற்கவி - தமிழுக்குரிய நாற்கவிகளாகிய வெண்பா முதலியன; ஆசுகவி முதலியனவுமாம்.

"சீர்துரோதன" என்னும்பாட்டு:—இதிற்குறிப்பிட்ட தேதிக்குச் சரியான இங்கிலீஷ் தேதி கி. பி. 1745 - ஆம் ௵ ஸெப்டம்பர்௴ 2-ஆம் தேதி ஆகும்.

சிதம்பரநாத முனிவர்: இராமநாடகம் பாடிய சீகாழி அருணசல சவிராயருடன் கற்றவர். இவர் மந்திரசித்தியும் சிறந்த தமிழ்ப்புலமையும் புகழும் வாய்ந்தவர். இவர்மீது பாடப்பட்ட சில அரிய செய்யுட்கள் சீகாழியிலும் அதைச்சார்ந்த இடங்களிலும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

அதிகமாகக் காணப்பட்ட தாழிசைகள்.

உ. கடங்கள் - மலைச்சார்புகள்.

ந. பெரியமடம் - கும்பகோணத்தில் ஸ்ரீமகாமக தீர்த்தத்தின் வடகரையிலுள்ள வீரசைவமடம்.

ச. மலையாழிகடந்த பெரும்புகழ் மகட்காயவன் - மலைகளையும் கடல்களையும் கடந்துபரவிய பெரிய புகழாகிய மங்கைக்கு ஏற்றவன்.

தக்கயாகப்பரணி விசேடக்குறிப்பு முற்றிற்று.

அரும்பதமுதலியவற்றினகராதி.

எண்களுள் 'ப' என்பதன் பின்னுள்ளவை பக்கத்தையும் மற்றவை தாழிசைகள் அல்லது அவற்றினுரைகளையும் குறிப்பன.

அ - அழகு, ஆறும் வேற்றுமைப் பன்மை யுருபு, பிரமா, 10, 34, 38, 65, 459 ; ப. 276, 321.
அஃறிணைப்பன்மை வினைமுற்று, ப. 269.
அஃறிணையிடத்துத் தொழிலிற் பிரிந்த பெண்மொழி மிகுசொல், 497. [661, 783.
அக்கினி, 57, 281, 325, 353, 454,
அக்கினி அருகதேவரையும் நினைத்துச் செல்லல், 176. [ரன், 761.
அக்கினிக்கு அதிதேவதை ருத்தி
அக்கினிக்கு ஈசுவரன் சடை உவ [மை, 469. ப. 322.
அக்கினி குண்டம், 475.
அக்கினி கையை இழந்தது, 767.
அக்கினிகோத்திர ஔபாசனம், 46.
அக்கினிகோத்திரத்துக்குப் பால் வேண்டுமென்பது, 488.
அக்கினிகோத்திரம் (அக்கினியோத்திரம்), 112, 300, 449, 488, 588.
அக்கினிகோத்திரமின்றி வசிட்ட முனிவர் உண்ணாமை, 488.
அக்கினிகோத்திர யாகம், 344.
அக்கினிச்சுவாசம், 476, 661.
அக்கினிச் சுவாலை, 63, 400, 454, 474.
அக்கினிதேவன், 94, 173, 209, 332, 344, 475, 487, 505, 746, 767.
அக்கினிதேவன் தன்கிடாயால் தாக்குண்டு பதைத்தல், 683.
அக்கினிதேவன் திரிபுரதகன அம்பில் இரும்பாகியது, 629; ப. 342.
அக்கினிதேவன் நெய்பால்களை இழந்தமை, 767.
அக்கினிதேவன் விஷ்ணுவே, 344.
அக்கினிதேவனுக்குக்கைகளேழு, 487 ; ப. 325.
அக்கினிதேவனுக்குக்கொடி ஆட்டுக்கிடாய், 494. [இரண்டு, 344.
அக்கினிதேவனுக்குக் கொம்புகள்
அக்கினிதேவனுக்கு நா ஏழு, 475.
அக்கினிதேவனுக்கு வாகனம் ஆட்டுக்கிடாய், 494, 683.
அக்கினி தேவனும் வருணனும் மாகேசுவரர் சொல்லியதைச் செய்தல், 209.
அக்கினி பகவான், 103, 302.
அக்கினி புகையுயிர்த்தல், 783.
அக்கினி மண்டலம், ப. 339.
அக்கினி மூலம், 457.
அக்கினி மூன்று, 697.
அக்கினியால் மழை உண்டாதல், 209. [487 ; ப. 325.
அக்கினியின் கைகளைத்தறித்தது,
அக்கினியின் வகை, 67
அக்கினிஸ்தம்பன மந்திரம், 212.
அக்குச்சரி - சங்குமணிவளை, 100.
அக்கொழுங்கு - சங்குமணி வடம், 93. [483.
அக்நி - அட்ட வசுக்களிலொருவர்,
அகச்சோலை, 66.
அகண்டம், 717.
அகணிதம், 706.
அகத்திய சூத்திரம், ப. 340.
அகத்திய புலத்தியர்கள், 40 ; ப. 270, 325.
அகத்தியம், ப. 112, 340.

அகத்திய மகாரிஷி (அகத்தியரிஷி, அகத்தியன்), 40, 67, 233, 396, 489 ; ப. 325.
அகத்தியர் அறம்தவாதவர், 233.
அகத்தியர் கடலை உண்டமை, 40, 227, 233, 396 ; ப. 277.
அகத்தியர் குறளர், 40.
அகத்தியர் கையின்பெருமை, 539.
அகத்தியர் கோபத்தால் அறிவு கலங்காமை, 233. [ப. 264.
அகத்தியர் சயந்தனைச் சபித்தது,
அகத்தியர் சாபத்திற்கு நிசிசரர்அஞ் சுதல், 40.
அகத்தியர் நகுடனைச்சபித்தது, 40.
அகத்தியர் பரமேசுவரியின் புலவர், 227. [வருடல், 40.
அகத்தியர் பாதங்களை இந்திரன்
அகத்தியர் பிரமரிஷி, 40. [40.
அகத்தியர் பூமியைச் சமமாக்கல்,
அகத்தியர் பெருமைகள், 40 ; ப. 270.
அகத்தியர் யாழ்வாசித்தல், 539.
அகத்தியர் விந்தத்தை அடக்கியது, 40, 539. [ழாக முடித்தமை, 40.
அகத்தியர் வேதங்களை மூன்று தமி
அகத்தியருடைய உதாக்கினியின் பெருமை, 67 ; ப. 277.
அகத்தியனென்னுமொரு பிராம ணன், 396. [அடைத்தது, 489.
அகத்தியனைப் பொதியிற் குகையில்
அகத்தீடு-உள்ளிடுதல், 571.
அகதிக்ஷேத்திரத்தார் ஆகாயத்தில் இருத்தல், 352.
அகநானூறு, ப. 174, 266, 273, 275, 282, 289, 322, 330, 332, 337, 348 - 50.
அகப்பை, ப. 356.
அகம் - பாவம், 104.
அகம்படியர், 95, 431 ; ப. 283.
அகமருடண பாதாளயோகம், 552.
அகமருடம், ப. 270.
அகமருஷணம், 38; ப. 270.
அகரம்போலுஞ் சோலை, 65; ப.
அகருமணம், 42. [277.
அகலிகையென்னுந்தெய்வப்பெண்,
அகவனசம், 92. [38.
அகவிதழ், ப. 293.
அகழி, 137.
அகில், 112, 228.
அகிலகலாவல்லி, 220.
அகிலகலைக்கூறு, 596.
அகிலபணமணி, 166.
அகிலம் (அகிலமும்) - எல்லாம், 38, 82, 325, 397.
அகில லோகநாயகி, 135, 139.
அகிலலோகம், 90, 110, 423.
அகில லோகமாதா, 103.
அகிலாண்ட நாயகி, 613.
அகிலுறுப்பைந்து, 112.
அகைதல்-மலர்தல், 98.
அங்காந்த வாய், 442.
அங்காப்ப, 676. [69).
அங்கிகள்மூவரும் தேய்ந்துபோதல்,
அங்கிசம் (அம்சம், ஹம்ஸம்)-அன் னம்,கூறு, 141, 151, 227, 408.
அங்ஙனம், 425.
அங்ஙனே, 425.
அச்சு-உயிரெழுத்து, 124.
அச்சுதம் - இந்திரர்களுள் ஒருவர்க் குரிய உலகம், ப. 265.
அச்சுவினிதேவர்கள் (அசுவினி கள்), 16, 252, 792; ப. 303.
அச்சுவினி தேவர்கள் ஆயுள் நூலா ராய்தல், 792.
அச்சுவினி தேவர்கள் புண்ணுக்கு மருந்திடல், 252.
அசக்குதல், 410.
அசங்காதே, 144.
அசட்டர்கள், ப. 325.
அசட்டுவெசிட்டன், 488 ; ப. 325.
அசலம், 8, 104, 432, 735; ப. 261. [694.
அசனி (அசனியேறு) - 133, 522,
அசாத்திய வியாதி, 531. [587.
அசிதாகமத்திற்சாதனகாண்டம்,
அசுணங்கொல்பவர்கை, ப. 203.
அசுணமா இசையையறிதல், ப.
அசும்பு, 232. [230,

அசுர குஞ்சரமென்னும் யானையை விநாயகர் வென்றது, 3.
அசுரகுரு, 476.
அசுர சேனாபதி, 231.
அசுரர் (அசுரர்கள், அசுரன்), 28, 40, 107, 124, 161, 164, 348, 364, 366, 441. [யார், 57.
அசுரர் அவலக்ஷண உருவமுடை
அசுரர் உயர்திணைப்பாற்படுவர், 40.
அசுரர்களுடைய இரத்தத்தால் நீறு குழைத்தல், 348.
அசுரர்களும் யாகத்திற்குப் புறப்பட்டமை, ப. 303.
அசுரர்திறம் பதின்மூன்று, 447
அசுரர் படைவீடு, 697.
அசுரர்வேறு அரக்கர்வேறு, 52.
அசுரருக்கு நீலமலை உவமை, 57, 366; ப. 274.
அசுரருக்கு முள் உவமை, 693.
அசுரரும் அசுரேந்திரரும் பூதகணங்களோடு யுத்தம் செய்தது, 476.
அசுரரும் பிரமபுத்திரர், 260.
அசுரேசர், 260.
அசுரேந்திரர், 476, 733.
அசுவங்கள், 665; ப. 330.
அசூயை, 388.
அசை (அசைநிலை), ப. 329, 334.
அசோகப்பூ, 71.
அசோகவிருட்சம் (அசோகு), 176, 218, 404, 745.
அஞ்சவிமானம், 260; ப. 304.
அஞ்சனசைலம், ப. 359.
அஞ்சனம், 118; ப. 91.
அஞ்சின நினைப்பு, 438.
அஞ்சுநூறு யோசனை, 760.
அஞ்ஞவதைப்பரணி - தத்துவராயர் பிரபந்தங்களிலொன்று, ப. 153, 272-3, 282-3, 286, 354, 359.
அட்டகணநாதர், 621.
அட்டகாசம், 433, 476, 630.
அட்டநேமி நாதர், 373.
அட்டம் - குறுக்கு, 406; ப. 315.
அட்டமகா நாகங்கள், 152, 449.
அட்டமாசித்தி கர்த்தாக்கள், 791.
அட்டமூர்த்தங்கள், 468; ப. 262.
அட்டமூர்த்தி (அட்டாங்கமூர்த்தி)-ஈசுவரன், 141, 452; ப. 290.
அட்டரூப தூமகேது, 457.
அட்டலோகபாலகர், 468.
அட்டவசுக்கள் (அட்டவசுக்களின் பெயர்), 16, 253, 483, 791; ப. 303.
அட்டவசுக்கள் பஞ்சலோகங்களைக் காப்பவர், 253.
அட்டாங்கயோகங்கள் (அட்டாங்கயோகம்), 334, 791.
அட்டாலைச் சேவகர் (அட்டாலைச் சேவகன்), 172; ப. 71.
அடங்க, 108, 576.
அடவிகள் பறிதல், 401, 527.
அடா, 508; ப. 328.
அடி - பாதம், முதல், 323.
அடிக்கழுத்தடையத் தறித்தல், 486; ப. 325.
அடிக்கொடுக்கொடுத்து, 128.
அடிகள், 199, 323; ப. 297.
அடிகேள், 207.
அடிச்சூட்டு, 119.
அடிசில், 117.
அடிசிற்புறம், ப. 96.
அடிதோய, 11. [656.
அடிப்பெருங்கடவுள் - இறைவன்,
அடிபறிதல், 29, 144.
அடிமை, 308.
அடிமைப்பேய், 402.
அடியார்க்கு நல்லார், ப. 274.
அடியார்க்கு நல்லாருரை, ப. 286.
அடிவாரப்பாறை, 519.
அடிவாரம், 360, 519.
அடிவாழி, ப. 255.
அடுக்கு, 631.
அடுப்பம் - கனம், 361, 631.
அடுப்பிலேமாட்டாது அழலிலே மாட்டென்னும் வழக்கு, 746.
அடுப்பு, 730, 746.
அடுமெடா, 508.
அடைக்கலம், 82.
அடைக்காய், 758; ப. 357.

அடைகல், 341, 663.
அடை சொல் - விகுதி, 463.
அடைய (அடையவும்) - முழுக்க, 37, 83, 87, 166, 311, 347, 523, 525, 565 - 6, 572, 579, 590, 596. [283.
அடையாண் - அடையாளம், ப.
அடையாள்-அடையாளம், ப. 283.
அடையாளங்களால் அரசர் பெயர் விளங்கல், 8.
அடையாளப் பொறி, ப. 261.
அடையாளம் (அடையாளங்கள்), 8, 95, 487.
அடையாளமுளரித்தலைவி - திரு
அண்டகடகம், 403. [மகள், 95.
அண்டகடத்தடா, 769.
அண்டகபாடம், 622, 770.
அண்டகபாலம், 283, 622, 699,
அண்ட கூடம், 419. [751.
அண்டகோடி, 148, 409, 411.
அண்டகோளகை (அண்டகோளம்), 139, 257, 276, 386, 424,
அண்டங்கள், 148. [700.
அண்டசதகோடி, 424.
அண்டபித்தி, 631.
அண்டம், 311, 399, 444.
அண்டம் தொடுத்தணிந்தார், 772.
அண்டமுகடு, 240.
அண்டமுகடேழு, 418. [760.
அண்டர் பொன்னெயில்வட்டம்,
அண்ணுந்து, 29; ப. 267.
அணி - படைவகுப்பு, 573.
அணிகூர்தல் - அணிவகுத்துச் சிறப்படைதல், 465.
அணிவால், 183.
அத்தசாமகோடி, 468.
அத்தம் - கைகள், 447.
அத்தமனகிரி (அத்தமனபருவதம்), 22, 137.
அத்தமிக்கும், 124.
அத்தனை, 539, 543.
அத்தி, 636.
அத்திமலை, ப. 71. [447.
அத்திரசாலம் - அம்புக்கூட்டம்,
அதமக் கருவிகளான புறமுழவு, ப. 274. [சாகை, 380.
அதர்வவேதம் - நாலாவது மந்திர
அதரசோதி, 110. [39.
அதரத்திற்கு முருக்கம்பூ உவமை,
அதரி - கடாவிடுதல், 439.
அதிகம், 38, 42.
அதிகர் - மிகுதியுடையார், 39.
அதிகாரம், 9. [196.
அதிகாரி (அதிகாரிகள்), 179, 180,
அதிகாரி குலச்சிறை, 180. [179.
அதிகாரியென்னும் பட்டப்பெயர்,
அதிசயம், 130. [343.
அதிதி (அதிதிப்பிராட்டி), 16,
அதிதி புதல்வர், 16.
அதிரப்பொருதும்பை, 639.
அதிராசேந்திரதேவன் மெய்க்கீர்த்தி, ப. 340.
அதிராவடிகள் மூத்த பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை - பதினோரந் திருமுறை நூல்களிலொன்று, ப. 258.
அதிவேகம், 155.
அந்தகாரம், 25, 45, 105, 165.
அந்தணர் கள்ளைத் தீண்டாமை, ப. [332.
அந்தணாளன், 260. [ப. 259.
அந்தப் புரத்தைப் புரமென்றது,
அந்தப்புரம், 5, 65.
அந்தர்யாமித்துவம், ப. 353.
அந்தரதுந்துபி, 112.
அந்திச்சேயொளி, 281.
அந்திப்போது அனையான், 315.
அந்தில், 632.
அநகபூமி - புண்ணியதேசம், 104.
அநங்கக்கள்வன், ப. 265.
அநங்கசாபம், ப. 266. [766.
அநந்தகோடி, 4, 345, 348, 745,
அநந்தசக்கரவாளம், 138.
அநந்தசயனம், 630.
அநந்தபுத்தர், 377. [368.
அநந்தம் (அநந்தர்), 22, 52, 230,
அநந்தவாசி - பலவற்றைச் சொல்லு
[வது, 73.

அநந்தன் - எட்டுமகாநாகங்களில் ஒன்று, 99. [தங்கார், 375.
அநந்தஜித்பட்டாரகர் - ஒரு தீர்த்
அநந்தாகமம், 334.
அநந்தரவை வேதா:; 40.
அநியாயம், 489; ப. 800. [483.
அநிலன் - அட்டவசுக்களில் ஒருவர்,
அநேககோடி, 148, 768.
அநேககோடி வடமேரு, 138.
அப்பன், 486.
அப்பாலைச் சக்கரவாளம், 403.
அப்பு - பஞ்சபூதங்களிலொன்று,
அப்புக்கடை, 514. [450.
அப்புப்படை, 82.
அப்புமாரி, 468.
அப்பு விஷ்ணு, 761.
அபரிமிதம், 41.
அபருஷவாக்கியம் - கொடுமையில்லாத சொற்கள், 664.
அபவர்க்கம் - முத்தி, 39.
அபாடம் - தப்பு, 27; ப. 266.
அபிசித்து, 706.
அபிடேகத் திரவியங்கள், ப. 286.
அபிடேகம் - கிரீடம், திருமஞ்சனம், 115, 622; ப. 340.
அபிநந்தனர், 375.
அபிமந்திரித்த, 163.
அபிமபுத்தி - ஏகாதச ருத்திரர்களிலொருவர், 443.
அபிஷேகத் திருமஞ்சனம், 186.
அபூத உவமை, 155, 633.
அபூதம், 308.
அபேதப்புட்கள், 114.
அம் - சாரியை, 448, 501.
அம்பரப்பரப்பு, 285.
அம்பறுத்தூணி, ப. 322.
அம்பிகாபதிபாடல், ப. 79.
அம்பின் கவைத்தலைக்கண், 617.
அம்பு கடலைச்சுடுதல், 163.
அம்புதம் ஏழு, 255.
அம்புயம் - அழகிய புயம், 382.
அம்புயாலயம், 402.
அம்பை வைணவ மந்திரத்தால் இராமர் அபிமந்திரித்தது, 163.
அம்போதரம் - கடல், மேகம், 606.
அம்ம, 556, 710.
அம்மனை - தாய், 77.
அமஞ்சிவெட்டி - கூலியில்லாவேலை,
அமண்சமயம், 7. [350.
அமண்பாழி, 376.
அமண்பிணம், 375.
அமண்மூகர், 7; ப. 260.
அமணசமயத்தார், 170.
அமணர் (அமணர்கள்), 170, 183, 189, 373 - 4.
அமணர் குளியாதார், 373.
அமணர் கொலைசெய்யாமை, 203.
அமணர் தாமே கழுவேறியது, 7,
அமணீர், 193. [170; ப. 293.
அமரர்படை படப்படப் பிரமா படைத்தல், 535.
அமரர் உணிதையர், 38.
அமராசன், 40.
அமராபதி, 115, 448.
அமராபுரம், 17, 407.
அமராவதி, ப. 360.
அமரேந்திரன், 782.
அமலம், 751.
அமலை, 755. [723.
அமளி, 73, 111, 153, 166, 238,
அமளிப்புணரி, 73.
அமிதம், 154.
அமிர்தகலசங்கள், 41, 479.
அமிர்தகலசத்துவமை, 28.
அமிர்தகிரணன்-சந்திரன், 460.
அமிர்தங்கடைந்தது உவர்க்கடலில்,
அமிர்தப்பரப்பு, 479. [284.
அமிர்தபானம், 107.
அமிர்தம் (அமிர்து, அமிழ்தம், அமிழ்து), 28, 38-9, 41-2.
அமிர்தம்போலுந்திவலை, 284. [558.
அமிர்துண்டெழுங்கரி ஐராவதம்,
அமிர்தை - ஒரு யோகினி, ப. 316,
அமிழ்தம் - உணவு, 110. [317.
அமிழ்து கடைந்தது, 552. [460.
அமுதக் கதிர்க்கடவுள் - சந்திரன்,
அமுதகலசங்கள் மகளிர் கொங்கைக்கு உவமை, 41.

அமுத கலசம், 183, 387.
அமுதகிரணம், 155.
அமுதத்தம்பம் - சந்திரன், 441.
அமுதம் - அமிர்தம், உணவு, 28, 67, 117, 477.
அமுதம் உப்புக்கடலிற் பிறந்தது, 284 ; ப. 306. [மை, 28.
அமுதம் மகளிர் குயங்களுக்கு உவ
அமுதமுண்ணுதவுடம்பு, 477.
அமுது, 28, 35, 38.
அமுதுகடைகின்ற காலத்து நஞ்சு தோன்றியது, 227. [கள், 35.
அமுதுகடையு நாளிற்பிறந்த பெண்
அமுதுசெய்தருளல், 28, 63, 103, 146, 148, 374. [27.
அமுதைக்கண்டால் தேவருண்பர்,
அமுதையுண்டால் நித்தியத்துவம் பெறுவர், 27.
அமை - மூங்கில், 42.
அமையோம், 564.
அயக்காந்தம், ப. 336.
அயன், 104, 151, 289, 399.
அயனூர்தி அன்னம், 114.
அயிர்ப்பிக்கும், 44. [மை, 259.
அயிராபதத்திற்குப் பலதேவர் உவ
அயிராபதத்திற்குப் பாற்கடல்,259.
அயிராபதம் - ஐராவதம், 259, 453, 552, 575, 664, 730, 739; ப. 347. [558, 664.
அயிராபதம் அமிர்தோடெழுந்தது,
அயிராபதம் துருவாசர் கொடுத்த மாலையைக் காலிலும் நெற்றியிலும் அடித்தமை, 552.
அயிலல் - தின்னல், 529.
அர்க்கர் - ஆதித்யர், 459.
அர்ச்சிக்க, 10.
அர்ச்சித்து வைத்த புட்பம், 51.
அர்ச்சுனன் தேர், 269, 665.
அர்ச்சை, ப. 353.
அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தம், ப. 276.
அரக்கர், 379.
அரக்கர் வெள்ளம், 256.
அரக்கருக்கு நெருப்பு உவமை, 256.
அரக்காம்பல், 110, 318.
அரச உரிமைக்குரிய வில், ப. 34.
அரசர்க்குரிய அடையாளங்கள், ப. 343. [வழங்கல், ப. 277.
அரசர்கள் கவிகளுக்கு விருதுகள்
அரசவரவு, 41.
அரசவிருட்சம் (அரசு), 404, 745.
அரசன்அன்பினுல் வையம் உய்தல், 186.
அரசனல்லாதோர் முடிவைக்கவும் சிங்காதனத்தேறவும் பெருமை,
அரசு, 153. [551.
அரணங்கள் மூன்று, 466; ப. 322.
அரத்தம், 480. [வர், 375.
அரதேவர் - தீர்த்தங்கரருள் ஒரு
அரம்பை (அரம்பையர்), 34, 38; ப. 269.
அரம்பை முதலிய பெண்கள் தேவியை வணங்கல், 80. [40 - 43.
அரமகளிர் (அரமங்கையர்), 13,
அரவம் - ஓசை, 33.
அரவரசு, 153.
அரவவெற்றரை, ப. 258.
அரவிந்தவாணுதல்-திருமகள், 278.
அரவின் அமளி, 166.
அரன், 28, 146, 149.
அராளகி - தூமகேதுவின் உருவங்களில் ஒன்று, 457.
அரி - சிங்கம், திருமால், 146, 148 - 9, 289, 462, 465, 653, 722.
அரிக்குவாகனமும் துவசமும், 478.
அரிகள், 463.
அரிகுலத்தினர், 463.
அரிகேசரிதேவன் பராக்கிரம பாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி, ப. 340.
அரிச்சந்திரபுராணம், ப. 283, 296.
அரிசந்தனம் (அரிசந்தனவனம்), 70 - 71.
அரிசி, 733, 736, 747. [732.
அரிசியை முரியறக் கொழித்தல்,
அரிசிலாற்றங் கரையிற் கோயில் கொண்டிருக்கும் கலைமகள், ப. [364.
அரிட்டநேமி - தீர்த்தங்கரருள் ஒரு
அரிந்தரிந்து, 51. [வர், 375.

அரிப்பர், 463.
அரிப்பிரமாதித்தம்பபரியந்தம்,473.
அரிவம்சம் - ஒருவடமொழிநூல்,
அரிவையர், 39. [598; ப. 33.
அருக்ககனப்பரப்பு, 474.
அருக்கர், 482.
அருக்கர் பன்னிருதேர், 250.
அருகதேவர், 176, 372.
அருகதேவர் அசோகமரத்தின் அடி
யிலிருத்தல், 404. [262.
அருகதேவருடைய முக்குடை, ப.
அருகந்தர்களுடைய அசோகு, 404.
அருகப்பேயும் புத்தப்பேயும் அடிக்க
அடிக்க எழுதல், 770.
அருகர், 423, 567. [ப. 260.
அருகாசனி - திருஞானசம்பந்தர்,
அருகு - பக்கம், 157-8. [37, 104.
அருகுதல்-சுருங்குதல், பெருகுதல்,
அருங்குன்றம், ப. 91.
அருச்சித்தபுட்பம், ப. 273.
அருச்சுனர் - அர்ச்சுனன் போல்
வார், 34.
அருச்சுனன், ப. 148, 262.
அருச்சுனன்செயல், ப. 259.
அருச்சுனன் தேர்க்குக் கடல் உவ
மை, 269.
அருச்சுனன்தேர்வெள்ளைக்குதிரை
களைப் பூண்டமை, 665.
அருணகிரிநாதர், ப. 258.
அருணாசல கவிராயர், ப. 364.
அருணாசல புராணம், ப. 348, 357.
அருணைக்கலம்பகம், ப. 351.
அருத்தி, 764.
அருந்ததிப்பிராட்டி, 488.
அருமைபெருமை, 10.
அரூபி, 474.
அரைசவேலி, ப. 90.
அல் - மெய்யெழுத்து, 124.
அல்லது - அன்று, 30.
அல்லி - அகவிதழ், 169.
அல்லின்மேல் அச்சேறுதல், 124.
அலகு - அளவு, கணக்கு, குற்றம்,
பட்சிகளின் மூக்கு, 38, 41, 59,
596, 611 ; ப. 339.

அலகை - பேய், 56, 398, 529,
அலங்கல், 277. [564, 759, 782.
அலங்கார இலக்கணம், ப. 262.
அலங்காரம், 12, 28, 78, 372.
அலச, 42.
அலப்படை, ப. 105. [ப. 282.
அலம்ப - அசைய, கலக்க, 93 ;
அலம்வந்தன (அலம்வரல்), 321,
[398.
அலாயுதத்தர் - பலதேவர், 368.
அலை குதிரைக்கு உவமை, 265; ப.
[304.
அலோகம் - சூரியகிரணம் படாத
இடம், பஞ்சபூத சம்பந்தமில்
அவ் - அவை, 87. [லாதது, 38.
அவ்வியக்தி-தூமகேதுவின் உருவங்
களிலொன்று, 457.
அவ்வியத்தம், 408.
அவசரம், 241, 334.
அவத்தை, 179, 183.
அவமதிப்பு, 715. [7, 57.
அவலட்சணம் (அவலட்சணரூபம்),
அவலம் நீந்தல், 641.
அவாந்தரயுகாந்தங்கள், 596.
அவி - அவிர்ப்பாகம், 506.
அவிகாரி, 408.
அவிசு, 46.
அவிந்தபடி, 244.
அவிநயம் (அவினயம்) - ஒருபழைய
தமிழ் இலக்கணநூல், 180,
397; ப. 335.
அவியுறுசுடர்போலே, ப. 337.
அவிர்ப்பாகம், 247, 506, 593.
அவிர்ப்பாக மந்திரகாரணிகள், 593.
அவிர்ப்பாகவவிசு, 46.
அவீசி - தூமகேதுவின் உருவங்களி
[லொன்று, 457.
அவுணக்கணம், 477.
அவுணர், 57, 164, 432.
அவுணர் உதிரம் சுவையின்றி இருத்
தல், 477. [தல், 248.
அவுணரும் தக்கன்யாகத்திற்கு வரு
அவையிருந்த - ஆத்தானமிருந்த,
146 ; ப. 290.

அவையிற்றில் (அவையிற்றை), 205, [610.
அழகர்கலம்பகம் - வேம்பத்தூர்க் கவிகுஞ்சரமையர் இயற்றிய ஒரு பிரபந்தம், ப. 307, 347.
அழகன் - திருமால், 239.
அழகிது, 239, 727.
அழலுதல், 330.
அழவிடல், 29.
அழி - வைக்கோல், 439.
அழித்துச்சொன்னது, 494.
அழித்துரை, 508.
அழிபசி, 787 ; ப. 360.
அழுக்கு - உடம்பு, 480 ; ப. 324.
அழைத்தல் - கதறுதல், 484.
அள்ளும் (அள்ளுகை), 230, 504.
அளகக்கொத்து, 98.
அளகபாரவிருள், 25.
அளகம் - பனிச்சை, முன்னுச்சி மயிர், 25, 42, 98.
அளகமுகில், 42.
அளபெடை, 84, 295.
அளபெடையிட்டு ஓசைகூட்டிக் கொள்ளல், 295.
அளவளாவி, 21.
அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானும் தெளிய ஆராய்தல், ப. 263.
அளறு - நரகம், 103.
அளிவர்க்கம், 98.
அற்பம், 144, 291.
அற்புதம் - அதிசயம், 130.
அற்றதுபொருள், 2.
அற்றவில், 347.
அற, 56.
அறச்சோலை, 65.
அறிவினது ஆற்றல், 654.
அறிவுநிறைவு, 14.
அறுசுவையடிசில், 117.
அறுதி, 124.
அறுபத்துநாலு கலைக்கியாணம் (அறுபத்துநான்கு கலைஞானம்), 146, 596.
அறுமுகத்திரிபுரபைரவி, 431.
அறுவை - ஆடை, 700.
அறைகூவ, 698.
அன்புடையாரே மகாதேவரை யறிதல், 423.
அன்மை, 9.
அன்மொழித்தொகை, 2, 22, 79, 132, 278, 281, 430, 435, 532, 644 ; ப. 304.
அன்னக்கொடியர், 253.
அன்னத்தேரயன், ப. 106, 306.
அன்னம், 114, 151.
அன்னம் பிரமாவின் வாகனம், 114.
அனகபூமி, 104.
அனந்தகோடி யுகம், 148.
அனந்தசயனம், 167.
அனந்தசோதி, 183.
அனந்தவாசி - பலவற்றைச் சொலுவது, 73
அனந்தன் - ஆதிசேடன், 149.
அனல், 213.
அனலம், 408, 438.
அனலன், 710.
அனலாடினுய், 332.
அனிகம் - படை, 38, 407, 586.
அனிலன், 458.
அனுக்கிரகம், 295.
அனுக்கிரகிக்கும் (அனுக்கிரகித்தல்), 10, 44, 107, 138, 222, 461.
அனுகரணசத்தத்தாற் பிறந்த பெயர், 112.
அனுகரண மகாசத்தம், 90.
அனுகரணவோசை, 415.
அனுபவித்தல், 315.
அனுமான் ஆதித்தனைப் பழமென்று பாய்ந்தது, 608.
அனுமானம், 183, 608.
அனுவிஷம் - திமிங்கிலம், 384.
அனேவேழும், 197.
அஜிதர், 375.
அஜைகவான் - ஏகாதசருத்திரர் களிலொருவர், 443.
ஆக்கச்சொல், ப. 320.
ஆக்கம்பெருக்குமடந்தை, 813.
ஆக்கிஞசக்காம், 6, 118; ப. 260.
ஆக்கினை, 173, 645, 707, 714, 746.
ஆக்வானம்-அழைத்தல், 248.
ஆகண்டலன் - இந்திரன், 541, 586, 693.
ஆகமதுல்லபம், 215.
ஆகமம் (ஆகமங்கள்), 5, 51, 79, 183, 334, 377, 655.

ஆகமவல்லபம், 215.
ஆகம விதம், 79.
ஆகவம் - யுத்தம், 471.
ஆகவனீயம் - முத்தழலிலொன்று, [506.
ஆகாசகங்கை (ஆகாயகங்கை), 61, [257, 358.
ஆகாசகமனர், 429.
ஆகாசத் தானமான பதங்களேழு, [147.
ஆகாசதுந்துமி, 112.
ஆகாசம், 159 - 60, 285, 366, 450, 474.
ஆகாசம் அரூபி, 474; ப. 323.
ஆகாசம் சதாசிவன், 761.
ஆகாசம் தேவர்கட்கு வாசத்தானம், [474.
ஆகாசம் வத்துக்களுக்கு இடம் கொடுத்தல், 717.
ஆகாசம் வயிற்றுக்கு, 421.
ஆகாசலோகம் ஏழு, 310.
ஆகாசாதிபூதம், 113.
ஆகாயகங்கைக்கு எழுகடலும் அளவொத்தல், 61.
ஆகாரம் - உடம்பு, உணவு, 72, 107
ஆகாரி - உருவினையுடையவள், 107.
ஆகுதி (ஆகுதிகள்), 46; ப. 357.
ஆகுபெயர், 7, 28, 42, 170, 180, 303, 472, 478, 497, 520, 561, 569, 729; ப. 333, 335.
ஆங்காரஆரவாரம், 630.
ஆசாரியன்தேர், 269.
ஆசிரியர், 169, 183.
ஆசீவகசங்கசமயம், 183.
ஆசீவகர் மிடாக்களிற்புகுந்து தவம் [செய்தல், 376.
ஆஞ்ஞாசக்கரம், 6.
ஆட்சேபம் (ஆக்ஷேபம்), 377, 453, 483, 502, 564.
ஆட்டுக்கிடாய், ப. 348, 361.
ஆட்போக்கி - வாட்போக்கி யென்பதன் மரூஉ, ப. 70.
ஆடகக்கொடி, 275.
ஆடகச்சிறகு, 647.
ஆடவல்லார் மகேசுவரர், 610.
ஆடு, ப. 261.
ஆடுகுளகுமேய்தல், 543.
ஆடையற்றவயிரவன், ப. 258.
ஆண்டலை - ஒருபறவை, 234.
ஆண்டலையின்வரலாறு, ப. 301.
ஆண்டார், 177, 189, 192.
ஆண்பேய், 121.
ஆணி, ப. 337.
ஆணிப்பொன், ப. 258.
ஆணொழிமிகுசொல், 503.
ஆத்தானம், 146, 667.
ஆத்திரையன் பேராசிரியன் பொருப்பாயிரம், ப. 262.
ஆத்துமா, 192 - 3,452.
ஆதபத்திரம் (ஆதபத்ரம்) - குடை, [257, 338.
ஆதவம் - வெயில், 64.
ஆதாரங்களாறு, ப. 281.
ஆதாரதேவர், 791.
ஆதிஆல், 646.
ஆதிஈசுவரநிராகரணம், 183.
ஆதிச்செழியன், 217.
ஆதிசேடன், ப. 354.
ஆதிசேடன் படத்திற்குப்பாற்கடல் உவமை, 154.
ஆதிசேடன் வெண்ணிறமுடையன், ப. 113, 291, 306.
ஆதித்தகிரணம், 417.
ஆதித்தசக்கரம், 688.
ஆதித்தசோதி கீழ்நோக்கிச் செல் [லல், 105.
ஆதித்தமண்டலம் சுடுதல், 555.
ஆதித்தர் ஊழியிற் குன்றத்தைச் சுட்டெருக்கல், 542.
ஆதித்தர்கதிர்களில் நெருப்புவிரி [தல், 141.
ஆதித்தர் தம் கதிரை விளக்காகப் பிடித்தல், 78.
ஆதித்தர் தேர்கள் பன்னிரண்டு, [467.
ஆதித்தர்பன்னிருவர் (ஆதித்தியர்), 141, 467, 490.
ஆதித்தாரர்கடல்கள் வேதல், 141.
ஆதித்தன் (ஆதித்தியன், ஆதித்தர், ஆதித்தர்கள்), 22, 45, 55, 76, 78, 116, 123 - 4, 141, 154, 158 - 9, 164, 166, 183, 187, 261, 276, 279, 313, 354, 412, 416, 440, 442, 447, 457, 482, 485, 511.
ஆதித்தன் அநந்த சோதியையுடை (யான், 183.
ஆதித்தன்காலையைச்செய்தல், 279.

ஆதித்தன்குதிரைகள் ஏழு, 495.
ஆதித்தன்குதிரைகளைத் தேவியின் உஷ்ண சக்கரம் பொருதல், 55.
ஆதித்தன் (ஒருசோழன்) கொடியாகிய சத்திரிய லாஞ்சனையான யானை, 8. [187.
ஆதித்தன் சோழகுல முதல்வன்,
ஆதித்தன் சோழர்களால் வெல்லப்பட்டது, ப. 261.
ஆதித்தன் நிற்கும்படி, 459. [485.
ஆதித்தன்பற்களுக்கு நிலா உவமை,
ஆதித்தன் மத்தியான்னப் பொழுதில் எல்லா உயிர்களுக்கும் ஒப்ப நிற்றல், 511. [276.
ஆதித்தன் முட்டையிலுதித்தது,
ஆதித்தனுக்குக்கரங்களாயிரம்,417, 440.
ஆதித்தனுக்குத் தேருண்மை, 558.
ஆதித்தனுக்கு முதலிற் சந்திரன் கூறப்படுதல், ப. 262.
ஆதித்தனும் பாலைக்குத் தெய்வம், ப. 274.
ஆதித்தனெதிர் மின்மினி, 88; [ப. 281.
ஆதித்தனென்னுமரசன் கொடும்பாளூரிலிருந்தது, ப. 261. [354.
ஆதித்தனை உலகோர் தொழுதல்,
ஆதித்தனைப் பழமென்று பாய்ந்த அனுமான், 608.
ஆதித்தனை ராகு விழுங்கல், 637.
ஆதித்திய சந்திரர் (ஆதித்திய சந்திரர்கள்), 11, 43, 676.
ஆதித்திய சோதி, 105.
ஆதித்திய பகவான், 76.
ஆதித்திய பதம், 354.
ஆதித்திய மண்டிலம், 637. [183.
ஆதித்தியமென்னுஞ் சோதிட நூல்,
ஆதித்தியன் கண்ணை ஈசன் பறித்தது, 45.
ஆதித்தியனை ஒத்த உட்டினம்,187.
ஆதி தீபம் - ஓரணி, 597; ப. 337.
ஆதிதேவரான ரிஷபதேவர், 195.
ஆதிநாதர் பிறந்தவன்று தேவர்கள் அமுதகலசமேந்தியது, 183.
ஆதிநாதர்விட்ட சுவாசத்தால் தேவர்களும் அமுதகலசமும் பறந்து போனமை, 183. [291, 310.
ஆதியுலா, ப. 76, 162, 267 - 9,
ஆதிரையாய், 125.
ஆதிவராகம், 340. [ப. 265.
ஆநதம் - கற்பலோகங்களுள் ஒன்று,
ஆப்பியாயனி-ஒருயோகினிப்பெண், ப. 317.
ஆபரணச்சோதி, 22.
ஆபரணம், 72, 116, 330, 449.
ஆபாசம், 7.
ஆம் - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு மொழிகளுளொன்று, 190, 197; ப. 296.
ஆம்பல், 110, 318.
ஆமூர்க்கோட்டம், ப. 301.
ஆமை, 341, 630, 722.
ஆமையின் ஓடு சிவன் திருமுடியிலுள்ளது, 630.
ஆமையோடு, 341. [லுள்ளது, 630.
ஆய்த்து, 205.
ஆயன் சாத்தன், 239.
ஆயிரகோடி ஒருதிறன், 336.
ஆயிரகோடி கோடி, 336.
ஆயிரங்கண், 454, 764.
ஆயிரங்கதிர், 440.
ஆயிரங்கரதலம், 417.
ஆயிரங்கால்கொண்ட கங்கை, 417.
ஆயிரங்காலுடைய பூதம், 417.
ஆயிரங்கைகளையுடைய பூதம், 417.
ஆயிரங்கோடி அமிர்தகலசம், 479.
ஆயிரஞ்சிகாமணி, 154. [417.
ஆயிரந்தலைகளையுடைய பணியரசு,
ஆயிரந்தலையும் இரண்டு கையும் இரண்டுகாலும் உள்ள பூதம், 417.
ஆயிரந்தோளருச்சுனன், ப. 148.
ஆயிரம்பணாமிதப்பரவை, 154.
ஆயிரம் பேரிதழ்த்தாமரை, 281.
ஆயிரம்பேரை மயக்குவது, ப. 267.
ஆயிரம் வடமுள்ள ஓராபரணம், ப. 285.
ஆயினவாறே - ஆயினவுடன், 548.
ஆயு, 787.
ஆயுதங்கள் பண்ணப்படுங்காலத்தில் நீரில் தோய்க்கப்படுதல், 653.

ஆயுதத்தர், 368. [தல், 569.
ஆயுதத்தால் மேலுங் கீழும்மறை
ஆயுதப்பரப்புக்கள், 467.
ஆயுதம், 164.
ஆயுதம் தீ உமிழ்தல், 602; ப. 337.
ஆயுதவனம், 401; ப. 314.
ஆயுநூல் - ஆயுர்வேதம், 792.
ஆயுர்வேதம், 792; ப. 169.
ஆயுள்வேதியர், 252.
ஆயுஷ்யம் - ஆயுள், 117; ப. 287.
ஆர்பதங்கள், 708.
ஆர்வம்-சினேகம், 500.
ஆரணசடங்கம், 593.
ஆரணம் (ஆரணங்கள்), 107, 119;
ஆரணாகாரி, 107. [ப. 265.
ஆரம், 341.
ஆரவாரம், 520, 630.
ஆரவாரித்தல் (ஆரவாரம் செய்தல்), 386, 520.
ஆராமம்-சோலை, 247; ப. 303.
ஆரியச்சொல், 37, 448, 466,
ஆரியம், 610. [521.
ஆரியமுடிபு, 124, 153; ப. 351.
ஆரியை - உயர்ந்தவள், 170, 411.
ஆருகதசித்தாந்தி, 183.
ஆருகதர், 376, 654, 760.
ஆருகதவாசிரியர், 183.
ஆருணகாண்டமான வேதம், 463.
ஆரூட பத்திரதளம், 485.
ஆல் - அசை, 564; ப. 334.
ஆல் ஒடுவென்னும் பொருளில்வருதல், 561. [469.
ஆலக்காலவெரி-வடவாமுகாக்கினி,
ஆலகாலச் சில்விஷம், 39.
ஆலகாலத்தை மகாதேவர் குடித்தது, 227.
ஆலகாலம், (ஹாலாஹலம்), 28, 39, 63, 103, 330, 333.
ஆலகாலமுண்ணாது அமுதமுண்டவர் உருத்திரர், 443.
ஆலகாலவிஷாக்கினி வருணனுக்கு வெப்பஞ்செயல், 67.
ஆலகாலவெரி, 469.
ஆலத்தி, 578.
ஆலநீழல்வைகுமவன், 451.
ஆலம் - நஞ்சு, 333, 650.
ஆலமும்வடவையும் கடலோடு சம்பந்தமுடைமை, 469.
ஆலயம், 67, 419.
ஆலாலம், 103.
ஆலி, 176, 134. [சர், 534.
ஆலின்கீழிருக்கும் மந்திரசாதகயட்
ஆலின்கீழிருந்து இறைவன் அறமுரைத்தது, ப. 345.
ஆவ - அந்தோ, 435; ப. 318.
ஆவட்தர், 463.
ஆவது, 635. [630.
ஆவநாழிகை-அம்பறாத்தூணி, 468,
ஆவுதி, 46, 252; ப. 271, 303.
ஆழ்வார், 183, 471, 775.
ஆழி - ஆழிமோதிரம், சக்கரம், சோதிச்சக்கரம் 6, 108, 150, 595.
ஆழிமால்வரை - சக்கரவாளவெற்பு, 384.
ஆழிமோதிரம் - கைவிரல்மோதிரம், 595; ப. 336. [ப. 260.
ஆழியான் - திருமால், 150, 446;
ஆள் - வீரபுருஷர், 563, 594, 597.
ஆள்படை - ஆளும்படை, 35.
ஆளியேறி, 613.
ஆளுடைய பரமேசுவரி, 402.
ஆளுடையபிள்ளையார், 169, 172, 196, 209, 213, 217.
ஆளுடைய பிள்ளையார் அட்டாலைச் சேவகரை நினைத்து மதுரையின் மதிற்புறத்தே எழுந்தருளியது, 172. [யல், 209.
ஆளுடையபிள்ளையார் அருளிச்செ
ஆளுடையபிள்ளையார் இருந்த இடம் வாதுசெய்வாரணமென்னுமூரானமை, 172.
ஆளுடையபிள்ளையார் இருந்த மடத்திற் சமணர் தீயிட்டது, 172.
ஆளுடையபிள்ளையார் இறைவன் மெய்த்தவப் புதல்வரென்பது, 182, 185. [220.
ஆளுடைய பிள்ளையார் ஊர்புக்கது,

ஆளுடையபிள்ளையார் சமணரைக் கழுவேற்றலாகாதெனப் பாண்டியனைத் தடுத்தருளியது, 170, 218.
ஆளுடையபிள்ளையார் திருக்கலம்பகம், ப. 260, 294, 297.
ஆளுடையபிள்ளையார் திருக்கைக்குச் சித்தாஸம், 217.
ஆளுடையபிள்ளையார் திருநீற்றைப் பாண்டியன் நெற்றியிலிட்டது, 195.
ஆளுடையபிள்ளையார் திருவந்தாதி, ப. 294, 296 - 9.
ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவுருவ வருணனை, 208.
ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவியளித்த பாலையுண்டவர், 186.
ஆளுடையபிள்ளையார் நெருப்பிலிட்ட ஏட்டிற்குப் பிறை, ப. 254.
ஆளுடையபிள்ளையார் நெருப்பிலிட்ட ஏடு பொற்புறல், 213.
ஆளுடைய பிள்ளையார் பாண்டியன் மேலே நெருப்பை யேவியது, 173,
ஆளுடைய பிள்ளையார் பாண்டியனுக்கு அருகே இருத்தல், 189.
ஆளுடையபிள்ளையார் பாண்டியனை நோக்கி அருள் செய்தது, 215.
ஆளுடைய பிள்ளையார் பிரத்தியட்சசத்தி காட்டுகை, 216.
ஆளுடைய பிள்ளையார் பொன்னிநாடு கடத்தல், 171.
ஆளுடைய பிள்ளையார் மதுரைக்கு எழுந்தருளல், 183.
ஆளுடைய பிள்ளையார் மந்திர சத்தியால் ஜலசத்தி தோல்வியுறல், 213.
ஆளுடைய பிள்ளையார் மும்மணிக்கோவை, ப. 260, 297, 318.
ஆளுடையபிள்ளையார் முருகக்கடவுளென்பது, 160, 182; ப. 293.
ஆளுடைய பிள்ளையார் வாதுசெய்வோமென நினைத்தல், 206.
ஆளுடையபிள்ளையார் வர்லவாயை வணங்கல், 171.
ஆளுடையபிள்ளையார் விட்டகனலால் பாண்டியனுடம்பு வெப்புற்றது, 174.
ஆளுடையபிள்ளையார் வைகையிலிட்ட ஏடு எதிர்போனமை, 213.
ஆளுடையபிள்ளையாரால் பாண்டியன் கூன் நிமிர்ந்தமை, 216.
ஆளுதல், 563.
ஆனைறிகோல், 516, 569.
ஆற்றங்கரைச் சொற்கிழத்தி, 813.
ஆற்றுக்குத்தாமம் உவமை, 106, 285. [209.
ஆற்றுநீர் மாகேசுவாருடையது,
ஆறம்வேற்றுமைப் பன்மையுருபு, 34; ப. 321.
ஆறுபொய்கை, ப. 109.
ஆறு முத்துமாலைக்கு உவமம், 106.
ஆறே - (வாறே) உடனே, 175, 185, 196, 216, 506, 548; ப. 294.
ஆன்மா, 176, 453.
ஆன்மாக்களின் வினைக்கீடாக உடம்புவகுக்கப்படல், 596.
ஆனந்தலகரி ப. 258, 317.
ஆனிரை, 806. [லோகம், ப. 151.
ஆனிலையுலகம் (ஆனுலகம்) - கோ
ஆஸ்தானம், ப. 347.
ஆஸ்பதம், 119.
இகத்தல்-கடத்தல், 489.
இகழ்ச்சி, 39.
இகன்மகள் - துர்க்கை, 170.
இசை-கீர்த்தி, சங்கீதம், 9, 168, 610, 714.
இசைஇயலுள்அடங்கும்என்பது, 9.
இசைக்கருவிகள் ஐந்து, ப. 343.
இசைத்தமிழ், ப. 261.
இசைபாடி வேட்டுவர் மிருகங்களையழைத்துக் கொல்லல், 610.
இசை மகாதேவர் வடிவமென்பது,
இசையனபிலங்கள், 147. [194.
இசையெச்சம், ப. 336.
இசையை உமாதேவி ஒத்தல், 194,

இசைவாழி, 9; ப. 255.
இஞ்சி - மதில், 372, 800.
இட்சு - கரும்பு, 35, 103.
இட்சுசாபம், 35.
இட்டம், 404.
இடக்காடக்கு (இடக்காடக்கிச் சொன்னது, இடக்காடக்கு மொழி), 47, 110 - 11, 506.
இடபக்கொடி, 702.
இடபசாதி, 490.
இடபம் தருமரூபம், 634.
இடம்பஞ்செய்தல், 474.
இடம்பற்றிப்பிறந்த பொருள், 41.
இடம்புரி - ஒருவகைச் சங்கு, ப. [278.
இடி-அக்கினி, 353.
இடிப்பு, 510.
இடிப்பெரும்பட்டை, 656.
இடியுருமேறு, 170, 464.
இடியெரி தீதல், 583.
இடுதல் - விடுதல், 585.
இடைக்கட்டு, 108; ப. 350.
இடைக்கணம், ப. 337.
இடைக்கழி - ஒருதலம், ப. 70.
இணைக்குருக்கள்-சுக்கிரனும் வியாழ [னும், 475.
இணைக்குன்று, 541.
இத்தால் - இதனுல், 7.
இதழ் - பனையேடு, 213.
இதியாசம் (இதிஹாசம்), 40.
இந்த்ர சாபம், 643.
இந்தனுடவி, 329.
இந்திரகண காமவாம காபடாதி சா [த்திரம், 153.
இந்திரகாம தேவர், 38.
இந்திர கௌதமர், 38.
இந்திர சமானர், 182.
இந்திரசயம் பண்ணுவார், 38.
இந்திரசாலம், 205; ப. 286, 340.
இந்திரஞாலம்-இந்திரசாலம், 110, 216, 567, 618, 694.
இந்திரதருப் பத்து, 757.
இந்திரதனு, 159 - 60, 182, 526.
இந்திரதனு இரண்டு, 159, 160; ப. 291.
இந்திரதனு மகாதோரணத்திற்கு உவமை, 182.
இந்திர நீலகிரி (இந்த்ரநீலகிரி), 65, 286.
இந்திர நீலகிரி விஷ்ணுவுக்கு உவ [மை, 286.
இந்திரப்பேய், 782.
இந்திரபதம், 38, 66.
இந்திரபதமும் பிரமபதமும் அழி [தல், 66.
இந்திரபிரமாதிகள்தேவியைப்பூசை செய்தல், 112.
இந்திரபுத்திரன்வடிவிற்றலைக்கோ [ல், 15.
இந்திரர் ஆகமங்களை ஓதல், 79.
இந்திரர்பலர், 18; ப. 265.
இந்திரலோகம் பசாசலோகமாதல், 565-6.
இந்திரலோகம் பதினாறு, ப. 265.
இந்திரலோகம் பொன், 565-6.
இந்திரவாகனம் (இந்த்ர வாகனம்), 134.
இந்திரன் (இந்த்ரர், இந்த்ரன், இந்திரர்), 18, 38, 40, 44, 94, 259, 404, 434, 470.
இந்திரன் அக்கினியை ஏவினது, [673.
இந்திரன் அகலிகைபாற் களவிற் சென்றது, ப. 339.
இந்திரன் அஞ்சிக் குயிலாய்ப்போதல், 488.
இந்திரன் அட்டமகா நாகங்களைப் பணிகொள்ளுதல், 449.
இந்திரன் அமராபதியை ஆளல், [447.
இந்திரன் அயிராபதமேறல், 453.
இந்திரன்உருமேற்றூலேபடல், 682.
இந்திரன் உலோகாயதன், 153.
இந்திரன் ஏமகூடமலையில் விடாயாற்றல், 419.
இந்திரன் ஓலக்கமலை சித்திரகூடம், [419.
இந்திரன் கடல்கடைந்து நஞ்சை உண்டாக்கல், 679.
இந்திரன் கண்களின் அழகு, 454.
இந்திரன் கதை, 38.
இந்திரன் காவுடைமை, ப. 339.
இந்திரன் கற்பகநிழலில் இருத்தல், 451.
இந்திரன் காற்றை ஏவல், 661.
இந்திரன் குதிரைகள் பாற்கடலிற் பிறந்தமை, 665.

இந்திரன் குயிலாய்ச்சென்று சிறகு அறுப்புற்று இறந்தது, 441, 488; ப. 325. [மை, 182.
இந்திரன் குலச்சிறையாருக்கு உவ
இந்திரன்கூற்று, 435.
இந்திரன் கூற்றைஏவியது, 677.
இந்திரன் சலாங்கிசமெல்லாவற்றையும் ஏவுதல், 659.
இந்திரன் சோமசுந்தரக் கடவுளைப் பூசித்தது, ப. 76.
இந்திரன் திக்கசங்களைவிடல், 681.
இந்திரன் தீயை ஏவுதல், 660.
இந்திரன் தோமரப்போர் செய்யத் தொடங்கல், 642.
இந்திரன் படைக்கு வடவாமுகாக்கினியாற் குறைபடும் கடல் உவமை, 560.
இந்திரன் பிருதிவியைப் படையாக விட்டது, 653, 672.
இந்திரன்போர்செய்தநாள், ப. 355.
இந்திரன் மக்கள், 470.
இந்திரன் மாருதத்தைவிடல், 674.
இந்திரன் மின்களை ஏவியது, 675.
இந்திரன் மீள அமர்தொடங்கல், 670.
இந்திரன் முடிமேற் பாண்டியன் இனவளை தகர்த்தது, 174.
இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் தேவி கோயிலில் மந்திரசாதகர், 94.
இந்திரன் முதற்றூசிக்குக் கர்த்தாவாதல், 642.
இந்திரன்முனிகணத்தவரைப்படையாகவிடல், 586.
இந்திரன் மேகங்களை விடல், 679.
இந்திரன் மேகத்தின்மேல் ஏறுதல், 682. [470.
இந்திரன் வச்சிரபாணியாய் வரல்,
இந்திரன் வானை ஏவுதல், 661.
இந்திரன் விட்ட பருவதங்கள் பொடியாதல், 654.
இந்திரனது உட்கோள், ப. 318.
இந்திரனுக்கு அமரர் ஏவல்செய்தல், 728. [453.
இந்திரனுக்கு ஆயுதம் வச்சிரம்,
இந்திரனுக்கு உருவசி முதலாயினரிடத்துப் பிறந்த மக்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மர், 470.
இந்திரனுக்கு மயில் உவமை, 44.
இந்திராணி, ப. 328.
இந்திராதி தேவர் (இந்திராதிதேவர்கள்), 28, 44, 112, 183, 254, 283.
இந்திராதி பிரமாதிதேவர்கள், 473.
இந்துகாந்தக்கிரி, 357.
இந்நூலாசிரியர், ப. 263, 361.
இப்படிக்கொத்த, 133.
இப்பி சங்கு வலம்புரி சலஞ்சலம் முதலியன கடலால் தரப்படுவன,
இப்பிரகாரம், 40. [72.
இபம், 8; ப. 330. [327.
இமமலை (இமயம், இமயமலை), 43,
இமயத்தில் அகிலுண்மை, 228.
இமயபருவதம், 42. [42; ப. 271.
இமயவரை அரமகளிர் கடைதிறப்பு,
இமயவெற்பு, 634.
இமவான் மகளார், 194.
இமையவர் வெந்தபடி, 60.
இமையாப்பேய், 564.
இயக்கர் - யக்ஷர், 445.
இயக்கர்குலபதி - குபேரன், 462.
இயங்கியற்பொருள்-சரம், ப. 261.
இயந்திரம், 176.
இயம் ஐந்து, 638; ப. 343. [கம், 9.
இயல் - முத்தமிழில் ஒன்று, ஒழுக்
இயல்புகணம் - உயிர்க்கணம், மென்கணம், இடைக்கணம், 602.
இயல்விளங்கிய ஒற்றளபெடை, 86.
இயலிசை நாடகச் சங்கம், 714.
இயலிசை நாடகமென்பன ஒரு கொத்தாக வழங்கப்படுதல், ப. 352. [மோட்சங்கள், 9.
இயலின் பொருள் தர்மார்த்தகாம
இயற்பா, ப. 289.
இயற்பெயர், 549, 647.
இயற்பெயர்ப் பின்பு சுட்டுப்பெயர் வருதல், 647.
இயற்றமிழ், ப. 261-2.
இரக்கக்குறிப்பு, ப. 297.

இரசவாதஞ்செய்வார், ப. 299.
இரட்சாமூர்த்தி, 341. [247.
இரட்டபாடி ஏழரையிலக்கம், ப.
இரட்டியறுவர், 459.
இரட்டியிரட்டியாக, 479.
இரட்டைக்கிளவி, 90, 128 - 9.
இரட்டைச்சின்னம், 344.
இரட்டைச்சொல்லு, 415.
இரட்டைநிதி, 462.
இரட்டைப்பற்பேய், 124.
இரண்டருகும் - இரண்டுபக்கமும், 157 - 8. [ப. 246-7, 361.
இரண்டாங்குலோத்துங்க சோழன்,
இரண்டாங்குலோத்துங்க சோழன் தில்லையம்பலத்தைப் பொன் வேய்ந்தது, ப. 358.
இரண்டாங்குலோத்துங்க சோழன் தில்லையில் மறுகுவகுத்தது, ப. 362.
இரண்டாங்குலோத்துங்கன் தில்லையினெல்லையில் மண்டபங் கட்டியது, ப. 363.
இரண்டாங்குலோத்துங்கன் நீலநிறமுடையவனென்பது, ப. 359.
இரண்டாம் இராசராச சோழன், ப. 247, 250, 264, 301-2, 358, 362.
இரண்டாம் இராசராசசோழன் நீலநிறமுடையவனென்பது, ப. 359.
இரண்டாம்இராசராசசோழனது மெய்க்கீர்த்தி, ப. 351, 362.
இரண்டில் நல்லதுகொள்க, 8.
இரண்டு இலக்கை ஒரேகாலத்தில் வேலாலெறிதல், 5.
இரண்டேக்கிரண்டு, 26. [மலை, 532.
இரண்டேடியில் வெள்ளியம்பெரு
இரண்டேபாடும், 647.
இரணியகர்ப்பன் - பிரமன், 276.
இரணியர் (இரணியன்), 165.
இரணியவதை, 630.
இரணியவதைப்பரணி: இது, 634 தாழிசைகளாலாகிய ஒருநூல்; ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை; செந்தமிழிற் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது, ப. 153, 287, 289, 349, 354-5.
இரணியன் பிரமனாற் கொடுக்கப் பட்ட வாளையுடையவன், 167.
இரணியாட்சன், 248, 630.
இரத்தத்தை நிலத்தில் ஊற்றிக் குடித்தல், ப. 348.
இரத்தினக்குழை, 370.
இரத்தினங்கள், 36, 116, 154.
இரத்தினச்சோதி, 279, 314.
இரத்தினத்திற்கு ஆதித்தன் உவமை, 154. [416, 732.
இரவி (இரவிகள்), 55, 159, 166,
இரவிமண்டலம், 116.
இரவிமுன் பனி, 446.
இராக்கதர், 40, 480. [த்தல், 86.
இராகுகேதுக்கள் சந்திரனோடுபகை
இராகு கேதுக்களுக்குச் சந்திர சூரியர்களைப் பற்றுவதும் விடுவதும் உண்மை, 555.
இராகு நாணிக்குஉவமை, 726.
இராச்சியபாரஸ்ரீ, 38.
இராச அங்கிசம், 151.
இராசகம்பீரன்-இரண்டாம் இராசராச சோழதேவன், 774.
இராசசக்கரம், 2.
இராசசிங்கம், 370.
இராசதானி, 205.
இராசபுரந்தரன், 811. [361.
இராசராச சோழதேவர், ப. 247,
இராசராச சோழன், ப. 260, 302.
இராசராச சோழனுக்கு மரகதமேரு உவமை, 777.
இராசராச சோழனுலா, ப. 187, 247-8, 258, 264-5, 269-70, 284, 296-7, 302, 338, 347, 355, 358-9, 361-3.
இராசராச நாயகர்-தஞ்சைப் பெருவுடையார், 21.
இராசராசபுரம் (இராசராசபுரி) - தஞ்சாவூர், 16-20, 778; ப. 265.
இராசராசபுரி ஈசர், 778.
இராசராசபுரி ஈசுவரப் பிரத்தியட்சமுள்ள இடம், 19.

இராசராசபுரி செம்பொன் மாடங்களையுடையது, 17, 19.
இராசராசபுரி பிரார்த்தனைகள் சித்திக்குமிடம், 19. [மிடம், 19.
இராசராசபுரி மனுநீதிப்படி ஒழுகு
இராசராசபுரியில் இந்திரர் சந்திர சூரியர் திக்குத்தேவர் முதலியோர் புகுதல், 17. [முள்ளது, 19.
இராசராசபுரி வித்தியா விநோத
இராசராசபுரேசர், ப. 264.
இராசராசன், ப. 260, 362.
இராசராசன் II பொன்னிக்கு வழி கண்டது, 549.
இராசராசேசுவரமுடையார் - தஞ்சைப் பெருவுடையார், 39, 246.
இராசராசேசுவரமுடையார் கோவிலில் நாகராசாவின் தேவிமார் சேவைபண்ண வருதல், 39.
இராசவிபவம், 179.
இராசாக்கள் (இராசா) - சந்திரன், மன்னர், 8, 17, 179, 183, 441.
இராசாக்கள் தாம் மதித்த வீரர்க்குப் படைவழங்கல், 629.
இராசாக்கினை சக்கரம், 6.
இராசாக்கினை, 173.
இராசாதிபன், 6. [501.
இராசிகளைக் கோவை குலைத்தல்,
இராத்திரி, 25, 36, 105.
இராத்திரியீனம், 22.
இராம சக்கரவர்த்தி 67.
இராமசாக்கினிவருணனுக்கு உட்டினஞ் செய்தல், 67.
இராமநாடகம்: இது சீகாழி அருணாசல கவிராயராற் செய்யப்பட்டநூல், ப. 364. [88.
இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தானம், ப.
இராமர் கடலில் அம்பு எய்தது, ப. 292. [ஆற்றிய உதவி, ப. 292.
இராம ராவண யுத்தத்தில் தேவி
இராமன், 364.
இராமாயணம், 163.
இராமாறு - இராத்திரிதோறும், 60.
இராவணன் சீதையைச் சிறைவைத்தது, 226.
இராவணன் திருமலையை எடுத்தது, 225. [கேட்டருளியது, 226.
இராவணன் பாட்டை மகாதேவர்
இராவணன் முடியைச் சுக்கிரீவன் தகர்த்தது, ப. 345.
இராவணனை மகாதேவர் திருவிரலாலூன்றி நெரித்தல், 225.
இராஜகம்பீரச்சதுர்வேதிமங்கலம் - சயங்கொண்ட சோழமண்டலத்துப் பல்குன்றக் கோட்டத்து மண்டைகுளநாட்டு முருகமங்கலப் பற்றிலுள்ள சம்புகுலப் பெருமாளகரமென்னும் ஊரின் பெயர்; ஸ்ரீவாஞ்சியத்தின் பழைய பெயர்களுள் ஒன்று, ப. 247.
இராஜகம்பீரச்சம்புவராயன் - இரண்டாம் இராசராசசோழன் காலத்திலிருந்த ஒரு பிரபு; இவன் சில கோயில்களுக்கு இறையிலி நிலங்களளித்தனனென்று சாஸனங்களால் தெரிகின்றது (S. I. I. Vol. I. No. 74, 78), ப. 247.
இராஜகம்பீரச் சேதிராயன் - இரண்டாம் ராஜராஜசோழன் காலத்திற் கிளியூரென்னும் ஊரிலிருந்த மலையமான் அத்திமல்லன் சொக்கப் பெருமாளென்பவன் (Annual Report of S. I. E, 1909, No. 411); மூன்றாங் குலோத்துங்கன் காலத்தில் கிளியூரில் இருந்த மலையமான் சேதிராய நாயன் ஆகாசூரன் என்பவன் (A. R. of S. I. E. 101 of 1906), ப. 247.
இராஜகம்பீரநல்லூர் - திருப்பாய்த்துறைக் கோயிலுக்கு இரண்டாம் இராசராசன் காலத்தில் விடப்பட்ட சில நிலங்கள் உள்ள ஊர்க்கு அவன் காலத்தில் இட்ட பெயர் (A.R.R. 432 of 1906), ப. 247.
இராஜகம்பீர மாராயன் - திரிபுவன சக்கரவர்த்தி வீரபாண்டிய தே

வர் காலத்தில் இருந்த ஒரு கைக்கோளர், ப. 247.
இராஜ கம்பீர வளநாடு-சோழநாட்டின் ஒரு பகுதி, ப. 247.
இராஜ கம்பீரன் திருவீதி - திருப்பனந்தாளிலிருந்து கொள்ளிடத்திற்குச் சுவாமி எழுந்தருளுதற்கு இரண்டாம் இராசராசன் அமைத்த சாலை, ப. 247.
இராஜகம்பீரன் மண்டபம் - தாராசுரம் சிவாலயத்திலுள்ள ஒரு மண்டபம், ப. 247.
இராஜகம்பீரன் மலை - தொண்டை நாட்டிலுள்ள ஒருமலை, ப. 247.
இராஜ ராஜேசுவர முடையார்-தஞ்சைப் பெருவுடையார், ப. 301.
இராஜாதிராஜவளநாடு - இதுசோழ நாட்டின் உள்நாடுகளில் ஒன்று; திருவிந்தளூர் இதன் பாலுள்ளது, ப. 301.
இருக்கச்செய்தே, 260.
இருகிரி - உதயாத்தமனகிரிகள், [137.
இருகூன், 216.
இருகோள் - சந்திரசூரியர், 723.
இருங்குன்றம் - சைனர்களிருந்த மலைகளுளொன்று, ப. 91.
இருசுடரன்னயோகம், 791.
இருதயகமலத்திற்றீபம், 91.
இருதயகமலம், 91 - 2; ப. 355.
இருந்தவா, 326.
இருப்பு - இருப்பிடம், 49.
இருப்புக்கட்டி, 453.
இருப்புச்சாதி, 714.
இருப்புச்சுவர், 479.
இருப்புலக்கை, 492.
இருபத்துநாலு தீர்த்தங்கரர், 375.
இருபத்தேழுநட்சத்திரங்களும் தட்சன் மக்கள், 788.
இருபெயரொட்டு ஆகுபெயர், 472.
இரும் : ஏவல், 168.
இரும்பல்காஞ்சி: இஃது ஒருபழைய நூல், 189, 276.
இரும்பு பாம்புக்கிரை, 649.
இரும்பு பிருதுவியன்மை,649.,
இரும்பு பொன்னாகை, 566.
இரும்புபோன்ற கழுத்து, 481.
இரும்பு மண்ணின்காரியம், 649.
இருமடிசோழன் - தஞ்சைக் கோயிலிலிருந்த ஒரு மண்டபம், ப. 358.
இருவகைவழக்குக்கள், ப. 350.
இருவர் - பிரம்மவிஷ்ணுக்கள், பௌத்தர் அருகர், 423.
இருவர் பெரியதேவர், 20.
இருவருதயம், 165.
இருள்பருக, 27.
இருளெறித்தல், 431.
இரேகை, 41.
இரேசிகை - ஒருயோகினி, ப. 317.
இரை, 649.
இரைத்தல் - வீங்குதல், 242, 771.
இரைப்பு - ஓசை, மோகம், 129,
இல்முன், 80. [473, 762; ப. 288.
இலக்கணநூல்கள், ப. 335.
இலக்கணம், 10.
இலக்கிய அமைதி, ப. 317.
இலக்கியங்கண்டதற்கு இலக்கணமியம்பல், ப. 317.
இலகடவிசி - அம்பாரி, 468.
இலச்சித்தல் - நாணுதல், 34, 212.
இலாஞ்சனை, 8; ப. 261.
இலாந்தவம் - இந்திரலோகங்களில் ஒன்று, ப. 265.
இலிங்கபுராணக்குறுந்தொகை - தேவாரப்பதிகங்களுள் ஒன்று, ப. 310.
இலேசு, 577.
இலைச்சுருள், 757; ப. 357.
இவுளி - குதிரை, 496, 593.
இவையிற்றில் (இவையிற்றை),
இழிச்சு, 635. [31, 271.
இழித்தகவு, 191.
இழித்துரை, 402.
இழிநீர், 122. [ப. 296.
இழிவைக்காட்டும் இடைச்சொல்,
இழுத்து அடித்தல், 489.
இழை - நூல், 127.
இழைத்தல் - செய்தல், 339.

இழைத்து-நூற்று, 54.
இளக்கி (இளகல்), 42, 200, 547.
இளகுங்காடு, 200; ப. 297.
இளநவ்வி, 34.
இளம்பிள்ளை, 228.
இளம்பிறையுடன் மகளிர் அளவளாவுதல், 21.
இளம்பூரணர் உரை, ப. 331.
இளமை, 39.
இளவெயில், 36.
இளி - யாழ்நரம்புகளுள் ஒன்று, [338.
இளிவரவு, 191.
இளைது (இளைசு), 34.
இளைய இந்திரன் விஷ்ணு சத்தியென்பது, 651.
இளையநிலா (இளையமதி), 21, 43.
இளைய மக்களிடத்தில் தாய்க்கு விருப்பமுண்மை, 295.
இளையர், 13. [651.
இளையவாசவன்-உபேந்திரன், 471,
இளையோன் - முருகக்கடவுள்,
இறகு, 56. [உபேந்திரன், 5, 446.
இறந்தவர்பற்களை அரிசியாசப் பேய்கள் கொள்ளல், ப. 354.
இறப்பது பிறப்பது, 158.
இருஞ்சி - உராஞ்சி; இது பெரிய பறவைகளின் தொழில், 551,
இறுதி-முடிவு, 143. [630.
இறுதிப்பொழுது, 81.
இறவரை-பெரிய மலை; ப. 112.
இறை-அரசன், அற்பம், கூட்டம், சிவபெருமான், பெருமை, 9, 170, 212, 223, 638.
இறைகொள்ள - தங்க, 638.
இறைமகள், 42, 61, 120, 751.
இறைமலை - மேரு, 170.
இறையவன், 811. [270, 309.
இறையனாரகப்பொருள், ப. 263,
இறையாள்-தலைவி, 10.
இறையோன், 695.
இறைவர் (இறைவன்) - ஈசுவரன், வீரபத்திரதேவர், 42, 61, 288, 293, 301, 334, 424, 490, 794.
இறைவர் உலகுபொதிவடிவம், 425.
இறைவர் வடிவம் எவ்வுடம்பினுமடங்குதல், 425.
இறைவனது திருமேனி தழலுருவென்பது, 675, 710; ப. 348.
இறைவனார்பொருள் - இறையனாரகப்பொருள், 9.
இறைவி, 55 - 7, 166, 292, 727 - 8, 754, 796. [493.
இன் ஆனுருபின்பொருளில்வருதல்,
இன் உவமப்பொருளில்வரல், 483, 493, 533.
இன்பவிசை-சங்கீதம், 9; ப. 261.
இன்னபுடையேம், 238.
இன்னம், 38, 618.
இன்னவூரேம், 238.
இனமூன்று, ப. 261.
இனவளை, 174.
இஷ்டம், 301.
ஈக்காற்று, ப. 319. [688.
ஈச சக்கரம் சந்திரனைப் பரித்தல்,
ஈசர், 251. [று, ப. 265.
ஈசானம் - இந்திரலோகங்களில் ஒன்
ஈசானன், 682, 789.
ஈசானன் மார்பை ரிஷபம் குத்தித்திறத்தல், 689.
ஈசானன் ரிஷபம் பாபரூபமும் கருமையும் உடையதென்பது, 689.
ஈசானன் வடகீழ்த் திசைக்குத்தலைவன், 689.
ஈசுவர ஈசுவரிகளுடைய திருமேனிகள் ஒன்றாய்நின்றபொழுது திருமுடி யொன்று, 63.
ஈசுவர சாங்கியம், 646.
ஈசுவர நிராகரணம், 183.
ஈசுவரப் பிரத்தியட்ச தேசம் தஞ்சாவூர், 19. [வாமை, 401.
ஈசுவரபத்தர் கருவிற்புக்குப் பிற
ஈசுவரபத்தர் வேண்டியபோது வேண்டியவடிவு கொள்வார், 401.
ஈசுவரமூலம், 215.
ஈசுவரர் பலரின்மை, 79.
ஈசுவரன் (ஈசுவரர்), 2, 9, 16, 35, 40, 42 - 4, 46, 61, 63, 65, 113, 115, 121, 138, 141,

160, 290, 300, 327, 330, 351,
330, 423, 453, 461, 470, 474,
719, 725, 746, 750, 752, 761.
ஈசுவரன் ஆக்கினை காலசக்கர மென்
பது, 707.
ஈசுவரன் ஆபரணம் பாம்பு, 449.
ஈசுவரன் இலனென்னும் கூற்று,
246. [469.
ஈசுவரன் ஊழித்தீயில் ஆடியருளல்,
ஈசுவரன் கங்காளவேடம் கொண்
டருளியது, 63. [யது, 43.
ஈசுவரன் திரிபுரதகனம்பண்ணி
ஈசுவரன் திருச்சடையில் இருப்பன,
61.
ஈசுவரன் திருமுடியிற்பிறை, 21.
ஈசுவரன் பிரமாவுக்குப் பணித்தப
ஈசுவரன் வாகனம், 453. [ணி, 122.
ஈசுவரனுக்கு அட்டமூர்த்தியென்
னும் பெயருண்மை, 141.
ஈசுவரனுக்கு வடிவின்மை, 292.
ஈசுவரனுடையபடை பேய், 498.
ஈசுவரனே வடிவுகளைப் படைத்தல்,
216.
ஈசுவரனை அஞ்சின நினைப்பு, 438.
ஈசுவராக்கினை, 645, 707, 714,
746.
ஈசுவராண்டம் அமலமாயிருத்தல்,
ஈசுவரி, 56, 61, 75, 136. [751.
ஈசுவரி திருமேனியில் ஒரு பாகர்
மகேசுவரர், 2. [136.
ஈசுவரியின் பதினெண்கணநாதர்,
ஈட்டி, 569. [98.
ஈட்டி எழுபது - ஒருதமிழ்நூல், ப.
ஈடாக, 35. [283, 571.
ஈடு - இடுதல், எளிவரவு, ஒப்பு, 61,
ஈண்டுதல் - விரைந்து வருதல், 564,
736, 759 ; ப. 357.
ஈதென்றது செய்யுண் முடிவு, 494.
ஈம எரி, 49, 60.
ஈம எரியால் மேகம் சுண்டுதல், 49.
ஈமம் - மயானம், 49, 448.
ஈர் - ஈரம், 149, 551.
ஈர்ம்பால், 377.
ஈர்வாள் - ஒருவகை வாள், 105,
ஈரல், 58, 744.
ஈராறுதேர், 732.
ஈரிருமறை, 791.
ஈருடம்பு, 231.
ஈருமதியம், 21. [தோல், 149, 551.
ஈருரிவை - எப்போதும் ஈரமான
ஈருருவண்ணக்கலுழன், 236.
ஈரெழுத்தொருமொழி, ப. 263.
ஈற்றசை ஏகாரம், 2, 55.
ஈறுதிரிந்தபெயர்கள், 2, 397.
ஈனம் - இன்மை, குறைவு, 22.
உக்கிரகுமாரபாண்டியன் வளை எறிய
இந்திரன்முடியிழந்தது, ப. 345.
உகக்கனல், 155.
உககோடி, 2, 4.
உகவிறுதி, 59.
உகாந்தகற்பங்கள், 66.
உகாந்தகாலஇறுதிப்பொழுது, 18.
உகாந்தகாலத்தில் ஆதித்தர் உல
கைச் சுடுதல், 459.
உகாந்தகாலத்தில் உலகமேழும்
உருகல், 81.
உகாந்தகாலத்தில் மகாசமுத்திரங்
களின்நீர் பெருகுதல், 140.
உகாந்தகாலத்தில் வடவை புறப்படு
தல், 81.
உகாந்தகாலத்துஅக்கினி, 57, 429.
உகாந்தகாலத்து அக்கினி பூமி உரு
கும்படி எழுதல், 143.
உகாந்தகாலம் (உகாந்தங்கள்), 57,
59, 140, 143, 148, 155, 330,
356, 428, 459, 636.
உகாந்தங்களில் வடவாமுகாக்கினி
உலகைத்தகனம்பண்ணுதல், 154.
உகாந்தப்பிரளயகாலவெள்ளம்,
310. [தங்கள் முழுகி எழுதல், 59.
உகாந்தப்பிரளயத்தில் சத்தபருவ
உகாந்தப்பிரளயாக்கினி, 469.
உகாந்தவாயு, 269.
உகாந்தாக்கினிக்கு ஈசுவரனுடைய
சடை உவமை, 469.
உகாந்தாக்கினிச் சுவாசம், 661.
உகாந்தாக்கினி பூதகணங்களுக்கு,
உகிர் - நகம், 41, 165, 537. [400.

உகிரி-உகிரையுடையவள், 165.
உங்களென் றுவருவ துபழைய வழக்கன் று, ப. 337.
உங்காரசத்தம், 593.
உச்சம், 610.
உச்சரித்தல், 201.
உச்சாக பரவசர், 426.
உச்சாகித்தல், 699.
உச்சுவாச நிச்சுவாசம், 674.
உட்கி, 677. [159, 187, 329.
உட்டினம், 43, 67 - 8, 76, 78,
உடம்பின்நெய் விளக்குநெய்யாதல், [60.
உடன் கள்ளர், 25.
உடன்று-கோபித்து, 597.
உடனுடுற, 5.
உடு - நட்சத்திரம், 55, 250, 523.
உடுத்தொடை - நட்சத்திர மாலை, நட்சத்திரலோகம், 420, 484.
உடுத்தொடை பூதங்களின் பல் லொழுங்கினுக்கு உவமை, 420.
உடும்பு, 123.
உடுவிற்குமுத்து உவமை, 182.
உடைப்பட்டு, 97.
உடைப்பெயர், 107. [397.
உடைப்பெயர்ச்சொல் ஈறுதிரிதல்,
உடைமணி கணகணெனல், கார்ப்பு; [ப. 258.
உடையாள், 95.
உண்டி-உணவு, 133.
உண்டுபெருத்தல், 566.
உண்மைவிளக்கம் - சைவசித்தாந்த நூல்களுள் ஒன்று, ப. 357.
உணர்வும் ஒழுக்கமும், 25.
உணர்வையுண்ணல், 13.
உணவுபெறாது பலராலும் ஒஞ்சிக் கப்பட்டதைப் பேய்கள் தேவி பால் முறையிடுதல், ப. 300.
உத்கலதேசம் - ஒரிஸ்ஸா, ப. 261.
உத்தமத் துவசம், 478.
உத்தமம், 186.
உத்தமாங்கதன்-இந்திரனுக்கு ஊர் வசி முதலாயினரிடத்துப் பிறந்த மக்களுளொருவன், 470.
உத்தரகாண்டம் (உத்தரராமாய ணம்), 307, 326; ப. 148.
உத்தரம்-விடை, 182. [129.
உத்தரமேரூர்ச்சிலாசாஸனம், ப.
உத்தியான நந்தவனம், 72.
உததி - கடல், 38, 154.
உதயகிரி, 43, 137.
உதயகிரியும் அத்தமனகிரியும் தேவி கோயிலின் திருவாசல், 137.
உதயணன்கதை-பெருங்கதையெனு னும் தமிழ்நூல், 2, 28, 33, 54 - 5, 137, 167, 179, 258, 263, 371, 395, 537, 630, 688.
உதயணன் கதையில் கோயிற்குக் கிடங்குண்மைகூறப்படுதல், 137.
உதயணன் கதையில் தேவலோகம் பலவென்பது கூறப்படுதல், 258.
உதயணன் போர், ப. 259.
உதயவரைஅரமகளிர் கடைதிறப்பு, 43; ப. 271.
உதரசோபிதா நாபி, 110.
உதரத்தீ, 570.
உதரம், 148, 606. [494, 586.
உதராக்கினி, 40, 67, 121, 127,
உதாரணம், 21.
உதியர் - சேரர், ப. 302.
உதிரக்கடற்கு பிணம் அமுதம், 544.
உதிரப்பசுமை, 96.
உதிரப்பட்டு, 97.
உதிரப்பலி, 396.
உதிரவெள்ளம், 165.
உதை, 677.
உந்தித்தாமரை, 281.
உப்புக்கடல், 391. [தல், 379.
உப்புப்பொருளை நன்னீராற் கழுவு
உபகரிக்கும், 39.
உபகாரப்பிரதானமானமாலை, 634.
உபகாரம், 63.
உபகார வித்தியாதரன், 8.
உபசாரம், 402. [துரை, 402.
உபசாரமாகச் சொன்ன இழித்
உபதேசம் (உபதேசிப்ப), 146, 398.
உபமன்னியு பக்தவிலாஸம்: இது நாயன்மார்களுடைய சரித்திரங் களைக் கூறும் ஒரு வடநூல், ப. 75.

உபயாமளங்கள் எண்பத்தொன்று, [113.
உபயோகம், ப. 269.
உபவனச் சோலை, 65.
உபாசகபாரசவன், 118.
உபாத்தியாயன், 505.
உபாதி - சரீரம், 578.
உபேந்திரன் - தேவேந்திரன் தம்பி, 471, 651; ப. 319.
உம்பர் - தேவர், பிராமணர், 81.
உம்மை (இடைச்சொல்), 331, 526, 660, 750; ப. 305.
உம்மை இறந்தது தழீஇயது, ப. [305.
உம்மைக்குப்பொருள்,440;ப. 305.
உம்மைத்தொகை, 3, 44, 212, 561, 583, 594, 764.
உமாதேவியார் செயல், 287.
உமாபரமேசுவரி, 10, 42-3, 194.
உமாபாகர், 1. [602.
உமிழ்தல் - புறப்படவிடுதல், 110,
உமிழ்நீர்க்குறி, ப. 169.
உமை, 293.
உமைவாழ்வதொருபாகர், 1.
உய்யக்கொண்டான் திருமலை, ப. [264.
உய்யானம், ப. 278.
உயர்திணை, 40, 417.
உயர்திணைப் பன்மை உளப்பாட்டுத் தன்மைச் சொல், 363.
உயர்திணைப் பன்மைத் தன்மை வாசகம், 40.
உயர்வு சிறப்பும்மை, ப. 321.
உயிர் அரூபி, 212.
உயிர்க்கணம், ப. 337.
உயிர்க்கழு, 97, 170, 667; ப. 347.
உயிர்க்கிழத்தி, 130.
உயிர்த்தல்-புறப்பட விடுதல், 757.
உயிர்த்திறம், 386.
உயிர் தொலைச்சி, 385.
உயிர் நித்தியம், 385.
உயிர்ப்பு, 330, 674.
உயிர்பெய்து கூத்தாட்டுக் காண் [டல், 511.
உயிர் பெறுத்தி, 205.
உயிர்வீசுபாசம், 443.
உயிரைஉண்கின்ற காலன், 783.
உயிரை உண்ணுதலில் மகளிர்கண்களுக்கு வேல் உவமை, 14.
உரகக்கச்சு, 99.
உரககங்கணம், காப்.
உரக குலபதி, 39.
உரககுலம், 39.
உரகபிலங்கள், 162.
உரகம் (உரகர்)-நாகம், 162, 416.
உரகம் எட்டு, 99.
உரகர் பூமி, 361.
உரகன் மணி, 168.
உரகேசர், 609.
உரப்பி, 510.
உரம் - நெஞ்சு, 480.
உரல்கள், 734.
உரிமையரிவையர், 39.
உரிவை - தோல், 97, 149.
உருகின வெள்ளிமலைக்குப் பாற்கடல் உவமை, 545.
உருகுகாதல், 109.
உருத்திரகணிகையர், 15; ப. 263.
உருத்திரசாதனம், ப. 91.
உருத்திரர், 483.
உருத்திர லோகத்தார் ஆதித்தனை நமக்கரியாமை, 354.
உருத்திர லோகம் ஆதித்தியபதத்துக்கு மேலுண்மை, 354.
உருத்திரலோகம் மோட்சத் தலத்துக்குக் கீழிருத்தல், 353.
உருத்திரவீணை, ப. 340.
உருப்பு - உஷ்ணம், 482.
உருபு, 34.
உருபு தொகுதல், 603.
உரும் (உருமு) - இடி, 56-7.
உருமேற்றின் நெருப்பு, 103.
உருமேறு, 3, 55-6, 170, 383, 464, 466, 522, 682, 800.
உருமேறு செவ்விகெடின் வெறு [மேறுதல், 383.
உருவ, 711.
உருவகம், ப. 331.
உருவசி, 470.
உருவத் திரிவிக்ரமம், 215.
உருவப்பச்சை, 41.
உருவுகொம்பு, 132.

உருளை, ப. 341.
உரைத்தறிவார், 476.
உரையாசிரியர் கொள்கை, ப.293.
உரோணி - உரோகிணி, 501; ப.
உலக்கை, 492. [327.
உலகக்கவிப்பு - பரமாகாசம், 457.
உலகத்தின் திலகம், 86.
உலகத்து வத்துக்களெல்லாம் பஞ்ச பூத ஸமவாயமென்பது, 452.
உலகத்தோடு ஒத்த ஒழுக்கம், 13.
உலகப்புறச் சக்கரவாளம், 440.
உலகபாடம், 27.
உலகம் தேவி உருவம், 158. [721.
உலகம் பதினாறு, 110, 407, 718,
உலகம் பரப்பும் சிறப்பும் செறிவும் திண்மையும் கொண்டது, 337.
உலக வழக்கு, 295.
உலகளந்தவடிவு, 722.
உலகாண்டபிரான், 776.
உலகின்பண்பு, 337.
உலகின்னை, 294.
உலகுடைய செல்வி, 135.
உலகு பொதி வடிவம், 425.
உலகேழு, 3, 81.
உலர்ந்த பேய்களுக்கு ஆண்டலைப்
உலறி, 200. [புள் உவமை, 234.
உலைகள், 747.
உலையிற் காய்ச்சிய ஆயுதங்களை நீரிற் றோய்த்தெடுத்தல், ப.364.
உலோகபாலருக்குத் தேவேந்திரனுடைய சேனைத்தலைவர் உவமை, 249. [38.
உலோகம் - சூரியகிரணம் படுமிடம்,
உலோகாயதன், 153.
உவணக்கொழுப்பரி, 477.
உவணம், 150.
உவணவூர்தியூர்வாள், 110.
உவம ஆகுபெயர், ப. 274.
உவமத்தொகை (உவமைத் தொகை), 664, 739.
உவமை, 28, 34, 41, 81, 84, 109, 128, 154 - 5, 304, 308, 337, 339, 406, 462, 469, 483, 633, 635.
உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை, 532.
உவமையிலிளமை, 39.
உவரிப்பருமுத்தம், 181.
உழபுலவஞ்சி, ப. 276. [268.
உழறும் - உருக்காட்டும், 32; ப.
உழுகொழு, 128.
உழுவை, 97, 465.
உழுவைச் சிற்றுரிவை, 97.
உழை - ஒருநரம்பு, ப. 338.
உழைத்தல்-வியசனப்படுதல், 484.
உள்ளங்காலை மண்ணுங்கட்டிக்கு
உள்ளங்கை, 40. [ஏவுதல், 658.
உளப்பாட்டுத்தன்மைச் சொல்,
உளர், 13. [60, 363.
உளைகை - கதறுகை, 130.
உளைத்து (உளைய), 130, 243, 725.
உற்சாகித்தார், 459.
உற்பத்தி, 316.
உற்பவித்தது (உற்பவித்தார்), 30,
உற்பாதகாலங்கள், 457. [38.
உற்பாதபட்சி, 641.
உறங்கியே யோகஞ்செய்தல், 630.
உறந்தைப்பிரான், ப. 363.
உறவுகோள், 24.
உறழ்ச்சி, 444.
உறிவல்லமணீர், 193; ப. 296.
உறுதி, 38.
உறுப்பு முப்பத்திரண்டு, 28.
உறையூர், 205.
உறையூர் சோழ அரசர்களின் இராசதானிகளுள் ஒன்று, ப. 363.
உன்மத்தனாகிய கடலரசன், 469.
உஷ்ணசக்கரம், 55.
உஷ்ணத்திவலை, 331.
உஷ்ணம், 64, 217, 475, 482.
உஷ்ணம் செய்தல், 447.
உஷ்ணவியாதி, 102.
ஊசிவேர், 144, 464; ப. 321.
ஊடாடும் - இடையேயாடும், 103,
ஊடு - உள், 554. [108, 554.
ஊத்தை, ப. 272.
ஊத்தைத்தலை, 47.
ஊத்தைத்துருத்தி, 47.

ஊத்தைவாய்ச்சமண், 47.
ஊதுசருவி, ப. 323.
ஊதை, 725.
ஊமர்கள், 189.
ஊர் - பரிவேடம், 314.
ஊர்கோண்மதி, 55. [729, 778.
ஊர்தி, 110, 151, 193, 640,
ஊர்திமேல் ஏறுபவர் அதனைத் தொழுதலும் வலம் செய்தலும், [ப. 341.
ஊர்வசி, 80.
ஊராளி, 403.
ஊரு - துடை, 421.
ஊழி, 330, 337, 439.
ஊழி ஒன்பதிற்றிரட்டி, 337.
ஊழிக்கடல், 400.
ஊழிக்கடல் அண்டகோளகையை உடைத்துப் பெரும்புறக் கடலொடு கலத்தல், 428.
ஊழிக்குக் கிழமை, ப. 209.
ஊழித்தீ எழு (ஊழித்தீ), 457, 469, 475, 673.
ஊழிமாருதம், 647.
ஊழிமுடிவிற்கனல், 399.
ஊழியிலாழி, 560.
ஊழியீறு, 656.
ஊழியெரி, 469.
ஊழியேறுகடல், 428.
ஊற்றம், 685.
ஊற்றிக் குடித்தல், 685.
ஊற்றை, ப. 272.
எஃகு - இரும்பு, 550, 598.
எஃகுச்செவித் தேவர்கள், 610.
எக்கவந்தழும், 614.
எங்கணுயகர், 402.
எக்குத்து, 745.
எங்குத்தை, ப. 356.
எங்கைமீர், ப. 298.
எங்ஙனம் அங்ஙனமென்பன எங்ஙனே அங்ஙனேயென வருதல், 425.
எங்ஙனே அங்ஙனேயென்பன வளையாபதியில் வந்துள்ளமை, 425.
எச்சங்கொடுத்தல், 546.
எச்சம், 320, 365.
எச்சவதிபதி சிவன், ப. 101.
எட்டகிற்கின், 681.
எட்டவும், 28.
எட்டிராட்டி, 128; ப. 288.
எட்டுமோ, ப. 91.
எடுத்துக்கை நீட்டுவார் (எடுத்துக்கை நீட்டுவான்), 88, 505; [ப. 281.
எடுத்துவிட்டு, 42, 54.
எடுத்துவிட்டெடுகின்ற, 42.
எடுத்துவிட, 635.
எண்கையாய், 334.
எண்டிசைத் தேவர், 18.
எண்ணுயிரஞ்சமண் தலைவர், ப. 71.
எண்ணுயிராழுகர், 204.
எண்ணுயிரவர், 191, 219; ப. 296.
எண்பெருங்குன்றம், 209, 218.
எண்பெரும்பேய், 791.
எண்பெருவேழம், 276.
எண்மர், 621.
எதிர்நிரனிறை, 450.
எதிரேற்றுக்கொண்டு, 26.
எதுகை நயம், ப. 291, 300.
எயில் - மதில், 16, 760.
எயில்காவலர், 16.
எயிற்கோட்டம், ப. 97.
எயிற்றுக்குப் பிறை, 420.
எயிறு நிலவெறித்தல், 431.
எரிகாலிளந்தளிர், ப. 341.
எரிதலை, 58.
எரிபரந்தெடுத்தல், ப. 276.
எரிபுக்கன, ப. 88.
எரிவட்டம், 615.
எரு - இறைச்சி, 386.
எருக்கு, 60. [8.
எருத்துக்கொடி பல்லவர்க்குரியது, எருத்துக்கொடி முதலியவற்றுடன் யானைக்கொடி செல்லல், 8.
எருது தர்மரூபமென்பது, 452, 634, 689; ப. 319, 320.
எருமை, ப. 261.
எருமைக்கடா, 345.
எருமைப்பகடு, 463.
எருமைப் பிராயம், 497.
எருமைப்போத்து, 490, 497.

எருமைப்போத்துக் கொடி, 7.
எருமைமுகப் பசாசகணங்களின் பிரபஞ்சச் செயல், 497.
எருவை - கழுகு, பருந்து (எருவைகள்), 529, 562, 748.
எருவையையும் பருந்துகளையும் பேய்கள் ஓட்டல், 748.
எல்லாம் நிலைநிற்பது மழையால், 9.
எல்லை, 129.
எல்லைச்சக்கரவாளம், 403.
எல்லைநாயகர், 246.
எலும்பு, 129.
எவ்வெட்டாக, 271.
எவையென்பதற்கிலக்கணம், 521.
எழ, 54, 121, 141, 704.
எழிலி - மேகம், 105, 522.
எழிலியும் உடுவும் உதிர்தல், 523.
எழிலியொடு அசனியறல், 522.
எழுகடல், 61, 205.
எழுந்தருளி, 22.
எழுநரகக் குலப்பகுதி, 463.
எழுநரம்பு, 610; ப. 338.
எழுபெருங்கடல் வற்றல், 522.
எழுமடி, 567.
எழுமலை, 170; ப. 70.
எழுவர், 168.
எளிமை, 39, 245, 352.
எளிமைப்படுதல், 352.
எளியார் வலியாமிறைவன், ப.323.
எளியோர்க்கு ஈசுவரன் போல, 474; ப. 323.
எளிவரவு, 26, 35, 61, 303, 714.
எளிவரா-எளிவரவுபடாத, 35.
எளிவருந்தேவர், 20, 26.
எறிக்கும் பிறை, 128.
எறிசுறு, 370.
எறித்தல், 431.
எறிதலும் கூர்த்தலும் திரைத்தலும், 457.
எறிப்ப-விளங்க, 338.
எறிப்பொளி, 250.
எறிபடை, 168.
எறிவேல், 461.
என்பு பசையறவுலர்தல், 126.
எனைப்பல, 265, 729.
ஏ-அம்பு, இசை, சாமவேதம், 163, 194; ப. 297.
ஏகக்குலிசாயுதன், 682.
ஏகச்செல்வம், 167.
ஏகசக்கரம் (ஏகச்சோதிச் சக்கரம்) -துருவமண்டலம், 108, 116.
ஏகசந்த்ரமண்டலம், 338.
ஏகதண்டு, 378.
ஏகபாதம், 323.
ஏகம் - ஒன்று, 167, 378, 408.
ஏகாசம் - உத்தரீயம், 551.
ஏகாதசருத்திரர் (ஏகாதசர்), 16, 251, 353, 483, 580, 790; ப. 303.
ஏகாதசருத்திரர் ஆலமுண்ணாமல் அமுதமுண்டமை, 443.
ஏகாதச ருத்திரர் ஈசுவரனைச் சாரக்காட்டும் வேடத்தினர், 461.
ஏகாதசருத்திரருக்கு அனுக்கிரக சத்தி இல்லையென்றல், 461.
ஏகாம்பரநாதருலா, ப. 92, 295.
ஏகாரம்-ஓரிடைச்சொல்,2,62,774.
ஏகாரம் தொகுதல், 601.
ஏகாவலிவடம், 340.
ஏகோதகம்- ஒரேவெள்ளம், 145.
ஏடு (ஏடுகள்), 202-3, 212.
ஏடு எதிரோடமந்திரமெழுதுதல், 201.
ஏதம், 218.
ஏதி-ஆயுதம், 574.
ஏதிலர், 293.
ஏமகூடம்-இந்திரனது விடாயாற்றிமலை, 419; ப. 91.
ஏமகூடமும் சித்திரகூடமும் எரிதல், 419.
ஏமப்புள் - கின்னரமிதுனப் பட்சி, 610.
ஏரி, 395.
ஏரெழுபது: இதுகம்பரியற்றிய நூல் களுள் ஒன்று, ப. 98.
ஏவல், 263.
ஏவலாட்டியர், 168.
ஏழ்கடல், 137.
ஏழ்நிலைக் கோபுரவாயில், 809.
ஏழ்புரவிகள், 732.
ஏழரையிலக்கம் இரட்டபாடி, 774; ப. 247.
ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகை, 370, 603.
ஏழாவதுருபு தொகுதல், 603.

ஏழுதிரை, ப. 327. [147.
ஏழுபிலங்கள் ஓசையையுடையன,
ஏழுபிலம், 123, 147, 418, 479.
ஏழுமலைகள், 397.
ஏழெழிலி, 145.
ஏற்றிற்குக் களிறு உவமை, 251.
ஏற்றுக்கோடு, 667. [637.
ஏற - ஒருசொல் விழுக்காடு, 206,
ஏறு- ஆண், இடபம், எறிதல், 105-6,
583, 634; ப. 261, 285.
ஏறுகடல், 428.
ஏறுநீர், 122.
ஏறு பதினொன்று, 443.
ஏனம்-பன்றி, 630.
ஏனென்றல், ப. 307.
ஏனை அரசர்களின் கொடிகளுக்கு
மேலாகச் சோழர்கொடி உயர்த்
தப்படுகை, 4; ப. 259.
ஐகாரந்தொகுதல், 492.
ஐங்குறுநூறு: இஃது எட்டுத்
தொகையுள்ஒன்று, ப. 341, 350.
ஐசுவரியம், 62, 94, 182.
ஐந்தரைக்கோடி விருத்தி, ப. 96.
ஐந்திணையம்பது: கீழ்க்கணக்கு
நூல்களுள் ஒன்று, ப. 331.
ஐந்திலக்கணங்கள், ப. 262.
ஐந்துஅமளி, 723.
ஐந்துசோலை, 71, 115.
ஐந்துநூறுயோசனை, 372.
ஐந்துபவனச் சோலை, 115.
ஐந்தபூதம் (ஐம்பூதம்), 142, 450,
ஐந்துவிருட்சம், 71. [761, 806.
ஐம்படை, 285, 714, 717, 725.
ஐம்முகத்தயன், ப. 360.
ஐயம், 645.
ஐயர் (ஐயன்) - வீரபத்திர தேவர்,
290, 325, 332 - 3, 434, 618,
645, 648, 650; ப. 340.
ஐயவேகாரம், 55.
ஐயை - ஆரியை, 170, 243, 410.
ஐராவதம் (ஐராபதம்), 118, 259;
ப. 347.
ஐவகைப் பூதத்துக்கும் நாயகர்
பிரமா முதலியோர், 138.

ஐவன்னக்கொடி, 702.
ஒக்க, 5, 8, 216.
ஒக்க ஓட, 8.
ஒக்க நிமிர்ந்தவாறு, 216.
ஒசிநரம்பு, 127.
ஒட்டக்கூத்தர், ப. 320, 364.
ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய வேறு
பரணி, 776. [திகள், 776.
ஒட்டக்கூத்தரான கவிச்சக்கரவர்த்
ஒட்டேன், 207.
ஒடு: அசைநிலை, ப. 329.
ஒப்பம், 276.
ஒப்பரிய நாயகி, 287.
ஒப்பனை - அலங்காரம், 441.
ஒப்பிப்பீர், 10.
ஒரிஸ்ஸா, ப. 261.
ஒருக்க, 725; ப. 353.
ஒருகாலைக் கொருகால், 29.
ஒருகுறி இரண்டுபகையைக் காத்
ஒருகை பறந்தபடி, 540. [தது, 86.
ஒருகோடி ஒன்றாகக்கொண்டு எண்
ஒருங்க, 663. [ணப்பட்டது, 409.
ஒருசங்கு ஊதப்படல், 703.
ஒருசடை, 652.
ஒருசாரார், 13.
ஒருசொல், 47, 193.
ஒருதலை, 297.
ஒருதலைக்காமக் கைக்கிளை, 301.
ஒருதலைக்காமிகள், 21.
ஒருதலையும் ஆயிரங்கையும் ஆயிரங்
காலுமுடைய பூதம், 417.
ஒருபக்கமாய பரம்பரன், 245.
ஒருபது, 163.
ஒருபாதி, 109.
ஒருபெரும் பன்றி, 715.
ஒருபொருள், 6.
ஒருமருங்குடைய மூலநாயகி, 778.
ஒரு முகூர்த்தம், 5, 293.
ஒருமை, 508. [களுள் ஒன்று, ப.91.
ஒருவகம் - சைனர்களுக்குரிய மலை
ஒரோபுகழ், 497.
ஒரோவொருவர், 422.
ஒலிக்குறிப்பு, ப. 315.
ஒழுக்கி, 182.

ஒழுகு நயனம், 27.
ஒழுங்கு - வடம், வரிசை, 93, 100, [420.
ஒளிவட்டம், 101, 626.
ஒற்றர், ப. 266.
ஒற்றளபெடை, 85-6.
ஒற்றிக்கொடுப்போர், 25; ப. 266.
ஒற்றைச்சங்கு, 542.
ஒற்றைத்தலை, 223.
ஒற்றைவெள்ளை விடையூர்தி, 778.
ஒன்பதிற்றிரட்டி, 337.
ஒன்பதிற் றொன்பது எண்பத்தொன்று, 113.
ஒன்பதுகோடி இரணியர். 165.
ஒன்பது கோள்கள், 706.
ஒன்றல்லவை பலவென்னுந் தமிழ் [நடை, 466.
ஒன்றுக்கொன்று, 26.
ஒன்றுண்டென்றும் இல்லை யென்றும் சைனர் கூறல், 7; ப. 260.
ஒகார இடைச்சொல், 112-3.
ஓகை - ஆரவாரம், 5.
ஓங்கார உங்கார சத்தம், 593.
ஓதம், 659, 723.
ஓதி - ஓந்தி, 123. [122-3.
ஓந்திகள் மாறுகால்களை உடைமை,
ஓமகூடகிரி - ஓமகூடமான மலை, [419.
ஓமத்தறி, 505.
ஓமப்புகை, 112.
ஓமம்பண்ணும் உகாந்தாக்கினி, 475.
ஓமமந்திரம், 453.
ஓர்ப்பு, 14; ப. 263.
ஓரகம், ப. 266.
ஓராயுதம் பல இலக்குக்களை ஊடுருவிச் செல்லல், 5, 259.
ஓராழி - சோதிச்சக்கரம், 108.
ஓராழித்தேர், 276.
ஒரெழுத்தொருமொழி, ப. 263.
ஓரொருமரத்தால் ஆகிய ஒவ்வொரு [சோலை, 71.
ஓரொன்று, 71, 411.
ஒலக்கமலை, 419.
ஓலை, 372.
ஓலையேடுகள், 212.
ஓளி - யானைக்கூடம், யானை நீருண்ணுமிடம், 105, 497; ப. 285.
ஔஷதம், 654.
கக்க (கக்கி), 40, 102.
ககனப்பரப்பு, 55, 474.
ககனப் பொருப்பர், 480.
ககனம், 55, 159, 412.
ககனுகார், 314.
கங்கணப்பட வரவு, காப், 337.
கங்காசலம்-கங்காதீர்த்தம். 31, 115, 331. [விடல், 331.
கங்காதீர்த்தம் உஷ்ணத்திவலை
கங்காதேவி, 417.
கங்காள வேடம், 63, 344; ப. 276.
கங்கை, 61, 77, 115, 257, 358, 417, 447, 549, 634, 720-22.
கங்கை இமயமலையிலிருந்து ஆகாயத்தே போதல், 61, 634,
கங்கைக்கு ஆயிரங் கைகளுண்மை, [417.
கங்கைமாநதி 247, 337.
கங்கை முதலாகிய எழாறு, 397.
கங்கையாள், 417.
கங்கையை உயர்திணையாகக் கூறுதல், 417. [61.
கங்கை வருதலை ஈசுவரி பொறுமை,
கச்சபி-ஒருவகைவீணை, ப. 340.
கச்சி-காஞ்சீபுரம், 625. [99.
கச்சு-அரைக்குமேற் கட்டுவது, 83,
கச்சைக்கிரி, 180. [473; ப. 290.
கசகர்ணர்-சிவகணங்களிலொருவர்,
கசபதி கபிலேசுவரன்-ஓரரசன், 8.
கசபதிகள், ப, 261.
கசம்-யானை, 183.
கசர், ப. 267.
கசரதம், 72.
கஞ்சக்கருவி, ப. 343. [357.
கஞ்சவதைப்பரணி, ஒருநூல், ப.
கஞ்சுகம்-சட்டை, காப், 93.
கஞ்சைத் திருமறையோன் கண்ணன் - விக்கிரம சோழதேவர் மந்திரிகளுள் ஒருவர்; ப. 262.
கஞல-நெருங்க, 104, 465.
கஞலுவார் - நெருங்குவார், 80.
கட்சடல், 121, 395. [மை, 122.
கட்கடலுக்கு ஏறுநீர் இழிநீருண்
கட்கடை, 81 [492.
கட்கடைக்கனல்-கடைக்கட்கனல்,

கட்கம், 162, 719.
கட்சி - கூடு, 102.
கட்செவிக்கூற்று, 661.
கட்டணம் - கட்டிடம், 137.
கட்டாணம், 237.
கட்டவிழ்த்துவிட்ட, 132.
கட்டழித்து, 274.
கீட்டளை, ப. 345.
கட்டி-உருண்டை வடிவு, 63, 453.
கட்டில், 196.
கட்டினவாறே-கட்டினவுடன், 175.
கட்டு, 108.
கட்டுக்குலைய, 721.
கட்டுரைத்தல், 728. [13.
கடக்கலாகாவென இட்டவரம்பு,
கடகசூத்ரம், 743. [வகை விருது, 8.
கடகப்பக்கக் கற்றைக்காரன் - ஒரு
கடகம் - கைவளை, பெரும்படை, 104, 337, 403.
கடகவளையம், 645. [364.
கடங்கள் - மலைச்சார்புகள், ப. 255,
கடநாகம் - யானை, 149.
கடப்பு - கடத்தல், 447.
கடம் - மதம்பாயுஞ் சுவடு, 3.
கடம்பவன புராணம் - மதுரைத் தலபுராணங்களுளொன்று; நீபாரணியமாஹாத்மியமென்னும்வட நூலின் மொழிபெயர்ப்பு, ப. 76, 260, 328.
கடல் எறிதலும் கூர்த்தலும்திரைத்தலும் உடைமை, 457.
கடல் கடைகிறகாலம், 38.
கடல் கடைந்தது, 630, 645.
கடல்கள், 205, 428. [553.
கடல் கார்காலத்தில் ஓசை மிகுதல்,
கடல் தரும் பொருள்களைச் சுரதரு தருதல், 72.
கடல் திரைவ்வியினும் மீனொலி அடங்காமை, 686. [777.
கடல்போல்வானைக் கடலென்பது,
கடல்முத்துச் சிறப்புடையது, 180.
கடல் மைந்நாகத்தைத் தன்வயிற்றில் மறைத்தது, 543.
கடலாசன், 469.
கடலாந் தன்மை, 122.
கடலாழி - கடல்வட்டம், 6.
கடலில் வடவாமுகாக்கினி தோன்றல், 469.
கடலிற்கு யானைக்கூடம், 105.
கடலிற் சிலுகுஅற்றமை, 776.
கடலிற் பிறந்த அமுது, 28.
கடலுக்குச் சாடி, 544.
கடலுக்குப் புகை, 469.
கடலுக்கு மழு, 457,
கடலேழு(கடல்களேழு), 48, 103-5, 255, 312, 349, 396-7, 411, 414, 429, 438, 475, 636.
கடலை வற்றக்குடித்தல், 493.
கடலோத நீர்க்கறுப்பு, 469.
கடவ - உரிய, 330.
கடவுட்கங்கை, 115.
கடவுணீலி - துர்க்காதேவி, 359.
கடவுள், 144, 460.
கடவுள் மேரு, 421.
கடவுள் யாறு, 721.
கடவுள் வாழ்த்து, 9.
கடவுள் வீதி, 707. [153.
கடவுளாலம் (கடவுள்ஆல்), 139,
கடற்காசன், 457.
கடற்கோன், 543.
கடற் சுறவு, 491.
கடனெருப்பு, 81. [617.
கடா (கடாக்கள்) - விஞ, 112, 345,
கடாக்கள் கொம்புகளாற் குத்தல்,
கடாகம், ப. 357. [132.
கடாம் (மதம்) மணநாறல், 3.
கடாய் - ஆட்டுக்கிடாய், 683.
கடாயானை, 740.
கடா வேந்தன், 684.
கடி - பேய், 445.
கடிதடம், 37, 85.
கடிதடாகம், 111.
கடிப்பிரதேசம், 37.
கடிவாலுவன்-பேய்மடையன், 748.
கடுக்கைக்கண்ணி, 443.
கடுங்கோள்களிராறு - சூரியர் பன்
கடுப்ப, 512. [னிருவர், 542.
கடுப்பு - வேகம், 50, 447, 730.

கடுமை - புதுமை, 50; ப. 273.
கடை - இறுதி, கதவு, 39, 81 - 2.
கடைக்கனல் - யுகாந்தாக்கினி, வடவாமுகாக்கினி, 457, 475, [493, 498.
கடைக்காலம், 542.
கடைக்கூழைத் தந்திரம், 471.
கடைதிறப்பு - கதவைத் திறத்தல், 10, 11, 39; ப. 262.
கடைதிறமின் - வாயிற் கதவைத் திறமின்கள், 10-47.
கடைப்பிடி, 14; ப. 263.
கடைபிரழும், 74.
கடையப்படுதல், 280.
கடையிற்காயெரி, 270.
கண்கள் - கணுக்கள், 102.
கண்கள் காதளவு வருதல், 13.
கண்கள் செய்த விஷத்தைக் கொங்கையென்னுமமுதம் தீர்த்தல், 28. [13.
கண்கள் மூக்கை முட்டிக்கிடத்தல்,
கண்டகர், 693.
கண்ட சருக்கரை - கற்கண்டு, 112.
கண்டம் - பிளவு, 63, 367.
கண்டவாறே - கண்டவுடனே, 185.
கண்டன் - இரண்டாம் இராசராச சோழனது சிறப்புப் பெயர், 549.
கண்டி-உருத்திராக்கமாலை, ப. 92.
கண்ணன், 279.
கண்ணன் கல்மாரிகாத்தது, 541.
கண்ணன் மல்லரைவென்றது, 540.
கண்ணுற் பொரித்தல், 480.
கண்ணி, 332, 443, 624.
கண்ணிற்கு வடுப்பகவு, 430.
கண்ணுதல் முதற்கடவுள் (கண்ணுதற்கடவுள்), 289, 728. [389.
கண்ணெருப்பாற் கடல்காய்தல்,
கண்ணெருப்பு, 389, 492.
கண்ணோட்டம், 295.
கண் வெறியோடிக்குருடாதல், 635.
கணக்கில்லை, 317.
கணக்கெழுதல், 179.
கணங்கள் குருதிமண்டையைச் சுமந்தாடல், 641. [295.
கணத்திற்றோன்றி அழிதல், ப.
கணநாதர், 334, 417, 511, 546, 726.
கணநாதரெண்மரின்பெயர்கள், 546.
கணப்பறை, 53.
கணப்பறையினிலக்கணம் ப. 274.
கணம், 477.
கணவன் (கணவர்), 170 ; ப. 300
கணிகையர், 15.
கணிச்சி, 632.
கணை, 189.
கத்தூரி (கஸ்தூரி), 34, 42, 118.
கத்தூரித்திலகம், 118.
கத்தூரிமிருகம், 34.
கதக்களிறு, 756.
கதம் - வலி, 562, 608.
கதவு, 27.
கதழ் - வலி, 694.
கதி - செலவு, 407.
கதிர், 440, 604.
கதிர் ஆறிரண்டு, 103, 440.
கதிர்க்கிரணங்கள், 417.
கதிராழி - சந்திராதித்த சக்கரம், 6.
கதுப்பு, 129, 583.
கதுவ (கதுவி), 63, 270.
கதை, 38, 40, 45-6, 63, 131-2, 134, 138, 169, 183, 185, 299, 344, 714.
கதைசொன்னபேயின்கூற்று, 402, 473.
கதைபாடுதல், 44- 7.
கந்தபுராணம், ப. 101-3, 113, 117, 174, 258, 268, 291, 333, [347.
கந்தம் - மணம், 381,
கந்தரநுபூதி, ப. 259.
கந்தரலங்காரம், ப. 258, 315, 325.
கந்தருவர், 367, 533.
கந்தருவாச்சியம், 533.
கந்தருவராசர், 445.
கந்தருவலோகம், ப. 330.
கந்துள் - நெருப்போடுகூடிய கரிக்கட்டி, 63; ப. 276.
கப்பு - கிளை, 429.
கபாடபுரம், ப. 276. [770.
கபாடம் - கபாலம், 27, 44-7, 622,

கபாலத்தைக் குருதியிற் கழுவிக் கொள்ளல், 731.
கபாலம், 224, 283, 341, 429.
கபாலமாலே, 622, 699, 731, 751.
கபாலி - ஏகாதச ருத்திரருள் ஒருவர், 443.
கபிலேசுவரன் - ஓராசன், 18. [607.
கபோதங்கள் மலேகளே மேய்தல்,
கபோலத்தலம், - கன்னம், 118.
கம்பர், ப. 317.
கம்பராமாயணம், ப. 78, 98, 116, 148, 185, 258-9, 266, 270-71, 275, 277 - 8, 281 - 4, 286-7, 289, 291, 296-7, 301-3, 305-8, 310, 312-5, 318, 323, 325-6, 328, 331-4, 336, 338-9, 342-3, 345-6, 350, 353.
கம்பிதம், 593.
கம்பீரம் - ஆழம், 142.
கமண்டலம், 755. [மை, 270.
கமலக்காடு திருமாலுறுப்பிற்குஉவ
கமலத்தோன், 269, 755.
கமலம், 91-2.
கமலயோனிகள், 94.
கமலவாய், 110.
கமழ்கடாம், ப. 258.
கமழ்துழாய், 279.
கமழுங்குழல், 208.
கமனர், 429. [426, 492.
கயிலாசம் (ஸ்ரீகயிலாசம்), 402,
கயிலே, 42 - 3, 448.
கயிலே இமயமலேயின்சிறுகுவடு, 43.
கயிலே எல்லா உலகத்தினும் உயர்ந்
கயிலேச் சிறுகறடு, 448. [தது, 43.
கயிலேயாளி, 403. [யது, 43.
கயிலே வேண்டற்பாட்டினே யுடை
கயிற்றுறி, 193.
கர்க்கியரென்னும் முனிவர், ப. 268.
கர்ணம், ப. 319.
கர்ணீசுதர், ப. 267. [56, 593.
கர்த்தரி (கர்த்தரிகள்) - தலேவி, 10,
கர்த்தா (கர்த்தாக்கள்), 65, 170, 183, 189, 246, 442, 761, 791.
கர்ப்பக்கிரகம், 401, 661.
கர்ப்பவேதனே, 20.
கர்மண்ய சாஸ்திரவிவாதம், 246.
கர்ம மீமாங்கிசன் ஈசுவர நிராகரணம் செய்பவன், 183.
கர்மவாதம், 183. [423.
கர்விகளுக்கு மகாதேவர் அரியர்,
கரணம், 15, 24.
கரதலம், 417.
காந்தபாகம், 337.
கரம் - கிரணம், கை, 141, 417.
கரவட சாத்திரம், 25.
கரிகாலன் செண்டால் மேருவைத் திரித்தது, 185.
கரிய கஞ்சுகன், காப்.
கரிய குதிரைகள், ப. 304.
கரியசட்டை, ப. 258.
கரியவுமாய்அழகாய் இருத்தல், 266.
கரியார், 698.
கரு - வங்கிசம், 7.
கருக்கொண்டு, 49.
கருக, 270.
கருங்கடல், 777.
கருங்கடனஞ்சுண்டான், ப. 306.
கருங்கயல்கள், 13, 380.
கருங்கயற்கண், 380. [உவமை, 264.
கருங்குதிரைகளுக்குத் திருமால்
கருஞ்சட்டை, 93.
கருடசயனம், ப. 328. [702.
கருடத்துவசம் பஞ்சவர்ணத்தது,
கருடர், 367, 445.
கருடலோகம், 380, 704.
கருடன் (கருடபகவான், கருடாழ்வான்), 110, 150, 286, 362, 367, 380, 462, 478 - 9, 612, 648; ப. 343.
கருடன் அமுதை நாகலோகத்தில் வைத்தது, 362. [286.
கருடன் இரண்டுருவுடையவன்,
கருடன் இறந்தவர்கள் கண்களேக் கவர்தல், 612.
கருடன்களேபரத்திற்கு நெருப்புப் பிண்டம் உவமை, 648.
கருடன் பஞ்சவன்னத்தனுயிருத்தல், 702.

கருடனுக்கு மகாமேரு உவமை, 286. [போதல், 641.
கருடனும் அன்னமும் குடி
கருடனை ரிஷபம் அழித்தல், 648.
கருணை, 289.
கருத்து, 161, 300, 351, 378, 405-6, 446, 470, 488, 494, 511, 605, 714; ப. 339, 343.
கருத்துப் பேயேறுதல், 789.
கருதுதல், 270.
கருநடர், 62.
கருப்புச் சாற்றுக்கடல், 394.
கருமலை, 527.
கருமாமுகிற்றிருநிறத்துக் கனகளப ராஜராஜன், ப. 359. [92.
கருமுகில் கஞ்சுகத்திற்கு உவமை,
கருவம், 131, 170.
கருவரி, 278.
கருவிக்கும், 170.
கருவித்தல், 513.
கருவித்து - கர்வமுற்று, 161.
கருவூர்த்தேவர்திருவிசைப்பா, ப.
கருவெப்பு, 102. [341.
கல்யாணபுரம், ப. 276.
கல்யாணம் பண்ணுகை, 623.[341.
கல்லாடம், ப. 70, 71, 148, 278,
கல்வருஷம், 205.
கலக்கலமுத்து, 491. [457.
கலகக்கனற் கொடிய தூமகேது,
கலகம் - கேடு, நரகம், 25, 41, 104,
கலசமாரன், 25. [457.
கலகலன் கலன்கலனென, காப்.
கலகித்தல், 473.
கலங்கல், 277. [387, 479.
கலசங்கள் (கலசம்), 41, 173, 183,
கலப்பைப்படை, 368; ப. 329.
கலப்பை யானையின்கை மத்தகம் கொம்பு இவற்றிற்குவமை, 259.
கலவி புலவிபோலுதல், 26.
கலவை, 42.
கலன், 697.
கலாமதி, 270.
கலாவதீ-ஒருவகை வீணை, ப. 340.
கலாவம், ப. 259.
கலிங்கத்துப்பரணி, ப.79, 98, 157, 242, 258-9, 263, 274-5, 285, 301, 303, 325, 354-6.
கலிங்கப்பரணி புனைந்தபருதி, ப. 248. [பெருமாள், ப. 148.
கலிங்கப் பெரும்பரணி கொண்ட
கலிங்கப்போர், ப. 248.
கலிங்கர், 776.
கலித்தல், 514, 625.
கலித்து-ஒலித்து, 624.
கலித்தொகை, 3, 105, 334; ப. 258, 263, 275, 295, 297, 301, 310, 354.
கலியாணபுரம், 62; ப. 276.
கலியாணம், 8, 169.
கலியுகம், 170.
கலியுகாந்தத்தில் கற்கிவருதல், 630.
கலுழன், 286.
கலைக்கியானம், 146, 596.
கலைகள் பதினாறு, 157.
கலைஞானங்களுக்கு விஞுவுத்தரம் சொல்லுதல், 596.
கலைமகள், 320. [289.
கலைமகள் கதை சொல்லுதல், ப.
கலைமகள் வெண்டாமரையில் வீற்றிருப்பவள், 168.
கலைமருப்பு, 687.
கலைமான், 75. [இலாஞ்சனை, 8.
கலைமான்கொடி கபிலேசுவரன்
கலையானத்தி, ப. 278.
கலையிற் கட்டினகட்டு, 99.
கலையுகைப்பாள், 75; ப. 278.
கவ்வ, 721. [ப. 277.
கவடு (கவடுகள்), 41, 69, 70, 98;
கவந்தம் - தலைபோன உடம்பு, 614.
கவர்தல் - விரும்பல், 319.
கவர்ப்பு, 477. [மை, 284; ப. 300.
கவரிக்குத்திருப்பாற்கடற்றிரை உவ
கவரிச் சிறுதென்றல், 181.
கவனம், 103, 264.
கவான், 540.
கவிக்கும், 11.
கவிகை, 191. [613.
கவிச்சக்கரவர்த்திகள், 536, 776

கவிச்சக்கரவர்த்தி கூத்தன், 814.
கவிப்பு, 477.
கவிமரபு, ப. 277, 279, 337.
கவியழகு, 425.
கவிர் - முருக்கு, 39.
கவிராசராசன் வாக்கு, 377.
கவிரிதழ், 39.
கவின, 80.
கவுஞ்சம் - கிரவுஞ்சமலை, ப. 91.
கவுட்புடை, 479, 543.
கவுணியப்புலவோன், ப. 69.
கவுத்துபம் (கவுத்துவம்), 116, 277.
கவுத்துவம் பாற்கடலிலிருந்து வருதல், 277.
கவுத்துவம் மகளிர் கண்ணிற்கு உவமை, 41.
கவுத்துவமணி பெரியது, 41.
கவுத்துவமாணிக்கம், 41.
கவுரவகுலம் - குருகுலம், 40.
கவுள், 479, 543.
கவைத்தலை, 617.
கழல் - பாதம், 7.
கழல்புனைந்த செம்பரிபுரம், காப்.
கழி - கயிறு, 132; ப. 289.
கழு, 97, 129, 203, 219.
கழுத்திற்குச் சங்கு உவமை, 713.
கழுதிரதம் - பேய்த்தேர், 59.
கழுது - பேய், 55, 59, 394-5, 405-6.
கழுமலம் வைதிகவாழ்க்கை பெறுதல், 170.
கழுவேறின அமண், 7.
கழுவேறின திருவிளையாடல், ப. 206.
கழைமுத்து - மூங்கில் முத்து, 102.
கள்-பன்மையடைசொல், 463.
கள்ளச்சேல், 310.
கள்ளர், 212.
கள்ளர்க்கிலக்கணம், 14, 25.
கள்ளர்க்கு வேண்டிய துணை, 25.
கள்ளி பாலைநிலத்தது, 49.
கள்ளிபோல மேகம் வற்றல், 49.
கள்ளி வெம்மையை விரும்பிநிற்றல், 49.
கள்ளிவேலியில் சிலந்தியிழைத்தநூலிற்குப் பாடி வீடு உவமை, 54.
களக்கொளுத்து, 481.
களத்தைத் தமதாக்கிக்கொள்ளல், ப. 353.
களந்தை இரட்டைமணிமாலை: இது பாண்டி நாட்டிலுள்ள களக்காடென்னும் ஸ்தலத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீசத்திய வாகீசுவரர்மீது இயற்றப்பெற்ற ஒரு நூல், ப. 309.
களம்-கழுத்து, 481, 485.
களம்பாடு பொருநர்: ஒருவகைப் பொருநர், 623.
களவழி, 105.
களவுகாண்பார், 25.
களவுபோக, 25.
களவுநூல், ப. 267.
களன், 247.
களாட்டகம் - ஒருவகை அக்கினி, 666.
களிற்றணி, 481.
களிற்றுரிப்போர்வை, 551.
களிறுஎட்டு, 756.
களிறுஎற்றிற்கு உவமை, 251.
களேபரம்-உடம்பு, 224, 648; ப. 300, 345.
கற்கி, 263, 630, 719; ப. 304.
கற்குன்று உணவுவிளைத்தல், 537.
கற்பகக்கா, 552.
கற்பகக்காடு, 538.
கற்பகக்கொடிகள் வானமேறுதல், 77.
கற்பகக்கொடிகளுக்குச் சடை உவமை, 77.
கற்பகங்கள், 65.
கற்பகச்சோலை, 65-6.
கற்பகச்சோலையில் பரமேசுவரியும் ஈசுவரனும் விளையாடுதல், 65.
கற்பகசாதி, 67, 115.
கற்பகசுரபிகள் அமுதங்கொடுக்கவல்லன, 38.
கற்பகத்திற்கு மேரு உவமை, 254.
கற்பகத்தின் இரண்டாங்குலம் பாரிசாதம், 67.
கற்பகத்தின் நாலாஞ்சாதி சந்தானம், 69.
கற்பகத்தின் மூன்றாஞ்சாதி மந்தாரம், 67.
கற்பகதருக்கள், ப. 362.
கற்பகப்பொழில், 492.
கற்பகம், 68-9, 71, 254.
கற்பகமலர், 115.
கற்பகவல்லவனம், 804.

கற்பகவல்லிசாதி, 11, 76 - 7.
கற்பகவிருட்சக்காடு, 41.
கற்பகவிருட்சங்கள், 38, 115, 159, 404, 451. [66.
கற்பகவிருட்சத்திற்கு மலைஉவமை,
கற்பகோடி, 66.
கற்பங்கள் (கற்பம்), 66, 731.
கற்பதரு, 66.
கற்பம்பெயர்தல், 311.
கற்பாந்தகாளில் பூமிமேரு முதலியன பறியும்படி மகாவாதம் தாக்கல், 144. [295.
கற்புடைமகளிர் இலக்கணம், ப,
கற்புடைமை காரணமாகத் தேவி முல்லைவளர்த்தல், 75.
கற்புமுல்லை, 119.
கற்பூரம், 112.
கறடு, 448 ; ப. 319.
கறுப்பு, 469. [இன்மை, 667.
கன்மவாதக்கோட்டிக்குக் கர்த்தா
கன்மாரி, 541.
கன்றுகள், 34.
கன்னபூரம், 304.
கன்னம் - காது, 53 ; ப. 348.
கன்னடராசன் சோழன் ஐசுவரியத்தைக்கண்டு சகியாமே வெம்பித் திரிந்தமை, 62. [கது, 62.
கன்னடராசன் விந்தாடவியிற்புக்
கன்னவதஞ்சம், ப. 328.
கனகக்குழை, 208.
கனககூடம், 409.
கனகத்தேர், 269.
கனகராசி, 74.
கனகலபூமி, 248. [303.
கனகலம், 247, 289, 292, 427; ப.
கனகலோகம், 104.
கனகவரையாமகளிர், 41.
கனகன், 167.
கனங்குழை, 13.
கனசலம், 115. [513.
கனம்-இரும்பு, பாரம், மேகம், 481,
கனமும் கனமும் கனைத்தல், 513.
கனல்கரிந்து, 143.
கனலால்விளையுங்கார், 209.
கனலி, 270, 334.
கனற்கண்நாகம், 554.
கனற்கொடி, 457.
கனவம்-கனவினையுடையேம், 238.
கனவிடுத்தல், 238, 240; ப. 302.
கனைத்தல், 513.
காகம், 641.
காகம் விழிகளைப்பறித்தல், ப. 334.
காகினி, ப. 281.
காசி, ப. 295.
காசியப முனிவர் மனைவியருள் ஒருத்தி அதிதி, ப. 264.
காசியபர், 343.
காஞ்சி (காஞ்சீபுரம்), 91, 97.
காஞ்சிப்புராணம், ப. 258, 271, 279, 288, 294, 323-5, 3[illegible]6,
காட்சி, 238. [360.
காட்டரண், ப. 322.
காட்டு நெருப்பு, 588.
காட்டுமரக் கூட்டம், 63.
காடகோபநிஷத், ப. 270.
காடு - பாலைநிலம், 558.
காடுகாள், ப. 272.
காடுகிழாள், ப. 272.
காடு சடைக்கு உவமை, 61, 76.
காண்டாவனப் பூசற்கதை, 134; ப. 289.
காண்டாவனம், ப. 262.
காணி, 627; ப. 299.
காணிகோடியைப்பேதித்தல், 217.
காணியாளர், 352.
காணும், 556.
காதம்பரி: இது வடமொழியிலுள்ள ஒரு வசனநூல், 31, 445.
காதல், 109.
காதில் ஓலை, 372. [504.
காதிற் செருகும்பூ முதலாயின,
காதும், 55.
காந்த - காந்துதலைச் செய்ய, 584.
காந்தாரம், ப. 338.
காபடாதி சாத்திரம், 53.
காபிஷ்டம், ப. 265.
காமச்சுவாலை, 430.
காமசக்கிரம் செலுத்துவார், 38.

காமத்தால் உணர்வும் ஒழுக்கமும் கெடல், 25. [71.
காமதேவன்(ர்),15, 23, 25, 35, 38,
காமதேவன் அறிவை வாங்கல், 25.
காமதேவன் ஈசுவரனால் இறந்தது, 35.
காமதேவன் கலகம்செய்பவன், 25.
காமதேவன் செங்கோல், 15.
காமதேவன் வலியன், 15.
காமதேவனது படை, 35. [தல், 25.
காமதேவனால் உலகு களவுபோ
காமதேனுவைப் பூதங்கள் பறித்தது, 488. [ரித்தல், 21.
காமநோய் மாலைக்காலத்தில் அதிக
காமபானம், 24; ப. 266.
காமரூபம் - தூமகேதுக்களின் வடிவங்களுள் ஒன்று, 666.
காமவல்லி, ப. 279. [153.
காம வாம காபடாதி சாத்திரம்,
காமவியசன கலகம், 25.
காமாக்கினி, 43, 83.
காமாக்கினை, 15.
காமிகள், 21.
காமினி, 212.
காய் - உவமஉருபு, ப. 108.
காய்ச்சிய கள், ப. 357.
காயத்திரி, ப. 262.
கார்க்கியமதம், 31.
கார்க்கோடன், 99.
கார்காலத்தில் மகாவருஷம் வரு
கார்காலம், 553. [ஷித்தல், 200.
கார்பெற்ற புலம், ப. 297.
கார்முகாசனி, 468. [கல், 200.
கார்வந்துதொடத்தொடக்காடுஇள
காரகில், 228.
காரணப் பெயர், 257.
காரணபூத கணநாதர், 138.
காரணம், 19, 34, 52, 55, 85, 119, 153, 234, 330, 352, 380, 463,
காரணி (காரணிகள்), 592-3. [526.
காரான், ப. 326. [37.
காரிகை - யாப்பருங்கலக்காரிகை,
காரிகைக்குளத்தூருடையான், ப.
காரியம், 179. [301.
காருகபத்தியம், 506.
காருண்ணியம், 308.
காரைக்காலம்மையார் கோயின் மூத்த திருப்பதிகம், ப. 284, 344.
காரைக்காலம்மையார் திருவாலங்காட்டுமூத்ததிருப்பதிகம், ப.273, 301.
காரைக்காலம்மையார் திருவிரட்டைமணி மாலை, ப. 269, 321.
கால் - காற்று, 144, 403.
கால்கள் கையாகப்பெற்ற விலங்குகள், ப. 110.
கால்கள் தளராதே நிலைநிற்றல்,517.
கால்கொண்ட தொழில், 485.
கால்பறிந்து, 721.
காலக்கடப்பு, 447. [குவமை, 81.
காலக்கடை மகளிரின் கட்கடைக்
கால கூடம், ப. 181.
காலசக்கரம், 707.
காலபக்குவம், 68.
காலபாசம், 422, 447.
காலம் அழியாதிருத்தல், 337.
காலம் முடிவில்லாதது, 326.
காலமென்னும் பொருள், 337.
காலவருடம், 9, 68.
காலன் - யமதூதர்க்கு நாயகஞ் செய்வான், 444; ப. 319.
காலன் உயிருண்ணல், 784.
காலன்பாசங்கொண்டு உயிரை வீசுதல், 444. [னென்பது, ப. 157.
காலன் யமராசனுடைய ஏவலாள
காலைநெற்றி - நடுப்பகல், 834.
காவியம், 8, 534 ; ப. 330, 343.
காவிரி, 31, 812.
காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்கும் கூடலென்ற பெயருண்மை, ப. 260.
காவிரிப்பூம்பட்டினம், 237; ப. 260, 302.
காவிரிப்பூம்பட்டினம் இரண்டாம் இராசராசசோழன் இராசதானி,
காவிரிவற்றுமை, 812. [ப. 260.
காவிவண்ணன், 380. [சிவிகை, 40.
காவினசிவிகை - தோளாற் சுமந்த

காவு, 104 ; ப. 284.
காவேழு (காஏழு), 104.
காவைந்து, 71.
காளக்கவி, 70 ; ப. 277.
காளக்கவிப்புலவோன், ப. 278.
காளத்திவாழ்வான், 301.
காளம், 343.
காளமேகத்தின்பாட்டு, ப. 317.
காளமேகம், 101, 255.
காளாத்திரி, 155 ; ப. 291.
காளி - ஒருவிஷப்பல், துர்க்கை, 107, 155; ப. 291.
காளியொட்டக்கூத்தன், ப. 320.
காளை - பதினாறுபிராயத்தான், 5.
காற்கடல், 665.
காற்சங்கிலி, ப. 270.
காற்றின்தன்மை சலனம், ப. 357.
காற்றின்தொழில் எறிதல், 108.
காற்று பாம்புக்கு ஆகாரமாதல், 661; ப. 347.
[319.
கான் - இசை, செவி, 448; ப.
கானநாடி, 54, 80.
கானம் - இசைப்பாட்டு, 19, 448.
கானவேட்டுவர் இசைபாடி மிருகங்களை அழைத்துக் கொல்லுதல், [610.
கிடங்கு, 137.
கிடாய், 268, 464, 494. [464.
கிடாய்போல் முட்டவருதல், 269,
கிடாயைச் சுடுவதுபோல உருக்குதல், 464. [டல், 464
கிடாயை வெட்டுவதுபோல வெட்
கிடுகு - பலகை (கேடகம்), 101,
கிடைத்தல்-மாறுபடல், 518. [512.
கிண்கிணியின் அரி, 33.
கிணற்றின் உறை, ப. 288.
கிணற்றுக்குடலை, 127.
கிணற்றுக்கூடு, 127.
கிம்புரி (கிம்புரிகள்), 735; ப. 113.
கிம்புருடர் (கிம்புருஷர்), 367, 445.
கிரகங்களொன்பது, 407.
கிரகணம், 637. [482.
கிரணம், 31, 141, 155, 417, 467,
கிரணன், 460.
கிரந்தமும் தமிழுங் கூடியது, 635.
கிராதர் வேட்டைபோய் விடாய்த்
கிராதவேடம், 630. [தல், 395.
கிரி, 22, 43, 137, 180, 286, 357, 419, 466.
கிரிதுர்க்கம் - மலையரண், 466.
கிரியேழு, 59, 397.
கிரியை, ப. 263.
கிரீடம், ப. 345. [ஒன்று, ப. 243.
கிருகாங்கம் - பத்துக் கற்பகங்களில்
கிருதம் - நெய், 103, 593.
கிருமிசாதி, 596. [541.
கிருஷ்ணபகவான்கன்மாரிகாத்தது,
கிருஷ்ண பகவான் பூதனையைக் கொன்றது, 556.
கிழக்கறுதி, 124.
கிழத்தி, 130, 813.
கிழமை, 337, 630.
கிழவோன், 33.
கிழிவு - வெடிப்பு, 102.
கிள்ளை, 608, 756.
கிளவி, 7, 90, 128-9.
கிளி கதிரையுண்டல், 608; ப. 271.
கிற்றல் - சம்மதித்தல், 57; ப. 274.
கின்னரங்கள் இசையின் குணகுற்றங்களை அறிதல், ப. 286.
கின்னரங்கள் தேவர் நெஞ்சைக் கிழித்தமை, 606.
கின்னரங்கள் பாடுந்தன்மையையுடையன வென்பது, 114, 151, 610; ப. 286, 338.
கின்னரபட்சிகள் பாடிக்கொல்லுத
கின்னரர், 367. [ல், 610.
கின்னரராசா, 151.
கீணிலம், 721.
கீதம்பாடி, ப. 338.
கீர்த்தி, 40, 94, 483.
கீரந்தை, ப. 90. [129.
கீழ்கடலைச் சகரர் தோண்டியது, ப.
கீழ்நிலை ஏழு, 137. [121.
கீழ்வயிறு - நாபிக்குக் கீழானவயிறு,
கீழைச்சமுத்திரம், 124.
கீழைத்திருமஞ்சன சாலை, ப. 358.
கீழைநாகர், 510.
கீற்று, 41, 699.

கீற்றுப்புரை, 699.
குங்குமச்செச்சை, 742. [42.
குங்குமச்சேற்றுக் கோலக்கரும்பு,
குங்குமத் தளம், 42.
குசை, 627.
குஞ்சரசையம் - யானைமலை, ப. 91.
குஞ்சரம், 3, 274. [ப. 287.
குஞ்சி - ஆண்தலைமயிர், 121, 372;
குஞ்சியழகு, 372.
குடக்கோழி மாநகர், 812; ப. 363.
குடகூடல், 97.
குடதிசைப்பேய், 786.
குடந்தையம்பதி, ப. 255.
குடமுழா, 273.
குடாட்டம், 100.
குடலை, 127.
குடி அடிபறிந்தது, 29, 144.
குடிஞைப்படங்கு, 54.
குடியிருப்பு, 144.
குடுமி - தலை, 696; ப. 321.
குடை, 157-8, 181.
குடைக்கு அண்டகோளம், 257.
குண்டர், 172, 175, 184, 372, 374, 760.
குண்டலகேசி - தமிழிலுள்ள ஐந்து காப்பியங்களுள் ஒன்று, 377,
குண்டிகை, 176, 193, 755. [467.
குண்டோதரர்-சிவகணங்களுள் ஒருவர், 138, 473 ; ப. 290.
குணசந்தி, 154; ப. 346.
குணநாற்பது - இது பழைய தமிழ் நூல்களுள் ஒன்று, ப. 90.
குணப்பெயர், 637.
குணமுடிவு, 193. [நூல், ப. 169.
குணவாகடத்திரட்டு - ஒருவைத்திய
குத்தியஅரிசி, 736.
குத்திரவாதம், 266.
குதட்டி, 379.
குதம்பை-ஒருகாதணி, 371.
குதிபாய்கடாம், 3 ; ப. 258.
குதிரைக்குலங்களைத் தேவியின் கட்கம் வெட்டல், 162.
குதிரைகள் பாற்கடலில் விழுந்திறந்தமை, 665.
குதிரைகளின் உள்ளத்தை அறிந்து செலுத்தல், 221. [304.
குதிரைகளுக்கு அலைகள், 265 ; ப.
குதிரைத்தடத்து நெருப்பு - வடவைத்தீ, 475.
குதிரைப்பாய்ச்சல், 103.
குதிரையும் அசுரனுமான இரண்டு
குதை, 726. [வடிவு, 231.
குந்தமென்பதன்பொருள், 569.
குந்துபட்டாரகர் - தீர்த்தங்கரர்களுளொருவர், 375.
குப்ததரயோகினி, ப. 281.
குப்தயோகினி, ப. 281.
குபேரன், ப. 321.
குபேரன் நரன்மேல் வருதல், 462.
குபேரனுக்குத் திருமால் உவமை, 462. [மை, 273.
கும்பகுடங்களுக்குக் குடமுழா உவ
கும்பகோணம், ப. 364.
கும்பம், 756.
கும்பிட்டு, 92. [று, 606.
கும்போதரம் - கும்பம்போலும் வயி
கும்போதரர் - சிவகணங்களில் ஒருவர், 473, 547; ப. 290, 338.
கும்போதராதிகளின் பெயர்கள்,
குமரி-ஒருநதி, 31. [473.
குமரிமாரெழுவர், 168, 351.
குமாரப்பட்டம், 179.
குமிழ், 13. [331.
குமிழ்க்கும் (குமிழ்த்தல்), 539; ப.
குமுதங்கள், 110, 318.
குமுதப்பரப்பு, 460.
குமுதம் - ஆரவாரம், செவ்வாம்பல், திக்கயங்களுள் ஒன்று, 110, 118, 664. [110.
குமுதம் தேவிதிருவாய்க்கு உவமை,
குமுதவாய், 664.
குமுறல் - வாய்விடாது உள்ளே முரலுதல், 477-8, 704.
குமைத்தல், 478; ப. 324. [28, 42.
குயங்கள் (குயத்தடம், குயம்), 26,
குயத்திற்கு அமுதகலசம், 27.
குயவர் சூளை, ப. 275.
குயவன், 505.

குயில், 44, 488; ப. 271. [44.
குயில் பிள்ளைப்பட்சிகளில் ஒன்று,
குயிலை எல்லாரும் அனுக்கிரகித்தல்,
44. [44.
குயிலைப்பிடித்து வளர்ப்பாரின்மை,
குரகதம், 262. [256.
குரம் - குதிரையின் காற்குளம்பு,
குரல் - யாழில் ஒருநரம்பு, ப. 338.
குரல்வளை, 481.
குரல்விட, 478.
குரலுக்கு இடி உவமை, 641.
குரு, 476.
குருக்கத்திக் கொடி, 475; ப. 279.
குருக்கள், 253.
குருகு - குருத்து, 496.
குருகுல அரசன், ப. 270.
குருசில், 281.
குருதிக்கு அருவி உவமை, 739.
குருதிக் குழம்பைச் செச்சையாக்கல், 742.
குருதிப் புதுப்புனல், 477.
குருதிப்பொட்டு, 100.
குருதி பெய்தமுகில்கள், 737.
குருதி மண்டை, 641.
குருதியில் மூழ்கல், 740; ப. 355.
குருதியின் குழம்பு, 742.
குருபீடம், ப. 255.
குருவிகள், 234.
குலகிரி அழுந்தல், 525.
குலகிரி இடிதல், 521.
குலகிரியெட்டு, 414.
குலகிரியேழு, 40.
குலச்சிறை, 180, 211. [192.
குலச்சிறை யாண்டார், 177, 189,
குலச்சிறையார், 188 - 9.
குலச்சிறையார் ஆளுடைய பிள்ளையாரிடம் தம் குறையைச் செப்புதல், 179.
குலச்சிறையார் ஆளுடையபிள்ளையாருக்குப் பீடிகை இடல், 188.
குலச்சிறையார் ஆளுடையபிள்ளையாரை நோக்கிக்கூறல், 194.
குலச்சிறையார் ஆளுடையபிள்ளையாரை வணங்கியது, 180,
குலச்சிறையார் சமணரை நோக்கிக்கூறல், 192-3. [இடல், 182.
குலச்சிறையார் பந்தல் முதலியன
குலச்சிறையார் பாண்டியன் அவத்தையை ஆளுடையபிள்ளையாருக்குணர்த்தியது, 180.
குலச்சிறையார் பெருநம்பிகுலத்திற் பிறந்தவர், 177. [மை, 182.
குலச்சிறையாருக்கு இந்திரன் உவ
குலசேகரவழுதி, ப. 90.
குலதீபன் - குலத்தை விளங்கச் செய்வோன், 2, 4, 6; ப. 257-8.
குலதீபனென்பது இரண்டாம் இராசாராசனுக்கும் பெயராக வழங்கு
குலநதி, 272. [தல், ப. 258.
குலநேமி, 2.
குலப்பகுதி, 463.
குலப்பரவை, 493.
குலப்பொருப்பு, 484, 492.
குலபதி, 39, 40, 177, 180, 187, 194, 217, 462.
குலபருவதங்கள், 40, 60, 144, 360, 397, 411, 439, 492.
குலபருவதங்கள் ஏழு, 411.
குலபருவதங்க ளேழிலுள்ள ஏழு தாமரைப்பொய்கைகள், 397.
குலபருவதங்களை இடித்தது, 492.
குலபக்ஷர்-குலச்சிறையார், ப. 75.
குலபூதரங்கள், 439.
குலமயில் - வாலியமயில், 150.
குலமலைமறிதல், 527.
குலவிலங்கல், 144, 360, 554, 721.
குலிசாயுதன் - இந்திரன், 682.
குலைத்தல், 501. [777; ப. 246-7.
குலோத்துங்க சோழதேவர் II,
குலோத்துங்கசோழன், ப. 148, 359. [தது, 775.
குலோத்துங்கசோழன்சுங்கந்தவிர்த்
குலோத்துங்க சோழனுக்குக் கொண்டல் உவமை, 777.
குலோத்துங்க சோழனுலா, ப. 246 - 8, 258, 260, 262, 280, 282, 285, 297, 305, 313, 338.

339, 341, 347, 358 - 9, 362-3.
குலோத்துங்கவளவன், ப. 359.
குலோத்துங்கன் பிள்ளைத்தமிழ், ப. 303, 339, 356, 362-3. [177.
குலோற்பவன் (குலோற்பவர்), 8,
குவட்டிடம், 484.
குவட்டுமலை, 464.
குவடு, 42 - 3, 138, 456.
குவலய வலயம், 521.
குவளையில் தேனுண்மை, 71.
குவாலெயிறு, 155.
குவைசெய்து, 51.
குழம்பு, 226, 742.
குழல் - கூந்தல், 12-3, 431.
குழல் இருளெறித்தல், 431.
குழாம், 346, 373, 398.
குழூஉப்பெயர், ப. 92.
குழை, 13, 22, 36, 116, 141, 144, 206, 208, 370. [தல், 22.
குழைச்சோதியால் தாமரை மலர்
குழைமகரம் உயிர்பெற்று நெளிவது போறல், 36. [மழுங்கல், 36.
குழையின் சோதியால் மதி ஒளி
குழைவெயிலெறித்தல், 36, 431.
குளகுமேய்தல், 543.
குளகௌளயோகினி, ப. 281.
குளத்தூளார் குடிப்பிறந்த பல்லவ ராயன், 236 ; ப. 301.
குளத்துளான், ப. 301.
குளத்தூர்-பல்லவராயன் பேட்டையின் பழையபெயர், ப. 301.
குளப்படி-குளம்பு அடி, 485.
குளிகை, 174.
குளித்தல், 310, 516.
குற்றியலுகரவீறு, 124.
குற்றேவல், 124.
குறங்கு - மலையடிவாரம், 540.
குறள்-திருக்குறள், பூதம், 83, 116, 135, 185, 405, 561; ப. 270,
குறளடி, ப. 334. [334.
குறளன், 40, 661.
குறளை - கோள், 697.
குறிஞ்சி, 477 ; ப. 324.
குறிஞ்சிதிரிந்தபாலை, ப. 274.
குறிஞ்சிப்பாட்டு, ப. 327, 329.
குறித்தல்-ஊதுதல், 397. [10, 28.
குறிப்பாற்பொருளை உணர்த்தல்,
குறிப்பினறிந, 10.
குறிப்பு, 215 ; ப. 300.
குறிப்புச்சொல், 715 ; ப. 317.
குறிப்புமொழி, ப. 351.
குறுக்கும்வழிக்குறுக்கல், 4, 31.
குறுகுமுடுக்கு, 802.
குறுகுறு, 90.
குறுந்தொகை, 54 ; ப. 259, 273, 278, 288, 329, 346.
குறும்பூதம், 659.
குறுமலை, 527.
குறுமுறுவல், 291.
குறுமையை உணர்த்தும் குறளென்னும் பண்புப்பெயர், ப. 334.
குறைசெப்பல், 179.
குன்றங்கொன்றது, 170.
குன்றத்தூர்நாடு - தொண்டைமண்டலத்தின் பகுதிகளுள் ஒன்று,
குன்றவில்லி, 511, 704. [97.
குன்றுஎழு, 539.
குன்றுகள் பறந்தமை, 366.
குனிசிலைவீரன், 799.
குனித்தல் - வளைத்தல், 485.
கூகை, 64.
கூச்மாண்ட புராணம், 113.
கூசாமை, 379.
கூசுதல் - இலச்சித்தல், 326.
கூட்டுப்படை, 352.
கூட, 543. [181, 380.
கூடபாகலம் - யானையினோய், ப.
கூடம், 419, 808.
கூடல் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், மதுரை, 7; ப. 260, 302.
கூடாரம், ப. 274. [127, 641.
கூடு - கிணற்றுக்கூடு, நெற்கூடு,
கூத்தமுதலி, ப. 277.
கூத்தன், 814.
கூத்தன் கவிச்சக்ரவர்த்தி, 813.
கூத்தனார், ப. 364.
கூத்தாட்டு, 114, 511.

கூத்தாட்டுக் காண்டல், 511; ப. [329.
கூத்து, 15, 53, 96.
கூந்தல், 794. [உண்ணல், 13.
கூந்தல் உயிரையும் உணர்வையும்
கூர்த்தல், 457.
கூர்மபுராணம், ப. 304.
கூர்மாசன், 341. [லொன்று, 457.
கூர்மி - தூமகேதுவின் உருக்களி
கூர்முள், ப. 341.
கூவிளம் - ஒருவாய்பாடு, 89.
கூழடுமின், 729.
கூழைத்தந்திரம் - பின்படை, 471.
கூளி - பேய், 135, 334-5, 409, 558, 685, 728 - 9. [684.
கூளி குருதியை ஊற்றிக்குடித்தல்,
கூளிநாயகக்குலம், 349.
கூற்றுவன், ப. 157.
கூறியது கூறல், ப. 302.
கூறு-அங்கிசம், 397, 596.
கூன், 216.
கேட்டகேடு, 635.
கெட்டேன், 199, 207; ப. 297-8.
கெடுமதிப் பேய், 788; ப. 361.
கெடுவார், 207.
கெடுவீர், 192, 199.
கெண்டை மகளிர்கண்களுக்கு உவமை, 24. [தோல், 134.
கெர்ப்பம் வளர்ந்தாற்போல மிதந்த
கெறுவம், 530, 537, 630.
கெறுவமதம், 11.
கேசரி, 196; ப. 109.
கேசவன், 636.
கேடகம், ப. 284.
கேது, 86, 555.
கேரளேசுவரன், 8.
கேவலம் - எளிமை, 199.
கேவலர், 199.
கேள், 207.
கை, 152.
கைக்கிள்ளை, 608.
கைக்கிளை, 301, 338.
கைக்குத்தாமரை உவமை, 92.
கைத்தல், 330.
கைத்திருநாண், 623.
கைத்தொடி, 645.
கைந்நாகம்-யானை, 152, 543.
கைந்நிலை - கூடாரம், ப. 274.
கைபிடிசீலை, 749.
கைம்மண்டை, 393.
கையடை - அடைக்கலம், 83.
கையர், 212.
கையரிந்த பாண்டியன், ப. 90.
கைலாசபருவதம், 42-3, 306, 329, 371, 730; ப. 300.
கைலைபாதி காளத்திபாதியந்தாதி: இது நக்கீரர் இயற்றிய ஒருநூல்,
கைவிளக்கு, 78. [ப. 117.
கைவைக்க - கையாற்பிடிக்க, 10.
கொக்கொழுங்கு சங்குமணிவடத்திற்கு உவமை, 93.
கொங்கு, 62, 381.
கொங்குநாட்டுவழக்கு, ப. 144.
கொச்சைப்பெருமான் - ஆளுடைய பிள்ளையார், 180.
கொட்டாட்டுப் பாட்டு, 114.
கொட்பு - சுழற்றி, 96.
கொடி, 8, 457.
கொடிக்கு ஆகாசகங்கை உவமை, 257, 634; ப. 104, 304, 342.
கொடிக்கு மேகம் உவமை, 702.
கொடிக்கோல்கள், 64.
கொடி சடைக்கு உவமை, ப. 279.
கொடிப்படைகள், 89, 642, 702.
கொடி மகளிர் இடைக்கு உவமை, 42.
கொடி மகளிருக்கு உவமை, 188.
கொடிமறுகு, 802.
கொடிமாடமுன்றில், 243; ப. 302.
கொடிமாநகர், 206. [ப. 261.
கொடியிலுள்ள ஆண்புலி உருவம்,
கொடியிற்காகம் இருத்தல், ப. 343.
கொடிவகை, 8 ; ப. 259.
கொடிவாயில், ப. 302.
கொடிறு, 129, 479, 543.
கொடுக்கொடுத்து, 128.
கொடுங்கோளூர், ப. 361.
கொடுந்தமிழ்ச்சொல், 684.
கொடும்பாளூர், ப. 261.

கொடும்புரிசை, 118.
கொண்டு - எடுத்துக்கொண்டு, 205.
கொண்டை, 13, 42.
கொத்து, 98, 378, 697, 813 - 4.
கொத்துத்தலை நான்கு, 697.
கொதித்தெழுதல், 198.
கொதிப்பு - மிக்ககோபம், 478.
கொந்து - பூந்தாது, 62; ப. 276.
கொப்புளித்தல், 391, 477, 548.
கொப்புளித்தல் ஆயுவின் நிதானத்தைக் காட்டுமென்பது, 477.
கொம்புகள், 345.
கொம்புடைமகரம், 370.
கொம்மை - வீக்கம், 351.
கொல் - இரும்பு, ஐயம், 550, 574.
கொல்லாதே உரித்ததோல், 97.
கொழிக்க, 736.
கொழித்தல் - கோபகோஷ ஆரவாரஞ் செய்தல், 520. [128.
கொழு பேயின் பற்களுக்கு உவமை,
கொழுந்தும் துணரும் வேறு, 76.
கொழுநர், 26.
கொழுப்பு - ஸ்ரீ, 478.
கொள்ளி, 569. [746 ; ப. 330.
கொள்ளிவாய்ப்பேய், 532-3, 660,
கொள்ளிவாய்ப்பேயை அடுப்பில் மாட்டுதல், 746.
கொள்ளை - மிகுதி, 340 ; ப. 310.
கொளுத்த, 347.
கொளுத்து - குரல்வளை, 481.
கொளுந்தி, 121, 141.
கொளைவில், 697. [90.
கொற்கையான் - பாண்டியன், ப.
கொற்றக்குடை, 181, 283.
கொற்றச்சிவிகை, ப. 76.
கொற்றப்போர், 118.
கொற்றவில், 347, 643.
கொற்றவினையர், 537.
கொறித்தல், 608.
கொன்றை, 61 - 2, 65. [350.
கொன்றைக்குப்பொன் உவமை, ப.
கொன்றைச்சோலை, 65.
கொன்றை தேவி திருமுடியிலும் தோளிலும் உள்ளது, 62.
கொன்றை நாறிப்பூந்தாது சொரி
கொன்றைப்பூ, 448. [தல், 62.
கொன்றைமாலை பிறைக்கு உவமை,
கோகனகம், 74. [21.
கோகனகனுள், 167.
கோகுலம், 44.
கோசிகப்பட்டு, 117. [307.
கோட்டகம் - தடாகம், 309; ப.
கோட்டம் - கோயில், 92; ப. 97.
கோட்டான், ப. 343.
கோட்டி, 667.
கோட்பாடு, 145.
கோடகம், ப. 113.
கோடரம், 147.
கோடி - சிகரம், பல, 2, 148, 409, 411, 466, 468, 767.
கோடிசாடி, 767.
கோடு, 667.
கோடுநான்கு, 274.
கோடை, 38.
கோடையில் மரங்கள் உலர்தல், 38.
கோணம் - தோட்டி, 716.
கோத்திரங்கள், 300.
கோதண்டவெள்ளம், 334.
கோதண்டவெளி, 334.
கோதம்-குரோதம், 552; ப. 333.
கோதாவரி நதிரி ஏழு, 31.
கோதாவரி மாஹாத்மியம், ப. 268.
கோதாவரியைக் கௌதமர் கொணர்ந்த கதை, ப. 268.
கோதை, 801.
கோசகர், 322.
கோபகோஷ ஆரவாரம், 520.
கோபத்தால் மந்திரம்அறுகை, 176.
கோபப்பிரசாதம் : ஒருநூல், ப. 325.
கோபாக்கினி, 176, 212, 586.
கோபுரமாடம், 808.
கோபுர வாயில், 809.
கோமளமே, 187.
கோமாளம், 100; ப. 284.
கோயில், 10, 136, 172, 253.
கோயில் மதில், 137.
கோயில் வாயில், 34, 137.

கோயிலார், 252; ப. 303.
கோயிலிற் பொற்கற்பக தருக்களை அமைத்தல், ப. 362.
கோயிற் கட்டணம், 137.
கோயிற் கிடங்கு, 137.
கோயிற் குருவிகள் - ஆண்டலைப் புட்கள், 234.
கோயிற் சோலை, 65.
கோயிற் பட்டணம், 5.
கோயிற் பரிகாரங்கள், 253.
கோயிற் பலிபீடம், 138.
கோயிற்புராணம் : ஒருநூல், ப. [358.
கோயிற்ருசிகள், ப. 263.
கோயின்முனேழ்நிலைக் கோபுரவாயில், 809.
கோல்-அம்பு, ஆளெறிகோல், 516.
கோலக்கரும்பு, 42.
கோலகிரி, 666.
கோலம் - அழகு, 451.
கோலுவார், 13.
கோலோகம், 104, 427, 704.
கோலோகம் சிவலோகத்திற்கு மேலுண்மை, ப. 151.
கோவத்தனம், ப. 91.
கோவை, 106, 501, 724, 741.
கோவை குலைத்தல், 501.
கோழிக்குங் கோமான், ப. 363.
கோழிக்கொடி முருகக் கடவுளுடையது, 23, 150. [363.
கோழித்திருநகரக்கொற்றவன், ப.
கோழிப்போர், 540.
கோழிமாநகர்-உறையூர், 812.
கோழியான் - முருகன், 150.
கோழியான்மயில், 150.
கோள் - கோட்பாடு, நவக்கிரகங்கள், 145, 388, 407, 706, 723;
கோளகை, 283. [ப. 349.
கோளம், 276.
கோளரி, 172.
கோற்றேன், 28.
கோன் - இந்திரன், 606.
கோனுடு, ப. 261.
கோஷ்டி, ப. 347.
கோஷம், 520, 631.
கோஷவதி - நாகலோகம், வீணை, 147.
கௌசிக நாட்டுப்பட்டாடை, 117.
கௌசிக விஷயம் - கௌசிக நாடு, [117.
கௌட நெறி, ப. 364.
கௌட பாஷை, 448.
கௌணியகோத்திரம், ப. 76.
கௌதமர், 38, 195.
கௌதமன், 31.
கௌதமை - கோதாவரி, 31.
கௌமாரவியாகரணம், 154.
கௌரவகுலபதி, 40.
கௌரி அழையாமல் வந்தது, 436.
கௌலர்கள், ப. 332.
கௌவை, 553.
சக்கரகிரி, 137, 398.
சக்கரங்கள் - இராசசக்கிரங்கள், 38.
சக்கரஞ் செலுத்துவார், 38.
சக்கரப்படை, 649.
சக்கரபாணி, 471.
சக்கரபூசையால் உஷ்ண வியாதியைக் கெடுத்தல், 102.
சக்கரம் - ஆக்கினை, 2, 6, 55, 78, 102, 118, 150, 611, 688, 714, 719.
சக்கரம் பத்மநிதிக்கு உவமை, 402.
சக்கரம் முகத்திற்கு உவமை, 713.
சக்கரவர்த்தி-சக்கரத்தை நடாத்துபவன், 2, 4, 9, 67, 78, 156, 204, 545; ப. 260.
சக்கரவர்த்திகள் - ஒட்டக்கூத்தர், 457, 536; ப. 320.
சக்கரவாகங்களின் இயல்பு, 611.
சக்கரவாகம் ஆணும் பெண்ணும் பிரியாமை, 611.
சக்கரவாகம் வாயலகு கோத்துச் சச்கரம்போல் இருத்தல், 611.
சக்கரவாளகிரி, 3, 6, 8, 37, 48, 85, 104, 118, 126, 137-8, 158, 268, 367, 384, 398, 403, 411, 413, 415, 422, 437, 440, 477, 489, 528, 595, 700; ப. 363. [மை, 158.
சக்கரவாளங்கடோறும் சந்திருண்

சக்கரவாளம் உலகத்தைச் சுற்றி யிருத்தல், 422, 595. [ல், 595.
சக்கரவாளம் தேவிக்குச் சக்கரமாத
சக்கரவாளம் தேவிக்குமோதிரமாத ல், 595. [மதில், 137.
சக்கரவாளம் தேவி கோவிலுக்கு
சக்கரவாளம் பல, 133.
சக்கரவாளம் பொன்னிறத்தது, 2, 700; ப. 258, 350.
சக்கராஞ்ஞை, 165.
சக்கராயுதம், 165.
சக்கராயுதன், 183.
சக்தி, 654,
சக்ரதான், ப. 359.
சகசிரகிரணம், 141.
சகசிரசட்சு, 635. [கோவை, 106.
சகசிரதாரை யென்னுமுத்தக்
சகசிரபத்திரம் ஆயிரம் படத்திற்கு உவமை, 282.
சகசிரபத கங்கை, 417.
சகசிரபாகு அருச்சுனன் - கார்த்த வீரியார்ச்சுனன், 417.
சகசிரமுக கங்கை, 417. [119.
சகசிராஸ்பதம் (சகஸ்ராஸ்பதம்),
சகத்காரணி, 592.
சகத்திரதாரை, 46, 622.
சகத்திரவேதி - ஆயிரம் பேரை அடிப்பது, 28, 593.
சகத்திற்குச்சிருஷ்டிகர்த்தா இல்லை யென்பது, 189.
சகத்தைச்சுற்றிய சக்கரவாள பரு
சகத்ரயம், 471, 617. [வதம், 422.
சகதண்டம், 595.
சகம், 189, 293, 408.
சகரர் அறுபதினாயிரவர், 635. [129.
சகரர் தோண்டியகடல் கீழ்கடல், ப.
சகரரால் அகழப்படாத கடல், 349.
சகலகலாவல்லி, ப. 299.
சகலகலாவல்லி மாலை, ப. 344.
சகலலோகங்கள், 103.
சகளபஞ்சகம், 51.
சகித்தருளல், 290.
சகோரபட்சி நிலாக்கதிரை யுண்ணல், 605; ப. 338.
சங்ககோடிகள், 397.
சங்கத்திற் சமணர்புகுதல், 193.
சங்கத்தொனி, 164.
சங்கத்தோடு, 714.
சங்கநிதி, 73, ப. 137. [73.
சங்கநிதி இரத்தினங்களைத் தருதல்,
சங்கநிதிக்குச் சங்கு உவமை, 462.
சங்கம், 72-3, 114, 164, 193, 342, 530, 714, 719.
சங்கரசாதி, 596.
சங்கரநமச்சிவாயருரை, ப. 308
சங்கன், 99.
சங்காயுதம், 164.
சங்காரச்சக்கரம், 714.
சங்காரம், 32, 149.
சங்கிரகிக்க-கைப்பற்ற, 28.
சங்கிருதசத்தம், 82. [315.
சங்கிருதம்-ஸம்ஸ்கிருதம், 410; ப.
சங்கிற்குச் சந்திரன் உவமை, ப.
சங்கிற்குமுகில் உவமை, 530. [292.
சங்கு-342, 381, 415, 552.
சங்கு கழுத்திற்கு உவமை, 713.
சங்குகள் பலவற்றை ஊதல், 703.
சங்குசுட்டு நீருக்குதல், 758.
சங்குதிகிரி, 700.
சங்குமணிச்சரி, 100.
சங்குமணிவடத்திற்குக் கொக்கொழுங்கு உவமை, 93.
சசி சுவாகா முதலியவர், 502.
சசிதேவி, 40, 470, 502.
சசிதேவிமக்கள், 470.
சசிமண்டிலம், 187.
சசியங்கள், 38; ப. 269.
சசியாதிகள், 655.
சட்ட - கடுக, 684; ப. 348.
சட்டை, 93, 368 - 9.
சடங்கம், 593.
சடா - சடை, 111.
சடாடவி, 76, 649.
சடாடவி முடித்தேவர், 76.
சடாதாரி, 539.
சடாபாரம், 388.
சடாமோலி, 111.
சடிலம் - சடை, 107.

சடிலமோலி, 107.
சடை, 652. [622, 649, ப. 275.
சடைக்குக் காடு உவமை, 61, 76,
சடைக்குக்கொடி உவமை, ப. 279.
சடைகொடிகளுக்கு உவமை, 77.
சண்டம் - பெருமை, 63.
சண்டவெரி, 63.
சண்டாளினி, ப. 317.
சத்தகுலபருவதங்கள், 40, 48, 59, 401, 527, 721.
சத்தங்களால் மலைபிளத்தல், 213.
சத்தசமுத்திரங்கள், 40, 48, 103.
சத்தசமுத்திரங்கள் தேவிகோயிற் கிடங்கு, 137. [338.
சத்தசுரம் - ஏழுநரம்பு, 610; ப.
சத்ததாரைகள், 118.
சத்தபாதாளங்கள், 167.
சத்தம், 593.
சத்தமாதாக்கள், 168.
சத்தி - உறுதி, வேல், 77, 98, 143,
சத்திரியர், 8. [216, 364, 696.
சத்திரியலாஞ்சனை, 8; ப. 261.
சத்து, 408.
சத்துரு, 29, 485.
சத்ரசாயை - குடை நிழல், 470.
சதகோடி - பலகோடி, 73 - 4,
சதகோடி விததாள சதி, 3. [409.
சதம் - அநந்தவாசி, 3, 73.
சதமகன், 131, 404.
சதமென்பது நூற்றிற்கும் பலவற்
சதாசிவம், 77. [றிற்குமாகும், 3.
சதாசிவர், 113, 138, 761.
சதாநந்த தேவர், 375.
சதாரம் - இந்திரலோகங்களில் ஒன்
சதி, காப். 3. [று, ப. 265.
சதி வழி வருவது, ப. 258.
சதுசட்டி கலைஞானம், 596.
சதுமுகப்பேய், 781. [பம், 142.
சதுமுகன் முடிந்தவூழி - பிரமகற்
சதுர்த்தச புவனம்-பதினான்கு உலகம், 25, 90, 407.
சதுர்த்தந்தி, 552.
சதுர் யுககோடி, 4.
சதுர்வேத தீர்த்தம், 309.
சதுர்வேதி மங்கலம், ப. 247.
சதுரம் - நான்கு, 183.
சதுரானன வெள்ளம், 695.
சதுரானனன், 183.
சந்த்ராதவர், ப. 262.
சந்தனம், 228.
சந்தனுடைவி, 329.
சந்தானம், 69, 71.
சந்தியிசைவு, 435.
சந்திரகணம் ஐந்து, 9.
சந்திரகாந்தம், 357; ப. 336.
சந்திரகிரண சீதம், 482. [276.
சந்திர கௌரீவல்லபன், 62; ப.
சந்திரசூரியர் (சந்திராதவர்), 18, 158, 183, 700.
சந்திரசூரியர்கள் சங்குசக்கரத்திற்கு உவமை, ப. 350. [110.
சந்திரசூரியர் தேவிக்குக் குழைகள்,
சந்திரசூரியர் தேவிகோயிலுக்கு விளக்கு, 157.
சந்திரசூரியர் பழையர், 18.
சந்திரப்பிரபர் - தீர்த்தங்கருள்
சந்திர பதம், 63. [ஒருவர், 375.
சந்திரமண்டலம், 157, 338, 555.
சந்திர மண்டலம் கூசுவித்தல், 555.
சந்திரர் பலர், 158.
சந்திர வட்டம், 268.
சந்திரன், 21, 75, 86, 116, 131, 146, 155, 158, 166, 313, 447.
சந்திரன்அமுதத் தம்பமாயது, 441.
சந்திரன் அன்றைக்கன்று வேறாகத் தோன்றுதல், 338.
சந்திரன் ஒருதலைக் காமிகளுடைய புத்தியை ஒருதல், 21.
சந்திரன் திருமால்முகத்துக்கு உவமை, 726.
சந்திரன் தேவிக்குக் குடையாக வந்து நிழல்செய்தல், 157.
சந்திரன்தேவிக்குவிளக்காதல், 158.
சந்திரன் பாண்டிய வம்சத்துக்கு முதல்வன், 187.
சந்திரன்பிறந்தது லவணசமுத்திரத்தில், 633.

சந்திரன் பௌத்த சமயகர்த்தா வென்பது, 183.
சந்திரன்முதலிய புட்பங்கள், 332.
சந்திரன் யாகாக்கினியிற் பிறந்தமை, ப. 276. [183.
சந்திரன் க்ஷணபவபங்கமுடையவன்,
சந்திரனனகண், 357.
சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தை மானென்றல், ப. 327.
சந்திரனிற் களங்கமுண்மை, 637.
சந்திரனுக்குக் கலைபதினாறு, 157.
சந்திரனுக்குச் சக்கரமின்மை, 688.
சந்திரனுக்கு விமானமுண்மை, 555; ப. 333.
சந்திரனுடையநிலவினாற் சந்திரகாந்தம் உருகுதல். ப. 311.
சந்திரனுடைய நிலாச்சோதி, 482.
சந்திரனுடைய வகிர் நாகராசாவின் பற்களுக்கு உவமை, 155. [318.
சந்திரனுடையவன்மை, 441; ப.
சந்திரனும் ராகுவும், 726.
சந்திரனுள்மான், 75, 495.
சந்திரனைக் கண்ணியாகக் கூறுதல், 625; ப. 309. [663; ப. 347.
சந்திரனைத் தாணுக்கியது, 441,
சந்திரனைத் தேய்த்தது, 485, ப. 325. [187.
சந்திரனைப்போலச்சைத்தியமாதல்,
சந்திரனை மடித்துக்கொள்ளல், 487.
சந்திரனை முனிவர்கள் படைத்துவிட்டமை, 63.
சந்திராதித்த சக்கரம், 6.
சந்திராதித்த நட்சத்திர தாரகா கணங்கள், 94, 116.
சந்திராதித்தர், 9, 165, 183, 453.
சந்திராதித்தர் அட்டமூர்த்தத்தைச் சார்ந்தவர், 9.
சந்திராதித்தர் இருவரையும் இரண்டு உருளைகளாகப் பிடித்தல், 627.
சந்திராதித்தரைப்போலும் யோகம், 791.
சந்திராதித்தாக்கினிகள், 584.
சந்திராதித்தியம்: அருகனுடைய முக்குடைகளுள் ஒன்று, ப. 262.
சந்திராதியர், 94.
சந்நியசித்தல், 378.
சம்பந்த மூர்த்தி, ப. 91. [375.
சம்பவர் - தீர்த்தங்கரருள் ஒருவர்,
சம்பிரதாயயோகினி, ப. 281.
சம்பிரமம், 406.
சம்பிரமிக்கும்-மகிழும், 109.
சம்பிரமித்த, 566.
சம்பிரமித்தல், 189.
சம்பிரமித்து, 243.
சம்புவராயன், ப. 247.
சம்மினிகணம், 753.
சம்மினிகள்-சர்மினிகள், 593.
சமண்-சமணமதம், 47.
சமண்குழாம், 373.
சமண்மூகர், 189, 211; ப. 260.
சமணர் ஆளுடையபிள்ளையாரிருந்த மடத்தில் நெருப்பிட்டது, 172.
சமணர் ஆளுடைய பிள்ளையாரெதிரே வந்து சொல்லல், 210.
சமணர் உறையூரிற் கல்வருஷமும் மண்வருஷமும் பெய்வித்தமை, 205.
சமணர் கடல்கொண் டெழுந்தது, 205. [201-3.
சமணர்கள் சொல்லுதல், 197-8,
சமணர்கள் தாமே கழுவேறியது, 170; ப. 260.
சமணர்கள் பருவதங்களைச் சொரிந்தது, 205. [வேதல், 176.
சமணர்களது ஆலியும் பீலியும்
சமணர்களின் மந்திரவாதவன்மை, 205. [ப. 86.
சமணர்களுக்கு மூங்கைகள்உவமை,
சமணர் குண்டிகைக்குக் கயிற்றுறி பண்ணுதல், 193.
சமணர் கொதித்தெழுதல், 198.
சமணர் சமயப்பொருள்பற்றியல்லது கோபியாமை, 190.
சமணர் சிவமூலமந்திரங்களைக்கேட்டின்மை, 201.
சமணர் துடைக்கும் பீலி சுறுநாறுதல், 184. [தமை, 212.
சமணர் நெருப்பிலிட்ட ஏடு வெந்

சமணர்பிரம்பு எரிந்துபோதல், 184.
சமணர் பொய்சொல்லா விரதமுடையார், 170.
சமணர் மந்திரவாதவலி காட்டின மலைகளிரண்டு, 205.
சமணர் மந்திரவாத வித்தை கற்றவர், 203. [205.
சமணர் மலைகொண்டெழுந்தது,
சமணர் வைகையிலிட்ட ஏடு கடல் புகுந்தது, 212.
சமணர் வைதவசவுகள், 190.
சமணரது ஆலி புலர்தல், 184.
சமணரிட்ட ஏட்டிற்கு மதனன் கையம்பு உவமை, 212.
சமணருக்கு நிசாசரர் உவமை, 205.
சமதளம், 40.
சமபாகம், 74.
சமய ஆசிரியர், 169.
சமயகர்த்தா, 183.
சமயசித்தாந்தம், 567.
சமயப்பொருள், 190.
சமயம், 7, 183.
சமயமும் பொருளும், 378.
சமவசாணம்-அந்தரத்திலுள்ள சிறு
சமவாயம், 452. [லயம், ப. 135.
சமானம், 28, 40, 160, 333, 475.
சமானர், 182, 366.
சமிஞ்ஞை - குறிப்பு, 196.
சமித்திருத்தல், 139.
சமுத்திரகாமினி, 212.
சமுத்திரசலம், 54, 134, 155, 466.
சமுத்திரத்தில்அரக்கருண்மை, 379.
சமுத்திரம், 28, 284.
சமுத்திரம் ஏழு, 103.
சமுத்திரம் கடைந்தது, 558.
சமைத்தல், 483.
சமைத்துக்கொள்ளீர், 733.
சமைய-உடைய, நெகிழ, 42, 398; ப. 314.
சயங்கொண்ட சோழ மண்டலம் - தொண்டை நாடு, ப. 301.
சயசய, 206; ப. 298.
சயந்தகன் - இந்திரகுமாரர்களில் ஒருவன், 470.
சயந்தன், 15.
சயந்தன்அகத்தியரார்சபிக்கப்பட்டுத் தலைக்கோலாயது, ப. 264.
சயந்தனை இந்திரபுத்திரன், 264.
சயம்பண்ணுவார், 38.
சயமகள்புணர்தல், ப. 340.
சயனம் - படுக்கை, 167, 630.
சர்மகாரர், 85.
சர்மம், 88.
சர்மினிகள், 88, 90, 593; ப. 281.
சர்மினிகள் எடுத்துக்கைநீட்டுவார், 88. [எடுப்பார், 88.
சர்மினிகள் தேவி திருவடிநிலையை
சர்மினிகள் தோல்போர்த்திருத்
சர்வபதார்த்தங்கள், 425. [தல், 88.
சர்வமும், 552.
சர்வாங்கம், 593.
சரசுவதி, 10, 40, 95, 119, 169.
சரசுவதிக்குப் பரமேசுவரி அருள் புரிதல், 220. [593.
சரசுவதிகள் மந்திர காரணிகள்,
சரசுவதி ஞானங்களுக்கு முதல்வி, 220.
சரசுவதி நித்திய சித்திப்பெண், 95.
சரசுவதி வேதசாத்திரங்கடோறும்
சரணி, 107. [நிற்பவள், 40.
சரபம், ப. 342.
சராமுஞ்சராமுந்தறித்தல், 512.
சரவருஷம், 468.
சராக்கினி, 67.
சராசரம், 214.
சரி-ஒருவகைவளை, 100.
சரிகம பதநிப்பாடல், ப. 338.
சரித்திரங்கள், 40.
சரியா, 196.
சரியாதன, 202.
சரீரங்கள் (சரீரம்), 365, 547.
சரீரவீணை, 610.
சருகிலை, 64, 142.
சருகு, 58.
சருவக்கினர்-எல்லா மறிபவர், 629.
சருவக்கிரஹணம், 637.
சருவசங்காரம், 149.
சருவசங்கார லோகயுகாந்தம், 149.

சருவஞ்ஞகவி, 433; ப. 317.
சருவமும், 400.
சருவலோகம், 116.
சருவாண்டங்களும் தேவிக்குக்கோ [யில், 139.
சருவேசுவரன் புத்திரர் மூவர், 8.
சரோருகம் - பத்மநிதி, 381.
சலுங்கள், 115.
சலசத்தி, 213.
சலசாதி, 367. [397.
சலஞ்சலம் (சலஞ்சலங்கள்), 72,
சலத்தம்பன விபரீதமந்திர வேலை கள், 212.
சலத்தாசு - வருணன், 490.
சலதுர்க்கம் - நீரரண், 466.
சலப்பொருள், ப. 261. [8.
சலப்பொருளுடன் அசலமோடுகை,
சலம் - சலிப்பது, நீர், 8, 54, 103, 115, 134, 155, 466, 474.
சலாகிதம், 8.
சலவாசப்பெண்கள், 31.
சலனம் - அசைதல், 144, 327.
சலாங்கிசம் (சலாங்கிசங்கள்), 409, 659; ப. 315.
சலாங்கிசமான நீர்க்கூறு, 397.
சவட்டி - குதட்டி, 379.
சவளம் - ஓராயுதம், 569.
சவுந்தரிய சௌபாக்கியங்கள், 34.
சளம்பச்சட்டை, 369; ப. 312.
சளும்பு, ப. 312.
சன்னவீரம்-பதக்கம், வாகுவலயம், வீரக்குறியான ஆரம், வீரசங்கிலி, 341; ப. 310.
சனகாதியர் நால்வர், ப. 345.
சனபதி - சோழன், ப. 262.
சனற்குமாரம், ப. 265.
சனனமரணம், 20.
சாக்காட்டுப்பறை, 53.
சாக்தப்ரமோதம், ப. 317.
சாக்தேய சாஸ்திரத்திற் கூறப் பட்ட தந்திரவுத்தி, 60, 88.
சாகாரதிகள், 349.
சாகரேசன், 469.
சாகினிகள் (சாகினி), 89, 90, 430, 433, 593, 753; ப. 281, 316.
சாகினிகள் அதிர்தல், 433.
சாகினிகள்கண்ணிற்கு வடுப்பகவு உவமை, 430.
சாகினிகளின் பிறப்பு, 89.
சாகினி மூலாதாரத்தில் இருத்தல், ப. 281.
சாகினியின் வரலாறு, 281.
சாகுந்தலம், ப. 267. [380.
சாகை - கிளை, 119, 141, 143,
சாங்கியம், 246, 378, 646.
சாங்கியயோக சாத்திரம், 791.
சாசனம் (சாஸனங்கள்), ப. 129,
சாடராக்கினி, ப. 335. [247, 301.
சாடி, 514.
சாணை, 280.
சாத்தன், 289.
சாத்திரம் (சாத்திரங்கள்) புத்தி கூறுதலாலுங்கட்டளையிடுதலாலு மிப்பெயர் பெற்றது, 25, 40, 136, 153, 155, 183, 246, 502,
சாத்திராதியர், 183. [605, 791.
சாத்தும், 275.
சாதகப்புள், 606.
சாதகம்பண்ணுவார், 94.
சாதகர், 51, 60, 67, 91-2, 94, 534, 593; ப. 282.
சாதம் - பிறப்பு, 406.
சாதனகாண்டம், 587.
சாதனம், 534; ப. 298.
சாதனமாவது தவம், 202.
சாதியொருமை, 159.
சாதிலிங்கம், 459.
சாது, 205.
சாந்தி, 15; ப. 263.
சாந்திக்கூத்து, ப. 263.
சாந்திநாதர், 375.
சாபப்படுவோர், 483.
சாபம், 35, 40, 163, 643, 719,
சாபமோட்சம் - சாபவிமோசனம்,
சாபவிமோசனம், ப. 271. [44.
சாபாக்கினி வருணனுக்குஉட்டினம் செய்தல், 67.
சாம்பலாக்குகை, 487.
சாமந்தர், 629; ப. 342.

சாமம்பாடுபவர், ப. 203.
சாமயோகம், 791.
சாமரை, 157, 181, 339, 470.
சாமவேத ஓசை, 610.
சாமவேதம், 468, 475.
சாமனார் - முருகக்கடவுள், 23.
சாமீப்பியம், 352.
சாயுச்சியம், 352.
சாயை, 38, 146, 313, 470, 785.
சார்ங்கம், 160, 745.
சார்புநூல், ப. 340.
சார்வு, 24.
சாரமாணி, 548.
சாரல், 329.
சாரார், 13. [தொகுதல், 588.
சாரியையும் வேற்றுமையும் ஒக்கத்
சாருவபௌமம், 118.
சாரூப்பியம், 352. [311.
சாரூபம்பெற்ற பூதங்கள், 576; ப.
சால் - கலசம், 387.
சால்பு, ப. 263.
சாலங்கள், 367, 447.
சாலம் - கூட்டம், விசாலம், 447.
சாலாதரம், 666.
சாலிகோத்திரம் : குதிரையிலக்
கணஞ் சொல்லும் ஒரு வட
சாலோக்கியம், 352. [நூல், 665.
சாவித்திரி, 10; ப. 262.
சாளுக்கியர் இராசதானி, ப. 276.
சாளுக்கியவம்சத்தரசன், ப. 276.
சாறு - விழா, 394.
சாஸ்திரம், 60, 88.
சாஸ்திர விவாதம், 246.
சிக்கென்ற மோர், 547.
சீக்கெனல், 41.
சிகரங்கள், 360.
சிகா சிகரம், 30.
சிகரம், 30, 286.
சிகரி, ப. 109.
சிகாமணி, 154, 194.
சிங்கர்ச்சனை, ப. 342.
சிங்கசின்னம், 344.
சிங்கத்தோல், 551.[128, 323,329.
சிங்கநாதம், 474, 510, 630; ப.
சிங்கநாதவாதம், 475.
சிங்கம் - ஒருவிலங்கு, கொம்பு, 72,
344, 370, 630.
சிங்கமுகர் - சிவகணங்களிலொரு
வர், 473; ப. 290.
சிங்கமுதலிய மிருகங்கள் பருவதங்
களால் தரப்படுவன, 72.
சிங்கவாளி, 617.
சிங்கவேறும் மீனேறும் குண்டலங்
களாக அணியப்படுதல், 160,370.
சிங்கிக்கூத்து, ப. 273.
சிச்சுரூப சிவம், 408.
சிட்சியாதே, 226.
சித்தர்கள் (சித்தர், சித்தன்), 139,
155, 352, 367, 445, 534.
சித்தர்களுடைய குதிரை, ப. 330.
சித்தர்களுடையசாத்திரங்கள், 155.
சித்தரசத்தால் வேதித்தல்,ப. 299.
சித்தரசம் இரும்பைப்பொன்னாக்
சித்தாசுவம், 534 [கல், 217.
சித்தாந்தம், 183, 567.
சித்தாந்தி, 183.
சித்தார்த்தகம் - ஆலமரம், 534.
சித்தி, 246; ப. 68.
சித்தித்திரயங்கள், 246.
சித்திபட்டாரகர் - 24 தீர்த்தங்கா
ரில் ஒருவர், 375. [கமலை, 419.
சித்திரகூடம்-இந்திரனுடைய ஒலக்
சித்திரசத்திரப்புகழ்ச்சிமாலை, ப.
சித்திரசேனன், 504. [338.
சித்ரூபை, ப. 317.
சித்ஸ்வரூபம், ப. 315.
சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை,ப.272.
சிதம்பரபுராணம், ப. 359.
சிதம்பரம் கோயில், ப. 362-3.
சிதம்பரம்கோயிலில் நூற்றெட்டுக்
கரணங்களைக் குறிக்கும் உருவங்
களும் சுலோகங்களும் உண்மை,
ப. 263.
சிதானந்த யோகம், 593.
சிதைந்ததமிழ், 323.
சிதைவு, ப. 319, 339.
சிந்தடி - சிற்றடி, 561; ப. 334.
சிந்தாகுலம், 194.

சிந்தாமணி, 26, 33, 90, 155,179, 380, 421, 425, 610; ப. 313.
சிந்தாமணியில் பாம்பின் விஷப்பற்களைப்பற்றிக் கூறப்படுதல், 155.
சிந்தாமணியிலும் உதயணன் கதையிலும் பெருநம்பிப் பட்டம்பெறுதல் கூறப்பட்டிருப்பது, 179.
சிந்து, ப. 334.
சிந்தூரப்பொடி, 272.
சிந்தூரம், 495.
சிம்புள் இருஞ்சுதல், 551, 630.
சிம்புள் பிராணவதம்பண்ணுத பறவை, 630. [லொன்று, 666.
சியேனம் - நவகுண்டாக்கினியி
சிரந்தெரிந்தன, 51.
சிரபுட்பம், 51.
சிரம், 224, 486.
சிரமாகியபுட்பம், ப. 273.
சிரமும்சிரமுஞ்செறிதல், 512.
சிரித்தும் - சிரிப்போம், 55.
சிரிப்பான அமுது, 39.
சிரிப்பின் நிலா, 36.
சிருங்கம் - கொம்பு, ப. 128, 349.
சிருஷ்டிகர்த்தா,189. [ஒருவர்,375.
சிரேயாம்ஸர் - தீர்த்தங்கரர்களுள்
சில்விஷம், 39. [ப. 263.
சில - இரண்டு, 14, 24, 33, 42;
சிலந்திகள் பேய்களின்வயிற்றெலும்புகளில் நூலிழைத்தல், 127.
சிலந்திவாய்நூல், 54, 127. [106.
சிலப்பதிகார அரும்பதவுரை, ப.
சிலப்பதிகாரம், 2, 9, 28, 37, 97, 244, 439, 510, 577, 629; ப. 72, 74 - 5, 79, 84, 134, 157, 203, 260, 262 - 4, 266, 268, 270, 274, 278, 285-6, 298, 331, 336 - 7, 350, 353, 363.
சிலப்பரசு - மகாமேரு, 493. [263.
சிலபலவென்னும் தமிழ்வழக்கு, ப.
சிலபூதம் இந்திரஜாலங் காட்டினமை, 618.
சிலம்பி - சிலந்தி, 54, 127.
சிலம்பியினிழை, 127.
சிலம்பு, 33.
சிலம்போசைக்கு வேதமந்திர ஓசை உவமை, 119.
சிலாசாசனம் (சிலாசாஸனங்கள்), ப. 129, 261, 264, 291, 295, 297, 301, 344, 357.
சிலாதலம், 416.
சிலாவருடம், 205.
சிலுகற்றது, 777.
சிலுகு, 777; ப. 359.
சிலேடை, ப. 338, 351.
சிலை - இந்திரதனு, தாழ்வரை, மலையடிவாரப்பாறை, வில், 8, 268,
சிலைக்குன்றவீரர், 335. [519, 526.
சிலைத்தல் - சத்தித்தல், பொருதல், பொருந்தல், 519.
சிலைமலை - மேரு, 43.
சிலைவனம், ப. 314.
சிலைவீரன், 799.
சிவக்க, 329.
சிவசாரூபம், ப. 335.
சிவஞானசித்தியார், ப. 280. [120.
சிவஞானபாலையர்பிள்ளைத்தமிழ்,ப.
சிவத்துரோகம், 402, 551, 731.
சிவத்துரோக வார்த்தைகள், 189.
சிவதர்மம், 192.
சிவதருமோத்திரம், ப. 156.
சிவநாமம், 682.
சிவப்புக்குதிரைகள், ப. 304.
சிவபெருமான் இராசராசபுரியில் இருத்தல், 16, 20.
சிவபெருமான் கட்டளை, ப. 126.
சிவபெருமான் சனன மரணமில்லாத பதத்தைக்கொடுத்தல், 20.
சிவபெருமான் தக்சனுக்கு மோத்தைத் தலையருளல், 797.
சிவபெருமான் திருமுடியில் இருப்பது இளம்பிறை, 21.
சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை, ப. 274, 276.
சிவபெருமான் யாகத்துக்குக் கர்த்தாவென்பது, ப. 101.
சிவபெருமான் வடவாமுகாக்கினியில் ஆடுதல், 332, 379, 656, 673; ப. 309.

சிவபெருமானுடைய சினம், ப. 123.
சிவபெருமானே மூவராவர், 16.
சிவம் (சிவன்), 109, 408, 447.
சிவமணப் பொடி, ப. 69.
சிவமூல மந்திரங்கள், 201.
சிவலோகம், 567.
சிவஸஹஸ்ரநாமம், ப. 271.
சிவாக்கினி, 579, 586.
சிவாகமங்கள், 136. [வது, 215.
சிவாகமம் ஈசுவர மூலம்பற்றி வரு
சிவாகம வல்லபம், 215.
சிவாகமவிதம், 79.
சிவாலயங்களில் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் துவாரபாலகர்கள், ப. 278.
சிவாலயப் பணிசெய்யும் தாசிகள்,
சிவிகை, 40, 181. [ப. 263.
சிற்ப உருவங்கள், ப. 263.
சிற்றுரிவை, 97.
சிறகு, 647.
சிறப்புப்பெயர், 180, 549, 657.
சிறியவன் தோல்வி பெரியவனுடன் பொருதல் மதுராபுரிவாது, 183.
சிறுகறடு, 448.
சிறுகாலை, 279.
சிறுகுழை, 141.
சிறுசின்னம், 344.
சிறுதக்கனார், 245.
சிறுதுத்தரி, 344.
சிறுதூளி, 205.
சிறுதெரு, ப. 362.
சிறுதென்றல், 181.
சிறுதோல், 97.
சிறுபஞ்சமூலம், 372.
சிறுபாணாற்றுப்படை (சிறுபாணாறு) 10, 68, 75, 173, 540; ப. 273,
சிறுபிள்ளை, 220. [352.
சிறைசளைக் கைகளாக உருவகம் செய்திருத்தல், 540; ப. 331.
சிறைப்பாரம், 537.
சின்மை - சிறுமை, ப. 321.
சின்னம், 344.
சினத்தீ, 620. [மரம், ப. 355.
சினதேவனுக்கு இடமான அசோக
சினேகிக்கப்படுதல், 297.
சினேந்திர புத்தர், 183.
சினைமுதற் கிளவி, 756.
சினையாகுபெயர், ப. 260.
சினையிற் கூறுமுதலறிகிளவியான ஆகுபெயர், 7.
சீகரம் - திவலை, 30, 284, 331.
சீகாழி, 170. [364.
சீகாழி அருணாசலகவிராயர், ப.
சீகாழிச்சிதம்பரநாதமுனிவன், 255; ப. 364.
சீகாளத்திப்புராணம், ப. 277.
சீதசத்துரு - ஆதித்தியன், 485.
சீதத்தாற் சந்திரன்கருகுதல், 270.
சீதம், 63, 270, 460, 482.
சீதமிகுதி, 270.
சீதலம், 329.
சீதலித்தல், 339.
சீதளபல்லவம், 625.
சீமூதவாகனன், 8.
சீயவேற்றையும் மீனவேற்றையும் குண்டலங்களாக அணிதல், 370.
சீர், 616.
சீர்ணம், ப. 339.
சீரம் - பால், திருப்தி, 103, 616.
சீராசாரசீச்சரம், 772.
சீலம், 555.
சீலை, 749.
சீவகசிந்தாமணி, ப. 74, 203, 258, 260 - 61, 265, 269, 279 - 80, 286-7, 297, 305, 312, 319, 327, 330, 334, 337, 339, 340,
சீவிக்கும், 70. [341, 353-5, 360.
சீவிதம், ப. 96. [ப. 303.
சுக்கிர பிரகஸ்பதிகள், 253, 476;
சுக்கிரம், ப. 265.
சுக்கிரன், 693.
சுக்கிரன் ஒற்றைக்கண்ணை யுடையவனென்பது, ப. 349.
சுகந்தச்சுவடு, 70.
சுகந்தம் (சுகந்தங்கள்), 34, 62, 110.
சுகாசனவாகனம், 594.
சுகேசி, 38. [பூதேவர், ப. 247.
சுங்கந்தவிர்த்த குலோத்துங்க சோ

சுங்கந்தவிர்த்தபிரான், 775.
சுங்கந்தவிர்த்தபெருமாள் குலோத்துங்க சோழதேவர், ப. 247.
சுசீந்திரத்தின் சாஸனம், ப. 344.
சுசீந்திரமுடைய நாயனார், ப. 344.
சுட்டிக்கலன், 208; ப. 299.
சுட்டு, 153.
சுட்டுதல் - நினைத்தல், 468.
சுட்டுப்பெயர், 647.
சுடர், 78, 485, 490, 791.
சுடர்த்தொகை, 487.
சுடுகாட்டு நெருப்பால் கள்ளிவற்றியழிதல், 49.
சுடுகாட்டுநெருப்பு, 60.
சுடுகாட்டு நெருப்பைக்கண்டு மரணமுண்டென்று பயப்படுதல், 60.
சுண்ட, 49.
சுண்ணம்பு, ப. 357.
சுணங்கமலை, 218.
சுத்தசைவம் ஆறுகூறுபடுதல், 194.
சுத்தசைவரான மாகேசுவரர், 567.
சுத்தஞானபோதர், 468.
சுத்தநிருத்தம், ப. 263.
சுத்தம், 30.
சுத்தானந்தப்பிரகாசம்: ஒரு நாடகத்தமிழ் இலக்கணநூல், ப. 264.
சுத்திசெய்தல், 493.
சுத்திபண்ணி, 163. [ப. 203, 262.
சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்,
சுந்தரவீணை, ப. 340.
சுப்ரதீபம், 118.
சுப்பிரமணியப் பிள்ளையார் - முருகக் கடவுள், 231. [375.
சுபார்சுவநாதர்: ஒரு தீர்த்தங்கரர்,
சுமக்கும்நாகம், 729.
சுமங்கலிகள் கூந்தலை நீரில் எக்காலத்தும் நனைப்பதில்லை யென்பது, ப. 308.
சுமத்துதி - சுமத்துகின்றாய், 229.
சுமதி, 375.
சுரூதம்: இது திருக்காஞ்சியில் ஸ்ரீ ஏகாம்பரேசர் ஆலயத்திலுள்ள ஸ்தல விருக்ஷமாகிய தெய்வத்தன்மையுள்ள மாமரம், 625.
சுரதரு (சுரர்தரு), 72, 159, 404.
சுரதேவதை, ப. 336.
சுரபதி, 38, 40.
சுரபி - காமதேனு, 38, 488.
சுரபிநிலை - கோலோகம், சுவர்க்கலோகம், 427.
சுரபி (காமதேனு) வசிட்ட முனிவர் வழியொழுகுவது, 488.
சுரம் - நரம்பு, வெப்புநோய், 175,
சுரமகளிர், 36. [179, 610.
சுரர் - தேவர், 13, 364.
சுரராசபுரம் - சுவர்க்கத்துள்ள அந்
சுரராசன், 559. [தப்புரம், 5.
சுரரீசன், 655.
சுரா - கள், 103.
சுராசுரர், 214, 364.
சுரிபங்கி, 400.
சுருட்டிய வெற்றிலை, ப. 357.
சுருதி, 742.
சுரும்பூதவிழும்பேய், 450.
சுருவை, 748; ப. 356.
சுருவையையுந் தோளையுந் துடுப்பா
சுருள், 757. [கக் கோடல், 748.
சுருள, 58.
சுரேசர், 260, 639, 734, 742.
சுலோகங்கள் (சுலோகம்), 334; ப.
சுவடு, 70; ப. 277. [263.
சுவர், 479.
சுவர்க்கங்கள் மேருவின் இடைக்கட்டுக்கள், 108.
சுவர்க்கபோக ராசப்பெண்கள் காமசுகம் விடாமை, 593.
சுவர்க்கம், 5, 79, 103, 108, 115, 131, 133, 183, 361, 760.
சுவர்க்கம் அரசின்றிப் பாழ்படுதல்,
சுவர்க்கராச்சியம், 40. [133.
சுவர்க்கலோகம், 60, 427. [352.
சுவர்க்கவாசிகள், 11, 80, 183,
சுவர்க்கவேதி, 593.
சுவர்க்காபவர்க்கங்கள், 39.
சுவவசனவிரோதமென்னும் பிர
சுவற்ற, 349. [மாணுபாசம், 7.
சுவாகா, 502.
சுவாசம், 183, 661.

சுவாமி - கடவுள், கணவன், 109, 111, 187, 189, 205, 657.
சுவாலை, 63, 121, 400, 430, 454, [474.
சுவேதாசுவங்கள், 665.
சுழல்வட்டத்துடி, 96.
சுழற்றி - சுழற்சி, 96.
சுழிக்கும், 58.
சுளகு, 736.
சுற்றம், 97.
சுறவு, 491.
சுறா, 30, 370, 383, 456.
சுறாக்களிறுகள், 456. [383.
சுறா செவ்விகெடிற்புன்மீனுதல்,
சுறா சேலினும் பெரிது, 722; ப.
சுறா முத்து உகுத்தல், 491. [352.
சுறுநாறல், 184; ப. 78, 296.
சுனையும் ஆறுகளும் வற்றுகை, 720.
சூட்டு, 179, 501, 744; ப. 268.
சூட்டுக்கோல், 380.
சூட்டுப்பணிகள், 743.
சூடாமணி-முடிமணி, 458; ப. 156.
சூடாமணிநிகண்டு, ப. 278, 326, 328, 355.
சூடிகாகோடி, 105, 554; ப. 273.
சூடிகை-முடிமணி, 52, 105, 362, 554. [301, 743.
சூத்திரம் (சூத்ரம், சூத்திரங்கள்),
சூதசீதளபல்லவம், 625.
சூர் - சூரபன்மன், 5, 231.
சூரபன்மா, 5, 162, 777. [ப. 66.
சூரபன்மா குதிரைமுகமுடையன்,
சூரபன்மா தாரகவங்கிசத்தின்முதல், 162. [உதவி, ப. 292.
சூரபன்மாயுத்தத்தில் தேவி செய்த
சூரபன்மாவுக்கு மறைவாகி ஓடிவா
சூரல், 58. [லானமலை, 5.
சூரன்குதிரையும் அசுரனுமானவடிவ முடையவன், 231.
சூரியகாந்தம், ப. 336.
சூரியகாந்தாதிமலைகள், 584.
சூரியசதகம், 345; ப. 310.
சூரியசந்திர கிரகணங்கள், ப. 333.
சூரியசந்திரர், 765.
சூரியமண்டலம், 162.
சூரியர்கள் பன்னிருவர், 78.
சூரியன், 281. [124.
சூரியன் அசுரர்களைக் கொல்லல்,
சூரியன் இரத்தினத்திற்கு உவமை, ப. 291.
சூரியன் ஈசுவரன் அம்சம், 141.
சூரியன் தாமரைகளை அடைத்து வைத்தல், 22.
சூரியன் நடுப்பகலில் எல்லாருடைய உச்சிக்கும் நேரேயிருத்தல், ப. 329.
சூரியன்பல்லைப் பறித்தது, 485.
சூரியன் மேலைச் சமுத்திரத்தில் அத்தமித்தல், 124.
சூரியனாற்கொல்லப்பட்ட அசுரர் பிணங்களைப் பேய்கள் உண்ணல், 124.
சூரியனுக்குக் குதிரைகள் ஏழென்பது, 495, 732; ப. 354.
சூரியனுக்குக் கைகள் ஆயிரம், 417.
சூரியனுடன் அசுரர்கள் யுத்தஞ் செய்தல், 124. [141.
சூரியனுடைய கதிர்கள் ஆயிரம்,
சூரியனுடைய தோத்திரம், ப. 321.
சூரியனைத்தொழுதல், 354; ப. 311.
சூல், 49, 134, 268.
சூலத்தைப்பொறித்தல், ப. 325.
சூலப்படை, 461, 790.
சூலபாணி, 446.
சூலம் - ஓர் ஆயுதம், கழு, 93, 137, 224, 367, 422, 632, 650.
சூலம் நெருப்பைக்கக்கல், 632.
சூலமுத்திரை இடுகை, ப. 312.
சூலவேல், 346.
சூழ்தல் - செய்தல், 276. [526.
சூழ்வருகிரி-சக்கரவாள பருவதம்,
சூழல், 279. [334, 354, 357.
சூளாமணி, ப. 259, 274, 276,
சூளுறவு, ப. 300.
சூளைகள் நெருப்பும் புகையுந் தூற்றல், 58.
சூளைநிரை தூராலால் எரிதல், 58.
சூறை (சுழல்காற்று), 58, 64; ப. 275.

சூறைக்காற்று சுழித்தடித்தல், 58.
சூறைக்காற்று பேய்கள் தலைமயிருடன் சருகுகளை எடுத்தெழுதல், [58.
சூன்முதிர் மழை, 268.
சேக்கர், 99, 266, 274.
செக்கர்ச்சடையான், 323.
செக்கர்வானம் ஈசுவரன் திருமேனிக்கு உவமை, 315.
செக்கர்விசும்பு, 266.
செங்கலங்கல், 277.
செங்குவளை, 317.
செங்கோல், 15.
செச்சை - மெய்ப்பூச்சு, 742.
செஞ்சிவப்பு, 110.
செண்டு - ஓராயுதம், 185.
செத்தமரம், ப. 269.
செத்தார்க்குக் கொட்டும்பறை, 53.
செத்து - ஒத்து, 561.
செத்துச் செத்துப் பிறக்கின்ற தேவர்கள், 568.
செதிள், ப. 119, 307.
செதுக்கல், 276.
செந்தமிழ், 129.
செந்தமிழ் மண்டலம், 206; ப. 298.
செந்தாமரை, 10, 22, 86, 319.
செந்தாமரை மகளிர் கண்களுக்கு உவமை, 24.
செந்தீக்கடவுள் தகருடன் வீழ்தல், [582.
செந்நிலம், 51; ப. 273.
செப்புமலை, 218.
செம்பரிபுரம், காப்.
செம்பாலைத்தரை, 51.
செம்பொடி - சிந்தூரம், 495.
செம்பொற்கடை, 15.
செம்பொன்மலை, 19.
செம்பொன்மாடம், 15.
செம்ம - அடைக்க, 662; ப. 347.
செம்மலை, 527.
செம்மார், 88.
செம்மி - அடைத்து, 135; ப. 289.
செய்க செய்கென்றுதல், 244.
செய்தென்னும் வினையெச்சம், 363.
செய்யதிரு, 168.
செய்யுண்முடிவு, 156, 494.
செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தில் உகரமு மகாரமுங்கெடுதல், 16.
செய்யுமென்னும் முற்று, 508.
செய்யுள் விகாரம், 13, 433, 561.
செய்யோன் - சூரியன், ப. 111.
செயிர்ப்பு, 674.
செரு, 37, 776.
செருக்குறித்தல், 442.
செருகும்பூ, 504.
செல்வி, 135.
செலல் விலங்குதேன், 360.
செலு, 310.
செவ்வகத்திப்பூவை இறைவன் சூடுதற்குக் காரணம், 630.
செவ்வந்திப் புராணம், ப. 347.
செவ்வரி, 278.
செவ்வித்தமிழ், ப. 269.
செவ்வை, 3.
செவிச்சுட்டாணி, ப. 90.
செவிடுபடல், 53.
செவிமலர்ப்பூ, ப. 328.
செவிமுதல் மதங்கள் - (யானையினுடைய) காதடியிற் றோன்று மதங்கள், 126.
செவிலித்தாய், 431.
செழியன், 217.
செறி, 100.
செறித்தல், 125.
சென்மம், 435.
சென்மார், 548.
சே - எருது, 750.
சேக்கிழார் புராணம் - ஸ்ரீ உமாபதி சிவாசாரியார் இயற்றியது; பு. 288.
சேகரம் - தலைச்சூட்டு, 31, 33.
சேடன், 271, 282.
சேடன்படங்களுக்கு வெண்டாமரை உவமை, ப. 291.
சேடன்பணத்திற்குப் பாற்கடல் உவமை, 154.
சேடி - ஒற்றுமைப்பட்ட கூட்டம், 19, 371, 532.
சேணூர் நாடு, ப. 97.
சேத்திரங்கள், 38.
சேதிராயன், ப. 247.

சேந்தனர் திருப்பல்லாண்டு, ப.
சேப்ப, 277. [352.
சேமம் - க்ஷேமம், பரிபாலித்தல், 23.
சேமவில், 23.
சேயகண், 644.
சேயே - சூரியாய், 194.
சேயொளி, 281.
சேயோன், 711.
சேர்வுசார்வு, 24.
சேரமான், 8.
சேரர்களின் இராசதானி, ப. 361.
சேரவாசன், ப. 261.
சேரன், ப. 361.
சேல், 14, 310, 722. [தல், 310.
சேல்களைப் பரிகாரமாகவிட்டு வைத்
சேல் புடைபெயர்ச்சி பிறழ்ச்சி யுடையது, 14.
சேல் (திருமால்)பெருவெள்ளத்தை அடக்கிக்கொள்ளுதல், 310.
சேல்வடிவு, 722.
சேலினும் பெரியது சுறா, 722.
சேவகம், 534.
சேவகர் - வீரர், 161, 172.
சேவித்து, 42.
சேவைபண்ண, 39. [401.
சேனாபதிகள் (சேனாபதி), 231,
சேனாபதியாழ்வார் - சேனை முதலியார், 471; ப. 322.
சேனாவரையம், ப. 326.
சேனைத்தலைவர், ப. 342.
சைத்தியம், 187. [தமை, 549.
சையபருவதம் காவேரியைத் தடுத்
சைவசமயநெறி-ஒருநூல், ப. 316.
சைவசிகாமணி - திருஞானசம்பந்தர், 194; ப. 297.
சைவசித்தாந்தப் பரப்பு, 79.
சைவம், 194, 378.
சைவம் ஆறுகூறு, 194.
சைவயோகிகள், 791.
சைவர் ஆக்குகை, ப. 312.
சைவானமாகேசுவரர், 567.
சைனநூல், ப. 109.
சைனநூன் மரபு, ப. 282.
சைனர், ப. 260.
சைனர்களுடைய கொள்கை, ப. 265.
சோக்கநிருத்தக் கூத்தியர்க்குமுன் தலைக்கோல் நீற்றல், 15.
சொக்கநிருத்தக் கூத்தின் வரலாறு, ப. 263.
சொக்க நிருத்தம் உருத்திர கணிகையரால் ஆடப்படுவது, 15.
சொக்கநிருத்தம் சௌபாக்கியமானது, 15.
சொக்கநிருத்தம் நூற்றெட்டுக்கரணங்களையுடையது, 15.
சொக்கநிருத்தம் லோகத்திற்குச் சாந்தியாவது, 15. [தேவர், 777.
சொக்கப்பெருமாளான ராசராச
சொக்கம் - சுத்தநிருத்தம், ப. 264.
சொல்லச்சே, ப. 313.
சொல்லதிகார உபதேசம், 398.
சொல்லு, 415.
சொல்லும் இயல், ப. 261.
சொல்வருவித்தல், 541.
சொல்விழுக்காடு, 439.
சொற்கிழத்தி, 813.
சொற்பெய்து கொள்கை, 587.
சொற்பொருளமைதிகள், ப. 331.
சோகாரம் - நவகுண்டப் பிரயோகாக்கினிகளில் ஒன்று, 666.
சோணிதபுரம் அசுரரின் இராசதானி, 248, 697.
சோதி, 22, 27, 36, 38, 41, 94, 105, 110, 158 - 9, 165 - 9, 183, 279, 313 - 4, 347.
சோதிக்கு வாள் உவமை, 105.
சோதிச்சக்கரம் - துருவசக்கரம், நட்சத்திரமண்டலம், 23, 108, 116, 254, 555, 706 - 7; ப. 266.
சோதிச்சக்கரம் சந்திராதித்த கிருக நட்சத்திரதாரகாகணங்களைக் கொண்டு உலாவுதல், 116, 254.
சோதிச்சக்கரம் தேவிக்குப்பூண், 116.
சோதிசக்கரமான ஏகசக்கரம், 108.
சோதிசாத்திரம், 183.

சோதிட சாத்திரம், ப. 295.
சோதிநேமி, 254, 261.
சோதிபடலம், 105.
சோதிமண்டலாக்கினி, 457.
சோதிமணிமண்டலம், 22.
சோதி மேலேசெல்லுதல், 313-4.
சோதிராங்கம், ப. 243.
சோபிதம் - சோதி, 110.
சோபிதாநாபி, 110.
சோபை-அழகு, 142, 146; ப. 290.
சோமசுந்தரக்கடவுள், ப. 70, 294.
சோமசூரியாக்கினிகள், 281.
சோமராசி, 501.
சோமன் - சந்திரன், 281.
சோரர், 378.
சோரி, 544.
சோலை, 65, 71, 115, 404.
சோலைகளேழு, 404.
சோலையைந்து, 72.
சோழ அரசர்கள் கொள்ளும் வம்சப் பட்டம், ப. 362. [ப. 363.
சோழ அரசர்களின் இராசதானிகள்,
சோழ அரசன் ஒட்டக்கூத்தருக்கு முற்றூட்டாகக் கூத்தனூரைக் கொடுத்தது, ப. 364.
சோழகுலத்திற்பிறந்த அரசர்களுட் சிலர் தம்முட் பகைமைகொண்டிருந்தமை, ப. 261.
சோழகுலம் ஸ்ரீராகவனது வங்கிசமென்பது, 196, 211. [204.
சோழசக்கரவர்த்தி, 4, 9, 78, 156,
சோழசக்கரவர்த்திமகளார் மங்கையர்க்கரசியார், 204.
சோழசக்கரவர்த்தியின் புயங்கள் பூமியைத் தரித்தல், 156.
சோழநாடு, ப. 294.
சோழர்கள்காலத்தில் சிவாலயங்களிற் சொக்க நிருத்தம் ஆடப்பட்டு வந்தமை, ப. 264.
சோழர்கள் மகாமேருவின் அடிமுதல்முடிவரையில் தங்கள் புலிப்பொறியை எழுதியது, 185.
சோழவங்கிசத்திற்கு ஆதித்தன் முதல்வன், 187.
சோழன், 8-9, 17, 62, 180, 185, 246, 275.
சோழன் அமுதுகடைந்தது, ப. 269.
சோழன் ஆனிரைதந்தது, 806.
சோழன் இரட்டனுக்குப் பட்டங் கட்டியது, 772. [775.
சோழன் கலிங்கரை ஓடச்செய்தது,
சோழன் கலியாணபுரத்தைத் தாக்கியது, 62; ப. 276.
சோழன் குடி, 156. [207.
சோழன்குலம் சூரியகுலம், 204,
சோழன்கொடிபுலி, 156. [மை, 156.
சோழன்கொடியை மேரு தாங்கா
சோழன் சிதம்பரத்திற் கோபுர வாயில் வகுத்தது, 809.
சோழன் சிராசராசீச்சரம் சமைத்தது, 772.
சோழன் சுங்கந்தவிர்த்தது, 775.
சோழன் சையபருவதத்தை வெட்டியது, 549. [கண்டது, 775.
சோழன் தில்லைமன்றிற்கு இடம்
சோழன் தில்லையில் கற்பக வனம் அமைத்தது, 804. [தது, 802.
சோழன் தில்லையில் மறுகுவகுத்
சோழன்தில்லையில் மாடம் கூடம் குளம் கோபுரம் முதலியன எடுப்பித்தது, 808.
சோழன் தில்லையினெல்லையில் மண்டபம் அமைத்தது, 810.
சோழன் தில்லைவனத்திற் பீடிகை அமைத்தது, 772.
சோழன்நரபதியென்பது, 9, 101, 246, 275; ப. 303, 305.
சோழன் நேரிமலையை யுடையவன், 78, 156.
சோழன்பரணிகொண்டது, 775.
சோழன் பாண்டிய நாட்டையும் உடையவனனமை, ப. 362.
சோழன் பாண்டியர்ஓடப்படைவிட்டமை, 805; ப. 362.
சோழன் பிரட்டனைப் பட்டங்கழித்தது, 772.
சோழன்புயங்கள் மேருவினும் பெரியனவென்றல், 156.

சோழன்பொன்னிக்குவழிகண்டது,
549. [185.
சோழன்மகாமேருவை யுடையான்,
சோழன் மதுராபுரியைச் சீறியது,
803. [எழுதியது, 185.
சோழன் மலைகடோறும் புலியை
சோழன் மலையாழியைக் கடந்தது,
ப. 256.
சோழன் மறையவரைஏத்தல், 811.
சோழன் மனுஷ்யரின்வரம்பழியா
மற் காத்தல், 246.
சோழன் யானைகளைச் சிதம்பரத்
திற்குத் தந்தது, 806.
சோழன் வஞ்சியில் வாகைபுனைந்
தது, 800; ப. 361.
சோழன் வருத்தம் தவிர்த்து உல
காண்டது, 776.
சோழன் விந்தாடவியில் நெருப்பை
யிட்டது, 62; ப. 276.
சோழன்விருது, 8. [ரியது, 775.
சோழன் வேதத்தின் அழிவைமாற்
சோழனேவலின்இராசாக்கள் இரா
சராசபுரியைக் காத்தது, 17.
சோழனைப்போல் எல்லாரும் இருத்
தல், 275. [பந்தர், 190.
சோழியவைதிகன் - திருஞான சம்
சோறுசமைத்தபாத்திரங்களில் திரு
நீறு முதலியவற்றாற் குறியிடுகை,
ப. 356.
சோறுசமைந்தமிடாக்கள், 750.
சௌதர்மம் - இந்திரலோகங்களில்
ஒன்று, ப. 265.
சௌந்தரியம் - இலாவணியம், 34.
சௌபாக்கியகர்த்தரி-அம்பிகை,10.
சௌபாக்கியம், 15, 34. [வர், 443.
ஞதி - ஏகாதசருத்திரர்களில் ஒரு
ஞாட்பு, ப. 340.
ஞாண் - யுத்தம், 621.
ஞாயில், 172. [தல், 676.
ஞாயிறும்திங்களும் பாம்பிற்கு அஞ்சு
ஞாலநேமி, 707.
ஞாலமுண்டவயிறு, 762.
ஞானகாண்டவேதம், 183.
ஞானங்கள், 12.
ஞானபோதர், 468.
ஞானமீமாங்கிசா சாத்திரம், 246.
ஞானயோகங்கள், 334. [ப. 317.
ஞானு - ஒருயோகினிப்பெண்,
ஞானிகள், 593.
ஞானிகள்கோபம், 629.
ஞிமிறு, 70.
டாகினிகள்(டாகினி),433; ப. 281,
டாகினிகள் நகுதல், 433. [317.
டாகினியின் இலக்கணம், ப. 316.
த்ரம் - நீக்குதல், 257.
த்ரிசூலம், 367.
த்ரிதண்டு, 373.
த்ரிபுரபைரவி, 431; ப. 316.
த்ரிவிக்ரமம், 343.
த்ரிவிக்ரமன், 734.
த்ரிவேத போதகாரணன், 380.
த்ருவன் - அட்டவசுக்களிலொரு
த்வனி, 631. [வன், 483.
தக்கணம், ப. 298.
தக்கயாக சங்காரம், ப. 302.
தக்கன் (தக்கனார், தட்சன்), 46,
47, 245 - 6, 292, 294, 299,
419, 470, 486, 505, 693, 748,
768, 788, 793, 797.
தக்கன் அறிவு சிறியவன், 245.
தக்கன் கௌரியை இகழ்தல், 436.
தக்கன் சிவபெருமானைப் புறக்கணி
த்து வேள்வி செய்யத் தொடங்
குதல், 246; ப. 302. [247.
தக்கன் தேவர்களை அழைத்தது,
தக்கன் தேவியால் முனிவுண்டு பட்
டது, 245. [791.
தக்கன் தேவியை இகழ்ந்தது, 299,
தக்கன் மக்கள், 503.
தக்கன் மாய்குடிக்கு நிமித்தமாக
மகளைப்பெற்றான், 768.
தக்கன் மோத்தைத்தலைபெற்றது,
47. [247.
தக்கன் யாகத்தானம் சமைத்தது,
தக்கன்யாகத்திற்கு அச்சுவினி தே
வர்கள் வருகை, 251.
தக்கன்யாகத்திற்கு ஏகாதசருத்தி
ரர் வருகை, 251.

தக்கன்யாகத்திற்குத் திக்குப்பால கர் வருகை, 249.
தக்கன்யாகத்திற்குத் துவாதசாதித் தர் வருகை, 250.
தக்கன்யாகத்திற்குத் தேவர் முதலி யோர் வருகை, 249.
தக்கன் யாகத்திற்கு மருத்துக்கள் முதலியோர் வருகை, 253.
தக்கிரம் - மோர், 547.
தகடு - மின்னும்பொன், 276, 483.
தகடூர் யாத்திரை, 134, 641; ப. 292, 314.
தகடூர் யாத்திரையிற் பேய்களைப் பற்றிய கதை யுண்மை, 131.
ஆட்டுக்கிடாய், 494, 582.
தகர் - ஆடு,
தகர்த்தல் - முட்டுதல், 174, 519; ப. 335.
தகரென்னும் பெயரின் காரணம், ப. 335. [719.
தகனம் - அணு, பொடி, 155, 159,
தகனமற்றது - வெளியடங்கிற்று,
தகிப்பித்தான், 40. [159.
தகுதிமொழி, 327; ப. 309.
தங்கைமார் (தங்கையர்), 294-5.
தங்கைமீர், 298.
தசநூறுகண் - ஆயிரங்கண், 636.
தசப்பிதாமகர், 471.
தசப்பிரமாக்கள் (தசப்பிரமர்கள்),
தசமுகன், 226. [591, 611, 619.
தஞ்சாவூர்க் கூற்றம், ப. 358.
தஞ்சாவூர்க் கோயில், ப. 358.
தஞ்சாவூர்க் கோயிற் சாசனம்,
தஞ்சை, ப. 267. [ப. 357 - 8.
தஞ்சை இராசராசேசுவரம், ப. 358.
தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில், ப. 246. [ப. 266, 333.
தஞ்சைவாணன் கோவை,
தட்சகன், 99, 347.
தட்சயக்கிஞ்ஞவிநாசம், 45.
தட்சயாகத்தை ஈசன் நாசம்பண்
தட்சயாகம், 44. [ணியது, 44.
தட்சயாகம்பண்ணுகிறதானம், 427.
தட்சன்: தக்கனைப் பார்க்க.
தட்சிணாக்கினி (தக்ஷிணாக்கினி) - முத்தழலி ளொன்று, 506.
தட்சிணாமூர்த்தி அறுபத்து நாலு கலைகளையும் உபதேசித்தது, 146.
தட்டு - கிடுகு, 101, 671.
தட்பம், 191.
தட - ஓமகுண்டம், 45.
தடம் - இடம், பெருமை, பொய் கை, 29, 378, 484.
தடவு, ப. 167. [357.
தடா, 230, 769; ப. 167, 300,
தடாகம், 552.
தடாகம் தடமெனவரல், ப. 357.
தடி - ஊன், 561.
தடுமாற்றநூலுரைத்தல், ப. 261.
தடுமாறுதொழிற்பெயர், 77; ப.
தண்கதிர்க்கோள், 555. [280.
தண்டகம் - தொண்டைநாடு, 236.
தண்டகாபதி - இராசராச சோழன் மந்திரிகளில் ஒருவன், 236; ப. 301. [719.
தண்டம், 161, 235, 447, 714,
தண்டாயுதம், 161.
தண்டியலங்காரம், ப. 261, 279, 306, 337, 343.
தண்டு, 40, 161, 378, 505, 724.
தண்ணியதளிர், ப. 341.
தணிகைப்புராணம், ப. 261, 297.
தத்துவம், 762. [செய்தமை, 183.
ததாகதபுத்தர் தருமம் அருளிச்
ததி - தயிர், 103. [செல்லுதல், 603.
தந்ததென்றது படர்க்கையினுஞ்
தந்தம் - பல், 155.
தந்திரகரணம், ப. 267.
தந்திரசாரம், ப. 317.
தந்திரம் (தந்திரங்கள்) - சேனை, நூல், 38, 65, 285, 396, 407, 424, 471, 592, 595, 693, 695.
தந்திரவுத்தி (தந்திரயுக்தி), 22, 60, 88, 164, 365, 430, 486, 528,
தபோவாரி, 552. [561.
தம்பபரியந்தம், 473.
தம்பம், 441, 473, 505.
தம்பிரான், 271.

தமக்குத்தாமேயுவமை, 109.
தமப்பன் (தமப்பன்மார்), 486; ப. [171.
தமர், 293, 441.
தமரச்சேனை, 270.
தமரத்னவாடை, 459.
தமரநூபுராதாரசரணி, 106.
தமரம் - ஆரவாரம், 107, 270.
தமரிகெருவி, ப. 112.
தமருகசதி, காப்பு.
தமருகசதியில் நடமிடுதல், 42.
தமனியக் கொன்றை, 703.
தமனியம் (தபனியம்) - உருக்கி யெடுத்ததங்கம், 41, 117, 772.
தமனியம் மகளிர் மேனிக்கு உவமை, 41.
தமனியம் விசேடமான பொன், 41.
தமனியமலை - மேரு, 43.
தமிட்டிரம் - ஒருவகைப்பல், 155.
தமிழ், 35, 604, 610. [539.
தமிழ்க்குன்று - பொதியின்மலை,
தமிழ்க்கொத்து, 814; ப. 364.
தமிழ்ச்சொல், 814.
தமிழ்நடை, 466.
தமிழ்நாடன் - பாண்டியன், 211.
தமிழ்நாடு - பாண்டிநாடு, ப. 298.
தமிழ்நாவலர் சரிதை, ப. 258,
தமிழ்ப்புலமை, ப. 364. [276-8.
தமிழ்ப் பொதியில், 489.
தமிழ் முடிபு (தமிழாமுடிபு), 124, 611, 655; ப. 346, 351, 360.
தமிழ்முனிவரன் அகத்தியன், 40.
தமிழ் மூன்று, 40.
தமிழ் மொழிக்கு அகத்தியர் பரமாசாரியர், ப. 207. [தம், ப. 302.
தமிழ்விடுதூது - ஒருதமிழ்ப் பிரபந்
தமிழதாதல், 521.
தமிழரசர்கள் பகைவருடையஅரண் முதலியவற்றில் தீயிடுதல், ப. 276.
தமிழல்ல (தமிழன்று), 186, 320.
தமிழில் மொழிக்குமுதலாகா எழு
தமிழுக்குச் சிறப்பு, 35.[த்து, 433.
தமிழுக்குரிய நாற்கவிகள், ப. 364.
தயங்க, 276.
தயித்தியர், 248, 733.
தயிர்க்கடல்,390-91. [த்தல், 391.
தயிர்க்கடல் காலப்பழமையாற் புளி
தயிர்க்கடலில்உப்புக்கடலைக் கலந்து புளிப்பை நீக்கிக்குடித்தல், 391.
தயிராற்குடிப்பதொருமருந்து, 547.
தயிலம் (தைலம்), 756.
தர்க்கவாதம், 131. [வார், 34.
தர்மபுத்திரர் - தர்மபுத்திரன்போல்
தர்மர் (தருமன், தருமர்) - தருமபுத்திரர், யமராசன், 345, 375,
தர்மராசா, 203. [490, 496.
தர்மரூபம் வெண்மை, 453, 634.
தர்மரூபரிஷபம் (தருமரூபரிஷபம்), 689.
தர்மாசனம் - நியாயசபை, 211.
தரங்கம், 77.
தரம், 120, 307.
தாளத்தேர், 270.
தாளம் - நடுநாயகமுத்து, 41.[483.
தரன் - அட்டவசுக்களிலொருவன்,
தராதரப்புயம் - பூமியைத் தரிக்கிற
தராதலம், 404. [தோள், 156.
தரிசனங்கள் - மதங்கள், 246.
தரித்தல் - தாங்குதல், 516.
தருணமாதர், 31.
தருணவாள், 107.
தருமகீர்த்தி - ரூபாவதார மென்னும் வடமொழி இலக்கணநூலை இயற்றியவர், ப. 291.
தருமத்தில் ஈசன்ஏறுதல், 453.
தருமம்பணித்தல், 645.
தருமம்வலிது, 453.
தருமவாகனன் - ஈசுவரன், 453.
தரையாழி - பூசக்கரம், 6.
தரைவாழி, 9.
தலம் - இடம், 352.
தலைக்குறை - முதற்குறை, 467.
தலைக்கோல், ப. 203.
தலைக்கோல் சயந்தன்வடிவு, 15.
தலைக்கோலின்வரலாறு, ப. 203.
தலைக்கோற்பட்டத்தினர், ப. 263.
தலைக்கோற்றானம், ப. 264.
தலைச்சூட்டு, 33.

தலைமயிர் விறகாகப் பயன்படுதல், [60.
தலைமலை, 51.
தலையாழி, ப. 256.
தலையுந்தலையும் தகர்த்தல், 519.
தலையை அரிந்தும் மந்திரசாதகர் உயிர்விடாமை, 91.
தலையைவெட்டிப் பலியிடல், ப. 40.
தலையோடுபோகக்கடவது, 650.
தலைவர், 300.
தலைவன்றுஞ்சினுற் கற்புடைமகளிர் உடன்றுஞ்சுதல், ப. 295.
தலைவி - தேவி, 90, 94, 592.
தவஞ்செய்தலும் தருமஞ்செய்தலும் சுவர்க்கத்தை யடைதற்குச் சாத
தவந்தானம், 40. [னம், 40; ப. 270.
தவப்புதல்வர், 182. [படல், ப. 270.
தவமும்தானமும் இணைத்துக்கூறப்
தவளமுளரி, 221.
தவளவொளி, 169.
தவறு, 301, 436. [யார், 207.
தவனன்குலவல்லி - மங்கையர்க்கரசி
தழங்கல் - நடுங்கி ஒலித்தல், 162,
தழல்வட்டத்தனிநெற்றி, 96. [530.
தழற்கடவுள், 487.
தழற்பிழம்பு, 675.
தழற்பொறி, 52.
தழுவிச்சமைத்தல், 483.
தழைவர்க்கம், 102.
தளக்குதிரை, 485.
தளம், 42, 485; ப. 271.
தளம் ஏழு, 485.
தளம்பு, ப. 71.
தளிதளித்து, 159.
தளிப்பெண்டுகள், ப. 263.
தளியிலார் - உருத்திரகணிகையர், 15; ப. 263.
தளியிலார் சொக்க நிருத்தமாடுதல்,
தளியிலாள், ப. 263. [15.
தளிர் - முறி, 405.
தளிரும் இலையும் கொம்பும் தழையும் பூவும் பிறவும் மாத்தின் வளமை, 38.
தளைத்தல் - பிணைத்தல், 491.
தறி, 505.
தறித்து - வெட்டி, 666.
தறிப்ப, 512.
தறுகண், 96, 270.
தன்மார்த்தகாமமோட்சங்கள், 9.
தன்னாசுநாடு, 371, 667.
தனக்குக் கரியாவான்தான், ப. 90.
தனதடம், 37.
தனித்தாய், 103.
தனித்திகிரி - திருச்சக்கரம், 462.
தனிப்பாடல், ப. 257-8, 270, 277, 294, 307, 311, 319-21, 344, 347-8, 356, 359.
தனிமன்னன் - சந்திரன், 441. [408.
தனிமூலமுதல்வன் - மகாதேவர்,
தனு, 159 - 60, 182, 526, 724.
தனுர்வேதம், 468.
தனை - அளவு, 406; ப. 315.
தக்ஷிணம், ப. 298.
தாக்கணங்குகள் - தீண்டியே கொல்லவல்ல தெய்வங்கள், 534; ப.
தாகமோகம், 60. [330.
தாசிகள், ப. 253.
தாண்டவம், 325.
தாது, 69.
தாபம், 60.
தாம்பிரப்பட்டயம், ப. 97.
தாமம் - மலர், ப. 113, 266.
தாமரை (தாமரைப்பூ, தாமரை மலர்), 10, 24, 34, 36, 71, 95, 281, 397, 757.
தாமரைத்தடாகங்கள், 397.
தாமரைப்பூ திருமகளுக்கு உவமை, 278. [உவமை, 86.
தாமரைப்பூ மகளிர் முகத்திற்கு
தாமரைமலருடிருந்த குருசில், 281.
தாமரை முதலான அடையாளம்,
தாமரை மொட்டு, 744. [95.
தாமரையிலை திருமால் மேனிக்கு
தாமவில், 23. [உவமை, 278.
தாய் இளையமக்களைவிரும்பல், 295.
தாய்மார், 297.
தாய்வந்தவாவு, 633. [தல், 617.
தாயுந்தந்தையும் மக்களைக்கொல்லு
தாயுமானவர் பாடல், ப. 287, 299.

தார் - தூசிப்படை, 515.
தார்மார்பம், 10.
தாரகாகணங்கள், 94, 116.
தாரகாகணிதம், 706.
தாரகாம்யம்-ஒரு மகாயுத்தம், 444.
தாரகாலோகம் படையாய்ப் போய் வெந்தமை, 589.
தாரகை, 313, 407.
தாரம், ப. 338. [772.
தாராகவண்டந் தொடுத்தணிந்தார்,
தாருகாவனத்து ரிஷிகள், 344; ப.
தாரும்தாரும் தகைதல், 515.[276.
தாரை-நுனி, 99.
தாரைகள், 118.
தாலி, 503.
தாவாக்கினி, ப. 336.
தாழ் - தாழக்கோல், 125.
தாழ்வரை, 526.
தாழ்வு, 230.
தாழி - முதுமக்கட்சாடி, வைகுண்டம், 376, 730; ப. 332. [125.
தாள் பேயின்பற்களுக்கு உவமை,
தாளச்சதி - தாளங்களை நிறுத்துமிடம், 3; ப. 258.
தாற்றுக்கோல், ப. 341.
தானம்-இடம், கொடை, 28, 40, 147, 247, 269, 340, 427, 474.
தானம் மூன்று, 610.
தானவர் (தானவர்கள்) - அசுரர், தனுவின்மக்கள், 232, 248, 268, 348, 367, 495, 678.
தானவர் மூவெயில், 678.
தானைக்கு ஈசுவரன் உவமை, 425.
திக்கயங்கள் (திக்கசங்கள்,திக்கயம்), 126, 276, 486, 495, 730,739, 756.
திக்கயங்கள் ஆதித்தன்பிறந்த முட்டையிற் பிறந்தமை, 276. [486.
திக்கயங்கள் உலகங்களைச் சுமத்தல்,
திக்கயங்கள் எட்டு (திக்கசங்களெட்டு, திக்கயம் எட்டு), 118, 152, 276, 414, 468, 470.
திக்கிற்றேவரெண்மர் (திக்குத்தேவர்), 17, 486.
திக்குபாலகர், ப. 303.[கு, ப. 355.
திக்குயானைக்குக் கொம்புகள் நான்
திக்கென்னுஞ் சொன் முடிபு, 124.
திகந்தம், 124, 474.
திகந்தவெல்லை, 124.
திகிரி, 38, 55, 165, 285, 724.
திகிரிமலை (திகிரிவரை, திகிரிவேலை
ற்பு), 37, 403, 427.
திகிரிமொய்ம்பன் - திருமால், 238.
திங்கச்சை-ஒரு பொய்கையின் பெயர், ப. 109.
திங்கட்குறுங்கண்ணி, ப. 343.
திங்கட்குறுந்தெரியல், ப. 125.
திங்கள் மகளிர்முகத்திற்கு உவமை, 86. [கூறப்படுதல், ப. 125.
திங்கள் மலராகவும் கண்ணியாகவுங்
திங்கள் வெண்குடை, 250.
திங்களைக் கண்ணியாகக் கூறுமரபு, ப. 341.
திங்களை முதலிற் போற்றுதல்,ப.5.
திசாதேவரெண்மர், 546.
திசைக்கொடுந்தமிழ்ச்சொல், 684.
திசைச்சுரர், 486.
திசைத்தேவர், 18.
திசைவேழமெட்டு, 573. [190.
திட்டிவிடமுண உயிர்போதல், ப.
திட்டிவிஷம், 554, 645; ப. 190.
திணுங்கியது, 737; ப. 355.
தித்தித்த தூபம், 112.
திதியின்மக்கள் யாதுக்கள், 348.
திமிங்கிலத்தின்பெயர்கள், 384.
திமிங்கிலம் யானையை விழுங்குதல், ப. 138.
தியாகராசலீலை - மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய ஒருநூல், ப. 329.
தியானசித்தி, 246.
தியானம், 87.
திரளை, 479; ப. 324. [353.
திரி - மூன்று, ஸ்திரீ, 378, 726; ப.
திரிகடுகம்-பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்று, ப. 324.
திரிகூடம், ப. 91.
திரிசிரா - ஓர்அசுரன், 417.

திரிசூலம், 367, 447.
திரிசொல், 457.
திரிதண்டுடைய துறவியர், ப. 313.
திரிந்தசொல், 2, 397.
திரிபதாமுககங்கை, 417.
திரிபு, 333; ப. 353.
திரிபுண்டரம், 348.
திரிபுரங்கள் (திரிபுரம்), 79, 161, 620, 629; ப. 342.
திரிபுரசங்காரத்தில்தேவிசெய்த உதவி, ப. 292.
திரிபுரசங்காரம், ப. 342.
திரிபுரதகனத்தில் விநாயகர் இடையூறு தீர்த்தது, 3; ப. 258.
திரிபுரதகனம், 3, 43.
திரிபுரதகனம்பண்ணின அம்பு, 629.
திரிபுரம்எரித்தநாள், 620.
திரிபுரா - தேவி, ப. 316.
திரிபுவனசக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ ராஜ ராஜ தேவர், ப. 362.
திரிபுவனம், 316. [724.
திரிய - மீள, 209, 573, 679, 719,
திரியும் திரிபுரங்கள், 161.
திரிவிக்கிரமன், 611.
திரிவிக்கிரமாவதாரம், ப. 352.
திரிவிததந்திரம், 610.
திரிவு, 30.
திரு, 320.
திருக்கல்யாணம் பண்ணுகை, 623.
திருக்கழுமலம் - சீகாழி, 170.
திருக்களிற்றுப்படியார், ப. 316.
திருக்காளத்திநாதர் உலா, ப. 349.
திருக்காளத்திப் புராணம், ப. 113.
திருக்கு முடக்கு, 41.
திருக்குற்றாலக்குறவஞ்சி - திரிகூடராசப்ப கவிராயர் இயற்றிய ஒரு நூல், ப. 304.
திருக்குற்றாலப்புராணம், ப. 270, 281, 284, 304, 307, 320, 323, 325, 327, 334, 352-3. [344.
திருக்குற்றாலமுடைய நாயனார், ப.
திருக்குறள், 9, 21, 26, 83; ப. 79, 80, 291, 294, 321-3, 346, 356, 360.
திருக்கை முடப்படுத்தல், 483.
திருக்கையில்நெருப்புப் புனல்கண்டுழி வவ்வுதல், 636.
திருக்கையிற்றிருவுகிர், 165.
திருக்கைலாசபருவதம் (திருக்கைலை), 42, 402. [343.
திருக்கொண்மார்பன் - திருமால்,
திருக்கொற்றவில், 347.
திருக்கொன்றை, 21, 62, 655.
திருக்கொன்றையின் ஆற்றல், 655.
திருக்கோயில், 113, 158; ப. 362,
திருக்கோயிற்றிருமுற்றம், 104, 138.
திருக்கோயிற்றிருவாசல், 73-4.
திருக்கோலம், 595.
திருக்கோவை (திருச்சிற்றம்பலக் கோவை), 70, 132, 485, 610; ப. 115, 143, 258, 271, 306, 321, 323, 338, 345, 351, 353.
திருக்கோளக்குடி-ஒருசிவதலம், ப.
திருகிச்செருகுதல், ப. 263. [270.
திருகுங்குழல், 13.
திருகுசெரு, 57.
திருச்சக்கரம், 165.
திருச்சங்கு, 164.
திருச்சடை, 61, 331, 553.
திருச்சண்பைத்திருவிருத்தம்-நம்பியாண்டார் நம்பி இயற்றிய ஒரு நூல், ப. 297.
திருச்சிராப்பள்ளி சோழர் இராசதானியாயது, 205. [362.
திருச்சிற்றம்பலத் திருக்கோயில், ப.
திருச்சிற்றம்பலத்திருமுற்றம், 777.
திருச்சிற்றம்பலம், 773.
திருச்சிற்றம்பல முடையான் பெருமானம்பி, ப. 301.
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், 7, 193; ப. 260 - 61, 299.
திருடன், 612.
திருத்தணிகைத் திருப்புகழ், ப. 69.
திருத்தில்லை, ப. 358.
திருத்துழாய், 10.
திருத்தொண்டத்தொகை, ப. 74.
திருத்தொண்டர்திருவந்தாதி, ப. 74.

திருத்தொப்புள், 110.
திருத்தோள், 62.
திருநாகைக் காரோணப் புராணம் - மகாவித்துவான் மீனுட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது, ப. 113, 185, 272.
திருநாண், 623.
திருநாமம், 323, 417. [ப. 312.
திருநாவுக்கரசு நாயனுர் சரித்திரம்,
திருநாவுக்கரசு நாயனுர் திருவேகாதசமாலை - நம்பியாண்டார் நம்பி இயற்றியது, ப. 350.
திருநீற்றுச்சோழன், ப. 358.
திருநீறிடும்போது மந்திரத்தை மனத்தில் உச்சரித்திடுதல், 201.
திருநீறு, 109, 193-5, 348, 554.
திருநெற்றிக்கண், 750.
திருப்பணி, ப. 362-3. [88.
திருப்பணியெடுத்துக்கைநீட்டுவார்,
திருப்பள்ளிச்சிவிகை, 181.
திருப்பள்ளித்தவிசு, 188.
திருப்பள்ளிப்பீடம், 189.
திருப்பள்ளியெழுச்சிமுதலாகத்திருவர்த்தயாமமீருகவுள்ள மங்கலகாரியங்கள், 112. [333, 551.
திருப்பாட்டு-தேவாரம், 180, 323,
திருப்பாற்கடல், 111, 163, 239,
திருப்புகலி - சீகாழி, ப. 69. [284.
திருப்புகழ், ப. 69, 96, 259-260, 266, 272, 274, 278, 280-85, 287, 293-4, 298, 325, 337, 347, 357.
திருப்பூவணநாதருலா, ப. 92.
திருப்பெருந்துறைப் புராணம்-மகாவித்துவான் மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது, ப. 275.
திருப்பெருந்துறை முந்நூற்றுவர்,
திருப்போனகம், 148. [ப. 92.
திருமகள், 38, 309; ப. 364.
திருமகள் ஆக்கம்பெருக்குதல், 812.
திருமகள்சிவந்தவடிவுடையாள்,168.
திருமகள் செந்தாமரையை உடையாள், 168. [278.
திருமகளுக்குத்தாமரைப்பூ உவமை,
திருமகளுக்கு மான்கன்று உவமை,
திருமங்கலம், 623. [500.
திருமஞ்சனத்துறை, 309.
திருமஞ்சனம், 115, 183, 310, 379 - 80.
திருமந்திரமாலை, 77. [ப. 307.
திருமலை - கைலை, 226, 309, 336;
திருமன் - திருமால், 700.
திருமார்பம், 10.
திருமார்பிலுள்ள பரமேசுவரி, 292.
திருமால் அக்கினிதேவனென்பது, 344.
திருமால் அடைகல்லாதல், 663.
திருமால் அண்டங்களை அமுதுசெய்தல், 148.
திருமால் அம்பாய் வந்தது, 709.
திருமாலம்பு ஏவின பணிசெய்து மீண்டும் அவரை அடைதல், 163.
திருமால் அம்புக்கோலாயது, 629.
திருமால் ஆமையாகி மந்தாரத்தைத் தாங்கியது, 341, 630, 715.
திருமால் ஆலிற் பள்ளிகொள்ளல், 646. [646.
திருமால் ஆலைப் படையாகவிடுதல்,
திருமால் இடபமாய்ச் சுமந்தது, 709; ப. 351. [து, 551.
திருமால் இரணியனைச் சங்கரித்த
திருமால் இரணியாட்சனைக் கொன்றது, 630. [கை, 701.
திருமால் ஈசுவரன் பாதத்துட் புகு
திருமால் ஈசுவரனது வாமபாகத்திருத்தல், ப. 351. [தல், 146.
திருமால் உலகத்தை அமுது செய்
திருமால் உலகையளந்தது, 343, 715. [மை, 645.
திருமால் உறங்கும் மயக்கமுடை
திருமால் ஊர்திகருடன், 150,380,
திருமால் ஒற்றைச் சங்கூதல், 703.
திருமால் கடல்புக்கது, 777.
திருமால்கடலிலே யோக நித்திரை கொண்டருளியது, 148, 777.
திருமால்கண்ணிற்குக் கமலம், 279.
திருமால் கருங் குதிரைகளுக்கு, 264.

திருமால் கருடனைப் படையாக விடல், 647.
திருமால் காசியபருக்கு அதிதிப் பிராட்டிபால் அவதரித்தருளியது, 343. [380.
திருமால் காவிவண்ணமுடைமை,
திருமால் சக்கரப்படையை விடுதல், 649.
திருமால் சக்கரம் வாயுசக்தி, 649.
திருமால் சேல்வடிவு கொள்ளுதல், 715.
திருமால் ஞாலமுண்டது, 762.
திருமால் தட்சயாகத்தில் யக்ஞ மூர்த்தியாய்ப் புகுந்தமை, 46.
திருமால் தாள்புழைசெய்தல், 283.
திருமால் திரிவிக்ரமாவதாரம், 283.
திருமால் திருச்சிற்றம்பல முற்றத்திலே வாங்கிடந்தது, 777.
திருமால் திருமார்பு திருமகளுக்கே உரியது, 10. [ன் உவமை, 726.
திருமால் திருமுகத்திற்குச் சந்திர
திருமால் திருமுடிக்குப் பிரமா உவமை, 282.
திருமால் திருமுடியால் அண்ட கபாலம் கூம்பியது, 699.
திருமால் திருமேனிக்குக் கமலத்திலே உவமை, 278.
திருமால் திருமேனிக்கு மரகதம் உவமை, 280.
திருமால் திருவடியால் பூமியெல்லாம் விழுதல், 699.
திருமால் திருவரைக்குச் சக்கரவாளம் பீதாம்பரம், 700.
திருமால் தேர் ஆதித்தர்களைக் குளிர்வித்தல், 270. [ருத்தியது, 713.
திருமால் தேவர்தானவர்களையமுத
திருமால் தேவியாதல், பு. 351.
திருமால் நரசிங்கரூபமாக இரணியவதை செய்தது, 630.
திருமால் நெடுநிலம் அளந்தது, 780.
திருமால் படுக்கை சேடன், 149, 271.
திருமால் படைக்கப் பிரமா வகுத்துப் பரப்பியது, 694.
திருமால் பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டது, 545.
திருமால் புகுதும் ஆல், 404.
திருமால் பூமியை விழுங்கியது, 227.
திருமால் பூமிவிழவிழஎடுத்தல், 340.
திருமால் மகன்பிரமா, 402.
திருமால் மகனை இழத்தல், 698.
திருமால் மகாதேவர் சிலையைப் பிடித்தல், 709.
திருமால் மத்யத்துநிற்றல், 642.
திருமால் முதலோர்மகாதேவர் காரணமாகத் தோன்றல், 795. [79.
திருமால்முராசுரனைக் கொன்றமை,
திருமால்மேனிக்குமேகம், 415, 762.
திருமால் மோகினியானது, 87, 230, 630, 713; பு. 351.
திருமால்யானைகள் அண்டங்களைச் சுமத்தல், 271.
திருமால்யானைகள் இளமையிற்பாற்கடலைப் பருகுதல், 273.
திருமால் வட விருட்சத்தில் ஒதுங்குதல், 404. [630, 715.
திருமால் வராக ரூபம்கொண்டது,
திருமால் வீரபத்திரர்மேற்பாற்கடல்களைவிடுதல், 644-5. [353.
திருமாலின் ஐவகை வடிவம், பு.
திருமாலின் சார்ங்கம் மூங்கிலென்பது, 745.
திருமாலின் துவசம் கருடன், 478.
திருமாலின் தேர் அசுரரைக் கெடுக்கை, 268.
திருமாலின் தேர் உகாந்தவாயுவால் அழிக்கப்படாமை, 269.
திருமாலின் தேர்க்கால் கடலிற்புகாமை, 269. [உறையாமை, 269.
திருமாலின் தேர்க்காலில் பருவத்தீ
திருமாலின் தேர்கள் திசையைச் சூழ்தல், 268. [தோய்தல், 268.
திருமாலின் தேர்கள் திரையைத்
திருமாலின் தேர்கள் நீர்மேலோடுதல், 269. [டுதல், 268.
திருமாலின் தேர்கள் மலைகளை முட்
திருமாலின் தேர்கள் மேகத்தைப் பிளத்தல், 268.

திருமாலின் தேருக்குச் சக்கரவாள பருவதம் உவமை, 268.
திருமாலின் படுக்கை திருப்பாற் கடல், 239. [651.
திருமாலுக்கு இந்திர நீலகிரி, 286,
திருமாலுக்கு ஈசுவரன் சக்கரங் கொடுத்தருளியது, 714. [711.
திருமாலுக்கு உதகவுடம்பு உண்மை,
திருமாலுக்குக் கடல், 777.
திருமாலைமாற்று - திருஞானசம் பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரப் பதிகங்களில் ஒன்று, 594.
திருமாளிகைத் தேவர் திருவிசைப் பா, ப. 203.
திருமுகப்பக்கக்கடம், 3.
திருமுகமண்டலம், 10.
திருமுடி, 21, 41, 630. [282.
திருமுடிகடோறும் ஒரு பூமாலை,
திருமுடிச்சுற்றுமாலை, 119.
திருமுடியிற்பூ, 62.
திருமுருகாற்றுப்படை, 23, 170, 334; ப. 286-7, 291, 323,
திருமுற்றம், 83, 90, 727. [329.
திருமேனியிரண்டும் ஒன்றுதல், 63.
திருவக்கரைத் தேவாரம், ப. 113.
திருவகம்படிப் பெண்டுகள், 95.
திருவடிநிலையெடுப்பார், 88.
திருவத்தயாமம், 112.
திருவபிஷேகம், 115.
திருவயிறு, 148.
திருவயிறு வாய்த்தருளல், 183.
திருவரங்கக்கலம்பகம், ப. 267, 274, 305, 346, 350.
திருவரங்கத்தந்தாதி, ப. 347,353.
திருவரங்கத்துமாலை, ப. 119, 279.
திருவல்லத்துச் சிலாசாஸனம், ப.
திருவவதாரம், 183. [130.
திருவள்ளுவப்பயன்-திருக்குறள், 9.
திருவாக்கூர் ஆயிரவர், ப. 92.
திருவாசகம், ப. 113, 172, 271, 276, 297-8, 307, 315-6, 318, 323-5, 329,335, 344-5, 351-2.
திருவாசல், 113.
திருவாசலிற் பத்மநிதி, 74.
திருவாசற்புறம், 73.
திருவாதவூரர் புராணம், ப. 299.
திருவாய்மொழி, 278, 377, 617;
திருவாயிற் கதவு, 10. [ப. 179.
திருவாரூர்க்கோவை, ப. 269.
திருவாரூர்ப்புராணம், ப. 284.
திருவாலங்காட்டு மூத்ததிருப்பதி கம், ப. 330.
திருவாலவாய், 171; ப. 294.
திருவாலவாய்ச் சொக்கனார், 172.
திருவாலவாயுடையார் திருவிளை யாடற்புராணம், ப. 71-3, 76, 78, 81-2, 90-92, 106, 112, 260, 270, 272, 284, 293-4, 296, 328, 340, 342, 347, 364.
திருவானைக்காப்புராணம் - கச்சியப் பமுனிவர்இயற்றியது, ப. 110.
திருவானைக்காவுடைய நாயனார், ப. 345.
திருவானைக்காவுலா : காளமேகப் புலவர் இயற்றியது, ப. 92, 110.
திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோ வை, ப. 258, 345.
திருவிடை மருதூருலா: மகாவித்து வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை யவர்கள் இயற்றியது, ப. 271, 347.
திருவிந்தளூர் நாடு, ப. 301.
திருவிளக்கு, 60, 158.
திருவிளையாடற் புராணம், ப. 74, 90, 91, 112, 123, 128, 144, 203, 259, 261-2, 267, 271, 275, 284, 287, 291, 294, 299, 304, 311, 326, 338-9, 346, 355.
திருவீதிப் பெண்கள், 16. [92.
திருவீழிமிழலை ஐந்நூற்றுவர், ப.
திருவுசாத்தான நான்மணிமாலை, ப.
திருவுடை - ஆடை, 117. [260.
திருவுள்ளஞ் செய்தல், 616.
திருவெங்கைக்கோவை : துறைமங் கலம்சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இய ற்றிய ஒருநூல், ப. 338. [313.
திருவெண்காட்டுப் புராணம், ப.

திருவெள்ளிமலைப் பெருமான், 185.
திருவேங்கடமாலை : பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் இயற்றிய அஷ்டப்பிரபந்தங்களுள் ஒன்று, ப. 175, [338.
திருவேடுவர், 630.
திருவோலக்கம், ப. 347.
திருஷ்டி விஷகுலதிலகர், ப. 190.
திரைத்தல்-அலைவீசுதல், மடித்தல், [87, 457.
திரைநேமி, 707.
திரைலோக்கியங்கள், 227.
திரைவிரிகடல், 411.
திரைவேதா, 380. [டல், 777.
தில்லைமன்றிற்கிடங்கண்ட கொண்
தில்லைமூவாயிரவர், ப. 92.
தில்லையிற்சோழன்மறுகுவகுத்தது, ப. 362.
தில்லையினெல்லையின் மண்டபம் வைத்தபிரான், 810; ப. 363.
தில்லைவனம், 773, 803.
திலகநுதல், 25.
திலக பாடம், 27.
திலகம், 25, 86, 118.
திலகம் ஒளிதருதல், 26.
திலகவதனம், 36.
திலோத்தமை, 38.
திவ்யசாமரை, 339.
திவ்யநதி, 308. [ப. 106, 171.
திவ்யப்பிரபந்த வியாக்கியானங்கள்,
திவ்யப்பெண்கள், 88.
திவ்யபானம் - அமிர்தம், 387.
திவ்யம் - தேவலோகத்திலுண்டானது(திவி-தேவலோகம்),28, 62.
திவ்யஸாரம், ப. 243.
திவலை, 331.
திவாகரத்திரள், 154. [280, 285.
திவாகரம் : ஒரு தமிழ் நிகண்டு, ப.
திவாகரன், 154. [386.
திறம் (திறன்) - எண், 282, 336,
திறைகொள்ளல், 236.
தினபதி - சூரியன், 313.
தீ, 7, 469.
தீட்டி, 733. [534.
தீண்டியே கொல்லவல்ல பசாசுகள்,
தீபங்கரர், 195.
தீபம், 60, 91, 158.
தீபாங்கம் - பத்துக் கற்பகங்களில் ஒன்று, ப. 243.
தீபிகை - ஒருயோகினிப்பெண், ப.
தீம்புகை, 112. [317.
தீர்க்கசந்தி, 35.
தீர்க்கம் - நெடில், ப. 269.
தீர்க்காயுத்தன்மை, 477.
தீர்த்தங்கரர், 375; ப. 295. [183.
தீர்த்தத்தார் இருபத்து நால்வர்,
தீர்த்தத்தை மகளிர் கூந்தலில் தெளித்துக்கொள்ளல், ப. 308.
தீர்த்தம், 31, 309, 331.
தீவு ஏழு, 4, 104, 414.
துடிநூல், ப. 102.
துடியென்னும்பறை, 96.
துடுப்பால் துழாவல், 748. [53.
துணங்கைக்கூத்து - பேய்க்கூத்து,
துணங்கையினிலக்கணம், ப. 273.
துணர் - பூங்கொத்து, 76, 405.
துணித்துணி, 386.
துணியைப் பிடித்துக்கொண்டு உலைப்பாத்திரத்தை இறக்கல், ப. 356. [294.
துணைவலி இன்றியமையாதது, ப.
துத்தம் - ஒருநரம்பு, ப. 338.
துத்தரி, 344.
துதிக்கை, ப. 305. [110.
துதிக்கையை மூக்கென்றல், ப.
துந்துமி, 112. [112.
துந்துமியென்னும்பெயர்க்காரணம்,
தும்புருநாரதர், 623.
தும்பைமாலை, 639.
தும்பைமாலை சூடல், 624.
தும்பையின் இலக்கணம், ப. 340.
துயிலெழ வெயிலெழல், ப. 258.
துயிலேற்றெழல், 630.
துர்க்கந்திக்கும் வண்ணம், 7.
துர்க்கம் மூன்று, 466. [திரம், 54.
துர்க்காதேவிக்குக் கோயில் சமுத்
துர்க்காதேவி மயானவாசினி, 54.
துர்க்காதேவியிடத்து எல்லாம் ஒடுங்குதல், 48.
துர்க்காதேவியின் படுக்கை, 54.

துர்க்காபரமேசுவரி(துர்க்காதேவி), 48-9, 75, 170, 359, 608, 618, 729.
துர்வாசர் அகமருஷண பாதாள யோகம் செய்தது, 552.
துர்வாசர் இந்திரனுக்குப் பூமாலை கொடுத்தது, 552. [552.
துர்வாசர் இந்திரனைச் சபித்தது,
துரககுலங்கள், 162. [475.
துரகத்தடத்தெரி - வடவைத்தீ,
துரகவங்கிசம், 162.
துரங்கம், 256.
துரத்தல் - செலுத்துதல், 514.
துரால் - செத்தை, 58.
துரியோதனன் கலம்பகம்: இந்நூல் ஒருரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது ; ஒரே செய்யுள் மட்டும் கிடைத்தது; இதன் ஆசிரியர் இன்னாரென்பது முதலிய செய்திகள் தெரியவில்லை, ப.
துருத்தி, 47, 739. [339.
துருத்தியின் வகைகள், ப. 355.
துருவசக்கரம், 706; ப. 320, 350.
துரோகம், 189, 205, 292, 402,
துல்லபம், 215. [551, 731.
துவசம் (துவசங்கள்), 8, 114, 478,
துவசவர்ணம், 635. [702.
துவனி, 631, 705.
துவாதசாதித்தர் (துவாதசாதித்தியர்), 16, 103, 141, 250, 354, 579, 609 ; ப. 303, 311. [459.
துவாதசாதித்தர் இரதமேறுதல்,
துவாதசாதித்தர் மலைகளையும் கடல்களையும் சுடல், 440.
துவாதசாதித்தர் வெந்தமை, 579.
துவாரநந்தவனம் - திருவாயிற் சோலை, 65 ; ப. 277.
துவாரபாலகர்கள், ப. 278.
துவாரம், 50, 123, 162, 479.
துவைத்தல், 516. [279, 544, 650.
துழாய்-திருத்துழாய், துழாவி, 10,
துழாய்முடி, 650.
துளப்பு - வயிறு, 376.
துளும்ப, 254.
துளை, 132.
துளைக்கருவி, ப. 343.
துளையிடுகருவி, ப. 112.
துற்றல்-உண்ணல், தின்னல், 369. 496 ; ப. 312.
துற்று - செலுத்தி, 466. [377.
துன்னார்க்கு மீர்ம்பால் சுரத்தல்,
துன்னூசி - கலப்பையின் உறுப்புக்களில் ஒன்று, 515 ; ப. 329.
துனைநட்டம், 96. [றுகை, 583.
தூக்குகை - மேல்நின்றும் கீழே நாற்
தூக்கும் - செய்யும், 583.
தூங்க, 370.
தூசிப்படை, 515, 592.
தூசிப்படைக் கிலக்கணம், 515.
தூசிப்படை பொருது தழைத்தல்,
தூதி, 155. [515.
தூது - பருக்கைக்கல், ப. 202.
தூதுணம்புறு, ப. 202.
தூபத்திரவியங்களைந்து, 112.
தூபத்திரவியம் முப்பத்திரண்டு, 112.
தூமகேது உற்பாதகாலங்களில் தோன்றுதல், 457. [457.
தூமகேது நரகாக்கினியாயிருத்தல்,
தூமகேது நித்தமாயிருத்தல், 457.
தூரியாங்கம் - பத்துவகைக் கற்பகங்களில் ஒன்று, ப. 243.
தூவியன்னம், 380.
தூளி-பொடி, 205, 349, 405, 524.
தெக்கணபூபதி - பாண்டியன், 208.
தெக்கணம் (தெக்கிணம்), ப. 298.
தெக்கிணமேரு, 773.
தெட்சயாகப்பரணி, ப. 255.
தெம்முன், 221.
தெய்வக்கதிர், 608.
தெய்வக்கிளி, 608.
தெய்வக்கொடி, 11.
தெய்வசாதி, 426.
தெய்வப்பரணி, 776.
தெய்வப்பாண்டியன், 177.
தெய்வப் பெண்கள், 307.
தெய்வப்பெண்களின் கடைதிறப்பு, 38; ப. 269. [னெட்டு, 307.
தெய்வப் பெண்களின் கணம் பதி

தெய்வப் பெண்களுக்குப் பித்தளை யாலே மேகலாபாரம், 502.
தெய்வப்பெண்காள், 30, 36, 40, 41-3.
தெய்வப்பெருமாள், 772; ப. 297.
தெய்வம், 28.
தெய்வமகள், 169.
தெய்வமகளிர் எழுவர், 168, 351.
தெய்வமாதர், 23, 28.
தெய்வமுதல்வியர், 168.
தெய்விகமலை, 43. [553.
தெய்வீகம், 23, 75, 115, 421,
தெய்வீக வடவிருட்சம், 153.
தெய்வீகவாவி, ப. 308.
தெரித்தன, 79. [திரிபு, 333.
தெரியவென்பது தெரிந்தென்பதன்
தெரிவைமீர், 35.
தெவ், 271.
தெழித்து, 510. [345.
தென்காசிக் கோயிற் சாதனம், ப.
தென்குமரி, ப. 268.
தென்சேடி, 19, 371; ப. 205.
தென்சேடி வடசேடி, 371.
தென்மதுராபுரி, 803.
தென்மேலைமூலைக்குக்கர்த்தாவான நிருதி, 442.
தென்றமிழ்த் தெய்வப்பாணி, 776.
தென்றல், 157, 181, 333, 339.
தென்றிசைப்பேய், 783.
தென்னர்பிரான் (தென்னவர்கோன்), 174, 216.
தென்னவர்-பாண்டியர், 803.
தென்னவன்-யமன், 684; ப. 348.
தென்னவன்கண்போல்வார், ப.
தென்னன், 173, 177, 188. [294.
தே - தேவர்கள், 377.
தேசம் - இடம், நாடு, 37, 104.
தேசர், 251.
தேசாந்தரம், 220.
தேயு, 450.
தேர்க்குக்கடல் உவமை, 269.
தேர்த்தட்டு, 671.
தேர்த்தேர், 563.
தேர்த்தொண்டனூர், 402.
தேர்தருமாபாரகேசரி, 807.
தேர்ப்பேய், 563. [உவமை, 269.
தேர்முழக்கத்திற்கு இடிமுழக்கம்
தேரசலம், 401.
தேரர் - புத்தர், 377.
தேராட்கள், 563.
தேருக்குமலை உவமை, 702.
தேருக்கு மழை, 269.
தேருருளைக்குச்சந்திரவட்டம், 268.
தேரையர் வெண்பா, ப. 356.
தேரோன் திங்களின் தண்மையில் அவிதல், 581.
தேவகணம், 136, 445.
தேவகணம் பதினெட்டு, 445.
தேவகுரு, 476.
தேவசமானம், 28.
தேவசாகவித்தியாதரகந்தருவமான திரிவிதகந்திரம், 610.
தேவசேனாபதி - முருகக்கடவுள், 15, 23, 44, 150, 182, 194.
தேவசேனாபதிப் பிள்ளையார், 228,
தேவயோகிகள், 791. [777.
தேவயோனி, 367.
தேவர்கள் அதிதி புதல்வர்கள், 16.
தேவர்கள் அவிர்ப்பாகம் உண்கைக் குப்பித்தேறிச் செத்துச் செத்துப் பிறத்தல், 568.
தேவர்கள் ஆயுதமெல்லாம் ஈசன் படையில் வந்து சேருதல், 640.
தேவர்கள் ஆழிகடைந்து அமுதெ டுத்தமை, 663. [யர், 610.
தேவர்கள் எஃகுச்செவிகளை யுடை
தேவர்கள் எல்லாவற்றையும் இழத் தல், 638. [டைத்தது, 549.
தேவர்கள் கங்கையைவாராமல் அ
தேவர்கள் தேவிக்கு அமுதம் உதவு தல், 117.
தேவர்கள் மரணமே வெற்றியாகத் தும்பை சூடுதல், 639.
தேவர்கள் முரசுகளை இட்டது, 745.
தேவர்கள் வாகனங்களைப் பூதகணங் கள் அவர்களுக்கு எதிரே பொர விட்டது, 640. [புகுந்தது, 182.
தேவர்கள் வாதமறிய மதுரையிற்

தேவர்களின்கால் நிலந்தோயாமை, 426, 658; ப. 346.
தேவர்களின் கொடிமேற் காகமும் கூகையும் குடிகொள்ளல், 641.
தேவர்களின் சரீரத்தை விழுங்கல்லால் அமிர்தநாறல், 566.
தேவர்களின் படையெழுச்சி, 456.
தேவர்களின் பயணத்தால் தக்கன் யாகஞ் செய்தலையறிந்து அசுரர் அதற்கு வருதல், 248.
தேவர்களின்யானையைப் பூதபசாசுகள் விழுங்கல், 571.
தேவர்களும் மரணமுண்டென்று பயப்படல், 60.
தேவர்சேனை, 592.
தேவர் தேவர், 20.
தேவர் பதினொருவர், 443, 461.
தேவர் முப்பத்துமூவர், 39.
தேவரடியார், 10, 15, 30.
தேவராசன், 40. [மை, 258.
தேவராசாக்களுக்கு மேகங்கள் உவ
தேவராலயம் - மேரு, ப. 326.
தேவருலகு, 563.
தேவரெல்லாம் பேய்களாகை, 559.
தேவலோகத்தார், 53.
தேவலோகத்திலிருந்து ராசராசபுரிக்கு வந்தபெண்கள், 17.[258.
தேவலோகம், 38, 88, 112, 114,
தேவலோகம் பல, 258.
தேவலோகவீதி, 707. [லன, 72.
தேவவிருட்சங்கள் எல்லாம் தரவல்
தேவவிருட்சம் ஐந்து, 72.
தேவஸ்திரீகள், 13.
தேவஸ்திரீகள் பூங்கொடிகளை வெயின்மறையாகப் பிடித்துவருதல், 11. [444, 697.
தேவாசுரம்(தேவாசுரயுத்தம்),162,
தேவாசுரமந்திரிகள், 693.
தேவாசுரயுத்தத்தில் தேவியின் உதவி, ப. 292. [544.
தேவாசுரர் கடலைக் கடைந்தது,
தேவாரம், ப. 65, 75, 80, 82, 110, 122, 125, 135, 144, 148, 157, 162, 174-5, 178, 258, 264, 268, 272-3, 275-6, 278, 283-4, 288, 292, 295-7, 299, 302, 304, 306-8, 312, 315, 324-5, 328, 330, 332-3, 341-2, 344-6, 348-9, 351, 353, 357-8.
தேவி - ஈசுவரி, திருமகள், மனைவி, 10, 21, 34, 38, 40, 54-6, 59, 60, 66, 72, 76, 84, 95, 112-9, 124, 137 - 8, 153, 157-60, 166, 168, 234, 241, 351, 754, 761.
தேவி அகிலலோகத்தையும் அமுதுசெய்தல், 110.
தேவி அருளிச்செயல், 168.
தேவி அழகியவள், 104.
தேவி ஆலின்கீழ் இருத்தல், 139.
தேவி இரணியன்மார்பைப் பிளந்தது, 167. [ப. 161.
தேவிஇருக்கும் ஆலின் பெருமை,
தேவிஇறைவனைப் பிரியாமை,293.
தேவி ஈசன் திருமார்பில் இருத்தல், 292.
தேவி ஈசனுக்குத்தாய், 77. [158.
தேவி உலகமெல்லாம் ஆயவள்,
தேவி உலகிற்கன்னை, 294.
தேவி எல்லாரையும்பெற்ற வயிற்றினள், 241.
தேவி எல்லா லோகங்களுக்கும் நாயகி, 139. [117.
தேவிக்கு அமுதத்தை ஆர்த்தல்,
தேவிக்குக் கங்கைநீர் திருமஞ்சனம், 115.
தேவிக்குக் கற்பகமலர் சாத்தப் படுதல், 115. [76.
தேவிக்குக் கற்பகவல்லி உவமை,
தேவிக்குச் சந்திரசூரியர் குழைகள், 110, 116. [கோயில், 139.
தேவிக்குச் சருவாண்டங்களும்
தேவிக்குச் சோதிச்சக்கரம் மார்பிற்பூண், 116. [வல், 117.
தேவிக்குத் தேவர் அமுதம் உத
தேவிக்குப் பச்சைவிளக்கு உவமை, 308.
தேவிக்குப் படுக்கை அரவாசு, 153.

தேவிக்குப் பொன்னுடை சாத்தப் படுதல், 117. [களின்மை, 301.
தேவிக்கும் மகாதேவர்க்கும் முதலி
தேவிக்கு மருமகள் வள்ளி, 169.
தேவிக்கு மாணிக்கக்குழை சூரிய மண்டலம், 116.
தேவிக்கு மான்உவமை, 109.
தேவிக்கு மின்உவமை, 308, 319.
தேவிக்கு முத்தக்குழை சந்திரன், 116.
தேவிக்குமுன் சரசுவதி இருக்கப் பெறுதல், 221. [115.
தேவிக்கு மேகசலம் திருமஞ்சனம்,
தேவிக்கு யாளி வாகனம், 359, 613, 729. [சாமரை, 157.
தேவிக்கு வாடையும் தென்றலும்
தேவிக்குவேதங்கள் சிலம்பு,ப.119, 287.
தேவி கருடனை ஊர்பவள், 110.
தேவி கருநிறத்தினள், 104, 107.
தேவி கலைமகளைப் பணித்தல், ப.
தேவி கலைமானை ஊர்தல், 75.[289.
தேவி கற்பகச் சோலைகள் இந்திர பத முதலியன அழிந்தகாலத்தும் அழியாமல்நிற்றல், 66. [119.
தேவி கற்புமுல்லையைச் சூடுதல்,
தேவி கீதப் பிரியை, 114. [122.
தேவி கைலைக்குச்செல்லல், ப.
தேவிகோட்டம், 92.
தேவிகோபம், 435.
தேவிகோயில் (தேவிதிருக்கோயில்),56, 78-80,112-4, 118, 159.
தேவிகோயில் நித்தவிித்தம், 139.
தேவிகோயிலில் அன்னப் பறவைகள் ஆடல், 114.
தேவிகோயிலில் இந்திராதியர் அந்தாதுந்துபி முழக்கல், 112.
தேவிகோயிலில் திருமால் சிவாகமம் தெரிதல், 79.
தேவிகோயிலில் நிருதர்களை வரவொட்டாமற் பசாசங்கள் தடுத்தல், 56.
தேவிகோயிலில் பிரமாக்களும் இந்திரர்களும் ஆகமங்களை ஓதல், 79.
தேவிகோயிலில் பூவைகளும் கின்னரங்களும் பாடுதல், 114.
தேவிகோயிலில் மந்திரசாதகம் பண்ணுதலால் தேவர் ஐசுவரிய முதலியன பெறுதல், 94. [114
தேவிகோயிலில் மயில்கள் ஆடுதல்,
தேவிகோயிலிலுள்ள ஆலமரத்தின் பெருமை, ப. 289.
தேவிகோயிலிற்புகுமுறைமை,138.
தேவிகோயிலின் கிடங்கு சத்த சமுத்திரங்கள், 137.
தேவிகோயிலின் திருவாசல் உதயகிரியும் அத்தமனகிரியும், 137.
தேவிகோயிலின் மேல்நிலை மேலை மூலகம், 137.
தேவிகோயிலுக்குச் சந்திரசூரியர் விளக்குக்கள், 137.
தேவிகோயிலுக்குத் திருமதில் சக்கரவாளம், 137.
தேவிகோயிலை ஆதித்தர் சூழ்ந்துவரல், 78.
தேவிகோயிலை உள்ளவாறும் உரைப்பரிது, 139. [தல், 112.
தேவிகோயிலை ஓமப்புகை போர்த்
தேவிகோயிலைச்சுற்றி வாமத்தார் திரிதல், 78. [விடல், 159.
தேவிகோயிற் கற்பகங்கள் சோதி
தேவிகோயிற் கற்பகங்கள் நிழலையும் ஒளியையுமளித்தல், 159.
தேவிகோயிற்குத் திருமதில் ஆஞ்ஞாசக்கரம், 118.
தேவிகோயிற் பலிபீடங்கள் பலமேருக்கள், 138.
தேவிகோயிற்றிருமுற்றப் பெண்கள் உலகத்தின் திலகமாதல், 86.
தேவிகோயிற் றிருவாயிலில் பத்மநிதியிருத்தல், 73. [தாய், 103.
தேவி சகலலோகங்களையும் பெற்ற
தேவி சத்தமாதாக்களில் ஒருத்தியல்லள், 168. [யாதல், 116.
தேவி சருவலோகமும் தானே
தேவி சிங்கமுகைத்தல், 76.
தேவி சிங்கவாளியினால் சகத்திரயங்களை விநாசஞ்செய்தது, 617.

தேவி சிங்காதனேசுவரியென்று கூறப்படுதற்குக் காரணம், ப. 279.
தேவி தக்கன்செயலை உணர்ந்தமை, 287. [தமை, 299, 793.
தேவி தக்கனை வணங்காதொழிந்
தேவி தன்படுக்கையைத் தானே புகழாளென்பது, 168. [608.
தேவி திருக்கையிற் கிளியிருத்தல்,
தேவி திருக்கையிற் சூலம், 137.
தேவி திருக்கோயில் வாயில் கொடியலங்காரமுடையது, 243.
தேவி திருக்கோயிற்குக் காவல் சூலம், 137.
தேவி திருக்கோயிற்றிருமுற்றத்தில் தெய்வப்பெண்கள் நிற்றல், 80.
தேவி திருக்கோயிற்றிருவாசலிற் பூதநாயகர் காத்தல், 138.
தேவி திருநெற்றிக்குக் கத்தூரித்திலகம் போதாமை, 118.
தேவி திருமால், 107, 162-3, 165, 167, 281, 315, 752. [289.
தேவி திருமேனியின் அழகு, ப.
தேவி திருமேனியின்மரகதச்சோதி, 166. [நீண்டுதல், 309.
தேவி திருமேனியைப் பூமிதேவி
தேவி திருவடியிற் சிலம்பு, 107.
தேவி திருவடியின் வன்மை, 107.
தேவி திருவாசல்காக்கும் பேய்கள், 761.
தேவி தேவர்கள்மேல் தன்படையைப்போகவிடல், 132. [110.
தேவி நாபியிற்கமலம் தோன்றுதல்,
தேவி பச்சைநிறமுடையாள், 166, 308; ப. 292.
தேவிபடை, 428. [592.
தேவிபடை முன்வந்து கலத்தல்,
தேவிபடையைப் போக்கியது, 351.
தேவி பரமேசுவரனுடைய திருவுள்ளத்தைக் குழைவித்தது, 74.
தேவிபல இரணியர்களை மாய்த்தது, 165. [கொண்டது, 111.
தேவிபாம்பின் மேற்கண்படை
தேவி பாம்பைப் பதக்கமாக உடையவள், 105.
தேவி பிரமனைப் பெற்றது, 752.
தேவி பிரமாமுதலிய மூவர்க்கும் தாய், 77 ; ப. 280.
தேவி பிரிந்து செல்லல், ப. 123.
தேவி பிறையை முடித்தவள், 107.
தேவி புராதன நாயகி, 120.
தேவி பூவைகளை வளர்த்தல், 114.
தேவி பேய்க்கணங்களை உடையவள், 120.
தேவி மகரவேற்றையும் யாளியேற்றையும் குழையாக அணிபவள், 106.
தேவி மகாசாத்தாவுக்குக் கறியும் கள்ளும் எடுப்பித்தல், 230.
தேவி மகாதேவரின் ஒருமருங்குடைமை, 778. [315.
தேவி மகாதேவருடன் ஆடுதல்,
தேவி மகிஷவதை செய்தமை, 132.
தேவி மதியை அணிந்திருத்தல், ப.
தேவி மயானவாசினி, 80. [285.
தேவிமாயாசத்தி, 104, 301.
தேவிமார் - தேவஸ்திரீகள், மனைவிகள், 11, 39. [106.
தேவி முத்துமாலையையுடையவள்,
தேவி முனிவாறல், 779.
தேவி மோகினியானமை, 107.
தேவி யானையின்மதத்தைத் திலகமிடுதல், 118.
தேவியின் அகச்சோலையிற் கற்பகங்களுண்மை, 66. [153.
தேவியின் அமளியான அரவரசு,
தேவியின் ஆல் அண்டகோடிகளைச் சுமத்தல், 140.
தேவியின் ஆல் உகாந்தாக்கினியை அவித்தல், 143.
தேவியின் ஆல் சூரியன் வெம்மையை ஆற்றல், 141. [145.
தேவியின் ஆல் பூமியைக் காத்தல்,
தேவியின் ஆல் மகாவாதத்தாலும் அசையாமை, 148.
தேவியின் ஆலில் கின்னராசா பிறத்தல், 151.
தேவியின் ஆலில் திக்கயங்கள் கட்டப்படுதல், 152.

தேவியின் ஆலில் திருமால் துயிலல், 116, 148 - 9.
தேவியின் ஆலில் பிரமாவின் அன்னம் உறைதல், 151.
தேவியின் ஆலில் மகாதேவர் பள்ளிகொள்ளுதல், 149.
தேவியின் ஆலில் முருகக்கடவுளின் மயில் இருத்தல், 150.
தேவியின் ஆலில் மேகங்களும் கடல்களும் அடங்கல், 145.
தேவியின் ஆலின் கிளைகளினிடையே மேற்பதங்களேழும் அடங்குதல், 147.
தேவியின் ஆலின்கீழ் நாகங்கள் பழகுதல், 152 - 3.
தேவியின் ஆலின் வேரிற் பிலங்களடங்குதல், 147. [109.
தேவியின் ஒருபாதி இறைவன்,
தேவியின் கட்கம் குதிரைக்குலங்களைத் தடிதல், 162.
தேவியின் கருணை, 308.
தேவியின் கோயில் கணங்களால் விரும்பப்படுதல், 136.
தேவியின் கோயிற்புறச் சோலை கொன்றைச் சோலை, 65.
தேவியின் கோயிற்றிருவாயிலிற் சங்கநிதியிருத்தல், 73.
தேவியின் சக்கரம் சந்திராதித்தர் மழுங்க ஒளிவிடுதல், 165.
தேவியின் சங்கத் தொனி, 164.
தேவியின் சங்கின் சோதிக்குச் சந்திரன் சோதி உவமை, 164.
தேவியின் சங்கின் சோதியால் ஆதித்தன் சோதிஒடல், 164.
தேவியின் சங்கு ராட்சதரும் அசுரரும் மடிய ஒலித்தல், 164.
தேவியின் சிலம்போசைக்கு வேத மந்திரஒசை உவமை, 119.
தேவியின் சினம், ப. 122.
தேவியின் தண்டு மேருவாக உதவுதல், 161.
தேவியின் திருக்கோயிற்றிருவாசலிற் பஞ்சமூர்த்திகளும் பணிசெய்தல், 113.
தேவியின் திருமேனிச்சோதியால் மாணிக்கம் மரகதமாதல், 166.
தேவியின் பஞ்சாயுதங்கள், 161 - 5.
தேவியின் படுக்கை நாகராசா, 166-8.
தேவியின்படைச் செயல்கள், 429.
தேவியின்படை லோகத்தைப்படைத்தல், 596. [தம், 119.
தேவியின் பிரதானகுணம் பதிவிர
தேவியின் வலபாகம் மகாதேவர் திருமேனியிற்புக்கு அடங்கல், 327. [சிவத்தல், 162.
தேவியின் வாள் உதிரத்திற்படிந்து
தேவியின் வில், 163.
தேவியின் வில்லுக்கும் ஈசுவரன்வில்லுக்கும் வானவில் உவமை, 160.
தேவியின் வீற்றிருக்கை, 157 ; ப. 289. [ப. 289.
தேவியினுடைய கோயில்வருணனை,
தேவியுடையசோதி எங்கும் பிரகாசித்தல், 166.
தேவியுடைய பூதபசாசம் ஆகாசமுழுவதும் நிறைந்து நிற்றல், 55.
தேவியும் மகாதேவரும் மகிழ்தல், 109, 111. [315.
தேவியே திருமால், 73, 110 - 11,
தேவியைத்தக்கன் இகழ்ந்தது, 793.
தேவியைப் பதினெண்புராணங்களும் துதித்தல், 113. [தல், 113.
தேவியைப் பூதகணங்கள் வழிபடு
தேவியை மறைகள் பரவுதல், 120.
தேவியை யாமளங்கள் துதித்தல், 113, 136.
தேவி யோகத்திற்குத் தலைவி, 56.
தேவி லோகங்களை நாபிகமலத்தாற் புறப்படவிடுதல், 110.
தேவி வளர்க்கும் மாதவிக்கொடிகள் சூரியனுடைய தேரைமுட்டுதல், 76. [பெருமை, 75 ; ப. 279.
தேவிவளர்க்கும் முல்லைக்கொடியின்
தேவி வளர்க்கும் முல்லையைக்கண்டு சந்திரனிடத்திலுள்ள மான் பயப்படுதல், 75. [கும் தாய், 77.
தேவி விட்டுணுபுரந்தராதியர்கட்

தேவி விநாயகருக்குக் கனிமுதலிய வற்றைத் தருதல், 229. [285.
தேவி விஷ்ணுசக்தி, 73, 110; ப.
தேவி வேதாகாரம் உடையவள், 107. [104.
தேவி வேதாளகடகம் உடையாள்,
தேவீபுராணம், ப. 279.
தேவு, 559.
தேவேந்திரர் பலர், 18.
தேவேந்திரன்(தேவேந்திரர்), 5, 38-40, 131, 134, 182-3, 435, 447, 455, 470-71, 606.
தேவேந்திரன் முதன்மை யுடையான், 40.
தேவேந்திரன் வேண்டிய உருவங் கொள்ளவல்லவன், 44.
தேவேந்திரனுடைய ஆயுதம் வச்சிர
தேற்றம், ப. 263. [பருவதம், 547.
தேற்றேகாரம், 55, 438.
தேறல், 2.
தேன்மடை, 360.
தைத்தியர், 367.
தைவதம் - ஒருசுரம், ப. 338.
தைவர, 11.
தோட்டி - இலகடவிசி, 468.
தொட்டிமாளிகை, 468.
தொடக்கிக்கொள்ளீர், 743.
தொடர் கொளுவல், 174.
தொடர்நடைச் செய்யுள் - காவியம், 636; ப. 343.
தொடர்நிலைச்செய்யுள், 22; ப.
தொடர்மொழி, ப. 263. [343.
தொடை-தொடுப்பு, மாலை, 163, 420, 484, 514. [ப. 302.
தொண்டைநாட்டுவேளாண்மரபு,
தொண்டைநாடு, 236. [320.
தொண்டைமண்டலசதகம், ப.
தொந்தம் - ஓராயுதம், 569.
தொப்புள், 110, 281.
தொப்பை - பெருவயிறு, 229; ப. 300. [வுள், ப. 96.
தொப்பையப்பன் - விநாயகக்கட
தொய்யில், 42. [கள், ப. 271.
தொய்யிலெழுதப்பட்ட மூங்கில்
தொல்காப்பியம், 3, 16, 35, 37, 90, 124, 189, 239, 246, 301, 319, 395, 451, 470, 497, 543, 556, 577; ப. 72, 101, 108, 110, 112, 119, 138, 151, 163, 171, 259, 263, 266, 280, 290, 307, 309, 314, 319, 326, 328-9, 331-2, 335, 337, 340, 345, 348.
தொல்காப்பியன், 3.
தொல்லைநாயகன், 727.
தொல்லைநாயகி, 120.
தொலைச்சி-விட்டு, 385.
தொழிற்பெயர், 13, 77.
தொனித்தல், ப. 262.
தோகை - ஆண்மயில், 5, 114.
தோகைமயில்கள், 114. [53.
தோகையான் - முருகக்கடவுள்,
தோடு, 714.
தோண்மாலை, 62, 724.
தோமரப்போர், 642.
தோமரம், 569, 642.
தோரணம், 182.
தோரணமாலை, 510. [516.
தோல் - யானை, வட்டணைக்கிடுகு,
தோலின் றன்னரைச் செம்மாரொன்றல், 88; ப. 39.
தோளிற்குத் தண்டு உவமை, 713.
தோற்கருவி, ப. 343.
தோற்செவி, ப. 203.
தோற்றவர் தம் முரசுகளைப் போர்க்களத்திற் போகட்டுவிட்டுச் செல்லுதல், ப. 375.
தோஷம், 41, 190, 330.
நக்கீரதேவநாயனார் போற்றிக் கலிவெண்பா, ப. 350.
நக்கீரர்வாக்கு, 301.
நகம் - மலை, 4.
நகர் - ஊர், கோயில், 92, 312; ப.
நகவனசம், 92. [308.
நகில், 29.
நகுசிரம், 731. [ந்தது, ப. 289.
நகுடன் இந்திரபதவியிலிருந்து விழு
நகுதலை, ப. 354.

நகுதும், 55.
நகுநகும், 90. [40.
நகுஷன் அகத்தியரதுசாபமேற்றது,
நகை-ஒளி, 280.
நகைக்கு முல்லைமுகைஉவமை, 430.
நகை நிலவுதருதல், 36.
நகையினால் தாமரைகுவிதல், 36.
நங்கைமார் (நங்கை), 89, 292.
நங்கைமீர், ப. 298.
நச்சினார்க்கினியர் உரை, ப. 263, 266, 282, 286, 291, 295, 308, 313, 323, 326, 328-9, 332, 337, 340-41, 353.
நச்சுக்கண், 83.
நச்சுத்தலை, 99.
நச்சுவிழியரவு, ப. 310.
நஞ்சு, 28, 227. [114.
நஞ்சு கருங்கடலில் எழுந்தது, ப.
நஞ்சுமகளிர்கண்களுக்குஉவமை,28.
நஞ்சு மகளிர்நகிற்கண்ணிற்கு உவமை, 831. [27.
நஞ்சைமகாதேவர் அமுதுசெய்தல்,
நட்சத்திரங்கள் (நட்சத்திரம்), 55, 314, 346, 364, 389, 411-2.
நட்சத்திரங்களைச் சூட்டாகக் கட்டுதல், 501. [183.
நட்சத்திரத்தின் நிலைமைபார்த்தல்,
நட்சத்திரத்தொடை, 420.
நட்சத்திரதாரகாகணம், 358.
நட்சத்திரம்போலும்முத்து, 182.
நட்சத்திரமாலை, 484.
நட்சத்திரலோகம், 484, 589.
நட்டம்-கூத்து, 96.
நடக்கை, 262.
நடமாடுதல், 410.
நடாவி, 105,
நடுவு, 55, 59.
நடைகொண்டார், 237.
நடையாடும் மேகங்கள், 108.
நதிகளேழு, 397. [329.
நந்தவனம் (நந்தனவனம்), 65, 72,
நம்பிகாளியார், 457.
நம்பிகாளியார்வரலாறு, ப. 320.
நம்பிப்பிள்ளை, 236; ப. 301.
நம்பிப்பிள்ளை தொண்டைநாட்டுக் குளத்தூரார் குடியிற்பிறந்தவன், 236. [கொண்டது, 236.
நம்பிப்பிள்ளை வில்லவனைத்திறை
நம்பியகப்பொருள், ப. 324. [260.
நம்பியாண்டார்நம்பி திருவாக்கு, ப.
நம்பிராட்டி, 179.
நம்பிள்ளை, 221.
நமக்கரிக்க (நமக்கரிக்கவோ, நமக்கரிக்கை, நமக்கரித்தல், நமக்கரித்து, நமக்கரித்தோம்; நமக்கரிப்பாம்), 7, 80, 172, 196, 207, 242, 269, 299, 354.
நமச்சிவாய, ப. 91. [ஒருவர், 375.
நமிபட்டாரகர் - தீர்த்தங்கரர்களுள்
நயம், 210; ப. 261.
நயனங்கள் (நயனம்), 27, 317, 334.
நரகக்குலப்பகுதி, 463.
நரகபாலர், 463.
நரகம், 103.
நரகமேழு, 463.
நரகாக்கினி, 457.
நரகேசரி, ப. 253.
நரப்புக்கருவி, ப. 343.
நரபதி - சோழவரசன், 9, 246, 275; ப. 262, 303.
நரம்புக்கட்டு, ப. 350.
நரம்புக்கட்டு ஒசிதல், 126.
நரம்பு மூன்று, 610.
நரமிருகசாதி, 367.
நரவாகனன் - நரனென்னும் யக்ஷனை வாகனமாகவுடைய குபேரன்; ப. 163.
நரனுக்குக் கருடன் உவமை, 462.
நரனென்னும் பெயருடைய யக்ஷன்,
நல்லது கொள்க, 8. [462.
நல்லபொருள், 181. [245.
நல்ல மாகேசுவரம்-இஃது ஒருநூல்,
நல்வழி, ப. 361.
நலன், 298.
நவ்வி - ஒருவகைமான், 34.
நவக்கிரகங்கள், 407.
நவகுண்டப் பிரயோகாக்கினி, 666.
நவமணி இலக்கணங்கள், ப. 270.

நவயாமளம், 761.
நவரத்தின வண்ணம், 160.
நவாக்கினி, 666.
நளவெண்பா, ப. 308, 331.
நளினுலவன் - பிரமா, 4.
நளினியேழு - தாமரைத்தடாகங்களேழு, 397. [329, 337.
நற்றிணை, ப. 203, 262, 267, 311,
நறவு கொண்மகளிர், 24.
நறவுண்புதால் கண் சிவத்தல், 24.
நறுங்கமழ்கடாம், ப. 258, 308, 332, 346.
நன்னீரால் உப்புப்பொருளைக் கழு
நன்னூல், ப. 287. [வுதல், 379.
நன்னெறி, ப. 327.
நாக்குக்கள், 50.
நாக்குவங்கள், 162.
நாகங்களிவெட்டுருவமுமெண்ணுயிரந்தலையுங் கொண்டார், 417.
நாகங்களெட்டு, 382, 411, 449.
நாகசாகினிகள், 593.
நாகணவாய்ப்புள், ப. 276.
நாகப்படுக்கை, 149.
நாகப்பெண்கள், 39.
நாகப்பெரும்பாயல், 149.
நாகம் - சுவர்க்கம், பாம்பு, பாதாளலோகம், 510, 593.
நாகம் நகமாயிற்று, 4.
நாகம் பூமியைச் சுமத்தல், 153, 729.
நாகம் யானையை விழுங்கல், 205.
நாகமலை, 205, 218.
நாகர், 387.
நாகராசன் (நாகராசா, நாகராசாக்கள்), 39, 41, 72, 99, 105, 153, 166, 282, 416, 478, 510, 609.
நாகராசாவங்கிசம் எட்டு, 411.
நாகராசாவிற்கு விஷதந்தம் நான்குண்மை, 155.
நாகராசாவின் உடம்பினீளத்துக்கு உவமையின்மை, 154.
நாகராசாவின் கண்கள் பாதிராத்திரியிலும் உறங்காதன, 155.
நாகலோகத்தில் அமுதகுடமுண்மை, 362, 387, 479; ப. 311.
நாகலோகத்தில் இருப்புச்சுவருண்மை, 479.
நாகலோகம், 147, 361, 479.
நாகானந்தம் - ஸ்ரீஹர்ஷகவியாற் செய்யப்பட்ட ஒரு வடமொழி நாடகக்கிரந்தம், ப. 261.
நாசக்கிருதம், 593.
நாசிகாபுடம், ப. 78.
நாசி கையாகவுள்ளன, ப. 110.
நாஞ்சில், ப. 105.
நாடகஅரங்கில் மகளிரை ஆட்டுவித்தற்குரிய கோல், ப. 263.
நாடகச்சங்கம், 714.
நாடகத்தமிழ், ப. 262.
நாடகம், 9.
நாடகாலங்காரம், 301.
நாடியர், 180.
நாண்மீன்கள், 313.
நாணிக்கு இராகு உவமை, 726.
நாதசாதகர்கள், 593.
நாதம்-ஓசை, 474-5, 510, 630.
நாதவிந்துக்கள், 791.
நாதன் - சிவபெருமான், 103.
நாபிகமலத்து அக்னிமண்டலம், 91.
நாபிகமலவாய், 110.
நாபிகமலம், 91. [தல், 221.
நாமகள் வெண்டாமரையில் இருத்
நாமகோத்திரங்கள், 300.
நாமம் - பயம், பெயர், 501.
நாமைகதேசம், ப. 259, 329.
நாய்கள், 562.
நாயகமாலை, 280.
நாயகமில்லாத வெள்ளிமலை - விஞ்
நாயகன், 718. [சையர்மலை, 371.
நாயகி - தேவி, 62, 89, 137, 139, 324, 326, 727, 758, 779.
நாயகிகோயில், 137.
நாயனர், ப. 344.
நாயிறு, 676.
நாரணர், 402, 500.
நாரணிகள், 511.
நாரதர், 623. [343; ப. 269, 351.
நாராயணர் (நாராயணன்), 275,
நாலடியார், 18, 372; ப. 299, 332.

நாலிருதிசை, 268.
நாலுகோடுடைய மத்தயானை, 470.
நாலுவேதங்கள், 120.
நாவிமான் - கத்தூரிமிருகம், நாபியில் விசேஷமுடையது, மிருகநாபி, நாபிமிருகமென்றும் வழங்கப்படும், 34.
நாழிகை, 468, 630; ப. 322.
நாழிகை முப்பது, 124.
நாள் - புஷ்பம், 68.
நாள் இருபத்தெட்டு, 706.
நாற்கவி, 814; ப. 364. [92.
நாற்பத்தெண்ணுயிரவர், 219; ப.
நாற்றின (நாற்றுகை), 23, 583.
நான்கு தலை, 486.
நான்மணிக்கடிகை, 176.
நான்மறை, 120, 246.
நான்மறையோரேறு, 211.
நான்முகப்பேய், 763.
நான்முகன், 183.
நானுவிதம், 313; ப. 308.
நிக்கிரகம், 461.
நிகண்டு, 441.
நிகர்ப்ப யோகினி, ப. 281.
நிகரம் - திரள், 106.
நிச்சயம், 210.
நிச்சுவாசம், 674.
நிசாசரர், 205.
நிசிசரகணம், 164.
நிசிசரர் - இராத்திரியிற் சஞ்சரிப்பவர்; இராக்ஷதர், 40, 163 - 4,
நிசிந்தன், 658, 710. [445.
நிசுவாசம், 330, 648.
நிட்டை, 95.
நிணத்தால் செய்யுருகல், 50. [763.
நிணம் (நிணங்கள்), 50, 232, 544,
நிணம் உடையாகக் கொள்ளப்படுதல், 741; ப. 355.
நிணவெள்ளைக் கோவை, 741.
நித்தம், 457.
நித்திய சித்தன், 139.
நித்திய சித்திப்பெண், 95.
நித்தியத்துவம், 28.
நித்தியம், 385.
நித்தியமான புட்பங்கள், 115.
நித்திரை, 148, 777.
நிதம்பம், 29, 85. [ப. 280.
நிதரிசனமென்னுமலங்காரம், 78;
நிதானம், 771, 788.
நிதி, 462. [280.
நிந்தாத்துதியலங்காரம், 78; ப.
நிபுடம்-நெருக்கம், 106; ப. 285.
நிமித்தம், 768; ப. 361.
நிமிர்ந்தவாறு, 216. [யானை, 39.
நிமிர்ந்தவிழிகளுக்கு வல்லிநிமிர்ந்த
நியாய வைசேஷிகங்கள், 246.
நிர்மாலியபுட்பம், 51; ப. 273.
நிர்வாணமார்க்கம், 7; ப. 260.
நிரப்பம், 340.
நிரனிறை, 154-5, 450.
நிராகரணம், 183.
நிரியாசம், - பிசின், 112.
நிரீசுவரசாங்கியம், 246.
நிருத்தம், 15.
நிருதர், 56, 366.
நிருதி, 442, 447, 498, 685, 785.
நிருதிக்குப்பேயூர்தி, 498, 684, 785;
ப. 327. [685.
நிருதி தன்வாகனத்தால் மாய்தல்,
நிருதியின் வீரம், 442; ப. 318.
நிருபதீபன், 6.
நிரை-வரிசை, 58, 386.
நிரைமூன்று, 9.
நிரைவாழி, 9.
நிலத்தழல், 52.
நிலத்தெய்வம், 671.
நிலநேமி-பூசக்கரம், 2.
நிலம் திண்மையதாதல், ப. 357.
நிலமும்நீரும்பெரியன என்பது, ப.
346. [337.
நிலவிற்குப் பால் உவமை, 605; ப.
நிலவெறித்தல், 431.
நிலவொளி, 164.
நிலா, 43.
நிலாச்சோதி, 483.
நிலாப்பிரகாசம், 36.
நிலாமுக்கி-சகோரம், 605.
நிலை, 27.

நிலையாமைப்பொருள், 99.
நிலையியற்பொருள், ப. 261.
நிவந்து (நிவந்த, நிவந்தது), 88,
நிவாசம்-இருப்பு, 104. [146, 627.
நிழல் - குளிர்ந்தசோதி, ராசாக்கிஞை, 487, 780.
நிழற்கடவுட் சுடர்த்தொகை - சந்தி
நிற்கவற்றே, 57. [ரன், 487.
நிறை-நிறைவு, 14.
நிறையுமதி, 36.
நிறைவு, 14. [ன்னும் வழக்கு, 601.
நின்பிராணனைக் கொள்கின்றேனெ
நினைப்பு, 438.
நிஷதம், ப. 109.
நிஷாதம், ப. 338.
நீட்டல் விகாரம், ப. 264.
நீதி, 19, 27; ப. 256.
நீதிநெறி விளக்கம், ப. 262. [210.
நீர் இறைவன் சடையிலிருத்தல்,
நீர்க்கறுப்பு, 469.
நீர்க்கூறு, 397.
நீர் நெருப்பை அவிப்பது, 61.
நீர்பெய்தல், 506.
நீர் வியாதிகளை உண்டாக்கும், 553.
நீர்வீசுகருவிகள், ப. 355.
நீரமகளிர், 30-31, 398.
நீராகிய உணவு, ப. 356
நீராடி நனைந்தகுழல்களை முறுக்கிப் பிழிதல், 13.
நீரை நெருப்பு வெதுப்புதல், 61.
நீலகேசி, ப. 269, 273-4.
நீலம், 762.
நீலவரை, 57. [ப. 109, 285.
நீலி - துர்க்கை, 110, 359, 608;
நீலியின்கைக்கிள்ளை, 608.
நீலோற்பலம், 380.
நீழல், 451.
நீளிய, 644.
நீறு - திருநீறு, 109, 208.
நீறுநீறாய், 541.
நீறுபூத்தநெருப்பு, ப. 356.
நுகத்தின்றுளை, 132.
நுகம், 132, 555.
நுங்கள், 18, 22, 26, 604.
நுங்குதீ, 701.
நுதல்விழிப் பெரியோன், 337.
நுதி, 715.
நுரை மாலை, 277.
நூக்க, 225.
நூபுரம் - சிலம்பு, 106, 119.
நூபுராரவம் - சிலம்பினொலி, 33.
நூலாசிரியர்கொள்கை, ப. 293.
நூலிழைத்து, 54.
நூற்றுறை, 814.
நூற்றெட்டுக் காணமுடைய சொக்க நிருத்தக் கூத்து, 15.
நூறாக, 652.
நூறி - பொடிசெய்து, 165, 108.
நூறுகோடி ஒன்றாகப் பெருக்கிக் கொள்ளல், 424. [424.
நூறுகோடியொன்றாகவந்தகோடி,
நூன்மரபு, ப. 327.
நெஞ்சு - நடுவிடம், ப. 259.
நெட்ட நெடுமை, 406.
நெட்டெயிறு, 128.
நெட்டெழுத்திம்பர் ஒற்றுமிகத் தோன்றல், 394.
நெட்டெழுத்து, ப. 269.
நெடியமாயன், 718.
நெடியமால், 795.
நெடியோன், 725.
நெடுகிய, 140, 343.
நெடுங்குன்றேழு, 48.
நெடுஞ்சிலைக்குன்ற வீரர், 335.
நெடுநெல்வாடை, 635; ப. 276.
நெடுமங்கலமகள், 321.
நெடுமலை, 527.
நெடுமூக்கிற்கரி, ப. 110.
நெய், 60.
நெய்க்கடல், 392.
நெய்த்தோர், 348.
நெருப்பிலிட்ட புட்பம், 212.
நெருப்பு அவியாமற்கவ்வுகை, 383.
நெருப்பு அவியின் உருமேறென்னும் பெயர்கெடுதல், 383.
நெருப்பு ஈசுவரனுடைய திருமஞ்சனம், 379-80.
நெருப்பு எட்டு, 457.

நெருப்புக்கட்டி, 63, 453.
நெருப்புப் பிண்டம், 648.
நெருப்புப்பொறிக்கூட்டங்கள்,346.
நெருப்புப்பொறி மின்மினிக்கு உவமை, 52.
நெருப்புப் போன்றிருக்குந் தலைமயிர், 58, 121. [121.
நெருப்பு பேய்க்குஞ்சிக்கு உவமை,
நெருப்பு மாணிக்கத்திற்கு உவமை, 52. [624.
நெருப்பு மாந்தளிருக்கு உவமை,
நெருப்பு மாயையின்றி எரியாமை, 660. [553.
நெருப்பு வியாதிகளைக் கெடுக்கும்,
நெல்லைப்பெருக்குதல், 465.
நெளிவது, 36. [320.
நெற்குன்றவாணமுதலியார், ப.
நெற்றி - ஆகாசம், நடுநுதல், முதல், 96, 208, 524.
நெற்றிக்கண், 250, 447.
நெற்றிப்பட்டம், ப. 328.
நெற்றியிற் பனிச்சை, 25.
நெறிகள், ப. 364.
நேடி - தேடி, 85.
நேமி-சக்கரம், சக்கரவாளம், சுற்று, 2, 104, 118, 140, 415, 440.
நேமிகிரி, 8, 422.
நேமிநாதர், 195.
நேமிவட்டம், 615.
நேர் - தேய்ந்துபோதலையுணர்த்தும் ஒருசொல், 110, 690-92, 705; ப. 285.
நேர்கட்டி, 112.
நேர்மை, 41.
நோடி, 404.
நோக, 110.
நேரிமலை, 78.
நேரியர்களின் திகிரி, 78.
நேரியர்பாவை, 180.
நேரியன் (நேரியர், நேரியர்கள்), 78, 156, 180.
நேரியன்பதாகையிற்புலி, 155.
நேரிவெற்பன், ப. 280. [330.
நைடதம், ப. 104, 265, 279, 316,
நைஷ்கர்ம்மிய சித்தி, 246.
நொடியடக்கம், 675.
நொய்ம்மை, 268.
நொய்யகூறு, 604.
நோய்செய்த கருங்கயற்கண், 380.
ப்ரத்யூஷன்-அட்டவசுக்களி லொரு
ப்ரதக்ஷிணம், 92. [வர், 483.
ப்ரபாஸன் - அட்டவசுக்களி லொரு
ப்ரபை, ப. 68. [வர், 483.
பக்கம் - திதி, 128 ; ப. 288.
பக்குவம், 68.
பக்தவிலாஸம், ப. 75.
பகடு-எருது, சந்து, 463, 483.
பகநேத்ரபிதேநம:, ப. 271.
பகல்மண்டிலம், 187.
பகலுமிரவும், 25.
பகலைச்செய்பவன், ப. 291.
பகலோன், 204.
பகவன் - பகன்பெயர், 490.
பகவான் - கடவுள், பகன், 76, 150, 302, 415, 490, 734.
பகவு, 430.
பகழி, 486.
பகற்சுடர் - சூரியர்கள், 490.
பகற்றேர் - சூரியன்தேர், 76.
பகன் (பகனுர்) - துவாதசாதித்தியருள் ஒருவன், 45, 490, 766.
பகன்கண்ணைப்பறித்தது, 490; ப.
பகன்விழிபோனது, 766. [271.
பகாட்சஅர:, 45.
பகீரதனென்னும் ராசேந்திரன்,634.
பகீரதி, 31.
பகுவிதம், 720.
பகைகளைக் குத்திப்பழகிய வேல்,
பகைப்படை, 453. [98.
பகைப்பிணம், 124.
பங்கம் - முரிப்பு, 82, 183, 430.
பங்கனகலத்திறைவி, 292.
பங்கி - மயிர், 399.
பச்சுதிரப்பட்டு, 97.
பச்சுதிரம், ப. 283.
பச்சைக்கதிர், 605.
பச்சைநிறப்பெண், ப. 68.
பச்சைமுகில், ப. 359.

பச்சைவன்னக்குதிரைகள் எண்பத்துநாலு, 467.
பச்சைவனப்பு, ப. 68.
பச்சைவாசி, 447.
பச்சைவிளக்கு, 308.
பசாசகணங்கள் (பசாசகணத்தார், பசாசகணம்), 120, 130, 136, 241, 336, 569, 604 - 5.
பசாசகணநாதர் (ஸ்ரீபசாசகணநாதர்), 508. [திறம், 336.
பசாசகணம் நாற்பத்தெண்ணாயிரங்
பசாசங்கள், 39?, 411, 528, 592.
பசாசபூதபதிகள், 511.
பசாசலோகம், 398, 565, 566.
பசாசலோகம் இந்திரலோகமாகை, 566.
பசாசலோகம்இரும்பு, 398, 565-6.
பசாசலோகமும்பிரமலோகமும் பிரமாவின்படைப்பல்ல, 398.
பசாசினங்கள், 53.
பசாசு (பசாசுகள்), 55-6, 65, 104, 127, 132, 238, 391, 406, 531.
பசாசுகள் மாங்கிசத்தைத் தின்றுதடித்தல், 406. [337.
பசிக்கடும்புலிக்கு உடம்பளித்தது,
பசி குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றை அழித்தல், ப. 360.
பசித்தீ, ப. 333, 335, 360.
பசிநோய்க்குமருந்து, 792.
பசியின் தன்மை, ப. 360.
பசு-காமதேனு, யாகப்பசு, 488, 505, ப. 261.
பசுக்கள், 483; ப. 324.
பசுங்கதிர்-இளங்கதிர், 605; ப.338.
பசுசாதிலோகம், 104.
பசுந்தசை, 783.
பசுந்தமிழ், 55; ப. 269.
பசுபட்சிநாமிருகசாதி, 367.
பசும்புணீர், 377.
பசுமை-இளமை, 96, 605.
பசு உருத்திரவாகனமாதல், 667.
பசுலோகம், 704.
பசுவின்கொம்புகள் பதினோருருத்தி
பசை, 49. [ரருக்குக்கழுவாதல், 667.
பஞ்சகம், 51.
பஞ்சகிருத்தியத்தலைவரும் மகாகாளியின் அடியார், 596.
பஞ்சதருக்கள் இந்திரன் இட்டத்தை அருளல், 404.
பஞ்சப்பிரதாபதந்திரம், 285.
பஞ்சபாணங்கள், 35.
பஞ்சபுட்பங்கள், 71.
பஞ்சபூதசமவாயம், 452.
பஞ்சபூதமஹாபசாசுகள், 113.
பஞ்சமகாசத்தம், 675.
பஞ்சமகாபூதங்கள், 113, 452, 761.
பஞ்சமம், ப. 338.
பஞ்சமுகூர்த்தங்கள், 761.
பஞ்சலோகங்கள், ?53.
பஞ்சவர், ப. 282.
பஞ்சவர்ணம், 702. [724.
பஞ்சாக்கர தேசிகரந்தாதி, ப. 350.
பஞ்சாயுதங்கள், 161, 285, 717.
பஞ்சாரூடபத்திரதளம், 485.
பஞ்சிமெல்லடி, 33.
பட்சபாட்சர் - பூதகணநாதர்களிலொருவர், 473.
பட்சி (பட்சிகள்), 610, 641.
பட்சிக்கு ஆகாசம் உரியது, 474.
பட்சிசாதிகணங்கள், 604.
பட்சிசாதிகள், 114.
பட்சிமாராசன், 478.
பட்டங்கட்டழித்து, 774.
பட்டபாணர்-ஒரு வடமொழிக்கவி
பட்டம், 179. [ஞர், ப. 330.
பட்டாடை, 117.
பட்டாரகர், 375.
பட்டினத்துப்பிள்ளையார்பாடல், ப. 272. [363.
பட்டினப்பாலை, ப. 271, 301, 338.
பட்டு, 97.
படக்கடவகாலம், 435. [மை, 282.
படங்களுக்குத் தாமரை இதழ் உவ
படங்கு, 54.
படநாகப்பெரும்பாயல், 149.
படர் - தறுகண்மை, 463.
படர்பாறை, 64.
படலம் - பெரும்பரப்பு, 105.

படவரவு, 337.
படாம், 83.
படிக்காசுப்புலவர்பாடல், ப. 294.
படியடி - பூமியின் அடி, 144.
படு - மடு, 720; ப. 352.
படுக்கை, 149.
படுகின்றபாடு, 36.
படுகொலை, 82.
படுத்து - விரித்து, 149.
படுத்துச்சொல்லல், 5, 245.
படும் - உண்டாகும், 340.
படை ஐந்து, 717.
படைக்குக் கடல் உவமை, 434.
படைசெய்தபராக்ரமம், 220.
படைத்ததிரிசொல், 457.
படைத்துணை, 471.
படைப்பு, 655.
படைபோதல், 241; ப. 302.
படையாளர், 421.
படைவழக்கம், 629, 631.
படைவீடு, 697; ப. 350.
பண்டையவழக்கம், ப. 341.
பண்பு, 11.
பண்புத்தொகை, 22, 167.
பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை, 22, 279.
பண்புப்பெயர், ப. 319, 334.
பண்புவமை, 635.
பணத்தலைகள், 478.
பணம்-படம், 129, 165.
பணமணி, காப்பு, 166.
பணுமணி, 416.
பணுமிதப்பாவை, 154.
பணி - கட்டளை, 122, 168.
பணிகொள்ளுதும், 210.
பணித்த - கட்டளையிட்ட, 122.
பணித்தருள், 234.
பணித்து, 544.
பணிந்து, 19.
பணிமதாணி, 105, 554.
பணியரசு, 417.
பணியினழகு, 36.
பணிலம், 164.
பணிவாழி, 234.
பணை - பெருங்கவடு, 140.
பத்தர், 401.
பத்தினி, ப. 328.
பத்துநால்வர், 183.
பத்துப்பத்து, 99.
பத்துப்பிரமர், 616.
பத்துப்பிரமர்கள் பத்துப்படிபடைத்தல், 592.
பத்மநிதி, ப. 317.
பத்மநிதிக்குச் சக்கரம் உவமை, 462.
பத்மநிதிகனகராசிகளைத்தருதல், 73.
பத்மப்பிரபர் - தீர்த்தங்கரர்களுள் ஒருவர், 375.
பத்மயோனி - பிரமா, 471.
பத்மை - ஒருபொய்கை, ப. 109.
பத்ரகாளி, 592.
பத்ரகாளிகணம், 428.
பதக்கம், 105, 341.
பதங்கர் - ஆதித்தர், 141, 608.
பதங்கள் - உலகங்கள், 147.
பதஞ்செய்தல், 41.
பதணம், 429.
பதம் - பதவி, 20, 39, 66, 354, 510, 627, 791, 798.
பதயுகம் - காலிரண்டு, 412.
பதாகினி (பதாகினிகள்) - கொடிப்படை, 89, 433, 603; ப. 317.
பதாகை, 155 - 6, 257.
பதாதிகள் (பதாதி), 445, 601.
பதார்த்தங்கள், 425.
பதியிலார், ப. 263.
பதிவிரதமுல்லை, 119.
பதிவிரதைகள், 67.
பதிற்றுப்பத்து, ப. 268, 301.
பதின்மர் - தசப்பிரமாக்கள், 591, 619, 697.
பதினைலாம்பக்கத்துப்பிறை, 128.
பதினலுநாள், 21.
பதினலுலோகம் (பதினலுலோகங்கள், பதினலுலகங்கள்), 110, 146, 161, 214, 718.
பதினெண்கணத்துமடவார், 307.
பதினெண்கணநாதர், 136.
பதினெண்கணம் (பதினெண் கணங்கள்), 136, 336, 447; ப. 289.
பதினெண்பதாதி, 445.

பதினொரீசர், 353.
பதினொருதேசர், 251.
பதினொருதேவர், 443, 461.
பதினொருபேய், 791. [272 - 3.
பதினோராம் திருமுறை, ப. 258,
பதுமம், ப. 113.
பந்தருக்கு மேகம் உவமை, 182.
பந்தி, 497.
பப்பத்து, 100.
பப்பாரம் - ஒருமலை, ப. 91.
பயணம், 248, 261; ப. 303.
பயம் - பால், 154. [398, 481, 488.
பயன், 7, 8, 94, 96, 127, 151, 292,
பயிரவம் - ஒருநூல், 102.
பயிரவர்கஞ்சுகத்திற்குக் கருமுகில் உவமை, 92. [மை, ப. 258.
பயிரவர்கஞ்சுகத்திற்குப் புகை உவ
பயோததி - பாற்கடல், 154, 259,
பயோதரி, 74. [402.
பரகேசரி, 807; ப. 362.
பரகேசரிபன்மர், ப. 362.
பரகேசரி ராசேந்திர சோழதேவன் மெய்க்கீர்த்தி, ப. 340.
பரங்குன்று, ப. 70, 91. [294.
பரசமயகோளரி, 8, 172; ப. 261,
பரசமயதெய்வங்கள், 392.
பரசமயிகள், 118.
பரசு - மழு, 493, 632.
பரசுபாணி, 644, 710.
பரசுவான சூலம், 632.
பரணி, 776; ப. 362.
பரணிபாடுவோர் மரபு, ப. 354.
பரணின்கால், 507.
பரத்வம், ப. 353.
பரதாழ்வான் (ஸ்ரீ), 775.
பரந்தாமப்பொருள், 693.
பரந்தாமன், 545.
பரப்பு (பரப்புக்கள்), 55, 285, 467,
பரம், 443. [474.
பரம்பரபுரந்தரர், 79.
பரம்பரன்தேவி, 245.
பரமசுவாமி இந்திரர், 79.
பரமன் - சிவபிரான், 76, 693, 752.
பரமாகாசம், 408, 457, 474.
பரமாகாசமான அவ்வியத்தம், 408.
பரமாணு, 479, 654.
பரமேசுவரன், 74.
பரமேசுவரி, 2, 10, 42-3, 55, 57, 62, 65, 73, 77-8, 87, 94, 120, 132, 135, 139, 168, 194, 221, 290-92, 295, 299, 307, 310, 324, 328, 402, 596, 608 - 9.
பரமேசுவரிதிருமேனியிற்பாதி ஈசுவரன், 292. [கூற்று, 402.
பரமேசுவரியின் அடிமைப் பேயின்
பரமேசுவரியின்படுக்கை கடல், 73.
பரராட்டிரம் - அன்னியதேசம், 4.
பரவசர், 426.
பரவை - பரப்பு, 154.
பரன், 796.
பராக்கிரமம், 220.
பராபரபீடம் - நவகுண்டப் பிரயோகாக்கினியிலொன்று, 666.
பராபரயோகினி, ப. 281.
பராயணன், 805.
பராரை, 156.
பராவி - பிரார்த்தித்து, 19.
பராவின்மை - அபகீர்த்தி, புகழின்
பரி, 267. [மை, 544.
பரிக்க, 51.
பரிக்கிற சக்கரம், 688.
பரிகரம் - பரிவாரம், 253, 310.
பரிகரித்தல் - பாதுகாத்தல், 29; ப.
பரிகலம், 751, 754, 763. [268.
பரிகாசகர், 549.
பரிகாரம், 149, 364, 411.
பரிச்சின்னங்கள், 638.
பரிசாரகமுல்லை, 75.
பரிபக்குவப் புஷ்பக்கொத்து, 68.
பரிபாடல், 340; ப. 112, 157, 266, 297, 329.
பரிபுரவொலி - சிலம்பினோசை,
பரிமுகத்தீ, 587. [காப்பு.
பரிமேலழகர், ப. 297.
பரியந்தம், 473.
பரியாயநாமம், ப. 361.
பரியாயப் பெயர்கள், ப. 349.
பரிவிருதம், 666.

பரிவேடம், 314.
பருக, 27.
பருதி, 158, 162, 442.
பருமுத்தம், 181.
பருவத்தீ, 269. [அ, 8.
பருவதக்கொடி பாண்டியனுடைய
பூருவதகுலங்கள், 465.
பருவதங்கள் பரமாணுவின் திரட்சி,
பருவதசக்கரவாளம், 85. [654.
பருவதசாதி, 367.
பருவகாள், 68.
பருஷ வாக்கியங்கள் (பருஷ வாக்கியம்) - கொடுஞ்சொற்கள், 189,
பரூஉத்தாள், 274. [664.
பரோதரர், 365.
பல்லவம், 625. [261.
பல்லவராசன்கொடி எருது, 8; ப.
பல்லவராயன் (பல்லவன்), 236; ப. 301.
பல்லவராயன்பேட்டை - தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ளதோரூர், ப.301.
பல்லியம், 112, 638.
பல்லிரட்டை, 124.
பல்லுக்குப்பிறை உவமை, 128,641.
பல்லைக் குத்திப்புடைத்தல், 732.
பல்லைத்தீட்டிச் சமைத்தல், 733.
பல்லொழுங்கிற்கு உடுத்தொடை உவமை, 420.
பலதேவர், 259, 368, 471.
பலதேவர் கலப்பைப்படையுடை
பலதேவர்பலர், 368. [யார், 259.
பலபொருளொருசொல், 401, 430,
பலவாசல், 32. [606.
பலி, 396.
பலிபீடம்,138.[களிலொருவர்,443.
பவநாமேசுவரன் - ஏகாதச ருத்திரர்
பவம் ஏழு, 192.
பவழங்கள் (பவளம்), 41, 72.
பவளத்தின் தோஷம், 41.
பவளம் மகளிர் வாய்க்கு உவமை,41.
பவன் - ஏகாதசருத்திரர்களிலொ
பவனச்சோலை, 115. [ருவர், 443.
பவனப் போர், 269.[240,264,411.
பவனம் - இருப்பிடம், காற்று, 115,
பவித்திரபயோதரி, 74. [ப. 318.
பவிஷ்யம் - எதிர்காலம், 40, 435;
பவிஷ்யம் போகாமை, 435.
பழம்படி, 226.
பழம்பாட்டு, ப. 298, 332.
பழமலையந்தாதி, ப. 272.
பழமொழி, ப. 90.
பழவண்டகோளம், 276.
பழிக்கு இருள் உவமை, ப. 254.
பழித்துரைத்தல், 43. [280.
பழிப்பதுபோலப் புகழ்தல், ப.
பழு - விலாப்புறவெலும்பு, 129.
பழுது, 292.
பழைது - பழமையானது, 139.
பழைய கோயில், 139.
பழையசெய்யுள், ப. 300.
பழையர், 18.
பழையவழக்கு, ப. 337.
பள்ளி - கோயில், படுக்கை, 54, 371; ப. 91.
பள்ளிக்கட்டில், 196.
பள்ளிக்குன்று-கைலாயமலை, 536.
பள்ளிகொண்டருளுதல், 149.
பள்ளிச்சிவிகை, 181.
பள்ளித்தவிசு, 188.
பள்ளிப்பீடம், 189.
பள்ளிமால், 645.
பள்ளிவெற்பு, 371.
பள்ளிவேலை, 54, 73.
பற்களுக்குக்கொழு உவமை, 128.
பற்களை அரிசியாகக்கொள்ளல்,732-3; ப. 354.
பற்கூசாமைக்கு வெதுப்புதல், 379.
பற்பலகோடியண்டம், 444.
பற்பன் - ஒரு நாகத்தின்பெயர், 99.
பற்றினவாறு, 175.
பறக்குங்குன்றுகள், 366.
பறவைகளின் இயற்கை, ப. 201-3.
பறவைகளின் மூக்கு, ப. 339.
பறிதல், 527.
பறிதலை, ப. 69.
பறிந்தது-வேரற்றது, 29.
பறியா (பறிய), 77, 269.
பறையன்னகண், 641.

பன்மைத்தன்மைவாசகம், 40.
பன்மைபடச்சொல்லல், 18.
பன்மையுடைசொல், 463.
பன்மையுருபு, 34.
பன்மையொருமை, 40.
பன்மைவாசகம், 79.
பன்றிமிருகம், 340.
பன்றியின்கொம்பில் முத்துண்டா [தல், 340.
பன்றியின்கொம்பிற்கு அகத்திப்பூ
பன்ன, 204. [உவமை, ப. 209.
பன்னகப்பாசம், 786.
பன்னி, 504.
பன்னிரண்டாயிரங்கதிர் (பன்னீரா யிரங்கதிர்), 78, 141, 440, 608.
பன்னிருவடம், 645.
பன்னீராயிரஞ்சோதி, 447.
பன்னீராயிரம்விளக்கு, 78.
பனத்தி - பிராமணத்தி, 488.
பனிக்கு மாம்பூக் கருகுதல், 270.
பனிச்சட்டை, ப. 312.
பனிச்சுடர், 485. [ப. 266.
பனிச்சை - முன்னுச்சிமயிர்,25,42;
பனிச்சை நெற்றியருகுள்ளது, 25.
பனித்தல் - பயப்படுதல், 210.
பனிநீர், 42.
பனிப்பகை - ஆதித்தியன், 485.
பனிப்பிரபை-நிலா, 482.
பனிவீசுகண்ணி, 624.
பனைமீன், 384; ப. 313.
பஸ்மம், 51.
பக்ஷம், 471.
பாக்கியம், 395.
பாக்குத்துண்டு, ப. 356.
பாகம், 24, 106, 328; ப. 322.
பாகம் வேறுகொண்டவள், 327.
பாகர், 1.
பாகலம் - யானைக்குப்பகையாகிய வெதுப்புநோய், 531; ப. 330.
பாகவதம், ப. 280, 298, 327,
பாகன், 74. [333, 338.
பாகீரதி, 31.
பாகு - பாகன், 563.
பாகை - பக்கம், பிளவு, 3, 466; ப. 258.
பாசம், 422, 443, 447, 786.
பாசவதைப்பரணி, ப. 269, 272, 282 - 3, 290, 317, 341, 354,
பாசனம்-பட்டாடை, 117. [358-9.
பாசனுங்கம் - பத்துவகைக்கற்பகங் களுளொன்று, ப. 243.
பாஞ்சாலரிற் பங்குபெற்ற பிரமக்ஷ
பாட்டறிவு, 226. [சத்திரியர், 8.
பாட்டுடைத்தலைவன், ப. 362.
பாட்டுண்டார்-பாட்டுடைத்தலைவர்,
பாடப்பெற்றார், ப. 359. [776.
பாடம் - சோதி, 27; ப. 266.
பாடலம், 31.
பாடவல்லார் மகேசுவரர், 610.
பாடி - கானம்பண்ணி, 19.
பாடிவீடு - படைவீடு, 54; ப. 274.
பாடு - துன்பம், பக்கம், 647.
பாண்டிமண்டலம் செந்தமிழ் மண் டலமென்பது, 206.
பாண்டிமாதேவியார், ப. 296.
பாண்டியகுலபதி (பாண்டியன் குல பதி), 194, 217.
பாண்டியகுலபதி மகாதேவியார் (பாண்டியகுல மகாதேவி, பாண் டியன்குலமகாதேவி, பாண்டியன் குலமாதேவி), 177, 180, 187, 204, 207.
பாண்டியகுலாசனி வளநாடு-சோழ நாட்டில் ஒரு பிரிவு, ப. 358.
பாண்டியர் தெய்வப்பாண்டியரென் று பாராட்டப் பெற்றிருத்தல்,ப. 73. [முதல்வன், 187.
பாண்டியவங்கிசத்திற்குச் சந்திரன்
பாண்டியன் (கூன்பாண்டியன்) ப. 298. [ரை வணங்கல், 196.
பாண்டியன் ஆளுடையபிள்ளையா
பாண்டியன் இந்திரன்முடியை இன வளையால் தகர்த்தது, 174.
பாண்டியன் உடம்புமுழுதும்பொன் மயமாதல், 217. [218.
பாண்டியன் கூறுதல், 199, 200,
பாண்டியன் தர்மராசா, 203.
பாண்டியன் மேகத்தைத் தொடர் கொளுவியது, 174.

பாண்டியன் வெப்பு ஆளுடைய பிள்ளையார் இட்ட நீற்றால் தடைப்பட்டது, 195.
பாண்டியன்வேலையை வேல்கொண்டெறிந்தது, 174. [றது, ப. 41.
பாண்டியன்வேலவடிம்பலம்ப நின்
பாண்டியனுக்குச் சமணர் யந்திரங்கட்டல், 175. [187.
பாண்டியனுக்குச் சோழன் மாமன்,
பாண்டியனுக்குப் பருவதக்கொடி உரியது, 8. [175.
பாண்டியனுக்கு வெதுப்பு மிகுதல்,
பாண்டியனுடம்பிற்கு இரும்பு, 217.
பாண்டியனைச் சமணர் புகழ்தல், 203.
பாண்டியனை விஷசுரம் பற்றல், 175.
பாணங்கள் ஐந்து, 35. [562.
பாணாறு - பெரும்பாணாற்றுப்படை,
பாதங்கள் (ஸ்ரீபாதங்கள், பாதம்), 7, 10, 40, 108, 113, 242, 349, 404, 426, 447.
பாதவம் - விருட்சம், 64.
பாதவாதிகள், 64. [137, 412.
பாதாளங்களேழு (பாதாளமேழு),
பாதாளத்தின்முழை, 416.
பாதாளநரகம், 103.
பாதாளம் (பாதாளலோகம்), 40, 104-5, 183, 361-2, 510.
பாதாளயோகம், 552.
பாதாளவிருள், 105.
பாதிராத்திரி, 155.
பாபதண்டி - அக்கினி தேவன், குயவன், சித்திரசேனன், தக்கன், பசுப்படுப்பான், வசிட்டபகவான், 505. [689.
பாபரூபரிஷபம் ஈசானனுடையது,
பாபாத்துமா, 452.
பாம்பாலாகியகங்கணம், ப. 258.
பாம்பாற்றின் வரலாறு, ப. 88.
பாம்பாற்றுக்கால், 212.
பாம்பிற்குக் கூற்று உவமை, 661.
பாம்பிற்கு மலை உவமை, 133.
பாம்பின் கண்ணில் நெருப்பு - திருஷ்டிவிஷம், 347; ப. 189.
பாம்பின்பல்லுக்கு மதிப்பிளவு உவமை, 155.
பாம்பின் விஷப்பற்கள் நான்கு, 155.
பாம்பின் விஷம், 363.
பாம்பினிறைச்சி, 133.
பாம்புக்கு இரும்பு இரை, 649.
பாம்பு கண்ணுற் கடலை எரித்தல், 645. [267, 382, 412; ப. 304.
பாம்புகள் கயிறாகப்பயன்படுதல்,
பாம்பு தன் வாலைக்கடித்துக்கங்கணமானது, 645.
பாம்பு யானையை உண்ணல், 205, 543; ப. 185, 332.
பாம்பு வாயுவை ஆகாரமாகக்கொள்ளுதல், ப. 345.
பாம்பெழுதல், 52.
பாம்பை மயில்வடிவப்பூதம் விழுங்கு
பாய - பாக்க, 3. [தல், 609.
பாயசப் பிரியை, ப. 316.
பாயல்விரிக்கை -படுக்கையைப்படுத்தல், 149. [வர், 195, 375.
பார்சுவநாதர் - தீர்த்தங்கருள் ஒரு
பார்ப்புத்தேள், 671.
பார்மகள், 309, 320. [117.
பாரசவன்-தேவிபூசை செய்பவன்,
பாரதம், ப. 259.
பாரம் - உடம்பு, 374.
பாரிசாதச் சோலை, 67.
பாரிசாதம், 67, 71; ப. 342.
பாரிசாதம் கற்பகசாதியில் இரண்டாவதுகுலம், 67.
பாரிடம்- பூதம், 135, 373.
பாரித்தல் - பரத்தல், 544, 693.
பால் கைத்தல், 330.
பால்சுரத்தல், 377.
பால்போலும் நிலா, 605.
பாலக்கிரியை, 605.
பாலகர், 249. [633.
பாலசந்திரன், 21, 63, 111, 624,
பாலசந்திரன்பிறந்தது லவணசமுத்திரத்தில், 633.
பாலசந்திரனைத் தேவர்கள் ஈசுவரனுக்குக் கொடுத்தது, 63.
பாலாழி, 545.

பாலை - உஷ்ணம், பாலைநிலம், 68.
பாலைத்தெய்வங்கள், 55.
பாலைநிலத்தலைவி பரமேசுவரி, 62.
பாலைநிலத்தில் மேகங்கள்மழைபெய்யாமை, 56.
பாலைநிலத்திற் கந்துளெழுதல், 63.
பாலைநிலத்திற்குப் பரமேசுவரியும் ஆதித்தனும் தெய்வங்கள், 54.
பாலைநிலத்திற்கு வெந்த விந்தாடவி உவமை, 62.
பாலைநிலத்திற்கொன்றை, 62.
பாலைநிலத்திற்பிணங்கள் கனலின்றி வேதல், 50.
பாலைநிலத்திற்புற்று, 52.
பாலைநிலத்திற் பேய்த்தேர்கள், 59.
பாலைநிலத்தின்வெம்மையால் பாம்பு புற்றினின்றுமெழுதல், 52.
பாலைநிலத்துத்தரைநெருப்பு மேனோக்கியெழுதல், 57.
பாலைநிலத்துவெம்மைக்கு யுகாந்தாக்கினி உவமை, 57.
பாலைநிலம், 49, 56, 62.
பாலைநிலம் சிவந்தநிறமுடையதென் பதை, ப. 273.
பாலையின்வகை, 55.
பாவகப்பாவி, 683.
பாவகப்பேய், 783.
பாவகன் - அக்கினி, 494, 577.
பாவகன்வெந்தது, 577.
பாவகாதிகள், 249.
பாவகாரர், 591.
பாவகாரிகள், 249; ப. 336.
பாவமனம், 435.
பாவாடை, 754.
பாவாத்துமா (பாவாத்துமாக்கள்), 192-3.
பாவி, 683.
பாவை, 180, 305.
பாழ், 536; ப. 330.
பாழ்வயிறு, 125.
பாழ்வெள்ளிக்குன்று (பாழ்வெள்ளி வெற்பு) - வித்தியாதாருடைய வெள்ளிமலை, 371, 536.
பாழி - அமணர்களின் குகை, வலிமை, 376, 428, 688. 286.
பாற்கடல், 146, 154, 273-4, 284,
பாற்கடல் திருமகளை உடையது, 154.
பாற்கடல் பாம்பின் படத்திற்கு உவமை, ப. 291.
பாற்கடல் வெள்ளை யானைக்கு உவமை, 274; ப. 105.
பாறுங்கல் சூறைக்காற்றில் அகப்படுதல், 64.
பாறுகால், 123.
பாறை, 64, 519.
பாறை வெயிலாற் பொடியாதல், 64.
பானம், 24, 107, 387.
பானவகை இரண்டு, ப. 266.
பாஸ்கரராயர் வியாக்கியானம், ப. 316.
பிங்கலந்தை, ப. 99, 138, 156, 161, 163.
பிச்சையின் பெருமை, 648.
பிசாசகணங்கள் பிணங்களைத் தின்றமை, 616.
பிசாசப் பிறப்பு, 587.
பிசாசேந்திரன், 782.
பிசிதம் - ஊன், 133.
பிசிதவுண்டி, 133.
பிடிப்பிடி, 386.
பிண்டம், 648.
பிண்டி, 176.
பிணங்களின் நிணம், 50.
பிணப்பறை, 53.
பிணப்பறைக் கூத்து, 53.
பிணம், 375.
பிணமிடவருவார் சாக்காட்டுப்பறை கொட்டல், 53.
பிணை - பெட்டைமான், 42.
பித்ததோஷத்துக்குப் பால் கைத்தல், 330.
பித்தவானவர், 568.
பித்தளை, 502.
பித்தி, 631.
பிதா, 295 - 6.
பிதாத்தானம், 269; ப. 305.
பிதாமகன், 471, 567, 669.
பிதா மூத்தமக்களை விரும்பல், 295.
பிதிர்த்தல், 439, 479.
பிதிரர்கணம், 136.
பிநாகம் - பரமசிவன்வில், 628.
பிநாகி - ஏகாதசருத்திரரிலொருவர், 443.
பிரகடயோகினி, ப. 281.
பிரகஸ்பதி, 253, 476.

பிரகஸ்பதிமதம் லோகாயதம், 183.
பிரகாரம்-விதம், 40, 153, 241, 459.
பிரச்சுவலித்தல், 334, 569, 637.
பிரசண்டமான நெருப்பு, 63.
பிரசாதித்தருளல் (பிரசாதித்தல்),
பிரட்டன், 774. [10, 404.
பிரத்தம் - பிரமாதம், 435.
பிரத்தியட்சசத்தி, 216.
பிரத்தியட்சதேசம், 19. [92.
பிரதட்சணம் (பிரதக்ஷிணம்), 43,
பிரதமயாமளங்கள் ஒன்பது, 113.
பிரதாபதந்திரம், 285.
பிரதானகுணமான பதிவிரதம், 119.
பிரதானப்பெண்கள், 95.
பிரதானப்பொருள், 646.
பிரதான பிசாசு, 762.
பிரதானமானமாலை, 634.
பிரதானர் (பிரதானன்), 463, 642.
பிரதி உபகாரம், 63.
பிரதிசாபம், ப. 264.
பிரதித்துவனி, 631, 705.
பிரபஞ்சம், 497. [425.
பிரபஞ்சமான சர்வபதார்த்தங்கள்,
பிரபஞ்சவத்துக்கள், 473.
பிரபாவம், 120.
பிரபுலிங்க லீலை, ப. 110.
பிரபை, 22, 154, 482.
பிரம்பு, 184.
பிரம்மசித்தி, 246.
பிரமகபாலம், 341, 429.
பிரமகற்பம், 142.
பிரமச்சத்திரியர், 8.
பிரமசிரம், 224. [த்தல், ப. 113.
பிரமதேவர் வெண்டாமரையில்இரு
பிரமபதம், 66, 627.
பிரமபுரம், 323, 407.
பிரமம், ப. 265.
பிரமயாமளம், 113, 761.
பிரமாசாதி சுகந்தச்சுவடுகொண்டு சீவித்தல், 70.
பிரமாண்டகடகம், 403.
பிரமாந்தரம், ப. 281.
பிரமரிஷி அகத்தியர், 40.
பிரமரிஷிகள், 40, 350.

பிரமலோகம், 240, 380, 398, 407.
பிரமலோகம் பொன், 398.
பிரமவீணை, ப. 340.
பிரமன்சிரத்தையரிந்தது, 486.
பிரமனைப்பெற்றதிரு, 752.
பிரமா (பிரமன், பிரமாக்கள்), 10, 16, 20, 65, 77, 79, 94, 113-4, 121, 138-9, 142, 151, 183, 282, 294, 380, 398, 486, 752, 755, 761, 781. [தது, 260.
பிரமா அஞ்சவிமானத்தைத் தவிர்ந்
பிரமாஊர்தி அன்னம், 380. [223.
பிரமா ஒற்றைத்தலைவெட்டுண்டது,
பிரமாக்கள் ஆகமங்களைக்கற்பித்தல், 79.
பிரமா குறளைசொன்னது, 697.
பிரமாசெந்தாமரையையும் இருப்பிடமாகவுடைமை, 698.
பிரமாண்டகபாலம், 751.
பிரமாண்டகூடம், 419. [457.
பிரமாண்டப்புறத்துப் பரமாகாசம்,
பிரமாண்டப்பெரும்படை, 403.
பிரமாண்டபுராணம், 113.
பிரமாண்டம், 148, 276, 343, 425.
பிரமாண்டமுகடு, 476.
பிரமாணப் பிரமேயாகிதம், 408.
பிரமாணம், ப. 315.
பிரமாணுபாசம், 7.
பிரமாதம் - தவறு, 75, 435.
பிரமா தன்பதமிழத்தல், 627.
பிரமாதிகள், 112.
பிரமா தேவரைச்செலுத்தல், 402.
பிரமா தேவரைநமக்கரித்தல், 269.
பிரமா தேவர்கள்ஆன்மாவிற்குச் சரீரம்கொடுப்பது, 567. [தல், 142.
பிரமா பிரமகற்பத்திறுதியில் மரித்
பிரமா புட்பவிமானத்தி லேறுகை, 260.
பிரமாபுரம், 206.
பிரமா பூமண்டலங்களைப் படைப்பது, 89. [139.
பிரமாமுதலான காரணேசுவரர்,
பிரமாமுதலியோர் ஐம்பூதத்திற்கும் நாயகர், 138.

பிரமாவிற்குப் பொன்முகம்போனது, 781. [வதிக்கேயுரியது, 10.
பிரமாவின்திருமுகமண்டலம் சாசு
பிரமாவின்தேவிமார் இருபத்தெண்மர், 294.
பிரமாவின்படைப்பு, 398.
பிரமாவிஷ்ணுருத்திரமகேசுவரசதாசிவாதி தேவர்கள், 596. [282.
பிரமா வெண்டாமரையிலிருத்தல்,
பிரமேயம் - அளக்கப்படுவது, 408;
பிரமேயாகிதம், 408. [ப. 315.
பிரமோத்தாம், ப. 265.
பிரயோகஞ் செய்தல், ப. 353.
பிரவேசம், 37.
பிரவேசித்தல், 39.
பிரளயகால தாண்டவம், 325.
பிரளயகால வெள்ளம், 310.
பிரளயம், 497.
பிரளயாக்கினி, 469.
பிரளயோததி, 140, 356, 403.
பிராகிருதபாஷை (பிராகிருதம்), 323, 410, 448, 521.
பிராட்டி, 158, 294, 488.
பிராணதம், ப. 265.
பிராணவதம் பண்ணுதபறவை (சிம்புள்), 630.
பிராணவல்லபர் (பிராணவல்லபன்), 26, 33, 657. [9, 91, 130,170.
பிராணன்கள் (பிராணன்), 13, 38-
பிராணன் காணப்படாதது, 130.
பிராணனுனவாயு, 408.
பிராணிகள், 386, 511.
பிராணிசாலங்கள், 367.
பிராமணச் சிறுபிள்ளை, 220.
பிராமணர் (பிராமணன்),181, 396.
பிராமணர்கள் கள்ளைக்கண்டு கூசல்,
பிராமணர் பூசை, 253. [548.
பிராமணர் விடுவித்த பகைப்படை,
பிராமணிகள், 89. [453.
பிராமணிகாள், 298.
பிரார்த்தனை, 19.
பிரார்த்தித்து, 19. [776, 801 - 2.
பிரான், 65, 174, 216, 610, 660,
பிரான்மார், 538.
பிரித்துப்பொருள் கொள்ளல், 500.
பிரிநிலையேகாரம், 2, 544.
பிரியாது சொல்லல், 500.
பிருகதி - ஒரு வீணை, ப. 340.
பிருகஸ்பதி மதம், 183.
பிருதிவி, 439, 450, 761.
பிருதிவி அங்கிசம், 408, 655.
பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசங்
பிருதிவி பிரமா, 761. [கள், 450.
பிலங்கள் (பிலம்), 121, 147, 162, 282, 421.
பிலத்துவாரம் (பிலத்துவாரங்கள்), 50, 162, 479.
பிலநதி, 306, 311. [50.
பிலம் பேய்களின் வாய்க்கு உவமை,
பிலமேழு, 147, 418, 479.
பிலவாயபேய், 50.
பிவாயம் - சோறுசமைத்த மிடாக்களுக்கு இடும் பண்டாரம், 750.
பிழம்பு, 589, 675.
பிள்ளை, 77, 169, 173 - 4, 220.
பிள்ளைப்பட்சி, 44.
பிள்ளையார்-திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர், முருகக்கடவுள், 7, 172, 174, 178, 183, 186, 189, 193, 196, 201, 207, 209,
பிளந்து, 458. [217-8, 220, 538.
பிளப்பு (பிளவு), 41, 155, 283.
பிளவு - பாக்கு, 756; ப. 356.
பிளவோட, 213.
பிறங்க - பெருக்க, 634.
பிறங்கி - பெருத்து, 600.
பிறச்சுவவித்தது, 637.
பிறந்தவழிக்கூறல், 41, 303, 472,
பிறப்பது, 168. [569; ப. 307.
பிறருரைப்பர், 3.
பிறவியைப் பொருளாக நினைத்தல்,
பிறழ்ச்சி, 14. [500.
பிறுண்டும், 54, 371.
பிறை, 21, 128, 420, 688.
பிறைக்கண்ணியர், ப. 314.
பிறைக்குக் கொன்றைமாலை உவமை, 21.
பிறைபல்லுக்கு உவமை, 128.

பின்னோர் - தங்கைமார், 295.
பிணகம், 160, 347, 715; ப. 311.
பீடம், 189. [188, 773.
பீடிகை - பலிபீடம், விமானம், 138,
பீடிகைக்கு மேரு உவமை, 772.
பீதகவாடை, 276.
பீதாம்பரம், 700. [வார், 34.
பீமசேனர் - பீமசேனனைப் போல்
பீமசேனன், 10. [259.
பீமசேனனைப்பீமனென்றல், ப.
பீலி, 44, 176, 184.
பீறி, 108.
புக்ககம், ப. 288.
புக்குழி - புக்ககம், 130.
புகப்புகப் பெய்து, 27.
புகலிக்கிறை, 217. [கள், 352.
புகலிகள்-புதிதாகக் குடியேறியவர்
புகலிப்பெருந்தகை, 171. [170.
புகலி பொய்கையாற் சூழப்பட்டது,
புகழ்ந்தவாறு, 203.
புகழ்மகள், ப. 256. [351.
புகழ்வதுபோலப் பழித்தல், ப.
புகழாகிய மங்கை, ப. 364.
புகுதல் - அகப்படுதல், 64.
புகைக்குக் கடல் உவமை, 469.
புகைவடிவம், 783.
புங்கம் - அம்பு, 82, 617.
புங்கவர் (புங்கவன்), 191, 624.
புங்கவாளி, 617.
புஞ்சம், 31.
புட்குலங்காவலன், 554.
புட்கொடி, 702.
புட்பங்கள் (புட்பம்), 10, 51, 62, 69, 71, 115, 169, 315, 332.
புட்பங்கள் ஐந்து, 71.
புட்பங்களையிட்டு அர்ச்சித்தல், 10.
புட்பதந்தம்-திக்குயானைகளில் ஒன்
புட்பமொட்டுக்கள், 76. [று, 118.
புட்பவருடம், 115.
புட்பவிமானம், 260.
புட்பவிருட்டி, 115.
புடவிகள் அதிர்தல், 523.
புடை - இடம், 238. [542.
புடைக்காலம்-நடுவே புகுந்தகாலம்,
புடைத்துக் கொள்ளீர், 732.
புடைபெயர்ச்சி, 14.
புண்டரம், 348, 750.
புண்டரீகம், 22, 24, 118, 282.
புண்டரீகமென்பது வெண்டாமரைக் காதல், ப. 113.
புண்டரீகமென்னும்சொல் வெண்டாமரைக்கும் செந்தாமரைக்கும் வழங்குதல், ப. 266. [ப. 266.
புண்டரீகாட்சன்- திருமால், 22;
புண்டரீகை-ஒருபொய்கையின் பெயர், ப. 109.
புண்ணியதேசம், 104.
புண்ணியம், 104, 352, 367.
புண்மருந்திடல், 252.
புணரி, 40, 73.
புணரிஏழு, 40.
புத்ததேவர், 183.
புத்ததேவர்க்குக் கணக்கில்லை, 317.
புத்ததேவனுக்கிடமாகிய அரசமரம், ப. 355.
புத்தப்புது மக்கட்டலை, 99.
புத்தப்பேய், 770-71.
புத்தர் திருஷ்டிவிஷமென்னும்பாம்பாய்ப் பிறந்தது, ப. 190.
புத்தர் பலர், 377.
புத்தர்போதி, 404.
புத்தரை யழித்தது, 38. [377.
புத்தன் புலிக்குப்பால் சுரந்தது,
புத்தி, 21. [பர், 465
புத்தியாகர்ஷணப்பொருளையரிப்
புத்திர சத்தம், 257.
புத்திரன் பிதாவை நரகத்தினின்றும் நீக்குதல், 257.
புதவக்கதவம், ப. 90.
புதுத்தயிலம், 756.
புதுநெருப்பு, 50.
புதுப்பிணம், 129.
புதுப்புலால், 375.
புதுப்புனல், 477.
புமான்கள், 432; ப. 316.
புயங்கருடிகை, 52.
புயங்கம் - பாம்பு, 52, 133.
புயங்கமெட்டு, 382.

புயம், 382.
புயமாஞ் சேனை, 662.
புயல்வாழ, 1. [தார், 480.
புரக்ககனப்பொருப்பர் - வித்தியா
புரத்ரயம், 617; ப. 339.
புரந்தபாகம், 327.
புரந்தரர் (புரந்தரன்), 79, 249;
புரந்தரலோகம், 407. [ப. 256.
புரந்தராதிதேவர், 28. [495.
புரம் - ஊர், சரீரம், 5, 65, 480,
புரவி வெள்ளம், 533.
புராணகதை, 10, 44-7. [தல், 10.
புராணகதையை உட்கொண்டுகூறு
புராணங்கள் (புராணம்), 23, 340,
புராணநூல், 624. [470.
புராணம் பதினெட்டு, 112.
புராணர், 629.
புராண வாமனரூபன், 406.
புராதன நாயகி, 120.
புராதனர், 112. [வருதல், 432.
புராதனர் அடவி முதலியனவாகி
புராரி, 79, 639, 705.
புரிசை, 118.
புரிசைகாவல், 137.
புரிய, 571. [ப. 306.
புருடவடிவமும் பறவைவடிவமும்,
புருவத்திற்குச் சில உவமை, 641.
புருஷர் - கணவர், 10.
புரூஉப்பங்கம் - புருவத்தின் நெரிப்
புரை, 699, 710. [பு, 82, 430.
புலத்தியர் (புலத்தியன்)-ஒரு முனி
வர்; இவர் இராக்கதரைப் பெற்ற
வர், 40, 489; ப. 325.
புலத்தியனை இழுத்தடித்தது, 489.
புலநேமி, 2.
புலம், 68, 577. [489.
புலவர்களிருப்பிடம் பொதியில்,
புலவி, 26, 33.
புலன் - ஐம்புலன், விளைபுலன், 2.
புலால், 375. [377.
புலிக்குப்புத்தர் உடம்பளித்தது,
புலிக்கொடி, 156.
புலிகளின் சிறுதோல், 97.
புலித்தோலுடுத்து, 551.
புலிப்பொறி, 185.
புலிப்போத்து, 4, 8.
புலிப்போத்துக் கொடி, 4.
புலியூர்க்கோட்டம், ப. 97.
புலியேறு, 4, 184.
புவனநாயகி, 432.
புவனம், 33.
புவனம் பதினொன்கு, 25, 90, 407.
புவனம் மூன்று, 316.
புவிவட்டம், ப. 339.
புவிவாழ, 1.
புழை, 283.
புள்ளீடென்னும் பசாசகணம், 605.
புளகிதம், 593.
புளிநீக்கிக்குடித்தல், 391.
புளிமாங்காயான சந்திரகணம் ஐந்
தும் எழும் விருத்தி, 9.
புற்கிடல், 159; ப. 291.
புற்கென்றல், ப. 291.
புற்றில் மின்மினி எழுதல், 52.
புறங்கடை, 73.
புறச்சோலை, 65.
புறத்திகிரி - திகிரிப்புறம், 477.
புறத்துறை, ப. 353.
புறநானூறு, 304, 386, 439, 510; ப. 105, 129, 151, 167, 258-9, 261-2, 266, 269, 271-3, 282, 289, 290, 311, 313-4, 316, 322, 328-30, 349, 352-3, 356-7, 363.
புறப்பசை, 49.
புறப்பொருப்பு -சக்கரவாளம், 126.
புறப்பொருள் வெண்பாமாலையுரை, ப. 171, 267, 275, 295, 327, 339-40, 342, 353, 356.
புறம், 90.
புறம்பு, 172.
புறம்பு நானூறு -புறநானூறு, 304.
புறம்புநீர் - பெரும்புறக்கடல், 140.
புறமுழவு, ப. 274.
புறவம் - சிறுகாடு, 430.
புரு, 607.
புன்மறு, 280.
புன்மீன், 383.

புன்முறுவல், 796. [239.
புனருத்தி - கூறியது கூறல், 32,
புனலன் - திருமால், 710.
புனைதல், 310.
புஷ்பக்கொத்து, 68.
புஷ்பதந்தர், 375.
பூகண்டகர் - அரக்கர், 693.
பூசக்காம், 2, 6; ப. 339.
பூசல், 134, 442, 484.
பூசற் பெண்டாட்டி, 170.
பூசாந்தத்தில் நிகழ்பவை, 114.
பூசை, 102. [கல், 112.
பூசைசெய்துஆகாசதுர்துமிமுழக்
பூசைமுடிவிற் கொட்டும் ஆட்டும்
பாட்டும் நிகழ்த்தல், ப. 50.
பூட்டழிந்து, 563.
பூதகணங்கள் அக்கினியின்கைக
ளைத் தறித்தல், 487.
பூதகணங்கள் அகத்தியனைப் பொதி
யிற்குகையில் அடைத்தல், 489.
பூதகணங்கள் அண்டகோளகைப்
புறத்து நீரை ஒழித்தல், 388.
பூதகணங்கள் அமிழ்தைக்கொண்டு
போதல், 363.
பூதகணங்கள் அமுத கலசங்களைக்
குடித்தல், 387, 470. [கல், 575.
பூதகணங்கள் அயிராபதத்தை விழுங்
பூதகணங்கள் அரக்கர்களை மென்று
குதட்டல், 379.
பூதகணங்கள் அவுணருதிரத்தைக்
கொப்பளித்தல், 477.
பூதகணங்கள் ஆகாசத்தைப் புயத்
தாலடைத்தல், 474.
பூதகணங்கள் ஆயுதங்களை வாரிக்
கொள்கை, 569.
பூதகணங்கள் இடித்தல், 553. [383.
பூதகணங்கள் இடியைக் கவ்வுதல்,
பூதகணங்கள் இடியை விழுங்குதல்,
355. [பறித்தது, 488.
பூதகணங்கள் இந்திரன் சிறையைப்
பூதகணங்கள் உதிரங்கடைதல், 544.
பூதகணங்கள் உருத்திரலோகத்
தைக்கொளுத்தல், 353.
பூதகணங்கள் உலகம் அடங்கக்கட்டி
ஒப்பித்தல், 411.
பூதகணங்கள் எல்லாருடைய தோள்
களிலும் திரிசூலமிடுதல், 367.
பூதகணங்கள் ஏகாதசருத்திரரை
முடப்படுத்தல், 483, 580. [356.
பூதகணங்கள் ஓதந்தேடி யோடல்,
பூதகணங்கள் ஓமகூடகிரியை எடுத்
தெறிந்தது, 419. [கல், 410.
பூதகணங்கள் கடல்களெல்லாவற்றையும் நக்
பூதகணங்கள் கடலைக் கண்ணிற்
காய்ச்சிக்குடித்தல், 389. [395.
பூதகணங்கள் கடலைக்குடித்தல்,
பூதகணங்கள் கடலைக் கைம்மண்டை
யேற்றுக் குடித்தல், 393.
பூதகணங்கள் கண்ணால் மலைகளை
உருக்கல், 542, 545, 550, 584.
பூதகணங்கள் கருடனைக் குமைத்
தல், 478. [லைக் குடித்தல், 394.
பூதகணங்கள் கருப்புச்சாற்றுக் கட
பூதகணங்கள் களிற்றணியைச் சுழுத்
திற் கடித்தல், 481.
பூதகணங்கள் கற்பகக்காட்டைச்
சாடுகை, 492, 538.
பூதகணங்கள் சக்கரவாளகிரி முத
லியவற்றைச் சமையத்தழுவல்,
398. [அழித்தல், 381.
பூதகணங்கள் சங்கநிதி பத்மநிதிகளை
பூதகணங்கள் சந்திரகாந்த மலையை
யுருக்கிக் குடித்தல், 357.
பூதகணங்கள் சந்திரனை நிலத்தில்
அரைத்தல், 487.
பூதகணங்கள் சமண்குழாத்தைக்
கைகளிலும் கால்களிலும் கட்
டல், 373. [தின்றது, 374.
பூதகணங்கள் சமணர் உடம்பைத்
பூதகணங்களின்சிகைக்கு அக்கினிச்
சுவாலை உவமை, 400.
பூதகணங்கள் சிங்கநாதம் செய்தல்,
474, 510. [வீசுதல், 364.
பூதகணங்கள் சுராசுரரை விசும்பில்
பூதகணங்கள் தயிர்க்கடலையும் உப்
புக்கடலையும் ஒன்றாக்கிக் குடித்
தல், 391. [றல், 384.
பூதகணங்கள் திமிங்கிலங்களைப் பற்

பூதகணங்கள் தேவாசுர குருக்களை
உருக்கி உரைத்தல், 476.
பூதகணங்கள் தோல்களை அணிதல்,
551. [தின்னல், 361.
பூதகணங்கள் நாகங்களைப் பற்றித்
பூதகணங்கள் நாகராசாக்களைத்
தோரணமாலையாக இட்டுக்
கொண்டமை, 501.
பூதகணங்கள் பகன்கண்ணைப்
பறித்தது, 490. [தல், 489.
பூதகணங்கள் புலத்தியனை அடித்
பூதகணங்கள் பொன்னெயில் வட்
டத்தைத் தோடாக இடல், 372.
பூதகணங்கள் மலைகளைப் பாம்பாற்
கட்டி அணிதல், 382, 411.
பூதகணங்கள் மலைகளை விழுங்கிவிக்
கல், 410. [உருக்கல், 357.
பூதகணங்கள் மலையைக் கடலாக
பூதகணங்கள் மேகங்களாக வடிவு
கொண்டமை, 513. [தல், 505.
பூதகணங்கள் யாகப்பசுவை அடித்
பூதகணங்கள் வசுக்களைத் தழுவிச்
சமைத்தல், 483.
பூதகணங்கள் வயிராகரக் குன்றை
இளக்கல், 547. [கடித்தல், 491.
பூதகணங்கள் வருணனது சுறாவைக்
பூதகணங்கள் வித்தியாதரர்களைக்
கண்ணுற் பொரித்தல், 480.
பூதகணங்கள் வித்தியாதரர் மலைக
ளைக் குதம்பையாக இடல், 371.
பூதகணங்களில் குதிரைமுகமுடை
ய பூதமுண்மை, 587.
பூதகணங்களின் உகிருக்கு வச்சிரா
யுதம் உவமை, 537.
பூதகணங்களின் உருவத்திற்கு மே
கம் உவமை, 421.
பூதகணங்களின் துடைக்கு மேரு
உவமை, 421. [உவமை, 420.
பூதகணங்களின் பல்லிற்கு வேல்
பூதகணங்களின் பல்லொழுங்கிற்கு
உடுத்தொடை உவமை, 420.
பூதகணங்களின் பற்களுக்குப் பிறை
உவமை, 420. [உவமை, 400.
பூதகணங்களுக்கு உகாந்தாக்கினி,
பூதகணங்களுக்குக் கங்கை உவமை,
417. [மை, 576, 578.
பூதகணங்களுக்குச் சாரூப முண்
பூதகணங்களுக்கு வாமனன் உவ
மை, 406. [மை, 477.
பூதகணநாதரின் தீர்க்காயுத் தன்
பூதகணம் பதினெட்டுத்திறம், 336.
பூதங்களின் உருவவேறுபாடு, 417.
பூதங்களின் வயிற்றுக்கு ஆகாசம்
உவமை, 365, 421.
பூதங்களேந்தும் பஞ்சாயுதம், 717.
பூதத்திற்குத் திருமால் உவமை,
பூதத்திற்கு மலை உவமை, 59. [545.
பூதநாதர், 417, 445, 479.
பூதநாயகர், 138.
பூதபசாசகணங்கள், 136, 569.
பூதபசாசகணநாதர் (ஸ்ரீபூத பசாச
கணநாதர்), 104.
பூதபசாசங்கள் (பூதபசாசம், பூத
பசாசுகள்), 396, 411, 528, 592.
பூதபசாசப் பெரும்படை, 426.
பூதபசாச யூதபதிகள், 511.
பூதபசாசுகள் தெய்வசாதி, 426.
பூதம், 55, 59, 65, 113, 118, 142,
348, 356, 417, 450, 560, 761.
பூதம் ஐந்து, 113, 213, 723.
பூதம் பேயாதல், 406.
பூதரங்கள் - மலைகள், 439.
பூதலம், 321.
பூதவேதாளகடகம், 104.
பூதவேதாளம், 104, 390, 509.
பூதவேதாளயூதம், 509.
பூதனையென்னும் பசாசு, 556.
பூந்தாது, 62.
பூந்தாமமாலை, 23.
பூநறுந்தேறல், 2.
பூநாறுகடாம், ப. 258.
பூபதி, 203.
பூமண்டலம், 89.
பூமாரி, 115.
பூமி - இந்திரனுக்கு ஊர்வசி முத
லாயினரிடத்துப் பிறந்த மக்கள்
நாற்பத்தொன்பதின்மருள் ஒரு
வன், பூமிதேவி, 40, 361, 470.

பூமிக்காகவும் பொருளுக்காகவும் வாங்கிவந்த சுங்கம், ப. 359.
பூமிதரும்பொருள்கள், 72.
பூமிதேவி, 10, 168, 309, 775.
பூமிதேவி கடலை உடையாக உடையவள், 168.
பூமியணுவினல் வந்தமணல், 405.
பூமியைத் தனதாகவே ஆக்கிக்கொள்ளுதல், ப. 258.
பூமிவட்டம், 615.
பூர்ணுகுதி, . 272. [183.
பூர்வீகரான வானவாத சித்தாந்தம்,
பூரணகிரி-நவகுண்டப் பிரயோகாக்கினிகளில் ஒன்று, 666.
பூரணசந்திரன், 21, 36.
பூரிக்க - படைக்க, 693.
பூருவசென்மம், 435.
பூருவதேவேந்திரன், 40.
பூவரும்பைப்போதென்றல், ப.277.
பூவைந்து, 71.
பூவைப்பட்சி-நாகணவாய்ப்புள்,114.
பூஷணங்கம் - பத்துவகைக் கற்பகங்களுளொன்று, ப. 243.
பூஷித்தல் - புகழ்தல், 616.
பேட்டைக் குதிரையின் முகம் போலுமோரக்கினி குண்டத்திலிருப்பதாற் பெற்ற பெயர் வடமுகாக்கினி யென்பது, 475.
பெட்டைமான், 42. [மை, 34.
பெண்களுக்கு மான் கன்றுகள் உவ
பெண்டாட்டி- பெண்பால், மனைவி, 168, 170, 217, 641; ப. 292.
பெண்டுகள் – பெண்பாலார், 95.
பெண்பிறந்தார் தாய்மாராலே சினேகிக்கப்படுதல், 297.
பெண்பெருமாள், 186.
பெம்மான், 323.
பெய்த - வரவிட்ட, 344.
பெயரினும் தொழிலினும் பிரிந்த ஆணெழி மிகு சொல், 503.
பெயற் புலத்திடி - வருஷாகாலத்
பெரிய கபாலம், 224. [திடி, 386.
பெரிய கவிகள் விதிகளேயும் கடந்து இலக்கியம் அமைத்தல், ப. 317.
பெரியதம்பி, ப. 255. [308, 332.
பெரிய திருமொழி, ப. 261, 264,
பெரிய நாட்டு மடம், ப. 97.
பெரிய புராணம், ப. 74, 136, 258, 261, 263, 265, 268, 270-71, 282-5, 293-5, 298-9, 302-3, 309-10, 315, 321, 323, 329, 341, 358, 360-61.
பெரியபெருமாள், 773; ப. 297.
பெரிய மடம், ப. 255, 364.
பெரியமரங்களுக்கு மலைகளை உவமை கூறுதல், ப. 277.
பெரியாழ்வார் திருமொழி, ப. 171, 258-9, 336.
பெரியோன், 337.
பெருக்கிக் கொள்ளல், 424.
பெருக்குதல்-திரட்டுதல், 465.
பெருங்கண், 295.
பெருங்கதை - ஒருபழைய தமிழ் நூல், ப. 96, 127, 258-9, 262, 268, 275, 283, 287, 308, 331, 354.
பெருங்கொடி, ப. 304.
பெருஞ்சிரிப்பு, ப. 342.
பெருந்தன்மை, 11.
பெருந்திகிரி வெற்பு - எல்லைச் சக்கரவாளத்திற்கும் அப்பாலைச் சக்கரவாளம், 403.
பெருந்திரு, 752.
பெருந்துருத்தி, ப. 355.
பெருந்தெரு, ப. 362.
பெருந்தேவபாணி, ப. 338.
பெருந்தேவனர் பாரதம், ப. 296.
பெருநம்பிகுலச்சிறை, 211.
பெருநம்பிகுலோற்பவர், 177.
பெருநம்பிப்பட்டம், 179; ப. 295.
பெருநிலை நிற்போர், 25.
பெரும்படை, 656.
பெரும்பன்றி, 715.
பெரும்பாணுற்றுப்படை (பெரும்பாணுறு), 102; ப. 276, 352.
பெரும்பாம்பு, 40.
பெரும்பாயல், 149. [316.
பெரும்புறக்கடல், ப. 290, 313,

பெரும்பெருமாள், ப. 297.
பெருமடம் - அஞ்ஞானம், 173.
பெருமாள்-சோழன், திருமால், 196,
772-3, 773, 777; ப. 297.
பெருமாள் திருமொழி; ப. 268.
பெருமாள் மகளார், 196.
பெருமானடி (பெருமானடிகள்),
பெருமிதம், 562. [323.
பெருவயிற்றுப்பிள்ளை, 229.
பெருவிரல், 183.
பெருவுடையார், ப. 358.
பெருவெற்பு எட்டு, 204.
பெறுத்தி - பெறச்செய்து, 205.
பேய்க்கணத்தலைவர், 349.
பேய்க்கணம் (பேய்க்கணங்கள்),
121, 361, 605.
பேய்க்கழுகு கோமாளம், 100.
பேய்க்கழுகு பொல்லாமை, ப. 43.
பேய்க்குஞ்சிக்கு நெருப்பு உவமை,
121. [ப. 360.
பேய்க்கு நிழல் உவமை, 780, 785;
பேய்க்குப்புகை உவமை, 783.
பேய்கள் அசுரர்பிணங்களை உண்
ணல், 124. [தல், 774.
பேய்கள் இராசகம்பீரனை வாழ்த்
பேய்கள் இருதயகமலத்தைச் சூட்
டாகக்கொள்ளல், 744.
பேய்கள் இரைப்பு மிக்குப் பொரு
பொருத்தல், 128.
பேய்கள் உண்டும் உண்டிலாத போ
லிருத்தல், 122.
பேய்கள் கடலிற் குளித்தல், 740.
பேய்கள் கடலையுண்ணல், 133.
பேய்கள் கதறி முறையிடல், 130.
பேய்கள் கழுச்களிற் பழுவெலும்பு
களைக் கடித்தல், 129.
பேயகள் கழுவைவெட்டிப் பிணங்
களைக் கொள்ளுதல், 97.
பேய்கள் கனாவைச் சொல்லத்தொ
டங்கல், 238. [742.
பேய்கள் குடலை முடியிற்கட்டுதல்,
பேய்கள் குருதியைக் குடித்து உடல்
தடித்தல், 734.
பேய்கள் குறளாதல், 135.
பேய்கள் சிவந்தமயிரையுடைமை,
121. [131.
பேய்கள் சுவர்க்கத்தைத் தூரத்தல்,
பேய்கள் சூரனுடம்பைத்தின்றது,
231. [பிருத்தல், 121.
பேய்கள் செவித்துளையில் உடும்
பேய்கள் செவித்துளையில் ஒந்தி
கள் இருத்தல், 122.
பேய்கள் திக்கயங்களின் மதத்தை
மடுத்தல், 126. [-4.
பேய்கள் துணங்கையாடல், ப. 273
பேய்கள் தெய்வப்பெருமாளை வாழ்
த்தல், 772.
பேய்கள் தேவர்கள் குதிரைகளைப்
பிளந்துதின்னல், 132. [தல், 124.
பேய்கள் தேவிகுற்றேவலைச் செய்
பேய்கள் தேவியை வேண்டல், 235.
பேய்கள் நாற்றம் நீங்கினமை, 566.
பேய்கள் நிணநெய்யை நக்கல், 50.
பேய்கள் பசியினால் உலர்தல், 58.
பேய்கள் பாதிக்காலிற் பிலந்துழா
வல், 122. [உண்ணல், 133.
பேய்கள் பாம்பின் இறைச்சியை
பேய்கள் பாறிய காலை உடைமை,
122. [தல், 773.
பேய்கள் பெரியபெருமாளை வாழ்த்
பேய்கள் மலைகளைக்கடித்தல், 56.
பேய்கள் மிக்க பசியுடைமை, 121,
242.
பேய்கள் மேகங்களைக் கடித்தல், 56.
பேய்களின் உடம்பிற்குக்கிணற்றுக்
குடலை உவமை, 126.
பேய்களின் கனாக்காட்சி, 238.
பேய்களின் தலைமயிருக்கு நெருப்பு
உவமை, 58, 121. [222.
பேய்களின் பசிநோய் மிகுதி, 53,
பேய்களின் பல்லொழுங்கிற்கு உடுத்
தொடை உவமை, 420.
பேய்களின் பற்களுக்கு உழுகொழு
உவமை, 128. [மை, 128.
பேய்களின் பற்களுக்குப் பிறை உவ
பேய்களின் மென்மை, 450.
பேய்களின் வாய்க்குப் பிலம் உவ
மை, 50.

பேய்களுக்கு நான்கு எயிறு, 124.
பேய்களுக்குப் பருவதங்கள் உவமை, 59. [கொடாமை, 130.
பேய்களுக்கு மகாதேவர் உணவு
பேய்ச்சுற்றம், 97.
பேய்த்தேர், 59, 563.
பேய்த்தேர் நீர்போலத் தோன்றல், 59; ப. 275.
பேய்துணங்கையிடுதல், 53.
பேய்ப்படைகள், 241, 469.
பேயிடுகெ, 350.
பேயின் கண்ணிற்குப் பிறைஉவமை,
பேயின் கூற்று, 698. [ப. 344.
பேயின் செவிகளிற் பலவிலங்குகள் இருத்தல், ப. 51. [125.
பேயின் பற்களுக்குத்தாழ் உவமை,
பேயூர்தி, 498.
பேர், ப. 294.
பேர்யாழ், 539.
பேரணிகலப்பதக்கம், 105.
பேராசிரியர், ப. 290.
பேராசிரியருரை, ப. 348.
பேராண்முல்லை, ப. 353.
பேராந்தை, ப. 91.
பேராரம் - சகசிரதாரையென்னு முத்தக்கோவை, 106.
பேரிடி, 269.
பேரும் மாளுதல், ப. 333.
பேரொளி-சந்திராதித்தர், 626.
பேழை, 117.
பை-படம், 152.
பைத்தபூண், 330.
பைத்தல்-சோபித்தல், 447.
பைந்நாகம், 152.
பையூர்க்கோட்டம், . 97.
பையென, 630. [282, 284.
பைரவர் அக்குச்சரியுடைமை, ப.
பைரவர் உதிரப் பொட்டுடையார், 100.
பைரவர் உரகக்கச்சுடையவர், 99.
பைரவர் கஞ்சுகத்தை யுடைமை, காப்பு; ப. 93, 258, 282.
பைரவர்கள், 51, 429. [316.
பைரவர்களின் இலக்கணம், ப. 282,
பைரவர்சக்கரபூசை செய்தல், 102.
பைரவர் சங்குமணிச் சரியுடையார், 100. [வார், 93.
பைரவர் சங்குமணி வடம் அணி
பைரவர் சூலத்தை யுடையவர், 98; ப. 283.
பைரவர் தமருகத்தை யுடையாரென்பது, 96; ப. 283.
பைரவர் நட்டமிடுதல், 96.
பைரவர் புலியின் தோலை உரித் தணிவார், 97. [யவர், 97.
பைரவர் பேய்ச் சுற்றத்தை யுடை
பைரவர் மதமத்தைஅணிந்தவர், 98.
பைரவர் வச்சிராயுதத்தையும் வட் டணைக் கிடுகையும் கொள்ளுதல், 101.
பைரவவேஷதாரிகள் தங்கள் தலைகளை அரிந்து புட்பங்களாக அமைத்தல், 51.
பைரவ வேஷதாரிகள் மயானவாசினியின் மந்திரத்தை ஜபிப்பவர்,
பைரவி, 431; ப. 316. [51.
பைரவிகள், 593.
போக்கம்-செறிவு, 693; ப. 349.
பொட்டு. 100.
பொடி, 554, 600.
பொடிபட, 161.
பொத்தி, ப. 90.
பொதி, 402.
பொதியில்வாழ்முனி, 624. [228.
பொதியிலிற் சந்தன முண்மை,
பொதியிற்குகை, 489.
பொதியிற் றமிழ்ச்சங்கம், ப. 324.
பொதியின்மலை அரமகளிர் கடைதிறப்பு, 40; ப. 270.
பொதியின்மலை புலவர்களிருப்பு,
பொதுக்கடிதல், 2. [489; ப. 325.
பொதுநீங்குவமையணி, ப. 280.
பொதும்பு, 145.
பொதுவாயிருத்தல், 10.
பொதுவியல் வாழ்த்து, 8; ப. 261.
பொய்க்கடற்புறத் தெய்வங்கள் - பாசமய தெய்வங்கள், 392.
பொய்கை, 71.

பொய்சொல்லாவிரதம், 170.
பொய்த்தேர், 599.
பொய்ப்பதாகினி, 603.
பொய்ப்பருந்து, 507.
பொய்ம்மாயனுர், 556.
பொய்யாக்காவிரி, ப. 363.
பொய்யாயுதம், 602.
பொய்யாளி, 598.
பொய்யானை, 597.
பொய்யும் மெய்யும் கலந்து திரிதல் கள்ளர்க்கு இலக்கணம், 14.
பொய்யுருவப்படைகள், ப. 337.
பொய்வந்தபதாதி, 601.
பொரித்தல், 480.
பொரித்துத்தின்னல், 392.
பொரிவு, 740.
பொருணயம், 6,10, 13, 60, 77, 96.
பொருநர் (பொருநன்) - சேவகர், 161, 726; ப. 340.
பொருநராற்றுப்படை, 394, 467.
பொருப்பு ஏழு, 542.
பொருப்புமத்தம், 277.
பொருப்பொருப்ப, 129.
பொருபொரியும், 415.
பொருவாத, 171.
பொருவு, 177.
பொருள், 180.
பொருளதிகாரம், 12; ப. 262.
பொருளதிகாரமும் அலங்காரமும் விளங்கப் பேசுதல், 12.
பொருளரிது, 13.
பொருளன்மை, 9.
பொருளால் ஒத்திருத்தல், ப. 359.
பொலங்கா, 71.
பொலநேமி - சக்கரவாளகிரி, 2.
பொலன்கொடிமறுகு, 802.
பொலன்வள்ளம், 2.
பொலனறுங்கொடி, 2.
பொலிந்து - ஒத்து, 550.
பொழில்-பூமி, ப. 278.
பொழில் ஏழு-பூமி ஏழு, மகோத்தியானங்கள் ஏழு, 70, 404, 571.
பொற்குருக்கத்திக்கொடி, 76.
பொற்குழை, 22.
பொற்குன்று, 536-7.
பொற்கை-அழகிய கை, 100, 217.
பொற்கையனுனகதை, ப. 90.
பொற்கோளகை, 283.
பொற்பருவத கூடம், 419.
பொற்பு, 213.
பொறி, 152, 346.
பொறிக்குழாம், 346.
பொறித்தல், 487.
பொறியிலிச்சமணர், ப. 69.
பொறை, 184.
பொன்-இருப்பு, 550.
பொன் இரும்பாகை, 665.
பொன்முகம், 781.
பொன்மேரு, 185.
பொன்வண்ணத்தந்தாதி, ப. 287, 309, 313, 348.
பொன்றக்கெடுதல், ப. 315.
பொன்னிக்கு வழி கண்டவன், 549; [ப. 332.
பொன்னிநாடு, 171.
பொன்னிறப்பறவை, ப. 338.
பொன்னுலகத்துள்ளவை பிசாசப் பிறப்பினுமுள, 587.
பொன்னுலகம், 104.
பொன்னெயில் வட்டத்திற்கு அளவு, 372, 760. [760.
பொன்னெயில் வட்டம், 372 - 3,
பொன்னென்னுஞ் சொல் பொலனுதல், 2.
பொன்னேமி, ப. 350. [ப. 112.
பொன்னைச் செம்மைசெய் ஆணி,
போகட, 51.
போசராசாவங்கிசத்தவர் இக்காலத் துக்கணக்கெழுதல், 179.
போசராசா வங்கிசோற்பவர், 179.
போசனம், 686.
போசனங்கம், ப. 243.
போத்து, 4, 8, 490, 497.
போதொடுவிரிகூந்தல், 2.
போர்க்களம், ப. 340.
போர்க்களம்பாடு பொருநர், ப.340.
போர்க்களம் வென்றூருக்குரியதாகை, ப. 353.
போர்க்கோலம் கொள்கை, 459.

போர்வை, 551.
போழ்தல், 355.
போற்றுதும், 9.
போனகம், 148, 752.
போஜராஜீயம், ப. 208.
பௌத்த சமயத்தான், 183.
பௌத்தபுரம், 480.
பௌத்தம், 378.
பௌத்தர், 423, 567.
பௌத்தர் மரங்களுக்கு உயிருண்மையை மறுப்பர், 381; ப. 269.
பௌவம், 544.
ம்ருகவ்யாதன் - ஏகாதசருத்திரர்களுள் ஒருவர், 443.
மக்கட்டு - மணிக்கட்டு, 99.
மக்கட்பாக்கியம், 395.
மக்காள், 556.
மகத்தவர் வாழியே, 811.
மகதீ - ஒருவீணை, ப. 340.
மகரக்களிக்களிறு, 456.
மகரதோரணம், 182.
மகரபத்திர விசித்திரக்குழை, 36.
மகரபோசனம், 686.
மகரம் - சுறு, 30, 31, 370.
மகரவாகனம், 686.
மகரவாரிதி, 30.
மகரவிருகுழை, 36.
மகரவேறு, 106. [408, 434, 437.
மகராலயம் (மகராலயங்கள்) - கடல்,
மகலோகம், 704. [மை, 39.
மகளிர் அதரத்திற்குமுருக்கம்பூ உவ
மகளிர் அளகத்தில் அகிற்புகை முதலியன கமழ்தல், 42. [25.
மகளிர் அளகபாரம் இருள் தருதல்,
மகளிர் இடைக்குக் கொடி உவமை, 42.
மகளிர் இடைக்கு விற்பிடிமாணிக்கம் உவமை, 41. [படை, 38.
மகளிர் இந்திரகாமதேவர்களின்
மகளிர் இந்திரகாம தேவர்களுக்குச் சக்கரஞ் செலுத்தல், 38. [38.
மகளிர் இந்திரசயம் பண்ணுவார்,
மகளிர் உடம்பிற்குப் பொன் உவமை, 41.
மகளிர் உருவப்பச்சைக்கு மரகதம் உவமை, 41. [தமும்உவமை, 28.
மகளிர் உறுப்புக்கட்கு நஞ்சும் அமு
மகளிர் எயிறு நிலவெறித்தல், 431.
மகளிர் கட்கடைக்குக் காலக்கடை உவமை, 81.
மகளிர் கண்கள் அறிவையும் உயிரையும் வாங்குதல், 28. [26.
மகளிர் கண்கள் காதளவும் நீளல்,
மகளிர் கண்கள் கொடுமையுடையன, 28, 81.
மகளிர் கண்கள் நிறையைப்பொருது உயிரை உண்ணல், 14.
மகளிர் கண்களால் மனங்களில் இருளைப்பெய்தல், 26. [82.
மகளிர் கண்களுக்கு அம்பு உவமை,
மகளிர் கண்களுக்குக் கெண்டை உவமை, 24 ; ப. 266.
மகளிர் கண்களுக்குச் செந்தாமரை உவமை, 24.
மகளிர் கண்களுக்குச் சேல், 14.
மகளிர் கண்களுக்கு நஞ்சு, 28, 39.
மகளிர் கண்களுக்குப் பிணை, 42.
மகளிர் கண்களுக்கு வடுப்பகவு, 430.
மகளிர் கண்விசாலத்திற்குக் கவுத்துவம் உவமை, 41.
மகளிர் காமதேவனுக்குச் சயங்கொடுத்தல், 38. [41.
மகளிர் குணத்திற்குக் கவுத்துவம்,
மகளிர் குயங்களுக்கு அமுதம், 28.
மகளிர் குயங்களுக்கு மலைகள், 42.
மகளிர் குழல்இருள் எறித்தல், 431.
மகளிர்குழல் வண்டினங்களை வளர்த்தல், 431. [431.
மகளிர்குழை வெயிலெறித்தல்,
மகளிர் கொங்கைக்கு அமுதகலசம் உவமை, 41.
மகளிர் கொங்கைக்கு வயிரம், 41.
மகளிர் தவத்தை அழித்தல், 38.
மகளிர் தோள்களுக்கு மூங்கில், 42.
மகளிர் நகில்களின் கண்களுக்கு யானைக் கண்கள் உவமை, 83.
மகளிர் நகிற்கண்ணிற்கு நஞ்சு, 83.
மகளிர் நகைக்குஅமுது, 34.

மகளிர் நகைக்கு முல்லை உவமை, 430.
மகளிர் நகையால் காமம் தீரல், 43.
மகளிர் நகையால்நிலவெழுதல், 43.
மகளிர் நோக்கிற்கு நெருப்பு, 81.
மகளிர்நோக்கிற்கு மான்நோக்கு உவமை, 34.
மகளிர்பற்கள் அதரத்திற்குள்ளிருந்து வேண்டியபொழுது தோன்றுதல், 41. [41.
மகளிர்பற்களுக்கு முத்து உவமை,
மகளிர் புருவங்களுக்குக் காமன் வில் உவமை, 23.
மகளிர் புருவமுரிப்பில் உலகம் படுகொலைப்படுதல், 82. [ப. 269.
மகளிர் மதனன்படை யென்பது,
மகளிர்மருங்குலுக்குமின்னல், 84.
மகளிர்மனத்திற்கு வயிரம், 41.
மகளிர் மனத்தைப் பதஞ்செய்தலருமை, 41.
மகளிர் முகத்திற்குத் திங்கள், 80.
மகளிர் முகத்திற்கு முளரி, 86.
மகளிர்வாய்க்குப் பவளம், 41.
மகளிராற்காமதேவன் வலியனுதல்,
மகளிருக்கு அமுது, 38. [35.
மகளிருக்குக் கலவியும் புலவியும் உவமை, 26. [41.
மகளிருக்குக் கற்பகக்காடு உவமை,
மகளிருக்குக் கொடி உவமை, 188.
மகளிருக்கு நாவிமான் உவமை, 34.
மகளிருக்கு மயில் உவமை, 23. [34.
மகளிருக்கு மான்கன்று உவமை,
மகளிருக்கு மின்னல் உவமை, 84.
மகளிரைக்கண்டு தேவர் மனமுருகு
மகனர், 185. [தல், 38.
மகனை முறைசெய்தான், ப. 90.
மகா உதிரம், 162.
மகாகவி, 8; ப. 261.
மகாகற்பாந்த நாள், 144.
மகாகாளமூர்த்தி, ப. 271.
மகாகாளஸ்தவம்- மகாகாளர்விஷயமாகச் செய்த ஸ்தோத்திரம், 45. [534, 592, 666, 728, 757.
மகாகாளி (மாகாளி), 107, 157,
மகாகாளியான பரமேசுவரி, 596.
மகாகாளியின் அடியவர் பெருமை,
மகாசத்தம், 90, 675. [596.
மகாசத்தி, 138.
மகா சமய ஆசிரியர், 169.
மகா சமுத்திரம், 30, 31, 140.
மகாசலம், 247. [230.
மகாசாத்தா பசியைச் சகியாமை,
மகாசாத்தாவின் பிறப்பு, 230.
மகாசாத்திரப் பிராகிருதமாகதம்,
மகாசுக்கிரம், ப. 265. [475.
மகாசோதி, 165.
மகா தந்திரம், 593. [59.
மகாதேவர் அட்டமூர்த்தியாதல்,ப.
மகாதேவர் அடியார், 43.
மகாதேவர் அண்டத்தைத் தாராகத் தொடுத்தணிந்தது, 772.
மகாதேவர் அந்திச்சேயொளியுடையர், 281, 315. [645.
மகாதேவர் அழகினை யுடையார்,
மகாதேவர் ஆடும் மஞ்சனம் அக்கினி, 332, 379-80, 656, 673.
மகாதேவர் ஆமையை யெய்தது,
மகாதேவர் ஆயுதம் மழு, 453. [630.
மகாதேவர் ஆராய அரியர், 710.
மகாதேவர் ஆலகாலத்தை அமுது செய்தமை, 103, 330, 333, 650, 679. [146, 451.
மகாதேவர் ஆலின்கீழ் இருத்தல்,
மகாதேவர் இசை யென்பது, 194.
மகாதேவர் இடக்கண் சந்திரன், 447. [கிரகித்தமை, 226.
மகாதேவர் இராவணனுக்கு அனுக்
மகாதேவர் உகாந்தாக்கினியில் திருமஞ்சனமாடுதல், 330, 623.
மகாதேவர் உபமன்னிய முனிவருக்குப்பாற்கடலையருளினமை, 672.
மகாதேவர் உருவம் எட்டு, 452.
மகாதேவர் ஏகமாய் நிற்றல், 408.
மகாதேவர் ஐயமுண்டு ஆலின்கீழ்த் தருமம் பணித்தல், 646. [624.
மகாதேவர்க்கு உயிர்ப்பு காற்று,
மகாதேவர்க்குத்தந்தைதாயின்மை, 300.

மகாதேவர்க்கு வில் மலை, 277, 704.
மகாதேவர்க்கே ஒற்றைச் சங்கு
உரிமை, 342. [டமை, 344.
மகாதேவர் கங்காள வேடங்கொண்
மகாதேவர் கற்கியையெய்தமை,
212.
மகாதேவர் காமனை எரித்தல், 212.
மகாதேவர் குழையில் இயலிசை
நாடகச் சங்கமிருத்தல், 714.
மகாதேவர் கூற்றை யுதைத்தது,
677. [அரியராதல், 423.
மகாதேவர் கெர்விகளுக்குத் தெரிய
மகாதேவர் கொள்ளிவாய்ப்பேயை
ஏவுதல், 660. [714.
மகாதேவர்சக்கரம் சங்காரசக்கரம்,
மகாதேவர் சகமெல்லாம் கெட்டும்
கெடாதே நிற்றல், 408.
மகாதேவர்சடை ஆகாசகங்கையை
வவ்வியது, 652.
மகாதேவர்சடை சிவந்தது, 321.
மகாதேவர் சடைநாகம் சக்கரத்தை
உண்டமை, 669.
மகாதேவர் சடையில் நாகம் பாற்
கடலை நக்கியது, 644.
மகாதேவர்சமானமிலர், 332.
மகாதேவர் சருவக்ஞரென்பது,
629. [630.
மகாதேவர் சிங்கத்தை வென்றது,
மகாதேவர் சிங்கம் கற்கி பன்றி முத
லியவற்றைவென்றமை, 719.
மகாதேவர் சிம்புளாகியது, 551,
630. [715.
மகாதேவர் சுரூவடிவு கொள்ளுதல்,
மகாதேவர்தந்திரம், 396. [226.
மகாதேவர்தம் இசைப்பாட்டறிவு,
மகாதேவர் தமக்கு உவமையாகத்
தம்மையே உடையர், 109.
மகாதேவர் தமக்கென ஒருடலும்
உடையரன்மை, 447.
மகாதேவர் தருமத்தை வாகனமாக
வுடைமை, 453.
மகாதேவர் திரிபுரங்களைஎரித்தமை,
79, 161, 225, 550, 617, 620,
628 - 9, 653, 671, 678, 696.
மகாதேவர் திருமாலுக்குச்சக்கரம்
கொடுத்தது, 714; ப. 352.
மகாதேவர் திருமுடியில் ஆமை
யோடுண்மை, 630.
மகாதேவர் திருமுடியிற் கங்கை
யைத்தரித்தல், 115.
மகாதேவர் திருமுன் வீரபத்திர
தேவர்வந்து நிற்றல், 335. [551.
மகாதேவர் தோல்பல அணிந்தமை,
மகாதேவர் நிற்குந்தன்மை, 408.
மகாதேவர் நெற்றிக்கண் நெருப்பு,
447.
மகாதேவர் நெற்றிக்கண் யோகாப்
பியாசத்தால்வந்தது, 334.[630.
மகாதேவர் பன்றியை யெய்தது,
மகாதேவர் படைக்குஉவமையா
தல், 408, 425; ப. 315.
மகாதேவர் படைக்கு ஊழிக்காலத்
துக்கடல் உவமை, 560.
மகாதேவர் பாம்புகளை ஆபரணமா
கக் கொண்டமை, 449, 654.
மகாதேவர் பாம்பை ஏவுதல், 661.
மகாதேவர் பாம்பைக் கைக்கடக
மாக இட்டது, 645. [227.
மகாதேவர் பிச்சைபுக்குண்ணல்,
மகாதேவர் பிடித்த ஆயுதங்கள்,
452. [தர், 408.
மகாதேவர் பிரமாணப் பிரமேயாகி
மகாதேவர் பிரமாவின் தலையை
வெட்டியது, 653. [மாடல்,325.
மகாதேவர் பிரளயகால தாண்டவ
மகாதேவர் புயங்களை ஏவுதல், 661.
மகாதேவர் மிடறு இசையைக்காட்
டவல்லது, 610.
மகாதேவர் மீனமெய்தது, 630.
மகாதேவர் முயலகன் முதுகிற்கா
லமைத்தல், 325. [246.
மகாதேவர் யாகத்துக்குக் கர்த்தா,
மகாதேவர் யானைத்தோலுடை
மை, 149. [681.
மகாதேவர் யானையையுரித்தமை,
மகாதேவர் ரிஷபத்தை வாகனமா
கக்கொண்டமை, 750. [து, 425.
மகாதேவர்வடிவம் உலகுபொதிவு

மகாதேவர் வாகனம் இளமை நீங்காததென்பது, 461; ப. 321.
மகாதேவர் விட்ட ரிஷபம் கருடனை அழித்தல், 648.
மகாதேவர் வில் மேரு, 161, 170, 306, 335, 714, 725.
மகாதேவர் விஷ்ணுக்களாலே இடப்பட்ட பலிகொண்டருளியது, [396.
மகாதேவர் வீரமறுதார், 109.
மகாதேவர் வேண்டியபோது லோக வத்துக்கள் வேறுபடுதல், 330.
மகாதேவருக்குக் குழை சங்கு, 714.
மகாதேவருக்கு முச்சுடரும் முக்கண்கள், 281. [330.
மகாதேவருக்கு நெருப்பு நீராதல்,
மகாதேவருக்கு வில் பிநாகம், 160.
மகாதேவரை அன்புடையார் அறிதல், 423. [அறியாமை, 423.
மகாதேவரைப் பிரமவிஷ்ணுக்கள்
மகாதேவி (மகாதேவியார்), 80, 83, 130, 177, 180, 187, 196.
மகாநகரம், 205.
மகாநாகப்படுக்கை, 149.
மகாநாகம் (மகாநாகங்கள்), 30, 52, 156, 205, 330, 645. [697.
மகாப்பிரதமாகேசுவரம் - ஒருநூல்,
மகாபசாசுகள், 113.
மகாபத்மை (மஹாபத்மை), 109.
மகாபராக்கிரமங்கள், 174.
மகாபலபராக்கிரமன், 7.
மகாபலஃ (மஹாபலஃ), 334.
மகாபற்பன், 99.
மகாபாரதம், 334, 444, 627, 791.
மகாபுண்டரீகை (மஹாபுண்டரீகை), ப. 109.
மகாபுராணங்கள் பதினெட்டு, 113.
மகாபுராணம், 18, 113.
மகாபூதம்அஞ்சு, 453, 717, 761.
மகாபோதியான அரச விருட்சம்,
மகர்மகதீர்த்தம், ப. 364. [404.
மகாமச்சியம், 72.
மகாமந்திரங்கள், 175.
மகாமாயா, ப. 293.
மகாமாயா சத்தி, 104.
மகாமார்க்கம், 7.
மகாமேரு (மகாமேருக்கள்), 108, 138, 144, 148, 156, 161, 170, 335, 348, 382, 421, 492, 663, 730.
மகாமேரு அநேககோடி, 138.
மகாமேருபர்வதம் (மகாமேரு பருவதம்), 30, 41, 43, 163.
மகாமேருபருவதத்திற் றெய்வப் பெண்கள், 41.
மகாமேரு மத்தாகக்கொள்ளப்பட்டது, 30, 227; ப. 268, 300.
மகாமேருமலை, 185.
மகாமேரு முதலான பருவதங்கள்,
மகாமேரு வில்லானது, 170. [426.
மகாமேருவின் சிகரங்களிற்றேவர் இருத்தல், 493.
மகாமேருவின் முழை, 630.
மகாமேருவுக்கு ஒப்பு கருடன், 286.
மகாமேருவை மலையரசாகக் கூறும் வழக்கு, ப. 326.
மகாரத்தினங்கள், 72.
மகாரபஞ்சகம், ப. 273.
மகாவரதன், 234.
மகாவருடம், 68.
மகாவருஷம் வருஷித்துக் காட்டைத் தளிருந்தழையுமாக்கல்,
மகாவாகனம், 72. [200.
மகாவாதம், 144, 240, 403, 725.
மகாவாதாசன், 629.
மகாவிட்டுணு (மகாவிட்டுணுக்கள்), 79, 146, 149, 239, 471.
மகாவிட்டுணுபகவானென பெரியோன், 148. [87.
மகாவிட்டுணு மோகினியானமை,
மகாவிரதிகளுடைய சாத்திரமான
மகாவிருட்சம், 49. [ஆகமம், 51.
மகாவிஷ்ணு பகவான், 734.
மகாவீரபத்திர தேவர், 334.
மகானென்னு மூலப்பிரகிருதி, 556.
மகாஹிமவான் (மஹாஹிமவான்),
மகிணர், 111. [ப. 109.
மகிதலம், 40.
மகிமை, 156.

மகிழ்நர், 33.
மகிஷம், 345.
மகிஷவதை, 132.
மகிஷாசுரமர்த்தனி, ப. 279.
மகிபதி (மகி - பூமி), 187.
மகுடம், 71.
மகேசுவரதேவர், 667.
மகேசுவரர், 12, 610.
மகேசுவரவைசேஷிகர், 183.
மகேந்திரன், ப. 303. [397, 421.
மகோததி (மகோததிகள்), 28, 31,
மகோதரம் - பெருவயிறு, 431.
மகோதரர், 138, 473; ப. 290.
மகோதை, 801; ப. 361-2.
மங்கலகாரியங்களுக்கு வாச்சியங்
மங்கலம், 74. [களை முழக்குதல், 112.
மங்கலமகள், 321.
மங்கையர்க்கரசி சமணரை யஞ்சு
தல், 204. [205-7.
மங்கையர்க்கரசி சொல்லியது,
மங்கையர்க்கரசி சோழன்மகள், 180,
185, 204, 207, 211. [199.
மங்கையர்க்கரசியார், 177, 185,
மங்கையர்க்கரசியார் ஆளுடைய
பிள்ளையாரை நமக்கரித்தது, 185.
மங்கையர்க்கரசியார் வாதிடுவதைத்
தடுத்தல், 207. [உவமை, 211.
மங்கையர்க்கரசியாருக்குப் பொன்
மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறை
யாரும் பாண்டியன் கண்களுக்கு
ஒப்பானவர், 177.
மங்கையர் கண்கள் உயிரையும்
உணர்வையும் உண்ணல், 13.
மச்சசாதி, 106. [தல், 233.
மச்சத்தை உண்டால் விரதம் அழி
மச்சராசன், 469.
மச்சாவதாரம் முந்தியது, ப. 352.
மச்சிய சுவாசம், 183. [ப. 323.
மச்சியத்துக்குச் சலம்போல, 474;
மச்சியம், 51, 72.
மச்சியராசகுலங்கள், 384.
மச்சிய ராசன், 469.
மஞ்சனச்சாலை, 379.
மஞ்சனம், 183, 330, 656.
மஞ்சனவாறு, 332.
மஞ்சாயகோல மணாளன், ப. 359.
மட்கலத்துண்ணு மக்கட் பாக்கியம்,
மட்டத்திருத்தி, ப. 355. [395.
மட்டித்து-சுழற்றி, தேய்த்து, 540,
மட்பெருங்கலம் - பூமி, 395. [554.
மடக்கு, 118.
மடந்தை, 813.
மடப்பம், 109.
மடப்பாவை, 305.
மடம்-அடியார்கள் இருக்கு மிடம்,
அறியாமை, 172, 378.
மடமருதமான், 109.
மடவாயம், 306.
மடவார் (மடவீர்), 12, 307.
மடா, 508, 766, 768.
மடிதும், 40.
மடைமாறி, ப. 269.
மடோம், 227.
மண்டபம், 810.
மண்டலங்கள், 183.
மண்டலம்-நாடு, வட்டம், 10, 22,
89, 91, 116, 157, 162, 183,
206, 338, 383, 555, 666.
மண்டி, 26, 473; ப. 323.
மண்டிலம், 187, 687.
மண்டுதல், 175, 656. [350.
மண்டை, 393, 641, 771; ப. 314,
மண்ணுங்கட்டிக்கு உள்ளங்காலை
மண்ணுவுடம்பு, 219. [ஏவுதல், 658.
மண்ணில்வந்த மணலும் பொடியும்,
405.
மண்ணின் காரியம் இரும்பு, 649.
மண்ணுணி, 649.
மண்வருஷம், 205.
மணந்தப்பாமை, 180.
மணல் பூமியணுவினால்வந்தது, 405.
மணலால் வந்ததூளி, 405.
மணற்குன்று, 6.
மணி, 22.
மணிக்கட்டு, 99.
மணிப்பிரபை, 154,
மணிமதாணி, 105.
மணிமந்திர ஔஷதம், 654.

மணிமுத்துப்பிளவு, 756.
மணிமேகலை, ப. 83, 136, 143, 258, 295, 298, 301-2, 330, 337, 361, 363.
மணிவடம், 99.
மணிவிரல், 183.
மத்தகம், 756.
மத்தசாகரேசன், 469.
மத்தம்-மத்து, மதமத்தை, 98, 277; ப. 283, 305.
மத்தியதேசம், 37.
மத்தியம்-நடு, 642.
மத்தியமம், ப. 338.
மத்தியாங்கம், ப. 243.
மத்தியான்ன ஆதித்தன், 511.
மத்தியான்னம், 164.
மத்து, 663.
மதகசம், 183.
மதகு, 3.
மதநீர் விரையேற்றல், ப. 258.
மதப்புதுத்தயிலம், 756.
மதம் - கருவம், கொள்கை, 31, 126, 131, 183, 587.
மதம்குதித்தல், 3; ப. 258. 305.
மதம் மணநாறல், 3, 273; ப. 258,
மதம் வேங்கை நாறுதல், ப. 258.
மதமத்தைப்பூ, 98. ப. 42.
மதமத்தை மதமத்தமெனவழங்கல்,
மதவாதம், 183.
மதன்கணை, 71.
மதனசமுத்திரம், 38.
மதனநாள் - கடையும் நாள், 35.
மதனர்கள் (மதனன்), 35, 38.
மதனவியசநர் - மன்மதனுலுண்டான வருத்தமுடையவர், 83.
மதனன் சிலுகு, ப. 359.
மதனன்படை, ப. 269.
மதாணி - பதக்கம், 105, 554.
மதி - இளம்பிறை, 75, 166.
மதிக்கதிர்க்குளிர், 482.
மதிக்கு மறுவாய்த்தது, 280.
மதிக்கோடு, 75. மை, 155.
மதிப்பிளவு பாம்பின் பல்லுக்கு உவ
மதிப்பு, 715.
மதியமும் ஞாயிறும், ப. 262.
மதியும் பருதியும், 158.
மதியை முதலில் வாழ்த்தியது, 9.
மதிவாழி, 9.
மதிற்காவல்கள், 17.
மதிற்புறம்பு, 172.
மது, 51, 761.
மதுகரம் - வண்டு, 33.
மதுகை, 160.
மதுச்சமுத்திரம், 121.
மதுநுரை, 443.
மதுமாரி, 68.
மதுராபுரித் திருவாலவாய், 171.
மதுராபுரிவாது, 183.
மதுரேசன்-பாண்டியன், 193.
மதுரை, 7, 182.
மதுரைக்கலம்பகம், ப. 323.
மதுரைக்காஞ்சி, 748; ப. 148, 233, 258, 260, 266, 271, 305, 313, 323, 328, 339.
மதுரையிலேழுகடல், 205.
மதுரையை யானையாய் ஒருமலை அழித்தது, 205. 171.
மதுரையை வைகை சூழ்ந்திருத்தல்,
மதுவுடனே கூழைவார்த்தல், 761.
மர்த்ரம், 76, 198, 201.
மந்த உச்ச ஸமம், 610.
மந்த ஓசை, 33; ப. 268.
மந்தம், 33.
மந்தரபருவதம் - மேருவின் வடசிகரம், 30, 341, 630.
மந்தரமலை மேருவின் கீழ்த்திசையிலுண்மை, ப. 268.
மந்தரமென்னும் சிகரம், 30.
மந்தாரச்சோலை, 68.
மந்தாரம், 68, 71.
மந்திரகாரணிகள், 593.
மந்திரங்கள், 119, 175, 201, 453.
மந்திர சக்தி, 213, 364.
மந்திரசாகை, 119, 380.
மந்திரசாதகம் பண்ணுவார், 94.
மந்திரசாதகர் இருதய கமலத்திற் றீபங்கொளுத்தல், 91.
மந்திரசாதகர் உடம்பிலுந் தலையிலும் விளக்கேற்றி யெரித்தல், 60.

மந்திரசாதகர் தலையை யரிந்து வைத்தல்,91. [வலம்வருதல்,92.
மந்திரசாதகர்தேவி கோட்டத்தை
மந்திரசாதகர் நாபிகமலத்து அக்கினிமண்டலத்தை யெழுப்பல், 91. [களைப் புகழ்தல், 67.
மந்திரசாதகர் பாரிசாதச்சோலை
மந்திரசாதகர் மந்திரத்தை உருவேற்றுதல், 51, 60, 67, 91-2, 534. [ரிதல், 91.
மந்திரசாதகர்மெய்யெரியில் நின்றெ
மந்திரசாதகர் யோகத்தால் பிராணனைப் போகாமற்றடுத்தல், 91.
மந்திரசாதனம் வல்ல யட்சரும் சித்தருமான பசாசுகள், 534.
மந்திரசித்தி, ப. 364.
மந்திரவாதம், 605 ; ப. 293.
மந்திரவாதவலி, 205.
மந்திரவாதவித்தை, 203.
மந்திரவாதவிவாதம், 169.
மந்திரவெண்ணீறு, ப. 91.
மந்திர ஸம்ஸ்காரம், 554.
மந்திரி, 179.
மந்திரி அரசனுக்குக் கண்போல்வானென்பது, ப. 294.
மந்தேகர், ப. 288.
மயானவாசி, 51.
மயானவாசினி, 54, 80.
மயித்திரியாழ்வார், 183.
மயிர்வனப்பு, 372.
மயில், 40, 114, 150, 609.
மயில் துவசம், 23, 114.
மயில் பாம்பை விழுங்குதல், 609.
மயில் மகளிருக்கு உவமை, 23.
மயில்வாகனம், 114.
மயிலைநாதருரை, ப. 287 332.
மயிற்குலம், 150.
மயூரகவி, ப. 310.
மயூரசதகம் - ஒருவடநூல், ப. 310.
மயூரவேஷம், 44.
மரக்காடு, 329.
மரக்கூட்டம், 63.
மரகதச்சோதிக்குச் சந்திரனிடத்து மறு உவமை, 280.
மரகத நிறத்துஅபயன், ப. 359.
மரகதம், 166. [280.
மரகதம்திருமால்மேனிக்கு உவமை,
மரகதம் மகளிர் உருவப்பச்சைக்கு
மரகதமலை, 543. [உவமை, 41.
மரகதமுறி - மரகதத்தின் துண்டு
மரகதமேரு, ப. 359. [கள், 41.
மரகதமேருபோல்வானை மரகதமேரு என்றது, 777.
மரகதரத்தினம், 166. [269.
மரங்களுக்கு உயிருண்மை, 38; ப.
மரச்செவி, ப. 203.
மரணவேதனை, 20. [598.
மரத்தாலமைத்த பொய்ச்சிங்கம்,
மரத்தின் வளமை, 38.
மரபு, ப. 341, 350, 354 - 6.
மரித்து - இறந்து, 629.
மருக்கணங்கள், 253.
மருங்குல், 84.
மருத்துக்கள், 253; ப. 303.
மருத்துவப்பேய், 792.
மருதேவியார், 183.
மருந்திடல், 252.
மருந்து, 792.
மருப்பு - சிகரம், 687.
மருமகள், 169.
மரூஉ, ப. 306, 346.
மரூஉச்சொல், 80.
மல்லர்க்கடந்தான், 540; ப. 331.
மல்லிஸேனதேவர், 375.
மலயசம், 666.
மலயத்துவச பாண்டியன், 8.
மலயப்பொருப்பு, 233.
மலயவதி, 8.
மலயவரையாமகளிர், 40.
மலர்வில், ப. 266.
மலருலகு, ப. 302.
மலரோன், 312.
மலைக்கவான், 540.
மலைக்குச்சிறகுண்மை, 56, 170, 366, 536, 540, 679, 749; ப.
மலைக்குவட்டிடம், 484. [274.
மலைக்கொடி பாஞ்சாலரிற் பங்கு பெற்ற பிரமச்சத்திரியர்க்குரியது, 8.

மலைகள் அணிவகுத்தல், 465.
மலைகள் எட்டு, 382, 414, 437.
மலைகள் ஏழு, 104, 404, 411, 448; ப. 331.
மலைகளில் அரசர் தங்கள்கொடிகளை எழுதுவது, ப. 259.
மலைகளின் பெயர், 527. [730.
மலைகளை அடுப்பாகக் கொள்ளல்,
மலைகளைப் பாம்புடன் பிணைத்து ஆபரணமாக இட்டுக் கொள்ளு தல், 382, 411.
மலைகளை மணிகளாகக் கோடல், 411.
மலை கற்பகவிருட்சத்திற்கு உவ
மலைச்சிலை, 337. [மை, 66.
மலைச்சிறகு, 56, 170, 366, 749.
மலைதரும் பொருள்கள், 72. [185.
மலைதோறும்சோழன்புலியெழுதல்,
மலைநாட்டிற் சொல், 212.
மலைபடுகடாம், ப. 298, 332, 339.
மலைபண்டு பிராணனுடையது, 170.
மலை பாம்பிற்கு உவமை, 133.
மலை பூதத்திற்கு உவமை, 59.
மலைமகள், 794.
மலைமத்து, 441.
மலைமரம், 360. [349.
மலைமருப்பு - கொடுமுடி, 687; ப.
மலை மாடத்திற்கு உவமை, 19.
மலை மார்பு, 5; ப. 259.
மலையச்சந்தனம், 228.
மலையடிவாரப்பாறை, 519.
மலையாழி, ப. 256. [குறிஞ்சி, 477.
மலையும் மலையைச் சார்ந்த இடமும்
மலையைக் கொடியாகவுடையான்,
மலைவில்லி, 170; ப. 258. [8.
மழவிடை, ப. 321.
மழவு, 273. [டது, 457 ; ப. 320.
மழு - கடல் ; நம்பிகாளியார் இட்
மழு இருப்புக்கட்டிபோலும் நெருப் புக்கட்டி யென்பது, 453.
மழுகி - மழுங்கி, 36; ப. 269.
மழுங்கி, 279.
மழுவாள், 443, 453, 725.
மழுவாளியார், 548.
மழுவின்சாதி, 714.
மழு வேதயாகத்திற் பிறந்தது, 714.
மழுவேந்தினுரைக் கள்ளமென்றல், 212. [ணுக்குகை, 487.
மழுவைப்பொறித்து மாகேசுவா
மழை அக்கினியால் விளைதல், 209.
மழைக்காலிருள், 429.
மழைச்சிலை, 182.
மழை செலவிற்கு, 641. [தல், 339.
மழைத்தல் - சீதலித்தல், தழைத்
மழையால் மலை களிகூரல், 206.
மழைவாழி, 9.
மற்போர், 540.
மற்ற அரசர் கொடிதாழச்சோழன் கொடி மேலே வரையப்பட்டிருத்
மறம் - வெற்றி, 462. [தல், 4.
மறமரூத ஆண் - வீரபுருஷன், 109.
மறித்தருள், 206.
மறித்திரிதல்-மீண்டுபோகை, 399.
மறிதல், 40, 527.
மறியவிட்டு, 715.
மறிவது, 651.
மறு, 280.
மறுகுவகுத்தபிரான், 802.
மறுப்பு, 138.
மறுவேறுண்ட மலைகள், 730.
மறை, 40.
மறைசையந்தாதி, ப. 202.
மறையவர் வாழி, 811.
மறையின் பொருள் மனுநீதி, 9.
மறையோரிறையோன் - பிரம
மறைவாழி, 9. [69
மன்று, 777.
மன்னர் வழிவந்த சுங்கம், 775.
மன்னவர் மன்னன், 803.
மனத்திலே யுச்சரித்தல், 201.
மனு - ஒருசோழன், மனுநீதி, ம ஷ்யசாதி, 9, 27.
மனுசரிதன், ப. 359.
மனுநீதி, 19, 27; ப. 256.
மனுமுறை, ப. 256.
மனுவாழி, 9. [தல், 53
மனுஷ்யப் பிறவியில் அறிவுண்ட
மனுஷ்யப் பெண்கள், 34, 321.
மனுஷ்யர், 235.

மனுஷ்யர் மரணமுண்டென்றபயப் படுதல், 60.
மனுஷ்யர் வரம்புடையார், 246.
மனுஷ்ய ராசாக்கள், 99.
மனுஷ்யரைப் பேய்பற்றுமை, 235.
மனுஷ்யலோகம், 60, 246, 275.
மனுஷசாதி, 9.
மனுஸ்மிருதி, 544; ப. 266.
மனை, 169. [வளென்பது, ப. 294.
மனைவி கணவனுக்குமந்திரிபோன்ற
மா - குதிரை, திருமகள், பெருமை, மகா, யானை, 154, 162, 500,
மாக்கணம், 531. [531, 533.
மாகதம் - வடமொழிச் சிதைவாகிய மொழிகளு ளொன்று, 410, 485.
மாகம் - ஆகாசம், 49.
மாகவெளி, 466.
மாகாளி - மகாகாளி, 107.
மாகேசுவரம், 38, 246.
மாகேசுவரமந்திர சக்தி, 213.
மாகேசுவரர், 194, 195, 210, 567.
மாகேசுவரர் கோபியாமை, 192.
மாகேசுவரர் பாடவும் ஆடவும் வல் லாரென்பது, 610.
மாகேசுவரனுக்குகை, 487, 687.
மாகேசுவராதிகள், 556.
மாகேந்திரம், ப. 265. [481, 561.
மாங்கிசம், 51, 127, 132-4, 406,
மாங்கிச யாகம், 666.
மாச்சரியம், 689.
மாசுண - தூளியுண்ணை, 524.
மாசுணம் - பாம்பு, 524.
மாட்டார், 630.
மாட்டி, 746.
மாடங்களுக்குச்செம்பொன்மலை
மாடப்புறு, 607. [உவமை, 19.
மாடப்புறுக்கள் கல்லையுண்ணுதல், ப. 202. [337.
மாடலம் - ஒரு பழைய தமிழ்நூல்,
மாண், 621.
மாண்மகன், 672.
மாணுக்கர், 51.
மாணி, 201.
மாணிக்கக்குழை, 116.
மாணிக்கங்களுக்கு ஆதித்தர் உவ
மாணிக்கச் சோதி, 111. [மை,416.
மாணிக்கத்திற்கு நெருப்பு உவமை,
மாணிக்கப் பெரும்பிரபை, 22. [52.
மாணிக்கம், 22, 41, 52, 72, 105, 412, 416, 554.
மாணிக்க ரத்தினமாளிகை, 183.
மாணிக்கவெயில், 36.
மாதர்-காதல், 28. [த்தல்,ப. 279.
மாதர்கள் முல்லைக்கொடியை வளர்
மாதவிக்கொடி, 76; ப. 279.
மாதா-தாய், 103.
மாதாக்கள் எழுவர், 168.
மாதிரங்கள் (மாதிரம்), 175, 255.
மாதிரவேழம், 681. [502,
மாதேவி, 103. [625; ப. 341,
மாந்தளிர்க்கு நெருப்பு உவமை,
மாந்தளிரை யணிதல், ப. 341.
மாநதி, 247, 337.
மாநாகமெட்டு, 554.
மாநாகவமளி, 111.
மாநௌவி-மாவாகியநௌவி, மான்
மாம்பூ, 71. [கன்று, 500.
மாம்பூபனிக்குக் கருகுதல், 270.
மாமடி - மனைவியைப் பெற்றவன்,
மாமடிகள், 47. [768; ப. 272.
மாமடிப்பேய், 768, 793.
மாமணிக்கஞ்சுகம், ப. 258.
மாமந்திரங்கள், 175.
மாமழைபோற்றுதும், 9.
மாமன், 187, 335.
மாமான்-மாமன், 187; ப. 296.
மாமி, 504; ப. 328.
மாமேரு, 108.
மாய்காலம், 632.
மாயச்சேல், 310.
மாயவர்கள் (மாயவன்), 342, 758.
மாயன், 718.
மாயனார் பூதனையின் ஆவியை உண் டது, 556. [604, 778.
மாயாசத்தி, 104, 168, 301, 556,
மாயாசத்தி மயக்கி வருதல், 301.
மாயாதந்திரம், 595.
மாயாதேவி, 616, 618.

மாயாதேவி தேவர்படையைக்கொன்றது, 616.
மாயிரநெடுவரை, ப. 318.
மாயிரம்-புறமானமுகம், 440.
மாயூரபுராணம், ப. 275.
மாயை, 717.
மாயையின் சக்தி, 640.
மாயோள் - அழகியவள், கரியவள், [104.
மாயோன், 711.
மார்க்கம், 7, 814.
மார்பம், 10.
மார்பு - நடுவிடம், ப. 259.
மார்வம்-மார்பு, 500; ப. 327.
மார்வு - மார்பம், ப. 175, 327.
மாரன், 25.
மாராசன், 478.
மாரி, 468.
மால்வரை, 384.
மாலதி, ப. 279.
மாலியாங்கம், ப. 243.
மாலை - பாதிராத்திரி, 155, 277.
மாலை நுரைக்குவமை, 277.
மாலையம் பொழுது, 266. [கல், 21.
மாலையும் பிறையும் காமிகளை மயக்
மாவடு, 430. [காற்று, 168.
மாவாதம் (மஹாவாதம்) - பெருங்
மாளவிகாக்கினிமித்திரம் - காளிதாசர் இயற்றிய ஒருவடமொழிநாடகநூல், ப. 266.
மாளிகை, 183, 468.
மாளிகை வாயில், 190.
மாற்றுள், ப. 275.
மாற்று அறிதல், 476.
மாறுடி, 106.
மாறுகால்ஒதி, 123.
மாறுகோள், 371.
மாறுதல் - தடுத்தல், 77; ப. 279.
மான் - குதிரை, மானென்னும் மிருகம், 495. [மை, 34.
மான்கன்றுகள் பெண்களுக்கு உவ
மான் தேவிக்கு உவமை, 109.
மான்மதம் - கத்தூரி, யானையின்
மான்மறி, 75. [மதம், 118.
மானசகோட்டகம், 309.
மானச தடாகம், 552.
மானச தீர்த்தம், 309.
மானதன், 805; ப. 362.
மான பராயணன், 805.
மானம், 537, 540, 543.
மிக்கபசி, ப. 360. [றுதல், 388.
மிகற்கைமருங்கினியற்கை தோன்
மிகுத்துச் சொல்லியது, 20.
மிசிரகேசி, 457.
மிடற்றுக்கருவி, ப. 343.
மிடற்றுப்பயன், 151.
மிடறு - மிடற்றோசை, 610.
மிடா (மிடாக்கள்)-தாழி, முகத்தற்கருவி, 126, 230, 376, 739, 749; ப. 288, 328.
மிதந்த தோல், 134.
மிதி - மிதித்தல், 525.
மிதுனம் - ஆணும்பெண்ணுமாகிய இரட்டை, 114, 151, 610.
மிர்கமதம் - கத்தூரி, 42. [35.
மிர்தமதனன் - மரித்த காமதேவன்,
மிருகங்கள் (மிருகம்), 340, 610.
மிருகசாதி, 34, 367.
மிருகத்திற்கு நாண மின்மை, 193.
மிருகம், 340.
மிருதித்த - இறந்த, 648.
மிலேச்ச கண்டம், 367.
மிலைச்சல், 624, 639.
மின், 676.
மின்மினி (மின்மினிகள்), 52, 88.
மின்மினிக்கு நெருப்புப் பொறி உவமை, 52.
மின்மினிபுற்றினின்றும்எழுதல், 52.
மின் விட்டுவிளங்கல், 84.
மின்னல் போலுங் கொடி, 182.
மின்னல் மகளிருக்கு உவமை, 84.
மினற் கொடி-மின்னற்கொடி, 182.
மீதுபோநதி, 257.
மீமாங்கிச தரிசனங்கள், 246.
மீமாங்கிசன், 183.
மீமிசை, 49.
மீளி - மகா பலபராக்கிரமன், 7.
மீனம், 30, 630. [805.
மீனவரேக விடுபடை மானதன்,

மீனவன், 805; ப. 362.
மீனவேறு, 370, 383.
மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத் திரட்டு, ப. 279.
மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், ப. [268, 272, 341.
முக்கண், 281.
முக்கண்களின் இயல்பு, 454.
முக்கண்ணினார், 461.
முக்கப்பு - சூலம், 429.
முக்கல் - உண்ணல், 358, 410, [605; ப. 311, 315.
முக்கால், 46.
முக்குடுமிச்சத்தி, 696.
முக்குடுமியெறிவேல் - சூலப்படை, [461.
முக்கோற்பகவர், ப. 313.
முகடு - உலகமுடிமுகடு, மோட்சலோகம், 108, 140, 240, 276, 437; ப. 285.
முகடுபடும் - பாழாகும், 140. [276.
முகடுவிண்டபழவண்டகோளம்,
முகநரம்பு, 610.
முகபடாம், 83.
முகபாகை - முகப்பக்கம், 3.
முகம் ஐந்து, 781.
முகமண்டலம், 10.
முகாம் - முழக்கம், 686.
முகவனசம், 92.
முகவிம்பம் - முகமண்டலம், 10.
முகித்து, ப. 255.
முகில் குருதிபெய்தமை, 733.
முகில்போலுமொலி, 530. [மை, 42.
முகில் மகளிர் அளகத்திற்கு உவ
முகில் முரசுக்கு உவமை, 530.
முகில்வண்ணன், ப. 359.
முகிலூர்தி, 193.
முகிழ்த்த, 291.
முகிழ்விரி சிறுகுழை, 141.
முகுடம் - முடியின் திறங்களிலொன்று, ப. 113.
முகுந்தன், 239, 649, 745, 757.
முகூர்த்தம், 5, 124, 165, 293, [468.
முச்சிரப்படை, 657.
முச்சுடர் முக்கண்கள், 281.
முசலம் - உலக்கை, 735.
முசி, 32.
முசுகுந்த சக்கரவர்த்தி, ப. 264.
முட்கோல், 627.
முட்ட - தாக்க, முழுவதும், 111-2, 140, 599, 642, 760; ப. [266.
முட்டவருதல், 464.
முட்டவழிய, 109.
முட்டவுமெட்டவும், 28.
முட்டைகள், ப. 319.
முடக்கு, 41.
முடப்படுத்தல், 483.
முடம், 580.
முடிக் கவர்ப்பு, 477.
முடிக்கு உறுப்பு ஐந்து, ப. 113.
முடிக்கோவை, 724.
முடிகளிலுள்ள மாணிக்கங்கள், 41.
முடிச்சுற்றுமாலை, 119; ப. 268.
முடிச்சூட்டு, 119.
முடித்தடம் - மலைக்குவட்டிடம், [484.
முடிதும், 40.
முடிபு, 189.
முடிமன்னர்கள், ப. 295.
முடிய - முழுவதும், 728.
முடியரசர்கள், ப. 340.
முடியறச் சக்தியறல், 651; ப. 345.
முடியைஉலாலாகக்கொள்ளுதல், [734.
முடிவு, 40, 124, 153.
முடுக்கு, 41, 802.
முடைகமழ்ந்து, 565.
முத்தக்கோவை, 106.
முத்தமிழ், ப. 262.
முத்தமிழ்விரகர், ப. 72.
முத்தர் (முத்தன்) - ஈசுவரன், 469, [610.
முத்தழல், 506, 586.
முத்தாரம், 280, 340.
முத்திச்சேத்திரங்கள், 38.
முத்தியின்பம், ப. 92.
முத்திரை, 51.
முத்திவழங்கும்பிரான், 610.
முத்தின்கனங்குழை, 13.
முத்து (முத்துக்கள்), 41, 72.
முத்துக்கு நட்சத்திரம்உவமை, 182.
முத்துக்குழை, 116. [491.
முத்து சுருவினிடம் உண்டாதல்,

முத்துடுப்பு - முதுமையாகிய உடும்
முத்து நிரப்பம், 344. [பு, 123.
முத்துநிரை வெண்குதிரை வரிசை
க்கு உவமை, 265. [181, 340.
முத்துப்பிறக்கும் இடங்கள் எட்டு,
முத்துப்பிறக்கும் இடங்களிற் சிறப்
புடையது கடல், ப. 295.
முத்துப் பொதி, 102. [41.
முத்து மகளிர்பற்களுக்கு உவமை,
முத்துமாலை, 182.
முத்துமாலைக்கு ஆறு உவமை, 106,
280 ; ப. 285. [மை, 182.
முத்துமாலைக்கு நட்சத்திரம் உவ
முத்து மூங்கிற்கண்ணிற் பிறத்தல்,
102. [தல், 752.
முத்து யானைக் கும்பத்தில் உண்டா
முத்தெருத்துப்பேய், 789.
முத்தெருது - முதுமையாகிய எரு
து, 461, 580, 789. [டல், 752.
முத்தைப் பாக்காகப்பேய்கள் கோ
முத்தொகைத்தழல், 696.
முத்தொள்ளாயிரம்-ஒருபழைய தமி
ழ் நூல், ப. 273, 330.
முதல் - மகாதேவர், 417. [246.
முதல் இராசராச சோழதேவர், ப.
முதல் இராசராச சோழதேவர் தஞ்
சை இராசராசேசுவரம் சமைத்
தது, ப. 358.
முதல் இராசராசன், ப. 264.
முதல்வன், 408.
முதல்வி, 321.
முதல்வியர், 168.
முதலறிகிளவி, 7. [295.
முதலி (முதலிகள்), 180, 301; ப.
முதலில்லாத்தவம், 376.
முதற்கற்பு, 119.
முதற்கின்னரராசா, 151.
முதற்குலோத்துங்க சோழதேவர்
மெய்க்கீர்த்தி, ப. 340, 350.
முதற்குலோத்துங்க சோழன், ப.
முதற்பக்கத்துப்பிறை, 128. [340.
முதற்றுசி - முன்பனட, 592.
முதன்மைச்சொல், 40, 455.
முதன்மை வாசகம், 79.
முதனிலைத்தீவகம் - ஓரணி, ௰. 337.
முதியமதி, 21. [உலர்தல், 38.
முதியமரம் மழைக்காலத்திலும்
முதுகற்குவட்டுமேலை, 467.
முதுகு, 716.
முதுகூளிகள், 729.
முதுமக்கட்சாடி, 376; ப. 312-3.
முதுமரம், 38.
முந்நரம்பு, 610.
முந்நிரை, ப. 261.
முப்பத்திரண்டுறுப்பு, 28; ப. 267.
முப்பத்துமூவர், 16, 30. [183.
முப்பத்துமூன்றுகோடிகலசங்கள்,
முப்பத்து மூன்றுகோடி தேவர்கள்,
முப்பதுநாழிகை, 124. [124.
முப்புரம், 225, 696.
மும்மதம், ப. 258.
மும்மதமானிரை, 803 ; ப. 362.
மும்மறை, ப. 313.
மும்முடிச்சோழபோசன், ப. 295.
முயலகன், 325; ப. 309. [329.
முரசிற்குமுகில்உவமை, 530 ; ப.
முரசும் சங்கும் முழங்கல், 530.
முரலுதல், 478.
முரன் - ஓரசுரன், 79.
முரனைத்திருமால் கொன்றருளிய
வரலாறு, ப. 280.
முராரி, 7, 79, 105, 644, 705.
முரிதல், 40, 705.
முரியறக்கொழித்தல், 736.
முருக்கம்பூப்போலும் அதரம், 39.
முருகக்கடவுள் சூரசங்காரம் செய்
தது, 231.
முருகக்கடவுள் சூரபன்மாவைச் சுட்
டிக் கடலைக் கலக்கியது, 777.
முருகக்கடவுள் வள்ளிநாயகியை
மணந்தது, 169. [5, 114.
முருகக்கடவுள் வாகனம் மயில்,
முருகக்கடவுளுக்குக் கொடி கோழி,
23, 150. [23, 114.
முருகக்கடவுளுக்குக் கொடி மயில்,
முருகக்கடவுளே ஞான சம்பந்த
ரென்பது, 169.

முருகவேளின் துவசமும் வாகனமும் மயில், 114; ப. 266.
முருகன், 169.
முருகு - பெருமை, 47.
முல்லை-முல்லைப்பாட்டு, முல்லைப்பூ, 54, 71, 75, 119.
முல்லைக்கொழுந்து, 75.
முல்லைச்சூட்டு, ப. 287.
முல்லைதிரிந்தபாலை, ப. 274.
முல்லைப்பூ, 71.
முல்லைமுகை நகைக்குஉவமை, 430.
முல்லையைக்கற்புக்குச்சொல்லுதல், [119.
முல்லை வல்லிசாதி, 75.
முல்லைவளர்த்தல் கற்புடைமை, 75.
முழவு, 273.
முழை, 360, 416.
முளரி, 36, 169, 221, 240; ப. [302.
முளி, 58.
முளிகூளி, 558.
முளிதல் (முளிதும்) - வெந்துபோ[தல், 40, 590.
முளிபடுமுடம்பு, 4, 740.
முற்றம், 777.
முற்று, 508; ப. 319, 357, 361.
முற்றும்மை, 546.
முற்றூட்டு, ப. 364.
முற்றெச்சம், ப. 335.
முறம், ப. 355.
முறி - தளிர், துண்டு, 41, 63, 405.
முறிதும் - விழுவேம், 40.
முறிமுறி, 386.
முறுவல், 41, 291, 797.
முறுவற்பற்கள், 41.
முறை (முறைமை), 9, 24, 138.
முறைப்பாடு, ப. 300.
முன்கைக் கடகவளையல், 645.
முன்தண்டு, 40.
முன்படை, ப. 344.
முன்றிற்கிடந்த கருங்கடல், 777.
முன்னிலை, 32.
முன்னிற்பாட்டு (முன்னைப்பாட்டு), 3, 39, 179, 198, 293.
முன்னுச்சிமயிர், ப. 266, 327.
முன்னைமேரு, 276. [471, 586.
முனிகணத்தர் (முனிகணத்தவர்),
முனிபுங்கவர் (முனிபுங்கவன்), 191, 624. [னியை விட்டமை, 63.
முனிவர்கள் ஈசுவரன் மேல் அக்
முனிவர்கள் சந்திரனைப் படைத்து
முனிவரன், 40. [விட்டது, 63.
மூக்கு, 273; ப. 305. [211; ப. 260.
மூகர் - அறியாதார், 7, 189, 204,
மூகை - படைக்கூட்டம், 621.
மூங்கிலில் தீயுண்டாதல், 304.
மூங்கிற்கண்ணில் முத்துப் பிறத்
மூங்கிற் சார்ங்கம், 745. [தல், 102.
மூட்டுவாய்க் குரல்வளை, 481.
மூதானந்தம், ப. 295.
மூதேவி, 641.
மூர்த்தம் எட்டு, 9.
மூர்த்தி - உருவுடையவர், கடவுள், 46, 271, 315, 341, 344, 452.
மூரி, 46.
மூரிக்கபாடம், 47.
மூலநாயகி, 108, 778; ப. 293.
மூலப்பிரகிருதி, 556, 646, 778;
மூலம், 408. [ப. 360.
மூலமந்திரங்கள், 201.
மூலமுதல்வன், 408.
மூலவேர், 161.
மூவகைச்செவி, ப. 203.
மூவகையியக்கம், ப. 203.
மூவர், 8, 16, 407. [புரந்தரர், 407.
மூவர் சிலர் தேவர் - பிரமாவிஷ்ணு
மூவினங்கள், ப. 326.
மூவெயில், 678.
மூளை, 561.
மூளைநெய், ப. 273. [ப. 301.
மூன்றாங்குலோத்துங்க சோழன்,
மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு ஆன், 493. [486, 743.
மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகை,
மூன்று அரணங்கள், 466.
மூன்றுதமிழ், 40.
மூன்றுதமிழுக்கும் தனித்தனியே சங்கங்கள் இருந்தமை, ப. 352.
மூன்றுதானம், 610.
மூன்றுநூறாயிரத்தறுபதினாயிரவர் (மந்தேகர்), 124.

மூன்றுவிசை, 46.
மெத்துதல் - நிரம்புதல், 653.
மெத்தென, 168.
மெத்தை, 180.
மெய்க்கீர்த்திகள், ப. 247, 340, 342, 350, 359, 362.
மெய்த்தவப்புதல்வர், 182.
மெய்த்தேர், 599.
மெய்ப்படுதல், 328.
மெய்ப்பதாகினி, 603.
மெய்ப்பதாதி, 601.
மெய்ப்பருந்து, 507.
மெய்பிறிதாகிடத்தியற்கையானது, [388.
மெய்பொய், 14.
மெய்யாயுதம், 602.
மெய்யாளி, 598.
மெய்யானை, 597.
மெய்யுடம்பு, 217.
மெய்யெரி, 91.
மெய்வாரி, 600.
மெல்லடி, 33.
மெல்லிதாக, 5.
மெலிவுசமன், 610.
மென்கணம், ப. 337.
மென்பாலை, 55; ப. 274.
மென்பாலைக்குத் தெய்வம் ஆதித் [தன், 55.
மேகங்கள் கடலை உண்ணுதல், 679.
மேகங்கள் மலைகளை இடியால் வெட்டுதல், 464.
மேகங்களுக்கு யானை உவமை, 105.
மேகசலங்கள், 115.
மேகத்திற்குக்கடல் உவமை, 255.
மேகத்தைத்தொடர் கொளுவியது, [174.
மேகப்பந்தல், 182.
மேகபதம், 510.
மேகம் ஏழு, 105, 145.
மேகம் செலவுக்கு உவமை, 702; ப. 350.
மேகம் திருமால்மேனிக்கு உவமை, [415.
மேகம் மேய்தல், 421; ப. 316.
மேகராசி, 643.
மேகலாபாரம், 111, 502.
மேகலாரவம், 33.
மேகவர்ண மகாவிஷ்ணு, 239.
மேகவெள்ளம், 652.
மேதை, 593; ப. 317.
மேய்தல், 421, 542.
மேரு (மேருகிரி, மேருப்பொருப்பு, மேருபருவதம்), 40, 138, 144, 156, 254, 272, 276, 279, 286, 306, 426, 461, 469.
மேரு கருடனுக்கு உவமை, 286; [ப. 306.
மேருகிரிச்சிகரம், 286.
மேருதரன், 725.
மேருமந்தரபுராணம், ப. 265.
மேரு லோகங்களைக் கோத்துக்கொ [ண்டுகாத்தல், 161.
மேருவரை, 720.
மேருவரை யரமகளிர் கடைதிறப்பு, [41; ப. 270.
மேருவில்லி, 379.
மேருவின் சிகரங்களாகிய எட்டு மலைகள், 382. [108.
மேருவினிடைக்கட்டு சுவர்க்கம்,
மேருவை ஆதித்திய சந்திரர் வலம் வருதல், 43.
மேருவை ஈசுவரன் வில்லாகக்கொ [ண்டது, 43.
மேருவை மத்தாகக்கொண்டது, [663; ப. 268.
மேல்-வித்தை, 545.
மேலேழுநிலை, 137.
மேலேழுலோகம், 137.
மேலைச் சமுத்திரம், 124.
மேலைநாகர், 510.
மேலையெயிறு, 56.
மேற்கறுதி, 124.
மேற்கோட்செய்யுள், ப. 320.
மேற்கோள் காட்டுதல், 550. [7.
மேற்றிசை மதுரை - மேல்மதுரை,
மைத்திரம், 75; ப. 279.
மைந்து, 71, 761.
மைநாகம் மரகதமலை யென்பது, 543; ப. 185.
மைநாகமலை இந்திரனுக்கு அஞ்சி [ஒளித்தது, 543.
மைவகை நெறிந்த கூந்தல், 794.
மோக்கல்-உண்ணல், ப. 315.
மொகுமொகென்று, 90; ப. 282.
மொட்டிப்ப, 36.
மொட்டு (மொட்டுக்கள்), 76, 744.
மொய்ம்பன், 238.
மொய்ம்பு-வலி, 566.

மொழிக்கு முதலாகா எழுத்து,
மொழிமாற்று, 477. [433.
மொழிமாறிக் கூட்டுதல், 405.
மோகம், 39, 60, 129, 281.
மோகமோகினிகள், 593.
மோகவதைப்பரணி, ப. 98, 214,
282-3, 287, 354, 357.
மோகிப்ப, 40. [230, 593; ப. 280.
மோகினிகள் (மோகினி), 87, 107,
மோங்கில் - ஒருவகை மீன், 584.
மோசிகை, ப. 317.
மோட்சம் (மோட்சத்தலம், மோட்ச லோகம்), 108, 140, 352-3, 437.
மோடி - எல்லாரையும் பெற்றவயிற்றை யுடையவள், காளி, பெருமையை யுடையவள், 48, 241.
மோடியுறையுங்காடு, 48.
மோடு-பெருமை, வயிறு, 241.
மோத்தை- ஆடு, 47, 797.
மோதிரம், 595.
மோலி, 107, 111, 699.
மௌலி, 741.
மௌவல், ப. 279.
மௌனஞானிகள், 593.
யக்கிஞமூர்த்தி (யக்யமூர்த்தி), 46,
யக்கிஞவிநாசம், 45. [344.
யக்கியாகுதி, 46.
யக்ஞக்ஷேத்திரம், 703.
யசமான விமானம், 706.
யஞ்ஞன் (யஞ்ஞர்), 302, 344.
யஞ்ஞன் இரையாசையால் வந்தது,
யஞ்ஞா, 302. [302.
யஞ்ஞாலயம், 419.
யட்சம் - நாய், மந்திரம், 534.
யட்சர், 367, 534.
யட்சவாசம் - ஆல், 534.
யட்சேபம், 534.
யந்த்ரசாபம், 643. [201, 695.
யந்த்ரம் (யந்த்ரங்கள்), 175, 198,
யந்திரங்கள் வரைந்து குளிகை செய்
யமதண்டம், 447, 714. [தல், 175.
யமதூதி, 155; ப. 291.
யமராசர்பலர், 345.
யமராசன், 444, 463, 496, 714,
783. [டா லெற்றுதல், 444.
யமராசன் அண்டங்களை ஒரு தண்
யமராசன்கொடி எருமைப்போத்து,
யமன், 463; ப. 291, 319. [490.
யமன் இறைவன் உதைக்க உதைக்க வீழ்தல், 345.
யமன் ஊர்தி எருமைக்கடா, 345.
யமுனை, 31. [684.
யயமானன், 723.
யவன், ப. 179. [347.
யவனதேசத்துக் குதிரைகள், ப.
யவையென்னும் ஆரியச்சொல்,
யாகசம்மினிகள், 593. [521.
யாகசாலை, 242, 470, 723, 748.
யாகத்தம்பம், 505.
யாகத்தானம், 247.
யாகத்திற்பாண், 507.
யாகத்துக்குக் கர்த்தா, 246.
யாகத்துக்குச் செய்த பருந்து, 507.
யாகநாயகர், 779.
யாகப்பிறையான், ப. 276.
யாகபலம், 455, 727.
யாகபன்னி, 504.
யாகம், 296, 352, 666, 714.
யாகம் புரிபவர்கள், ப. 363.
யாகவிபாகம், 248.
யாதவர் கோனம்பிகாளி, ப. 320.
யாதுக்கள் - ஒருவகைஅசுரர், 348.
யாதுதானர், 348.
யாதும் - சிறிதும், ப. 303. [327.
யாப்பருங்கலக்காரிகை, ப. 322,
யாப்பருங்கலவிருத்தி, ப. 267.
யாப்பினங்கம், ப. 334. [136.
யாமளங்கள் தேவியைப் புகழ்தல்,
யாமளங்களின்வகை, 113; ப. 50.
யாமளசாத்திரம் - தேவியைப்பற்றிச் சொல்லும் ஒருநூல், 136.
யாமளசாத்திர மந்திரசாதகர் - யாமளாகமத்தின்படி மந்த்ரபுரஸ்ஸரணம் செய்பவர்கள், 67, 91.
யாமளத்தில் தூபத்திரவியங்கள் கூறப்படுதல், 112. [ருத்தல், 534.
யாமளத்திற்சித்தர்கள் கூறப்பட்டி

யாமளபுராதனர், 432. [136, 534.
யாமளம் - ஒருநூல், 112 - 3, 117,
யாமளருபதேசம் - ஒருநூல், 168.
யாமளாக்கினி, 666.
யாமளாகமத்தின் வழியொழுகும்
பெரியோர், ப. 273.
யாமளாசாரியர், 51.
யாய், 297.
யாவனம், 665.
யாழ், 533; ப. 330. [ப. 338.
யாழாலும் மிடற்றாலும் வளைத்தல்,
யாளி, 359, 465, 594, 598.
யாளிமுகப் பூதகணத்தின் செயல்,
யாளிமுகப்பூதங்கள், ப. 325. [495.
யாளி யானையின்கொம்பிற்குருகு
தின்கை பண்பு, 496.
யாளியூர்தி, 7-9.
யாளி யேறு, 106.
யானை எட்டு, 546. [மை, 481.
யானைக்கழுத்தை அறக்கடித்தலரு
யானைக்குக் கையும் மூக்கும் ஒன்று,
273.
யானைக்குந் தேவர்க்கும் தமப்பன்
பிரமன், 486. [கள் எழு, 118.
யானைக்கு மதம் உண்டாகும் இடங்
யானைக்குமலை உவமை, 255, 735,
யானைக்கூடம், 105. [739.
யானைக்கொடி, 8.
யானைக்கொம்பை உலக்கையாகக்
கொள்ளல், 735; ப. 354.
யானைகளின் வயிறுகளை மிடாக்க
ளாக்குதல், 759. [105.
யானைகளுக்குப் பாற்கடல் உவமை,
யானைச் செவிகளைச் சுளகாகப்பேய்
கள் கொள்ளல், 732; ப 355.
யானைத்தலைகளில் உலைவைத்தல்,
747. [யாகக் கொள்ளல், 739.
யானைத்துதிக்கைகளைத் துருத்தி
யானைப்பந்தி, 497.
யானைமத்தகத்தில் முத்துண்டா
தல், 756; ப. 356.
யானைமதம் மணம்வீசல், 3, 118.
யானைமலை, 205, 218; ப. 71.
யானைமீன், 384.
யானை மேகங்களுக்கு உவமை, 105
யானைமேற் கொள்ளல், 170.
யானை யாளி, 594. [உவமை, 273.
யானையின் கும்பத்திற்குக் குடம்
யானையின் கொம்பிற் குருகு, 496.
யானையைப் பாம்பு உண்ணல், 205,
543; ப. 298, 332.
யானையை விழுங்கும் மீன், 384.
யானைவயிற்றைத் தாழியாகக்
யானைவாரி, 359. [கோடல், 730.
யுகம், 148, 412. [596.
யுகாந்தங்கள் (யுகாந்தம்), 145, 149,
யுகாந்தவெள்ளம், 149.
யுகாந்தாக்கினி (யுகாந்தகாலத்திலக்
கினி), 67, 143, 457, 656.
யுகாந்தாக்கினியில் மகாதேவர் திரு
மஞ்சனமாடல், 656.
யுத்தத்துக்குரிய பெயர், 470.
யுத்தி, 364. [426.
யுத்தோன்முக உச்சாக பரவசர்,
யுத்தோன்முகன், 228, 469.
யூதநாயகர், 609.
யூதபதிகள், 473, 511, 609.
யூதம் - பெரும்படை, 56, 509.
யூபத்தம்பம், ப. 328.
யூபதண்டு - யாகத்தம்பம், 505.
யோகசுர்த்தரி, 56.
யோகஞ்செய்தல், 630.
யோகநிட்டை, 95.
யோகநித்திரை, 148, 777.
யோகபட்சசாத்திரங்கள், 334.
யோகம் (யோகங்கள்), 334, 454,
552, 593, 791. [605.
யோகமணிமாலையில் பாலக்கிரியை,
யோகமுதலிறைவி, 56.
யோகயாமளம், 136.
யோகயோகினிகள், 593.
யோகாக்கினி, 93.
யோகாங்கத்தாற் பிராணனைப்
போகாமற்றடுத்தல், 91.
யோகாஞ்ஞபதம், 791. [னம், 334.
யோகாப்பியாசத்தால் வந்ததிருநய
யோகி போகி, 710.

யோகினிகணத்தார் சுஅ கோடிய ரென்பது, ப. 317.
யோகினிகள் (யோகினிப் பெண்கள்), 87, 90, 95, 433, 593, 753, 791; ப. 317.
யோகினிகள் எழுவர், ப. 281.
யோகினிகள் ஒன்பதின்மர், ப. 281.
யோகினிகள் பன்னிருவர், ப. 317.
யோகினிப்பெண்கள் தேவிகோயிலில் நிட்டைபண்ணல், 95.
யோசனை, 372.
யௌவனவளமை, 39.
ரகிதம், 8, 408. [யார், 211.
ரகும்ரபிற்பொன் - மங்கையர்க்கரசி
ரசதக்குன்றவர், 291.
ரசதமலை, 43.
ரசம், 477.
ரஞ்சிதம், 31.
ரட்சாமூர்த்தி, 271; ப. 305.
ரட்சித்தல், 78, 341.
ரட்சிப்பாராக, 8.
ரட்சை - காவல், 9, 137, 468.
ரட்டம், 100.
ரத்தங்கள், 348.
ரத்தவருஷம், 737.
ரத்நவிதம், 73.
ரத்னங்கள், 314.
ரதநேமி, 707.
ரம்பை, 80.
ரமித்தல், 327.
ரவி (ரவிகள்), 29, 43, 124, 164, 417, 434, 460, 495, 717.
ரவிகிரணம், 31.
ரவிமுன்பனி, 446.
ரவிவாழி, 9. [ஞ்கை, 566.
ரஸவிசேஷத்தால் இரும்பு பொன்
ராகவவங்கிசம் (ஸ்ரீ), 211.
ராகினி, ப. 281.
ராகு, 637, 726.
ராகுகேதுக்கள், 555.
ராச்சியம், 40, 533.
ராசகுலங்கள், 383.
ராசசிங்கங்கள், 79, 465.
ராசபரிச்சின்னங்கள், 638.
ராசர், 345, 445. [777; ப. 358.
ராசராசதேவர் (ராஜராஜதேவர்),
ராசராசபுரி, 17, 19; ப. 264.
ராசராசபுரேசர், 246.
ராசராசன் கைவாள், 549.
ராசராசனுடைய நாயகன், 21.
ராசாக்கினை, 780.
ராசி, 24, 501.
ராசி பன்னிரண்டு, 706.
ராசேந்திரன், 634.
ராட்டிரம் - தேசம், 4.
ராத்திரி, 155.
ராமசராக்கினி, 67. [444.
ராமாயணம் - ராமாயணப்போர்,
ராஷ்டிர கூடத்தரசன், ப. 359.
ரிஷபத்துவசவர்ணம், 635.
ரிஷபதேவர், 195. [689.
ரிஷபவாகனம் தருமரூபமென்பது,
ரிஷிகள் (ரிஷி), 39, 40, 191, 248, 350, 446, 472, 779.
ரிஷிகளாலே சாபப்படுவார் வசுக்க
ருக்மி, ப. 109. [ள், 483.
ருசி-இந்திரனுக்கு ஊர்வசி முதலாயினரிடத்துப் பிறந்த மக்களுள் ஒருவன், 470.
ருசிதன் - இந்திரனுக்கு ஊர்வசி முதலாயினரிடத்துப் பிறந்த மக்களுள் ஒருவன், 470.
ருத்திரர் (ருத்திரன்), 16, 113, 138, 251, 353, 443, 761.
ருத்திரலோகத்தார், 354.
ருத்திரலோகம், 333, 353.
ரூபச்சாயை, 38.
ரூபசவுந்தரியசௌபாக்கியங்கள், 34.
ரூபன், 406.
ரூபாவதாரம் - ஒருவடமொழி வியாகரணநூல், 154; ப. 291.
ரேகைக்கீற்றுப்புரை, 699.
ரோமபுளகிதம், 593.
லச்சித்தல் (லச்சித்து), 326, 645.
லட்சுமி, 38, 309.
லலிதாஸஹஸ்ரநாமம், ப. 279, 284, 293, 316-7, 336, 360.

லவணசமுத்திரத்தில் அமுது கடை
ந்தது, 284, 633. [633.
லவணசமுத்திரம், 28, 284, 493,
லவணம், 103.
லக்ஷ்மியோகினி, ப. 317.
லக்ஷ்மீதரர் வியாக்கியானம், ப. 317.
லாகினி, ப. 281.
லாஞ்சனை, 8.
லிங்கபுராணம், 340; ப. 310.
லோகபாலர், 17, 249, 468.
லோகம் (லோகங்கள்)-உலகம், பார்
க்கப்படுவது, 2, 15, 28, 38, 43,
94, 104, 139, 301, 310, 422,
லோகயுகாந்தம், 149. [486, 566.
லோகரட்சை, 468.
லோகவத்துக்களெல்லாம் பஞ்சபூத
சமவாயம், 452.
லோகாக்கிரசித்தர், 352.
லோகாக்கிரம், ப. 311.
லோகாயதம், 378.
லோகாயதன், 183.
வகிர், 165.
வகிர்ப்பிளப்பு, 155.
வகை - சொல்லுதல், 455; ப. 320.
வங்கிச சுத்தம், 30.
வங்கிசத்தாழ்வு, 230.
வங்கிசம், 7, 162, 179, 187, 196,
211, 411, 635.
வங்கிசோற்பவர், 179.
வச்சலப்பிராட்டி, 294; ப. 306.
வச்சிர சரீரம், 547.
வச்சிரத்தடக்கை, ப. 90.
வச்சிரநாயகமாலை, 280; ப. 303.
வச்சிரப்படை, 657. [453.
வச்சிரம் (வச்சிராயுதம்), 101, 280,
வச்ரகாயம் - ஒருமருந்து, 547.
வச்ரபாணி (வச்சிரபாணி) - இந்திர
னுக்குரிய யுத்தசமயப் பெயர்,
435, 470, 653.
வச்ரமாலை, 257; ப. 303.
வசந்தன் - இந்திரனுக்குச் சசிதேவி
யிடத்திற் பிறந்த மக்களுள் ஒரு
வசவுகள், 190. [வன், 470.
வசனம், 204.
வசிட்டன், 488, 504.
வசுக்கள் ரிஷிகளாற் சாபமுற்றது,
வஞ்சப்பெண், 556. [483.
வஞ்சி, ப. 361-2.
வஞ்சிசூடுதல், 231; ப. 301.
வஞ்சிப்பான் பொருட்டு, 630.
வஞ்சியன், ப. 256.
வஞ்சியின் வாகைபுனைந்தவன், 800.
வட்டணைக் கிடுகு, 101, 516.
வட்டம் - தேருருளை, வளைவு, 96,
101, 160, 268, 606, 615, 626.
வட்டில், 760; ப. 357.
வடகீழ்த்திசை வானவன், 689.
வடசேடி, ப. 265.
வடசேடி தென்சேடியென்னும்
வெள்ளியம்பெருமலை, 19, 371.
வடசொல், 162.
வடசொல்லின் திரிபு, ப. 322.
வடசொற்சிதைவு, ப. 315, 320,
வடபகீரதி, 31. [322.
வடம் - மாலை, 99, 340.
வடமொழி, ப. 343.
வடமொழிச்சுலோகம், 334.
வடமொழி நிகண்டு, ப. 156.
வடமொழி முடிவு, ப. 346.
வடமொழி வைத்திய நூல், ப. 330.
வடவரை யரமகளிர், 43.
வடவாமுகாக்கினி, 67, 81, 155,
379, 400, 403, 408, 469, 475,
வடவாறு, 7. [587, 696.
வடவானலம், 408, 438.
வடவிருட்சம் - ஆல், 139, 147,
வடவு - மெலிவு, 557. [153, 404.
வடவைக்கனல், 693.
வடவைத்தீ, 475; ப. 360.
வடிம்பு, 93.
வடிவுடைய நங்கை, 292.
வடுப்பகவு, 430.
வடுவென்னும் பலபொருளொரு
வண்ணம், 160. [சொல், 430.
வத்துக்கள் (வஸ்துக்கள்), 28, 73,
110, 148, 330, 452 - 3, 468,
473 - 4, 524, 717.
வதனபாகம் - முகபாகம், 106.

வதனம், 36.
வதுவை, 169.
வதை, 132, 505.
வம்சப்பட்டம், ப. 362.
வயப்பொறை, 156.
வயாந்தகன் - இந்திரனுக்குச் சசி
தேவியிடத்திற் பிறந்த மக்களுள்
வயிரக்கால், 268. [ஒருவன், 470.
வயிரச்சாணை, 280.
வயிரத்தேர், 268. [41.
வயிரத்தைப் பதம்செய்தலருமை,
வயிரம் தன்னையும் ஏனை இரத்தினங்
களையும் சாணைபிடித்தற்குரியது,
ப. 112. [மை, 41.
வயிரம் மங்கையர் மனத்திற்கு உவ
வயிரம் வலாசுரன் எலும்பு, 280.
வயிரமாலைக்குச் சோதிச்சக்கரம்
உவமை, 254. [ப. 264.
வயிரமேக விருத்தி - ஒருநூல், 16;
வயிரமேகன், ப. 264.
வயிரமேகன் வாய்க்கால், ப. 264.
வயிரவூசி, ப. 112.
வயிராகரக்குன்று, 547.
வயிராகரம், ப. 362.
வயிற்றுத்தீ(வயிற்றெரி), 568, 786.
வயிறு - நடுவிடம், 57; ப. 274.
வர்க்கம், 98, 102, 467, 469.
வர்க்கலோக கோடி, 469.
வர்ணம், 635.
வரங்கிடக்க, 777.
வரசைவம், 194.
வரதன் - வரத்தைத் தருபவன், 40.
வரம்பு கோலுவார், 13.
வராசராசன், 549, 812; ப. 363.
வரன், 16, 40.
வராகமான், 340.
வராக வுரு, 722.
வராமிர்த சீகரம், 284.
வராமிர்தம், 35.
வரிட்டம்(வரிஷ்டம்)-மிகவும் உயர்ந்
தது, 15, 35, 74, 110, 284.
வரிட்டமங்கலம், 74.
வருடம்(வருஷம்) - மழை, 9, 68,
115, 205, 468, 737.
வருடிக்க, 68. [456, 469, 600.
வருணராசன், 40, 67, 149, 193,
வருணன், 94, 277, 786; ப. 267.
வருணன் கைகளைத்தளைத்தது, 491.
வருணன் பாசமுடையானென்பது,
491, 786; ப. 326, 360. [491.
வருணன் வாகனத்தைக் கடித்தது,
வருணன் வாகனம் மகரம், 686.
வருணன் வாகனம் முகில், 193.
வருணனுக்கு உஷ்ணம் செய்யும் அக்
கினிகள் ஆறு, 67. [498.
வருணனுக்கு வாகனம் சுறு, 456,
வருஷாகாலம், 38, 93, 386.
வரைக்குவேந்து - மேரு, ப. 326.
வரைநேமி - சக்கரவாள பருவதம்,
வரையரமகளிர், 37, 40-43. [85.
வரையாழி, 6.
வரோதயன், 803; ப. 362.
வல்லபம், 215, 350.
வல்லபன், ப. 253.
வல்லபிரான், 801.
வல்லமணீர், 193.
வல்லவன், 237, 657, 801.
வல்லான், 774; ப. 98.
வல்லி, 42, 207, 220.
வல்லி சசியாதிகள், 655.
வல்லிசாதி, 11, 38, 42, 75-7, 169.
வல்லிசாதி முல்லைப்பூ, 119.
வல்லி நிமிர்ந்தயானை, 39.
வல்லெழுத்தாறும் மொழிக்கிறுதி
யில் வாராமை, 124.
வல்லெழுத்துறழ்ச்சி, 444.
வல்லை யாதவர்கோனம்பிகாளி-ஒரு
வலநேமி, 2. [புலவர், ப. 320.
வலம்புரி, 72, 397.
வலம்புரிமுத்து, 41.
வலம்வருதல், 321.
வலாசுரன் எலும்பு வயிரம், 280.
வலி, 55, 205.
வலிபட்டன - மாறுபட்டன, 317.
வலிமுகம், ப. 308.
வலிவு மெலிவுசமன், 610.
வலையம் - வட்டம், 521.
வலையவாளரா, 111.

வலையுள் அகப்பட்ட மச்சியசாதி, 444. [325.
வழக்கு, 295, 601, 746; ப. 319,
வழக்கு முடிவு, 156.
வழித்தோரணம், 182.
வழிவழி யடிமை, 308.
வழு, 7.
வழுதி, 215.
வழுவழுத்து, 90.
வள்ளம், 2.
வள்ளி, 169.
வள்ளிகணவன், 170.
வளமை, 39.
வளர்தல், 286.
வளர்பிறை, 21.
வளர்வது தேய்வது, 158.
வளாகம், 424; ப. 316.
வளை, 174, 285, 462, 724.
வளைந்துகொண்டது - வெளவியது,
வளையம், 111. [652.
வளையல், 645.
வளையாபதி - ஐம்பெருங்காப்பியங் களுளொன்று, 425; ப. 270.
வற்றுதகாவிரி, 812; ப. 363.
வறந்த (வறந்து), 49, 233.
வறிதியம்ப, 133.
வறுங்கண், 44; ப. 271.
வன்கணம், ப. 258.
வன்பாலை, 55; ப. 274.
வன்பாலைக்குத் தெய்வம் பரமேசு
வன்மான் - சிங்கம், 76. [வரி, 55.
வன்மானுகைத்த கொடி-துர்க்கை,
வன்னம்-நிறம், 702. [76.
வனசம் - தாமரை, 92.
வனதுர்க்கம் - காட்டரண், 466.
வனதுர்க்காதேவி, 54.
வனமலர், 115.
வஸ்திராங்கம், ப. 243.
வாக்கியம், 189, 664.
வாக்கு, 301, 377.
வாகடம், 553.
வாகனம், 44, 114, 359, 380, 453,
வாகுவலயம், 106, 341. [478.
வாகை, 800; ப. 361.
வாச்சியங்கள், 112.
வாச்சியாயன சூத்திரம், ப. 207.
வாசகம், 40, 79.
வாசத்தானம், 474.
வாசவன், 182, 455, 470-71, 651.
வாசவன் குயிலானது, 44.
வாசவாய், 110.
வாசி - குதிரை, சொல்வது, வசிப்பது, வேறுபாடு, 73, 119, 447;
வாசிவாரியர்கள், 263. [ப. 295.
வாசினி - வசிப்பவள், 54, 80.
வாசுகி, 30, 99, 227, 347.
வாட்போக்கி-ஒருசிவஸ்தலம், ப. 70.
வாடாமாலை, 562.
வாடையும் தென்றலும் சாமரையாகக்கூறப்படுதல், 157, 339; ப.
வாணள், 4, 167. [291.
வாணியன் தாதன்-கம்பர் காலத்தில் இருந்த ஒருபுலவர், ப. 278.
வாணுதல், 278.
வாதக்கோட்டி, 667. [266.
வாதம்-காற்று, தருக்கம், 144, 183,
வாதராசன், 149, 439, 458.
வாதாசனம் - பாம்பு, ப. 347.
வாதுகளம், 211.
வாதுசெய்த வாரணம், 172; ப. 71.
வாதுளம் (வாதுளாகமம்), 245,
வாமத்தார், 78. [630.
வாமபாகம், 48.
வாமமதத்தினர், ப. 273.
வாமமார்க்கப் பெண்கள் நறவுண்ணுதல், 24.
வாமமார்க்கம், 24; ப. 278.
வாமனம், 118.
வாமனன், 406. [உமிழ்தல், 548.
வாமிகள் சுரையை வாயிற்கொண்டு
வாய் - இடம், 532.
வாய்க்கரிசி, ப. 274. [ப. 274.
வாய்ப்பலிக்குக்கொட்டும் பறை, 53;
வாய்விடும், 134.
வாயலகு, ப. 339.
வாயின் மாடத்திருமுற்றம், 243.
வாயு, 94, 450, 787.
வாயு ஈசுவரன், 761.

வாயுசகாயன், ப. 335. [ப. 349.
வாயுவிற்குக்கலைமான்வாகனம்,687;
வாயை முகமென்னல், ப. 262.
வார் - கச்சு, 32.
வார்த்தை, 401.
வார்த்தைக்கீர்த்தி, 111.
வாரணங்கள், 531.
வாரணசி (ஸ்ரீகாசி), 188.
வாராமரபின வரக்கூறுதல், 464.
வாராய், 215.
வாரி - கடல், சலம், 67, 522.
வாரிசம் - செந்தாமரை, 67.
வாரிசாலயன் - வருணன், 67.
வாரிதியேழு, 269.
வாருதல், 103.
வாலவாய் - மதுரை, 171; ப. 71.
வாலியமயில், 150.
வாவி, 312.
வாழ்க்கைப்படாதார், 350.
வாழி, 9, 206.
வாள் - ஆயுதம், கூர்மை, சோதி, வார்த்தை, 105, 111, 154, 162, 285, 401, 724.
வாள் மகளிர் விழிக்கு உவமை, 713.
வாளடவி - ஆயுதவனம், 401.
வாளமர், 90.
வாளரா, 111.
வாளாற் கூருக்கல், 225.
வாளி: இஃது ஈறுதிரிந்தபெயர், 2;
வாளியார், 548. [ப. 258.
வாளின்வனம், ப. 314.
வாளெறிந்த வாயினூடு புத்தன் பால் சுரந்தது, 377. [சொல், 401.
வாளென்பது பல பொருளொரு
வாளேறு - ஒளியை வீசுதல், 105.
வான் - தேவர்கள், 669.
வான்சிறப்பென்னு மதிகாரம், 9.
வானநாடியர், 80. [ணுதல், 606.
வானம்பாடிப்புள் மேகத்தை யுண்
வானமண்டல வரவுடையார், 183.
வானமீனின் நிரை, 346.
வானயாறு, 388.
வான்வன், 689.
வானவாத சித்தாந்தம், 183.
வானவில் இந்திரவில்லிற்கு உவமை, 258.
வானவில் இரண்டு, 160; ப. 344.
வானவில் தேவிவில்லுக்கு உவமை,
வானவேறு, 383. [160.
வானேறு, 453.
வானோர்களைகண், 301.
வாஸுபூஜ்யதேவர், 375.
வி - அழகு, 506.
விக்கிரமசோழதேவர்,776; ப. 247.
விக்கிரமசோழதேவர் மெய்க்கீர்த்தி, ப. 362.
விக்கிரமசோழன், ப. 248.
விக்கிரமசோழனுலா, ப. 175, 247, 262, 277, 280, 302, 313, 347, 363.
விக்கினதற்குப் பரிகாரமாக உடம்பை அசக்கிக்கொடுத்தல், 410.
விக்கிரம பாண்டீஸ்வரமுடைய நாய
விக்ரமம், 215. [னர், ப. 344.
விக்ரமன், 611.
விக்ரமாயுதம், 611.
விகற்பு - விகற்பம், 16.
விகாரகாரியம், 611.
விகாரம், 13, 433, 561, 696.
விச்சிரவமுனிவர், ப. 321.
விச்சைக்கொற்ற விஞ்சையர், 537.
விசயை, 168.
விசாலம், 41, 467.
விசி, 32, 468.
விசித்தன்-இந்திரனுக்குச் சசிதேவியிடத்திற் பிறந்த மக்களுள் ஒரு
விசித்திரக்குழை, 36. [வன், 470.
விசித்ராகர்ணர் (விசித்திரகர்ணர்), 334, 473; ப. 290.
விசுத்திசக்கரம், ப. 316.
விசும்பாளர், 352.
விசும்புவில், 23. [நூல், ப. 316.
விசுவசாரதந்திரம் - ஒருவடமொழி
விசுவதேவர், 253; ப. 303.
விசுவதேவர் பிராமணர் பூசைக்கு
விசுவரூபி, 457. [முற்படல், 253.
விசுவேசுவரி, 138.
விசேஷப் பிரபாவம், 120.

விசேஷம், 395, 566.
விசை, 46, 108.
விஞ்சைமன்னர், 371.
விஞ்சையர், 98.
விட்டருளுதல், 172.
விட்டுணு (விட்டுணுக்கள்), 10, 16, 20, 46, 79, 113, 138, 148, 160, 183.
விட்டுணு சக்தி, 73, 111.
விட்டுணு சமயகர்த்தா, 183.
விட்டுணுபகவான், 150.
விட்டுணு புரந்தராதிகள், 77.
விட்டுணு புராணம், 113.
விட்டுவிளங்கும் மின்னொளி, 88.
விட்டேறு - ஓராயுதம், 569.
விடபம் - மரக்கிளை, ப. 320.
விடபி, ப. 320.
விடர், 416.
விடவி - மரம், 458.
விடாய்த்தல், 395.
விடாயாற்றிமலை, 419.
விடுகை - வீசுகை, 413.
விடுத்தல் - உத்தரங் கூறுதல், 596.
விடேீர், 310.
விடைக்கழி - திருவிடைக்கழி, ப. [70.
விடைகொள்ளல், 288, 799.
விடையோன், 728.
விடைவெல்கொடி, ப. 261.
விண்ணப்பம், 138, 169, 186, 307.
விண்ணவர்பதியொருவர், 667.
விண்ணவர் வெந்தமை, 576.
விண்முதலைம்பூதம், 113.
வித்தியாதர சக்கரவர்த்திகள், 545.
வித்தியாதரமகளிர், 19.
வித்தியாதரயானைகள், 481.
வித்தியாதரர், 367; ப. 337.
வித்தியாதர ராசாக்கள், 532.
வித்தியாதரலோகம், 19, 532-3.
வித்தியாதரலோகம் நாயகமில்லாதது, 371.
வித்தியாதர வொழுக்கம், 19.
வித்தியாதரன், 8.
வித்தியா விநோதம், 19.
வித்தை, 203.
வித்யாயோகினி, ப. 317.
விதம் - வேறுகூறுபடுதல், 506.
விதி - 451.
விதிர்ப்பு, ப. 72. [312.
விதூஷகதூஷண நாதர், 365; ப.
விதூஷகர், 549.
விதைக்கும், 726.
விந்தத்தடவி, ப. 276.
விந்தபர்வதம், 40, 539.
விந்தம், ப. 91.
விந்தவனம், 62.
விந்தாடவி வெந்தது, 62.
விந்து, 791.
விநாசம், 44.
விநாயகக்கடவுள், 3; ப. 261, 300.
விநாயகபுராணம், ப. 105, 116.
விநியோகம், ப. 269.
விபஞ்சி - யாழ், 533.
விபரீதம், 454.
விபரீதமந்திர ஓலைகள், 212.
விபரீதாலங்காரம், 21.
விபவம், 179; ப. 353.
விபாகம், 248.
விபுத்தி, 364.
விம்பம், 10.
விம்ம (விம்மி), 135, 572, 640.
விமலர், 375.
விமான கோடிகள், 253. [260, 352.
விமானம் - கோயில், சிவிகை, 138,
விமானம் முப்பத்துநான்கு, 706.
விமான மோட்சத்தலம், 352.
விமானவாசிகள் - தேவர், ப. 268.
விமானவாயில்-கோயில்வாயில், 34.
வியங்கோள்மாத்திரையாய் நிற்றல்,
வியசனகலகம், 25. [ப. 298, 353.
வியசனப்படுத்துவார் (வியசனப்படுதல்), 463, 484.
வியசனம், 28, 103.
வியசனர், 83.
வியசனவிஷம், 28.
வியசனவுட்டினம், 43.
வியவகரிக்கும் - வழங்கும், 142.
வியவகாரம், 32.
வியாக்கிரமுகர், 138, 473; ப. 290.

வியாகரண சூத்திரம், 35.
வியாதி, 102, 531, 553.
வியாபினி, ப. 317.
வியாழம் - தேவகுரு, 476.
வியாழன், 693.
வியூகம், ப. 353.
வியோமரூபை, ப. 317.
விரகர், ப. 72.
விரதம், 170.
விரல், 183.
விரவுப் பெயர், 173.
விரிஞ்சன், 214, 398, 553.
விரித்துத் தொகுத்தல், 332.
விருட்சக்காடு, 41.
விருட்சம் (விருட்சங்கள்), 38, 49, 62-4, 71-2, 115, 139, 147-8, 150, 152-3, 159, 176, 404, 451, 458, 745.
விருட்டி-மழை, 115.
விருத்தி, 9; ப. 96.
விருத்தியிட்டது, 228.
விருத்திராசுரன், ப. 270.
விருத்திவகுத்தது, ப. 96.
விருதுகள்-விருதாவளிகள், 8; ப. [261.
விருஷபதேவர், 183.
விருஷபர், 375.
விரோதப்படாமல், 359. [ப. 268.
வில் - ஓராயுதம், சோதி, 285, 714;
வில் இரண்டு, 643.
வில்லர்மகோதை, 801.
வில்லவன், 236, 801. [ப. 258.
வில்லி, 2, 170, 379, 511, 704;
வில்லிபுத்தூரார் பாரதம், ப. 126, 170, 176, 258, 276, 279, 282, 288-90, 292, 295-6, 298-9, 303, 306, 311, 323, 325, 328-9, 338, 341, 347, 349, 356, 363. [34.
வில்லியர் - அர்ச்சுனன் போல்வார்,
விலகுதல்-எறிதல், 224, 458, 646; ப. 300. [721.
விலங்கல் - மலை, 144, 360, 554,
விலங்கல் ஏழு, 272.
விலங்கல் மூன்று, 550.
விலங்கலிற - விலங்குதலின்றி யொழிய, 721.
விலங்கின்தழை யுணவு, ப. 332.
விலங்கினர், 178. [327.
விலங்குமுகப் பசாசகணங்கள், ப.
விலா, 765.
விலைக்குக்கொண்டுடுத்ததோல், 97.
விலைக்குறுவது, 38.
விலைச்சக்கரம், 688.
விவரம் - வெளியந்தரம், 147.
விவாதம், 169, 246.
விவிதம், 506.
விழாக்கோள், 394.
விழிக்கடை, 82.
விழிகளைக் காகம்பறித்தல், 562.
விழிகொளுத்த, 347.
விழிவிடம், 39.
விழுமம், ப. 331.
விளக்கம், 41.
விளக்கவிதொழில், 600; ப. 337.
விளக்குப்படர்ந்தெரிந்து பின்அவி
விளரி, ப. 338. [தல், ப. 337.
விளி, 13, 32.
விளிதல், 532.
விளிதொக்கது, 186.
விளைகொள்ளி, 569.
விளைபுலம் - விளையும் நிலம், 2.
விளையாட்டுக் கற்பகச்சோலை, 492.
விளையாட்டுக்கூட்டம், 307.
விளையாட, 8.
விளையாடுதல், 329.
விற்குன்று - மேரு, 536.
விற்கொடி, 8. [41.
விற்பிடி மாணிக்கத்திற்கு இடை,
விற்பிடிமாணிக்கம்நாகராசாக்களின் தலையிலுள்ளது, 41, 72, 154, 166.
விற்பிடியளவானமருங்குல், 41.
விற்பொருநன், 726.
விறகு, 50, 58, 60.
விறகுகாடு, 329.
விறல்வேள் - காமன், 15.
விறலிவிடுதூது, ப. 263.
வின்முருக்கல், ப. 261.

வினதையின் மகன், ப. 343.
வினுமுதற்சொல், 585.
வினியோகங்கொண்டு, 36.
வினியோகப்பட்டு, 157.
வினைக்குறிப்புச் சொல், 458.
வினைக்கேடு, ப. 346.
வினைத்தொகை, 569, 649, 743; ப. 343-4.
வினைமுற்று, ப. 292.
வினையெச்சத்திரிபு, ப. 335.
விநோதம், 19.
விஷ்ணு (விஷ்ணுக்கள்), 239, 281, 286, 340, 380, 396, 446, 463, 471, 511, 715-6, 761-2, 777.
விஷ்ணு ஈசுவரனுடையசத்தி, 281.
விஷ்ணுக்கள் பலராதல், 703.
விஷ்ணு தத்துவம், 762.
விஷ்ணுதேவர், 404.
விஷ்ணுபகவான், 415.
விஷ்ணுபிரமாக்கள், 402.
விஷ்ணுபுராணம், 470.
விஷ்ணுமூர்த்தி, 315, 344.
விஷ்ணுயஞ்ஞமூர்த்தியென்பது, 46; ப. 271.
விஷ்ணுலோகம், 275, 407.
விஷ்ணுவாதிகள், 511.
விஷ்ணுவுக்கு ஒப்பு இந்திரநீலகிரி, [286.
விஷ்ணுவே மகாகாளி, 752.
விஷ்ணுவைப்போல விஷ்ணு லோகத்தார் இருத்தல், 275.
விஷ்ணுஸஹஸ்ர நாமம், ப. 266.
விஷ்வக்சேனர், ப. 322.
விஷசுரம், 175, 179.
விஷதந்தம், 155.
விஷதாரை, 99.
விஷப்பற்கள் நான்கு, 155.
விஷம் மகளிர்கண்களுக்கு உவமை, [39.
விஷமகவி, 156.
விஷமம், 630.
விஷயம் - நாடு, 117.
விஷவியசனம், 28.
விஷாக்கினி, 67, 578, 696.
வீசுபாசம், 443.
வீணை, 610.
வீணையிசையும் மிடற்றுப்பாடலும் ஒத்தல், ப. 339.
வீணைவகைகள், ப. 340.
வீணைவிசேடம், ப. 340.
வீதி - இடம், 104, 107.
வீதிமாதர், 16, 18, 20.
வீரக்கழல், 468.
வீரக்குறியாரம், 341.
வீரகாளி, 161; ப. 272.
வீரகெறுவம், 630.
வீரசங்கிலி, 341.
வீரசைவமடம், ப. 364.
வீரப்பெண்ணைத் திருக்கல்யாணம் பண்ணுகை, 623; ப. 340.
வீரபத்திரகணம், 428.
வீரபத்திரதேவர், 333, 340, 352, 446, 490, 592.
வீரபத்திரதேவர் இறந்தவர்களை உயிர்ப்பித்து மீட்டும் போரச் செய்வித்தல், 510.
வீரபத்திர தேவர்சேனை சதுர்த்த தசபுவனத்திலும் அடங்கல், 407.
வீரபத்திரதேவர் தும்பைமாலைசூடுதல், 624.
வீரபத்திரதேவர் தேர், 626.
வீரபத்திரதேவர் தோற்றம், 333.
வீரபத்திரதேவர்படை, 404, 407-8, 473.
வீரபத்திரதேவர் படைக்கு மகா [தேவர் உவமை, 408.
வீரபத்திரதேவர் படைகளின் செயல், 473.
வீரபத்திரதேவர்படை மகாகாளி படைக்குப்பின்னே நிற்றல், 592.
வீரபத்திரதேவர் புறப்பாடு, 336.
வீரபத்திரதேவர் வைரவக்கடவுளின் கூறென்பது, ப. 258.
வீரபத்திரர், ப. 310.
வீரபத்திரர் தோளுக்கு இமயவெற்பு உவமை, 634.
வீரபத்திரர் படைக்குச் சிவபெருமான் உவமை, 408, 425.
வீரபத்திருக்குச் சூரியன் உவமை, [434.
வீரபானம், ப. 266.
வீரபுருஷர், 100, 109, 563, 594.

வீரபைரவிகள், 593.
வீரமகளைச் சேர்ந்தமை, ப. 340.
வீரமயேச்சுரர், ப. 255.
வீரராஜேந்திரதேவன் மெய்க்கீர்த்தி, ப. 342. [405, 620.
வீரன் - வீரபத்திரதேவர், 334 - 5,
வீழ் - விழுது, 152.
வீற்றிருத்தல், 278.
வெகுசனவசனம், 204.
வெங்கண்மண்டிலம் - சூரியன், 637.
வெங்கதிர், 608.
வெங்கோல், 15.
வெட்டி, 390. [250.
வெண்குடைக்குத்திங்கள் உவமை,
வெண்குதிரைகளுக்கு முத்து உவ
வெண்சாமரை, 157. [மை, 265.
வெண்டாமரை, 10, 282, 319.
வெண்ணிணம், 544.
வெண்ணீறு, ப. 91 - 2.
வெண்பறவை - கொக்கு, 93.
வெண்பாமாலை, 629.
வெண்மை - வெறுமை, ப. 319.
வெதுப்பு, 173, 191, 197.
வெதுப்புதல், 379.
வெதுப்புவ்ஷ்ணம், 217.
வெந்தவனம், 62.
வெந்தார் - கோபித்தார், 103.
வெப்பு - உஷ்ணவியாதி, 102, 195.
வெப்பென்னும் தீ மூன்றுகாலையுடையது, 585.
வெம்பகல் - நடுப்பகல், 164.
வெய்ய - வேண்டற்பாடுடைய, 506.
வெயில்சீக்கி - குடை, 257.
வெயிலெறித்தல், 431.
வெயிற்சோதி, 482.
வெயிற்பிரபைக்கனல், 482.
வெயின்மறை - வெயிலைத்தடுக்கும் கருவி, 11; ப. 262.
வெரிந், 325. [549.
வெள்ளத்திற்குச் சிறைகோலுதல்,
வெள்ளம் - கூட்டம், நீர்மிகுதி, 256, 533, 611, 652, 693; ப. 339.
வெள்ளாம்பல், 318.
வெள்ளி - அசுரகுரு, வித்தியாதரலோகம், 476, 533.
வெள்ளிக்கு மின் உவமை, 550.
வெள்ளிக்குலக்குன்று, 537.
வெள்ளிமலை, 291, 309, 371, 536.
வெள்ளியம்பெருமலை, 19, 532; ப.
வெள்ளியுலோகம், 306. [265.
வெள்ளியையும் பொன்னையும் ஒக்க உருக்கல், 476.
வெள்ளி வேதண்டலோகம், 545.
வெள்ளைக்கோவை, 741.
வெள்ளைமுளரி, 168. [மை, 274.
வெள்ளையானைக்குப் பாற்கடல் உவ
வெள்ளையோர் - பலதேவர், 368.
வெள்ளைவிடை, 778; ப. 360.
வெளி, 466.
வெளியடங்க, 59.
வெளியந்தரம், 147.
வெளியாகாசம், 37.
வெற்பு எட்டு, 546.
வெற்பு ஏழு, 213.
வெற்பு இறகொடு அறல், 56.
வெற்பும் பிளவோட ஒலித்தல், 213.
வெற்றிக்கீர்த்தி, 483.
வெற்றிச் சின்னங்கள், ப. 261.
வெற்றி மகள், 168.
வெற்றிமாலை, 3; ப. 361.
வெறியோடி, 655.
வெறும்பொடி, 554, 600.
வெறுமெயிறு, 716.
வெறுமேறு, 383.
வெறுமொருவன், 25.
வெறுமொன்று, 23.
வென்வேல், 538.
வேட்டு, 588.
வேட்டுவர், 610.
வேட்டைபோய்விடாய்த்தல், 395.
வேடம், 63, 344, 630.
வேடுவர், 630.
வேண்டற்பாடு(வேண்டப்பாடு), 43, 506, 547, 554, 562, 704.
வேண்டாவினைக்கேடு, 660.
வேணும், 291; ப. 306, 342.
வேதகதை, 38, 40.

வேதங்கள் நான்கு, 213.
வேதங்கள் மூன்று, 380.
வேதசத்தம், 441.
வேதசிவாகமங்கள், 136.
வேதண்டலோகம், 545.
வேததீர்த்தம், 309.
வேதநாயகி, 138, 609.
வேதநூலியல்வாழ, 1.
வேதப்பகைவர், 238.
வேதப்பொருள், 701.
வேதம், 63, 136, 155, 183, 185, 258, 378, 459, 463, 475, 627, 742.
வேதம் சொன்னபடி அசுரர் செய் [யாமை, 260.
வேதமந்திர சாகை, 119.
வேதமந்திரம், 201.
வேதமந்திரவோசை தேவியின் சிலம்போசைக்கு உவமை, 119.
வேதமார்க்கம், 7.
வேதமுதலான சாத்திரங்கள், 40.
வேதமுதலான மகாமார்க்கங்கள், [7.
வேதயாகம், 714.
வேதவல்லி, ப. 116.
வேதவியாசமதம், 587.
வேதவியாசர் ஸத்தியவதி நினைத்த வுடன் வந்தது, 334.
வேதவியாசாதி பிரமரிஷிகள் (ஸ்ரீ), [350.
வேதவீணை, ப. 340.
வேதவேள்வி, 185.
வேதனை, 20.
வேதாகமம், 655.
வேதாதி சாத்திரம், 40.
வேதாந்தம், 246.
வேதாளகடகம், 104.
வேதாளம் (வேதாளங்கள்), 104, [560.
வேதாளயூதம், 509.
வேதி, 593.
வேதிக்க, 217.
வேதிகை, 700.
வேதோத்தேச அவிர்ப்பாக மந்திர காரணிகள், 593.
வேந்தன்-சந்திரன், ப. 156.
வேமானியர் - தேவர், ப. 269.
வேய், 304.
வேர், 144, 161, 464.
வேர்விவரம் - வேர்களின் வெளி யந்தரம், 147. [126.
வேரிவாரி - மதுசமுத்திரம், 122,
வேலாற்குத்தி நூக்கல், 225.
வேலின் வனம், ப. 314.
வேலேறுபட, 5.
வேலை ஏழு, 272.
வேலைநிலை - வற்றுக்கடல், 440.
வேலைப்பாடு, ப. 296.
வேலைவடிம்பலம்ப நின்றான், 93.
வேவாமல் - கோபியாமல், 103; ப.
வேவித்த, 678. [284.
வேழம் வீணைக்ககப்படல், ப. 338.
வேள் - தேவசேனாபதி, 15.
வேள்வி, 185, 288, 303, 797.
வேள்வியாவுதி, 252. [பார், 236.
வேளாளரை யடையாதார் பசிப்
வேற்றுக்கோட்டி, 667.
வேற்றுத்தேவர், 577.
வேற்றுப்புலம், 577.
வேற்றுமைச் சொல், 666.
வேற்றுமைத்தொகை, 370, 486, 603, 745.
வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பி றந்த அன்மொழித்தொகை, 281.
வேற்றுமைமருங்கிற்போற்றல், 486.
வேனில் வேந்தன், 577.
வேஷதாரிகள், 51.
வேஷம், 44.
வை - கூர்மை, வைக்கோல், 452,
வைகுண்டம், 376, 407. [462.
வைகை (வைகையாறு) - வேகவதி யென்பதன் மரூஉ, 7, 171, 202-3, 211-2. [299.
வைகை கடல் புகாதது, 221; ப.
வைசிரவணன்-குபேரன், 381, 462.
வைசேஷிகம், 246.
வைசேஷிகர், 183.
வைணவமந்திரம், 163.
வைணவி (ஸ்ரீ), 165.
வைத்தியசாத்திரப்பொருள், 477.
வைத்தியசாத்திரம், 502, 605.
வைதிகசமயமதகசம், 183.

வைதிகத்தேர், 337; ப. 310.
வைதிகராசசிங்கம், 179.
வைதிகவாரணம், 183.
வைதிகவாழ்க்கை, 170.
வைதிகன், 190.
வைதீகம், 139.
வைமானிகர் - தேவர், ப. 268.
வையமகள், 168.
வைரவக்கடவுள் உடைதவிர்ந்தவர், காப்பு. [யவர், காப்பு.
வைரவக்கடவுள் கரியகஞ்சுகமுடை
வைரவக் கடவுள் துதி, காப்பு.
வைனதேயன், 641.
ஜ்யோதிஷ்கர், ப. 282.
ஜ்வராக்கினி, ப. 336.
ஜயகோஷம், 631. [483.
ஜலன் - அட்டவசுக்களிலொருவர்,
ஜிஹ்வா - நாக்கு, 475.
ஸ்ரீ, 38, 119, 478, 500.
ஸ்ரீ காஞ்சீபுரத்திற் சிவபெருமானுக்கு நீழல் செய்யும் தெய்வீகமான மாமரம், ப. 341.
ஸ்ரீகுன்றநாடு, ப. 301.
ஸ்ரீகைலாசபருவதம் உட்டினத்தால் வேறுபடுவது, 329.
ஸ்ரீ சக்கரத்தின் அதிஷ்டான தேவதைகள், ப. 281.
ஸ்ரீதேவி, 775. [773.
ஸ்ரீ பீடங்கண்ட பெரிய பெருமாள்,
ஸ்ரீ புராணம், ப. 77-8, 243, 265.
ஸ்ரீ மங்கலிபங்கன், 292.
ஸ்ரீ மாதா, ப. 284.
ஸ்ரீ மாயை, 660.
ஸ்ரீயின் மிகுதி, 435.
ஸ்ரீராமன் வங்கிசம், 196.
ஸ்ரீராஜராஜதேவர், ப. 362. [358.
ஸ்ரீராஜராஜீஸ்வரமுடையார், ப.
ஸ்ரீ வர்த்தமானர், 375; ப. 77.
ஸ்ரீவிஷ்ணுக்கள், 462. [சம், 478.
ஸ்ரீவிஷ்ணுவினுடைய உத்தமதுவ
ஸ்ரீ ஹர்ஷகவி, ப. 261.
ஸ்ரீ ஹர்ஷன், ப. 310.
ஷடங்கதேவதாயுக்தா, ப. 336.
ஸ்தவம், 45; ப. 271.
ஸ்தவிரமதவாதம், 183. [ருவர், 443.
ஸ்தாணு - ஏகாதசருத்திரர்களிலொ
ஸ்திரீகள் (ஸ்திரீ), 13; ப. 353.
ஸ்திரீகளைக் கண்டால் உருகுந்தேவ
ஸ்திரீதனப்பெண்கள், 42. [ர், 13.
ஸ்திரீதனம், 10.
ஸ்தேயசாஸ்திரம், ப. 268.
ஸ்பரிச தன்மாத்திரை, ப. 316.
ஸ்மிருதி, 544.
ஸட்ஜம், ப. 338.
ஸத்தியவதி, 334.
ஸப்தகோதாவரி, ப. 268.
ஸப்தவாடிகா, ப. 278.
ஸப்தஜிஹ்வா, 475.
ஸப்தோத்தியானம், ப. 278.
ஸம்ஸ்காரம், 554.
ஸம்ஸ்கிருதகவி, ப. 330.
ஸம்ஸ்கிருதம், ப. 315.
ஸமம், 610.
ஸர்வக்ஞர் - புத்தர், 404.
ஸர்வன் - ஏகாதசருத்திரர்களிலொ
ஸஹஸ்ராரம், ப. 265. [ருவர், 443.
ஸிம்ஹாஸனேசுவரி, ப. 279.
ஸோமன் - அட்டவசுக்களிலொருவர், 483. [வம், ப. 308.
ஸௌபாக்கியவதி யென்னுந்தெய்
ஹர்ஷசரிதம் - பட்டபாணரென்னும் கவியால் இயற்றப்பட்ட ஸம்ஸ்கிருத காவியம், 534; ப. 330. [380; ப. 313.
ஹலாயுதம்-ஒருவடமொழி நிகண்டு,
ஹனுமந்தகுடிதாலூகா, ப. 88.
ஹஸ்தம், ப. 322.
ஹாகினி, ப. 281.
ஹிமவான், ப. 109.
க்ஷணபவபங்கம், 183.
க்ஷத்திரியச்சின்னம், ப. 261.
க்ஷாந்தரி, 457.
க்ஷீரம், ப. 284.
க்ஷௌத்ரபவனஜலம்; ப. 78.
க்ஷேத்திரம், 703.
க்ஷேமம், ப. 266.

செய்யுள்முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்	பக்கம்
அகத்தியனைத்	172
அகலிடந்தொழு	130
அகவனச	40
அகைமத்தத்	42
அங்கண் வாசவற்	166
அங்கணாயகி	221
அங்கணாரணர்	142
அங்கிகண் மூவரு	226
அங்குநின்றேவல்	249
அங்கண்முளரி	38
அசலமேயனைய	238
அசும்பு தூர்வயி	97
அஞ்சலென்று	98
அடப்படப்பொரு	182
அடவிமுற்றும்	138
அடவியாகிவரு	153
அடிக்கவடிக்க	246
அடிச்சூட்டு	52
அடியடையப்பறித்	155
அடுத்தகுலப்	173
அடையப்பில	120
அடையமோகினிகள்	38
அடையவரியன	18
அடையவெந்தன	195
அடையாளமுளரி	41
அண்டர்பொன்	243
அண்டர்யாவரு	221
அணங்குநீவணங்	251
அதாசோதி	48
அந்திச்சேயொளி	112
அந்திப்போதனையா	120
அப்படியதொரு	62
அப்புளித்தயிர்க்	139
அப்பெரும்பழைய	59
அப்பெரும்புரவி	110
அப்பெரும்புனலி	235
அமுதில் வந்த	221
அமையமிற்கு	210
அமையோமின்ன	193

செய்யுள்	பக்கம்
அயனுடையவூர்தி	62
அயின்றன	180
அரக்கருரத்	169
அரசுளவநந்த	240
அரவினமளி	86
அரனுமேனையிமை	31
அரிகட்குவைத்த	163
அரிசெய்நாட்ட	111
அரிதனிதுயின்ற	61
அரிதின்றுபோ	191
அரியவீழ்ந்த	224
அருக்ககனப் பரப்பு	167
அருகுதிசையருகு	17
அருண்ஞான	255
அருந்து மாழியி	224
அலகின் மரகத	20
அலங்கற்பணைத்	184
அலங்கையிற் படை	105
அலம் வந்தன	121
அலரோடளி	120
அலைகொன்று	187
அவ்வகை யிறை	252
அழித்தமதிக்	170
அழிந்தனகற்	237
அழிவந்த வேதத்	247
அழுந்தின குலகிரி	180
அழைத்த வானவர்	102
அகழத்தில	115
அளக முகிலிரு	21
அற்றவில்லின்	128
அற்றனவெழிலி	180
அறந்தவாமலயப்	91
அறுமறும்பிரமர்	232
அன்றுவானவ	125
அனகபூமி	45
அனிகமாய்வரு	196
ஆக்கம்பெருச்கு	254
ஆடாவிழியிணை	192
ஆடுவனதோகை	50

செய்யுள்	பக்கம்
ஆதிச்செழியற்	90
ஆதிநான்முக	106
ஆயுநூலாயும்	251
ஆர்வமாளுநா	175
ஆலமொன்று	216
ஆலியுங்கடி	78
ஆலிவெந்து	73
ஆவபுகுந்த	154
ஆழமெட்டுங்கொ	194
ஆழிமாயன்	215
ஆழிமால்வரை	138
ஆளியேறி	204
ஆனிரைதந்ததி	253
இக்கணங்கள்	58
இகலுநிசிசரர்	67
இகற்றருமற்	173
இசையனபிலங்க	61
இஞ்சியின்வல்	253
இடிப்பெரும்படை	219
இடிபொரும	153
இடியிருந்தகட்	130
இடுமிடும்பத	147
இதுதிருமலை	119
இதுபகுவாய்த்து	245
இந்த்ராமுராரிக	226
இந்தனுடவி	124
இந்திராதியரு	41
இந்துகாந்தக்	131
இப்படிக்கழுத்	246
இப்படிப்பட்ட	205
இப்படையோடு	154
இப்பரிசுவேள்வி	114
இராவிகள்பல்லு	238
இராவையீரு	46
இரிந்ததப்புற	194
இருந்தலையுலை	240
இருபக்கத்	43
இருவருதயமு	67
இருவிசும்பு	56

செய்யுள்	பக்கம்
இருள்கடற்கடை	175
இரைத்தகூர்பசி	100
இரையாசையால்	118
இவ்வாவியி	121
இவ்வாறுரைத்	118
இழந்தவாள்விழி	245
இழைப்பாயிழைப்	116
இற்றைநாளமரர்	238
இறகுதீயவுயிர்	216
இறுதியினெரிந்து	60
இறைவனிராச	254
இறைவாழி	5
இன்னவாறமரர்	236
இனத்தமரற்	172
ஈடுபடுமிறை	29
ஈரல்சுருளமுளி	28
ஈருமதியமென	10
உக்குநின்றன	222
உகுநச்சுத்	42
உடுத்தநேமிகிரி	150
உதிர்வனவெழிலி	180
உந்தியின்முகுந்தன்	242
உம்பராளுமம	9
உம்பரும்பெரும்	167
உம்பருமேனை	156
உய்யலாமென	222
உய்யார்வுணரா	83
உயிர்ப்பவர்க்கு	223
உயிர்ப்பெரும்பசி	139
உரககங்கண	1
உரியபலவண்ட	61
உருகுஞ்சுர	7
உருகுவாருயி	15
உலகபாடமனு	12
உலகிற்பெரிய	94
உலகுமூழியுங்	126
உலருமுதுமர	17
உலொலும்பொ	55
உலகுவகுப்பா	199
உழைக்கும்பண்	224
உவரிப்பருமுத்த	75
ஊத்தைத்தலைநீத்	24
ஊழித்தீயுவங்	223
ஊழியேறுகட	152
எக்கவந்தமு	204
எங்குமுலகு	229
எங்கைமீரே	117
எங்ஙனேயிறைவ	150
எட்டகிற்கி	224
எடுமடாநமக்	177
எண்கூறவ	159
எண்டருதிக்கினில்	253
எண்ணுதற்கரிய	237
எத்திசையானை	238
எந்தைபுரி	115
எப்பயறுமெக்	96
எப்புத்தரொ	82
எப்புத்தேளும்	196
எம்படைப்புத்	117
எம்ம்பாய்புரவி	231
எம்மின்னுயி	160
எமதுமலையிறை	22
எயிருரவாயார	91
எயிறிரண்டருகு	149
எயிறிரண்டுதட்	54
எயிறிழந்து	245
எயிறுவெட்டுவன	146
எரிகக்குமுக்க	162
எரிகலனிமைக்குங்	241
எரிபுக்கன	255
எரியாதன	85
எருதோடு	4
எருவையும்பருந்து	241
எல்லைநாயக	101
எல்லைநான்மறை	53
எழாதவாறு	132
எழுங்கடற்பகைப்	54
எழுமலைகொல்லு	70
எள்ளிவாய்மடங்கி	240
எளிதளித்தன	65
எளிவராமிர்த	16
எளிவருங்கொழுநர்	12
எறிப்பவெறி	66
எறிபடைவல்ல	68
எறியவோவி	47
என்கண்ணினி	160
என்றலுமுகிழ்த்த	115
என்றுரவ	81
என்றிறைவி	94
என்றுகொண்	243
என்றுபேயடைய	99
என்றுபோது	230
என்றுபோயதி	74
என்றுமாதிர	109
என்றுமேருதர	236
என்றென்று	122
என்னக்கடி	85
என்னக்களி	80
என்னமாமி யென்	176
என்னுஞ்சமண்	88
எனக்குமெவற்கு	117
ஏயேயிமவான்	82
ஏழுமானையும்	174
ஏறிச்செழியற்	80
ஏறியதாமிவை	106
ஏறுகளிறென	103
ஏறுதூக்கு	196
ஏறுநாலுதிக்	135
ஏறுமேறு	202
ஏனமெய்தன	208
ஏனையோரிருந்	129
ஐயர்வேணி	224
ஒருகூன்மிசை	89
ஒருதோகை	3
ஒரு நீயொரு	84
ஒருமருங்குடைய	249
ஒருவரும்பொரு	73
ஒருவரேயகில	150
ஒழிந்தவானவர்	252
ஒற்றைத்தலை	94
ஒடியோடிவீழ்	128
ஒடுகின்றதனை	100
ஒடுநான்கு	110
ஒதமும்பொருப்பு	133
ஒதமேவ	220
ஒமகூடகிரி	149
ஒரிருசுடரும்	251
ஒரெயிற்றினும்	141
ஒலக்கடனெருப்	37

செய்யுள்	பக்கம்
கங்கைமாநதி	210
கச்சியிற்சுர	207
கச்சைக்கிரி	75
கட்டரணம்	98
கட்டிக்குறங்கைக்	184
கட்டுக்கொள்	190
கடநாகத்	61
கடலாழி	3
கடவுணீலி	131
கடன்முகந்து	98
கடித்துமென்று	132
கடைபயின்ற	99
கடையிற்காயெரி	108
கடையுங்கடையுங்	178
கண்டமலைவன	30
கதக்களிறெட்டும்	242
கதுப்பிறக்கழுக்	55
கமலத்தோன்	242
கரங்களால்ரவிகள்	148
காந்தபாகமும்	123
கரியைத்தொகுத்து	163
கருடரியக்கர்	157
கருத்துப்பேயேற	251
கருநிறங்கொ	56
கருப்புச்சாற்றக்	139
கலகக்கனற்கொடி	161
கலகமாரன்	12
கலத்தமிர்தப்	169
கவனமாவொ	45
கவனமுவப்பன	107
கழுவைப்புக்	42
கனத்தகளக்	170
கனமுங்கனமுங்	178
கனலிற்புகுமே	88
கனலெங்கன	87
காடுகொண்ட	218
காடுபோகு	206
காத்தவாமை	127
காதலனைவிட்	115
காதிற்கனக	87
காதுமேயிறைவி	27
காந்தமூள	196
காய்ந்திரண்டு	227
கார்கிழித்தமரர்	132
கார்மலையச்	95
கார்முகக்குமிர	152
காரடங்கியன	144
காரிற்றுளி	227
கால்கொளூத்து	196
கால்பிடித்து	207
காலெழுந்த	143
காலைசூழ்	111
காலைநெற்றி	125
காவிவண்ண	137
காற்றையேவ	220
கானநாடி	36
கிரியுங்கிரியுங்	179
கீழுமேழுநிலை	58
குஞ்சிவேர்பறித்த	134
குடத்தெடுத்துநல்	132
குடந்தையம்பதி	255
குடர்முடி	240
குடராட்டத்தொரு	43
குடையுங்குடையுங்	179
குமிழ்க்குங்குவட்	183
குமுதப்பரப்பு	162
குரத்துரங்க	104
குருதியூற்றி	225
குலங்கொண்ட	252
குலநேமி	1
குலப்பரவைப்	173
குலவெண்பணி	158
குழம்படியேம்	95
குழைதந்தனை	86
குளிப்பாரில	121
குறிக்கும்மிரு	65
குறிக்குமெக்	55
குறுகுமுடுக்கும்	253
குனித்தகளத்	171
கூடமெடுத்த	253
கூளிநாயகக்	129
கூருக்குதற்கு	94
கூறுமேகக்	225
கெடுவீர்கெடு	84
கேள்பற்றியமண்	86
கைக்நாகமே	184
கைவழிக்குலப்	137
கைவைக்கவு	7
கோக்கொழுங்கு	41
கொட்டவூத	212
கொடுத்ததன்	242
கொடும்புரிசை	51
கொண்டகோடி	145
கொண்டகோல	150
கொண்டசூலவேல்	128
கொண்டதிருக்	199
கொண்டல்கோ	138
கொண்டுவாபொர	235
கொதித்துவணக்	169
கொம்பிரண்டு	233
கொம்மைமுலை	129
கொள்ளையிற்படுங்	127
கொன்றதன்றிமை	205
கொன்றபிள்ளை	92
கோகனகனுள்	68
கோயின்முனேழ்	253
கோலந்தரு	159
கோழியான்மயி	62
கோனம்போதரங்	202
சக்கரக்கிரியு	191
சக்கரப்படை	216
சக்ரபாணியுட	166
சக்ரமாய்ச்சென்று	204
சங்கமெங்கள்	233
சங்குநேமி	147
சங்கும் பொலன்	189
சங்கெடுத்து	137
சட்டத்தென்	225
சடைகொல்வெம்	211
சதகோடி	2
சதுமுகன்முடிந்த	60
சதுராननவெள்ள	228
சதுராநனனுஞ்	76
சந்திராதிக	231
சலத்தரசைக்	173
சாகினிகணமு	242
சாதித்தழலாமுத்	228
சார்வதின்மை	151
சார்யைமேற்	250

செய்யுள்	பக்கம்
சார்த்துவன	51
சாலத்தீயி	195
சிகரக்குலக்கிரி	160
சிங்கமுங் கற்கியுஞ்	234
சிதைவது சூழ்வரு	180
சிரந்தெரிந்தன	26
சிரமுஞ் சிரமுஞ்	178
சீர்குரோதன	255
சீறிய சினத்தீ	206
சுடர் கிளைத்தனைய	142
சுடுகின்றமருங்கிரு	83
சுத்தஞானபோதர்	165
சுமக்குநாகம	237
சுமப்பனதிக்	171
சுருதியுந்தவி	239
சுரும்பூதவிழும்	159
சுவடுகொண்ட	32
சுழல்வட்ட	42
சூடவென்று	212
சூடுமஞ்சன	124
சூரியர்கள்	35
சூரொடும்பொர	96
சூலமோபுவ	210
சூழுமின்னொளி	39
செந்தாமரையோ	228
செம்பொடிப்புரத்	174
செய்தவேள்விவா	128
செய்யகைத்திரு	206
செயிர்த்துதரத்	168
செருத்தந்தரித்	248
செருமுடிசுரேச	238
செலல்விலங்கு	131
சென்றெட்டு	186
சேத்தனதூர்தி	241
சேயகண்கனன்	214
சேயமாதிரத்	176
சேவக முராரிகள்	36
சேனையெல்லா	194
சொற்பலசொல்லி	157
சோதிநேமியும்	104
சோரிக்கடற்சாடி	185
சோற்றுப்பாவக	195
ஞாயில் கொண்ட	71
ஞால நேமிதிரை	231
தக்கன் யாகசாலை	166
தகட்டுமுடிப்	170
தடஞ்செயேகா	195
தடந்தொறும்	136
தடிந்ததாக	66
தடுத்தகுலப்	171
தண்டுதோள்வளை	232
தண்டுழாய்மார்பர்	230
தண்ணார்மதியக்	81
தணிந்தருளிறைவ	252
தந்தடிதின்றனர்	192
தந்தையார்தாயார்	117
தம்பூதராதி	186
தம்பொன்மகுட	229
தம்மைமாய்க்குந்	223
தமரநூபுராதார	47
தாங்கநிரைத்தன	107
தாவரும்புடவி	39
தருமனொளியோடி	174
தரையையகழ்ந்து	155
தலையரிந்துவிடு	40
தலையுந்தலையுந்	179
தழைவர்க்கக்	43
தன்னகத்தங்கி	250
தன்னையிகழ்	116
தனித்தனிவயிறு	239
தனித்துரக	167
தாங்குகைக்குரிய	239
தாமவில்லு	11
தாய்தந்தையென	124
தார்மார்ப	6
தாராகவண்டஞ்	246
தாருந்தாருந்	178
தாழியிற்பிணங்க	135
திங்கடண்மையிற்	196
திங்கண்மண்டிலம்	212
திங்கள்வெண்	103
திரண்டகலை	64
திரண்டபூத	126
திரண்டுவந்த	114
திருக்கொண்மார்	128
திருடனிந்திர	204
திருமடத்தெரி	71
திரையைத்தோய்	107
தில்லைவனங்கட	253
திறத்தவுணக்	168
திறத்துமாலைத்	113
தீக்குப்பிறந்தவில்	118
தீயையேவச்	220
தீவாய்வயிற்றிண்	187
துளிபடுகேடா	239
துற்றெழுந்தபே	134
தெம்முன்சென்று	93
தென்னவர்தென்	253
தேர்த்தட்டா	223
தேரில்லைகரியில்லை	191
தேனிணாலங்க	239
தோக்கமேக	164
தொழின்மிக்க	161
தோலுந்தோலுந்	179
தோளுந்தோளுந்	179
நககோடிபலகோடி	3
நகுநகுங்கடவு	39
நச்சுக்கண்	37
நடுவேவரு	120
நதிக்குப்போத	112
நதிகளேழினு	140
நாணீரறியீ	82
நாமராசியை	176
நாவிமான	15
நிகரவேறு	46
நிரையேறிய	121
நிலத்தினும்பல	1,51
நிலத்தையேவ	219
நிழற்கடவுட்	172
நின்முதலாக	252
நின்றலைப்பன	244
நின்றவில்லி	230
நின்றவீரனை	126
நின்றுநின்று	234
நின்றகன்றவிடை	38
நீடியவெண்டிசை	246
நீர்கலக்கி	137
நீர்வந்து	84
நீரின்றியேசென்	189

செய்யுள்	பக்கம்
நீரோடுநெருப்பிவை	87
நீலமுண்ட	244
நீலவரை நிரைகள்	28
நுங்கள்கூறு	201
நுதிக்கோடு	34
நெடுங்குன்றேழு	25
நெடுநிலமளந்து	249
நெய்யிழந்தது	245
நெரிந்தன மாசுண	180
நெளியுமகர	16
நேமியங்கிரி	230
நேரியன்பதா	64
பங்கனகலத்	115
படப்படப்பெரு	214
படப்படப்பொடி	31
படப்படவயனு	206
படம்பெரு	146
படர்ந்தபாரமே	135
படியடி யெறிந்து	60
படைக்குந்திரி	121
படைத்துவிட்ட	197
படை விடாவிசும்	130
பண்டுமாண்மகன்	223
பத்துத்தலை	228
பதங்கர்வெங்	202
பரந்தாஞர்படை	191
பரவுவன	50
பரிதிபடப்	156
பலவெற்பெடுத்	161
பவனப் போர்	108
பள்ளிக்குன்று	182
பள்ளி வெற்பி	134
பள்ளிவேலை	27
பறிந்தன வடவி	180
பாகனகங்குழை	34
பாடியும் பணிந்	10
பாதியிற்பிலந்	53
பாபதண்டிதன்	176
பார்தருவார்	253
பாரப்பணை	152
பாரிடக்குலங்க	135
பாரொழுந்தி	234
பால்வறந்து	25
பாலெழுங்கோல்	136
பாலைதாழமது	32
பாவகாதிக	103
பாவகாரப்	197
பாவியார்சிறு	101
பாழிவாய்மதி	225
பாற்கடற்படு	221
பானிலாவை	201
பிடித்தவில்லி	210
பிடிப்பிடித்து	138
பிணங்கடுங்க	25
பிணப்பறை	26
பித்தவானவ	193
பிரட்டனையே	247
பிரமற்குமம்மனை	35
பிரமனைப்பண்டு	241
பிள்ளைகொண்ட	72
பின்வருஞ்சுட	213
பின்னையும்பிதா	193
பின்னோர்பெருங்	116
புக்கபூத	177
புக்கவேழம்	194
புக்காவுதிகள்	24
புக்குப்பெருமா	122
புங்கப்படை	37
புங்கவாளி	205
புடைக்கால	184
புத்தர்போதி	143
புயல்வாழ	1
புரக்குமற்புதத்	55
புரங்கொலம்பு	208
புரண்டுபோத	53
புரண்டுமின்னு	214
புற்றினின்றெழு	26
புறச்சோலை	31
புனலன்மேனியி	232
புனைந்துவந்த	210
பூதநாயகர்	58
பூதநெற்றியிற்	129
பூதம்யாவையு	131
பூதமலகிலன	29
பூதமும்பழைய	144
பூதமைந்து	235
பூமிவட்டமும்	204
பூவைந்தாலும்	33
பெயர்த்ததோரடி	114
பெருகவெந்தன	197
பெருத்தனவமார்	180
பேதைமணந்த	154
பேயிரங்க	245
பேர்த்துநின்ற	133
பைத்தசோதி	164
பைத்தபூணு	124
பைத்துரகங்கள்	107
போக்கந்தவிர்	227
பொங்கக்களிற்றீ	188
பொங்கமளிப்	33
பொங்கலங்கல்	111
பொங்குதிரிபுரம்	66
பொதியில்வாழ்	207
பொய்க்கடற்புறத்	139
பொய்கைசூழ்	70
பொய்த்தோரணி	200
பொய்ந்நின்ற	201
பொய்ப்பருந்து	177
பொய்யாயுத	201
பொய்யாளியி	200
பொய்யானையு	200
பொய்வந்த	200
பொய்வாரி	200
பொருதாங்க	229
பொருமம்பு	233
பொற்பங்கனலிற்	89
பொற்பூடறக்	183
பொறைசூழ்வரை	78
பொன்முக	249
போகையேயென	213
போயபேரொளி	11
போர்ப்பன	49
போர்த்தேரிவுளி	192
போழுமின்னின்	130
மக்காணுமக்கம்ம	190
மகரவாரிதி	14
மஞ்சுடுவேவ	189
மட்பெரும்பழ	140
மடிந்தனகுவலய	179

செய்யுள்	பக்கம்
மண்டலமடியிட	226
மண்ணுவுடம்பு	92
மண்ணிற்செந்தீ	139
மண்ணுநீபுனலு	234
மண்முழுவது	120
மதிதூங்து	56
மதியுமன்றொரு	124
மதுநுரைவார்	156
மந்தமேசில	15
மயிலாயிறக்கி	23
மரகதமேயென	106
மருக்கணங்க	104
மலைகள்வாரியன	145
மலைகளுண்மறு	237
மலைகொண்டெழு	85
மலைதருவன	33
மலைப்பிடித்த	134
மலைமருப்பெறி	225
மலையாழிகடந்த	256
மழவிற்பாற்கடன்	110
மழைத்தடுதன்ற	127
மழையெனவுகங்கள்	60
மறவைத்தனித்	162
மன்காதலி	79
மாக்கணங்கொள்	182
மாகசந்த்ரமண்	127
மாகமேயனைய	149
மாகமேவரு	207
மாகலக்கமுள்	181
மாணெனெண்மரு	206
மாமான்மர்பிற்	80
மாய்குடிக்கு	245
மாயவன்சங்கு	243
மாயிரநேமி	155
மாயிரும்பயோததி	63
மாயோன்விடும்	232
மாலைநாக	177
மாறில்பேரொளி	207
மாறினமடுத்த	241
மாறுகூர்வட	226
மிக்கள்ளுங்கறி	95
மிக்கனபேசி	252
மீசைபெருதி	57

செய்யுள்	பக்கம்
மிசையகன்று	14
மிடையப்போய்	97
மின்போல்வா	37
மின்வெள்ளி	188
மீதுபோநதி	104
மீதெடுத்தபணை	32
மீனவன்	253
மூகடுதகர்ந்து	154
முகடு விண்ட	110
முகா வாயன்	225
முடிதுமென	19
முடியிட்டு	163
முடுகியபுறம்பு	59
முடைகமழ்ந்து	193
முதியவான	131
முழங்கின	181
முற்றுமேரு	165
முன்றிற்கிடந்த	248
முன்னமுன்ன	197
முன்னரம்பினு	202
முனிவரு மாழி	157
மூவராயவரின்	9
மேத்துவேலை	217
மெய்யடங்க	195
மேகத்தொரு	76
மேகவெள்ள	217
மேல்விசும்பு....	234
மேலாழியார்	185
மேலுங்கீழு	194
மேனிற்பன	119
மேனின்ற	89
மைந்தரான	105
மைந்துகூர்கில்	244
மையலான்மிகுந்	176
மையவாயருகு	11
மோகமோகினிகள்	198
யந்திரங்கள்	72
யாகநாயக	249
யாம்யாது	83
யாமினியுண்ணுங்	240
யாமுமிமையவர்	29
யாயுங்கொடியேற்	110
யாவர்தேவரிவர்	10

செய்யுள்	பக்கம்
யாவரும்பரவு	9
யானுள்பதி	158
யானையாளி	198
யானையான	142
யூதநாயக	202
யோகமுதலிறைவி	28
வகுத்துச்சேனை	222
வச்சிரப்படை	219
வட்டமொத்தன	65
வடபகீரதி	14
வடியவாங்கி	139
வந்தவந்த	123
வயங்களிற்புற	54
வயங்குகுழை	51
வயங்குமீருரு	114
வருகதை	69
வருதரைக்குன்று	133
வருதியென்றுபே	175
வருவானொரு	81
வலையவாளரா	49
வழியுநீறு	48
வழுவேறு	4
வளரிளங்கொங்கை	250
வளைந்துவந்தன	218
வளையுமாழியு	217
வற்றியேயுடம்பி	97
வறுமையெவன்	158
வனமலரோ	50
வாசவன்றச	211
வாயுவேயாய	250
வர்யெழப்புகைந்து	53
வாராயிவ	89
வாரிசாலையனு	32
வாரியுண்டு	57
வாருஞ்சடாடவி	34
வாலெடுத்து	138
வாழிதமிழ்ச்சொற்	254
வாழியமண்டல	254
வாளும்வில்லும்	114
வான்வந்த	118
வானவர்பல்லு	238
வானுமின்றி	145
வானேறுருமென	159

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
வானையேவ	220	வில்லவன்வில்லர்	253	வெள்ளிவாய்மதி	181
விசும்பினுநிலத்	250	வில்லவனை	97	வெளிபடப்பட	153
விட்டகார்முகி	105	விலங்கலேழிற்	109	வெற்பநேக	31
விட்டகுலகிரி	147	விலங்கிஞரிலர்	73	வேட்டுத்தீவர	197
விட்டதேரொலா	194	விவிதமுத்தழன்	176	வேதங்கவர்	121
விட்டபாகம்	123	விழவிடுங்கிரி	148	வேதப்பகைவர்	91
விட்டவூர்தி	213	விழித்ததில்லை	123	வேமேடுடை	85
விடுபுகை	250	விழிவழிகருணைப்	119	வேய்திரைக்கடல்	104
விடைவலனேந்தி	251	விழுந்தநார	177	வேல்போனிறை	8
விண்ணவர்கண்	115	விழும்விழுஞ்சிலா	147	வேலின்மாய	140
விண்ணில்வந்த	143	விற்சாரு	118	வேலெடுத்திலர்	123
விண்ணிற்பகஞர்	23	வீழ்ந்தவேழங்கள்	195	வேலைநின்றொழா	63
விண்மருங்கமரர்	103	வேங்கோல்வர	8	வேலைவாயரக்கர்	136
விதிநன்கமைத்து	118	வெம்புகருநடர்	30	வேவினுள்வயின்	173
விதைக்குமப்பகழி	236	வெம்புதானவர்	224	வேற்றுக்கோட்டி	222
விரவிவெள்ளியிற்	181	வெம்மையேபுரி	133	வேறநேகவித	231
விரிகடல்கொளுந்தி	59	வெய்யனசெக்கர்	107	வையமுண்டுதனி	215
விரிமுகக்கட	196	வெல்லும்பொரு	7	வையமுண்ணோங்	95
விரைந்திருந்து	98	வெள்ளிக்குலக்	183		

விளங்கா மேற்கோளகராதி.

(எண்கள் தாழிசை எண்கள்)

அல்லது கிளப்பின் .... 577.
ஊத்தைத்துருத்தி .... 47.
ஊராளி .... 403.
ஏனையிரண்டு .... 579.
குறிப்பினறிநவும் .... 10.
சூறைக்காற்றின் .... 64.
தமரத்னவாடை .... 459.
நேர்கட்டிசெந்தே .... 112.
பொன்னெடுமலையைப் .... 645.
முத்தின்கனங்குழையை .... 13.
மகற்பெற்ருன் .... 540.
மாம்பூவசோகப்பூ .... 71.
வாமனபரசுராம .... 630.
[illegible] ... ... 546.

பிரதிபேதம்.

அடியிற் குறிப்பிட்ட எண்களுள்ள தாழிசைகள் சில மூலப்பிரதிகளில் இல்லை: 31, 33, 47, 85, 93, 385, 592, 614, 678, 731, 800.

காப்பு. பைம்பரிபுர; கலின்கலின் கலின் கலினென வருமொரு.

1. புயல்வாழி; இயல்வாழி; உமையாளை யொருபாகர், உடன் வாழ்வதொருபாகர்.

2. *குலதீபனேழ் நிலநேமி; யுககோடி.

4. ஏழ்தீவும்.

5. *உடனூடற.

6. தரையாழி நிரையாழி.

8. *எருதோடு கயலோடு.

9. இறைவாழி திரைவாழி தரைவாழி யியல்வாழி; மதிவாழி மனுவாழி மழைவாழியே.

10. முகவின்பமுறுங்காதலர்; தருவீர்கடை.

13. உயிருண்டென வுணர்வுண்டென.

15. நிறைபெற்ற தலைக்கோல்.

17. உம்பாறுயர்புரந்தராதி யிகலோக பாலர்.

18. தேவரும் பரவும்.

19. சேடியுந்தவிரும் ராசாசபுரி வீதி மாதர்.

20. *இருவர் தேடரிய வொரு பெருந்தேவர்.

21. மதிவெருவ.

22. பொய்யபேரொளி; வைத்தசலபுண்டரீகம்; செய்யபேரொளி.

23. வில்லு மிறுமென்று முன்னமிவை தாமனர் செல்கொடி; சாமனர் கொடு செல்காமனர்.

24. *உலகு துறவு கோளழிய.

25. திலகபாரநுதல்; திலகபாடநுதலருளு மாதர் கடைதிறமினோ கடைக டிறமினோ.

26. புயமுழுங்களிரு.

27. திலகபாடவிருள்.

29. மிசையகன்றுயருமுலை; அடிபறிந்த தனிவிடும், *பறிந்த தழவிடுமென; உடையரம்பையர்கடிறமினோ.

32. உழலுமேலுலகிறும்.

34. விமான வாயில் புகுதெய்வ மாதர் கடை; அரம்பையர் கடிறமினோ.

35. * எளிவராமிறுத; தெளிவராமிறுத.

36. மழுகி நிலையதுகெட.

37. நடுவிடையறு.

38. உலகுமமுதமும் வளமையுமிளமையும்; உதவியிவர்களில்; அரவ வனிதையர்.

39. முனிவரிலதிபரும்; முகிணைகையமுதுதவுமுதல்வி.

40. முடிவு மினியென முதலியர் பாவவும்; முழுதுமெனவெழு; எனவுயர்குலகிரி; தலநிலை குலையவும்; ஒரு தவமுனிவரன் வருமலை; மகளிர் கடைதிறமினோ.

42. புடையினுமசையவும்; அகருமிர்கமத மணமொடு கமழவும், மிறுகமத; இளகுகலவையொடெழுதமை; கயிலையிலிமயவளுடன்; மகளிர்கடைதிறமினோ.

43. எமது மலைமறை; ஒளிர்தமணியமலை; மகளிர்கடை திறமினோ.

44. *மயிலாய்ப் பிறக்கிலிறப்பிக்கும்; குயிலாய்ப்பிறந்த.

46. புக்காகுதிகள்; முக்காலிகந்த.

* இக்குறியிட்டவை நல்ல பாடங்களாகத் தோற்றின.

50. பலவாய் நிமிர்ந்து.
51. சிரந்தெரிந்தவர்.
53. வந்துபல; செவிடுபடுமிரு காதுமே.
54. சிலசிலம்பி; கவிக்கவே,கவிப் பவே.
56. நிருதர் புகுவர் தமையலகை.
57. * நீலவரைகள் சில; * நிற்கு மேயெயிறுதிர்க்குமே; காலவிறுதி யெதிர்; காலவருமுருமு.
58. சூளை நிலைகளென; சுழிக் கவே, சுழிப்பவே.
60. இரவெதிர்தொறும்; தாப மிலசில பூதமே.
62. விந்தவனமென வந்தவன மென, வெந்தவனமென வந்தவன மென மேவவும்.
63. சண்டைமலைநிரை; சண்ட வெரியினும் நின்றுகுளிர்வன.
64. ஆதபம்.
66. கற்பகோடிவிட; நீடியது கற்பதருவே.
67. மாலயனமக்கென; சாதகர் பாரவனமே.
68. அநேகவிதமந்தாரமே.
69. மீதடுத்தபணை; தாதடுத்தன வனந்தமுள, தாதெடுத்தன அநேக வித சந்தானமே.
70. அரிசந்தனவினம்.
71. சோலைகதுவவே.
72. * பணிபதிமணிமகுடத்தலை.
74. விசித்ரபயோதரி.
76. கருகாகொழுந்தினிணரே.
79. புராரிகள் பணித்தன.
83. புவிகையடைகொலோ.
87. ஆவயினினைந்து.
88. உளர்சாகினிகளே.
89. குன்றவளர் சர்மினிகளே, குன்றவுளர் சாகினிகளே.
92. நகவனசமலர்குலைய.
93. கஞ்சுகமலம்புகுவரே.
94. இந்திராதிபரும்; சந்திராதி பரும்.

99. உரகக்கொத்தினரே; தகு புத்தத் தலைமைக்கட்டலைமக்கட் டினரே.
102. ஒருவெற்புத்தடி.
104. அசலமோலியேழ் தீவு; தீ பும்.
106. நிகரவேறுவேறுக; வான் யாறு; ஈராளிமறுக.
107. ஆரணதாரி.
108. மாமேரு விடியநூறி; முழு துமாடி.
109. * மழுவிஞதிபூணுக.
111. கடிதடாதமாநாக.
116. வானிரவி.
117. * தன்பழையதமனியமே.
118. திலதம்; எண்டிசைமா மத முமே.
119. அடிசூட்டு; முடிசூட்டு.
120. பேய்க்கணங்களைச் சொல் வாம்.
122. புரண்டுபோதும்; இரண்டு போழ்து மூண்டும்.
124. இராவிழந்தவெல்லை.
126. வயங்கொளிப்புறப்பொருப் பு; கடப்படாமடுத்தெடுத்த.
127. உலரெலும்பொடொரு கா ம்பினுடல நின்று சுடலையென்; குடலையென்று.
129. கதுப்பினிற் கழுக்களில்; * பிணத்தினைக் கடித்துழி.
131. அது நினைந்த சதுமுகன்; துரந்துபட வயின்று, படியயின்று.
132. பசிதணிந்த பணியவே.
134. சூன்மிதந்த.
135. கடிதாயபாரிடமும்.
136. * சூழும் யாமளாகமத்தி ளுள்; மெய்க்கணங்கள் மேல்விரும்பு.
139. உள்ளவாறினிதுரைத்துமே.
141. மிகுமதபதங்காரிருவர்ஒரு கதிர் கரங்களாறியற.
142. இது முதலியையந்த; வழங்கு சாகையது.
145. உகங்களோடெழிலி; மாறு வன; பொதும்பினேழ் பெரிய.

146. விரிசிலைன் நிவந்த சாகை மதி மிசை விடவிளங்கு சோலையது.
147. * வேர் விழுது.
154. ஆயிரம் பயோததித்தொகையென வாயிரந்திவாகரத்திரளெ [ன.
157. கூடி யொருதிங்கள்.
159. தொக ரவிபுறப்பட, தளிர்ளித்தன; தனுவெடுத்தது.
162. மடங்கவருமொருகட்கமே.
163. நிசிசார்.
164. பகலுமதி யொளி விரியுநிலவென, ஒளி விளியு நிலவென.
165. ஒருவருட விருபிளவு.
166. மாகதமான போல், மாகதமாயவோர்.
167. கோகனக நாயகி கொடுங்கணரி நாக.
169. *ஒளிவளர் செல்வி முளரி, யொழுகிதழல்லி.
170. இமமலையையைகளிறு, இறைமலை வல்லி.
172. நண்ணமுன்.
173. தென்னரில்.
174. வந்து கொளுத்தவே.
176. ஆலி வெந்து யந்த்ரம் வெந்து மந்த்ரம் வெந்து குண்டர்கைப் பீலிவெந்து.
177. இனியென் கொலாமென வெண்ணியே.
178. விலங்கினரிவர்தம்மையெம்மையும்.
179. செப்பியே.
180. கச்சைக்கரி.
182. ஒழுக்கியமின் கொடியால்.
183. சந்த்ராதியரு மிந்த்ராதிபரும்.
185. *பெருமாண்மகனர்.
186. உன்காதலில்; உமையாண்முலை.
188. இளங்கிளியோடு.
190. வந்தானிவன் மாளிகை வாயிலிலே; மீளிச் செழியன்.
191. *தனிமந்திரிகேள் முனிபுங்கவரோடு.
194. யாயே யிமவான்.
195. *இட்டளவே.
196. உய்யாவுணரா வருகேசரி யாவொருகேசரியாசனமீ மிசையேவையா. [யால்.
197. வெதுப்பையிவன் பொடி
199. கெட்டேனடிகேள்.
200. முதுவேனில் சுட.
202. எறிவைகையிலேடிடில்.
206. மழைதந்தனையந்தணவாழி; *மதித்தருளே.
207. கேள்பற்றமணர், கேள்பெற்றுமமண்; தபனன்.
208. *கனபொற்குழை நின்றெளிரக் கண்டாழ்வட முன்புகலந்தசைய; சுட்டிகலனின்று.
210. நும்மினமே; நிச்சயமாவதுணர்ந்தனையேல்.
211. மான்மாபிற் பொன்னும், மாமாபிற் பொன்னும்.
212. வைகையினிற்போகா தெனினுங் கடல்.
216. *வைத்தளவே; முதுகுந்திருமார்பும்.
217. ஆதிச்செழியற்கொருபொன்மலைகை; உடம்பொரு பொன்மலையாய்.
220. சகலகலை வல்லி. [து.
222. ஒன்றிறைவியையுங்கூசா
226. மலையடியிற் கொள்ளாமே.
228. வடமலயக்காரகிலும்.
230. கறியடங்குமிடா; மடுத்தூட்ட வெடுத்துதியே.
232. நிணங்க டெய்த்து மிசைந்தனம்.
236. *வில்லவனைப் புறங்கண்ட; *வேற்றண்டத்தார் பதியை.
239. கடன்முகந்துகனமெழுந்து; அடல் புகுந்த, அடன் முகுந்த.
240. கடைபெயர்ந்து; விரிஞ்சனமளிசென்று.
244. வாய்மலர்ந்தருளி; எம்படைக்கு முறையென்னவே, நம்படைக்கு மொழிகென்னவே.

245. பரம்பாத்தேவி.
248. இழைத்தபாக விபாகம்.
249. பாவகாதிகளும் லோகபாலர்; சேவகாரிகள்.
251. ஈசர் பதிஒரு நீசரும்; கூறுபட விடையாறு.
252. விண்பொருந்தமரர் தம்மொடும் பழைய வேள்வி யாகுதிகளுண்ணவோ.
254. வச்ரபாணியுமருளி; எனத்தெளிந்திலம்யாதுமே.
255.வார்திரைக்கடல்; மையல் விளக்கவே; விலங்கலெட்டு மழுங்கவே.
257. மீது பொன்னதியும்.
259. *அலங்கலிற் படையுடைய தம்பியொ டெதிர்பயோததியன்னதோர்; வந்தனனிந்த்ரனே.
260. மதிவெருண்டு; முனிவர் தன் படையாகவே.
261. வலத்தினுன் வருபயணமென்றது.
262. *ஏறியநா மிவைபோல்கில மென்றே.
265. தூங்க நிரைத்தன.
266. மெய்யன செக்கர்.
268. காரொடு மதியைக் காய்வன.
270. காயெரிபோல்வன; களிகூர்வன.
271. சேக்கைதோறுந்தனித்தனி தீர்ப்பன.
272. தடத்துங்குலகிரி.
273. மதத்திலிகற் கடற்பால்.
274. குஞ்சரத்திரளாயிரகோடியே.
275. மேலுமோராடகக் கொடிவீடு பொற்றேரினும்.
277. திரித்தவர்நாளொழும்.
278. * அரவிந்த நாயகி.
280. நகைசெயும் வச்ரநாயகமாலையும்; புன்மறு வாய்த்ததன்றுமென.
281. *முச்சுடர் முக்கணெம்மாதி காதல்கூர்; மலரோடிருந்த. ஊடெழுந்த குரிசில்.
282. போலுமே.
284. திரண்டவராமிர்த சீகரமானது, வராமிறுத சீகரம்,திரண்டவாயிர சீகரமானது.
285. கிளைப்புறஞ் சூழ்வர; ஐம்படையும் புறஞ்சூழ வந்தம்பரப்படைப்பெங்கும்.
286. அண்ணல் கருடன்மேல்; இந்த்ர நீலப்புயல்போன்று.
288. தந்தருள்க வென்றனள்.
290. பொறுத்தருள் செயென்றனள்.
291. முகிழ்த்ததிரு மூரலொடும் வெள்ளிக்குன்றினர்; விடைதானே.
292. அமரர்தாதை.
293. இருந்தனரிகழ்ந்தே.
295. கண் பெற்றேனென்னே; இவள் பட்டதின்றே.
296. இழைப்பாய் நின்பாகம்.
297. ஆயும்; கெடவே நினேவே.
298. என்கொலென்கிலீர்; இதுவோ நலனே.
299. தானும் யாவும்.
300. எந்தையார் தாயார்.
302. இரையாசையான் மாயுமென்ன.
306. விற்சாரன் மேரு.
307. வழிபாடுசெய்யு மடவாயமாதின்.
308. நீராமங்கையர் யாமே.
309. திருமலாடி தோய்வாவி; இவள் பார்மகளே.
310. வேய்கிற்பன; சேய்கிற்பன. [ய்.
311. அண்டத்திடையிடைபோ
312. அலரோதளி; அரிதோயாதன, மலரோனுலகுடைய.
314. நடுவேயொரு.
315. ஊடேயொளிர்போதே.
316. திரிபுவனுதிகள்; பாழாகவெழுந்தே.

318. மீதூர்வன வெனவே.
319. மின்னேயிவை கேழ்கின்.
321. வழுவங்தொளிர் செடுமங் கலமகளே.
323. பெருமானடிதன் முடியில், பெருமானிருசே வடியில்.
325. அம்பெடுத்திலர் ; எடுத்திலர் கணவரே.
326. மிடற்றிலாலமு மீதெழ; * இருந்தவாவிவரென்று நாயகி கூறவே. [வே.
327. இமயந்தனித்தவள்போக
328. வியர்ந்துகண்டிலர் ; மெய் மடப்பட்ட பாகம் ; * அவனில்லை யென்று பரந்ததே.
332. ஒமெஞ்சனவாறு ; வந்து தாம்.
333. வைத்தது.
335. குன்றவில்லி.
336. உடன்வரத் திருமலை.
337. இலகுவையகத்தேர்.
338. மண்டலமுழுங்கிகின்று.
340. கொலைவராகமால்.
341. கோத்தவீர சின்னம்.
342. அவர்கள் வாய்தொறும்.
343. உருக்கொணீள் சுடர்.
346. கொண்டகொண்டவேல்.
347. வில்லிஞெளெலி.
349. தூளி சாகரத்திரள் சுவற்றவே.
351. மருங்கொழுகு குமரிமார் ; * தம்மைவிடுகபடை.
352. விமானங்களெற்றியே.
354. பொடிசெய்து போக்கியே, பொடிச்செய்து.
355. முன்புக வெழுந்த கீழ். முகம் விழுந்துகீழ் ; பிடித்திடா விழுங்கியே.
356. விழுங்குமால். [யே.
359. அடவிவாமொத்தானேவாரி
360. செலவிலங்குதேன்; பாடு குன்றவே.
361. கண்டெனப்பார்கிழித்து.
362. அமுதமுண்டவர்.
364. விசும்புற.
365. பொருந்த நின்ற வயிற்றுப் பெருவெளி துறந்துகின்ற.
367. உள்ள வைம்பூதமும் ; உடன்கலந்துபோகியே.
368. அலாயுதத்தின் வெள்ளியோர்.
370. சியவேறுடன் பிணித்து.
371. விஞ்சையர்வாழ்.
374. படர்ந்தபாகமே கவர்ந்து ; என்புமே கிடந்தவே, கிடைத்தவே.
376. தடைப்படாவெறுந் தவப் பாழியிற் கணங்களுந் தளக்கெழப் படுத்தியே.
381. சங்குடைத்தெடுத்தயின்ற தன்னைவாழ் தனிப்பெரும்.
382. * அம்புயத்தழுத்தியே.
384. இறைத்த.
386. எருத்திறுத்து.
389. மடுப்பவுடுப்பல மாய்ந்ததால், உடுப்பலமாய்ந்தற.
391. கடலேயுப்புக் கடலடையக்.
392. பொய்க்கடத்துறைந்த தெய்வங்களைப் பொரித்தயின்று, பொரித்துத்தின்று.
393. * படியவே வறளாயினதெண்ணீர்ப்பரவையே.
396. * முனிகையின்மாய் பலகடலுமே.
397. உண்டனவெறுஞ்சங்க கோடிகள்.
398. அக்கணத்துலகு.
401. நிற்பதென நிற்பதென.
402. பிறபுலங்களையு மென்புகல்வதே.
403. பொழுதோ பிரமாண்ட முழுதும்.
406. வாமனமளந்ததனையும்; வளர்ந்துபுடைபோன.
407. கோளரவடங்கியன.
412. விசும்பெழுந்துலகு.
413. கதிகளேழ் ; எழுந்திகிரி சக்ரவாளகிரி கிழியவே;
414. எட்டுமெட்டதிசை.

415. மேகமரிதப்புமோ; வேவ வேழுலகுபொரியுமேயகிலகிரியுமே.
416. உரகர்பிடர்நடுவு ; இரவி யெழுவவென வெறியவே.
418. ஏழுமூடுருவவெறியவே.
419. கனககூடமென வேறவே.
420. எயிறிரண்டினனி வெண் பிறை; இரண்டுடுத்தொகை; அயிறி ரண்டுடைய. [மே.
422. நெரிய நின்றனர்தமுருவ
423. வேறு வேறுருவமுடைய
424. நிறைதானையாய், [ரே.
426. நெருக்கி மேருகிரிதானும்; அதுவுமாயுமே.
427. பொறையடங்கி நின்றதிது தானையே.
428. படையெழுந்தபரிசே.
429. அகல்பைரவ கபாலமுடை யார்; *முக்கவடுவிட்டபடையார்.
431. அகம்படிகளே.
433. இடிபெரும லொருபான குவர்டாகினிகளே, யிருள் பெரும லொருபா லொளிகொள் சாகினி களே; பகருமாறரியதாய் வருபதா
434. ஐயர். [கினிகளே.
435. ஆவபுகுந்த வத்தம்.
436. உலகுக்கும் வந்த தவறே.
437. கிரியேயிடித்து முதலெண்.
438. கரையை யிகழ்ந்து நின்று; மேருவாதிகடமால்; எனக்குவலியே.
439. அழியாதவூழி.
440. பாயிரநேமியாழி; நிலைசுட்ட படியாறுயிரம்.
442. புகைகண்பரப்பி; மூழ்குபகு வாய்; செருக்குறினுளதே.
443. மழுவாளலேந்து வருமென்; பதினொன்றுமேவ.
446. எனையோரு நிற்க.
447. எவன்கொல் சிலரே.
449. பலவெண்பணியாருஞ்சிலர் விடுவித்தனர் பண்டே.
455. வம்மினென வானல்கினன்.
456. மகரக்களிற்றரசள்; வாவூ ரவே.

458. அனலன்.
459. * வர்க்காதமிசையேறவே.
460. குனியக்குளிப்பதொருகுளி ர்கூருமா.
461. செருவிற் கதிர்த்தெழுவர்.
462. வரவானிலே பறவைக் குல த்தில் வரும்.
464. முட்டி வரும்.
465. கஞலப் பரப்பி யெதிர்கவர் யாளியோ டெரியைப்.
466. வேறு வேறு கொடு; வாரி விட விட்டு.
467. வச்ரசாலம் வீசிவரும் வர்க் கநான்மை மூவரும்,
468. அத்தகோடி கோடியென.
469. முட்டமோத மீதெரிய.
470. சத்ரசாயை தோறுமுடன்.
471. பின்பு நின்று. [தே.
474. * புயத்வயம்விட்டடைத்
475. தடக்கயலைப் பழித்தே.
478. குமுறக்குழைத்தே.
479. கலித்தமிர்தப் பரப்பு. [ற.
481. கனத்தகனக் கொடிற்றில
482. பனிப்ரபையிற் பனிப்ரபை யிட்டெரித்தே.
484. உதிப்ப வுதிர்த்துதிர்த்தே.
485. குனித்தகனக்குலக் குதி ரை.
490. பகற் சுடரிற் பரப்பிருகட் பரப்பொளியை.
491. தடக்கைகளைத் தகர்த்தே; சுறவைத் தறித்தே.
496. குருகு குத்தியே.
497. தருமனூர்தியோடு.
501. நாமகள் நாசியுதிர்த்து ரோகணி ரோமராசி யளகஞ் சுலா வியே.
504. என்னமாரி யென்றியாக மாமியை.
506. மீது பெய் நெய்.
508. எலாம் அடைய வாரியே.
510. மாலை நாகர் மேக மாகி நின்றிடிப்பவானிலே.
516. தோலுந்துடித்தன.

517. தோளுந்துடித்தன; தாளுந் தகர்ப்பவே.
521. மடிந்தன குவலய மலைய வே; குலகிரி வலயமே.
523. உதிர்வன வெழிலியொடு டுவுமே.
524. இரிந்தனமாதிரமெட்டுமே.
526. சிலைகொல்.
531. மாகலக்கமுற.
532. குடைவிரிந்ததோர்.
534. மாக்கணங்கள் பட; தாக் கணங்கு கடலிற்படுப்பவே.
535. அடப்படப்படா வமரர்தம் படை படப்படப்பதின்மரும் படைக் கவே.
536. சிறகறுப்புண்டுவாழ்.
537. விழுக்குன்றெனப்பட்ட வீழ்குன்றியாவுந் தள்ளிச்சிறைப் பாரமற்றுக்கிடப்பத் தளர்ந்தும்பர்.
538. வெள்வேலை.
542. அம்பொற்பொருப்பும்.
543. வாரிக் கவிழ்க்கின்றபூதம்.
546. நாதர்திரள் வீடுசிகாக்; எட் டுங்கெடக் குத்துவித்தே.
547. குன்றுழக்கி; *காயங்கண்டு கொண்டே.
548. சாரமணியெனவந்தே.
549. *அலைகொண்டு; மலைகொ ண்டு.
550. வானத்துலாவும் புரம்.
551. பொங்கர்க்களிற்றீருரி.
552. காவும் யாவும்.
553. கனற்கும் பெருங்கவ்வை.
554. சூடிகாகோடி பலகோடி சிந்துஞ் சிறைப்புட் குலக்காவல் சீரைச் சிதைத்தே.
555. பொற்றேரை ஞாயிற்றை; தண்கதிரோனையும்; தொடராகு கேதுக்கள் மானந்தொலைத்தே.
556. மக்காணுமக்கனை; காணு ம்யாய் நீர்; உண்ணப்பொய்; போ கப் புதைத்தே.
559. போய்நின்று பேயாகியே.
560. படும்படையும்பர்கள்.
561. தத்த முரந்தரு சோரி யெடுத்து மடுத்தனர் சிந்தடிசென் றனவேயலகை, குறளாயலகைக் குலம்.
562. * ஆடாவிமைவிழி காகம்.
563. என்னவெறும்பொய்த்தேர்.
564. அமையோமின்னம்.
565. முடைதளர்ந்து.
566. முடையடங்கி; அமைந்த முன்பினால்.
567. முடுகிவீழவே.
568. வயிற்றெரி மூழ்கவே.
571. புக்கவேழு பொருப்பும் புகை.
572. எரிந்ததிப்புறம்.
574. அவ்வயிறுந்திசை.
577. தோற்றுப்பாவகன்.
578. காலத்தீ.
580. திடஞ்செயேகாதெசரை.
583. இடியெரி யிந்திரனுறு தூக் கிய மேகம். [ந்த.
584. திருக்கட்கடைக்கனல்போ
586. முனிகணந்தந்த முத்தழல்.
588. வரவீடினர் விண்ணவர்; காட்டுத் தீயென நின்று கதுவவே.
590. முன்ன மூலப்படையை முனிவது பின்னையாகவுலகம்பிழை க்கவே.
593. யாகசாகினிகள்முலைவிடா நாகடாகினிகள் வீரவயிரவர்கள்; நண்ணவே.
594. பரியேறு தேர்களென.
596. பகுப்பார்; துடைப்பாரல கில்கொடைக்கூறடைய வெடுப்பார டைய மடுப்பாரவர் தடையற்றே.
598. அற்றனர்.
600. பொய்வாசி; மெய்வாசி யிறங்கிவிழப்பெறவே, வாரியிறங்கி.
604. எமக்கே விடுக்கவே.
606. வான்மீன் மடுக்கவே.
608. பதங்கொள்வெங்கதிர்.
609. பூதநாயகரோடு.
610. மென்னரம்பினு மொய்த்த மிடற்றினும்.

611. விக்ரமாயுத யூதங்கள்வெட்
612. திரியவே. [டவே.
613. வாளியேறி; வளையவே.
615. போராழி வட்டமும்; நோ
த்துள்ளேறவே.
616. கொன்று நின்றிமையோர்;
நின்றதென்னத்திருவுளஞ்செய்ய
வே.
617. வாளியொன்றின்முன்.
619. விடப்பணிப்பணியோய் ;
செய்யலுற்றே.
621. மாணெனெண்ணிரு நான்
முகத்தவர்முன்கைசூழ்வரவந்ததோ
ர்நாணென்.
622. அநேக கோடி.
623. செய்யகத்திருமங்கலத்திரு
நாணணிந்தருள் செய்கெனத்துய்ய.
624. பொதியின் மாமுனி.
626. வரம்பிலாவரைமாநிலத்தி
628. ஊரிறங்க. [நில்.
629. என்கொலென்று; திரித்
630. எய்தனர். [ததே.
632. காலமேயெனவென்றுநின்
று கணிச்சியுங் கடைகாயவே.
635. வாசவன்பதினூறுகண்ணு
ம்; கேசவன் பகைமௌலிபோனி
லைகெட்ட.
636. கடைகொல் கண்கொல்;
வவ்வியெரிந்தவங்கி கரிந்ததே.
638. பல்லியம் வந்துவந்திசை
கொள்ளவே. [ளவே.
641. கொடியின் மீமிசைகொள்
642. முன்வருஞ்சுடரோடும்.
643. நுடங்குவன காமர்சாமரை
புயற்புறத்திரண்டு வில்லுமென.
646. துஞ்சுமாலதனை மாயனூர்
விட நாயனூர்; பொருதமிழ்த்துமே.
648. விழுந்துபோய் விழவுயிர்த்
தது.
651. பற்றியதொர்வாளும்நீலகிரி.
652. மேகவெள்ளநெடுவெள்ளம்.
655. கொண்டுவந்து சுரேசன்.
657. இந்திரன் பணியில்; வல்ல
பன்; நீறுசெய்ததெரிமுட்டியே.
660. சினத்தொடுகொள்ளிவாய்.
661. செய்யகுறளனே, ஐயர்குற
ளனே.
665. பாய்மாப்படு புலால். [ட.
666. தங்கள்கால்களைத்தாங்கண்
667. உயிர்க்கழுவேறவே.
671. அன்றெழுந்தது தேர்ந்து;
பார்த்துத்தான் பயத்தோடு.
672. பண்டுமாறன் மகன்செயல்;
என்கொன்மறைத்தவே.
673. ஆடுவபார்க்கவோ.
674. உன்னியோர்; மாருதந்
தீர்ந்து தெரியவே.
675. விசும்பினமண்டவே.
677. எதிராய்வருவதே.
682. படைவேறு மேகத்து.
683. * சாய்ந்திரண்டு.
685. குருதி யூற்றிக் குளித்தனர்
கூளிவாய் நிருதி.
686. மகரமோசனமாய். [மதி.
688. பாழின்வாழ்மதி,பாழிவாழ்
690. அங்குளநாகருநோர் கின்ன
ரர். [னையுநோர்.
691. திவாகரர் நேர்தனிமத யா
693. சுக்கிரன்போய்வீழ; ஆகண்
டலன்மான ; பக்கம்புடைபோத ;
சூழத்தாமாய்ந்தே.
698. திருமால்வருகென்றே ;கிரி
யானெதிர் சென்றே.
699. சிலம்பணிசேவடி.
700. சென்றதிருமானின்ற கோ
லமே, சென்றகருமால்.
701. தங்குதீயென வின்றுகனல்
புனலங்குநீரொடு.
702. என்றபோழ்திலொரு. [ர்.
703. நந்தமனியக்கொன்றையா
704. * மேலிடப வேறுகுமுற ;
மகலோக முருவக்குமுறவே.
705. பூமிதம்பமுநிரந்தனவுதிர்ந்
தன.
706. சந்திராதிபர்கள்; இந்திரா
திபர்கள்சந்திராதிகளொரோன்
பதின்மர். [யெழக்கடுகவே.
707. இருபாலுமுருக; விசும்படி

708. ஆறனேகமூலகங்களுமனே கமவர்தா மாதுபங்கனெதிர்நீறுபட.
709. எம்பாய்பரியற்றெமது; வா விழுந்து சுமவீர்; விற்புகுந்து; நடுவும் மொடினியெம் மொடமரே.
715. இலை மூவுலகையும்.
716. ஆதியுரு வாகியரியே.
717. அனைத்துமுடன்வாழ்.
719. சங்கமுந் தண்டமுஞ் சாப முந் தாரைவாள்.
723. * உண்டு பெயரப்பெறுது மே.
724. கொய்தநீண்முடியினிற் பழைய, கொய்த மொய்தனிமுடி.
725. மோதவர; உற்றெழுந்து தலையைச்சிலையில் வைத்தணையவே.
726. கவ்வியது வாயுற்ற.
727. இருந்த கழுதுக்கிதனை.
728. இடையே யாகசாலை.
729. என்றுடன் மகிழ்ந்து.
732. தேரினேறு புரவிகள்.
733. பல்லுங் கூட்டி யரிசியாய்ச் சமைக்கவாரீர்.
734. செருமுடிச் சுரேசரோடு.
739. அருவிச் சென்னீர். [லை.
741. தூநிணவெள்ளைக்கொள்
743. கோவையாக்கோத்து.
745. அதனைமூட்டீர்.
747. அரிசிகளுலையிற்பெய்யீர்.
755. ஆரமுதாகமாற்றீர்.
756. தயிலந்தேடி. [திந்திர.
757. உற்றதாமரையு மோரைந்
759. கூழைக்குடிமுறை.
761. மஞ்சுகூர்; மழுங்குமாரு தம்; அஞ்சுபூதமும்.
763. *தன்றலைப்பொலன் மண் டையிற்.
764. இரந்துவந்துடல்காய்ந்த கூழிது; தீரவருத்தியே.
766. இழந்தவாணகை போன.
767. பாலிழந்தது சோறிழந்தது நிற்குமோர் கையிழந்து.
770. அடிக்கவடிக்கவிழு மருகப் பேய்; அண்டகடாகக்கூழ்; பிடிக்கப் பிடிக்கப் புகாவயிறு.
773. பெரியபெருமானை.
775. மண்மேல்வழிவந்த.
776. வருத்தந்தணிந்துலகாண்ட.
777. கருங்கடல்போய்; *கொண் டல்பெற்ற மாகதமேருவை. [னை.
779. தனக்குரைத்தன ரெம்மன்
782. தேவரே யலகையாகவிங்கு நின் றேவல் செய்யும்.
783. *உயிராய்த்தாங்கி; இன்று படுபுகை.
797. மிக்கனசொல்லித் தம்மை; மேடத் தலைபெற.
798. வானகமுந் தங்கள் கணங் களு மளிப்ப.
801. வில்லமர்கோதை.
802. குறுகுமடக்கெனவிலகு பொலன் கொடி.
803. தென்னவர்தம் மதுராபுரி.
806. தந்தலை மும்முடி மும்மத மானிரை. [வாழியே.
807. தேர்தருவா னிருபதீபகன்
809. வாயில் புகுந்தபிரான்.
810. எண்டருகத்தி னிற்றில்லை யின். [வர்.
811. மறையவர் வாழிமா மகத்த
814. தமிழ்ச்சொற்றொடுத்த நூற்றிசை, கொத்தனைத்தும் நூற் றுவர். [காவலன்.
ப. 256: 4-ஆந்தாழிசை. மகட்

* இலக்கண விசேடங்கள்.

அ’ என்பது ஆறும்வேற்றுமைப் பன்மையுருபு: தோல். புணர். சூ. 14.
அகரந்திரிந்து உகரமாதல், 244.
அங்கணென்பது வேற்றுமைச்சொல்லல்ல, வேற்றுமையிடப்பொருள், 666. [தொகுதல், 666.
அத்துச்சாரியையும் ஏழாமுருபும்
அதிரப்பொருதும்பை: பு. வெ. முகவுரை; “வெட்சிநிரை”
அந்திலென்னுமசைநிலை: தொல். இடை. 19.
அடை, 255, 550.
அடைசொல் - விகுதி.
அநந்தவாசி.
அபூதவுவமை: தண்டி. சூ. 30.
அம் (சாரியை): தொல். புணர். 17.
அம் சாரியை கெடுதல், 448.
அம்மகேட்பிக்கும்: தொல். இடை. 28. [முடிவு, 124.
அல்லின்மேல் அச்சேறின ஆரிய
அல்வழி, 577 ,692: தொல். புணர். 10. [692.
அல்வழியும் வேற்றுமையு மாதல்,
அளபெடையிட்டு ஓசை கூட்டிக் கொள்ளுதல்: தொல். நூன். 6.
அன்மொழித்தொகை: தொல். எச்ச. 22.
அனுகரணசத்தத்தாற்பெற்றபெயர்.
அனுமானம்.
ஆகுபெயர்: தொல். வேற்றுமை மயங்கு. 31.
ஆகுபெயர்பல, 42.
ஆகுபெயராக்கல். [50.
ஆணெழிமிகுசொல்: தொல். கிளவி.
ஆதிதீபம்: தண்டி. சூ. 38.
ஆரியச்சொல்.
ஆரியச்சொல் பிராகிருதபாஷையுடன் மருவித் தமிழதாதல்.
ஆரியச்சொல்லின் சிதைவு, 448.
ஆரியமுடிவு.
ஆவென்னுமிடைச்சொல், 646: தொல். இடை. 22-3.
ஆல் அம்சாரியைபெறுதற்கு விதி, 451: தொல். புள்ளி. 80.
ஆலென்பது ஒடுவென்னும் வேற்றுமையாதல்.
ஆலென்னும்அசைச்சொல். [644.
ஆலென்னும் இடைச்சொல், 634,
ஆறுருபுமேற்கும் தொகை, 563.
இடக்கரடக்கிச்சொல்லுதல்: தொல். எச்ச. 46.
இடக்கரடக்கு.
இடக்கரடக்கு மொழி.
இதற்கென்பதன் முடிபு, 246.
இயல்புகணம்.
இயல் விளங்கிய ஒற்றளபெடை.
இயற்பெயர்: தொல். பெயர். 20.
இயற்பெயர்ப்பின்னர்ச் சுட்டுப் பெயர் வரல்: தொல். கிளவி. 38.
இயைத்தல் - அந்வயித்தல், 470.
இயைத்துப் பொருள்கொள்ளுதல், 538. [48.
இரட்டைக்கிளவி: தொல். கிளவி.
இரட்டைச் சொல் - இரட்டைக் கிளவி.
இரண்டாவது தொகுதல், 120.
இருபெயரொட்டாகுபெயர்: தொல். வேற்றுமை மயங்கு. 31.
இலேசாற் கொள்ளல்.

* அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியில் எண்ணுள்ள சொற்கள் அல்லது சொற்றொடர்களுக்கு இங்கே தாழிசைகளின் எண்கொடுக்கப்படவில்லை.

இன், ஆன் என்னும்பொருளில் வருதல்: தொல். வேற்றுமை மயங்கு. 9.
இன், ஐந்தாம்வேற்றுமை ஒப்பின் கண்வருதல் : தொல். வேற்றுமை. 16.
இன்னென்பதனை உவமையாக்கல். [9.
ஈரென்றது செய்யுள் முடிபு.
ஈற்றசை யேகாரம். தொல். இடை.
ஈறுதிரிந்த பெயர்கள்.
உங்களென்பது தமிழன்று, 604.
உடைப்பெயர்: தொல். பெயர். 11.
உடைப்பெயர்ச்சொல் ஈறு திரிதல்.
உம்மை இடைச்சொல்.
உம்மைக்கண் வேறுபொருள் வருதல், 610. [21.
உம்மைத் தொகை : தொல். எச்ச.
உம்மை தொகுதல்.
உம்மைமிகை, 526.
உம்மையின் பொருள், 77, 331, 440, 526, 660, 742, 756: தொல். இடை. 7.
உயர்திணைப் பன்மை உளப்பாட்டுத் தன்மைச் சொல், 363 : தொல். வினை, 12.
உயர்திணைப் பன்மைத்தன்மைவாசகப்படச் சொல்லுதல்.
உயர்திணைப் பெயரீறுகெடுதல், 16: தொல். தொகை. 11-உரை.
உருபு கெடுதல். [உரி. 67.
உருமென்பதுமகாரவீறு, 57: தொல்.
உலக வழக்கு : தொல். கிளவி. 18.
உவமத்தொகை: தொல். எச்ச. 18.
உவமத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை : தொல். எச்ச. 22 - உரை.
உவமை, 212, 278, 280, 282, 286, 538, 651, 702.
உவமை தொகுதல், 339.
உளப்பாட்டுத் தன்மைச் சொல்: தொல். வினை. 12.
உன்னென்பது தமிழன்று, 186.
எங்ஙனம் அங்ஙனமென்பன எங்ஙனே அங்ஙனே யெனவருதல்.
எச்சங்கொடுத்தல்: தொல். செய்யுள். 206.
எச்சங்கொள்ளல், 304: தொல். செய்யுள். 206.
எச்சவீறு திரிதல், 458. [உரை.
எதிர்மறைநிறை: தொல். எச்ச. 9-
எப்படி என்பது ஆரிய முடிவு, 153.
எவை யென்பதன் இலக்கணம்.
ஏகாரத்துக்குப்பொருள், 62 : தொல். இடை. 9.
ஏகாரந்தொகுதல், 603.
ஏகார விடைச்சொல், 774: தொல். இடை. 9.
ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை: தொல். வேற்றுமை மயங்கு. 21.
ஐ (இரண்டாம்வேற்றுமை), 646: தொல். வேற்றுமை. 10.
ஐகாரந்தொகுதல், 323: தொல். வேற்றுமை மயங்கு. 21.
ஐய ஏகாரம்.
ஐயகுறளனென்பதில் ரகரங்கெட்டதற்கு இலக்கணமுண்டு, 661 : தொல். தொகை. 11-உரை.
ஒரு சொல், 676.
ஒருசொல் வருவித்தல், 541. [ளது.
ஒருதலைக்காமக்கைகிளைப் பொரு
ஒருபாற்கிளவி ஏனைப்பாலிலும் வருதல், 301: தொல். பொருளியல், [28.
ஒருமை.
ஒருவரைக் கூறும்பன்மைக் கிளவி, 510: தொல். கிளவி. 27. [540.
ஒழிந்து வந்த ஐகாரவேற்றுமை,
ஒன்றல்லனபலவென்பது தமிழ்நடை.
ஓகாரம் சிறப்பினும் வினாவினும்வருதல்: தொல். இடை. 8.
ககரந்தொக்கது, 469.
ககர வொற்று முதலிய வல்லெழுத்துக்களாறும் மொழிக்கு இறுதியில் வாரா, 124: தொல். மொழி. 45.
கங்கையை உயர்திணையாகக்கூறல்.
கட்கடலென்பதன் முடிபு, 395: தொல். புள்ளி. 101.

கடாவிடை, 617.
கடையைக் குறைத்து உயிரேற்றி முடித்துக்கொள்ளல், 124.
கவியழகு.
கள்ளென்பதுபன்மையடைசொல்.
கன்மவாதம்.
காரணப்பெயர். [மொழி.
கிரந்தமும் தமிழுங்கூடிய தொடர்
குணசந்தி, 154.
குணப்பெயர், 637.
குணமுடிபு, 193.
குற்றியலுகரவீறு.
குறிப்பினறிக.
குறிப்பினாற் றோன்றல், 28.
குறிப்பு, 692.
குறிப்புச்சொல்: தொல். செய்.179.
குறுக்கும்வழிக்குறுக்கல்: தொல். எச்ச. 7.
கூட்டல் - அந்வயித்தல், 366-7.
கூட்டிக்கொள்கை - அந்வயித்தல்,
கூட்டி முடித்தல், 720. [586.
கூவிளமென்று பாடமோதல்.
கொடுந்தமிழ்ச்சொல்.
கொல் - (ஐயம்) 636, 653: தொல். இடை. 20.
கௌடபாஷைச்சொல்.
சங்கிருதசத்தம் - ஸம்ஸ்கிருதச்
சங்கிருதம், 410. [சொல், 82.
சந்தியிசைவஞ்சுதல், 433.
சாதியொருமை.
சாரியையும்வேற்றுமையும் ஒருங்கு தொகுதல்.
சிதைந்த தமிழ்.
சிற்சிலவென்பதன் முடிபு, 189: தொல். உயிர்மயங்கு. 12.
சிறப்புப்பெயர்: தொல். கிளவி. 41.
சிறப்பும்மை, 657: தொல். இடை. 7
சினைப்பெயர் முதற்பெயராய்ப்பொருள்படுவது, 561.
சினைப்பெயர் முதற்பொருளுக்கு ஆதல், 5: தொல். வேற்றுமை மயங்கு. 31.
சினைமுதற்கிளவி.
சினையிற் கூறும் முதலறி கிளவி யான ஆகுபெயர்: தொல். வேற்றுமைமயங்கு. 31.
சுட்டு: தொல். நூன். 31.
சுட்டுச்சொல்லிற் சாரியையும் வேற்றுமையுருபும் வருதல், 634.
சுட்டுதல், 623. [37-8.
சுட்டுப்பெயர், 439: தொல். கிளவி.
சுவவசனவிரோதமென்னும் பிரமா
செந்தமிழ். [ணாபாசம்.
செய்கவென்றது செய்கென்றாதல்: தொல். எச்ச. 7.
செய்தென்னும் வினையெச்சம்.
செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தின் உகாரமும்மகரஒற்றும்கெடல்: தொல். வினை. 41. [30.
செய்யுமென்னுமுற்று: தொல். வினை.
செய்யுள்முடிபு: தொல். கிளவி. 18.
செய்யுள்விகாரத்தால் உம்மை தொகுதல், 561. [433.
செய்யுளில் தொகுத்தல்விகாரம்,
சொல்லதிகார உபதேசம்.
சொல்வருவித்தல்.
சொல்விழுக்காடு.
சொற்பெய்துகொள்கை.
சொற்றொடரைப் பிளத்தல், 458.
'ட' என்னுமெழுத்து தமிழில் மொழிக்குமுதலாகாமை, 433: தொல். மொழி. 28.
தகுதிமொழி: தொல். கிளவி. 17.
தடுமாறுதொழிற்பெயர்: தொல். வேற்றுமைமயங்கு. 12.
தந்ததென்பது படர்க்கையிலுஞ் செல்லுதல்: தொல். கிளவி. 28.
தந்திரயுத்தி.
தந்திரவுத்தியாலும் தொடர்நிலைச் செய்யுளாலும் பொருள்கொள்ளல், 22.
தமிழ்க்கு ஒருசொல், 193.
தமிழ்ச்சொல்.
தமிழ்நடை.
தமிழ்முடிவு.
தமிழதாதல்.
தமிழாமுடிபு.
தமிழாற்சிதைதல், 88.

தமிழுக்குச்சிறப்பு.
தர்க்கவாதம்.
தலைக்குறைத்தல், 467: தொல். எச்ச. 57-8. [124.
தீகந்தமென்றசொல்லின்முடிபு,
திசைக்கொடுந்தமிழ்ச்சொல்: தொல். எச்ச. 4.
திரிசொல்: தொல். எச்ச. 3.
திரிந்த சொல்.
திரிபு.
தீர்க்கசந்தி, 611.
தேம்முனென்பதன் முடிபு, 221: தொல். புள்ளி. 87. [9.
தேற்றேகாரம், 596: தொல். இடை.
தோகுத்தல் விகாரம், 244: தொல். எச்ச. 7.
தொகுபொருளை விரித்தல், 734.
தொடர் நடைச்செய்யுள்.
தொடர் நிலைச்செய்யுள். [630.
தொழிலாற்பெற்ற பொருட்பெயர்,
தொழிலிற் பிரிந்த பெண்ணொழி மிகுசொல், 497: தொல். கிளவி.
தொழிற்பெயர். [50-உரை.
நாடகாலங்காரம்.
நிதரிசனவலங்காரம்: தண்டி. சூ.83.
நிந்தாத்துதியலங்காரம்: தண்டி. சூ.
நிரனிறை: தொல். எச்ச. 9. [65.
நெட்டெழுத்திம்பர் ஒற்றுமிகத் தோன்றல்: தொல். உருபு. 24.
நெட்டெழுத்திற்குறுக்கல், 89.
பசுந்தமிழ்.
பசுமை நிறத்திற்சென்றதன்று, இளமையிற் சென்றது.
படுத்துச் சொல்லல்.
படுத்து மெல்லிதாகச் சொல்லல்.
படைவழக்கத்துறை: தொல். புறத்திணை. 8; பு. வே. 64.
பண்புத்தொகை: தொல். எச்ச. 20.
பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை: தொல். எச்ச. 22.
பண்புவமை, 634.
பாரையென்னுஞ்செய்யுண் முடிபு, 156.
பருவரை யென்பது வழக்குமுடிபு, 156. [கிளவி. 52.
பலபொருளொருசொல்: தொல்.
பலவுருபுகளையேற்றல், 241.
பன்மைத் தன்மை வாசகம்.
பன்மைபடச்சொல்லல்.
பன்மையடைசொல்.
பன்மையுருபு.
பன்மை யொருமை.
பன்மை வாசகம், 79.
பாலைக்குப் பரமேசுவரியும் ஆதித்தனும் தெய்வம்.
பிரமாணப் பிரமேயம்.
பிராகிருதபாஷைச் சொல். [323.
பிராகிருதபாஷை சிதைந்ததமிழ்,
பிராகிருதமாய்த் திரிதல், 411.
பிரித்துப்பொருள்கொள்ளல். [9.
பிரிநிலை யேகாரம்: தொல். இடை.
பிறந்தவழிக் கூறல்: தொல். வேற்றுமை மயங்கு. 31.
புளிமாங்காயான சந்திரகணம் ஐந்தும் ஏழும் விருத்தி, 9.
புனருத்தி: தொல். மரபு. 108.
புனருத்தியல்ல, 32.
பெயர் ஈறுதிரிதல், 2.
பெயர் கொளவருதல், 692: தொல். வேற்றுமை. 5. [13.
பெயர் விளியேற்று விகாரப்படுதல்,
பெயரினும் தொழிலினும் பிரிந்த ஆணொழிமிகுசொல்: தொல். கிளவி. 50.
பெயரும் வினையும் ஒன்றுதல், 644.
பொதுவியல் வாழ்த்து.
பொன்னென்னுஞ்சொல்பொலனென்றுதல்செய்யுளிடத்து வன்கணமும் பிறகணங்களும் வருமொழி முதலாக வரும்பொழுது: தொல். புள்ளி. 61.
மக்கட்டலை யென்பதன் முடிபு, 99: தொல். புள்ளி. 101.
மகரவொற்று இயல்புகணத்துக்கண் அத்துக்கொள்ளல், 602.
மட்கலமென்பதன்முடிபு, 395: தொல். புள்ளி. 7.

மரபு வழுவாகாமை, 421.
மரூஉச்சொல்.
மலைநாட்டிற் சொல். [குறிஞ்சி.
மலையும் மலையைச்சார்ந்த இடமும்
மாத்தம் - வடமொழிச் சிதைவின்
வகைகளுள் ஒன்று. [றல்.
மிகற்கைமருங்கின் இயற்கைதோன்
மிருத்துச் சொல்லியது.
முடிவு காட்டல், 716.
முதல் பூதநாதரென்பதில் லகரம்
இயல்பானது, 417: தொல்.
முதலறி கிளவி. [தொகை. 11.
முதன்மைச் சொல்.
முதன்மைப்பன்மை, 40.
முதன்மை வாசகம்.
முற்று.
முற்றும்மை: தொல். இடை. 7.
முன்றிலென்பது மரூஉச்சொல்,
80 : தொல். புள்ளி. 60.
முன்னிலை.
மூன்றும் வேற்றுமைத்தொகை.
மெய்பிறிதாகிடத்தியற்கை: தொல்.
தொகை. 15.
மேற்கோள், 630.
மொழிமாற்று : தொல். எச்ச. 13.
மொழிமாறிக் கூட்டுதல்.
யவையென்னும் ஆரியச்சொல்.
வடசொல், 162.
வடவெழுத்தொரீஇ வடசொற்கள்
வருதல், 35. தொல். எச்ச. 5.
வல்லெழுத்துறழ்ச்சி.
வழக்கு.
வழு.
வாராமரபின வரக்கூறுதல், தொல்.
விகாரம். [எச்ச. 26.
விபரீதாலங்காரம்.
வியவகாரம்.
விரவுப்பெயர் : தொல். கிளவி. 51.
விரித்துத்தொகுத்தல் : தொல்.
மரபு. 110.
விளிதொகுதல், 186.
விளியேற்றதல்ல, முன்னிலை, 32.
விளியேற்றது, 556.
வினாமுதற்சொல், 585.
வினைக்குறிப்புச் சொல் : தொல்.
வினை. 23.
வினைத்தொகை: தொல். எச்ச. 19.
வினைத்தொகை மூன்று காலமும்
கொள்ளுதல், 712 : தொல்.
எச்ச. 19. [தொல். எச்ச. 61.
வினையெச்சத்திரிபு, 333, 595:
வினையெச்சந்திரிதல், 3 : தொல்.
எச்ச. 61. [31.
வினையெச்சம், 546: தொல். வினை.
வினையெச்ச முடிபு, 537, 597 :
தொல். வினை. 33-5.
விஷமகவி.
வெகுசனவசனம்.
வேண்டப்பாடு.
வேற்றுமைச்சொல்.
வேற்றுமைத்தொகை.
வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்
பிறந்தஅன்மொழித்தொகை :
தொல். எச்ச. 22.
வேற்றுமை மருங்கிற்போற்றல் :
தொல். வேற்றுமையங்கு. 33.

—